

TREŚCI KSZTAŁCENIA

Kierunek studiów: pedagogika specjalna

Poziom studiów: studia jednolite magisterskie

Profil kształcenia: ogólnoakademicki

Forma studiów: stacjonarne

Wymiar kształcenia: 10 semestrów

Liczba punktów ECTS konieczna do ukończenia studiów: 303,50 pkt. ECTS

Tytuł zawodowy nadawany absolwentom: magister

CHARAKTERYSTYKA TREŚCI KSZTAŁCENIA – GRUPY TREŚCI

I – A. KSZTAŁCENIE OGÓLNE

A.1. W zakresie filozofii, nauk socjologicznych i innych dyscyplin naukowych w dziedzinach nauk humanistycznych i nauk społecznych

A.1.1. Nurty współczesnej socjologii

Cel kształcenia: nabycie wiedzy i umiejętności analizy wyników badań teoretycznych i empirycznych współczesnej socjologii; zapoznanie z językiem socjologii, głównymi teoriami, procesami i problemami społecznymi; zdobycie wiedzy na temat zmian zachodzących w kraju i na świecie, które wpisują się w zainteresowania socjologii; rozwinięcie wyobraźni socjologicznej i nabycie umiejętności w zakresie rozpoznawania i oceny przejawów życia społecznego z socjologicznego punktu widzenia.

Treści merytoryczne: socjologia jako nauka; koncepcja faktu społecznego i współczynnika humanistycznego jako paradygmaty socjologicznego oglądu rzeczywistości; struktura procesu badawczego oraz etyka badań; metody i techniki badań społecznych; życie społeczne, jego podstawy oraz warunki determinujące życie społeczne; teorie rozwoju społecznego; procesy społeczne, interakcje społeczne, socjalizacja, kontrola społeczna; więź społeczna oraz koncepcja wspólnoty i stowarzyszenia; tożsamość i osobowość społeczna; role społeczne oraz dramaturgiczna koncepcja rzeczywistości społecznej; podstawowe kategorie społeczne (od zbioru do grupy społecznej); konflikt powinności; formalizacja życia społecznego: instytucje społeczne i organizacje; istota biurokracji; struktura społeczna – klasy społeczne i różnicowanie społeczne; problem nierówności społecznych; geneza kapitalizmu i jego kulturowe przemiany; socjologiczne pojmowanie kultury; procesy nabywania kultury oraz teoria przemocy symbolicznej; oblicza współczesne: socjologiczna analiza kultury masowej i popularnej; globalizacja i problemy globalne – społeczeństwo ryzyka a społeczeństwo obywatelskie, koncepcja zderzenia cywilizacji S. Huntingtona.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): klasyczne i współczesne teorie rozwoju człowieka, wychowania, uczenia się i nauczania lub kształcenia, socjalizacji oraz różnorodne uwarunkowania tych procesów; źródła i miejsce pedagogiki specjalnej w nauce oraz jej przedmiotowe i metodologiczne powiązania z dziedzinami nauk społecznych, humanistycznych oraz medycznych i nauk o zdrowiu; podstawy, nurty, szkoły współczesnej socjologii.

Umiejętności (potrafi): wykorzystywać i integrować wiedzę z zakresu pedagogiki specjalnej oraz powiązanych z nią dyscyplin naukowych w celu analizy problemów rehabilitacyjnych, edukacyjnych, terapeutycznych i resocjalizacyjnych; dokonywać obserwacji, analizy i interpretacji zjawisk społecznych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): posługiwania się uniwersalnymi zasadami i normami etycznymi w działalności zawodowej, kierując się szacunkiem dla każdego człowieka; dostrzegania złożoności problemów, w tym dylematów moralnych i etycznych.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia.

A.1.2. Socjologia edukacji

Cel kształcenia: przygotowanie do uwzględniania aspektu socjologicznego w badaniach środowisk i procesów wychowawczych, do posługiwania się pojęciami i wynikami badań socjologicznych w rozwiązywaniu problemów pedagogicznych; nabycie umiejętności analizy podstawowych instytucji edukacyjnych i socjalizacyjnych (ze szczególnym uwzględnieniem szkoły), ich jawnych i ukrytych funkcji; rozwijanie umiejętności dostrzegania różnorodnych aspektów środowiska oddziałujących na dzieci i młodzież oraz ich funkcjonowanie w środowiskach edukacyjnych.

Treści merytoryczne: problemy ogólne socjologii edukacji: ocena, autorytet, władza; analogie sytuacji nauczyciela/pedagoga, ucznia i rodzica; struktura społeczna a edukacja; selekcje szkolne i ich społeczne uwarunkowania; edukacyjne szanse życiowe i ich wyrównywanie a reprodukcja kulturowa poprzez szkołę; klasa szkolna jako środowisko edukacyjne; socjopedagogiczne problemy dzieciństwa i młodości w kontekście środowisk socjalizacyjnych; demokracja a edukacja; zarys rozwoju socjologii edukacji, jej przedmiot i funkcje wobec pedagogiki i praktyki edukacyjnej; pole problemowe, paradygmaty, metody i funkcje; współczesne ideologie edukacyjne; społeczne i środowiskowe uwarunkowania edukacji, socjalizacji i inkulturacji; nierówności społeczne, naznaczenie i wykluczenie; socjologiczne problemy kształcenia szkolnego; społeczne bariery edukacji; znaczenie pozycji szkoły jako instytucji edukacyjnej; przemoc w szkole; ukryty program szkoły, jego przejawy i funkcje; socjopedagogiczna problematyka płci.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): klasyczne i współczesne teorie rozwoju człowieka, wychowania, uczenia się i nauczania lub kształcenia, socjalizacji oraz różnorodne uwarunkowania tych procesów; źródła i miejsce pedagogiki specjalnej w nauce oraz jej przedmiotowe i metodologiczne powiązania z dziedzinami nauk społecznych, humanistycznych oraz medycznych i nauk o zdrowiu; pojęcia z zakresu socjologii edukacji; społeczne i kulturowe uwarunkowania wychowania, prawidłowości i relacje zachodzące w instytucjach edukacyjnych ze szczególnym uwzględnieniem szkoły oraz znaczenie edukacji w tworzeniu kapitału kulturowego społeczeństwa.

Umiejętności (potrafi): wykorzystywać i integrować wiedzę z zakresu pedagogiki specjalnej oraz powiązanych z nią dyscyplin naukowych w celu analizy problemów rehabilitacyjnych, edukacyjnych, terapeutycznych i resocjalizacyjnych; rozpoznawać i interpretować zjawiska społeczne, ukazując ich powiązania z różnymi zakresami pedagogiki specjalnej, dziedzinami nauk społecznych, humanistycznych oraz medycznych i nauk o zdrowiu; dokonywać obserwacji, analizy i interpretacji zjawisk społecznych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): posługiwania się uniwersalnymi zasadami i normami etycznymi w działalności zawodowej, kierując się szacunkiem dla każdego człowieka; komunikowania się i współpracy z otoczeniem oraz aktywnego uczestnictwa w grupach i organizacjach realizujących działania edukacyjne, rehabilitacyjne, terapeutyczne i resocjalizacyjne; krytycznej refleksji nad odbieranymi treściami, argumentami oraz różnymi stanowiskami.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia.

A.1.3. Nurty współczesnej filozofii

Cel kształcenia: poznanie podstaw filozofii wychowania i aksjologii pedagogicznej, a także najważniejszych współczesnych poglądów filozoficznych oraz stanowisk etycznych; ukształtowanie umiejętności dotyczących integrowania wiedzy z zakresu pedagogiki specjalnej oraz powiązanych z nią dyscyplin naukowych oraz kompetencji odnoszących się do posługiwania uniwersalnymi zasadami i normami etycznymi w działalności zawodowej.

Treści merytoryczne: nurty współczesnej filozofii (pozytywizm i neopozytywizm, filozofia życia, fenomenologia, hermeneutyka, egzystencjalizm, neotomizm i odmiany personalizmu, pragmatyzm i neopragmatyzm, filozofia analityczna, strukturalizm, odmiany postmodernizmu); problemy współczesnej filozofii społecznej, filozofii polityki, filozofii kultury.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawy filozofii wychowania i aksjologii pedagogicznej, specyfikę głównych środowisk wychowawczych i procesów w nich zachodzących; podstawy, nurty, szkoły współczesnej filozofii.

Umiejętności (potrafi): wykorzystywać i integrować wiedzę z zakresu pedagogiki specjalnej oraz powiązanych z nią dyscyplin naukowych w celu analizy problemów rehabilitacyjnych, edukacyjnych, terapeutycznych i resocjalizacyjnych; dokonywać obserwacji, analizy i interpretacji zjawisk społecznych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): posługiwania się uniwersalnymi zasadami i normami etycznymi w działalności zawodowej, kierując się szacunkiem dla każdego człowieka; dostrzegania złożoności problemów, w tym dylematów moralnych i etycznych.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia.

A.1.4. Przedmiot ogólnouczelniany I, II (z zakresu nauk humanistycznych)

Cel kształcenia: poszerzenie wiedzy w obszarze terminologii, koncepcji badawczych oraz wybranych zagadnień z dziedziny nauk humanistycznych.

Treści merytoryczne: pojęcia, teorie i metodologie stosowane w naukach humanistycznych, zagadnienia związane z zakresem, np.: nauki i kultury w epoce nowożytnej, zrównoważonego rozwoju, perspektywy humanistyczno-społecznej, komunikacji interpersonalnej.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): źródła i miejsce pedagogiki specjalnej w nauce oraz jej przedmiotowe i metodologiczne powiązania z dziedzinami nauk społecznych, humanistycznych oraz medycznych i nauk o zdrowiu; pojęcia, terminy i podstawowe założenia badawcze z omawianego zakresu wiedzy.

Umiejętności (potrafi): rozpoznawać i interpretować zjawiska społeczne, ukazując ich powiązania z różnymi zakresami pedagogiki specjalnej, dziedzinami nauk społecznych, humanistycznych oraz medycznych i nauk o zdrowiu; dostrzegać i opisywać zjawiska humanistyczne, a następnie analizować je w oparciu o kontekst kulturowy i historyczny.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): posługiwania się uniwersalnymi zasadami i normami etycznymi w działalności zawodowej, kierując się szacunkiem dla każdego człowieka; krytycznej refleksji nad odbieranymi treściami, argumentami oraz różnymi stanowiskami.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady.

A.1.5. Wychowanie fizyczne 1

Cel kształcenia: rozwijanie sprawności i tężyzny fizycznej.

Treści merytoryczne: nauka techniki i taktyki sportów drużynowych, sportów indywidualnych oraz zabaw ruchowych; autorskie programy zajęć z elementami wychowania fizycznego, sportu, rekreacji, aktywności prozdrowotnej; pomiar sprawności fizycznej: testy sprawnościowe.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): pozytywny wpływ ćwiczeń fizycznych na organizm człowieka oraz sposoby podtrzymania zdrowia i sprawności fizycznej; sposoby organizacji indywidualnych i grupowych zajęć o charakterze rekreacyjnym i sportowym.

Umiejętności (potrafi): wykonywać ćwiczenia ruchowe przydatne w podnoszeniu sprawności fizycznej oraz w rekreacyjnym uprawianiu wybranej dyscypliny; bezpiecznie korzystać z obiektów i urządzeń sportowych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): współdziałania z innymi uczestnikami zajęć, szybkiego komunikowania się oraz odpowiedzialności za wykonywanie wyznaczonych zadań.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

A.1.6. Wychowanie fizyczne 2

Cel kształcenia: rozwijanie sprawności i tężyzny fizycznej młodzieży akademickiej.

Treści merytoryczne: nauka techniki i taktyki w dyscyplinach sportowych do wyboru: piłka siatkowa, piłka nożna, koszykówka, badminton, tenis stołowy, tenis, unihokej, gimnastyka, różne formy aerobiku i ćwiczeń fizycznych z muzyką oraz ćwiczeń na siłowni; atletyka terenowa i lekkoatletyka, turystyka rowerowa i kajakowa, łyżwiarstwo, pływanie; przekazywanie wiedzy z zakresu przepisów obowiązujących w poszczególnych dyscyplinach sportowych oraz korzyści zdrowotnych wynikających z uprawiania kultury fizycznej; nabywanie umiejętności planowania i spędzania czasu wolnego poprzez aktywność fizyczną.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): pozytywny wpływ ćwiczeń fizycznych na organizm człowieka oraz sposoby podtrzymania zdrowia i sprawności fizycznej; sposoby organizacji indywidualnych zajęć o charakterze rekreacyjnym i sportowym.

Umiejętności (potrafi): wykonywać ćwiczenia ruchowe przydatne w podnoszeniu sprawności fizycznej oraz w rekreacyjnym uprawianiu wybranej dyscypliny; bezpiecznie korzystać z obiektów i urządzeń sportowych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): współdziałania z innymi uczestnikami zajęć, szybkiego komunikowania się oraz odpowiedzialności za wykonywanie wyznaczonych zadań.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

II - B. PRZYGOTOWANIE PSYCHOLOGICZNO-PEDAGOGICZNE

B.1. OGÓLNE PRZYGOTOWANIE PSYCHOLOGICZNE

B.1.1. Psychologia ogólna

Cel kształcenia: zapoznanie z podstawową terminologią psychologiczną oraz wiedzą dotyczącą struktury osobowości i prawidłowości przebiegu procesów psychicznych u człowieka.

Treści merytoryczne: obszary zainteresowań współczesnej psychologii; psychologia a pedagogika; wybrane psychologiczne koncepcje natury człowieka; procesy poznawcze; przetwarzanie informacji sensorycznej; procesy percepcji, wrażliwość zmysłowa, złudzenia, czynniki wpływające na spostrzeganie; uwaga; pamięć; funkcje, cechy, rodzaje, przyczyny zapominania; myślenie; uczenie się; twórczość w działalności człowieka: jej kryteria, rodzaje i dziedziny; inteligencja a zdolności; style poznawcze; procesy emocjonalne i motywacyjne; psychologia potrzeb i moralności; osobowość, temperament i charakter; pojęcie normy w psychologii; przyczyny zaburzeń; zdrowie psychiczne a osobowość dojrzała; stres i radzenie sobie ze stresem.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): klasyczne i współczesne teorie rozwoju człowieka, wychowania, uczenia się i nauczania lub kształcenia, socjalizacji oraz różnorodne uwarunkowania tych procesów; podstawowe pojęcia psychologii: procesy poznawcze, spostrzeganie, odbiór i przetwarzanie informacji, proces mowy, myślenie i rozumowanie, uczenie się i pamięć, rolę uwagi, emocje i motywacje w procesach regulacji zachowania, zdolności i uzdolnienia; psychologię różnic indywidualnych – różnice w zakresie inteligencji, temperamentu, osobowości i stylu poznawczego; proces rozwoju ucznia w okresie dzieciństwa, adolescencji i wczesnej dorosłości: rozwój fizyczny, motoryczny i psychoseksualny; rozwój procesów poznawczych (myślenia, mowy, spostrzegania, uwagi, pamięci); rozwój społeczno-emocjonalny i moralny; zmiany fizyczne i psychiczne w okresie dojrzewania; normę rozwojową; rozwój w kontekście wychowania; dysharmonie i zaburzenia rozwojowe u uczniów; zaburzenia zachowania; zagadnienia nieśmiałości i nadpobudliwości; teorię spostrzegania społecznego i komunikacji: zachowania społeczne i ich uwarunkowania, sytuację interpersonalną, zagadnienia empatii, zachowań asertywnych, agresywnych i uległych, postaw, stereotypów, uprzedzeń, stresu i radzenia sobie z nim, porozumiewania się ludzi w instytucjach; reguły współdziałania; procesy komunikowania się; style komunikowania się uczniów i nauczyciela; zasady porozumiewania się emocjonalnego w klasie i w sytuacjach konfliktowych; bariery w komunikowaniu się, w szczególności w klasie; różne formy komunikowania się – autoprezentację, aktywne słuchanie, efektywne nadawanie, komunikację niewerbalną; wpływ mediów na zmiany współczesnej komunikacji oraz na proces wychowawczy.

Umiejętności (potrafi): wykorzystywać na podstawowym poziomie wiedzę psychologiczną i na poziomie rozszerzonym wiedzę pedagogiczną oraz pozyskiwać dane do analizowania zachowań, procesów i zjawisk w obszarze rehabilitacji, edukacji, terapii i resocjalizacji; twórczo korzystać z teorii dotyczących rozwoju człowieka, socjalizacji, wychowania, nauczania-uczenia się oraz krytycznie je oceniać; obserwować zachowania społeczne i ich uwarunkowania; skutecznie i świadomie komunikować się; rozpoznawać bariery i trudności uczniów w procesie uczenia się, komunikowania się oraz w funkcjonowaniu społecznym, w tym uwarunkowane czynnikami środowiskowymi; zaplanować, na podstawie świadomej autorefleksji, działania na rzecz rozwoju zawodowego.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): komunikowania się i współpracy z otoczeniem oraz aktywnego uczestnictwa w grupach i organizacjach realizujących działania edukacyjne, rehabilitacyjne,

terapeutyczne i resocjalizacyjne; ciągłego doskonalenia swojej wiedzy merytorycznej; poszukiwania nowych zasobów wzbogacających treści nauczania.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia.

B.1.2. Psychologia rozwoju i osobowości

Cel kształcenia: poznanie podstawowych mechanizmów rozwoju człowieka i wzbogacenie wiedzy na temat kształtowania się zasobów poznawczych, emocjonalnych i społecznych, tworzenie refleksyjnego podejścia do rozwoju człowieka opartego na wnikliwej analizie jego potencjału i świadomego kształtowania rozwoju.

Treści merytoryczne: natura rozwoju człowieka, jego uwarunkowania, przebieg i konsekwencje; wprowadzenie do rozwoju – założenia psychologii rozwoju, źródła wiedzy o rozwoju, czynniki i wzorce rozwoju, osoby znaczące w rozwoju; rozwój poznawczy - rozwój myślenia wg koncepcji Piageta, rozwój inteligencji, teoria umysłu, funkcje wykonawcze; rozwój emocjonalny – charakterystyka emocji dziecięcych oraz rozwój samoregulacji emocjonalnej; rozwój społeczny – kompetencje społeczne i przełomy rozwojowe; rozwój moralny – koncepcja Kolberga, rozwojowe aspekty zachowań prospołecznych i antyspołecznych; rozwój przywiązania i znaczenie wzorców przywiązania dla socjalizacji; kryzysy rozwojowe w biegu życia; osobowość oraz jej rozwój w cyklu życia; klasyczne i współczesne ujęcia tożsamości (kategorialna, narracyjna, dialogowa); rozwój tożsamości w relacji z obiektem; specyficzne wzorce w kształtowaniu się tożsamości – autonomia a osobowość symbiotyczna; okres dojrzewania jako krytyczny dla rozwoju tożsamości.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): klasyczne i współczesne teorie rozwoju człowieka, wychowania, uczenia się i nauczania lub kształcenia, socjalizacji oraz różnorodne uwarunkowania tych procesów; podstawowe pojęcia psychologii: procesy poznawcze, spostrzeganie, odbiór i przetwarzanie informacji, proces mowy, myślenie i rozumowanie, uczenie się i pamięć, rolę uwagi, emocje i motywacje w procesach regulacji zachowania, zdolności i uzdolnienia; psychologię różnic indywidualnych – różnice w zakresie inteligencji, temperamentu, osobowości i stylu poznawczego; proces rozwoju ucznia w okresie dzieciństwa, adolescencji i wczesnej dorosłości: rozwój fizyczny, motoryczny i psychoseksualny; rozwój procesów poznawczych (myślenia, mowy, spostrzegania, uwagi, pamięci); rozwój społeczno-emocjonalny i moralny; zmiany fizyczne i psychiczne w okresie dojrzewania; normę rozwojową; rozwój w kontekście wychowania; dysharmonie i zaburzenia rozwojowe u uczniów; zaburzenia zachowania; zagadnienia nieśmiałości i nadpobudliwości; teorię spostrzegania społecznego i komunikacji: zachowania społeczne i ich uwarunkowania, sytuację interpersonalną, zagadnienia empatii, zachowań asertywnych, agresywnych i uległych, postaw, stereotypów, uprzedzeń, stresu i radzenia sobie z nim, porozumiewania się ludzi w instytucjach; reguły współdziałania; procesy komunikowania się; style komunikowania się uczniów i nauczyciela; zasady porozumiewania się emocjonalnego w klasie i w sytuacjach konfliktowych; bariery w komunikowaniu się, w szczególności w klasie; różne formy komunikowania się – autoprezentację, aktywne słuchanie, efektywne nadawanie, komunikację niewerbalną; wpływ mediów na zmiany współczesnej komunikacji oraz na proces wychowawczy.

Umiejętności (potrafi): wykorzystywać na podstawowym poziomie wiedzę psychologiczną i na poziomie rozszerzonym wiedzę pedagogiczną oraz pozyskiwać dane do analizowania zachowań, procesów i zjawisk w obszarze rehabilitacji, edukacji, terapii i resocjalizacji; twórczo korzystać z teorii dotyczących rozwoju człowieka, socjalizacji, wychowania, nauczania-uczenia się oraz krytycznie je oceniać; obserwować procesy rozwojowe uczniów; obserwować zachowania społeczne i ich uwarunkowania; rozpoznawać bariery i trudności uczniów w procesie uczenia się, komunikowania się oraz w funkcjonowaniu społecznym, w tym uwarunkowane czynnikami środowiskowymi; rozpoznawać potrzeby psychospołecznego wsparcia ucznia; identyfikować potrzeby ucznia w rozwoju uzdolnień i zainteresowań.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): budowania relacji opartej na wzajemnym zaufaniu między wszystkimi podmiotami procesu wychowania i kształcenia, w tym rodzicami lub opiekunami uczniów, oraz włączania ich w działania sprzyjające efektywności edukacyjnej; ciągłego doskonalenia swojej wiedzy merytorycznej; poszukiwania nowych zasobów wzbogacających treści nauczania.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia.

B.1.3. Poradnictwo psychologiczno-pedagogiczne

Cel kształcenia: przygotowanie do rozumienia, planowania i realizowania działań pomocowych, poradniczych i diagnostycznych wobec dzieci i młodzieży, w tym uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi, ze szczególnym uwzględnieniem problemów komunikacyjnych i emocjonalnych oraz zasad edukacji włączającej.

Treści merytoryczne: podstawy pomocy psychologiczno-pedagogicznej i poradnictwa; pojęcie pomocy, poradnictwa i doradztwa w ujęciu psychologicznym i pedagogicznym; rys historyczny rozwoju poradnictwa psychologiczno-pedagogicznego w Polsce; przedmiot i podmiot działań poradniczych – uczeń, rodzina, nauczyciel, specjalista; rodzaje poradnictwa w świetle wybranych koncepcji psychologicznych człowieka (behawioralnych, poznawczych, humanistycznych i systemowych); teoretyczne podstawy pomagania w kontekście rozwoju człowieka, socjalizacji i wychowania; proces pomagania i zasady udzielania pomocy; etapy procesu pomagania: nawiązywanie relacji, diagnoza problemu, planowanie wsparcia, realizacja działań, ewaluacja; zasady udzielania pomocy psychologiczno-pedagogicznej (dobrowolność, poufność, podmiotowość, indywidualizacja); rola relacji interpersonalnej i komunikacji w procesie pomagania; znaczenie empatii, asertywności i regulacji emocji w pracy pomocowej; organizacja pomocy psychologiczno-pedagogicznej w szkole i przedszkolu; zadania nauczycieli i wychowawców w zakresie organizacji pomocy psychologiczno-pedagogicznej; formy pomocy psychologiczno-pedagogicznej udzielanej uczniom; współpraca szkoły z poradniami, specjalistami i innymi instytucjami; pomoc psychologiczno-pedagogiczna dla rodziców i opiekunów dzieci; rola środowiska rodzinnego i szkolnego w rozwoju dziecka; sytuacje wymagające pomocy i podstawy diagnozy pedagogicznej; zachowania i sytuacje w życiu dziecka wymagające wsparcia psychologiczno-pedagogicznego; podstawy diagnozy pedagogicznej – cele, zakres i etapy; metody i techniki diagnozy w pedagogice; znaczenie diagnozy w rozpoznawaniu dysharmonii rozwojowych i specjalnych potrzeb edukacyjnych; osobowość i kompetencje doradcy oraz etyka zawodowa; osobowość doradcy/nauczyciela – cechy sprzyjające skutecznej pomocy; umiejętności interpersonalne i komunikacyjne w pracy z dziećmi i młodzieżą; etyka w pracy z dziećmi i młodzieżą – odpowiedzialność zawodowa, granice pomocy, ochrona dobra dziecka; wybrane problemy rozwojowe i komunikacyjne dzieci i młodzieży wymagające pomocy psychologiczno-pedagogicznej (np. mutyzm wybiórczy).

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): klasyczne i współczesne teorie rozwoju człowieka, wychowania, uczenia się i nauczania lub kształcenia, socjalizacji oraz różnorodne uwarunkowania tych procesów; koncepcje rehabilitacji, edukacji, resocjalizacji i terapii uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi oraz różnorodne uwarunkowania tych procesów; współczesne podejście do problemów uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi i wynikające z niego nowe formy edukacji, w tym integracyjna i włączająca; podstawowe pojęcia psychologii: procesy poznawcze, spostrzeganie, odbiór i przetwarzanie informacji, proces mowy, myślenie i rozumowanie, uczenie się i pamięć, rolę uwagi, emocje i motywacje w procesach regulacji zachowania, zdolności i uzdolnienia; psychologię różnic indywidualnych – różnice w zakresie inteligencji, temperamentu, osobowości i stylu poznawczego; proces rozwoju ucznia w okresie dzieciństwa, adolescencji i wczesnej dorosłości: rozwój fizyczny, motoryczny i psychoseksualny; rozwój procesów poznawczych (myślenia, mowy, spostrzegania, uwagi, pamięci); rozwój społeczno-emocjonalny i moralny; zmiany fizyczne i psychiczne w okresie dojrzewania; normę rozwojową; rozwój w kontekście wychowania; dysharmonie i zaburzenia rozwojowe u uczniów; zaburzenia zachowania; zagadnienia nieśmiałości i nadpobudliwości; teorię spostrzegania społecznego i komunikacji: zachowania społeczne i ich uwarunkowania, sytuację interpersonalną, zagadnienia empatii, zachowań asertywnych, agresywnych i uległych, postaw, stereotypów, uprzedzeń, stresu i radzenia sobie z nim, porozumiewania się ludzi w instytucjach; reguły współdziałania; procesy komunikowania się; style komunikowania się uczniów i nauczyciela; zasady porozumiewania się emocjonalnego w klasie i w sytuacjach konfliktowych; bariery w komunikowaniu się, w szczególności w klasie; różne formy komunikowania się – autoprezentację, aktywne słuchanie, efektywne nadawanie, komunikację niewerbalną; wpływ mediów na zmiany współczesnej komunikacji oraz na proces wychowawczy; proces uczenia się: modele uczenia się – koncepcje klasyczne i współczesne ujęcia, metody i techniki uczenia się, trudności w uczeniu się, ich przyczyny i strategie

ich przewyższania, metody i techniki identyfikacji oraz wspomagania rozwoju uzdolnień i zainteresowań, techniki i metody usprawniania komunikacji z uczniem oraz między uczniami.

Umiejętności (potrafi): rozpoznawać i interpretować zjawiska społeczne, ukazując ich powiązania z różnymi zakresami pedagogiki specjalnej, dziedzinami nauk społecznych, humanistycznych oraz medycznych i nauk o zdrowiu; rozróżniać orientacje metodologiczne w badaniach naukowych w zakresie pedagogiki, formułować cele i problemy badawcze, stosować dobór adekwatnych metod i technik, konstruować narzędzia badawcze, opracowywać, prezentować i interpretować wyniki badań, wyciągać wnioski, wskazywać kierunki dalszych badań w obrębie wybranego zakresu pedagogiki specjalnej; twórczo korzystać z teorii dotyczących rozwoju człowieka, socjalizacji, wychowania, nauczania-uczenia się oraz krytycznie je oceniać; obserwować procesy rozwojowe uczniów; skutecznie i świadomie komunikować się; porozumieć się w sytuacji konfliktowej; rozpoznawać bariery i trudności uczniów w procesie uczenia się, komunikowania się oraz w funkcjonowaniu społecznym, w tym uwarunkowane czynnikami środowiskowymi; rozpoznawać potrzeby psychospołecznego wsparcia ucznia; identyfikować potrzeby ucznia w rozwoju uzdolnień i zainteresowań; radzić sobie ze stresem i stosować strategie radzenia sobie z trudnościami; zaplanować, na podstawie świadomej autorefleksji, działania na rzecz rozwoju zawodowego.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): budowania relacji opartej na wzajemnym zaufaniu między wszystkimi podmiotami procesu wychowania i kształcenia, w tym rodzicami lub opiekunami uczniów, oraz włączania ich w działania sprzyjające efektywności edukacyjnej; komunikowania się i współpracy z otoczeniem oraz aktywnego uczestnictwa w grupach i organizacjach realizujących działania edukacyjne, rehabilitacyjne, terapeutyczne i resocjalizacyjne; ciągłego doskonalenia swojej wiedzy merytorycznej; poszukiwania nowych zasobów wzbogacających treści nauczania.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia.

B.2. OGÓLNE PRZYGOTOWANIE PEDAGOGICZNE

B.2.1. Historia wychowania i myśli pedagogicznej

Cel kształcenia: kształtowanie kultury pedagogicznej poprzez poznanie dziejów wychowania i myśli pedagogicznej oraz ideałów wychowania, przemian zawodu nauczyciela, instytucji wychowawczych, rozumienie ewolucji procesów wychowawczych oraz kształtowania się pedagogiki jako nauki, inicjowanie refleksji historycznej jako podstawy oceny współczesnych nurtów i systemów pedagogicznych.

Treści merytoryczne: historia wychowania i myśli pedagogicznej jako nauka, jej przedmiot badań oraz miejsce w systemie nauk społecznych; nurty wychowania w praktyce oraz myśli pedagogicznej wybranych przedstawicieli w epokach i okresach historycznych; wychowanie u ludów pierwotnych; Starożytność i podstawy europejskich tradycji edukacyjnych; kształtowanie się myśli pedagogicznej i oświaty w średniowieczu – „renesans karoliński”, wychowanie stanowe, rozwój szkolnictwa kościelnego i początki uniwersytetów europejskich; szkolnictwo w Europie w dobie renesansu i baroku; idee oświatowe epoki Oświecenia oraz dorobek Komisji Edukacji Narodowej; rozwój szkolnictwa europejskiego w XIX wieku; reformy Nowego Wychowania; prądy i kierunki w pedagogice do powojnia.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): klasyczne i współczesne teorie rozwoju człowieka, wychowania, uczenia się i nauczania lub kształcenia, socjalizacji oraz różnorodne uwarunkowania tych procesów; zasady i normy etyczne obowiązujące w zakresie rehabilitacji, edukacji, terapii i resocjalizacji; zagadnienia związane ze szkołą jako instytucją wychowawczą: środowisko społeczne klasy i szkoły, autokratyzm i demokrację w szkole, ukryty program szkoły, postawy nauczycieli i uczniów, pracę z grupą rówieśniczą, tworzenie klimatu wychowawczego w klasie i w szkole, metody wychowawcze i ich skuteczność, problematykę umiejętności i trudności wychowawczych, konfliktów w klasie i w rodzinie, błędów wychowawczych, granic i mierników oddziaływań wychowawczych, kryzysu szkoły, zasad współpracy rodziny i szkoły oraz szkoły ze środowiskiem pozaszkolnym; funkcje wychowania, proces wychowania, jego strukturę, właściwości i dynamikę; zagadnienia przymusu i swobody w wychowaniu, wychowania jako wspomagania rozwoju, wychowania adaptacyjnego i emancypacyjnego, podmiotowości w wychowaniu; podstawowe środowiska wychowawcze: rodzinę, grupę rówieśniczą i szkołę; style i postawy wychowawcze; konteksty wychowania; źródła i przejawy kryzysu współczesnego

wychowania; style wychowania; podstawowe teorie pedagogiczne, w tym nurty i kierunki, oraz konteksty normatywne, personalistyczne i społeczne w pedagogice; zagadnienia pedagogiki autorytarnej i nieautorytarnej, emancypacji i krytyczności w naukach o wychowaniu oraz antypedagogiki.

Umiejętności (potrafi): wykorzystywać na podstawowym poziomie wiedzę psychologiczną i na poziomie rozszerzonym wiedzę pedagogiczną oraz pozyskiwać dane do analizowania zachowań, procesów i zjawisk w obszarze rehabilitacji, edukacji, terapii i resocjalizacji; twórczo korzystać z teorii dotyczących rozwoju człowieka, socjalizacji, wychowania, nauczania-uczenia się oraz krytycznie je oceniać; rozpoznawać i identyfikować style i nurty wychowania w praktyce edukacyjnej i w działaniach opiekuńczo-wychowawczych; formułować oceny etyczne związane z wykonywaniem zawodu nauczyciela.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): posługiwania się uniwersalnymi zasadami i normami etycznymi w działalności zawodowej, kierując się szacunkiem dla każdego człowieka; samodzielnego pogłębiania wiedzy pedagogicznej.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady.

B.2.2. Teoretyczne podstawy kształcenia

Cel kształcenia: zapoznanie z kluczowymi pojęciami, koncepcjami i paradygmatami opisującymi proces kształcenia w szkole oraz ukazanie ewolucji myślenia dydaktycznego i jego konsekwencji dla współczesnej praktyki edukacyjnej; kształtowanie umiejętności planowania procesu dydaktycznego i projektowania środowisk edukacyjnych sprzyjających uczeniu się; wdrażanie do refleksji nad rolą nauczyciela i ucznia w procesie kształcenia oraz rozwijanie umiejętności krytycznej analizy praktyk dydaktycznych.

Treści merytoryczne: dydaktyka jako subdyscyplina pedagogiczna, podstawowe pojęcia; przełomowe koncepcje systemu szkolnego i ich przedstawiciele; cele kształcenia i ich operacjonalizacja; teorie doboru treści i zasady kształcenia; proces uczenia się i jego uwarunkowania; rodzaje wiedzy przetwarzanej i generowanej w szkole; strategie/metody nauczania tradycyjne i epoki smartfona; myślenie teorią o praktyce szkolnej – paradygmaty w dydaktyce (obiektywistyczne, konstruktywistyczno-interpretatywne i transformatywne); oczekiwania nauczyciela jako czynnik warunkujący osiągnięcia uczniów; ocenianie uczniów w systemie szkolnym i jego konsekwencje; środowisko materialne i organizacyjne procesów dydaktycznych; planowanie dydaktyczne w ujęciu praktycznym – cele i zasady kształcenia, metody i formy organizacyjne nauczania, środki dydaktyczne.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): klasyczne i współczesne teorie rozwoju człowieka, wychowania, uczenia się i nauczania lub kształcenia, socjalizacji oraz różnorodne uwarunkowania tych procesów; podstawowe teorie pedagogiczne, w tym nurty i kierunki, oraz konteksty normatywne, personalistyczne i społeczne w pedagogice; zagadnienia pedagogiki autorytarnej i nieautorytarnej, emancypacji i krytyczności w naukach o wychowaniu oraz antypedagogiki; funkcje wychowania, proces wychowania, jego strukturę, właściwości i dynamikę; zagadnienia przymusu i swobody w wychowaniu, wychowania jako wspomagania rozwoju, wychowania adaptacyjnego i emancypacyjnego, podmiotowości w wychowaniu; podstawowe środowiska wychowawcze: rodzinę, grupę rówieśniczą i szkołę; style i postawy wychowawcze; konteksty wychowania; źródła i przejawy kryzysu współczesnego wychowania; style wychowania; proces planowania pracy pedagogicznej: cel, formy, środki i metody kształcenia; sposoby konstruowania pracy pedagogicznej nakierowanej na cel; zagadnienie ukrytego programu szkoły; formy aktywności dziecka, w tym naukę i zabawę; zagadnienia rozwoju zainteresowań, poszerzania autonomii i samodzielności; cel pracy opiekuńczo-wychowawczej z dziećmi w przedszkolu i uczniami w szkole na różnych etapach edukacyjnych; istotę programu wychowawczego; zagadnienia edukacji zdrowotnej, bezpieczeństwa dzieci w przedszkolu i uczniów w szkole oraz poza nimi (zajęcia terenowe, wycieczki); potrzebę ochrony zdrowia dziecka, w tym zdrowia psychicznego; znaczenie edukacji dla bezpieczeństwa i dbałości o bezpieczeństwo własne oraz innych.

Umiejętności (potrafi): wykorzystywać na podstawowym poziomie wiedzę psychologiczną i na poziomie rozszerzonym wiedzę pedagogiczną oraz pozyskiwać dane do analizowania zachowań, procesów i zjawisk w obszarze rehabilitacji, edukacji, terapii i resocjalizacji; twórczo korzystać z teorii dotyczących rozwoju człowieka, socjalizacji, wychowania, nauczania-uczenia się oraz krytycznie je oceniać; rozpoznawać i identyfikować style i nurty wychowania w praktyce edukacyjnej i w działaniach

opiekuńczo-wychowawczych; formułować oceny etyczne związane z wykonywaniem zawodu nauczyciela.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): posługiwania się uniwersalnymi zasadami i normami etycznymi w działalności zawodowej, kierując się szacunkiem dla każdego człowieka; samodzielnego pogłębiania wiedzy pedagogicznej.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia.

B.2.3. Pedagogika ogólna

Cel kształcenia: zapoznanie z teoretycznymi, metodologicznymi podstawami pedagogiki ogólnej jako dyscypliny naukowej, w tym z podstawowymi pojęciami pedagogicznymi, których adekwatne rozumienie warunkuje poprawne relacje jednostki z rodziną, grupą rówieśniczą, szkołą, a w szerszym kontekście ze środowiskiem społecznym; wskazanie powiązań praktyk edukacyjnych z dynamicznymi przemianami cywilizacyjnymi a edukacyjnymi potrzebami współczesnego człowieka; zapoznanie z potencjalnymi zagrożeniami występującymi w procesie socjalizacji w rodzinie, grupie rówieśniczej, klasie; zapoznanie z założeniami kształcenia integracyjnego oraz zjawiskiem włączania i wykluczania osób niepełnosprawnych; kształtowanie wrażliwości na popularne trendy w kulturze współczesnej i ich wpływ na rozwój człowieka, zwrócenie szczególnej uwagi na pojawiające się w tym kontekście kwestie moralno-etyczne.

Treści merytoryczne: pedagogika jako nauka, przedmiot, funkcje, podstawowe pojęcia; proces wychowania; wychowanie naturalne a wychowanie instytucjonalne; metody wychowania, ich wady i zalety w kontekście zmieniającej się rzeczywistości; proces socjalizacji; środowisko wychowawcze jego rola i elementy składowe: rodzina, grupa rówieśnicza, klasa; ukryty program szkoły jako element rzeczywistości edukacyjnej; transmisja kulturowa jako istota wychowania, zmiana spojrzenia na osobę niepełnosprawną - możliwe problemy i dylematy; kultura popularna jako istotny element środowiska wychowawczego; media i reklamy a tożsamość człowieka w kontekście procesu komunikacji interpersonalnej; trzy poziomy profilaktyki: rodzina, szkoła, grupa rówieśnicza a zjawiska włączania i wykluczania osób z niepełnosprawnością – kontekst wychowawczy i moralno-etyczny.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawy filozofii wychowania i aksjologii pedagogicznej, specyfikę głównych środowisk wychowawczych i procesów w nich zachodzących; zasady i normy etyczne obowiązujące w zakresie rehabilitacji, edukacji, terapii i resocjalizacji; pedagogikę jako dyscyplinę naukową: umiejscowienie pedagogiki wśród dziedzin nauk społecznych i humanistycznych, zakresy pedagogiki, paradygmaty pedagogiczne, podstawowe pojęcia pedagogiczne, w tym wychowania, kształcenia, edukacji i samowychowania; proces planowania pracy pedagogicznej: cel, formy, środki i metody kształcenia; sposoby konstruowania pracy pedagogicznej nakierowanej na cel; zagadnienie ukrytego programu szkoły; zagadnienia związane ze szkołą jako instytucją wychowawczą: środowisko społeczne klasy i szkoły, autokratyzm i demokrację w szkole, ukryty program szkoły, postawy nauczycieli i uczniów, pracę z grupą rówieśniczą, tworzenie klimatu wychowawczego w klasie i w szkole, metody wychowawcze i ich skuteczność, problematykę umiejętności i trudności wychowawczych, konfliktów w klasie i w rodzinie, błędów wychowawczych, granic i mierników oddziaływań wychowawczych, kryzysu szkoły, zasad współpracy rodziny i szkoły oraz szkoły ze środowiskiem pozaszkolnym.

Umiejętności (potrafi): wykorzystywać na podstawowym poziomie wiedzę psychologiczną i na poziomie rozszerzonym wiedzę pedagogiczną oraz pozyskiwać dane do analizowania zachowań, procesów i zjawisk w obszarze rehabilitacji, edukacji, terapii i resocjalizacji; rozpoznawać sytuacje zagrożeń w przedszkolu, szkole lub placówce systemu oświaty; rozpoznawać i identyfikować style i nurty wychowania w praktyce edukacyjnej i w działaniach opiekuńczo-wychowawczych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): rozpoznawania specyfiki środowiska lokalnego i regionalnego oraz ich wpływu na funkcjonowanie uczniów, a także podejmowania współpracy na rzecz dobra uczniów i tych środowisk; samodzielnego pogłębiania wiedzy pedagogicznej.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady.

B.2.4. Projektowanie pracy nauczyciela

Cel kształcenia: przygotowanie do świadomego, odpowiedzialnego i etycznego projektowania pracy nauczyciela w warunkach współczesnej szkoły, ze szczególnym uwzględnieniem edukacji uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi w systemie integracyjnym i włączającym.

Treści merytoryczne: podstawy projektowania pracy nauczyciela w kontekście współczesnych uwarunkowań edukacji (zmiany społeczne, kulturowe, ekonomiczne i ideologiczne); diagnoza nauczycielska jako element planowania działań wychowawczych i profilaktycznych; funkcje wychowania, proces wychowawczy i jego dynamika, zagadnienia przymusu i swobody, wychowania adaptacyjnego i emancypacyjnego oraz podmiotowości ucznia w procesie planowania pracy nauczyciela; uwzględnianie roli rodziny, grupy rówieśniczej i szkoły jako podstawowych środowisk wychowawczych, a także zagadnień relacji społecznych i aktualnych wyzwań rozwojowych uczniów: funkcjonowanie w grupie rówieśniczej, przyjaźnie i konflikty, role autorytetów oraz wyzwania okresu dorastania, w tym zagrożenia wychowawcze i podkultury młodzieżowe, doradztwo zawodowe i wspieranie uczniów w projektowaniu ścieżek edukacyjno-zawodowych w perspektywie uczenia się przez całe życie; planowanie pracy pedagogicznej: cele, treści, formy, metody i środki kształcenia; konstruowanie działań nakierowanych na cel, indywidualizacja nauczania, uniwersalne projektowanie zajęć oraz znaczenie ukrytego programu szkoły; organizacja kształcenia uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi w edukacji integracyjnej i włączającej, w tym modele współpracy nauczycieli, pedagogów specjalnych, specjalistów oraz rodziców/opiekunów; efektywne strategie nauczania, wspieranie autonomii, samodzielności i rozwoju zainteresowań uczniów; uwzględnianie w procesie planowania pracy nauczyciela etyki zawodowej, odpowiedzialności prawnej, strategii radzenia sobie ze stresem, przeciwdziałania wypaleniu zawodowemu; projektowanie zajęć opiekuńczo-wychowawczych i profilaktycznych, analiza zdarzeń pedagogicznych, rozpoznawanie sytuacji zagrożeń, współpraca zespołowa oraz refleksja nad własnym rozwojem zawodowym i doskonaleniem warsztatu pracy nauczyciela.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): organizację i metodyki kształcenia uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi w systemie integracyjnym i włączającym, w szczególności modele współpracy pedagogów specjalnych nauczycielami, specjalistami, rodzicami lub opiekunami, oraz modele indywidualizacji lekcji, efektywne strategie nauczania i uniwersalnego projektowania zajęć; zasady i normy etyczne obowiązujące w zakresie rehabilitacji, edukacji, terapii i resocjalizacji; uwarunkowania edukacji, miejsca powstawania relacji edukacyjnych, kultury, ideologii, zagadnienie ekonomii w kontekście edukacji, zmiany i wyzwania edukacyjne XXI wieku; funkcje wychowania, proces wychowania, jego strukturę, właściwości i dynamikę; zagadnienia przymusu i swobody w wychowaniu, wychowania jako wspomagania rozwoju, wychowania adaptacyjnego i emancypacyjnego, podmiotowości w wychowaniu; podstawowe środowiska wychowawcze: rodzinę, grupę rówieśniczą i szkołę; style i postawy wychowawcze; konteksty wychowania; źródła i przejawy kryzysu współczesnego wychowania; style wychowania; proces planowania pracy pedagogicznej: cel, formy, środki i metody kształcenia; sposoby konstruowania pracy pedagogicznej nakierowanej na cel; zagadnienie ukrytego programu szkoły; formy aktywności dziecka, w tym naukę i zabawę; zagadnienia rozwoju zainteresowań, poszerzania autonomii i samodzielności; zagadnienia związane z zawodem nauczyciela: role zawodowe nauczyciela, wzór osobowy, postawę i kunszt nauczycielski, powinności nauczyciela i rozwój zawodowy, program wewnętrzny nauczyciela, przygotowanie zawodowe nauczyciela, etykę nauczycielską, zasady odpowiedzialności prawnej opiekuna, nauczyciela i wychowawcy, konieczność doksztalcania i doskonalenia zawodowego jako warunków awansu zawodowego, problem stresu i wypalenia zawodowego nauczycieli – przyczyny, symptomy, strategie zaradcze, choroby związane z wykonywaniem zawodu nauczyciela i profilaktykę w tym zakresie; działania profilaktyczne w szkole: konstruowanie klasowych i szkolnych programów wychowawczo-profilaktycznych, promocję i ochronę zdrowia uczniów; diagnozę nauczycielską w kontekście działań profilaktycznych; zagadnienie pomocy psychologiczno-pedagogicznej – regulacje prawne, formy i zasady udzielania wsparcia; proces adaptacji dziecka w przedszkolu i ucznia w szkole – rolę przedszkola, szkoły i rodziny; zagadnienia dojrzałości szkolnej, przygotowania dziecka do nauki w szkole oraz obowiązku szkolnego; rolę kontaktów społecznych ucznia, w tym w grupie rówieśniczej, koleżeństwa, przyjaźni i konfliktów wśród uczniów; rolę osób znaczących i autorytetów; zagadnienia zmiany autorytetów, kryzysu autorytetu nauczyciela, rodzica i opiekuna, buntu okresu dorastania i jego funkcji; zagrożenia w wychowaniu młodzieży; podkultury młodzieżowe; cel pracy opiekuńczo-wychowawczej z dziećmi w przedszkolu i uczniami w szkole na różnych etapach edukacyjnych; istotę

programu wychowawczego; zagadnienia edukacji zdrowotnej, bezpieczeństwa dzieci w przedszkolu i uczniów w szkole oraz poza nimi (zajęcia terenowe, wycieczki); potrzebę ochrony zdrowia dziecka, w tym zdrowia psychicznego; znaczenie edukacji dla bezpieczeństwa i dbałości o bezpieczeństwo własne oraz innych; doradztwo zawodowe: proces wspomagania ucznia w projektowaniu ścieżki edukacyjno - zawodowej, metody i techniki określania potencjału ucznia; znaczenie przygotowania uczniów do samokształcenia, pracy nad własnym rozwojem oraz do aktywnego uczestnictwa w rynku pracy; pojęcia rynku edukacyjnego i rynku pracy, drogi rozwoju zawodowego; znaczenie uczenia się przez całe życie.

Umiejętności (potrafi): wykorzystywać aktualne koncepcje psychologiczne i pedagogiczne w planowaniu, realizacji, monitorowaniu i ewaluacji procesu wychowania i nauczania uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi; twórczo korzystać z teorii dotyczących rozwoju człowieka, socjalizacji, wychowania, nauczania-uczenia się oraz krytycznie je oceniać; wdrażać efektywne programy zwiększające umiejętności poznawcze i kompetencje społeczne uczniów oraz programy poprawiające integrację rówieśniczą uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi; rozpoznawać sytuacje zagrożeń w przedszkolu, szkole lub placówce systemu oświaty; rozpoznawać i identyfikować style i nurty wychowania w praktyce edukacyjnej i w działaniach opiekuńczo-wychowawczych; zaprojektować podstawowe zajęcia opiekuńczo-wychowawcze; zaprojektować działania profilaktyczne w przedszkolu, szkole lub placówce systemu oświaty; zaprojektować ścieżkę własnego rozwoju zawodowego; formułować oceny etyczne związane z wykonywaniem zawodu nauczyciela; nawiązywać współpracę z nauczycielami oraz ze środowiskiem pozaszkolnym.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): rozpoznawania specyfiki środowiska lokalnego i regionalnego oraz ich wpływu na funkcjonowanie uczniów, a także podejmowania współpracy na rzecz dobra uczniów i tych środowisk; działania na rzecz poprawy jakości działania przedszkola, szkoły lub placówki systemu oświaty; pracy w zespole, pełnienia w nim różnych ról oraz współpracy z nauczycielami, pedagogami, specjalistami, rodzicami lub opiekunami uczniów i innymi członkami społeczności szkolnej i lokalnej; okazywania empatii dzieciom i uczniom potrzebującym wsparcia i pomocy; profesjonalnego rozwiązywania konfliktów w klasie szkolnej i grupie wychowawczej; samodzielnego pogłębiania wiedzy pedagogicznej; współpracy z nauczycielami w celu doskonalenia swojego warsztatu pracy.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia.

B.2.5. Pedagogika społeczna

Cel kształcenia: pogłębienie wiedzy teoretycznej i praktycznej z zakresu pedagogiki społecznej, umożliwiającej rozumienie złożonych uwarunkowań procesów wychowania, socjalizacji i edukacji w kontekście środowiskowym; rozwijanie umiejętności analizy i interpretacji zjawisk społecznych oraz kompetencji do profesjonalnego działania pedagogicznego w różnych środowiskach wychowawczych; przygotowanie przyszłych nauczycieli i pedagogów do świadomego, etycznego i refleksyjnego pełnienia ról zawodowych, współpracy ze środowiskiem lokalnym oraz reagowania na współczesne problemy społeczne i edukacyjne, ze szczególnym uwzględnieniem wyzwań XXI wieku.

Treści merytoryczne: pedagogika społeczna jako subdyscyplina pedagogiki, jej geneza, oraz dorobek czołowych przedstawicieli; pojęcia pedagogiki społecznej, w tym środowisko wychowawcze, siły społeczne, wsparcie społeczne, społeczeństwo obywatelskie; ewolucja zadań polskiej pedagogiki społecznej w kontekście przemian społecznych, kulturowych i ekonomicznych oraz współczesne wyzwania edukacyjne XXI wieku, w tym globalizacja, glokalizm, zmiany struktury rodziny, kryzys autorytetów oraz nowe role nauczyciela; środowiska wychowawcze i ich diagnoza, identyfikację zagrożeń oraz perspektywy rozwoju; omówienie empirycznych dociekań pedagogiki społecznej, metod badań środowiskowych oraz pola działania pedagoga społecznego, w tym jego rola w szkole, rodzinie i środowisku lokalnym; kluczowe problemy społeczne, w szczególności syndrom 3B (bieda, bezrobocie, bezdomność), ich konsekwencje wychowawcze i edukacyjne oraz zadania pedagoga w zakresie profilaktyki, wsparcia i interwencji; praktyczne wykorzystanie wiedzy teoretycznej oraz rozwijanie umiejętności analizy i interpretacji środowisk wychowawczych: rodziny szkoły, grupy rówieśniczej; analiza środowiska lokalnego i regionalnego jako przestrzeni wychowania, zagadnienia rozbudzania sił społecznych, aktywizacji społeczności lokalnych oraz ideę glokalizmu jako kategorii opisującej relacje

między globalnością a lokalnością w edukacji; kompetencje komunikacyjne, empatia, umiejętności rozwiązywania konfliktów oraz postawy samodzielnego pogłębiania wiedzy pedagogicznej.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): klasyczne i współczesne teorie rozwoju człowieka, wychowania, uczenia się i nauczania lub kształcenia, socjalizacji oraz różnorodne uwarunkowania tych procesów; uwarunkowania edukacji, miejsca powstawania relacji edukacyjnych, kultury, ideologii, zagadnienie ekonomii w kontekście edukacji, zmiany i wyzwania edukacyjne XXI wieku; zagadnienia związane z zawodem nauczyciela: role zawodowe nauczyciela, wzór osobowy, postawę i kunszt nauczycielski, powinności nauczyciela i rozwój zawodowy, program wewnętrzny nauczyciela, przygotowanie zawodowe nauczyciela, etykę nauczycielską, zasady odpowiedzialności prawnej opiekuna, nauczyciela i wychowawcy, konieczność doksztalcania i doskonalenia zawodowego jako warunków awansu zawodowego, problem stresu i wypalenia zawodowego nauczycieli – przyczyny, symptomy, strategie zaradcze, choroby związane z wykonywaniem zawodu nauczyciela i profilaktykę w tym zakresie; rolę kontaktów społecznych ucznia, w tym w grupie rówieśniczej, koleżeństwa, przyjaźni i konfliktów wśród uczniów; rolę osób znaczących i autorytetów; zagadnienia zmiany autorytetów, kryzysu autorytetu nauczyciela, rodzica i opiekuna, buntu okresu dorastania i jego funkcji; zagrożenia w wychowaniu młodzieży; podkultury młodzieżowe.

Umiejętności (potrafi): rozpoznawać i interpretować zjawiska społeczne, ukazując ich powiązania z różnymi zakresami pedagogiki specjalnej, dziedzinami nauk społecznych, humanistycznych oraz medycznych i nauk o zdrowiu; rozpoznawać i identyfikować style i nurty wychowania w praktyce edukacyjnej i w działaniach opiekuńczo-wychowawczych; zaprojektować ścieżkę własnego rozwoju zawodowego; nawiązywać współpracę z nauczycielami oraz ze środowiskiem pozaszkolnym.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): komunikowania się i współpracy z otoczeniem oraz aktywnego uczestnictwa w grupach i organizacjach realizujących działania edukacyjne, rehabilitacyjne, terapeutyczne i resocjalizacyjne; rozpoznawania specyfiki środowiska lokalnego i regionalnego oraz ich wpływu na funkcjonowanie uczniów, a także podejmowania współpracy na rzecz dobra uczniów i tych środowisk; okazywania empatii dzieciom i uczniom potrzebującym wsparcia i pomocy; profesjonalnego rozwiązywania konfliktów w klasie szkolnej i grupie wychowawczej; samodzielnego pogłębiania wiedzy pedagogicznej.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia.

B.3. PRAKTYKI ZAWODOWE

B.3.1. Praktyka śródroczna do grupy przedmiotów z zakresu przygotowania psychologiczno-pedagogicznego

Cel kształcenia: wieloaspektowe i refleksyjne poznawanie rzeczywistości edukacyjnej oraz pracy nauczycieli-wychowawców, poprzez konfrontację wiedzy teoretycznej zdobytej podczas studiów z rzeczywistą praktyką szkolną; wzmocnienie motywacji do zdobywania kompetencji zawodowych w zakresie organizacji pracy wychowawczej, procesów nauczania i wspierania uczniów.

Treści merytoryczne: organizowanie środowiska uczenia się - przestrzeń klasy, dostępne materiały dydaktyczne, warunki sprzyjające koncentracji i motywacji uczniów; proces nauczania/uczenia się podczas lekcji - obserwacja metod i technik stosowanych przez nauczycieli, aktywizacja uczniów, różnorodność strategii dydaktycznych; szkolne warunki wychowania - regulaminy, normy, rytuały szkolne, kultura współpracy w klasie; relacje nauczyciel-uczeń - nawiązywanie kontaktu, budowanie autorytetu, komunikacja interpersonalna; rola i zadania wychowawcy w pracy z klasą - planowanie działań wychowawczych, organizacja czasu, wsparcie rozwoju społecznego i emocjonalnego uczniów; wychowawcze oddziaływania w procesie nauczania - stosowanie pozytywnych wzmocnień, strategie motywacyjne, reagowanie na zachowania trudne; wspieranie uczniów – indywidualizacja podejścia, uwzględnianie potrzeb edukacyjnych i emocjonalnych, współpraca z rodzicami i zespołem nauczycielskim.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): zasady i normy etyczne obowiązujące w zakresie rehabilitacji, edukacji, terapii i resocjalizacji; specyfikę przedszkola, szkoły lub placówki systemu oświaty, w której jest odbywana praktyka, w szczególności: zadania opiekuńczo-wychowawcze, organizację pracy, zakresy zadań pracowników, uczestników procesów pedagogicznych oraz rodzaj prowadzonej dokumentacji i program

realizacji doradztwa zawodowego uwzględniający treści wynikające z przepisów dotyczących doradztwa zawodowego; zasady zapewniania bezpieczeństwa dzieciom w przedszkolu i uczniom w szkole lub placówce systemu oświaty i poza nimi.

Umiejętności (potrafi): pracować w zespole, pełniąc w nim różne role, podejmować i wyznaczać zadania, współpracować z nauczycielami, specjalistami, rodzicami i opiekunami uczniów; twórczo korzystać z teorii dotyczących rozwoju człowieka, socjalizacji, wychowania, nauczania-uczenia się oraz krytycznie je oceniać; zaobserwować funkcjonowanie dziecka, ucznia i nauczyciela w życiu przedszkola, szkoły lub placówki systemu oświaty; dokonać analizy i interpretacji zaobserwowanych lub doświadczonych sytuacji i zdarzeń pedagogicznych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): pracy w zespole, pełnienia w nim różnych ról oraz współpracy z nauczycielami, pedagogami, specjalistami, rodzicami lub opiekunami uczniów i innymi członkami społeczności szkolnej i lokalnej; skutecznego współdziałania z opiekunem praktyk zawodowych i nauczycielami w celu poszerzania swojej wiedzy.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

III - C. KSZTAŁCENIE KIERUNKOWE

C.1. PRZYGOTOWANIE MERYTORYCZNE

C.1.1. Historia kształcenia specjalnego

Cel kształcenia: poznanie systemu kształcenia specjalnego w kontekście kształcenia powszechnego, rozumienie jego historycznych i kulturowych uwarunkowań oraz inicjowanie refleksji historycznej jako podstawy oceny współczesnych nurtów i systemów pedagogicznych.

Treści merytoryczne: klasyfikacja systemu kształcenia specjalnego na przestrzeni wieków; uwarunkowania historyczne ciągłości i zmiany w edukacji osób z niepełnosprawnościami: tradycje kształcenia osób niedostosowanych społecznie; historia specjalnego kształcenia niewidomych i słabowidzących; kształcenie dzieci i młodzieży niesłyszącej i słabosłyszącej w ujęciu historycznym; rozwój kształcenia specjalnego dzieci i młodzieży niepełnosprawnych intelektualnie; aspekt historyczny kształcenia dzieci wybitnie zdolnych; z dziejów kształcenia w szkole szpitalnej.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): źródła i miejsce pedagogiki specjalnej w nauce oraz jej przedmiotowe i metodologiczne powiązania z dziedzinami nauk społecznych, humanistycznych oraz medycznych i nauk o zdrowiu; koncepcje rehabilitacji, edukacji, resocjalizacji i terapii uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi oraz różnorodne uwarunkowania tych procesów; system kształcenia specjalnego w kontekście systemu kształcenia powszechnego; współczesne rozwiązania systemowe i metodyczne w pedagogice specjalnej, umieszczając je w szerszym kontekście historycznym, poprzez wskazanie ciągłości, przełomów i zmieniających się paradygmatów w postrzeganiu i edukacji osób z niepełnosprawnościami.

Umiejętności (potrafi): wykorzystywać na podstawowym poziomie wiedzę psychologiczną i na poziomie rozszerzonym wiedzę pedagogiczną oraz pozyskiwać dane do analizowania zachowań, procesów i zjawisk w obszarze rehabilitacji, edukacji, terapii i resocjalizacji; twórczo korzystać z teorii dotyczących rozwoju człowieka, socjalizacji, wychowania, nauczania-uczenia się oraz krytycznie je oceniać; dokonywać krytycznej analizy historycznych i współczesnych nurtów, koncepcji i modeli teoretycznych w pedagogice specjalnej.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): doceniania tradycji i dorobku badań naukowych w zakresie pedagogiki specjalnej oraz ich kontynuacji i poszerzania o nowe obszary i procedury badawcze; samodzielnego pogłębiania wiedzy pedagogicznej; odpowiedzialnego przygotowania.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady.

C.1.2. Pedagogika specjalna

Cel kształcenia: zapoznanie z głównymi problemami z zakresu pedagogiki specjalnej, budowanie właściwych postaw wobec osób z niepełnosprawnością oraz praktyczne przygotowanie do podjęcia działalności edukacyjnej, rehabilitacyjnej, pedagogicznej, terapeutycznej i resocjalizacyjnej w zakresie wsparcia i pomocy osobom niepełnosprawnym.

Treści merytoryczne: źródła i miejsce pedagogiki specjalnej w systemie nauk; przedmiot, cele, zadania i zakres pedagogiki specjalnej; powiązania pedagogiki specjalnej z naukami społecznymi, humanistycznymi, medycznymi i naukami o zdrowiu; interdyscyplinarny charakter pedagogiki

specjalnej; rozwój podejść do osób z niepełnosprawnościami i niedostosowanych społecznie; ewolucja modeli opieki, rehabilitacji i edukacji – od segregacji do inkluzji; paradygmaty pedagogiki specjalnej; koncepcje niepełnosprawności; znaczące kategorie w pedagogice specjalnej (podmiotowość, tożsamość, marginalizacja, wykluczenie, stygmatyzacja, dyskryminacja); pojęcie i zasady rewalidacji/rehabilitacji; współczesne tendencje w rewalidacji/rehabilitacji osób z niepełnosprawnościami; aktualne problemy pedagogiki specjalnej; paradygmat normalizacji, inkluzji i praw człowieka; zasady wyrównywania szans edukacyjnych; dorosłość osób niepełnosprawnych; postawy społeczne oraz wsparcie społeczne wobec osób z niepełnosprawnością; placówki opiekuńczo-wychowawcze w życiu osób z niepełnosprawnościami; wprowadzenie do pedagogiki specjalnej; terminologia (pedagogika specjalna a pedagogika ogólna, dyscypliny szczegółowe – czym się zajmują); przedmiot zainteresowań i zakres pedagogiki specjalnej; interdyscyplinarne aspekty pedagogiki specjalnej; specyfika funkcjonowania rodziny z dzieckiem z niepełnosprawnością (etapy przystosowania do rodzicielstwa, wsparcie rodziny); czynniki mające wpływ na postrzeganie dziecka z niepełnosprawnością przez członków rodziny; sytuacja poszczególnych członków rodziny – perspektywa matki, ojca, rodzeństwa, dziadków; postawy społeczne wobec rodzin z dzieckiem z niepełnosprawnością intelektualną; znane osoby z niepełnosprawnością i ich wpływ na zmianę postrzegania możliwości i miejsca osoby niepełnosprawnej w społeczeństwie (np. Ludwig van Beethoven, Stephen Hawking, Nick Vujicic, Janek Mela, Katarzyna Rosicka – Jaczyńska, Joanna Mazur); wizerunek osób z niepełnosprawnością w filmie, mediach, kulturze, sztuce (malarstwo, literatura piękna), polityce.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): źródła i miejsce pedagogiki specjalnej w nauce oraz jej przedmiotowe i metodologiczne powiązania z dziedzinami nauk społecznych, humanistycznych oraz medycznych i nauk o zdrowiu; koncepcje rehabilitacji, edukacji, resocjalizacji i terapii uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi oraz różnorodne uwarunkowania tych procesów; współczesne rozwiązania systemowe i metodyczne w pedagogice specjalnej, umieszczając je w szerszym kontekście historycznym, poprzez wskazanie ciągłości, przełomów i zmieniających się paradygmatów w postrzeganiu i edukacji osób z niepełnosprawnościami.

Umiejętności (potrafi): wykorzystywać na podstawowym poziomie wiedzę psychologiczną i na poziomie rozszerzonym wiedzę pedagogiczną oraz pozyskiwać dane do analizowania zachowań, procesów i zjawisk w obszarze rehabilitacji, edukacji, terapii i resocjalizacji; dokonywać krytycznej analizy historycznych i współczesnych nurtów, koncepcji i modeli teoretycznych w pedagogice specjalnej; przeprowadzić obserwację oraz dokonać wstępnej oceny specjalnych potrzeb edukacyjnych, uwzględniając różne sfery funkcjonowania; świadomie komunikować się i współpracować z zespołem specjalistów, rodzicami/opiekunami oraz wychowankami/uczniami/osobami z niepełnosprawnościami.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): doceniania tradycji i dorobku badań naukowych w zakresie pedagogiki specjalnej oraz ich kontynuacji i poszerzania o nowe obszary i procedury badawcze; podejmowania działań pedagogicznych w środowisku społecznym i zadań zawodowych; samodzielnego pogłębiania wiedzy pedagogicznej; odpowiedzialnego przygotowania, projektowania i wykonywania działań pedagogicznych.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia.

C.1.3. Język migowy 1

Cel kształcenia: przygotowanie do świadomego i odpowiedzialnego posługiwania się podstawami polskiego języka migowego, rozwinięcie wiedzy na temat procesów komunikowania interpersonalnego i społecznego z uwzględnieniem odmienności Polski Język Migowy (PJM) i kontekstu społeczno-kulturowego Głuchych jako mniejszości językowej i kulturowej.

Treści merytoryczne: podstawy polskiego języka migowego, daktylografia, elementy leksykalne i gramatyczne języka migowego, w tym struktury wizualno-przestrzennej PJM; bazowe zasady komunikacji z osobami należącymi do społeczności Głuchych; procesy komunikowania interpersonalnego i społecznego zachodzące między słyszącymi i Głuchymi; różnice między polskim językiem migowym a systemem językowo-migowym; refleksja nad odpowiedzialnością zawodową nauczyciela (specjalisty pracującego z osobami z niepełnosprawnością) i koniecznością ciągłego doskonalenia kompetencji pedagogicznych.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): procesy komunikowania interpersonalnego i społecznego oraz ich prawidłowości i zakłócenia; zasady komunikacji w polskim języku migowym, w tym jego strukturę lingwistyczną oraz kontekst społeczno-kulturowy Głuchych jako grupy językowej i kulturowej mniejszości.

Umiejętności (potrafi): prowadzić zajęcia w grupie zróżnicowanej, indywidualizować zadania, dostosowywać metody i treści do potrzeb i możliwości uczniów, w tym uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi, oraz wykorzystywać zasady i metody indywidualnego projektowania zajęć; świadomie komunikować się i współpracować z zespołem specjalistów, rodzicami/opiekunami oraz wychowankami/uczniami/osobami z niepełnosprawnościami.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): porozumiewania się z osobami pochodzącymi z różnych środowisk i o różnej kondycji emocjonalnej, dialogowego rozwiązywania konfliktów oraz tworzenia dobrej atmosfery dla komunikacji w klasie szkolnej i poza nią; samodzielnego pogłębiania wiedzy pedagogicznej; odpowiedzialnego przygotowania, projektowania i wykonywania działań pedagogicznych.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

C.1.4. Język migowy 2

Cel kształcenia: przygotowanie do odpowiedzialnego i etycznego korzystania z podstaw Polskiego Języka Migowego (PJM), pogłębienie wiedzy na temat komunikacji interpersonalnej z uwzględnieniem specyfiki PJM oraz społeczno-kulturowego kontekstu funkcjonowania społeczności Głuchych.

Treści merytoryczne: podstawy polskiego języka migowego, elementy leksykalne i gramatyczne języka migowego, w tym struktury wizualno-przestrzennej PJM; procesy komunikowania interpersonalnego i społecznego zachodzące między słyszącymi i Głuchymi; typowe bariery komunikacyjne występujące między Głuchymi i słyszącymi oraz sposoby ich niwelowania; tworzenie bezpiecznej i sprzyjającej komunikacji przestrzeni edukacyjnej, uwzględniającej specyfikę komunikacji zarówno z uczniem, jak i rodzicem/opiekunem z uszkodzonym słuchem; refleksja nad odpowiedzialnością zawodową nauczyciela (specjalisty pracującego z osobami z niepełnosprawnością) i koniecznością ciągłego doskonalenia kompetencji pedagogicznych.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): procesy komunikowania interpersonalnego i społecznego oraz ich prawidłowości i zakłócenia; zasady komunikacji w polskim języku migowym, w tym jego strukturę lingwistyczną oraz kontekst społeczno-kulturowy Głuchych jako grupy językowej i kulturowej mniejszości.

Umiejętności (potrafi): prowadzić zajęcia w grupie zróżnicowanej, indywidualizować zadania, dostosowywać metody i treści do potrzeb i możliwości uczniów, w tym uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi, oraz wykorzystywać zasady i metody indywidualnego projektowania zajęć; świadomie komunikować się i współpracować z zespołem specjalistów, rodzicami/opiekunami oraz wychowankami/uczniami/osobami z niepełnosprawnościami.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): porozumiewania się z osobami pochodzącymi z różnych środowisk i o różnej kondycji emocjonalnej, dialogowego rozwiązywania konfliktów oraz tworzenia dobrej atmosfery dla komunikacji w klasie szkolnej i poza nią; samodzielnego pogłębiania wiedzy pedagogicznej; odpowiedzialnego przygotowania, projektowania i wykonywania działań pedagogicznych.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

C.1.5. Podstawy logopedii

Cel kształcenia: przekazanie podstawowej wiedzy na temat rozwoju mowy u dziecka, ewentualnych zaburzeń mowy i wymowy, języka, komunikacji, ich rodzajów, przyczyn, objawów oraz możliwych działań terapeutycznych w polu terapii logopedycznej, wspomagania rozwoju oraz funkcjonowania psychospołecznego.

Treści merytoryczne: wprowadzenie do logopedii – definicja, przedmiot i zadania logopedii, działy logopedii, specjalizacje logopedyczne, kategorie specjalistów logopedii; zasady oddziaływań logopedycznych; głoski języka polskiego – charakterystyka artykulacyjna i akustyczna; kształtowanie się mowy dziecka: okres przygotowawczy (wstępny, zerowy), okres melodii (sygnału, apelu), okres

wyrazu (sygnału jednoklasowego), okres zdania (sygnału dwuklasowego), okres swoistej mowy dziecięcej (swoistych form językowych); zaburzenia mowy i języka a zaburzenia komunikacji; zaburzenia mowy i ich klasyfikacje: przyczynowa (etiologiczna), objawowa (symptomatologiczna), językoznawcza, neurofizjologiczna; dyslalia – definicja, klasyfikacje: ze względu na ilość zniekształconych głosek, ze względu na etiologię, ze względu na objawy; seplenienie (sygmatyzm), reranie (rotacyzm) – definicje, przyczyny, rodzaje, terapia; mowa bezdźwięczna – definicje, przyczyny, rodzaje, terapia; jąkanie – definicja, objawy, konsekwencje, terapia, metody pracy z jękającym się; jąkanie a niepłynność mówienia (bradyllalia, tachyllalia); rynolalia - definicje, klasyfikacje, etiologia, konsekwencje, możliwości terapii.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawy funkcjonowania i patologie aparatu mowy oraz zasady efektywnego posługiwania się narządem mowy; procesy komunikowania interpersonalnego i społecznego oraz ich prawidłowości i zakłócenia; podstawy rozwoju mowy dziecka, diagnozy i terapii logopedycznej.

Umiejętności (potrafi): wdrażać efektywne programy zwiększające umiejętności poznawcze i kompetencje społeczne uczniów oraz programy poprawiające integrację rówieśniczą uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi; przeprowadzić obserwację oraz dokonać wstępnej oceny specjalnych potrzeb edukacyjnych, uwzględniając różne sfery funkcjonowania; świadomie komunikować się i współpracować z zespołem specjalistów, rodzicami/opiekunami oraz wychowankami/uczniami/osobami z niepełnosprawnościami; projektować przekaz, tworzyć wsparcie wizualnie, aktywnie słuchać, stosować techniki radzenia sobie z trudnościami oraz świadomie konstruować komunikaty.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): budowania relacji opartej na wzajemnym zaufaniu między wszystkimi podmiotami procesu wychowania i kształcenia, w tym rodzicami lub opiekunami uczniów, oraz włączania ich w działania sprzyjające efektywności edukacyjnej; podejmowania działań pedagogicznych w środowisku społecznym i zadań zawodowych; samodzielnego pogłębiania wiedzy pedagogicznej; odpowiedzialnego przygotowania, projektowania i wykonywania działań pedagogicznych.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady.

C.1.6. Podstawy prawne pracy pedagoga specjalnego

Cel kształcenia: przedstawienie wiedzy na temat uregulowań prawnych związanych z kształceniem, zatrudnianiem oraz zadaniami realizowanymi przez pedagoga specjalnego, ze szczególnym uwzględnieniem resortu oświaty.

Treści merytoryczne: regulacje prawne dotyczące pracy pedagoga specjalnego w Ustawie o systemie oświaty; Karta Nauczyciela w kontekście działalności zawodowej pedagoga specjalnego; standardy kształcenia nauczycieli na kierunku pedagogika specjalna (minione – studia realizowane w systemie bolońskim oraz aktualne – studia realizowane w ramach jednolitych studiów magisterskich); kształcenie pedagogów specjalnych na studiach podyplomowych; unormowania prawne zatrudniania pedagogów specjalnych w resorcie oświaty; unormowania prawne zatrudniania pedagogów specjalnych poza resortem oświaty (ze szczególnym uwzględnieniem resortu zdrowia oraz pomocy społecznej); wybrane dylematy deontologii zawodu pedagoga specjalnego.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): źródła i miejsce pedagogiki specjalnej w nauce oraz jej przedmiotowe i metodologiczne powiązania z dziedzinami nauk społecznych, humanistycznych oraz medycznych i nauk o zdrowiu; zasady i normy etyczne obowiązujące w zakresie rehabilitacji, edukacji, terapii i resocjalizacji; konstrukcje prawne oraz ich podstawy aksjologiczne wobec jednostek wymagających szczególnego wsparcia i/lub kontroli społecznej; system prawny, instytucjonalny oraz zasady profesjonalnego wsparcia osób z niepełnosprawnością na rynku.

Umiejętności (potrafi): wykorzystywać i integrować wiedzę z zakresu pedagogiki specjalnej oraz powiązanych z nią dyscyplin naukowych w celu analizy problemów rehabilitacyjnych, edukacyjnych, terapeutycznych i resocjalizacyjnych; zastosować przepisy prawa w typowych sytuacjach zawodowych pedagoga specjalnego.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): działania na rzecz poprawy jakości działania przedszkola, szkoły lub placówki systemu oświaty; samodzielnego pogłębiania wiedzy pedagogicznej; odpowiedzialnego przygotowania, projektowania i wykonywania działań pedagogicznych.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady.

C.1.7. Podstawy prawne resocjalizacji

Cel kształcenia: zapoznanie z prawnymi uwarunkowaniami procesu wsparcia i resocjalizacji nieletnich oraz skazanych odbywających karę pozbawienia wolności; zaznajomienie z przepisami ustawowymi i wykonawczymi, które wywierają bezpośredni wpływ na sytuację nieletnich w zakładach resocjalizacyjnych oraz sytuację osób pozbawionych wolności.

Treści merytoryczne: nieletni wobec prawa – podstawy prawne wspierania i resocjalizacji nieletnich; środki zapobiegania i zwalczania demoralizacji i przestępczości nieletnich; prawne podstawy resocjalizacji osób skazanych; wykonywanie kary pozbawienia wolności i jej indywidualizacja; prawa i obowiązki skazanych; środki oddziaływania penitencjarnego; nagrody i ulgi oraz odpowiedzialność dyscyplinarna; warunkowe przedterminowe zwolnienie; zwalnianie skazanych z zakładów karnych i warunki udzielania im pomocy; udział społeczeństwa w wykonywaniu kary pozbawienia wolności i pomoc w społecznej readaptacji skazanych.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): źródła i miejsce pedagogiki specjalnej w nauce oraz jej przedmiotowe i metodologiczne powiązania z dziedzinami nauk społecznych, humanistycznych oraz medycznych i nauk o zdrowiu; zasady i normy etyczne obowiązujące w zakresie rehabilitacji, edukacji, terapii i resocjalizacji; konstrukcje prawne oraz ich podstawy aksjologiczne wobec jednostek wymagających szczególnego wsparcia i/lub kontroli społecznej; system prawny, instytucjonalny oraz zasady profesjonalnego wsparcia osób z niepełnosprawnością na rynku.

Umiejętności (potrafi): wykorzystywać i integrować wiedzę z zakresu pedagogiki specjalnej oraz powiązanych z nią dyscyplin naukowych w celu analizy problemów rehabilitacyjnych, edukacyjnych, terapeutycznych i resocjalizacyjnych; samodzielnie rozwijać wiedzę oraz umiejętności pedagogiczne z wykorzystaniem różnych źródeł, w tym obcojęzycznych, i technologii; zastosować przepisy prawa w typowych sytuacjach zawodowych pedagoga specjalnego.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): działania na rzecz poprawy jakości działania przedszkola, szkoły lub placówki systemu oświaty; samodzielnego pogłębiania wiedzy pedagogicznej; odpowiedzialnego przygotowania, projektowania i wykonywania działań pedagogicznych.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady.

C.1.8. Nowe ruchy społeczne i aktywizm osób z niepełnosprawnością

Cel kształcenia: poznanie i analiza znaczenia nowych ruchów społecznych i aktywizmu osób z niepełnosprawnościami.

Treści merytoryczne: nowe media jako narzędzie polityki nowych ruchów społecznych; globalne sieci wsparcia; ruchy społeczne w teorii socjologicznej; historyczne i filozoficzne podstawy wybranych ruchów społecznych i alternatywnych; rodzaje nowych ruchów społecznych; wymiary niepełnosprawności: historyczna ewolucja problemu i główne współczesne koncepcje; czynniki kształtujące tożsamości osób niepełnosprawnych we współczesnym społeczeństwie polskim; kształtowanie kompetencji społecznych i obywatelskich w działaniach organizacji pozarządowych; aktywność społeczna osób niepełnosprawnych we współczesnej Polsce; osoby z niepełnosprawnościami w drodze ku upodmiotowieniu; inkluzja i partycypacja społeczna osób z niepełnosprawnościami; Konwencja o Prawach Osób Niepełnosprawnych i jej znaczenie w aktywizmie osób z niepełnosprawnością.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): źródła i miejsce pedagogiki specjalnej w nauce oraz jej przedmiotowe i metodologiczne powiązania z dziedzinami nauk społecznych, humanistycznych oraz medycznych i nauk o zdrowiu; kluczowe pojęcia związane z nowymi ruchami społecznymi, nowymi mediami i alternatywnymi trendami w edukacji; historyczne i filozoficzne podstawy wybranych ruchów społecznych i alternatywnych oraz ich współczesne przejawy.

Umiejętności (potrafi): wykorzystywać i integrować wiedzę z zakresu pedagogiki specjalnej oraz powiązanych z nią dyscyplin naukowych w celu analizy problemów rehabilitacyjnych, edukacyjnych,

terapeutycznych i resocjalizacyjnych; samodzielnie rozwijać wiedzę oraz umiejętności pedagogiczne z wykorzystaniem różnych źródeł, w tym obcojęzycznych, i technologii; krytycznie analizować i porównywać różne ruchy społeczne i alternatywne modele edukacji, uwzględniając ich mocne i słabe strony.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): porozumiewania się z osobami pochodzącymi z różnych środowisk i o różnej kondycji emocjonalnej, dialogowego rozwiązywania konfliktów oraz tworzenia dobrej atmosfery dla komunikacji w klasie szkolnej i poza nią; współpracy i aktywnego uczestnictwa w grupach, organizacjach i instytucjach realizujących działania pedagogiczne.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia.

C.1.9. Podstawy komunikacji w wychowaniu

Cel kształcenia: zapoznanie z teoretycznymi podstawami wiedzy o procesie komunikowania się. Przedstawienie interpretacji wychowania jako szczególnego rodzaju komunikacji interpersonalnej, ćwiczenia umiejętności komunikacyjnych w różnych kontekstach społecznych, ze szczególnym uwzględnieniem sytuacji edukacyjnych; zaprezentowanie elementów wiedzy psychologicznej ułatwiającej współpracę z ludźmi ze szczególnym uwzględnieniem umiejętności przydatnych w realizacji praktyki pedagogicznej.

Treści merytoryczne: źródła i znaczenie komunikacji; pojęcie, uczestnicy i poziomy komunikacji; bariery komunikacyjne; język jako kod symboliczny, funkcje języka; komunikacja a wpływ społeczny; komunikacja niewerbalna – aspekty praktyczne, zastosowanie; perswazja, czyli budowa społecznego komunikatu; konflikty interpersonalne i możliwości ich rozwiązywania; teoria i praktyka negocjacji; rola języka w socjalizacji i edukacji; współczesne teorie komunikacji – wybrane przykłady; codzienność i powszechność komunikacji; komunikacja w małych i wielkich grupach społecznych; aktywne słuchanie; komunikacja w klasie szkolnej, w tym z dzieckiem o specjalnych potrzebach edukacyjnych; komunikacja pedagog/nauczyciel – rodzic; nieumiejętne wyrażanie własnych potrzeb; komunikowanie się w rodzinie oraz problemy wychowania związane z zaburzeniami komunikacji w rodzinie.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): procesy komunikowania interpersonalnego i społecznego oraz ich prawidłowości i zakłócenia; modele, procesy i funkcje komunikowania społecznego i interpersonalnego, specyfikę komunikacji w wychowaniu, bariery i zakłócenia w procesie komunikowania się; zasady retoryki i metody perswazji oraz rolę stresu podczas wystąpień.

Umiejętności (potrafi): poprawnie posługiwać się językiem polskim oraz poprawnie i adekwatnie do wieku uczniów posługiwać się specjalistyczną terminologią; świadomie komunikować się i współpracować z zespołem specjalistów, rodzicami/opiekunami oraz wychowankami/uczniami/osobami z niepełnosprawnościami; projektować przekaz, tworzyć wsparcie wizualnie, aktywnie słuchać, stosować techniki radzenia sobie z trudnościami oraz świadomie konstruować komunikaty.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): komunikowania się i współpracy z otoczeniem oraz aktywnego uczestnictwa w grupach i organizacjach realizujących działania edukacyjne, rehabilitacyjne, terapeutyczne i resocjalizacyjne; porozumiewania się z osobami pochodzącymi z różnych środowisk i o różnej kondycji emocjonalnej, dialogowego rozwiązywania konfliktów oraz tworzenia dobrej atmosfery dla komunikacji w klasie szkolnej i poza nią; podejmowania działań pedagogicznych w środowisku społecznym i zadań zawodowych; współpracy i aktywnego uczestnictwa w grupach, organizacjach i instytucjach realizujących działania pedagogiczne.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

C.1.10. Wsparcie w pracy i doradztwo zawodowe osób z niepełnosprawnością

Cel kształcenia: przygotowanie do planowania i realizowania profesjonalnego wsparcia w pracy oraz doradztwa zawodowego osób z niepełnosprawnością, w szczególności w warunkach edukacji integracyjnej i włączającej oraz na otwartym i chronionym rynku pracy.

Treści merytoryczne: system wsparcia osób z niepełnosprawnością na rynku pracy; formy wsparcia zawodowego: zatrudnienie wspomagane, rynek otwarty i chroniony; cele i zadania doradztwa zawodowego w pracy z osobami z niepełnosprawnością; analiza potencjału zawodowego, zainteresowań i ograniczeń funkcjonalnych; indywidualizacja doradztwa zawodowego w zależności od rodzaju

i stopnia niepełnosprawności; modele indywidualizacji działań edukacyjnych i zawodowych; współpraca z nauczycielami, specjalistami, doradcami zawodowymi i pracodawcami; komunikacja z rodziną i opiekunami w procesie planowania kariery zawodowej; komunikacja z osobą z niepełnosprawnością w kontekście pracy; projektowanie działań wspierających aktywizację zawodową w środowisku społecznym.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): organizację i metodyki kształcenia uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi w systemie integracyjnym i włączającym, w szczególności modele współpracy pedagogów specjalnych z nauczycielami, specjalistami, rodzicami lub opiekunami, oraz modele indywidualizacji lekcji, efektywne strategie nauczania i uniwersalnego projektowania zajęć; system prawny, instytucjonalny oraz zasady profesjonalnego wsparcia osób z niepełnosprawnością na rynku.

Umiejętności (potrafi): pracować w zespole, pełniąc w nim różne role, podejmować i wyznaczać zadania, współpracować z nauczycielami, specjalistami, rodzicami i opiekunami uczniów; świadomie komunikować się i współpracować z zespołem specjalistów, rodzicami/opiekunami oraz wychowankami/uczniami/osobami z niepełnosprawnościami.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): komunikowania się i współpracy z otoczeniem oraz aktywnego uczestnictwa w grupach i organizacjach realizujących działania edukacyjne, rehabilitacyjne, terapeutyczne i resocjalizacyjne; podejmowania działań pedagogicznych w środowisku społecznym i zadań zawodowych; współpracy i aktywnego uczestnictwa w grupach, organizacjach i instytucjach realizujących działania pedagogiczne.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

C.1.11. Nowe media w edukacji i badaniach

Cel kształcenia: poznanie najnowszych zjawisk z obszaru nowych mediów, a także uporządkowanie terminologiczne i wykształcenie praktycznych umiejętności poruszania się w świecie nowych mediów i wykorzystywania ich do celów edukacyjnych.

Treści merytoryczne: współczesna przestrzeń edukacji – trendy i wyzwania. Charakterystyka nauczania w zdigitalizowanym świecie. Pokolenia – kontrasty pomiędzy imigrantami i tubylcami przestrzeni cyfrowej. Typologia pokoleń. Uczenie się w epoce cyfrowej – współczesne teorie i koncepcje. Modele edukacyjne w cyfrowych czasach. Przykłady zastosowań dydaktyki cyfrowej w wybranych modelach edukacyjnych.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): współczesne podejście do problemów uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi i wynikające z niego nowe formy edukacji, w tym integracyjna i włączająca; kluczowe pojęcia związane z nowymi ruchami społecznymi, nowymi mediami i alternatywnymi trendami w edukacji.

Umiejętności (potrafi): pracować w zespole, pełniąc w nim różne role, podejmować i wyznaczać zadania, współpracować z nauczycielami, specjalistami, rodzicami i opiekunami uczniów; samodzielnie rozwijać wiedzę oraz umiejętności pedagogiczne z wykorzystaniem różnych źródeł, w tym obcojęzycznych, i technologii; świadomie wyszukiwać, selekcjonować i korzystać z nowych mediów w edukacji i badaniach.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): działania na rzecz poprawy jakości działania przedszkola, szkoły lub placówki systemu oświaty; refleksji nad własnymi przekonaniem i postawami dotyczącymi celów, metod i relacji w procesie edukacyjnym.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

C.1.12. Diagnoza potrzeb i praca z uczniem wybitnie zdolnym

Cel kształcenia: nabycie pogłębionej wiedzy o zdolnościach dzieci i młodzieży, sposobach ich identyfikowania i rozwijania w szkole oraz innych placówkach edukacyjnych; nabycie umiejętności niezbędnych w procesie diagnozowania i kształcenia uczniów wybitnie zdolnych; gotowość do pogłębiania poziomu swojej wiedzy i umiejętności oraz rozumienia potrzeby wspierania dzieci i młodzieży zdolnej w rozwoju ich potencjału z uwzględnieniem ich specjalnych potrzeb edukacyjnych i psychospołecznych.

Treści merytoryczne: zdolności w ujęciu interdyscyplinarnym; wybrane współczesne koncepcje i modele zdolności wyjaśniające ich genezę, strukturę i dynamikę rozwojową; uczeń zdolny - definicje,

kryteria diagnostyczne, metody diagnozy, dostępne narzędzia diagnostyczne; koncepcje kształcenia uczniów zdolnych, ponadprzeciętnie uzdolnionych i wybitnych; podstawy prawne opieki nad uczniem zdolnym w polskim systemie oświatowym; nauczyciel ucznia zdolnego – zadania, kompetencje, system kształcenia; rozpoznawanie niepowodzeń szkolnych uczniów z uzdolnieniami twórczymi; uczniowie zdolni z problemami w uczeniu się (podwójnie wyjątkowi) oraz niskimi wynikami w nauce (uczniowie z syndromem nieadekwatnych osiągnięć); charakterystyka dzieci zdolnych (typowe cechy i zachowania, mity na temat funkcjonowania poznawczego, emocjonalnego i społecznego); potrzeby uczniów zdolnych; szkolne strategie rozpoznawania zdolności dzieci i młodzieży; sposoby kształcenia uczniów zdolnych - analiza porównawcza; kształtowanie zdolności i talentu dziecka: rola rodziny w procesie rozwoju zdolności ucznia; współpraca środowiska szkolnego i rodzinnego uczniów zdolnych; uczeń zdolny jako problem wychowawczy; programy edukacyjne rozwijające zdolności dziecka na różnych etapach kształcenia – rozwiązania stosowane w Polsce i za granicą – przykłady dobrych praktyk; konstruowanie autorskich strategii identyfikacji oraz wsparcia osób wybitnie zdolnych w szkole.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): organizację i metodyki kształcenia uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi w systemie integracyjnym i włączającym, w szczególności modele współpracy pedagogów specjalnych z nauczycielami, specjalistami, rodzicami lub opiekunami, oraz modele indywidualizacji lekcji, efektywne strategie nauczania i uniwersalnego projektowania zajęć; koncepcje zdolności oraz kompleksowe metody identyfikacji i wspierania rozwoju uczniów wybitnie zdolnych, z uwzględnieniem ich specjalnych potrzeb edukacyjnych i psychospołecznych.

Umiejętności (potrafi): diagnozować złożone sytuacje rehabilitacyjne, edukacyjne, terapeutyczne i resocjalizacyjne, projektować i prowadzić zajęcia z uwzględnieniem specjalnych potrzeb edukacyjnych uczniów; analizować własne działania pedagogiczne, dydaktyczne, wychowawcze, opiekuńcze i rehabilitacyjne, wskazywać obszary wymagające modyfikacji, eksperymentowania i wdrażania działań innowacyjnych; przeprowadzić obserwację oraz dokonać wstępnej oceny specjalnych potrzeb edukacyjnych, uwzględniając różne sfery funkcjonowania; świadomie komunikować się i współpracować z zespołem specjalistów, rodzicami/opiekunami oraz wychowankami/uczniami/osobami z niepełnosprawnościami.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): rozpoznawania specyfiki środowiska lokalnego i regionalnego oraz ich wpływu na funkcjonowanie uczniów, a także podejmowania współpracy na rzecz dobra uczniów i tych środowisk; działania na rzecz poprawy jakości działania przedszkola, szkoły lub placówki systemu oświaty; podejmowania działań pedagogicznych w środowisku społecznym i zadań zawodowych.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia.

C.1.13. Alternatywne trendy w edukacji

Cel kształcenia: zapoznanie z alternatywnymi trendami w edukacji, z uwzględnieniem edukacji uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi.

Treści merytoryczne: historyczne alternatywy edukacyjne jako źródła współczesnych nurtów: Nowe Wychowanie, szkoła Summerhill, plan daltoński, pedagogika Celestyna Freineta oraz ich filozoficzne i ideowe założenia; filozoficzne, psychologiczne i neurobiologiczne podstawy alternatywnych koncepcji edukacyjnych, w tym odniesienia do teorii rozwoju, motywacji, uczenia się i regulacji emocjonalnej; znaczenie relacji, środowiska i doświadczenia w procesie uczenia się dziecka; alternatywne modele edukacji jako odpowiedź na przemiany społeczne i kulturowe; edukacja alternatywna w relacji do systemu edukacji powszechnej oraz systemu kształcenia specjalnego (podobieństwa, różnice, punkty styczne, możliwości wzajemnej inspiracji w kontekście edukacji włączającej, specjalnej i rehabilitacyjnej); charakterystyka współczesnych alternatywnych form edukacji, takich jak szkoły Montessori, szkoły waldorfskie, szkoły demokratyczne, szkoły leśne, edukacja domowa itp.; analiza ich podstaw pedagogicznych, organizacyjnych i metodycznych, ze szczególnym uwzględnieniem relacji nauczyciel – uczeń, roli autonomii dziecka, indywidualizacji procesu uczenia się oraz sposobów oceniania; miejsce uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi w alternatywnych modelach edukacji; krytyczna analiza alternatywnych modeli edukacji z perspektywy badań naukowych; wykorzystanie wiedzy pedagogicznej i psychologicznej do analizy zjawisk edukacyjnych związanych

z alternatywnymi trendami oraz samodzielne poszukiwanie i krytyczna analiza źródeł; refleksja nad własnymi przekonaniem dotyczącymi celów, metod i relacji w edukacji oraz znaczenie ciągłego rozwoju zawodowego nauczyciela w kontekście zmieniających się modeli kształcenia.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): system kształcenia specjalnego w kontekście systemu kształcenia powszechnego; kluczowe pojęcia związane z nowymi ruchami społecznymi, nowymi mediami i alternatywnymi trendami w edukacji; historyczne i filozoficzne podstawy wybranych ruchów społecznych i alternatywnych oraz ich współczesne przejawy.

Umiejętności (potrafi): wykorzystywać na podstawowym poziomie wiedzę psychologiczną i na poziomie rozszerzonym wiedzę pedagogiczną oraz pozyskiwać dane do analizowania zachowań, procesów i zjawisk w obszarze rehabilitacji, edukacji, terapii i resocjalizacji; samodzielnie rozwijać wiedzę oraz umiejętności pedagogiczne z wykorzystaniem różnych źródeł, w tym obcojęzycznych, i technologii; krytycznie analizować i porównywać różne ruchy społeczne i alternatywne modele edukacji, uwzględniając ich mocne i słabe strony.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): doceniania tradycji i dorobku badań naukowych w zakresie pedagogiki specjalnej oraz ich kontynuacji i poszerzania o nowe obszary i procedury badawcze; refleksji nad własnymi przekonaniem i postawami dotyczącymi celów, metod i relacji w procesie edukacyjnym.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

C.1.14. Sztuka wystąpień publicznych

Cel kształcenia: zapoznanie z wiedzą teoretyczną z zakresu wystąpień publicznych; przedstawienie zasad poprawnego, skutecznego, logicznego argumentowania poglądów i stanowisk podczas wystąpień publicznych, adresowanych do różnych grup odbiorców, uwzględniające rodzaj odbiorcy: jego płeć, wiek, wiedzę, doświadczenie, inteligencję, wykształcenie; zwrócenie uwagi na poprawne, zrozumiałe, komunikatywne posługiwanie się językiem w kontekście założeń retoryki; zapoznanie z werbalnymi i niewerbalnymi formami komunikacji oraz ich różnorodnymi uwarunkowaniami.

Treści merytoryczne: założenia retoryki; zasady budowania dobrej prezentacji; konstrukcja prezentacji; język prezentacji, jego analiza i znaczenie; emocje i przekaz werbalny i niewerbalny; techniki retoryczne, między faktami a „pustą” retoryką; techniczna strona prezentacji; adekwatne dobieranie pomocy wizualnych; zasady prowadzenia dyskusji, radzenie sobie z pytaniami i odpowiedziami; najczęściej popełniane błędy w prezentacjach oraz sposoby ich unikania.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): procesy komunikowania interpersonalnego i społecznego oraz ich prawidłowości i zakłócenia; modele, procesy i funkcje komunikowania społecznego i interpersonalnego, specyfikę komunikacji w wychowaniu, bariery i zakłócenia w procesie komunikowania się; zasady retoryki i metody perswazji oraz rolę stresu podczas wystąpień.

Umiejętności (potrafi): posługiwać się aparatem mowy zgodnie z zasadami emisji głosu; poprawnie posługiwać się językiem polskim oraz poprawnie i adekwatnie do wieku uczniów posługiwać się specjalistyczną terminologią; projektować przekaz, tworzyć wsparcie wizualne, aktywnie słuchać, stosować techniki radzenia sobie z trudnościami oraz świadomie konstruować komunikaty.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): budowania relacji opartej na wzajemnym zaufaniu między wszystkimi podmiotami procesu wychowania i kształcenia, w tym rodzicami lub opiekunami uczniów, oraz włączania ich w działania sprzyjające efektywności edukacyjnej; refleksji nad własnymi przekonaniem i postawami dotyczącymi celów, metod i relacji w procesie edukacyjnym.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

C.1.15. Warsztaty umiejętności interpersonalnych

Cel kształcenia: przygotowanie do stosowania zasad efektywnej komunikacji interpersonalnej oraz społecznej, uwzględniając jej specyfikę w pracy wychowawczej; poznanie barier i technik perswazji; współpraca z zespołem specjalistów, rodzicami i uczniami, świadome konstruowanie komunikatów i wykorzystanie techniki aktywnego słuchania; gotowość do dialogowego porozumiewania się w różnych środowiskach, podejmowania działań pedagogicznych oraz aktywnej współpracy.

Treści merytoryczne: integracja grupowa; ćwiczenia obniżające lęk i napięcie; dzielenie się informacjami o sobie w bezpiecznych warunkach; sformułowanie kontraktu grupowego; komunikacja werbalna i niewerbalna; uważne i nieoceniające słuchanie; typowe błędy komunikacyjne; mocne

i słabe strony własnych kompetencji komunikacyjnych; konflikty interpersonalne i międzygrupowe; indywidualny styl rozwiązywania konfliktów i zarządzania konfliktem; techniki nawiązywania i podtrzymywania komunikacji interpersonalnej; rola aktywnego słuchania; rola stereotypów i wzorców kulturowych w kontakcie międzyludzkim; autoanaliza umiejętności i możliwości własnych w kontakcie interpersonalnym; rozpoznawanie sytuacji konfliktowych i ich twórcze przepracowanie; trening asertywności; rola wsparcia międzyludzkiego i skuteczne metody współpracy; kontakt z grupą oraz z drugim człowiekiem online- zalety i ograniczenia; wypracowanie efektywnych sposobów komunikowania się oraz nauki zdalne; natura autoprezentacji; oddziaływania interpersonalne. Budowanie poczucia własnej wartości; umiejętność wzbudzania sympatii – kompetencje, wiarygodność, autorytet, postawa moralna; wywieranie wpływu na innych; skuteczne i nieskuteczne strategie wpływania na innych; sztuka motywowania; rola lidera grupy zadaniowej; nauczyciel jako menedżer klasy; style zarządzania klasą; źródła sukcesu lub porażki w komunikowaniu się nauczyciela z klasą.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): współczesne podejście do problemów uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi i wynikające z niego nowe formy edukacji, w tym integracyjna i włączająca; procesy komunikowania interpersonalnego i społecznego oraz ich prawidłowości i zakłócenia; modele, procesy i funkcje komunikowania społecznego i interpersonalnego, specyfikę komunikacji w wychowaniu, bariery i zakłócenia w procesie komunikowania się; zasady retoryki i metody perswazji oraz rolę stresu podczas wystąpień.

Umiejętności (potrafi): prowadzić zajęcia w grupie zróżnicowanej, indywidualizować zadania, dostosowywać metody i treści do potrzeb i możliwości uczniów, w tym uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi, oraz wykorzystywać zasady i metody indywidualnego projektowania zajęć; 8-wdrażać efektywne programy zwiększające umiejętności poznawcze i kompetencje społeczne uczniów oraz programy poprawiające integrację rówieśniczą uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi; świadomie komunikować się i współpracować z zespołem specjalistów, rodzicami/opiekunami oraz wychowankami/uczniami/osobami z niepełnosprawnościami; projektować przekaz, tworzyć wsparcie wizualnie, aktywnie słuchać, stosować techniki radzenia sobie z trudnościami oraz świadomie konstruować komunikaty.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): porozumiewania się z osobami pochodzącymi z różnych środowisk i o różnej kondycji emocjonalnej, dialogowego rozwiązywania konfliktów oraz tworzenia dobrej atmosfery dla komunikacji w klasie szkolnej i poza nią; podejmowania działań pedagogicznych w środowisku społecznym i zadań zawodowych; współpracy i aktywnego uczestnictwa w grupach, organizacjach i instytucjach realizujących działania pedagogiczne.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

C.1.16. Podstawy pracy socjoterapeutycznej

Cel kształcenia: nabycie podstawowej wiedzy na temat socjoterapii, jej specyfiki w relacji do innych form pomocy psychologicznej w zależności od potrzeb i typu adresatów; nabycie wiedzy na temat głównych celów, metod i form pracy stosowanych w socjoterapii, a także jej etapów z uwzględnieniem procesu diagnozy i projektowania.

Treści merytoryczne: pojęcie socjoterapii; adresaci działań socjoterapeutycznych i instytucje oferujące tego typu zajęcia; specyfika pracy socjoterapeutycznej przy uwzględnieniu wiedzy na temat pracy na procesie; etapy planowania i realizacji zajęć socjoterapeutycznych; role grupowe i fazy rozwoju grupy; formy i metody pracy socjoterapeutycznej i ich dopasowywanie do potrzeb uczestników (studium przypadku); wykorzystanie wiedzy na temat ról grupowych i etapów rozwoju grupy w pracy z grupą; praca na procesie w praktyce.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): merytoryczne i metodyczne podstawy prowadzenia zajęć – zgodnie z wybranym zakresem pedagogiki specjalnej; cele, zadania, modele pracy socjoterapeutycznej, mechanizmy powstawania i utrwalania się zachowań dysfunkcyjnych w grupie.

Umiejętności (potrafi): wdrażać efektywne programy zwiększające umiejętności poznawcze i kompetencje społeczne uczniów oraz programy poprawiające integrację rówieśniczą uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi; pracować w zespole, pełniąc w nim różne role, podejmować i wyznaczać zadania, współpracować z nauczycielami, specjalistami, rodzicami i opiekunami uczniów;

świadomie komunikować się i współpracować z zespołem specjalistów, rodzicami/opiekunami oraz wychowankami/uczniami/osobami z niepełnosprawnościami.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): komunikowania się i współpracy z otoczeniem oraz aktywnego uczestnictwa w grupach i organizacjach realizujących działania edukacyjne, rehabilitacyjne, terapeutyczne i resocjalizacyjne; budowania relacji opartej na wzajemnym zaufaniu między wszystkimi podmiotami procesu wychowania i kształcenia, w tym rodzicami lub opiekunami uczniów, oraz włączania ich w działania sprzyjające efektywności edukacyjnej; refleksji nad własnymi przekonaniami i postawami dotyczącymi celów, metod i relacji w procesie edukacyjnym; współpracy i aktywnego uczestnictwa w grupach, organizacjach i instytucjach realizujących.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia,

C.1.17. Profilaktyka agresji i przemocy z elementami socjoterapii

Cel kształcenia: przygotowanie do rozpoznawania, zapobiegania i ograniczania zjawisk agresji oraz przemocy w środowisku edukacyjnym i wychowawczym oraz do świadomego, profesjonalnego i etycznego działania wychowawczego, ukierunkowanego na wzmacnianie bezpieczeństwa, relacji społecznych i dobrostanu uczniów w zróżnicowanym środowisku edukacyjnym.

Treści merytoryczne: agresja i przemoc – ujęcie teoretyczne; psychologiczne, społeczne i środowiskowe uwarunkowania agresji; mechanizmy utrwalania się zachowań dysfunkcyjnych w grupie; rola relacji rówieśniczych, klimatu klasy i stylu wychowawczego; socjoterapia - podstawy teoretyczne i metodyczne; profilaktyka agresji i przemocy; modele i strategie profilaktyki (uniwersalna, selektywna, wskazująca); metodyka prowadzenia zajęć profilaktycznych i socjoterapeutycznych; komunikacja i rozwiązywanie konfliktów; programy profilaktyczne w środowisku szkolnym; dostosowanie działań profilaktycznych do potrzeb uczniów; skuteczność i ograniczenia działań profilaktycznych; planowanie i projektowanie zajęć w grupie zróżnicowanej; indywidualizacja zadań i metod pracy; metody aktywizujące, trening umiejętności społecznych; rozwijanie kompetencji poznawczych i społecznych uczniów; programy wspierające integrację rówieśniczą; modele pracy socjoterapeutycznej; zasady organizacji zajęć socjoterapeutycznych; grupa socjoterapeutyczna jako środowisko korekcyjno-rozwojowe; metodyka prowadzenia zajęć profilaktycznych i socjoterapeutycznych.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): współczesne podejście do problemów uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi i wynikające z niego nowe formy edukacji, w tym integracyjna i włączająca; merytoryczne i metodyczne podstawy prowadzenia zajęć – zgodnie z wybranym zakresem pedagogiki specjalnej; cele, zadania, modele pracy socjoterapeutycznej, mechanizmy powstawania i utrwalania się zachowań dysfunkcyjnych w grupie; definicje, mechanizmy i formy agresji, przemocy w różnych grupach wiekowych, czynniki ryzyka oraz modele i strategie profilaktyki.

Umiejętności (potrafi): prowadzić zajęcia w grupie zróżnicowanej, indywidualizować zadania, dostosowywać metody i treści do potrzeb i możliwości uczniów, w tym uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi, oraz wykorzystywać zasady i metody indywidualnego projektowania zajęć; wdrażać efektywne programy zwiększające umiejętności poznawcze i kompetencje społeczne uczniów oraz programy poprawiające integrację rówieśniczą uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi; świadomie komunikować się i współpracować z zespołem specjalistów, rodzicami/opiekunami oraz wychowankami/uczniami/osobami z niepełnosprawnościami.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): porozumiewania się z osobami pochodzącymi z różnych środowisk i o różnej kondycji emocjonalnej, dialogowego rozwiązywania konfliktów oraz tworzenia dobrej atmosfery dla komunikacji w klasie szkolnej i poza nią; refleksji nad własnymi przekonaniami i postawami dotyczącymi celów, metod i relacji w procesie edukacyjnym; podejmowania działań pedagogicznych w środowisku społecznym i zadań zawodowych; współpracy i aktywnego uczestnictwa w grupach, organizacjach i instytucjach realizujących działania pedagogiczne.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady i ćwiczenia.

C.1.18. Język obcy 1

Cel kształcenia: kształtowanie i rozwijanie kompetencji językowych (rozumienie tekstu słuchanego, czytanego, mówienie, pisanie) zgodnie z tabelą wymagań dla poziomu biegłości B2+ Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego, pozwalających na posługiwanie się językiem obcym w zakresie tematycznym dotyczącym życia codziennego, akademickiego i zawodowego, rozumienie

i reagowanie na proste komunikaty, używanie podstawowych zwrotów i wyrażeń codziennego użytku w celu realizowania konkretnych planów i potrzeb; rozwijanie umiejętności pisania prostych tekstów, notatek i wiadomości; wprowadzenie i wyćwiczenie słownictwa akademickiego oraz podstawowej terminologii specjalistycznej z zakresu pedagogiki specjalnej.

Treści merytoryczne: wprowadzenie i wyćwiczenie materiału leksykalno-gramatycznego z zakresu następujących tematów: zapoznanie się, system edukacji i szkolnictwa wyższego, opis człowieka i osobowości, rodzina, uczucia, podróże, nauka języków obcych i migracja, udzielanie rad, tradycyjne role kobiet i mężczyzn, zażalenia, aktualności z kraju i zagranicy, wyrażanie własnych opinii; gramatyka: formy czasowe, zaimki pytające, odmiana czasowników i rzeczowników, składnia czasowników, zdania złożone podrzędnie i współrzędnie, zaimki dzierżawcze, stopniowanie przymiotników i przysłówków, tryb rozkazujący; doskonalenie wszystkich sprawności językowych; wprowadzenie i wyćwiczenie podstawowej terminologii specjalistycznej z zakresu pedagogiki w odniesieniu do danego kierunku studiów; zapoznanie z obyczajami i kulturą krajów danego obszaru językowego w celu poszerzania wiedzy i ćwiczenia odpowiednich nawyków językowych, rozwijania ciekawości, otwartości i tolerancji; prezentowanie rozmaitych metod uczenia się, zachęcanie do samooceny, samodzielnego poszukiwania prawidłowości językowych i formułowania reguł; różnorodność form pracy (indywidualna, w parach, w grupach) oraz typów zadań

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): leksykalne i gramatyczne aspekty niezbędne do rozumienia i formułowania wypowiedzi w języku obcym, zgodnie z tabelą wymagań dla poziomu biegłości B2+ Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego i proporcjonalnie do przewidzianej liczby godzin kursu.

Umiejętności (potrafi): skutecznie porozumiewać się w języku obcym w podstawowych, przewidywalnych sytuacjach życia codziennego, akademickiego i zawodowego, odpowiednio do danego poziomu, wykorzystując wszystkie sprawności językowe; projektować przekaz, tworzyć wsparcie wizualne, aktywnie słuchać, stosować techniki radzenia sobie z trudnościami oraz świadomie konstruować komunikaty.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): samodzielnego pogłębiania wiedzy pedagogicznej; odpowiedzialnego przygotowania, projektowania i wykonywania działań pedagogicznych.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

C.1.19. Język obcy 2

Cel kształcenia: kształtowanie i rozwijanie kompetencji językowych (rozumienie tekstu słuchanego, czytanego, mówienie, pisanie) zgodnie z tabelą wymagań dla poziomu biegłości B2+ Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego, pozwalających na posługiwanie się językiem obcym w zakresie tematycznym dotyczącym życia codziennego i zawodowego, sprawne rozumienie znaczenia głównych wątków przekazu zawartego w standardowych wypowiedziach, radzenie sobie w większości sytuacji komunikacyjnych wymagających wymiany informacji; tworzenie prostych, spójnych wypowiedzi na znane tematy, opisywanie doświadczeń, wydarzeń, marzeń, nadziei i aspiracji; wprowadzenie i wyćwiczenie kolejnych elementów podstawowej terminologii specjalistycznej z zakresu pedagogiki, korzystanie z literatury fachowej w języku obcym.

Treści merytoryczne: wprowadzenie i wyćwiczenie materiału leksykalno-gramatycznego z zakresu następujących tematów: czas wolny, środki masowego przekazu, doświadczenia życiowe, marzenia i plany na przyszłość, czynności życia codziennego, poczucie szczęścia, pozyskiwanie informacji; gramatyka: formy czasowe, pytania bezpośrednie i pośrednie, odmiana zaimków osobowych, czasowniki modalne; doskonalenie wszystkich sprawności językowych; wprowadzenie i wyćwiczenie kolejnych elementów podstawowej terminologii specjalistycznej z zakresu pedagogiki, tłumaczenie tekstów specjalistycznych; zapoznanie z obyczajami i kulturą krajów danego obszaru językowego w celu poszerzania wiedzy i ćwiczenia odpowiednich nawyków językowych, rozwijania ciekawości, otwartości i tolerancji; prezentowanie rozmaitych metod uczenia się, zachęcanie do samooceny, samodzielnego poszukiwania prawidłowości językowych i formułowania reguł; różnorodność form pracy (indywidualna, w parach, w grupach) oraz typów zadań.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): leksykalne i gramatyczne aspekty niezbędne do rozumienia i formułowania wypowiedzi w języku obcym, zgodnie z tabelą wymagań dla poziomu biegłości B2+ Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego i proporcjonalnie do przewidzianej liczby godzin kursu.

Umiejętności (potrafi): skutecznie porozumiewać się w języku obcym w podstawowych, przewidywalnych sytuacjach życia codziennego, akademickiego i zawodowego, odpowiednio do danego poziomu, wykorzystując wszystkie sprawności językowe; projektować przekaz, tworzyć wsparcie wizualnie, aktywnie słuchać, stosować techniki radzenia sobie z trudnościami oraz świadomie konstruować komunikaty.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): samodzielnego pogłębiania wiedzy pedagogicznej; odpowiedzialnego przygotowania, projektowania i wykonywania działań pedagogicznych.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

C.1.20. Język obcy 3

Cel kształcenia: kształtowanie i rozwijanie kompetencji językowych (rozumienie tekstu słuchanego, czytanego, mówienie, pisanie) zgodnie z tabelą wymagań dla poziomu biegłości B2+ Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego, pozwalających na posługiwanie się językiem obcym w zakresie tematycznym dotyczącym życia codziennego oraz wybranych elementów życia zawodowego, tj. rozumienie szerszego kontekstu wypowiedzi pisemnych i ustnych, korzystanie z wytworów środków masowego przekazu i literatury; samodzielne wyrażanie myśli, opinii i poglądów, nawiązywanie interakcji w każdej sytuacji, opisywanie doświadczeń i planów w sposób spójny i zrozumiały z podaniem krótkiego uzasadnienia; wprowadzenie i wyćwiczenie kolejnych elementów terminologii specjalistycznej z zakresu pedagogiki; korzystanie z obcojęzycznych źródeł; formułowanie problemów i stawianie pytań.

Treści merytoryczne: wprowadzenie i wyćwiczenie materiału leksykalno-gramatycznego z zakresu następujących tematów: miejsce zamieszkania (wady, zalety), ogłoszenia i poradniki, miasta kiedyś i dziś, stolicy kulturalne Europy, biografie znanych artystów, nowoczesne technologie, wiek (wady, zalety), prasa i telewizja; gramatyka: formy czasowe, pytania bezpośrednie i pośrednie, odmiana zaimków osobowych, zdania względne, czasowniki modalne; doskonalenie wszystkich sprawności językowych; wprowadzenie i wyćwiczenie kolejnych elementów podstawowej terminologii specjalistycznej z zakresu pedagogiki w odniesieniu do danego kierunku studiów; analiza tekstów specjalistycznych i dyskusja, zapoznanie z obyczajami i kulturą krajów danego obszaru językowego w celu poszerzania wiedzy i ćwiczenia odpowiednich nawyków językowych, rozwijania ciekawości, otwartości i tolerancji; prezentowanie rozmaitych metod uczenia się, zachęcanie do samooceny, samodzielnego poszukiwania prawidłowości językowych i formułowania reguł; różnorodność form pracy (indywidualna, w parach, w grupach) oraz typów zadań.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): leksykalne i gramatyczne aspekty niezbędne do rozumienia i formułowania wypowiedzi w języku obcym, zgodnie z tabelą wymagań dla poziomu biegłości B2+ Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego i proporcjonalnie do przewidzianej liczby godzin kursu.

Umiejętności (potrafi): skutecznie porozumiewać się w języku obcym w podstawowych, przewidywalnych sytuacjach życia codziennego, akademickiego i zawodowego, odpowiednio do danego poziomu, wykorzystując wszystkie sprawności językowe; projektować przekaz, tworzyć wsparcie wizualnie, aktywnie słuchać, stosować techniki radzenia sobie z trudnościami oraz świadomie konstruować komunikaty.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): samodzielnego pogłębiania wiedzy pedagogicznej; odpowiedzialnego przygotowania, projektowania i wykonywania działań pedagogicznych.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

C.1.21. Język obcy 4

Cel kształcenia: kształtowanie i rozwijanie kompetencji językowych (rozumienie tekstu słuchanego, czytanego, mówienie, pisanie) zgodnie z tabelą wymagań dla poziomu biegłości B2+ Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego, pozwalających na posługiwanie się językiem obcym w zakresie tematycznym dotyczącym życia codziennego jak i wybranych elementów życia zawodowego, rozumienie głównych idei skomplikowanych tekstów, w tym artykułów, raportów

i książek; rozwijanie umiejętności argumentowania i uzasadniania opinii dającej możliwość aktywnego uczestniczenia w dyskusjach na tematy szerokiego zakresu; doskonalenie płynnej komunikacji w każdej sytuacji życia codziennego i zawodowego; wprowadzenie i wyćwiczenie kolejnych elementów terminologii specjalistycznej w celu analizowania i interpretowania danych, planów i projektów oraz przygotowania i przedstawiania prezentacji multimedialnej w języku obcym.

Treści merytoryczne: wprowadzenie i wyćwiczenie materiału leksykalno-gramatycznego z zakresu następujących tematów: kariera zawodowa, święta i zwyczaje, emocje i zmysły, film, przestępstwa i katastrofy, wynalazki i nowinki technologiczne; gramatyka: tryb przypuszczający, zdania warunkowe, formy czasowe, strona bierna, mowa zależna, czasowniki modalne, zdania przydawkowe; wprowadzenie i wyćwiczenie kolejnych elementów terminologii specjalistycznej z obszaru pedagogiki w odniesieniu do kierunku studiów; doskonalenie wszystkich sprawności językowych, struktur, form gramatycznych i konstrukcji językowych poprzez pracę z obcojęzycznymi tekstami i dokumentami dotyczącymi zagadnień związanych z kierunkiem studiów; zapoznanie z obyczajami i kulturą krajów danego obszaru językowego w celu poszerzania wiedzy i ćwiczenia odpowiednich nawyków językowych, rozwijania ciekawości, otwartości i tolerancji; prezentowanie rozmaitych metod uczenia się, zachęcanie do samooceny, samodzielnego poszukiwania prawidłowości językowych i formułowania reguł; różnorodność form pracy (indywidualna, w parach, w grupach) oraz typów zadań.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): leksykalne i gramatyczne aspekty niezbędne do rozumienia i formułowania wypowiedzi w języku obcym, zgodnie z tabelą wymagań dla poziomu biegłości B2+ Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego i proporcjonalnie do przewidzianej liczby godzin kursu.

Umiejętności (potrafi): skutecznie porozumiewać się w języku obcym w podstawowych, przewidywalnych sytuacjach życia codziennego, akademickiego i zawodowego, odpowiednio do danego poziomu, wykorzystując wszystkie sprawności językowe; projektować przekaz, tworzyć wsparcie wizualne, aktywnie słuchać, stosować techniki radzenia sobie z trudnościami oraz świadomie konstruować komunikaty.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): samodzielnego pogłębiania wiedzy pedagogicznej; odpowiedzialnego przygotowania, projektowania i wykonywania działań pedagogicznych.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

C.1.22. Seminarium magisterskie i praca dyplomowa 1

Cel kształcenia: przygotowanie do opracowania koncepcji, przeprowadzenia badań; ustalenie indywidualnych tematów prac magisterskich i opracowywanie struktury pracy.

Treści merytoryczne: zapoznanie się z propozycjami tematyki badawczej w obrębie pedagogiki specjalnej; dyskusja nad możliwościami realizacyjnymi prowadzenia badań; wybór i opracowanie tematu oraz problematyki badawczej zgodnie z prezentowanymi zainteresowaniami badawczymi; omówienie różnic między strategią ilościową a jakościową badań w naukach społecznych; omówienie etyki prowadzenia badań; przygotowywanie koncepcji pracy magisterskiej.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): metodologię badań naukowych stosowanych w dziedzinach nauk humanistycznych i nauk społecznych, w szczególności zasady projektowania i prowadzenia badań naukowych w zakresie pedagogiki specjalnej, oraz postulat wieloparadygmatyczności; metodologiczne założenia i zasady oraz etyczne normy projektowania i realizacji badań naukowych w zakresie pedagogiki specjalnej; teoretyczne podstawy procesu badawczego w naukach społecznych, w szczególności w pedagogice specjalnej, w oparciu o krytyczną analizę literatury przedmiotu.

Umiejętności (potrafi): rozróżniać orientacje metodologiczne w badaniach naukowych w zakresie pedagogiki, formułować cele i problemy badawcze, stosować dobór adekwatnych metod i technik, konstruować narzędzia badawcze, opracowywać, prezentować i interpretować wyniki badań, wyciągać wnioski, wskazywać kierunki dalszych badań w obrębie wybranego zakresu pedagogiki specjalnej; samodzielnie zaprojektować oraz przygotować metodologicznie i formalnie pracę magisterską: od wyboru i precyzyjnego sformułowania problemu badawczego, poprzez krytyczną analizę literatury, opracowanie odpowiedniego projektu metodologicznego (z narzędziami), aż do stworzenia spójnego konspektu (planu) pracy.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): doceniania tradycji i dorobku badań naukowych w zakresie pedagogiki specjalnej oraz ich kontynuacji i poszerzania o nowe obszary i procedury badawcze; refleksji nad własnymi przekonaniem i postawami dotyczącymi celów, metod i relacji w procesie edukacyjnym; samodzielnego pogłębiania wiedzy pedagogicznej; odpowiedzialnego przygotowania, projektowania i wykonywania działań pedagogicznych.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

C.1.23. Seminarium magisterskie i praca dyplomowa 2

Cel kształcenia: kształtowanie umiejętności projektowania i analizowania badań nauk społecznych, w tym pedagogicznych, doskonalenie umiejętności dostrzegania własnych ograniczeń w zakresie obiektywizmu badawczego; rozwijanie umiejętności w zakresie poszukiwania terenu badań i grupy badawczej, konstruowanie części warstwy teoretycznej i metodologicznej pracy magisterskiej.

Treści merytoryczne: zasady i sposoby doboru próby badawczej, selekcji i doboru literatury; podstawowe informacje dotyczące planowania pracy badawczej, w tym zasad etycznych (plagiatostwa) i edytorskich; możliwości prowadzenia badań w terenie; konstruowanie warstwy teoretycznej i metodologicznej.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): metodologię badań naukowych stosowanych w dziedzinach nauk humanistycznych i nauk społecznych, w szczególności zasady projektowania i prowadzenia badań; naukowych w zakresie pedagogiki specjalnej oraz postulat wieloparadygmatyczności; metodologiczne założenia i zasady oraz etyczne normy projektowania i realizacji badań naukowych w zakresie pedagogiki specjalnej; teoretyczne podstawy procesu badawczego w naukach społecznych, w szczególności w pedagogice specjalnej, w oparciu o krytyczną analizę literatury przedmiotu.

Umiejętności (potrafi): rozróżniać orientacje metodologiczne w badaniach naukowych w zakresie pedagogiki, formułować cele i problemy badawcze, stosować dobór adekwatnych metod i technik, konstruować narzędzia badawcze, opracowywać, prezentować i interpretować wyniki badań, wyciągać wnioski, wskazywać kierunki dalszych badań w obrębie wybranego zakresu pedagogiki specjalnej; samodzielnie zaprojektować oraz przygotować metodologicznie i formalnie pracę magisterską: od wyboru i precyzyjnego sformułowania problemu badawczego, poprzez krytyczną analizę literatury, opracowanie odpowiedniego projektu metodologicznego (z narzędziami), aż do stworzenia spójnego konspektu (planu) pracy.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): doceniania tradycji i dorobku badań naukowych w zakresie pedagogiki specjalnej oraz ich kontynuacji i poszerzania o nowe obszary i procedury badawcze; refleksji nad własnymi przekonaniem i postawami dotyczącymi celów, metod i relacji w procesie edukacyjnym; samodzielnego pogłębiania wiedzy pedagogicznej; odpowiedzialnego przygotowania, projektowania i wykonywania działań pedagogicznych.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

C.1.24. Seminarium magisterskie i praca dyplomowa 3

Cel kształcenia: przygotowanie do dalszej analizy literatury przedmiotu, opracowania koncepcji metodologicznej i prowadzenia eksploracji badawczych.

Treści merytoryczne: krytyczna analiza studiowanej literatury; prezentacja opracowanych fragmentów pracy magisterskiej; wymagania redakcyjne: styl i język pracy; bibliografia i redagowanie przypisów; kontynuacja pracy nad budowaniem własnej mapy metodologicznej; przeprowadzenie rozpoznania w zakresie możliwości prowadzenia badań i wybór narzędzi standaryzowanych lub opracowanie własnych narzędzi badawczych; dyskusja nad dostępnością terenu badań i zasadami doboru próby badawczej zależnie od wybranej strategii badań; ustalenie słabych i mocnych stron wybranej metody, technik i narzędzi badawczych; dyskusja nad problemami związanymi z podstawami metodologicznymi planowanych badań własnych.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie) metodologię badań naukowych stosowanych w dziedzinach nauk humanistycznych i nauk społecznych, w szczególności zasady projektowania i prowadzenia badań naukowych w zakresie pedagogiki specjalnej, oraz postulat wieloparadygmatyczności; metodologiczne założenia i zasady oraz etyczne normy projektowania i realizacji badań naukowych w zakresie

pedagogiki specjalnej; metodologiczne, etyczne i merytoryczne podstawy procesu badawczego w naukach społecznych, w szczególności w pedagogice specjalnej.

Umiejętności (potrafi): rozróżniać orientacje metodologiczne w badaniach naukowych w zakresie pedagogiki, formułować cele i problemy badawcze, stosować dobór adekwatnych metod i technik, konstruować narzędzia badawcze, opracowywać, prezentować i interpretować wyniki badań, wyciągać wnioski, wskazywać kierunki dalszych badań w obrębie wybranego zakresu pedagogiki specjalnej; samodzielnie przeprowadzić zaplanowane badanie, przeanalizować i zinterpretować zebrane dane, wyciągnąć z nich wnioski oraz zaprezentować całość procesu i rezultaty w formie spójnej, poprawnej pod względem formalnym i merytorycznym pracy magisterskiej oraz obrony.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): doceniania tradycji i dorobku badań naukowych w zakresie pedagogiki specjalnej oraz ich kontynuacji i poszerzania o nowe obszary i procedury badawcze; refleksji nad własnymi przekonaniem i postawami dotyczącymi celów, metod i relacji w procesie edukacyjnym; samodzielnego pogłębiania wiedzy pedagogicznej; odpowiedzialnego przygotowania, projektowania i wykonywania działań pedagogicznych.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

C.1.25. Seminarium magisterskie i praca dyplomowa 4

Cel kształcenia: pogłębianie wiedzy i umiejętności badawczych; pogłębianie umiejętności analizy literatury obejmującej zakres prowadzonych badań; analiza ilościowa i/lub jakościowa zgromadzonego materiału empirycznego w odniesieniu do przyjętej strategii badawczej; sfinalizowanie pracy magisterskiej.

Treści merytoryczne: dalsze konstruowanie warstwy teoretycznej pracy dyplomowej; prowadzenie badań przy użyciu opracowanych i zatwierdzonych przez promotora narzędzi badawczych; prezentacja wyników badań i dyskusja nad zebraniem materiałem empirycznym z badań; prowadzenie analizy i konstruowanie refleksji naukowej w kontekście materiału badawczego; przygotowanie całości pracy magisterskiej do obrony.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): metodologię badań naukowych stosowanych w dziedzinach nauk humanistycznych i nauk społecznych, w szczególności zasady projektowania i prowadzenia badań naukowych w zakresie pedagogiki specjalnej, oraz postulat wieloparadygmatyczności; metodologiczne założenia i zasady oraz etyczne normy projektowania i realizacji badań naukowych w zakresie pedagogiki specjalnej; metodologiczne, etyczne i merytoryczne podstawy procesu badawczego w naukach społecznych, w szczególności w pedagogice specjalnej.

Umiejętności (potrafi): rozróżniać orientacje metodologiczne w badaniach naukowych w zakresie pedagogiki, formułować cele i problemy badawcze, stosować dobór adekwatnych metod i technik, konstruować narzędzia badawcze, opracowywać, prezentować i interpretować wyniki badań, wyciągać wnioski, wskazywać kierunki dalszych badań w obrębie wybranego zakresu pedagogiki specjalnej; samodzielnie przeprowadzić zaplanowane badanie, przeanalizować i zinterpretować zebrane dane, wyciągnąć z nich wnioski oraz zaprezentować całość procesu i rezultaty w formie spójnej, poprawnej pod względem formalnym i merytorycznym pracy magisterskiej oraz obrony.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): doceniania tradycji i dorobku badań naukowych w zakresie pedagogiki specjalnej oraz ich kontynuacji i poszerzania o nowe obszary i procedury badawcze; refleksji nad własnymi przekonaniem i postawami dotyczącymi celów, metod i relacji w procesie edukacyjnym; samodzielnego pogłębiania wiedzy pedagogicznej; odpowiedzialnego przygotowania, projektowania i wykonywania działań pedagogicznych.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

C.2. PRZYGOTOWANIE PSYCHOLOGICZNE DO PRACY Z DZIEĆMI I UCZNIAMI ZE SPECJALNYMI POTRZEBAMI EDUKACYJNYMI

C.2.1. Psychologia rehabilitacji

Cel kształcenia: zapoznanie z psychologicznymi aspektami doświadczania niepełnosprawności i chorób przewlekłych (w szczególności przez dzieci i młodzież) oraz ich wpływem na funkcjonowanie jednostki w sferze psychologicznej i społecznej; przybliżenie zagadnień dotyczących specyfiki rehabilitacji i wsparcia dzieci i młodzieży z niepełnosprawnością; nabycie umiejętności związanych z wykorzystaniem wiedzy psychologicznej do m.in. analizy i identyfikacji zasobów jednostki służących

rozwijaniu jej potencjału, planowania oddziaływań zmierzających do poprawy funkcjonowania i uzyskania satysfakcjonującej jakości życia przez dzieci i młodzież z niepełnosprawnością

Treści merytoryczne: zagadnienia niepełnosprawności (w tym w kontekście zdrowia i przebiegu rozwoju) i rehabilitacji; potrzeby dzieci i młodzieży z niepełnosprawnościami i chorobami przewlekłymi; niepełnosprawność w grupie dzieci i młodzieży, w tym fizyczna i intelektualna, oraz choroba przewlekła – konsekwencje psychologiczne, problemy życiowe i możliwości rozwojowe; istota i psychospołeczne konsekwencje widocznej i niewidocznej niepełnosprawności lub choroby przewlekłej; psychologiczne mechanizmy postrzegania własnej niepełnosprawności i choroby przewlekłej, w tym obraz siebie i społeczne postrzeganie dzieci i młodzieży; negatywne zjawiska związane z doświadczaną niepełnosprawnością i chorobą przewlekłą – stereotypizacja, stygmatyzacja, automarginalizacja; niepełnosprawność i choroba przewlekła w perspektywie adaptacyjnej – zmiany rozwojowe, uwarunkowania związane z jakością życia, zasoby sprzyjające rozwijaniu potencjału dzieci i młodzieży; rehabilitacja osób z niepełnosprawnością i chorobą przewlekłą – tradycyjne i współczesne podejścia, znaczenie samotroski i partnerstwa w procesie wsparcia i rehabilitacji; formy wsparcia psychologicznego dzieci i młodzieży z niepełnosprawnościami i chorobami przewlekłymi; zasady wspomagania rozwoju twórczości i zainteresowań.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): źródła i miejsce pedagogiki specjalnej w nauce oraz jej przedmiotowe i metodologiczne powiązania z dziedzinami nauk społecznych, humanistycznych oraz medycznych i nauk o zdrowiu; podstawy psychologii rehabilitacji; zagadnienia niepełnosprawności i rehabilitacji, niepełnosprawności w kontekście zdrowia, niepełnosprawności z perspektywy rozwojowej, potrzeb dzieci i młodzieży z niepełnosprawnościami i chorobami przewlekłymi, psychologicznych konsekwencji niepełnosprawności fizycznej i intelektualnej oraz choroby przewlekłej, problemów życiowych i możliwości rozwojowych dzieci i młodzieży z niepełnosprawnościami oraz z chorobami przewlekłymi; istotę i psychospołeczne konsekwencje widocznej i niewidocznej niepełnosprawności lub choroby przewlekłej; psychologiczne mechanizmy postrzegania własnej niepełnosprawności i choroby przewlekłej; zagadnienie niepełnosprawności i choroby przewlekłej w kontekście obrazu siebie i społecznego postrzegania dzieci i młodzieży; procesy stereotypizacji, stygmatyzacji i automarginalizacji; psychospołeczną adaptację do życia z niepełnosprawnością i chorobą przewlekłą – zmiany rozwojowe, istotę i uwarunkowania satysfakcjonującej jakości życia; pozytywne aspekty rozwojowe w kontekście niepełnosprawności i choroby przewlekłej; zewnętrzne i wewnętrzne zasoby w rozwijaniu potencjału dzieci i młodzieży z niepełnosprawnością lub chorobą przewlekłą; tradycyjne i współczesne podejścia w rehabilitacji osób z niepełnosprawnością i chorobą przewlekłą; znaczenie udziału w rehabilitacji osób z niepełnosprawnością – pojęcie samotroski i partnerstwa w procesie oddziaływań terapeutyczno-rehabilitacyjnych; formy wsparcia psychologicznego dzieci i młodzieży z niepełnosprawnościami i chorobami przewlekłymi; zasady wspomagania rozwoju twórczości i zainteresowań.

Umiejętności (potrafi): wykorzystywać aktualne koncepcje psychologiczne i pedagogiczne w planowaniu, realizacji, monitorowaniu i ewaluacji procesu wychowania i nauczania uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi; wykorzystywać na podstawowym poziomie wiedzę psychologiczną i na poziomie rozszerzonym wiedzę pedagogiczną oraz pozyskiwać dane do analizowania zachowań, procesów i zjawisk w obszarze rehabilitacji, edukacji, terapii i resocjalizacji; analizować własne działania pedagogiczne, dydaktyczne, wychowawcze, opiekuńcze i rehabilitacyjne, wskazywać obszary wymagające modyfikacji, eksperymentowania i wdrażania działań innowacyjnych; analizować zjawiska, zależności, związki i problemy zachodzące w obszarze procesu nauczania-uczenia się dzieci i uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi, odwołując się do wiedzy psychologicznej; opisać przebieg procesu psychospołecznej adaptacji do życia z niepełnosprawnością i chorobą przewlekłą w kontekście uzyskania satysfakcjonującej jakości życia, odwołując się do wybranych koncepcji psychologicznych; identyfikować zewnętrzne i wewnętrzne zasoby kluczowe w rozwijaniu potencjału dzieci i uczniów z niepełnosprawnością lub chorobą przewlekłą.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): budowania relacji opartej na wzajemnym zaufaniu między wszystkimi podmiotami procesu wychowania i kształcenia, w tym rodzicami lub opiekunami uczniów,

oraz włączania ich w działania sprzyjające efektywności edukacyjnej; korzystania z wiedzy z zakresu psychologii rehabilitacji i niepełnosprawności w rozwiązywaniu problemów poznawczych i praktycznych oraz zasięgania opinii psychologów w przypadku trudności z samodzielnym rozwiązywaniem problemów.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia.

C.2.2. Psychologia kliniczna z psychopatologią dzieci i młodzieży

Cel kształcenia: poznanie zdrowia psychicznego występujących w okresie dzieciństwa i adolescencji oraz ich specyfiki; nabycie umiejętności związanych z wykorzystaniem wiedzy psychologicznej w analizie funkcjonowania dzieci i młodzieży (również ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi), w tym doświadczanych przez nich problemów, wsparciem działań dotyczących m.in. ich rehabilitacji i edukacji.

Treści merytoryczne: rozwój dzieci i młodzieży – prawidłowości i zakłócenia, w tym czynniki na to wpływające; adaptacja i trudności przystosowawcze; zaburzenia i opóźnienia rozwojowe; jakość życia i dobrostan dzieci i młodzieży; pojęcie normy, normalności i zdrowia; zaburzenia zdrowia psychicznego w okresie dzieciństwa i dorastania – przegląd zaburzeń (w tym całościowe zaburzenia rozwoju), analiza specyfiki i uwarunkowań; problematyka stresu, sytuacji kryzysowych oraz doświadczeń traumatycznych (w tym choroby przewlekłej i niepełnosprawności); psychologiczne aspekty zaburzeń komunikacji językowej; problemy związane ze zdrowiem, chorobą i niepełnosprawnością – psychologiczne metody diagnozy i formy pomocy psychologicznej.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): koncepcje rehabilitacji, edukacji, resocjalizacji i terapii uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi oraz różnorodne uwarunkowania tych procesów; współczesne podejście do problemów uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi i wynikające z niego nowe formy edukacji, w tym integracyjna i włączająca; psychologiczne uwarunkowania rozwoju dzieci i uczniów: środowisko rozwoju – strukturę i konsekwencje, czynniki zakłócające proces rozwoju, konsekwencje niepunktualności wydarzeń życiowych, mechanizm adaptacji i trudności przystosowawczych, zaburzenia i opóźnienia rozwojowe, wyzwania rozwojowe, koncepcje jakości życia i dobrostanu; podstawy psychologii klinicznej dzieci i młodzieży: pojęcie normy, normalności i zdrowia, zaburzenia zdrowia psychicznego w okresie dzieciństwa i dorastania, specyfikę zaburzeń okresu dzieciństwa i adolescencji, w tym emocjonalnych i behawioralnych, całościowe zaburzenia rozwoju, uwarunkowania problemów klinicznych w rozwoju dzieci i młodzieży; problematykę stresu i sytuacji kryzysowych oraz sposoby radzenia sobie z nimi, psychologicznych następstw doświadczeń traumatycznych, w tym choroby przewlekłej lub niepełnosprawności, psychologicznych aspektów zaburzeń komunikacji językowej, psychologicznych metod diagnozy problemów związanych ze zdrowiem, chorobą i niepełnosprawnością; formy pomocy psychologicznej w rozwiązywaniu problemów zdrowotnych.

Umiejętności (potrafi): wykorzystywać aktualne koncepcje psychologiczne i pedagogiczne w planowaniu, realizacji, monitorowaniu i ewaluacji; wykorzystywać na podstawowym poziomie wiedzę psychologiczną i na poziomie rozszerzonym wiedzę pedagogiczną oraz pozyskiwać dane do analizowania zachowań, procesów i zjawisk w obszarze rehabilitacji, edukacji, terapii i resocjalizacji; analizować własne działania pedagogiczne, dydaktyczne, wychowawcze, opiekuńcze i rehabilitacyjne, wskazywać obszary wymagające modyfikacji, eksperymentowania i wdrażania działań innowacyjnych; analizować zjawiska, zależności, związki i problemy zachodzące w obszarze procesu nauczania-uczenia się dzieci i uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi, odwołując się do wiedzy psychologicznej.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): budowania relacji opartej na wzajemnym zaufaniu między wszystkimi podmiotami procesu wychowania i kształcenia, w tym rodzicami lub opiekunami uczniów, oraz włączania ich w działania sprzyjające efektywności edukacyjnej; porozumiewania się z osobami pochodzącymi z różnych środowisk i o różnej kondycji emocjonalnej, dialogowego rozwiązywania konfliktów oraz tworzenia dobrej atmosfery dla komunikacji w klasie szkolnej i poza nią; korzystania z wiedzy z zakresu psychologii rehabilitacji i niepełnosprawności w rozwiązywaniu problemów poznawczych i praktycznych oraz zasięgania opinii psychologów w przypadku trudności z samodzielnym rozwiązywaniem problemów; prezentowania właściwej postawy wobec dzieci i uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia.

C.2.3. Psychoprofilaktyka w przestrzeni szkolnej

Cel kształcenia: przygotowanie do projektowania, realizowania i ewaluowania działań psychoprofilaktycznych w środowisku szkolnym, ze szczególnym uwzględnieniem potrzeb dzieci i uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi (SPE), w warunkach edukacji integracyjnej i włączającej oraz przygotowanie do świadomego, etycznego i opartego na wiedzy psychologicznej działania wychowawczo-profilaktycznego, sprzyjającego dobrostanowi psychicznemu, rozwojowi społecznemu oraz inkluzji dzieci i uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi.

Treści merytoryczne: psychoprofilaktyka w szkole – podstawy teoretyczne; etyczne zasady działań profilaktycznych i wychowawczych; psychologiczne uwarunkowania procesu uczenia się; sytuacja szkolna ucznia ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi (SPE); proces wychowawczy wobec wyzwań rozwojowych dzieci i młodzieży; kompetencje emocjonalno-społeczne – rozwój i profilaktyka; źródła ryzyka i profilaktyka niedostosowania społecznego; relacje, komunikacja i współpraca w psychoprofilaktyce; pojęcie i cele psychoprofilaktyki w przestrzeni szkolnej; miejsce psychoprofilaktyki w systemie rehabilitacji, edukacji, terapii i resocjalizacji; funkcjonowanie emocjonalne, społeczne i poznawcze ucznia ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi (SPE); trudności adaptacyjne i wychowawcze w środowisku szkolnym; style i postawy wychowawcze oraz ich znaczenie profilaktyczne; zaburzenia w obszarze funkcjonowania emocjonalno-społecznego; diagnoza potrzeb i możliwości kształtowania kompetencji; programy wspierające rozwój społeczny i emocjonalny uczniów; współczesne podejście do problemów uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi (SPE) w edukacji integracyjnej i włączającej; formy pomocy psychologicznej dla ucznia ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi (SPE); wspomaganie nauczycieli i specjalistów pracujących z uczniem; współpraca z psychologiem, pedagogiem i innymi specjalistami; zasięganie opinii i konsultacji w sytuacjach trudnych; budowanie relacji opartych na zaufaniu z uczniem i rodziną; komunikacja z osobami o zróżnicowanej kondycji emocjonalnej; dialogowe rozwiązywanie konfliktów; współpraca z instytucjami i organizacjami wspierającymi dzieci i młodzież.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): koncepcje rehabilitacji, edukacji, resocjalizacji i terapii uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi oraz różnorodne uwarunkowania tych procesów; współczesne podejście do problemów uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi i wynikające z niego nowe formy edukacji, w tym integracyjna i włączająca; zasady i normy etyczne obowiązujące w zakresie rehabilitacji, edukacji, terapii i resocjalizacji; psychologiczne uwarunkowania kształcenia dzieci i uczniów; proces uczenia się w kontekście specjalnych potrzeb edukacyjnych, uwarunkowania i konsekwencje motywacji do uczenia się i osiągnięć, powodzenia i niepowodzenia szkolne – przyczyny i skutki; koncepcję zrównoważonego rozwoju; sytuację szkolną ucznia ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi (SPE); psychologiczne mechanizmy przebiegu i oceny efektów procesu uczenia się uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi; sposoby identyfikacji uzdolnień ucznia; zagadnienie pomocy psychologicznej dla ucznia ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi (SPE); sposoby wspomagania osób pracujących z uczniem ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi; podstawy psychologii wychowawczej i psychoprofilaktyki: proces wychowawczy w kontekście wyzwań rozwojowych dzieci i uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi, psychologiczne wymiary interakcji wychowawczej oraz strategii oddziaływań wychowawczych, wychowanie do wartości i odpowiedzialności, kształtowanie postaw prospołecznych, kompetencje emocjonalno-społeczne (rozwój, zakłócenia, diagnoza, warunki i możliwości kształtowania), źródła niedostosowania społecznego i diagnozę jego ryzyka, psychologiczne konsekwencje zaniedbań środowiskowych, trudności wychowawcze i adaptacyjne wynikające ze zmiany środowiska życia, założenia profilaktyki uniwersalnej i selektywnej, postawy i style wychowawcze.

Umiejętności (potrafi): wykorzystywać na podstawowym poziomie wiedzę psychologiczną i na poziomie rozszerzonym wiedzę pedagogiczną oraz pozyskiwać dane do analizowania zachowań, procesów i zjawisk w obszarze rehabilitacji, edukacji, terapii i resocjalizacji; analizować własne działania pedagogiczne, dydaktyczne, wychowawcze, opiekuńcze i rehabilitacyjne, wskazywać obszary wymagające modyfikacji, eksperymentowania i wdrażania działań innowacyjnych; analizować zjawiska, zależności, związki i problemy zachodzące w obszarze procesu nauczania-uczenia się dzieci

i uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi, odwołując się do wiedzy psychologicznej; omówić psychologiczny kontekst procesu wychowania dzieci i uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi; opisać przebieg procesu psychospołecznej adaptacji do życia z niepełnosprawnością i chorobą przewlekłą w kontekście uzyskania satysfakcjonującej jakości życia, odwołując się do wybranych koncepcji psychologicznych; identyfikować zewnętrzne i wewnętrzne zasoby kluczowe w rozwijaniu potencjału dzieci i uczniów z niepełnosprawnością lub chorobą przewlekłą.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): budowania relacji opartej na wzajemnym zaufaniu między wszystkimi podmiotami procesu wychowania i kształcenia, w tym rodzicami lub opiekunami uczniów, oraz włączania ich w działania sprzyjające efektywności edukacyjnej; komunikowania się i współpracy z otoczeniem oraz aktywnego uczestnictwa w grupach i organizacjach realizujących działania edukacyjne, rehabilitacyjne, terapeutyczne i resocjalizacyjne; porozumiewania się z osobami pochodzącymi z różnych środowisk i o różnej kondycji emocjonalnej, dialogowego rozwiązywania konfliktów oraz tworzenia dobrej atmosfery dla komunikacji w klasie szkolnej i poza nią; korzystania z wiedzy z zakresu psychologii rehabilitacji i niepełnosprawności w rozwiązywaniu problemów poznawczych i praktycznych oraz zasięgania opinii psychologów w przypadku trudności z samodzielnym rozwiązywaniem problemów; prezentowania właściwej postawy wobec dzieci i uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia.

C.2.4. Psychoonkologia

Cel kształcenia: zapoznanie z psychologicznymi konsekwencjami choroby nowotworowej u dzieci i młodzieży, przygotowanie do analizy procesów adaptacji psychospołecznej, rehabilitacji, edukacji i terapii uczniów z chorobą przewlekłą, rozwijanie kompetencji w zakresie etycznych, interdyscyplinarnych i innowacyjnych oddziaływań psychoedukacyjnych i rehabilitacyjnych, kształtowanie postawy szacunku, partnerstwa i wrażliwości etycznej w pracy z dzieckiem chorym i jego rodziną.

Treści merytoryczne: psychoonkologia jako dziedzina interdyscyplinarna; zakres, cele, miejsce w pedagogice specjalnej; choroba nowotworowa jako sytuacja kryzysowa i traumatyczna; psychologiczne konsekwencje choroby nowotworowej: emocjonalne, behawioralne, poznawcze; niepełnosprawność widoczna i niewidoczna w onkologii dziecięcej; proces adaptacji psychospołecznej do choroby przewlekłej; modele teoretyczne, etapy, czynniki ryzyka i ochronne; obraz siebie, poczucie tożsamości i jakości życia dziecka chorego; stygmatyzacja, stereotypizacja uczniów z chorobą nowotworową; rodzina dziecka chorego onkologicznie - systemowe ujęcie problemu; formy terapii i wsparcia psychologicznego dzieci i młodzieży; zasoby wewnętrzne i zewnętrzne w rozwoju potencjału dziecka chorego; opieka paliatywna u kresu życia; żałoba po śmierci dziecka; zadania żałoby; informowanie o sytuacjach trudnych w onkologii dziecięcej; etyka w psychoonkologii – dylematy, normy, odpowiedzialność zawodowa.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): koncepcje rehabilitacji, edukacji, resocjalizacji i terapii uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi oraz różnorodne uwarunkowania tych procesów; zasady i normy etyczne obowiązujące w zakresie rehabilitacji, edukacji, terapii i resocjalizacji; podstawy psychologii klinicznej dzieci i młodzieży: pojęcie normy, normalności i zdrowia, zaburzenia zdrowia psychicznego w okresie dzieciństwa i dorastania, specyfikę zaburzeń okresu dzieciństwa i adolescencji, w tym emocjonalnych i behawioralnych, całościowe zaburzenia rozwoju, uwarunkowania problemów klinicznych w rozwoju dzieci i młodzieży; problematykę stresu i sytuacji kryzysowych oraz sposoby radzenia sobie z nimi, psychologicznych następstw doświadczeń traumatycznych, w tym choroby przewlekłej lub niepełnosprawności, psychologicznych aspektów zaburzeń komunikacji językowej, psychologicznych metod diagnozy problemów związanych ze zdrowiem, chorobą i niepełnosprawnością; formy pomocy psychologicznej w rozwiązywaniu problemów zdrowotnych; podstawy psychologii rehabilitacji: zagadnienia niepełnosprawności i rehabilitacji, niepełnosprawności w kontekście zdrowia, niepełnosprawności z perspektywy rozwojowej, potrzeb dzieci i młodzieży z niepełnosprawnościami i chorobami przewlekłymi, psychologicznych konsekwencji niepełnosprawności fizycznej i intelektualnej oraz choroby przewlekłej, problemów życiowych i możliwości rozwojowych dzieci i młodzieży z niepełnosprawnościami oraz z chorobami przewlekłymi; istotę i psychospołeczne

konsekwencje widocznej i niewidocznej niepełnosprawności lub choroby przewlekłej; psychologiczne mechanizmy postrzegania własnej niepełnosprawności i choroby przewlekłej; zagadnienie niepełnosprawności i choroby przewlekłej w kontekście obrazu siebie i społecznego postrzegania dzieci i młodzieży; procesy stereotypizacji, stygmatyzacji i automarginalizacji; psychospołeczną adaptację do życia z niepełnosprawnością i chorobą przewlekłą – zmiany rozwojowe, istotę i uwarunkowania satysfakcjonującej jakości życia; pozytywne aspekty rozwojowe w kontekście niepełnosprawności i choroby przewlekłej; zewnętrzne i wewnętrzne zasoby w rozwijaniu potencjału dzieci i młodzieży z niepełnosprawnością lub chorobą przewlekłą; tradycyjne i współczesne podejścia w rehabilitacji osób z niepełnosprawnością i chorobą przewlekłą; znaczenie udziału w rehabilitacji osób z niepełnosprawnością – pojęcie samotroski i partnerstwa w procesie oddziaływań terapeutyczno-rehabilitacyjnych; formy wsparcia psychologicznego dzieci i młodzieży z niepełnosprawnościami i chorobami przewlekłymi; zasady wspomagania rozwoju twórczości i zainteresowań.

Umiejętności (potrafi): wykorzystywać i integrować wiedzę z zakresu pedagogiki specjalnej oraz powiązanych z nią dyscyplin naukowych w celu analizy problemów rehabilitacyjnych, edukacyjnych, terapeutycznych i resocjalizacyjnych; rozpoznawać i interpretować zjawiska społeczne, ukazując ich powiązania z różnymi zakresami pedagogiki specjalnej, dziedzinami nauk społecznych, humanistycznych oraz medycznych i nauk o zdrowiu; analizować własne działania pedagogiczne, dydaktyczne, wychowawcze, opiekuńcze i rehabilitacyjne, wskazywać obszary wymagające modyfikacji, eksperymentowania i wdrażania działań innowacyjnych; opisać przebieg procesu psychospołecznej adaptacji do życia z niepełnosprawnością i chorobą przewlekłą w kontekście uzyskania satysfakcjonującej jakości życia, odwołując się do wybranych koncepcji psychologicznych; identyfikować zewnętrzne i wewnętrzne zasoby kluczowe w rozwijaniu potencjału dzieci i uczniów z niepełnosprawnością lub chorobą przewlekłą.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): posługiwania się uniwersalnymi zasadami i normami etycznymi w działalności zawodowej, kierując się szacunkiem dla każdego człowieka; komunikowania się i współpracy z otoczeniem oraz aktywnego uczestnictwa w grupach i organizacjach realizujących działania edukacyjne, rehabilitacyjne, terapeutyczne i resocjalizacyjne; korzystania z wiedzy z zakresu psychologii rehabilitacji i niepełnosprawności w rozwiązywaniu problemów poznawczych i praktycznych oraz zasięgania opinii psychologów w przypadku trudności z samodzielnym rozwiązywaniem problemów; prezentowania właściwej postawy wobec dzieci i uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia.

C.3. PRZYGOTOWANIE PEDAGOGICZNE DO PRACY Z DZIEĆMI I UCZNIAMI ZE SPECJALNYMI POTRZEBAMI EDUKACYJNYMI

C.3.1. Podstawowe problemy pedagogiki specjalnej

Cel kształcenia: zapoznanie z głównymi problemami z zakresu pedagogiki specjalnej, budowanie właściwych postaw wobec osób z niepełnosprawnością oraz praktyczne przygotowanie do podjęcia działalności w zakresie wsparcia i pomocy osobom niepełnosprawnym.

Treści merytoryczne: pedagogika specjalna jako dyscyplina naukowa; niepełnosprawność w dyskursie naukowym; koncepcje niepełnosprawności; podstawowe kategorie w pedagogice specjalnej; paradygmaty w pedagogice specjalnej; postawy społeczne wobec człowieka z niepełnosprawnością; system kształcenia i przygotowania pedagogów specjalnych w Polsce; wsparcie człowieka z niepełnosprawnością; rodzina dziecka z niepełnosprawnością; rehabilitacja; niepełnosprawność w mediach; dorosłość osób niepełnosprawnych; aktualne problemy oraz perspektywy przyszłości pedagogiki specjalnej; zróżnicowanie potrzeb i problemów osób z niepełnosprawnościami; spektrum trudności: od mikrodeficytów centralnego układu nerwowego po całościowe zaburzenia rozwoju; problemy edukacyjne, rehabilitacyjne, terapeutyczne i resocjalizacyjne w obszarze pedagogiki specjalnej; systemy kształcenia i wsparcia uczniów ze SPE; organizacja kształcenia specjalnego, integracyjnego i włączającego; organizowanie kształcenia zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa; rodzina dziecka i ucznia ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi; wsparcie społeczne rodziny – formy formalne i nieformalne.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): źródła i miejsce pedagogiki specjalnej w nauce oraz jej przedmiotowe i metodologiczne powiązania z dziedzinami nauk społecznych, humanistycznych oraz medycznych i nauk o zdrowiu; podstawowe problemy pedagogiki specjalnej jako nauki interdyscyplinarnej: pojęcia, cele, zadania, zasady i zakres, historyczny kontekst opieki i rehabilitacji osób z niepełnosprawnością i niedostosowanych społecznie w ujęciu historycznym; współczesne tendencje w pedagogice specjalnej; wspólne i swoiste problemy osób z różnymi niepełnosprawnościami (od mikrodeficytów centralnego układu nerwowego po całościowe zaburzenia w rozwoju), niedostosowanych społecznie lub uzdolnionych; skalę i dynamikę zjawiska niepełnosprawności w Polsce i na świecie; systemy kształcenia dzieci i uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi w Polsce i innych państwach; zasady wyrównywania szans edukacyjnych; system kształcenia pedagogów specjalnych; sytuację rodziny dziecka i ucznia ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi: koncepcje adaptacji rodziny w kontekście niepełnosprawności lub choroby przewlekłej dziecka i ucznia, problemy adaptacji, utrudnienia życiowe, wsparcie społeczne; uwarunkowania specyfiki pracy z rodziną dziecka i ucznia ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi, założenia i metody wspierania rodziny tego dziecka w całym cyklu jego życia; możliwości wspierania funkcjonowania dziecka i ucznia ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi w rodzinie; zagadnienia relacji między rodziną dziecka i ucznia ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi a specjalistami.

Umiejętności (potrafi): wykorzystywać i integrować wiedzę z zakresu pedagogiki specjalnej oraz powiązanych z nią dyscyplin naukowych w celu analizy problemów rehabilitacyjnych, edukacyjnych, terapeutycznych i resocjalizacyjnych; rozpoznawać i interpretować zjawiska społeczne, ukazując ich powiązania z różnymi zakresami pedagogiki specjalnej, dziedzinami nauk społecznych, humanistycznych oraz medycznych i nauk o zdrowiu; wykorzystywać na podstawowym poziomie wiedzę psychologiczną i na poziomie rozszerzonym wiedzę pedagogiczną oraz pozyskiwać dane do analizowania zachowań, procesów i zjawisk w obszarze rehabilitacji, edukacji, terapii i resocjalizacji; identyfikować i interpretować złożone zjawiska i systemy wsparcia dzieci i uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi, ukazując ich powiązania z różnymi zakresami pedagogiki specjalnej i dziedzinami nauk społecznych, humanistycznych, medycznych i nauk o zdrowiu; dokonać krytycznej analizy systemów wsparcia dzieci i uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi, wykorzystując wybrane aktualne ujęcia koncepcyjne; poddać analizie zachowania, procesy i zjawiska dotyczące psychospołecznych potrzeb członków rodzin dzieci ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi; rozpoznać i zinterpretować potrzeby rodziny z dzieckiem ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi w odniesieniu do konkretnych problemów rodziny; zaprojektować proces wspierania rodziny z dzieckiem ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): doceniania tradycji i dorobku badań naukowych w zakresie pedagogiki specjalnej oraz ich kontynuacji i poszerzania o nowe obszary i procedury badawcze; organizowania kształcenia dzieci i uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi zgodnie z przepisami prawa; przestrzegania zasad etyki w pracy z dziećmi i uczniami ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi; ciągłego dokształcania zawodowego; przyjęcia odpowiedzialności za własne przygotowanie do pracy z rodziną dziecka ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia.

C.3.2. Pedagogika osób z niepełnosprawnością intelektualną

Cel kształcenia: poznanie i analiza zagadnień z obszaru zainteresowań teorii i praktyki pedagogiki osób z niepełnosprawnością intelektualną.

Treści merytoryczne: paradygmaty w pedagogice osób z niepełnosprawnością intelektualną; osoba z niepełnosprawnością intelektualną w dyskursie naukowym; osoba z niepełnosprawnością intelektualną w dyskursie publicznym; pomiędzy teorią a praktyką pedagogiki osób z niepełnosprawnością intelektualną; rola nastawienia społecznego w procesie oddziaływania rehabilitacyjnego na osoby z niepełnosprawnością intelektualną; potrzeby osób z niepełnosprawnością intelektualną; rozwój edukacji, rehabilitacji i opieki nad osobami z niepełnosprawnością intelektualną; system oświatowo-wychowawczy dla dzieci w stopniu lekkim; system oświatowo-wychowawczy dla dzieci z niepełnosprawnością intelektualną; potrzeby osób z niepełnosprawnością intelektualną; dziecko z niepełnosprawnością intelektualną w rodzinie; potrzeby rodziny i jej wsparcie; poradnictwo

edukacyjno-zawodowe, opieka zdrowotna, edukacja zdrowotna i seksualna osób z niepełnosprawnością intelektualną.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): zakresy pedagogiki specjalnej: surdopedagogikę, tyflopedagogikę, edukację i rehabilitację osób z niepełnosprawnością intelektualną, pedagogikę resocjalizacyjną, pedagogikę korekcyjną (terapię pedagogiczną), pedagogikę leczniczo-terapeutyczną; specyfikę pracy opiekuńczo-wychowawczej, rehabilitacyjnej, resocjalizacyjnej i socjoterapeutycznej; zasady, metody i formy opieki oraz wychowania; zasady działalności placówek rehabilitacyjnych, resocjalizacyjnych i socjoterapeutycznych z uwzględnieniem problemów związanych z ich funkcjonowaniem; zagadnienia poradnictwa edukacyjno-zawodowego, opieki zdrowotnej, edukacji zdrowotnej i seksualnej.

Umiejętności (potrafi): wykorzystywać i integrować wiedzę z zakresu pedagogiki specjalnej oraz powiązanych z nią dyscyplin naukowych w celu analizy problemów rehabilitacyjnych, edukacyjnych, terapeutycznych i resocjalizacyjnych; rozpoznawać i interpretować zjawiska społeczne, ukazując ich powiązania z różnymi zakresami pedagogiki specjalnej, dziedzinami nauk społecznych, humanistycznych oraz medycznych i nauk o zdrowiu; poddać analizie zachowania, procesy i zjawiska dotyczące psychospołecznych potrzeb członków rodzin dzieci ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi; wyjaśnić i określić czynniki moderujące zróżnicowanie rodzin z dzieckiem ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi w zależności od rodzaju zaburzenia u dziecka lub ucznia i stylu radzenia sobie rodziców lub opiekunów z tymi zaburzeniami; rozpoznać i zinterpretować potrzeby rodziny z dzieckiem ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi w odniesieniu do konkretnych problemów rodziny; zaprojektować proces wspierania rodziny z dzieckiem ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): doceniania tradycji i dorobku badań naukowych w zakresie pedagogiki specjalnej oraz ich kontynuacji i poszerzania o nowe obszary i procedury badawcze; organizowania kształcenia dzieci i uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi zgodnie z przepisami prawa; przestrzegania zasad etyki w pracy z dziećmi i uczniami ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi; ciągłego dokształcania zawodowego; przyjęcia odpowiedzialności za własne przygotowanie do pracy z rodziną dziecka ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia.

C.3.3. Podstawowe problemy tyflopedagogiki

Cel kształcenia: analiza podstawowych problemów tyflopedagogiki, poznanie specyfiki diagnozy, funkcjonowania, rehabilitacji i wspierania osób z niepełnosprawnością wzroku; projektowanie i wyjaśnianie procesu wsparcia oraz rehabilitacji osoby niewidomej lub słabowidzącej i jej rodziny, uwzględniając czynniki indywidualne, społeczne i systemowe.

Treści merytoryczne: tyflopedagogika a inne dyscypliny naukowe; rys historyczny opieki nad niewidomymi i słabowidzącymi; osoby niewidome, słabowidzące, szczątkowowidzące i ociemniałe – terminologia; budowa, funkcjonowanie i znaczenie narządu wzroku; etiologia uszkodzeń wzroku; choroby i dysfunkcje narządu wzroku; diagnoza i wczesna interwencja; prawidłowe zachowania wzrokowe (etapy rozwoju widzenia i ćwiczenia usprawniające); wpływ braku wzroku na rozwój poznawczy, emocjonalny, motoryczny i społeczny dziecka; zadania rehabilitacji osób niewidomych; mechanizmy kompensacyjne; dynamiczne układy strukturalne, wyobrażenia surogatowe; zmysł przeszkód u niewidomych; metody pracy z małym dzieckiem niewidomym i jego rodzicami w warunkach domu rodzinnego (Oregoński Program rehabilitacji); proces wspomaganie rozwoju widzenia u dzieci słabowidzących; warunki efektywnego uczenia się; technologie informacyjne wspomagające osoby niewidome; rehabilitacja lecznicza, podstawowa, zawodowa i społeczna; problemy dorosłych i starszych z uszkodzeniem narządu wzroku; stereotypy osób z uszkodzeniem wzroku; funkcjonalna ocena wzroku u dzieci i dorosłych (warunki przeprowadzenia oceny, wywiad i narzędzia diagnostyczne, test L. Hyvarinen, ocenianie ostrości widzenia - Lea Gratings, Lea Symbols, wrażliwość na kontrast Hiding Heidi, Low Contrast Symbol Test; procedura u dorosłych); plany i mapy w orientacji przestrzennej, ćwiczenia praktyczne (orientacja, przewodnik, techniki ochronne, posługiwanie się długą laską, dzielnica mieszkaniowa); czynności dnia codziennego a osoby z problemami w widzeniu; elementy brajla.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): zakresy pedagogiki specjalnej: surdopedagogikę, tyflopedagogikę, edukację i rehabilitację osób z niepełnosprawnością intelektualną, pedagogikę resocjalizacyjną, pedagogikę korekcyjną (terapię pedagogiczną), pedagogikę leczniczo-terapeutyczną; specyfikę pracy opiekuńczo-wychowawczej, rehabilitacyjnej, resocjalizacyjnej, socjoterapeutycznej; zasady, metody i formy opieki oraz wychowania; zasady działalności placówek rehabilitacyjnych, resocjalizacyjnych i socjoterapeutycznych z uwzględnieniem problemów związanych z ich funkcjonowaniem; zagadnienia poradnictwa edukacyjno-zawodowego, opieki zdrowotnej, edukacji zdrowotnej i seksualnej.

Umiejętności (potrafi): wykorzystywać i integrować wiedzę z zakresu pedagogiki specjalnej oraz powiązanych z nią dyscyplin naukowych w celu analizy problemów rehabilitacyjnych, edukacyjnych, terapeutycznych i resocjalizacyjnych; rozpoznawać i interpretować zjawiska społeczne, ukazując ich powiązania z różnymi zakresami pedagogiki specjalnej, dziedzinami nauk społecznych, humanistycznych oraz medycznych i nauk o zdrowiu; poddać analizie zachowania, procesy i zjawiska dotyczące psychospołecznych potrzeb członków rodzin dzieci ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi; wyjaśnić i określić czynniki moderujące zróżnicowanie rodzin z dzieckiem ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi w zależności od rodzaju zaburzenia u dziecka lub ucznia i stylu radzenia sobie rodziców lub opiekunów z tymi zaburzeniami; rozpoznać i zinterpretować potrzeby rodziny z dzieckiem ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi w odniesieniu do konkretnych problemów rodziny; zaprojektować proces wspierania rodziny z dzieckiem ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): doceniania tradycji i dorobku badań naukowych w zakresie pedagogiki specjalnej oraz ich kontynuacji i poszerzania o nowe obszary i procedury badawcze; organizowania kształcenia dzieci i uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi zgodnie z przepisami prawa; przestrzegania zasad etyki w pracy z dziećmi i uczniami ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi; ciągłego dokształcania zawodowego; przyjęcia odpowiedzialności za własne przygotowanie do pracy z rodziną dziecka ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia.

C.3.4. Podstawowe problemy surdopedagogiki

Cel kształcenia: zapoznanie z tematyką surdopedagogiki, a w szczególności funkcjonowaniem (w różnych zakresach) osób niesłyszących i słabosłyszących, ich edukacją i rehabilitacją.

Treści merytoryczne: wprowadzenie do surdopedagogiki; terminologia w surdopedagogice; anatomia i fizjologia narządu słuchu; etiologia wad słuchu; typy zaburzeń słuchu; sposoby porozumiewania się osób z uszkodzonym słuchem; psychologiczne problemy stwierdzenia uszkodzenia słuchu u dziecka; współpraca z rodziną dziecka z wadą słuchu; rehabilitacja osób z wadą słuchu – cele, zadania, przebieg, wybrane metody, formy; kultura Głuchych; rodziny osób z uszkodzonym słuchem; metody diagnozy (subiektywne i obiektywne); wczesne wykrywanie uszkodzenia słuchu; audiometria (audiogramy); techniczne środki korekcji słuchu; sposób porozumiewania się a rozwój dziecka; rehabilitacja osób z wadą słuchu – diagnoza, metody pracy, poradnictwo; praca z małym dzieckiem i z dzieckiem z uszkodzonym słuchem oraz z dzieckiem w wieku szkolnym; etyczny wymiar pracy surdopedagoga.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): zakresy pedagogiki specjalnej: surdopedagogikę, tyflopedagogikę, edukację i rehabilitację osób z niepełnosprawnością intelektualną, pedagogikę resocjalizacyjną, pedagogikę korekcyjną (terapię pedagogiczną), pedagogikę leczniczo-terapeutyczną; specyfikę pracy opiekuńczo-wychowawczej, rehabilitacyjnej, resocjalizacyjnej i socjoterapeutycznej; zasady, metody i formy opieki oraz wychowania; zasady działalności placówek rehabilitacyjnych, resocjalizacyjnych i socjoterapeutycznych z uwzględnieniem problemów związanych z ich funkcjonowaniem; zagadnienia poradnictwa edukacyjno-zawodowego, opieki zdrowotnej, edukacji zdrowotnej i seksualnej.

Umiejętności (potrafi): wykorzystywać i integrować wiedzę z zakresu pedagogiki specjalnej oraz powiązanych z nią dyscyplin naukowych w celu analizy problemów rehabilitacyjnych, edukacyjnych, terapeutycznych i resocjalizacyjnych; rozpoznawać i interpretować zjawiska społeczne, ukazując ich powiązania z różnymi zakresami pedagogiki specjalnej, dziedzinami nauk społecznych, humanistycznych oraz medycznych i nauk o zdrowiu; poddać analizie zachowania, procesy i zjawiska

dotyczące psychospołecznych potrzeb członków rodzin dzieci ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi; wyjaśnić i określić czynniki moderujące zróżnicowanie rodzin z dzieckiem ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi w zależności od rodzaju zaburzenia u dziecka lub ucznia i stylu radzenia sobie rodziców lub opiekunów z tymi zaburzeniami; rozpoznać i zinterpretować potrzeby rodziny z dzieckiem ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi w odniesieniu do konkretnych problemów rodziny; zaprojektować proces wspierania rodziny z dzieckiem ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): doceniania tradycji i dorobku badań naukowych w zakresie pedagogiki specjalnej oraz ich kontynuacji i poszerzania o nowe obszary i procedury badawcze; organizowania kształcenia dzieci i uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi zgodnie z przepisami prawa; przestrzegania zasad etyki w pracy z dziećmi i uczniami ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi; ciągłego dokształcania zawodowego; przyjęcia odpowiedzialności za własne przygotowanie do pracy z rodziną dziecka ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia.

C.3.5. Problematyka niepełnosprawności w prawie polskim i międzynarodowym

Cel kształcenia: zapoznanie z międzynarodowymi oraz polskimi regulacjami prawnymi adresowanymi do zagadnienia niepełnosprawności oraz osób z niepełnosprawnościami, ze szczególnym uwzględnieniem obszaru edukacji, opieki zdrowotnej i pomocy społecznej.

Treści merytoryczne: rodzaje aktów prawnych regulujący prawa osób z niepełnosprawnościami: ustawy, rozporządzenia, zarządzenia, obwieszczenia, konwencje, deklaracje, karty praw, dyrektywy i inne; powszechna deklaracja praw człowieka ONZ; konwencja o prawach osób niepełnosprawnych (2006, 2012) oraz Agenda Zrównoważonego Rozwoju 2030; Standardowe Zasady Wyrównywania Szans Osób Niepełnosprawnych; wytyczne do działań w zakresie specjalnych potrzeb edukacyjnych - Deklaracja z Salamanki; Karta Praw Podstawowych Unii Europejskiej; Strategia na rzecz Osób z Niepełnosprawnościami 2021-2030.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): źródła i miejsce pedagogiki specjalnej w nauce oraz jej przedmiotowe i metodologiczne powiązania z dziedzinami nauk społecznych, humanistycznych oraz medycznych i nauk o zdrowiu; zasady i normy etyczne obowiązujące w zakresie rehabilitacji, edukacji, terapii i resocjalizacji; regulacje prawne w zakresie kształcenia dzieci i uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi i zasady orzekania w tym zakresie; zasady organizacji pomocy psychologiczno-pedagogicznej; aspekty klasyfikowania i oceniania uczniów.

Umiejętności (potrafi): wykorzystywać i integrować wiedzę z zakresu pedagogiki specjalnej oraz powiązanych z nią dyscyplin naukowych w celu analizy problemów rehabilitacyjnych, edukacyjnych, terapeutycznych i resocjalizacyjnych; rozpoznawać i interpretować zjawiska społeczne, ukazując ich powiązania z różnymi zakresami pedagogiki specjalnej, dziedzinami nauk społecznych, humanistycznych oraz medycznych i nauk o zdrowiu; identyfikować i interpretować złożone zjawiska i systemy wsparcia dzieci i uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi, ukazując ich powiązania z różnymi zakresami pedagogiki specjalnej i dziedzinami nauk społecznych, humanistycznych, medycznych i nauk o zdrowiu; dokonać krytycznej analizy systemów wsparcia dzieci i uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi, wykorzystując wybrane aktualne ujęcia koncepcyjne.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): posługiwania się uniwersalnymi zasadami i normami etycznymi w działalności zawodowej, kierując się szacunkiem dla każdego człowieka; przestrzegania zasad etyki w pracy z dziećmi i uczniami ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi; ciągłego dokształcania zawodowego; przyjęcia odpowiedzialności za własne przygotowanie do pracy z rodziną dziecka ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady.

C.3.6. Podstawowe problemy pedagogiki osób niedostosowanych społecznie

Cel kształcenia: opanowanie wiedzy dotyczącej mechanizmów zaburzeń w funkcjonowaniu społecznym niedostosowanych społecznie, możliwości wykorzystania potencjałów jednostek wykluczanych, marginalizowanych w dezorganizowanych czy dysfunkcjonalnych przestrzeniach społecznych oraz elementarnych umiejętności identyfikowania zjawiska społecznego niedostosowania, podstaw interwencji resocjalizacyjnej.

Treści merytoryczne: współczesne koncepcje resocjalizacyjne o charakterze inkluzyjnym - prezentacja stanowisk teoretycznych w zakresie niedostosowania społecznego i implikacji dla praktyki resocjalizacyjnej; typologie niedostosowania społecznego; mechanizmy determinujące proces niedostosowania społecznego; zaburzenia funkcjonowania społecznego; motywacja do zmiany tożsamości dewiacyjnej w procesie resocjalizacji podopiecznych; możliwości twórczej resocjalizacji; praca z uczniem niedostosowanym społecznie lub zagrożonym niedostosowaniem społecznym; etyka zawodu specjalisty w zakresie działań inkluzyjnych w środowisku niedostosowanych społecznych; pojęcie i znaczenie ryzyka w kontekście podejmowanych przez młodzież i dorosłych zachowań dewiacyjnych oraz etiologii niedostosowania społecznego; psychofizyczne i pedagogiczne predykatory statusu ucznia niedostosowanego społecznie: eksternalizacyjne zaburzenia w zachowaniu (potencjał, orientacje wartościujące, umiejętność, wiedza, osobowość: dys socjalna, antyspołeczna, psychopatyczna, koncepcja przestępczego rdzenia osobowości, koncepcje: teoria Eysencka; teoria napięcia: psychologiczno-socjologiczna próba interpretacji przestępczości; internalizacyjne formy zaburzeń w funkcjonowaniu społecznym: wycofanie, nieśmiałość, bierność, lęki, fobie społeczne, osobowość unikająca, zależna itp.; środowisko rodzinne w genezie zachowań dewiacyjnych i przestępczych; aktualne perspektywy edukacyjne w resocjalizacji; optymalizacja wychowania i kształcenia resocjalizacyjnego; specyfika pracy wychowawcy/nauczyciela w przestrzeni resocjalizacyjnej (funkcja, zadania, determinanty stresogenne, poczucie tożsamości, konsekwencje doświadczanego stresu, efekt wypalenia); możliwości i ograniczenia indywidualizacji w nauczaniu-zróżnicowanie intelektualne, predyspozycje uczniów w procesie nauczania resocjalizującego oraz uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi; współczesna oferta resocjalizacyjna i edukacyjna w przeciwdziałaniu niedostosowaniu społecznemu, zagrożeniu niedostosowaniem społecznym - organizacja procesów wychowania i ich przebieg, np. towarzyszenie jako forma wspomagania osoby w jej rozwoju.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): zakresy pedagogiki specjalnej: surdopedagogikę, tyflop pedagogikę, edukację i rehabilitację osób z niepełnosprawnością intelektualną, pedagogikę resocjalizacyjną, pedagogikę korekcyjną (terapię pedagogiczną), pedagogikę leczniczo-terapeutyczną; specyfikę pracy opiekuńczo-wychowawczej, rehabilitacyjnej, resocjalizacyjnej i socjoterapeutycznej: zasady, metody i formy opieki oraz wychowania; zasady działalności placówek rehabilitacyjnych, resocjalizacyjnych i socjoterapeutycznych z uwzględnieniem problemów związanych z ich funkcjonowaniem; zagadnienia poradnictwa edukacyjno-zawodowego, opieki zdrowotnej, edukacji zdrowotnej i seksualnej.

Umiejętności (potrafi): wykorzystywać i integrować wiedzę z zakresu pedagogiki specjalnej oraz powiązanych z nią dyscyplin naukowych w celu analizy problemów rehabilitacyjnych, edukacyjnych, terapeutycznych i resocjalizacyjnych; rozpoznawać i interpretować zjawiska społeczne, ukazując ich powiązania z różnymi zakresami pedagogiki specjalnej, dziedzinami nauk społecznych, humanistycznych oraz medycznych i nauk o zdrowiu; poddać analizie zachowania, procesy i zjawiska dotyczące psychospołecznych potrzeb członków rodzin dzieci ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi; wyjaśnić i określić czynniki moderujące zróżnicowanie rodzin z dzieckiem ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi w zależności od rodzaju zaburzenia u dziecka lub ucznia i stylu radzenia sobie rodziców lub opiekunów z tymi zaburzeniami; rozpoznać i zinterpretować potrzeby rodziny z dzieckiem ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi w odniesieniu do konkretnych problemów rodziny; zaprojektować proces wspierania rodziny z dzieckiem ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): doceniania tradycji i dorobku badań naukowych w zakresie pedagogiki specjalnej oraz ich kontynuacji i poszerzania o nowe obszary i procedury badawcze; organizowania kształcenia dzieci i uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi zgodnie z przepisami prawa; przestrzegania zasad etyki w pracy z dziećmi i uczniami ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi; ciągłego dokształcania zawodowego; przyjęcia odpowiedzialności za własne przygotowanie do pracy z rodziną dziecka ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia.

C.3.7. Podstawowe problemy pedagogiki osób w spektrum autyzmu

Cel kształcenia: zdobycie wiedzy o istocie, przyczynach i specyfice całościowych zaburzeń rozwoju oraz problemów w funkcjonowaniu osób z autyzmem; prawidłowe posługiwanie się terminologią dotyczącą zaburzeń ze spektrum autyzmu, opanowanie podstawowych umiejętności z zakresu ich diagnozy i terapii; kształtowanie właściwej postawy wobec osób z zaburzeniami ze spektrum autyzmu oraz ich rodzin.

Treści merytoryczne: zaburzenia ze spektrum autyzmu (ASD) – terminologia; współczesna definicja i klasyfikacja ASD; kryteria diagnostyczne wg ICD-10 (WHO, 1992); ICD-11 (WHO, 2018) oraz DSM-V (APA, 2013); przyczyny ASD (przegląd koncepcji; wieloczynnikowa etiologia); typologia osób z ASD (np. wg kryterium poziom rozwoju społecznego i jakości społecznych interakcji – koncepcja J. Gould i L. Wing); narzędzia diagnostyczne w ASD; edukacja szkolna uczniów z ASD; specyfika funkcjonowania dziecka z ASD i jego zróżnicowane potrzeby edukacyjne; trudności dziecka z ASD w szkole; sytuacja nauczycieli pracujących z uczniami z ASD w szkołach ogólnodostępnych - źródła trudności; znaczenie edukacji w procesie terapii osób z ASD; dobre praktyki w edukacji osób z ASD; diagnoza funkcjonalna dziecka ze spektrum autyzmu; specyfika zawodu - kompetencje nauczyciela i terapeuty podejmującego oddziaływanie w stosunku do dzieci i młodzieży ze spektrum autyzmu; praca z uczniem ze spektrum autyzmu – zachowania trudne: kryteria oceny, rodzaje, przyczyny; planowanie pracy edukacyjno-terapeutycznej z uczniem ze spektrum autyzmu-sposoby organizacji otoczenia; określenie możliwości funkcjonalnych ucznia; konstruowanie Indywidualnych Programów Edukacyjno-Terapeutycznych; problemy rodziny dzieci z rozległymi zaburzeniami rozwojowymi; rola wsparcia społecznego wobec rodzin dzieci ze spektrum autyzmu.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): zakresy pedagogiki specjalnej: surdopedagogikę, tyflopedagogikę, edukację i rehabilitację osób z niepełnosprawnością intelektualną, pedagogikę resocjalizacyjną, pedagogikę korekcyjną (terapię pedagogiczną), pedagogikę leczniczo-terapeutyczną; specyfikę pracy opiekuńczo-wychowawczej, rehabilitacyjnej, resocjalizacyjnej i socjoterapeutycznej: zasady, metody i formy opieki oraz wychowania; zasady działalności placówek rehabilitacyjnych, resocjalizacyjnych i socjoterapeutycznych z uwzględnieniem problemów związanych z ich funkcjonowaniem; zagadnienia poradnictwa edukacyjno-zawodowego, opieki zdrowotnej, edukacji zdrowotnej i seksualnej.

Umiejętności (potrafi): wykorzystywać i integrować wiedzę z zakresu pedagogiki specjalnej oraz powiązanych z nią dyscyplin naukowych w celu analizy problemów rehabilitacyjnych, edukacyjnych, terapeutycznych i resocjalizacyjnych; rozpoznawać i interpretować zjawiska społeczne, ukazując ich powiązania z różnymi zakresami pedagogiki specjalnej, dziedzinami nauk społecznych, humanistycznych oraz medycznych i nauk o zdrowiu; poddać analizie zachowania, procesy i zjawiska dotyczące psychospołecznych potrzeb członków rodzin dzieci ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi; wyjaśnić i określić czynniki moderujące zróżnicowanie rodzin z dzieckiem ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi w zależności od rodzaju zaburzenia u dziecka lub ucznia i stylu radzenia sobie rodziców lub opiekunów z tymi zaburzeniami; rozpoznać i zinterpretować potrzeby rodziny z dzieckiem ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi w odniesieniu do konkretnych problemów rodziny; zaprojektować proces wspierania rodziny z dzieckiem ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): doceniania tradycji i dorobku badań naukowych w zakresie pedagogiki specjalnej oraz ich kontynuacji i poszerzania o nowe obszary i procedury badawcze; organizowania kształcenia dzieci i uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi zgodnie z przepisami prawa; przestrzegania zasad etyki w pracy z dziećmi i uczniami ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi; ciągłego dokształcania zawodowego; przyjęcia odpowiedzialności za własne przygotowanie do pracy z rodziną dziecka ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia.

C.3.8. Podstawowe problemy pedagogiki leczniczej

Cel kształcenia: zapoznanie z podstawami pedagogiki leczniczej jako zakresu pedagogiki specjalnej, ze szczególnym uwzględnieniem psychospołecznych uwarunkowań choroby przewlekłej, niepełnosprawności ruchowej u dzieci oraz młodzieży a także przygotowanie do analizy sytuacji edukacyjnej, wychowawczej i rodzinnej dziecka chorego, dziecka z niepełnosprawnością ruchową,

planowania działań wspierających oraz współpracy z rodziną i zespołem interdyscyplinarnym, z zachowaniem zasad etyki zawodowej.

Treści merytoryczne: pedagogika lecznicza jako zakres pedagogiki specjalnej; pedagogika lecznicza - definicja, przedmiot i zadania; zarys historyczny rozwoju pedagogiki leczniczej; pedagogika lecznicza na tle innych zakresów pedagogiki specjalnej; choroba i choroba przewlekła w ujęciu interdyscyplinarnym; pojęcie choroby i choroby przewlekłej; ból, lęk, ograniczenie aktywności; kryteria klasyfikacji chorób przewlekłych; koncepcje psychologiczne i socjologiczne choroby; trajektoria choroby przewlekłej w ujęciu A. Straussa; specyfika funkcjonowania dziecka z chorobą przewlekłą i niepełnosprawnością ruchową; cukrzyca, astma, *mukowiscydoza* jako szczególne rodzaje choroby przewlekłej; wybrane niepełnosprawności ruchowe występujące u dzieci; sytuacja edukacyjna dzieci przewlekłe chorych i dzieci z niepełnosprawnością narządu ruchu; hospitalizacja dziecka - konsekwencje rozwojowe, emocjonalne i społeczne; sytuacje trudne w życiu dziecka chorego - błędy jatrogenne, przemoc wobec dzieci przewlekłe chorych; relacje interpersonalne i komunikacja w kontekście choroby; znaczenie dotyku dla rozwoju i funkcjonowania dziecka chorego; komunikacja z pacjentem - dziecko i dorosły; relacje lekarz-pacjent-rodzina; etyczne aspekty komunikacji z dzieckiem chorym; rodzina dziecka przewlekłe chorego; psychospołeczna sytuacja rodziny dziecka chorego; różnicowanie rodzin w zależności od rodzaju choroby i stylu radzenia sobie; potrzeby rodziny dziecka przewlekłe chorego; projektowanie procesu wspierania rodziny dziecka z chorobą przewlekłą i/lub niepełnosprawnością ruchową.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): zakresy pedagogiki specjalnej: surdopedagogikę, tyflopedagogikę, edukację i rehabilitację osób z niepełnosprawnością intelektualną, pedagogikę resocjalizacyjną, pedagogikę korekcyjną (terapię pedagogiczną), pedagogikę leczniczo-terapeutyczną; specyfikę pracy opiekuńczo-wychowawczej, rehabilitacyjnej, resocjalizacyjnej i socjoterapeutycznej; zasady, metody i formy opieki oraz wychowania; zasady działalności placówek rehabilitacyjnych, resocjalizacyjnych i socjoterapeutycznych z uwzględnieniem problemów związanych z ich funkcjonowaniem; zagadnienia poradnictwa edukacyjno-zawodowego, opieki zdrowotnej, edukacji zdrowotnej i seksualnej.

Umiejętności (potrafi): wykorzystywać i integrować wiedzę z zakresu pedagogiki specjalnej oraz powiązanych z nią dyscyplin naukowych w celu analizy problemów rehabilitacyjnych, edukacyjnych, terapeutycznych i resocjalizacyjnych; rozpoznawać i interpretować zjawiska społeczne, ukazując ich powiązania z różnymi zakresami pedagogiki specjalnej, dziedzinami nauk społecznych, humanistycznych oraz medycznych i nauk o zdrowiu; poddać analizie zachowania, procesy i zjawiska dotyczące psychospołecznych potrzeb członków rodzin dzieci ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi; wyjaśnić i określić czynniki moderujące różnicowanie rodzin z dzieckiem ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi w zależności od rodzaju zaburzenia u dziecka lub ucznia i stylu radzenia sobie rodziców lub opiekunów z tymi zaburzeniami; rozpoznać i zinterpretować potrzeby rodziny z dzieckiem ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi w odniesieniu do konkretnych problemów rodziny; zaprojektować proces wspierania rodziny z dzieckiem ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): doceniania tradycji i dorobku badań naukowych w zakresie pedagogiki specjalnej oraz ich kontynuacji i poszerzania o nowe obszary i procedury badawcze; organizowania kształcenia dzieci i uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi zgodnie z przepisami prawa; przestrzegania zasad etyki w pracy z dziećmi i uczniami ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi; ciągłego dokształcania zawodowego; przyjęcia odpowiedzialności za własne przygotowanie do pracy z rodziną dziecka ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia.

C.4. PRZYGOTOWANIE PEDAGOGICZNE DO PRACY Z OSOBAMI DOROSŁYMI Z NIEPEŁNOSPRAWNOŚCIAMI

C.4.1. Andragogika specjalna osób z niepełnosprawnością

Cel kształcenia: analiza złożonych, specyficznych problemów i potrzeb osób dorosłych oraz starszych z niepełnosprawnościami z uwzględnieniem kontekstów instytucjonalnych, społecznych oraz procesu starzenia się; projektowanie programów wsparcia i rehabilitacji w oparciu o zintegrowaną wiedzę z zakresu andragogiki specjalnej oraz krytyczną ocenę teorii; przygotowanie do podejmowania działań

z poszanowaniem zasad etyki zawodowej i wrażliwości na zagrożenia takie jak przemoc czy wykluczenie, a także do ciągłego rozwoju kompetencji w tej dziedzinie.

Treści merytoryczne: definicje, cele, przedmiot i zakres andragogiki specjalnej; modele niepełnosprawności (medyczny, społeczny, biopsychospołeczny) i ich implikacje dla pracy z osobami dorosłymi; psychospołeczne potrzeby i zadania rozwojowe osób dorosłych z różnymi typami niepełnosprawności; przegląd instytucjonalnych (DPS, WTZ, środowiskowe domy samopomocy) i pozainstytucjonalnych (asystent osobisty, mieszkania wspomagane, wsparcie rówieśnicze) form opieki i wsparcia w Polsce i na świecie; modele zatrudnienia wspomagane, przedsiębiorstwa społeczne, bariery i wsparcie w aktywności obywatelskiej, kulturalnej i rekreacyjnej; edukacja dorosłych z niepełnosprawnością, instytucje i formy oświaty dorosłych (w tym z niepełnosprawnością); proces starzenia się z niepełnosprawnością; zdrowie, w tym zdrowie seksualne; przemoc, wykluczenie społeczne i zagrożenie stygmatyzacją (konceptcja *vulnerability*); rola i potrzeby rodzin generacyjnych; tworzenie indywidualnych planów wsparcia lub programów aktywizacji (zawodowej, społecznej) z wykorzystaniem zasobów środowiskowych; nowe obszary pracy andragogicznej: coaching, tutoring, mentoring, animacja społeczno-kulturalna jako możliwości wsparcia procesów samorealizacji dorosłych z niepełnosprawnością; omawianie realnych lub symulowanych sytuacji problemowych (np. kryzys w rodzinie, przejście z systemu edukacji na rynek pracy – tranzycja, starzenie się rodziców-opiekunów) i poszukiwanie rozwiązań interdyscyplinarnych; realizacja projektu edukacyjno-animacyjnego wspierającego proces samorealizacji osób dorosłych z niepełnosprawnością lub tworzenia środowiska sprzyjającego temu procesowi.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): zasady i normy etyczne obowiązujące w zakresie rehabilitacji, edukacji, terapii i resocjalizacji; potrzeby człowieka dorosłego z niepełnosprawnością: wspólne i swoiste potrzeby osób z niepełnosprawnościami w zakresie opieki, pielęgnacji i wsparcia, możliwości i ograniczenia w realizacji autonomii, potrzeby psychoseksualne osób z niepełnosprawnościami – formy realizacji, indywidualne i społeczne uwarunkowania problemu, potrzeby zdrowotne osób z niepełnosprawnościami, w tym w zakresie zdrowia seksualnego, oraz osobowe i strukturalne uwarunkowania ich realizacji; instytucjonalne i pozainstytucjonalne formy opieki i wsparcia osób dorosłych z niepełnosprawnościami: instytucje opiekuńcze i alternatywne formy życia w Polsce i innych państwach (domy pomocy społecznej, mieszkalnictwo chronione, asysta osobista); przykładowe programy realizowane w Polsce i innych państwach ukierunkowane na realizację potrzeb osób dorosłych z niepełnosprawnościami; indywidualne i społeczne znaczenie normalizacji i społecznego uczestnictwa życia dorosłych z niepełnosprawnościami; zagrożenia procesu normalizacji z perspektywy osoby z niepełnosprawnością; rolę rodziny w realizacji specjalnych potrzeb wynikających z niepełnosprawności; potrzeby rodzin generacyjnych dorosłych osób z niepełnosprawnościami; uwarunkowania i znaczenie procesu planowania opieki w rodzinach generacyjnych; zadania realizowane przez główne stowarzyszenia i organizacje działające w Polsce i innych państwach na rzecz osób z niepełnosprawnościami; problematykę aktywności zawodowej osób dorosłych z niepełnosprawnościami: doradztwo zawodowe, system przygotowania do pracy osób dorosłych z niepełnosprawnościami, formy zatrudnienia tych osób w Polsce i innych państwach (zatrudnienie wspierane, chronione i socjalne), prawno-organizacyjne, środowiskowe i osobowe uwarunkowania aktywności zawodowej osób z niepełnosprawnościami, zakres, specyfikę i dynamikę zatrudniania osób z niepełnosprawnościami w Polsce i innych państwach, zagadnienie przeciwdziałania dyskryminacji osób z niepełnosprawnościami w sferze zatrudnienia; proces starzenia się i starość w warunkach długotrwałej niepełnosprawności: specyfikę starzenia się na tle specjalnych potrzeb związanych z niepełnosprawnością intelektualną i fizyczną, osobowe i środowiskowe uwarunkowania pomyślnego starzenia się osób z długotrwałą niepełnosprawnością; instytucjonalne i pozainstytucjonalne wsparcie osób starzejących się i starych z niepełnosprawnościami w Polsce i innych państwach; system opieki i wsparcia osób starszych z niepełnosprawnościami; szczególne problemy osób dorosłych z niepełnosprawnościami i ich rodzin, w tym zagadnienie przemocy wobec osób dorosłych z niepełnosprawnościami; problem przemocy w kontekście formalnych i nieformalnych relacji opiekuńczych; koncepcję *vulnerability* oraz jej praktyczne implikacje w zakresie systemu edukacji, rehabilitacji i wsparcia osób z niepełnosprawnościami; zachowania dewiacyjne i pseudodewiacyjne

w kontekście niepełnosprawności intelektualnej; problem marginalizacji i wykluczenia społecznego osób z niepełnosprawnościami i ich rodzin.

Umiejętności (potrafi): wykorzystywać na podstawowym poziomie wiedzę psychologiczną i na poziomie rozszerzonym wiedzę pedagogiczną oraz pozyskiwać dane do analizowania zachowań, procesów i zjawisk w obszarze rehabilitacji, edukacji, terapii i resocjalizacji; samodzielnie rozwijać wiedzę oraz umiejętności pedagogiczne z wykorzystaniem różnych źródeł, w tym obcojęzycznych, i technologii; twórczo korzystać z teorii dotyczących rozwoju człowieka, socjalizacji, wychowania, nauczania-uczenia się oraz krytycznie je oceniać; rozpoznawać i interpretować złożone problemy społeczne dorosłych osób z niepełnosprawnościami, ukazując ich powiązania z różnymi obszarami andragogiki specjalnej; analizować procesy i zjawiska dotyczące funkcjonowania dorosłych i starszych osób z niepełnosprawnościami, wykorzystując aktualną wiedzę teoretyczną z zakresu andragogiki specjalnej; zaprojektować program wsparcia dorosłych osób z niepełnosprawnościami.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): rozpoznawania specyfiki środowiska lokalnego i regionalnego oraz ich wpływu na funkcjonowanie uczniów, a także podejmowania współpracy na rzecz dobra uczniów i tych środowisk; zachowania zasad etyki zawodowej; ciągłego poszerzania wiedzy w celu własnego rozwoju zawodowego.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia.

C.4.2. Self-adwokatura i empowerment osób z niepełnosprawnością intelektualną

Cel kształcenia: analiza procesów emancypacji osób z niepełnosprawnościami, przy wykorzystaniu teorii rozwoju oraz kontekstu społeczno-kulturowego, w tym bariery i możliwości udziału w życiu kulturalnym, sportowym i obywatelskim; projektowanie działań wspierających samorządność (self-adwokaturę) oraz wzmacniających podmiotowość z uwzględnieniem krytycznej oceny istniejących praktyk i wdrażając rozwiązania innowacyjne; przygotowanie do współpracy z osobami z niepełnosprawnościami i ich środowiskami, działając w oparciu o zasady etyki zawodowej oraz ideę projektowania uniwersalnego dla różnorodnych potrzeb.

Treści merytoryczne: samostanowienie a self-adwokatura – zagadnienia definicyjne; samostanowienie a tworzenie społeczeństwa dla wszystkich; bariery na drodze do samostanowienia; osoba i podmiot w emancypacyjnej pedagogice specjalnej; autorstwo własnego życia osoby z niepełnosprawnością - konstrukt teoretyczny oraz projektowanie procedur badawczych; wielowymiarowość i poziomy empowerment; self-adwokatura w przestrzeni edukacji – przykłady zastosowań; programy wspierania samostanowienia; prowadzenie zajęć dla self-adwokatów; teksty łatwe do czytania; współpraca self-adwokatów i osób wspierających; wspierane podejmowanie decyzji; w społeczności lokalnej; self-adwokaci wobec przemocy.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): klasyczne i współczesne teorie rozwoju człowieka, wychowania, uczenia się i nauczania lub kształcenia, socjalizacji oraz różnorodne uwarunkowania tych procesów; zagadnienia związane z aktywnością kulturalną i sportową osób dorosłych z niepełnosprawnościami: ich osiągnięcia w zakresie kultury, sztuki i sportu, rehabilitacyjne znaczenie udziału w kulturze, sztuce i sporcie, osobowe, środowiskowe i prawno-organizacyjne bariery w dostępie do udziału w kulturze, sztuce i sporcie; znaczenie udziału osób dorosłych z niepełnosprawnościami w życiu obywatelskim i projektowania przestrzeni informacyjnej i materialnej, z uwzględnieniem zróżnicowanych możliwości intelektualnych, sensorycznych i ruchowych odbiorców.

Umiejętności (potrafi): wykorzystywać na podstawowym poziomie wiedzę psychologiczną i na poziomie rozszerzonym wiedzę pedagogiczną oraz pozyskiwać dane do analizowania zachowań, procesów i zjawisk w obszarze rehabilitacji, edukacji, terapii i resocjalizacji; pracować w zespole, pełniąc w nim różne role, podejmować i wyznaczać zadania, współpracować z nauczycielami, specjalistami, rodzicami i opiekunami uczniów; samodzielnie rozwijać wiedzę oraz umiejętności pedagogiczne z wykorzystaniem różnych źródeł, w tym obcojęzycznych, i technologii; twórczo korzystać z teorii dotyczących rozwoju człowieka, socjalizacji, wychowania, nauczania-uczenia się oraz krytycznie je oceniać; analizować procesy i zjawiska dotyczące funkcjonowania dorosłych i starszych osób z niepełnosprawnościami, wykorzystując aktualną wiedzę teoretyczną z zakresu andragogiki specjalnej; analizować własne działania pedagogiczne i wskazywać obszary wymagające modyfikacji

oraz wdrażania działań innowacyjnych w pracy z dorosłymi i starszymi osobami z niepełnosprawnościami.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): rozpoznawania specyfiki środowiska lokalnego i regionalnego oraz ich wpływu na funkcjonowanie uczniów, a także podejmowania współpracy na rzecz dobra uczniów i tych środowisk; zachowania zasad etyki zawodowej.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia.

C.4.3. Seksualność osób z niepełnosprawnością

Cel kształcenia: poznanie i analiza zagadnień związanych z seksualnością osób z niepełnosprawnością.

Treści merytoryczne: potrzeby psychoseksualne i zdrowotne (w zakresie zdrowia seksualnego) osób z niepełnosprawnościami – formy realizacji, indywidualne i społeczne uwarunkowania problemu, oraz osobowe i strukturalne uwarunkowania ich realizacji; zachowania dewiacyjne i pseudodewiacyjne w kontekście niepełnosprawności; społeczne podejście do seksualności osób z niepełnosprawnością; osoby z niepełnosprawnościami jako ofiary przemocy; rozwój psychoseksualny osób z niepełnosprawnościami, świadomość seksualna osób z niepełnosprawnością, edukacja seksualna osób z niepełnosprawnością, najczęstsze problemy seksualności osób z niepełnosprawnościami i ich uwarunkowania; dylematy związane z tworzeniem trwałych związków wśród osób z niepełnosprawnościami, prokreacja, rodzicielstwo osób z niepełnosprawnościami.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): zasady i normy etyczne obowiązujące w zakresie rehabilitacji, edukacji, terapii i resocjalizacji; potrzeby człowieka dorosłego z niepełnosprawnością: wspólne i swoiste potrzeby osób z niepełnosprawnościami w zakresie opieki, pielęgnacji i wsparcia, możliwości i ograniczenia w realizacji autonomii, potrzeby psychoseksualne osób z niepełnosprawnościami – formy realizacji, indywidualne i społeczne uwarunkowania problemu, potrzeby zdrowotne osób z niepełnosprawnościami, w tym w zakresie zdrowia seksualnego, oraz osobowe i strukturalne uwarunkowania ich realizacji; zagadnienie rodziny prokreacji osoby dorosłej z niepełnosprawnością: znaczenie rodziny prokreacji w kontekście normalizacji życia osoby z niepełnosprawnością; trudności i potrzeby wsparcia w zakresie realizacji funkcji i zadań; system wsparcia rodzin prokreacyjnych osób z niepełnosprawnościami; osobiste i społeczne uwarunkowania ról rodzicielskich i małżeńskich osób z niepełnosprawnościami; szczególne problemy osób dorosłych z niepełnosprawnościami i ich rodzin, w tym zagadnienie przemocy wobec osób dorosłych z niepełnosprawnościami; problem przemocy w kontekście formalnych i nieformalnych relacji opiekuńczych; koncepcję *vulnerability* oraz jej praktyczne implikacje w zakresie systemu edukacji, rehabilitacji i wsparcia osób z niepełnosprawnościami; zachowania dewiacyjne i pseudodewiacyjne w kontekście niepełnosprawności intelektualnej; problem marginalizacji i wykluczenia społecznego osób z niepełnosprawnościami i ich rodzin.

Umiejętności (potrafi): wykorzystywać na podstawowym poziomie wiedzę psychologiczną i na poziomie rozszerzonym wiedzę pedagogiczną oraz pozyskiwać dane do analizowania zachowań, procesów i zjawisk w obszarze rehabilitacji, edukacji, terapii i resocjalizacji; samodzielnie rozwijać wiedzę oraz umiejętności pedagogiczne z wykorzystaniem różnych źródeł, w tym obcojęzycznych, i technologii; rozpoznawać i interpretować złożone problemy społeczne dorosłych osób z niepełnosprawnościami, ukazując ich powiązania z różnymi obszarami andragogiki specjalnej; analizować procesy i zjawiska dotyczące funkcjonowania dorosłych i starszych osób z niepełnosprawnościami, wykorzystując aktualną wiedzę teoretyczną z zakresu andragogiki specjalnej; analizować własne działania pedagogiczne i wskazywać obszary wymagające modyfikacji oraz wdrażania działań innowacyjnych w pracy z dorosłymi i starszymi osobami z niepełnosprawnościami.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): budowania relacji opartej na wzajemnym zaufaniu między wszystkimi podmiotami procesu wychowania i kształcenia, w tym rodzicami lub opiekunami uczniów, oraz włączania ich w działania sprzyjające efektywności edukacyjnej; zachowania zasad etyki zawodowej.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia.

C.4.4. Przedmiot do wyboru I

Kultura i sztuka osób w świecie osób z niepełnosprawnościami/Art Without Limits

Cel kształcenia: wyposażenie w wiedzę dotyczącą aktywności osób z niepełnosprawnością w zakresie kultury, sztuki i sportu, zapoznanie z aksjologicznymi procesami wsparcia tych aktywności, opanowanie wiedzy na temat zróżnicowanych zachowań, stosowanych wzmocnień i motywacji wynikających z aktywności twórczych oraz ich praktycznego wymiaru w codzienności osób z niepełnosprawnościami, nabywanie umiejętności wartościowania, projektowania i wdrażania działań innowacyjnych-kulturalnych i sportowych – w pracy z osobami z niepełnosprawnościami.

Treści merytoryczne: uczestnictwo osób niepełnosprawnych w kulturze i sztuce; osiągnięcia osób z niepełnosprawnością w zakresie kultury, sztuki i sportu; stereotypy i uprzedzenia jako czynniki wykluczające osoby z niepełnosprawnością z życia kulturalno- społecznego oraz sprzyjające budowaniu przez nie tożsamości negatywnej; rehabilitacyjne znaczenie udziału w kulturze, sztuce i sporcie; szanse i ograniczenia w dostępie osób z niepełnosprawnością do udziału w kulturze, sztuce i sporcie; artysta z niepełnosprawnością – perspektywa możliwości; wyzwania i wyznaczniki rozwoju aktywności artystycznej osób z niepełnosprawnością; osoby niepełnosprawne jako twórcy i odbiorcy przekazów kulturalnych; terapeutyczne aspekty aktywności teatralnej osób z niepełnosprawnością; aktywność artystyczna i fizyczna panaceum na wyrównywanie deficytów, redukowanie stereotypii i zachowań niepożądanych; działalność plastyczna osób z niepełnosprawnościami; rola mediów w kształtowaniu obrazu aktywności osób niepełnosprawnych w społeczeństwie; niepełnosprawność w tekstach kultury: od Starego Testamentu do Disneya; analiza kultury i sztuki z perspektywy niepełnosprawności (literatura, film, muzyka, teatr). Inkluzyjny system kształcenia osób z niepełnosprawnością intelektualną - repertuar oddziaływań motywujących oraz metody inicjowania aktywności twórczej.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): zasady i normy etyczne obowiązujące w zakresie rehabilitacji, edukacji, terapii i resocjalizacji; merytoryczne i metodyczne podstawy prowadzenia zajęć – zgodnie z wybranym zakresem pedagogiki specjalnej; zagadnienia związane z aktywnością kulturalną i sportową osób dorosłych z niepełnosprawnościami: ich osiągnięcia w zakresie kultury, sztuki i sportu, rehabilitacyjne znaczenie udziału w kulturze, sztuce i sporcie, osobowe, środowiskowe i prawno-organizacyjne bariery w dostępie do udziału w kulturze, sztuce i sporcie.

Umiejętności (potrafi): prowadzić zajęcia w grupie zróżnicowanej, indywidualizować zadania, dostosowywać i treści do potrzeb i możliwości uczniów, w tym uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi, oraz wykorzystywać zasady i metody indywidualnego projektowania zajęć; wdrażać efektywne programy zwiększające umiejętności poznawcze i kompetencje społeczne uczniów oraz programy poprawiające integrację rówieśniczą uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi; projektować i prowadzić zajęcia oraz dokonywać ich ewaluacji – zgodnie z wybranym zakresem pedagogiki specjalnej; analizować własne działania pedagogiczne i wskazywać obszary wymagające modyfikacji oraz wdrażania działań innowacyjnych w pracy z dorosłymi i starszymi osobami z niepełnosprawnościami; zaprojektować program wsparcia dorosłych osób z niepełnosprawnościami.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): posługiwanie się uniwersalnymi zasadami i normami etycznymi w działalności zawodowej, kierując się szacunkiem dla każdego człowieka; komunikowania się i współpracy z otoczeniem oraz aktywnego uczestnictwa w grupach i organizacjach realizujących działania edukacyjne, rehabilitacyjne, terapeutyczne i resocjalizacyjne; działania na rzecz poprawy jakości działania przedszkola, szkoły lub placówki systemu oświaty; zachowania zasad etyki zawodowej; ciągłego poszerzania wiedzy w celu własnego rozwoju zawodowego.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia.

C.4.5. Przedmiot do wyboru II

Sport bez ograniczeń/All-Ability Sports

Cel kształcenia: uzyskanie wiedzy na temat sportu osób z niepełnosprawnościami, specyfiki dyscyplin w sporcie niepełnosprawnych, organizacji sportu niepełnosprawnych w Polsce i na świecie; wiedzy o możliwościach i warunkach uczestnictwa osób niepełnosprawnych w zajęciach sportowych jako kontynuacji procesu rehabilitacji i doboru środków, form, metod treningu sportowego i dyscyplin sportowych w poszczególnych grupach startowych; przygotowanie do projektowania działalności

w zakresie podejmowania aktywności fizycznej przez osoby z niepełnosprawnościami, do planowania i organizacji różnych form zajęć rekreacyjno-sportowych z udziałem osób z różnym rodzajem niepełnosprawności; teoretyczne i metodyczne przygotowanie do działań wspomagających osoby niepełnosprawne w uczestnictwie w różnych formach adaptowanej aktywności fizycznej, sportu oraz rekreacji terapeutycznej w procesie leczenia i podtrzymywania sprawności.

Treści merytoryczne: rola sportu w kompleksowej rehabilitacji fizycznej i psychicznej osób ze specjalnymi potrzebami; wpływ systematycznego treningu sportowego na organizm osoby niepełnosprawnej; zagrożenia i ograniczenia treningowe związane z niepełnosprawnością; struktura organizacyjna oraz prawna sportu osób z niepełnosprawnością w Polsce i na świecie; dyscypliny sportowe i możliwość w nich uczestniczenia osób z niepełnosprawnościami w zależności od rodzaju niepełnosprawności; cykliczne imprezy sportowe osób niepełnosprawnych w Polsce i na świecie; specyfika aktywności sportowej dla osób z niepełnosprawnością narządu wzroku; charakterystyka wybranych sportów uprawianych przez osoby niewidome i słabowidzące; zagrożenia i ograniczenia treningowe; specyfika aktywności sportowej dla osób z obniżonym poziomem intelektualnym; zagrożenia i ograniczenia treningowe związane z niepełnosprawnością intelektualną; specyfika aktywności sportowej, zagrożenia i ograniczenia treningowe oraz komunikowania się osób z uszkodzeniem narządu słuchu; zasady prowadzenia zajęć sportowych; cele, zadania oraz warunki sportu osób niepełnosprawnych; środki, metody i formy sportu osób z niepełnosprawnościami w procesie leczenia i podtrzymywania sprawności osób ze specjalnymi potrzebami, w tym osób z niepełnosprawnościami; specyfika prowadzenia zajęć sportowych z osobami niepełnosprawnymi.; klasyfikacja medyczna oraz podział na grupy i klasy startowe występujące w sporcie osób niepełnosprawnych, International Classification of Functioning (ICF); rodzaje dyscyplin sportowych dla osób z niepełnosprawnościami w tym dyscypliny z Igrzysk Paraolimpijskich, Olimpiad Głuchoniemych oraz Olimpiad Specjalnych; bariery w życiu osoby z niepełnosprawnością; nowoczesne technologie w sporcie niepełnosprawnych. Istotność aktywności fizycznej u osób ze spektrum autyzmu; ekstremalne aktywności sportowe osób z niepełnosprawnościami; fundacje wspierające sporty osób z niepełnosprawnościami w Polsce; formy wolontariatu na rzecz osób z niepełnosprawnościami.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): zasady i normy etyczne obowiązujące w zakresie rehabilitacji, edukacji, terapii i resocjalizacji; merytoryczne i metodyczne podstawy prowadzenia zajęć – zgodnie z wybranym zakresem pedagogiki specjalnej; zagadnienia związane z aktywnością kulturalną i sportową osób dorosłych z niepełnosprawnościami: ich osiągnięcia w zakresie kultury, sztuki i sportu, rehabilitacyjne znaczenie udziału w kulturze, sztuce i sporcie, osobowe, środowiskowe i prawno-organizacyjne bariery w dostępie do udziału w kulturze, sztuce i sporcie.

Umiejętności (potrafi): prowadzić zajęcia w grupie zróżnicowanej, indywidualizować zadania, dostosowywać i treści do potrzeb i możliwości uczniów, w tym uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi, oraz wykorzystywać zasady i metody indywidualnego projektowania zajęć; wdrażać efektywne programy zwiększające umiejętności poznawcze i kompetencje społeczne uczniów oraz programy poprawiające integrację rówieśniczą uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi; projektować i prowadzić zajęcia oraz dokonywać ich ewaluacji – zgodnie z wybranym zakresem pedagogiki specjalnej; analizować własne działania pedagogiczne i wskazywać obszary wymagające modyfikacji oraz wdrażania działań innowacyjnych w pracy z dorosłymi i starszymi osobami z niepełnosprawnościami; zaprojektować program wsparcia dorosłych osób z niepełnosprawnościami.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): posługiwania się uniwersalnymi zasadami i normami etycznymi w działalności zawodowej, kierując się szacunkiem dla każdego człowieka; komunikowania się i współpracy z otoczeniem oraz aktywnego uczestnictwa w grupach i organizacjach realizujących działania edukacyjne, rehabilitacyjne, terapeutyczne i resocjalizacyjne; działania na rzecz poprawy jakości działania przedszkola, szkoły lub placówki systemu oświaty; zachowania zasad etyki zawodowej; ciągłego poszerzania wiedzy w celu własnego rozwoju zawodowego.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia.

C.5. DYDAKTYKA SPECJALNA

C.5.1. Dydaktyka specjalna

Cel kształcenia: poznanie i analiza zagadnień z obszaru dydaktyki specjalnej.

Treści merytoryczne: dydaktyka specjalna jako nauka teoretyczna i empiryczna; klasyfikacja dydaktyki specjalnej na dydaktyki szczegółowe; dydaktyka specjalna w kontekście porównawczym i interdyscyplinarnym; paradygmaty dydaktyki specjalnej; koncepcje i systemy dydaktyczne kształcenia specjalnego; organizacja procesu kształcenia dzieci i uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi; zasady, metody, proces kształcenia w aspekcie trudności związanych ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi dzieci i uczniów z różnymi zaburzeniami w rozwoju; planowanie, realizacja, monitorowanie i ewaluacja procesu wychowania i nauczania uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi; efektywność podejmowanych działań edukacyjnych; projektowanie zajęć edukacyjnych; indywidualizowanie zadania, dostosowywanie metod i treści nauczania do potrzeb dzieci i uczniów; sposoby zwiększania umiejętności poznawczych, kompetencji społecznych i rozwijania integracji rówieśniczej; współpraca w zespole nauczycieli i specjalistów.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawy filozofii wychowania i aksjologii pedagogicznej, specyfikę głównych środowisk wychowawczych i procesów w nich zachodzących; współczesne podejście do problemów uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi i wynikające z niego nowe formy edukacji, w tym integracyjna i włączająca; zasady i normy etyczne obowiązujące w zakresie rehabilitacji, edukacji, terapii i resocjalizacji; dydaktykę specjalną jako naukę teoretyczną i empiryczną, klasyfikację dydaktyki specjalnej na dydaktyki szczegółowe; dydaktykę specjalną w kontekście porównawczym i interdyscyplinarnym; koncepcje i systemy dydaktyczne kształcenia specjalnego; organizację procesu kształcenia dzieci i uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi: zasady, metody, proces kształcenia w aspekcie trudności związanych ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi dzieci i uczniów z różnymi zaburzeniami w rozwoju, zasady ewaluacji i efektywność podejmowanych działań edukacyjnych.

Umiejętności (potrafi): wykorzystywać na podstawowym poziomie wiedzę psychologiczną i na poziomie rozszerzonym wiedzę pedagogiczną oraz pozyskiwać dane do analizowania zachowań, procesów i zjawisk w obszarze rehabilitacji, edukacji, terapii i resocjalizacji; wykorzystywać aktualne koncepcje psychologiczne i pedagogiczne w planowaniu, realizacji, monitorowaniu i ewaluacji procesu wychowania i nauczania uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi; samodzielne rozwijać wiedzę oraz umiejętności pedagogiczne z wykorzystaniem różnych źródeł, w tym obcojęzycznych, i technologii; projektować zajęcia edukacyjne, stosować niestandardowe rozwiązania konkretnych problemów z zakresu dydaktyki specjalnej; indywidualizować zadania, dostosowywać metody i treści nauczania do potrzeb dzieci i uczniów, zwiększać umiejętności poznawcze, kompetencje społeczne i integrację rówieśniczą; pracować w zespole, pełniąc w nim różne role, podejmować i wyznaczać zadania, planować i realizować złożone działania pedagogiczne.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): rozpoznawania specyfiki środowiska lokalnego i regionalnego oraz ich wpływu na funkcjonowanie uczniów, a także podejmowania współpracy na rzecz dobra uczniów i tych środowisk; działania na rzecz poprawy jakości działania przedszkola, szkoły lub placówki systemu oświaty; komunikowania się i współpracy z otoczeniem oraz aktywnego uczestnictwa w grupach i organizacjach realizujących działania edukacyjne, rehabilitacyjne, terapeutyczne i resocjalizacyjne; odpowiedzialnego pełnienia roli zawodowej związanej z działalnością dydaktyczną; wykazywania cech refleksyjnego praktyka, świadomego znaczenia profesjonalizmu w pracy zawodowej; samodoskonalenia.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia.

C.6. DIAGNOSTYKA W PEDAGOGICE SPECJALNEJ

C.6.1. Diagnostyka w pedagogice specjalnej

Cel kształcenia: przygotowanie do prowadzenia diagnozy pedagogicznej uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi w nurcie współczesnej edukacji integracyjnej i włączającej; rozwijanie wiedzy i umiejętności w zakresie analizy dokumentów i funkcjonowania ucznia, dobór i konstruowanie narzędzi diagnostycznych, interpretowanie wyników diagnozy oraz planowanie ewaluacji działań edukacyjno-terapeutycznych; kształtowanie kompetencji społecznych związanych z odpowiedzialnym podejmowaniem decyzji diagnostycznych oraz współpracą z nauczycielami, specjalistami, rodziną i środowiskiem lokalnym na rzecz optymalnego rozwoju ucznia.

Treści merytoryczne: podstawy teoretyczne diagnozy w pedagogice specjalnej; geneza i rozwój diagnostyki w pedagogice specjalnej – analiza historyczna podejść diagnostycznych; cele, założenia i funkcje diagnozy pedagogicznej w pracy z osobami ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi; specyfika diagnozy w pedagogice specjalnej na tle diagnozy psychologicznej i medycznej; przedmiot i zakres diagnozy pedagogicznej; obszary funkcjonowania osoby, w których mogą występować przyczyny trudności rozwojowych i edukacyjnych (poznawcze, emocjonalne, społeczne, edukacyjne, środowiskowe); czynniki indywidualne i środowiskowe jako uwarunkowania funkcjonowania osoby; diagnoza trudności, deficytów, ale także zasobów i potencjału rozwojowego; metodyka procesu diagnostycznego; uwarunkowania kontaktu diagnostycznego – relacja diagnostyczna, komunikacja, postawa diagnosty; modele działania diagnostów i ich konsekwencje praktyczne; modele diagnozowania w pedagogice; modele diagnozy dydaktycznej, wychowawczej i środowiskowej; procedury i strategie badań diagnostycznych; analizy jakościowe i ilościowe w diagnozie pedagogicznej; planowanie procesu diagnostycznego i formułowanie problemów badawczych; metody, techniki i narzędzia diagnozy pedagogicznej; charakterystyka metod, technik i narzędzi diagnozy pedagogicznej oraz ich przydatność w ocenie specyfiki zaburzeń rozwojowych; analiza materiału diagnostycznego; analiza i interpretacja dokumentów (opinie, orzeczenia, WOPFU, IPET) w celu określania możliwości ucznia oraz jego specjalnych potrzeb edukacyjno-terapeutycznych; formułowanie wniosków i zaleceń diagnostycznych; diagnoza funkcjonowania osób ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi; diagnoza w systemie edukacji i wsparcia instytucjonalnego; diagnoza pedagogiczna w polskim prawie oświatowym - zadania nauczycieli i specjalistów; ewaluacja i etyka w diagnozie pedagogicznej.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): współczesne podejście do problemów uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi i wynikające z niego nowe formy edukacji, w tym integracyjna i włączająca; podstawy, cele, założenia, obszary i cechy diagnozy; procedury badań diagnostycznych i eksperymentalnych w pedagogice specjalnej – analizy jakościowe i ilościowe; przydatność metod diagnostycznych w ocenie specyfiki zaburzeń w rozwoju; wybrane metody oceny funkcjonowania edukacyjnego, fizycznego, psychicznego społecznego dzieci i uczniów oraz czynników środowiskowych wpływających na to funkcjonowanie; ocenę skuteczności stosowanych metod wychowania, kształcenia, rehabilitacji, resocjalizacji i socjoterapii; rolę i miejsce diagnostyki opiekuńczo-wychowawczej, rehabilitacyjnej, resocjalizacyjnej i socjoterapeutycznej w pracy różnych instytucji.

Umiejętności (potrafi): diagnozować złożone sytuacje rehabilitacyjne, edukacyjne, terapeutyczne i resocjalizacyjne, projektować i prowadzić zajęcia z uwzględnieniem specjalnych potrzeb edukacyjnych uczniów; analizować własne działania pedagogiczne, dydaktyczne, wychowawcze, opiekuńcze i rehabilitacyjne, wskazywać obszary wymagające modyfikacji, eksperymentowania i wdrażania działań innowacyjnych; analizować dokumenty i prace dziecka i ucznia pod kątem określenia jego możliwości i specjalnych potrzeb edukacyjnych oraz środowiskowych uwarunkowań jego funkcjonowania; interpretować wyniki diagnozy pedagogicznej; konstruować proste narzędzia do diagnozy pedagogicznej; planować ewaluację procesu edukacyjno-terapeutycznego dzieci i uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): rozpoznawania specyfiki środowiska lokalnego i regionalnego oraz ich wpływu na funkcjonowanie uczniów, a także podejmowania współpracy na rzecz dobra uczniów i tych środowisk; przyjęcia odpowiedzialności za podejmowane decyzje związane z organizacją procesu diagnostycznego i postdiagnostycznego; podejmowania współpracy z nauczycielami, specjalistami, rodzicami lub opiekunami, dziećmi i uczniami w poszukiwaniu przyczyn trudności; dzielenia się wiedzą z nauczycielami prowadzącymi zajęcia z dzieckiem lub uczniem i jego rodzicami lub opiekunami na rzecz zapewniania mu optymalnych warunków rozwoju w środowisku włączającym.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia.

C.7. PRAKTYKI ZAWODOWE

C.7.1. Praktyka ciągła – do grupy przedmiotów z zakresu kształcenia kierunkowego

Cel kształcenia: zapoznanie ze specyfiką funkcjonowania ucznia z niepełnosprawnościami w placówkach wychowania i kształcenia oraz organizacją kształcenia w różnych typach placówek edukacyjnych (ogólnodostępne, integracyjne); konfrontowanie nabywanej wiedzy psychologiczno-pedagogicznej z rzeczywistością pedagogiczną w działaniu praktycznym.

Treści merytoryczne: ogólna organizacja i funkcjonowanie placówki; organizacja tygodnia i dnia pracy placówki; zakres pracy personelu placówki (w szczególności warsztat pedagoga i psychologa szkolnego); dokumentacja prowadzona przez personel placówki; formy i metody pracy personelu, stosowane w pracy z wychowankami; obserwacja wychowanków w różnych sytuacjach życia placówki; obserwacja i prowadzenie różnych typów zajęć odbywających się na terenie placówki.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): koncepcje rehabilitacji, edukacji, resocjalizacji i terapii uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi oraz różnorodne uwarunkowania tych procesów; zasady i normy etyczne obowiązujące w zakresie rehabilitacji, edukacji, terapii i resocjalizacji; specyfikę funkcjonowania przedszkola, szkoły lub placówki systemu oświaty, w których jest odbywana praktyka, w szczególności: zadania opiekuńczo-wychowawcze, organizację pracy, zakresy zadań pracowników, uczestników procesów pedagogicznych oraz rodzaj prowadzonej dokumentacji; zasady zapewniania bezpieczeństwa dzieciom w przedszkolu i uczniom w szkole lub placówce systemu oświaty i poza nimi.

Umiejętności (potrafi): analizować własne działania pedagogiczne, dydaktyczne, wychowawcze, opiekuńcze i rehabilitacyjne, wskazywać obszary wymagające modyfikacji, eksperymentowania i wdrażania działań innowacyjnych; projektować i prowadzić zajęcia oraz dokonywać ich ewaluacji – zgodnie z wybranym zakresem pedagogiki specjalnej; twórczo korzystać z teorii dotyczących rozwoju człowieka, socjalizacji, wychowania, nauczania-uczenia się oraz krytycznie je oceniać; zaobserwować funkcjonowanie dziecka lub ucznia oraz nauczyciela w życiu przedszkola lub szkoły; dokonać analizy i interpretacji zaobserwowanych lub doświadczonych sytuacji i zdarzeń pedagogicznych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): pracy w zespole, pełnienia w nim różnych ról oraz współpracy z nauczycielami, pedagogami, specjalistami, rodzicami lub opiekunami uczniów i innymi członkami społeczności szkolnej i lokalnej; skutecznego współdziałania z opiekunem praktyk zawodowych oraz z nauczycielami w celu poszerzania swojej wiedzy.

Forma prowadzenia zajęć: praktyka.

IV - D. EDUKACJA WŁĄCZAJĄCA

D.1. TEORIE EDUKACJI INTEGRACYJNEJ I WŁĄCZAJĄCEJ

D.1.1. Teorie edukacji integracyjnej i włączającej

Cel kształcenia: poznanie teorii edukacji integracyjnej i włączającej oraz podstaw filozoficznych, społecznych i prawnych kształcenia uczniów z niepełnosprawnością w Polsce.

Treści merytoryczne: podstawowe pojęcia; edukacja włączająca, integracyjna i ogólnodostępna; specjalne potrzeby edukacyjne; zjawisko wykluczenia; obszary wykluczenia; podstawy procesu wykluczenia; grupy defaworyzowane; zagrożenie wykluczeniem; konsekwencje wykluczenia edukacyjnego i społecznego; wymiar postulatywny edukacji włączającej; filozoficzne, w tym aksjonormatywne podstawy procesu inkluzji; kulturowe uwarunkowania procesu inkluzji; inkluzja, a podstawowe prawa osoby; wymiar społeczny i psychologiczny edukacji włączającej; postawy społeczne; stereotyp, stygmat, piętno; strategie przeciwdziałania postawom dyskryminacyjnym; teoretyczne i formalne podstawy edukacji włączającej; koncepcja wspólnych i swoistych potrzeb uczniów i jej konsekwencje dla procesu edukacji; geneza edukacji włączającej w Polsce i na świecie; rozwój edukacji włączającej w międzynarodowym ujęciu porównawczym; teoretyczne i formalne podstawy integracji i inkluzji; podstawy prawne kształcenia integracyjnego i inkluzji w Polsce; orzekanie o potrzebie kształcenia specjalnego; nauczyciele w edukacji włączającej – przygotowanie, kompetencje, rola; międzynarodowe akty prawne związane z problematyką inkluzji społecznej w tym edukacyjnej; Konwencja o Prawach Osób z Niepełnosprawnościami i jej konsekwencje; rozwój idei integracji i inkluzji w Europie; modele edukacji uczniów z niepełnosprawnościami i innymi specjalnymi potrzebami edukacyjnymi w krajach Unii Europejskiej; działania podejmowane na poziomie europejskim; praktyki dyskryminacyjne w edukacji.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): koncepcje rehabilitacji, edukacji, resocjalizacji i terapii uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi oraz różnorodne uwarunkowania tych procesów; współczesne podejście do problemów uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi i wynikające z niego nowe formy edukacji, w tym integracyjna i włączająca; pojęcia edukacji włączającej, integracyjnej i ogólnodostępnej; specjalne potrzeby edukacyjne; podstawy i konsekwencje procesu wykluczania;

zagadnienie grup defaworyzowanych; zagrożenia wykluczeniem; postawy społeczne - stereotypy, stygmaty, piętna; strategie przeciwdziałania postawom dyskryminacyjnym; teoretyczne podstawy edukacji włączającej; genezę edukacji włączającej w Polsce i na świecie; rozwój edukacji włączającej w międzynarodowym ujęciu porównawczym; społeczny, psychologiczny i prawny wymiar edukacji włączającej; koncepcję wspólnych i swoistych potrzeb dzieci i uczniów i jej konsekwencje dla procesu edukacji; polskie i międzynarodowe regulacje prawne związane z problematyką inkluzji społecznej, w tym edukacyjnej; system edukacji włączającej w Polsce; typy szkół i ich charakterystykę; organizację wsparcia edukacji włączającej; zasady finansowania edukacji uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi w Polsce; zasady orzekania o potrzebie kształcenia specjalnego w Polsce; zasady kształcenia kadr w zakresie edukacji włączającej; obszary kompetencji nauczycieli w edukacji włączającej; system wsparcia i doskonalenia zawodowego nauczycieli.

Umiejętności (potrafi): wykorzystywać na podstawowym poziomie wiedzę psychologiczną i na poziomie rozszerzonym wiedzę pedagogiczną oraz pozyskiwać dane do analizowania zachowań, procesów i zjawisk w obszarze rehabilitacji, edukacji, terapii i resocjalizacji; twórczo korzystać z teorii dotyczących rozwoju człowieka, socjalizacji, wychowania, nauczania-uczenia się oraz krytycznie je oceniać; identyfikować obszary wykluczenia społecznego oraz wskazywać jego przyczyny i symptomy w powiązaniu z różnymi zakresami pedagogiki specjalnej i dziedziną nauk społecznych; wyjaśnić proces wykluczenia społecznego oraz wskazać jego konsekwencje, wykorzystując aktualną wiedzę teoretyczną z zakresu pedagogiki specjalnej w powiązaniu z dziedzinami nauk społecznych i humanistycznych; zaprojektować badania efektywności modelu edukacji włączającej.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): rozpoznawania specyfiki środowiska lokalnego i regionalnego oraz ich wpływu na funkcjonowanie uczniów, a także podejmowania współpracy na rzecz dobra uczniów i tych środowisk; działania na rzecz poprawy jakości działania przedszkola, szkoły lub placówki systemu oświaty; poszerzania wiedzy w celu własnego rozwoju zawodowego; świadomego podejmowania zobowiązań społecznych związanych z realizacją zadań zawodowych pedagoga specjalnego.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia.

D.2. DIAGNOZA SPECJALNYCH POTRZEB EDUKACYJNYCH, PLANOWANIE, REALIZACJA I MONITORING DZIAŁAŃ WSPIERAJĄCYCH

D.2.1. Diagnoza dla potrzeb zróżnicowanego wsparcia w edukacji - diagnoza potrzeb edukacyjnych i rozwojowych uczniów i kontekstu funkcjonowania

Cel kształcenia: przygotowanie do rozumienia diagnozy potrzeb edukacyjnych i rozwojowych uczniów jako procesu ciągłego i wielowymiarowego, stanowiącego podstawę planowania zróżnicowanego wsparcia w edukacji; rozwijanie umiejętności analizy funkcjonowania ucznia w obszarze poznawczym, emocjonalnym, społecznym i edukacyjnym, z uwzględnieniem kontekstu rodzinnego, szkolnego i środowiskowego; interpretowanie wyników diagnozy w sposób odpowiedzialny i etyczny, zorientowany na zasoby oraz potrzeby ucznia; zdobywanie wiedzy i umiejętności umożliwiającej projektowanie indywidualnych oraz systemowych form wsparcia edukacyjnego w warunkach zróżnicowanej i włączającej edukacji.

Treści merytoryczne: diagnoza w edukacji - ujęcie teoretyczne i praktyczne; diagnoza jako proces, a nie jednorazowe badanie; potrzeby edukacyjne i rozwojowe ucznia - definicje i klasyfikacje; diagnoza różnicująca a diagnoza wspierająca; kontekst funkcjonowania ucznia - rodzina, szkoła, środowisko lokalne; diagnoza funkcjonalna i model ICF w edukacji; uczeń ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi - ujęcie systemowe; źródła informacji diagnostycznej - obserwacja, wywiad, dokumentacja; diagnoza gotowości szkolnej i trudności edukacyjnych; wielospecjalistyczna ocena poziomu funkcjonowania ucznia (WOPFU); interpretacja wyników diagnozy dla planowania wsparcia; etyczne i prawne aspekty diagnozy w edukacji.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): koncepcje rehabilitacji, edukacji, resocjalizacji i terapii uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi oraz różnorodne uwarunkowania tych procesów; zasady i normy etyczne obowiązujące w zakresie rehabilitacji, edukacji, terapii i resocjalizacji; założenia i zasady konstruowania indywidualnych programów edukacyjno- -terapeutycznych oraz zasady i metody ich ewaluacji.

Umiejętności (potrafi): diagnozować złożone sytuacje rehabilitacyjne, edukacyjne, terapeutyczne i resocjalizacyjne, projektować i prowadzić zajęcia z uwzględnieniem specjalnych potrzeb edukacyjnych uczniów; analizować własne działania pedagogiczne, dydaktyczne, wychowawcze, opiekuńcze i rehabilitacyjne, wskazywać obszary wymagające modyfikacji, eksperymentowania i wdrażania działań innowacyjnych; dokonać funkcjonalnej charakterystyki dziecka i ucznia ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi; określić potrzeby edukacyjne i uwarunkowania kształcenia dzieci i uczniów: z niepełnosprawnością intelektualną, dysfunkcją wzroku, dysfunkcją słuchu, chorobą przewlekłą, w tym psychiczną, niedostosowanych społecznie, zagrożonych niedostosowaniem społecznym, z zaburzeniami zachowania i emocji, całościowym zaburzeniem rozwoju, zaburzeniami ruchu, niepowodzeniami szkolnymi wynikającymi ze specyficznych trudności w uczeniu się, zaburzeniami komunikacji i sprawności językowych, trudnościami adaptacyjnymi związanymi z doświadczeniem migracyjnym, trudnościami adaptacyjnymi związanymi z różnicami kulturowymi i wyznaniowymi oraz uczniów uzdolnionych; przeprowadzić diagnozę edukacyjnych potrzeb dziecka i ucznia oraz diagnozę relacji społecznych w grupie rówieśniczej; określić obszary i wskazania terapeutyczne dla dziecka i ucznia ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi; zaprojektować proces ewaluacji indywidualnych programów edukacyjnych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): rozpoznawania specyfiki środowiska lokalnego i regionalnego oraz ich wpływu na funkcjonowanie uczniów, a także podejmowania współpracy na rzecz dobra uczniów i tych środowisk; przyjęcia odpowiedzialności za podejmowane decyzje związane z organizacją procesu edukacyjno-terapeutycznego w edukacji włączającej; postępowania zgodnego z zasadami etyki zawodowej w procesie rozpoznawania specjalnych potrzeb edukacyjnych i określania wskazań terapeutycznych.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia.

D.2.2. Diagnoza szkoły jako środowiska wychowawczego

Cel kształcenia: poznanie możliwości diagnozowania środowiska szkolnego pod kątem czynników sprzyjających bądź utrudniających proces kształcenia i rozwoju uczniów.

Treści merytoryczne: pojęcie i proces diagnozowania szkoły; specyfika funkcjonowania szkoły ogólnodostępnej; diagnoza środowiska uczniów (klimat środowiskowy grup rówieśniczych, poziom i skład umysłowy i moralny grupy rówieśniczej, podkultury uczniowskie, przemoc między uczniami, aspiracje edukacyjne i życiowe, postawy wobec problemów i zjawisk społecznych itp.); diagnoza strefy kultury i aktywności środowiskowej szkoły (tradycje szkoły, zajęcia pozalekcyjne i koła zainteresowań, imprezy kulturalne, organizacje i stowarzyszenia na terenie szkoły, współpraca z instytucjami kulturalnymi, osiągnięcia szkoły i jej uczniów itp.); diagnoza środowiska szkolnego pod kątem: formalno-organizacyjnych warunków funkcjonowania szkoły, warunków materialnych i infrastruktury szkoły, stanu opieki nad uczniem (pomoc socjalna, współpraca z poradnią psychologiczno-pedagogiczną, z ośrodkiem pomocy społecznej, funkcjonowanie świetlicy, organizacja zajęcia korekcyjno-wyrównawczych, współpraca szkoły z rodziną itp.); diagnoza środowiska nauczycieli (rodzaj wykształcenia, doświadczenie pedagogiczne, doświadczenie zawodowe, aktywność i innowacyjność dydaktyczno-wychowawcza, kultura językowa, cechy relacji z dziećmi); zasady etyki i współpraca w zespole diagnozującym szkołę jako środowisko wychowawcze.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawy filozofii wychowania i aksjologii pedagogicznej, specyfikę głównych środowisk wychowawczych i procesów w nich zachodzących; pojęcie i proces diagnozowania specjalnych potrzeb edukacyjnych; założenia różnicowej i funkcjonalnej diagnozy; kryteria diagnostyczne (ICD, DSM, ICF); wybrane narzędzia diagnozy potrzeb edukacyjnych.

Umiejętności (potrafi): diagnozować złożone sytuacje rehabilitacyjne, edukacyjne, terapeutyczne i resocjalizacyjne, projektować i prowadzić zajęcia z uwzględnieniem specjalnych potrzeb edukacyjnych uczniów; współpracować z członkami zespołów badawczych na każdym etapie projektowania i realizacji badań naukowych; przeprowadzić diagnozę edukacyjnych potrzeb dziecka i ucznia oraz diagnozę relacji społecznych w grupie rówieśniczej.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): działania na rzecz poprawy jakości działania przedszkola, szkoły lub placówki systemu oświaty; rozpoznawania specyfiki środowiska lokalnego i regionalnego oraz ich wpływu na funkcjonowanie uczniów, a także podejmowania współpracy na rzecz dobra

uczniów i tych środowisk; przyjęcia odpowiedzialności za podejmowane decyzje związane z organizacją procesu edukacyjno-terapeutycznego w edukacji włączającej; postępowania zgodnego z zasadami etyki zawodowej w procesie rozpoznawania specjalnych potrzeb edukacyjnych i określania wskazań terapeutycznych.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia.

D.3. METODYKA KSZTAŁCENIA W GRUPACH ZRÓŻNICOWANYCH

D.3.1. Metodyka kształcenia w grupach zróżnicowanych na etapie wczesnej edukacji

Cel kształcenia: poznanie i analiza pracy w grupach zróżnicowanych na etapie wczesnej edukacji.

Treści merytoryczne: cel, formy, środki i metody kształcenia; sposoby konstruowania pracy pedagogicznej w grupach zróżnicowanych na etapie wczesnej edukacji; nauczanie otwarte w edukacji włączającej; modele współpracy pedagogów specjalnych z nauczycielami, specjalistami, rodzicami lub opiekunami; modele nauczania indywidualizującego; stosowanie alternatywnych sposobów uczenia się i elastycznego nauczania; różne formy organizacyjne pracy na lekcji: praca zbiorowa, grupowa, indywidualna; tutoring uczniowski w klasach włączających – istota, efektywność i modele tutoringu uczniowskiego; nauka i zabawa; rozwój zainteresowań; rozwijanie u dzieci umiejętności społecznych niezbędnych do nawiązywania poprawnych relacji; współbycie z innym, integracja na etapie wczesnej edukacji; dostosowanie treści i form sprawdzianów dla uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi; pozycja społeczna dziecka ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi w grupie zróżnicowanej na etapie wczesnej edukacji; znaczenie grupy rówieśniczej dla dziecka; koleżeństwo i przyjaźń; konflikty z rówieśnikami, rodzicami i wychowawcami; rola osób znaczących i autorytetów; projektowanie zajęć dla zróżnicowanych grup dzieci i uczniów/uczennic na etapie wczesnej edukacji; znaczenie i sposoby udzielania informacji zwrotnej uczniom w klasach włączających; ocenianie wspierające uczenie się.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): organizację i metodyki kształcenia uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi w systemie integracyjnym i włączającym, w szczególności modele współpracy pedagogów specjalnych z nauczycielami, specjalistami, rodzicami lub opiekunami, oraz modele indywidualizacji lekcji, efektywne strategie nauczania i uniwersalnego projektowania zajęć; istotę i zalety nauczania otwartego w edukacji włączającej; specyfikę pracy w grupie zróżnicowanej, zasady projektowania przestrzeni klasy szkolnej; style poznawcze i strategie uczenia się oraz style nauczania w kontekście grupy heterogenicznej; metodykę wdrażania nauczania otwartego; modele nauczania indywidualizującego; rolę nowych technologii w dostosowaniu nauczania do potrzeb dzieci i uczniów; formy organizacyjne pracy na lekcji (pracę zbiorową, grupową, indywidualną, tutoring uczniowski w klasach włączających); modele nauczania w małych grupach w klasach włączających.

Umiejętności (potrafi): wykorzystywać na podstawowym poziomie wiedzę psychologiczną i na poziomie rozszerzonym wiedzę pedagogiczną oraz pozyskiwać dane do analizowania zachowań, procesów i zjawisk w obszarze rehabilitacji, edukacji, terapii i resocjalizacji; prowadzić zajęcia w grupie zróżnicowanej, indywidualizować zadania, dostosowywać metody i treści do potrzeb i możliwości uczniów, w tym uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi, oraz wykorzystywać zasady i metody indywidualnego projektowania zajęć; projektować zajęcia dla zróżnicowanych grup dzieci i uczniów; dobierać i adaptować środki dydaktyczne do potrzeb dziecka i ucznia; opracowywać materiały dydaktyczne zgodnie z zasadami uniwersalnego projektowania zajęć; dostosować treści i formy sprawdzianów do możliwości uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi; motywować dziecko i ucznia ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi; rozwijać jego ciekawość, aktywność i samodzielność, wspierać motywację do uczenia się; stosować ocenianie wspierające uczenie się.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): pracy w zespole, pełnienia w nim różnych ról oraz współpracy z nauczycielami, pedagogami, specjalistami, rodzicami lub opiekunami uczniów i innymi członkami społeczności szkolnej i lokalnej; komunikowania się i współpracy z otoczeniem oraz aktywnego uczestnictwa w grupach i organizacjach realizujących działania edukacyjne, rehabilitacyjne, terapeutyczne i resocjalizacyjne; podjęcia odpowiedzialności za podejmowane decyzje w edukacji włączającej.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia.

D.3.2. Metodyka kształcenia w grupach zróżnicowanych w klasach starszych szkoły podstawowej i ponadpodstawowej

Cel kształcenia: poznanie i analiza pracy w grupach zróżnicowanych w klasach starszych szkoły podstawowej i ponadpodstawowej.

Treści merytoryczne: sposoby konstruowania pracy pedagogicznej w grupach zróżnicowanych na etapie klas starszych szkoły podstawowej i szkoły ponadpodstawowej; relacje z innymi w klasach starszych szkoły podstawowej i ponadpodstawowej; zmiana autorytetów, kryzys autorytetu nauczyciela i rodzica; zagrożenia dzieci i młodzieży: agresja, przemoc, uzależnienia i grupy nieformalne; stereotypy i dyskryminacja w klasach starszych szkoły podstawowej i szkoły ponadpodstawowej; dostosowanie treści i form sprawdzianów dla uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi na etapie klas starszych szkoły podstawowej i szkoły ponadpodstawowej; poradnictwo edukacyjno-zawodowe; konwencjonalne i niekonwencjonalne metody nauczania i ich adaptacja do zróżnicowanych potrzeb dzieci i uczniów, metody aktywizujące, metoda projektów, alternatywne sposoby uczenia się i elastycznego nauczania; tutoring uczniowski w klasach starszych włączających; konflikty między uczniami i sposoby ich rozwiązywania; pozycja społeczna ucznia ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi w grupie zróżnicowanej na etapie klas starszych szkoły podstawowej i szkoły ponadpodstawowej; projektowanie zajęć dla zróżnicowanych grup dzieci i uczniów/uczennic na etapie II i III etapu edukacyjnego; konstruowanie i ewaluowanie indywidualnych programów edukacyjno-terapeutycznych na II i III etapie edukacyjnym.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): organizację i metodyki kształcenia uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi w systemie integracyjnym i włączającym, w szczególności modele współpracy pedagogów specjalnych z nauczycielami, specjalistami, rodzicami lub opiekunami, oraz modele indywidualizacji lekcji, efektywne strategie nauczania i uniwersalnego projektowania zajęć; pojęcie i zasady uniwersalnego projektowania zajęć; metody nauczania (konwencjonalne i niekonwencjonalne metody nauczania i ich adaptację do zróżnicowanych potrzeb dzieci i uczniów, metody aktywizujące, metodę projektów, pracę badawczą dziecka i ucznia), alternatywne sposoby uczenia się i elastycznego nauczania.

Umiejętności (potrafi): wykorzystywać na podstawowym poziomie wiedzę psychologiczną i na poziomie rozszerzonym wiedzę pedagogiczną oraz pozyskiwać dane do analizowania zachowań, procesów i zjawisk w obszarze rehabilitacji, edukacji, terapii i resocjalizacji; prowadzić zajęcia w grupie zróżnicowanej, indywidualizować zadania, dostosowywać metody i treści do potrzeb i możliwości uczniów, w tym uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi, oraz wykorzystywać zasady i metody indywidualnego projektowania zajęć; projektować zajęcia dla zróżnicowanych grup dzieci i uczniów; dobierać i adaptować środki dydaktyczne do potrzeb dziecka i ucznia; opracowywać materiały dydaktyczne zgodnie z zasadami uniwersalnego projektowania zajęć; dostosować treści i formy sprawdzianów do możliwości uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi; motywować dziecko i ucznia ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi; rozwijać jego ciekawość, aktywność i samodzielność, wspierać motywację do uczenia się; stosować ocenianie wspierające uczenie się.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): komunikowania się i współpracy z otoczeniem oraz aktywnego uczestnictwa w grupach i organizacjach realizujących działania edukacyjne, rehabilitacyjne, terapeutyczne i resocjalizacyjne; pracy w zespole, pełnienia w nim różnych ról oraz współpracy z nauczycielami, pedagogami, specjalistami, rodzicami lub opiekunami uczniów i innymi członkami społeczności szkolnej i lokalnej; podjęcia odpowiedzialności za podejmowane decyzje w edukacji włączającej.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia.

D.3.3. Metodyka nauczania i wychowania uczniów z niepełnosprawnością intelektualną w stopniu lekkim w edukacji włączającej

Cel kształcenia: przygotowanie do pracy z uczniem z lekką niepełnosprawnością intelektualną w edukacji włączającej.

Treści merytoryczne: organizacja i metodyka kształcenia uczniów z lekką niepełnosprawnością intelektualną w systemie integracyjnym i włączającym; modele współpracy pedagogów specjalnych z nauczycielami, specjalistami, rodzicami/opiekunami; specyfika pracy z osobami z lekką

niepełnosprawnością intelektualną; zasady pracy z uczniami z lekką niepełnosprawnością intelektualną w edukacji włączającej; metody stymulująco-korekcyjne wykorzystywane w pracy z osobami z lekką niepełnosprawnością intelektualną; modele indywidualizacji lekcji, efektywne strategie nauczania uczniów z lekką niepełnosprawnością intelektualną i uniwersalnego projektowania zajęć; sposoby i zasady kontroli postępów i oceniania uczniów z lekką niepełnosprawnością intelektualną w klasach włączających, znaczenie i sposoby udzielania informacji zwrotnej uczniom w klasach włączających, ocenianie wspierające uczenie się; projektowanie i prowadzenie zajęć w grupie zróżnicowanej z uczniami z lekką niepełnosprawnością intelektualną w klasach włączających – przygotowanie scenariusza zajęć; dobór i adaptacja metod, form pracy i środków dydaktycznych do potrzeb uczniów z lekką niepełnosprawnością intelektualną w klasach włączających zgodnie z zasadami uniwersalnego projektowania zajęć.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): organizację i metodyki kształcenia uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi w systemie integracyjnym i włączającym, w szczególności modele współpracy pedagogów specjalnych z nauczycielami, specjalistami, rodzicami lub opiekunami, oraz modele indywidualizacji lekcji, efektywne strategie nauczania i uniwersalnego projektowania zajęć; modele współpracy nauczycieli i specjalistów oraz ich konsekwencje dla organizacji zajęć edukacyjnych; sposoby i zasady kontroli postępów i oceniania w klasach włączających; znaczenie i sposoby udzielania informacji zwrotnej uczniom w klasach włączających; ocenianie wspierające uczenie się.

Umiejętności (potrafi): rozróżniać orientacje metodologiczne w badaniach naukowych w zakresie pedagogiki, formułować cele i problemy badawcze, stosować dobór adekwatnych metod i technik, konstruować narzędzia badawcze, opracowywać, prezentować i interpretować wyniki badań, wyciągać wnioski, wskazywać kierunki dalszych badań w obrębie wybranego zakresu pedagogiki specjalnej; prowadzić zajęcia w grupie zróżnicowanej, indywidualizować zadania, dostosowywać metody i treści do potrzeb i możliwości uczniów, w tym uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi, oraz wykorzystywać zasady i metody indywidualnego projektowania zajęć; projektować zajęcia dla zróżnicowanych grup dzieci i uczniów; dobierać i adaptować środki dydaktyczne do potrzeb dziecka i ucznia; opracowywać materiały dydaktyczne zgodnie z zasadami uniwersalnego projektowania zajęć; dostosować treści i formy sprawdzianów do możliwości uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi; motywować dziecko i ucznia ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi; rozwijać jego ciekawość, aktywność i samodzielność, wspierać motywację do uczenia się; stosować ocenianie wspierające uczenie się.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): pracy w zespole, pełnienia w nim różnych ról oraz współpracy z nauczycielami, pedagogami, specjalistami, rodzicami lub opiekunami uczniów i innymi członkami społeczności szkolnej i lokalnej; podjęcia odpowiedzialności za podejmowane decyzje w edukacji włączającej.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia.

D.4. PROGRAMY WYCHOWAWCZE W EDUKACJI INTEGRACYJNEJ I WŁĄCZAJĄCEJ

D.4.1. Programy wychowawcze w edukacji integracyjnej i włączającej

Cel kształcenia: przygotowanie do świadomego, etycznego i refleksyjnego projektowania, realizowania oraz ewaluowania programów wychowawczych i wychowawczo-profilaktycznych w warunkach edukacji integracyjnej i włączającej, z uwzględnieniem zróżnicowanych potrzeb rozwojowych, edukacyjnych i społecznych dzieci i młodzieży, w tym uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi.

Treści merytoryczne: wychowanie i rozwój w perspektywie pedagogicznej; szkoła i przedszkole jako instytucje wychowawcze; edukacja integracyjna i włączająca; program wychowawczy szkoły; relacje społeczne, agresja i przemoc w środowisku szkolnym; zachowania ryzykowne i uzależnienia; etyka zawodowa w pracy wychowawczej; diagnoza środowiska wychowawczego; projektowanie programów wychowawczych; rozwijanie kompetencji społeczno-emocjonalnych; praca z konfliktem, agresją i przemocą; ewaluacja programów wychowawczych; postawa profesjonalna i odpowiedzialność.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): zasady i normy etyczne obowiązujące w zakresie rehabilitacji, edukacji, terapii i resocjalizacji; organizację i metodyki kształcenia uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi

w systemie integracyjnym i włączającym, w szczególności modele współpracy pedagogów specjalnych z nauczycielami, specjalistami, rodzicami lub opiekunami, oraz modele indywidualizacji lekcji, efektywne strategie nauczania i uniwersalnego projektowania zajęć; współczesne podejście do problemów uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi i wynikające z niego nowe formy edukacji, w tym integracyjna i włączająca; pojęcia wychowania i rozwoju: funkcje wychowania, style wychowania, zagadnienia przymusu i swobody w wychowaniu, wychowania adaptacyjnego i emancypacyjnego; zagadnienie wychowania w kontekście manipulacji; problematykę podmiotowości w wychowaniu; zasady współpracy środowisk wychowawczych w procesie wychowania; konteksty wychowania: kulturę i współczesne media; istotę programu wychowawczego szkoły; uwarunkowania agresji i przemocy w szkole; pojęcia przemocy symbolicznej, przemocy dorosłych i przemocy rówieśniczej; miejsce przedszkola i szkoły jako instytucji wychowawczej; pojęcia stylów i postaw wychowawczych w przedszkolu i szkole, postaw nauczycieli, dzieci i uczniów; cechy środowiska kształcenia i wychowania; zasady życia społecznego i wychowania; zachowania ryzykowne (tradycyjne i nowoczesne), uwarunkowania podejmowania tych zachowań oraz zachowania ryzykowne *online* i *offline*; problematykę uzależnienia i zagrożenia uzależnieniem; przesłanki teoretyczne programów profilaktycznych uzależnień oraz programów zapobiegania samobójstwom dzieci i młodzieży; metodykę wykorzystywania konstruowanych programów wychowawczych, ich założenia teoretyczne oraz klasyfikacje programów kształtowania postaw wobec dzieci i uczniów z niepełnosprawnościami i relacji w grupach rówieśniczych.

Umiejętności (potrafi): wdrażać efektywne programy zwiększające umiejętności poznawcze i kompetencje społeczne uczniów oraz programy poprawiające integrację rówieśniczą uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi; prowadzić zajęcia w grupie zróżnicowanej, indywidualizować zadania, dostosowywać metody i treści do potrzeb i możliwości uczniów, w tym uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi, oraz wykorzystywać zasady i metody indywidualnego projektowania zajęć; rozpoznać relacje społeczne w przedszkolu i grupie przedszkolnej lub w szkole i klasie szkolnej; diagnozować potrzeby, oczekiwania i zasoby podmiotów życia przedszkolnego i szkolnego; projektować zajęcia dla zróżnicowanych grup dzieci i uczniów; określić cele podejmowanych działań wychowawczych w grupie przedszkolnej i klasie szkolnej, konstruować programy wychowawcze oraz dokonywać ich ewaluacji; diagnozować zachowania świadczące o wystąpieniu konfliktu w grupie zróżnicowanej; rozpoznać przyczyny agresji i przemocy w przedszkolu i szkole oraz podejmować działania profilaktyczne; odróżnić sprawcę od ofiary przemocy; tworzyć programy kształtujące kompetencje społeczno-emocjonalne dzieci i uczniów z niepełnosprawnościami i stosować te programy w grupach przedszkolnych i klasach włączających; ocenić efektywność programów rozwijających kompetencje społeczno-emocjonalne dzieci i uczniów z niepełnosprawnościami; budować programy kształtowania postaw wobec dzieci i uczniów z niepełnosprawnościami i relacji rówieśniczych w grupach integracyjnych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): działania na rzecz poprawy jakości działania przedszkola, szkoły lub placówki systemu oświaty; przyjęcia odpowiedzialności za podejmowane decyzje związane z organizacją procesu edukacyjno-terapeutycznego w przedszkolu i grupie przedszkolnej lub w szkole i klasie szkolnej; postępowania zgodnego z zasadami etyki zawodowej w procesie rozpoznawania zachowań świadczących o wystąpieniu konfliktu lub stosowaniu przemocy i określania działań interwencyjnych, w tym wskazań terapeutycznych.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia.

D.5. ORGANIZACJA EDUKACJI WŁĄCZAJĄCEJ

D.5.1. Organizacja edukacji włączającej

Cel kształcenia: poznanie i analiza koncepcji i organizacji edukacji włączającej oraz przygotowanie do pracy w edukacji włączającej.

Treści merytoryczne: system edukacji włączającej w Polsce; typy szkół i ich charakterystyka; orzekanie o potrzebach kształcenia specjalnego w Polsce – procedury i rozmiary orzecznictwa; finansowanie edukacji uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi w Polsce; organizacja pracy nauczycieli i wsparcia uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi w edukacji włączającej; projektowanie, prowadzenie zajęć w grupie zróżnicowanej, indywidualizowanie zadań, dostosowywanie metod i treści do potrzeb i możliwości uczniów, w tym uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi, oraz

wykorzystywanie zasad i metod projektowania zajęć; współpraca nauczycieli w edukacji integracyjnej i włączającej – modele współpracy, koncepcje, zasady; proces i wzorce komunikowania się w przedszkolu, szkole lub placówce systemu oświaty; zasady aktywnego słuchania i nadawania komunikatów; bariery w komunikacji; komunikacja niewerbalna, style komunikowania się dzieci i uczniów oraz nauczyciela; komunikacja wspomagająca i alternatywna w edukacji włączającej; kultura organizacyjna przedszkola, szkoły lub placówki systemu oświaty; rozwój kultury włączającej przedszkola, szkoły lub placówki systemu oświaty i przywódcza rola dyrektora; założenia teoretyczne, budowa i metodyka stosowania indeksu włączania oraz inne narzędzia wspomagające rozwój edukacji włączającej w przedszkolu i szkole; rola i organizacja wewnątrzszkolnych systemów doskonalenia zawodowego nauczycieli; efektywność edukacji włączającej: sposoby rozumienia efektywności i uwarunkowania efektywności edukacji włączającej; badania efektywności modelu edukacji włączającej; metody i wyniki, w świetle badań empirycznych.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawy filozofii wychowania i aksjologii pedagogicznej, specyfikę głównych środowisk wychowawczych i procesów w nich zachodzących; współczesne podejście do problemów uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi i wynikające z niego nowe formy edukacji, w tym integracyjna i włączająca; organizację i metodyki kształcenia uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi w systemie integracyjnym i włączającym, w szczególności modele współpracy pedagogów specjalnych z nauczycielami, specjalistami, rodzicami lub opiekunami, oraz modele indywidualizacji lekcji, efektywne strategie nauczania i uniwersalnego projektowania zajęć; pojęcia procesu i wzorców komunikowania się w przedszkolu, szkole lub placówce systemu oświaty; zagadnienie barier w komunikacji; zasady aktywnego słuchania i nadawania komunikatów; pojęcia komunikacji niewerbalnej, stylów komunikowania się dzieci i uczniów oraz nauczyciela, komunikacji wspomagającej i alternatywnej; pojęcie kultury organizacyjnej przedszkola, szkoły lub placówki systemu oświaty; rozwój kultury włączającej przedszkola, szkoły lub placówki systemu oświaty i przywódczą rolę dyrektora; założenia teoretyczne, budowę i metodykę stosowania indeksu włączania oraz inne narzędzia wspomagające rozwój edukacji włączającej w przedszkolu i szkole; rolę i organizację wewnątrzszkolnych systemów doskonalenia zawodowego nauczycieli.

Umiejętności (potrafi): wykorzystywać na podstawowym poziomie wiedzę psychologiczną i na poziomie rozszerzonym wiedzę pedagogiczną oraz pozyskiwać dane do analizowania zachowań, procesów i zjawisk w obszarze rehabilitacji, edukacji, terapii i resocjalizacji; prowadzić zajęcia w grupie zróżnicowanej, indywidualizować zadania, dostosowywać metody i treści do potrzeb i możliwości uczniów, w tym uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi, oraz wykorzystywać zasady i metody indywidualnego projektowania zajęć; aktywnie słuchać; porozumiewać się w sytuacjach konfliktowych; podjąć współpracę z nauczycielami, specjalistami, kadrami pomocniczą, rodzicami lub opiekunami dzieci i uczniów oraz ze środowiskiem lokalnym; tworzyć szkolne bazy zasobów metodycznych dla edukacji włączającej; dbać o miejsce i rangę przedszkola, szkoły lub placówki systemu oświaty w środowisku lokalnym.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): pracy w zespole, pełnienia w nim różnych ról oraz współpracy z nauczycielami, pedagogami, specjalistami, rodzicami lub opiekunami uczniów i innymi członkami społeczności szkolnej i lokalnej; angażowania się w życie szkoły i klasy; podejmowania działań na rzecz przedszkola, szkoły lub placówki systemu oświaty; współpracy z nauczycielami, specjalistami, kadrami pomocniczą, rodzicami lub opiekunami dzieci i uczniów oraz ze środowiskiem lokalnym; kształtowania postaw społecznych wobec dzieci i uczniów z niepełnosprawnościami.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia.

D.6. PRAKTYKI ZAWODOWE

D.6.1. Praktyka ciągła - do grupy przedmiotów z zakresu edukacji włączającej I

Cel kształcenia: poznanie systemu edukacji włączającej w kontekście systemu kształcenia powszechnego; zrozumienie współczesnego podejścia do problemów uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi (respektowania zasady podmiotowości, rozwijanie autonomii, samostanowienia uczniów, dbanie o dobrą jakość ich życia) w nowych formach edukacji (integracyjnej i włączającej); rozwijanie wiedzy i umiejętności pedagogicznych w zakresie pracy w grupach zróżnicowanych oraz współpracy z różnymi podmiotami: uczniowie, rodzice, nauczyciele, specjaliści.

Treści merytoryczne: organizacja i funkcjonowanie placówki (przedszkole lub szkoła ogólnodostępna lub integracyjna – I etap edukacyjny), w tym organizacja tygodnia i dnia pracy placówki; zakres pracy personelu placówki, dokumentacja prowadzona przez personel placówki; metodyka kształcenia dzieci/ucniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi w systemie integracyjnym i/lub włączającym: formy i metody pracy personelu, stosowane w pracy z dziećmi/ucniami w placówce; współpraca personelu w sprawach dzieci/ucniów; zasady zapewniania bezpieczeństwa dzieciom w przedszkolu i uczniom w szkole lub placówce systemu oświaty i poza nimi; hospitowanie różnych typów zajęć z dziećmi/ucniami, obserwacja i analiza zachowań dzieci/ucniów; projektowanie i prowadzenie pod kierunkiem opiekuna różnych typów zajęć dydaktycznych, wychowawczych i/lub rewalidacyjnych; nawiązywanie kontaktu z dziećmi/ucniami; sposoby niwelowania barier komunikacyjnych; analiza własnych działań pedagogicznych, dydaktycznych, wychowawczych, opiekuńczych i rehabilitacyjnych wskazywanie obszarów wymagających modyfikacji, eksperymentowania i wdrażania działań innowacyjnych.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): organizację i metodyki kształcenia uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi w systemie integracyjnym i włączającym, w szczególności modele współpracy pedagogów specjalnych z nauczycielami, specjalistami, rodzicami lub opiekunami, oraz modele indywidualizacji lekcji, efektywne strategie nauczania i uniwersalnego projektowania zajęć; specyfikę przedszkola, szkoły lub placówki systemu oświaty, w której jest realizowana praktyka, w szczególności działania edukacyjne, terapeutyczne i opiekuńczo-wychowawcze, pracy, zakresy zadań pracowników, uczestników procesów pedagogicznych oraz rodzaj prowadzonej dokumentacji; specyfikę edukacji włączającej dzieci i uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi; zasady zapewniania bezpieczeństwa dzieciom w przedszkolu i uczniom w szkole lub placówce systemu oświaty i poza nimi.

Umiejętności (potrafi): wykorzystywać na podstawowym poziomie wiedzę psychologiczną i na poziomie rozszerzonym wiedzę pedagogiczną oraz pozyskiwać dane do analizowania zachowań, procesów i zjawisk w obszarze rehabilitacji, edukacji, terapii i resocjalizacji; prowadzić zajęcia w grupie zróżnicowanej, indywidualizować zadania, dostosowywać metody i treści do potrzeb i możliwości uczniów, w tym uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi, oraz wykorzystywać zasady i metody indywidualnego projektowania zajęć; analizować własne działania pedagogiczne, dydaktyczne, wychowawcze, opiekuńcze i rehabilitacyjne, wskazywać obszary wymagające modyfikacji, eksperymentowania i wdrażania działań innowacyjnych; projektować i prowadzić zajęcia oraz dokonywać ich ewaluacji – zgodnie z wybranym zakresem pedagogiki specjalnej; zaobserwować funkcjonowanie dziecka i ucznia ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi i nauczyciela w przedszkolu, szkole lub placówce systemu oświaty; dokonać analizy i interpretacji zaobserwowanych lub doświadczonych sytuacji i zdarzeń pedagogicznych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): pracy w zespole, pełnienia w nim różnych ról oraz współpracy z nauczycielami, pedagogami, specjalistami, rodzicami lub opiekunami uczniów i innymi członkami społeczności szkolnej i lokalnej; skutecznego współdziałania z opiekunem praktyk zawodowych oraz z nauczycielami w celu poszerzania swojej wiedzy.

Forma prowadzenia zajęć: praktyka.

D.6.2. Praktyka ciągła - do grupy przedmiotów z zakresu edukacji włączającej II

Cel kształcenia: poznanie systemu edukacji włączającej w kontekście systemu kształcenia powszechnego; zrozumienie współczesnego podejścia do problemów uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi (respektowania zasady podmiotowości, rozwijanie autonomii, samostanowienia uczniów, dbanie o dobrą jakość ich życia) w nowych formach edukacji (integracyjnej i włączającej); rozwijanie wiedzy i umiejętności pedagogicznych w zakresie pracy w grupach zróżnicowanych oraz współpracy z różnymi podmiotami: uczniowie, rodzice, nauczyciele, specjaliści.

Treści merytoryczne: organizacja i funkcjonowanie placówki (szkoła ogólnodostępna lub integracyjna – II i/lub III etap edukacyjny), w tym organizacja tygodnia i dnia pracy placówki; zakres pracy personelu placówki, dokumentacja prowadzona przez personel placówki; metodyka kształcenia dzieci/ucniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi w systemie integracyjnym i/lub włączającym: formy i metody pracy personelu, stosowane w pracy z dziećmi/ucniami w placówce; współpraca personelu w sprawach dzieci/ucniów; zasady zapewniania bezpieczeństwa dzieciom w przedszkolu i uczniom w szkole lub

placówce systemu oświaty i poza nimi; hospitowanie różnych typów zajęć z dziećmi/uczniami, obserwacja i analiza zachowań dzieci/uczniów; projektowanie i prowadzenie pod kierunkiem opiekuna różnych typów zajęć dydaktycznych, wychowawczych i/lub rewalidacyjnych; nawiązywanie kontaktu z dziećmi/uczniami; sposoby niwelowania barier komunikacyjnych; analiza własnych działań pedagogicznych, dydaktycznych, wychowawczych, opiekuńczych i rehabilitacyjnych wskazywanie obszarów wymagających modyfikacji, eksperymentowania i wdrażania działań innowacyjnych.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): organizację i metodyki kształcenia uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi w systemie integracyjnym i włączającym, w szczególności modele współpracy pedagogów specjalnych z nauczycielami, specjalistami, rodzicami lub opiekunami, oraz modele indywidualizacji lekcji, efektywne strategie nauczania i uniwersalnego projektowania zajęć; specyfikę przedszkola, szkoły lub placówki systemu oświaty, w której jest realizowana praktyka, w szczególności działania edukacyjne, terapeutyczne i opiekuńczo-wychowawcze, pracy, zakresy zadań pracowników, uczestników procesów pedagogicznych oraz rodzaj prowadzonej dokumentacji; specyfikę edukacji włączającej dzieci i uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi; zasady zapewniania bezpieczeństwa dzieciom w przedszkolu i uczniom w szkole lub placówce systemu oświaty i poza nimi.

Umiejętności (potrafi): wykorzystywać na podstawowym poziomie wiedzę psychologiczną i na poziomie rozszerzonym wiedzę pedagogiczną oraz pozyskiwać dane do analizowania zachowań, procesów i zjawisk w obszarze rehabilitacji, edukacji, terapii i resocjalizacji; prowadzić zajęcia w grupie zróżnicowanej, indywidualizować zadania, dostosowywać metody i treści do potrzeb i możliwości uczniów, w tym uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi, oraz wykorzystywać zasady i metody indywidualnego projektowania zajęć; analizować własne działania pedagogiczne, dydaktyczne, wychowawcze, opiekuńcze i rehabilitacyjne, wskazywać obszary wymagające modyfikacji, eksperymentowania i wdrażania działań innowacyjnych; projektować i prowadzić zajęcia oraz dokonywać ich ewaluacji – zgodnie z wybranym zakresem pedagogiki specjalnej; zaobserwować funkcjonowanie dziecka i ucznia ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi i nauczyciela w przedszkolu, szkole lub placówce systemu oświaty; dokonać analizy i interpretacji zaobserwowanych lub doświadczonych sytuacji i zdarzeń pedagogicznych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): pracy w zespole, pełnienia w nim różnych ról oraz współpracy z nauczycielami, pedagogami, specjalistami, rodzicami lub opiekunami uczniów i innymi członkami społeczności szkolnej i lokalnej; skutecznego współdziałania z opiekunem praktyk zawodowych oraz z nauczycielami w celu poszerzania swojej wiedzy.

Forma prowadzenia zajęć: praktyka.

V-E PRZYGOTOWANIE W POSZCZEGÓLNYCH ZAKRESACH PEDAGOGIKI SPECJALNEJ

E.I. EDUKACJA I REHABILITACJA OSÓB Z NIEPEŁNOSPRAWNOŚCIĄ INTELEKTUALNĄ

E.II. PRZYGOTOWANIE MERYTORYCZNE

E.II.1. Współpraca z rodziną osoby z niepełnosprawnością intelektualną

Cel kształcenia: zapoznanie z sytuacją rodzinną osoby z niepełnosprawnością intelektualną, uwrażliwienie na sytuację całej rodziny, ukazanie możliwości wspierania systemu rodzinnego, rozpoznawania jego zasobów oraz wskazanie na możliwości wykorzystywania ich w procesie rehabilitacji osoby z niepełnosprawnością intelektualną.

Treści merytoryczne: systemowa teoria rodziny i jej znaczenie w rozpoznawaniu sytuacji rodzinnej osoby z niepełnosprawnością intelektualną; przeżycia rodziców dzieci z niepełnosprawnością intelektualną w różnych etapach funkcjonowania rodziny; postawy rodzicielskie rodziców dzieci z niepełnosprawnością intelektualną; współpraca z rodzicami prezentującymi różne postawy wobec własnych dzieci, możliwości korygowania postawy rodzicielskiej; zasoby rodziny i możliwości korzystania z nich w procesie wspomagania rodziny; charakterystyka funkcjonowania różnych członków rodziny osoby z niepełnosprawnością intelektualną: matki, ojcowie, rodzeństwo, babcie, dziadkowie; wypalenie rodziców dzieci niepełnosprawnych; problem radzenia sobie z własnymi uczuciami pojawiającymi się w kontakcie z dzieckiem z niepełnosprawnością intelektualną i jego rodzicem przez terapeutę / nauczyciela; system pomocy rodzinie; rodzice i rodzeństwo małego dziecka,

nastolatka i osoby dorosłej z niepełnosprawnością intelektualną; problemy dorastania dziecka; dorosła osoba z niepełnosprawnością intelektualną w rodzinie; analiza sytuacji konkretnych rodzin z osobą z niepełnosprawnością intelektualną i możliwości ich wspierania; refleksja nad własnym rozwojem zawodowym w kontekście współpracy z rodziną; zajęcia realizowane również poprzez spotkania z rodzinami osób z niepełnosprawnością intelektualną.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): współczesne podejście do problemów uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi i wynikające z niego nowe formy edukacji, w tym integracyjna i włączająca; podstawy edukacji i rehabilitacji osób z niepełnosprawnością intelektualną; cele, zadania, przedmiot pedagogiki osób z niepełnosprawnością intelektualną – ujęcie historyczne; koncepcje, modele i definicje niepełnosprawności intelektualnej; miejsce ucznia z niepełnosprawnością intelektualną w systemach edukacji w Polsce i innych państwach; zagadnienie osobowości i zakres kompetencji nauczyciela (wychowawcy); potrzeby i zadania rozwojowe osób z niepełnosprawnością intelektualną w różnych okresach życia; zagadnienia wczesnego wspomaganie rozwoju dziecka z niepełnosprawnością intelektualną, rolę rodziny tego dziecka oraz systemy wsparcia społecznego.

Umiejętności (potrafi): wykorzystywać na podstawowym poziomie wiedzę psychologiczną i na poziomie rozszerzonym wiedzę pedagogiczną oraz pozyskiwać dane do analizowania zachowań, procesów i zjawisk w obszarze rehabilitacji, edukacji, terapii i resocjalizacji; analizować podstawy edukacji i rehabilitacji osób z niepełnosprawnością intelektualną, cele pedagogiki tych osób i jej zadania – ujęcie historyczne, koncepcje, modele i definicje niepełnosprawności intelektualnej; określać miejsce ucznia z niepełnosprawnością intelektualną w systemach edukacji w Polsce i innych państwach; definiować osobowość i kompetencje nauczyciela (wychowawcy); analizować i określać potrzeby i zadania rozwojowe osób z niepełnosprawnością intelektualną w różnych okresach życia; uzasadniać rolę wczesnego wspomaganie rozwoju dziecka z niepełnosprawnością intelektualną; charakteryzować rolę rodziny osoby z niepełnosprawnością i analizować oraz określać systemy wsparcia społecznego; analizować psychologiczne aspekty edukacji i rehabilitacji osób z niepełnosprawnością intelektualną; prezentować kryteria definiowania niepełnosprawności intelektualnej w psychologii klinicznej; określać genezę niepełnosprawności intelektualnej; stosować podstawy diagnostyki; analizować i stosować psychologiczne podstawy terapii osób z niepełnosprawnością intelektualną; stosować wybrane metody, techniki i programy rehabilitacji psychologicznej.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): pracy w zespole, pełnienia w nim różnych ról oraz współpracy z nauczycielami, pedagogami, specjalistami, rodzicami lub opiekunami uczniów i innymi członkami społeczności szkolnej i lokalnej; autorefleksji nad rozwojem zawodowym; wykorzystania zdobytej wiedzy do analizy zdarzeń pedagogicznych.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia.

E.11.2. Prawne aspekty funkcjonowania osób z niepełnosprawnością intelektualną

Cel kształcenia: zapoznanie z prawnymi aspektami funkcjonowania osób z niepełnosprawnością intelektualną, w tym z zasadami zasady orzekania o niepełnosprawności, przyznawania ulg i udogodnień tytułu niepełnosprawności, z regulacjami w zakresie organizacji edukacji i wsparcia społecznego tych osób, z instytucją ubezwłasnowolnienia oraz konsekwencjach ubezwłasnowolnienia.

Treści merytoryczne: prawa osób z niepełnosprawnością intelektualną w świetle międzynarodowego, w tym europejskiego i polskiego ustawodawstwa; miejsce osób z niepełnosprawnością intelektualną w Unii Europejskiej – prawo antydyskryminacyjne; niepełnosprawność intelektualna w kontekście ustawy o ochronie zdrowia psychicznego; wybrane aspekty dotyczące zagadnienia niepełnosprawności intelektualnej w kontekście prawa cywilnego: a) zdolność do czynności prawnych oraz kwestia ubezwłasnowolnienia, b) czyny niedozwolone i odpowiedzialność za wyrządzoną szkodę, c) czynności prawne i wady oświadczenia woli; wybrane aspekty dotyczące niepełnosprawności intelektualnej w kontekście orzecznictwa rentowego; wybrane aspekty dotyczące zagadnienia niepełnosprawności intelektualnej w kontekście prawa karnego; kontrowersje w ramach prawa rodzinnego i opiekuńczego - prawo osób z niepełnosprawnością intelektualną lub chorobą psychiczną do małżeństwa; prawo wobec podnoszenia jakości życia oraz ochrony i wsparcia w funkcjonowaniu osób z niepełnosprawnościami, ze szczególnym uwzględnieniem osób z niepełnosprawnością intelektualną.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): zasady i normy etyczne obowiązujące w zakresie rehabilitacji, edukacji, terapii; prawne aspekty funkcjonowania osób z niepełnosprawnością intelektualną: zasady orzekania o niepełnosprawności, zagadnienie ubezwłasnowolnienia, rolę ulg i udogodnień, regulacje w zakresie organizacji edukacji i wsparcia społecznego tych osób.

Umiejętności (potrafi): wykorzystywać i integrować wiedzę z zakresu pedagogiki specjalnej oraz powiązanych z nią dyscyplin naukowych w celu analizy problemów rehabilitacyjnych, edukacyjnych, terapeutycznych i resocjalizacyjnych; analizować prawne aspekty funkcjonowania osób z niepełnosprawnością intelektualną i zasady orzekania w tym zakresie; ocenić konsekwencje ubezwłasnowolnienia; wskazać ulgi i udogodnienia; oceniać organizację edukacji i wsparcia społecznego osób z niepełnosprawnością intelektualną.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): posługiwania się uniwersalnymi zasadami i normami etycznymi w działalności zawodowej, kierując się szacunkiem dla każdego człowieka; wykorzystania zdobytej wiedzy do analizy zdarzeń pedagogicznych.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia.

E.11.3. Wczesne wspomaganie rozwoju dziecka z niepełnosprawnością intelektualną

Cel kształcenia: analiza współczesnych teorii, modeli i koncepcji niepełnosprawności intelektualnej oraz integracja z wiedzą medyczną, psychologiczną i pedagogiczną dla holistycznej oceny potrzeb rozwojowych małego dziecka; projektowanie i stosowanie metody wczesnego wspomagania rozwoju, uwzględniając zasady edukacji włączającej oraz kluczową rolę rodziny i systemów wsparcia społecznego.

Treści merytoryczne: podstawy prawne i organizacja pracy z zakresu wczesnego wspomagania dziecka z opóźnieniami w rozwoju intelektualnym; programy rehabilitacji i planowanie pracy w ośrodkach wczesnej interwencji, w przedszkolach specjalnych; środowisko naturalne we wspomaganiu rozwoju dziecka, aranżacja przestrzeni terapeutycznej; specyfika oddziaływań terapeutycznych i wychowawczych w procesie wczesnego wspomagania rozwoju dziecka z opóźnieniami w rozwoju intelektualnym; gry dydaktyczne w kształtowaniu kompetencji matematycznych u dzieci w wieku przedszkolnym; zasady rehabilitacji i wczesnego wspomagania dzieci z opóźnieniami w rozwoju intelektualnym; rozwój sprawności motorycznej i manualnej w wieku niemowlęcym, poniemowlęcym i przedszkolnym; rozwój spostrzegania wzrokowego w wieku niemowlęcym, poniemowlęcym i przedszkolnym; rozwój percepcji słuchowej w wieku niemowlęcym, poniemowlęcym i przedszkolnym; rozwój mowy w wieku niemowlęcym, poniemowlęcym i przedszkolnym; wspieranie rozwoju zachowań społecznych i emocji w wieku niemowlęcym, poniemowlęcym i przedszkolnym; ćwiczenia pamięci symultanicznej i sekwencyjnej; wczesna nauka czytania jako stymulacja rozwoju dziecka w wieku poniemowlęcym i przedszkolnym; metody i techniki wykorzystywane w pracy indywidualnej i grupowej (Metoda Porannego Kręgu, metoda stymulacji sensorycznej, metoda integracji sensorycznej); rehabilitacja indywidualna dziecka z niepełnosprawnością intelektualną.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): współczesne podejście do problemów uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi i wynikające z niego nowe formy edukacji, w tym integracyjna i włączająca; merytoryczne i metodyczne podstawy prowadzenia zajęć – zgodnie z wybranym zakresem pedagogiki specjalnej; podstawy edukacji i rehabilitacji osób z niepełnosprawnością intelektualną; cele, zadania, przedmiot pedagogiki osób z niepełnosprawnością intelektualną – ujęcie historyczne; koncepcje, modele i definicje niepełnosprawności intelektualnej; miejsce ucznia z niepełnosprawnością intelektualną w systemach edukacji w Polsce i innych państwach; zagadnienie osobowości i zakres kompetencji nauczyciela (wychowawcy); potrzeby i zadania rozwojowe osób z niepełnosprawnością intelektualną w różnych okresach życia; zagadnienia wczesnego wspomagania rozwoju dziecka z niepełnosprawnością intelektualną, rolę rodziny tego dziecka oraz systemy wsparcia społecznego.

Umiejętności (potrafi): wykorzystywać na podstawowym poziomie wiedzę psychologiczną i na poziomie rozszerzonym wiedzę pedagogiczną oraz pozyskiwać dane do analizowania zachowań, procesów i zjawisk w obszarze rehabilitacji, edukacji, terapii i resocjalizacji; analizować medyczne aspekty edukacji i rehabilitacji osób z niepełnosprawnością intelektualną; określać etiologię niepełnosprawności intelektualnej; przedstawiać obrazy kliniczne jednostek chorobowych, w tym

genowych i chromosomowych, związanych z niepełnosprawnością intelektualną; analizować i wykorzystywać współczesne teorie interwencji i rehabilitacji medycznej; określać medyczne aspekty niepełnosprawności sprzężonej; analizować psychologiczne aspekty edukacji i rehabilitacji osób z niepełnosprawnością intelektualną; prezentować kryteria definiowania niepełnosprawności intelektualnej w psychologii klinicznej; określać genezę niepełnosprawności intelektualnej; stosować podstawy diagnostyki; analizować i stosować psychologiczne podstawy terapii osób z niepełnosprawnością intelektualną; stosować wybrane metody, techniki i programy rehabilitacji psychologicznej.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): posługiwania się uniwersalnymi zasadami i normami etycznymi w działalności zawodowej, kierując się szacunkiem dla każdego człowieka; rozpoznawania specyfiki środowiska lokalnego i regionalnego oraz ich wpływu na funkcjonowanie uczniów, a także podejmowania współpracy na rzecz dobra uczniów i tych środowisk; działania na rzecz poprawy jakości działania przedszkola, szkoły lub placówki systemu oświaty; wykorzystania zdobytej wiedzy do analizy zdarzeń pedagogicznych.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia.

E.II.4. Zagadnienia z obszaru edukacji i rehabilitacji osób z niepełnosprawnością intelektualną

Cel kształcenia: poznanie i analiza zagadnień z obszaru edukacji i rehabilitacji osób z niepełnosprawnością intelektualną.

Treści merytoryczne: podstawy edukacji i rehabilitacji osób z niepełnosprawnością intelektualną; cele, zadania i przedmiot pedagogiki osób z niepełnosprawnością intelektualną w ujęciu historycznym; nazywanie, definiowanie i klasyfikowanie osób z niepełnosprawnością intelektualną; koncepcje i modele niepełnosprawności intelektualnej; miejsce ucznia z niepełnosprawnością intelektualną w systemach edukacji w Polsce i innych państwach; nauczyciel (wychowawca) w pracy z osobami z niepełnosprawnością intelektualną (osobowość i kompetencje); potrzeby i zadania rozwojowe osób z niepełnosprawnością intelektualną w różnych okresach życia; znaczenie wczesnego wspomagania rozwoju dziecka z niepełnosprawnością intelektualną; rola rodziny dla rozwoju dziecka z niepełnosprawnością intelektualną; systemy wsparcia społecznego osób z niepełnosprawnością intelektualną.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawy filozofii wychowania i aksjologii pedagogicznej, specyfikę głównych środowisk wychowawczych i procesów w nich zachodzących; zakresy pedagogiki specjalnej; podstawy edukacji i rehabilitacji osób z niepełnosprawnością intelektualną; cele, zadania, przedmiot pedagogiki osób z niepełnosprawnością intelektualną – ujęcie historyczne; koncepcje, modele i definicje niepełnosprawności intelektualnej; miejsce ucznia z niepełnosprawnością intelektualną w systemach edukacji w Polsce i innych państwach; zagadnienie osobowości i zakres kompetencji nauczyciela (wychowawcy); potrzeby i zadania rozwojowe osób z niepełnosprawnością intelektualną w różnych okresach życia; zagadnienia wczesnego wspomagania rozwoju dziecka z niepełnosprawnością intelektualną, rolę rodziny tego dziecka oraz systemy wsparcia społecznego.

Umiejętności (potrafi): wykorzystywać na podstawowym poziomie wiedzę psychologiczną i na poziomie rozszerzonym wiedzę pedagogiczną oraz pozyskiwać dane do analizowania zachowań, procesów i zjawisk w obszarze rehabilitacji, edukacji, terapii i resocjalizacji; analizować podstawy edukacji i rehabilitacji osób z niepełnosprawnością intelektualną, cele pedagogiki tych osób i jej zadania – ujęcie historyczne, koncepcje, modele i definicje niepełnosprawności intelektualnej; określać miejsce ucznia z niepełnosprawnością intelektualną w systemach edukacji w Polsce i innych państwach; definiować osobowość i kompetencje nauczyciela (wychowawcy); analizować i określać potrzeby i zadania rozwojowe osób z niepełnosprawnością intelektualną w różnych okresach życia; uzasadniać rolę wczesnego wspomagania rozwoju dziecka z niepełnosprawnością intelektualną; charakteryzować rolę rodziny osoby z niepełnosprawnością i analizować oraz określać systemy wsparcia społecznego; analizować psychologiczne aspekty edukacji i rehabilitacji osób z niepełnosprawnością intelektualną; prezentować kryteria definiowania niepełnosprawności intelektualnej w psychologii klinicznej; określać genezę niepełnosprawności intelektualnej; stosować podstawy diagnostyki; analizować i stosować psychologiczne podstawy terapii osób z niepełnosprawnością intelektualną; stosować wybrane metody, techniki i programy rehabilitacji psychologicznej.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): doceniania tradycji i dorobku badań naukowych w zakresie pedagogiki specjalnej oraz ich kontynuacji i poszerzania o nowe obszary i procedury badawcze; autorefleksji nad rozwojem zawodowym.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia.

E.11.5. Miejsce ucznia z niepełnosprawnością intelektualną w systemach edukacji w Polsce i innych krajach

Cel kształcenia: zapoznanie z sytuacją oraz odmiennością i tożsamością ról pełnionych przez dziecko/ucznia z niepełnosprawnością intelektualną w różnym stopniu w różnych systemach ich edukacji i rehabilitacji w Polsce oraz wybranych państwach europejskich i pozaeuropejskich.

Treści merytoryczne: dziecko z niepełnosprawnością intelektualną w systemie wczesnego wspomaganie rozwoju (WWR) – kwalifikacja do wsparcia, cele, przypisanie oraz realizacja wsparcia, oczekiwane efekty wsparcia; uczeń z lekkim stopniem niepełnosprawności intelektualnej w systemie szkolnictwa ogólnodostępnego, integracyjnego i włączającego – sytuacja szkolna, edukacyjna, w grupie rówieśniczej oraz w środowisku pozaszkolnym, pomoc psychologiczno-pedagogiczna, uwarunkowania jakości udzielanego wsparcia; uczeń z umiarkowanym lub znacznym stopniem niepełnosprawności intelektualnej w systemie szkolnictwa ogólnodostępnego, integracyjnego i włączającego – sytuacja szkolna, edukacyjna, w grupie rówieśniczej oraz w środowisku pozaszkolnym, pomoc psychologiczno-pedagogiczna, uwarunkowania jakości udzielanego wsparcia; wychowanek z głębokim stopniem niepełnosprawności intelektualnej w systemie edukacji – programy i działania wspierające rozwój, formy wsparcia, możliwe efekty realizowanych działań wspierających; rola rodziny we wspieraniu edukacji dziecka/ucznia z niepełnosprawnością intelektualną; dziecko z niepełnosprawnością intelektualną w systemie edukacji w wybranych państwach europejskich (Wielka Brytania, Francja, Włochy, Niemcy, państwa skandynawskie); dziecko z niepełnosprawnością intelektualną w systemie edukacji w wybranych państwach pozaeuropejskich (Stany Zjednoczone, Kanada, Singapur, państwa arabskie).

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): system kształcenia specjalnego w kontekście systemu kształcenia powszechnego; podstawy edukacji i rehabilitacji osób z niepełnosprawnością intelektualną; cele, zadania, przedmiot pedagogiki osób z niepełnosprawnością intelektualną – ujęcie historyczne; koncepcje, modele i definicje niepełnosprawności intelektualnej; miejsce ucznia z niepełnosprawnością intelektualną w systemach edukacji w Polsce i innych państwach; zagadnienie osobowości i zakres kompetencji nauczyciela (wychowawcy); potrzeby i zadania rozwojowe osób z niepełnosprawnością intelektualną w różnych okresach życia; zagadnienia wczesnego wspomaganie rozwoju dziecka z niepełnosprawnością intelektualną, rolę rodziny tego dziecka oraz systemy wsparcia społecznego.

Umiejętności (potrafi): wykorzystywać i integrować wiedzę z zakresu pedagogiki specjalnej oraz powiązanych z nią dyscyplin naukowych w celu analizy problemów rehabilitacyjnych, edukacyjnych, terapeutycznych i resocjalizacyjnych; analizować podstawy edukacji i rehabilitacji osób z niepełnosprawnością intelektualną, cele pedagogiki tych osób i jej zadania – ujęcie historyczne, koncepcje, modele i definicje niepełnosprawności intelektualnej; określać miejsce ucznia z niepełnosprawnością intelektualną w systemach edukacji w Polsce i innych państwach; definiować osobowość i kompetencje nauczyciela (wychowawcy); analizować i określać potrzeby i zadania rozwojowe osób z niepełnosprawnością intelektualną w różnych okresach życia; uzasadniać rolę wczesnego wspomaganie rozwoju dziecka z niepełnosprawnością intelektualną; charakteryzować rolę rodziny osoby z niepełnosprawnością i analizować oraz określać systemy wsparcia społecznego; analizować prawne aspekty funkcjonowania osób z niepełnosprawnością intelektualną i zasady orzekania w tym zakresie; ocenić konsekwencje ubezwłasnowolnienia; wskazać ulgi i udogodnienia; oceniać organizację edukacji i wsparcia społecznego osób z niepełnosprawnością intelektualną.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): rozpoznawania specyfiki środowiska lokalnego i regionalnego oraz ich wpływu na funkcjonowanie uczniów, a także podejmowania współpracy na rzecz dobra uczniów i tych środowisk; autorefleksji nad rozwojem zawodowym; wykorzystania zdobytej wiedzy do analizy zdarzeń pedagogicznych.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady.

E.11.6. Nauczyciel – wychowawca w pracy z osobami z niepełnosprawnościami

Cel kształcenia: przygotowanie do świadomej, odpowiedzialnej i profesjonalnej pracy z dziećmi, młodzieżą i dorosłymi osobami z niepełnosprawnościami, w zróżnicowanych kontekstach edukacyjnych, wychowawczych i społecznych; rozwijanie umiejętności planowania, realizacji, monitorowania i ewaluacji procesów wychowania i nauczania z wykorzystaniem aktualnych koncepcji psychologicznych i pedagogicznych.

Treści merytoryczne: rola nauczyciela – wychowawcy w pracy z osobami z niepełnosprawnościami; podstawowe koncepcje psychologiczne wykorzystywane w pracy wychowawczej z uczniami ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi (m.in. podejście humanistyczne, behawioralne, poznawczo-behawioralne, teoria przywiązania, psychologia pozytywna); kompetencje osobiste, społeczne i zawodowe nauczyciela; postawy etyczne i odpowiedzialność zawodowa; analiza zdarzeń pedagogicznych jako narzędzie rozwoju zawodowego; wykorzystanie koncepcji psychologicznych i pedagogicznych w pracy wychowawczej; monitorowanie i ewaluacja działań edukacyjnych i wychowawczych; budowanie relacji opartych na zaufaniu w środowisku szkolnym i pozaszkolnym; rola nauczyciela–wychowawcy w tworzeniu inkluzyjnego środowiska edukacyjnego; zadania nauczyciela–wychowawcy w przeciwdziałaniu wykluczeniu, stygmatyzacji i stereotypizacji uczniów z niepełnosprawnościami; pojęcie monitorowania i ewaluacji w pracy wychowawczej; rola nauczyciela –wychowawcy jako refleksyjnego praktyka, podejmującego decyzje wychowawcze w oparciu o aktualną wiedzę naukową i analizę sytuacji pedagogicznych; potrzeby i zadania rozwojowe osób z niepełnosprawnościami; planowanie oddziaływań pedagogicznych adekwatnych do możliwości i ograniczeń uczniów z niepełnosprawnościami; zadania nauczyciela–wychowawcy w sieci wsparcia społecznego; planowanie, realizacja i ewaluacja procesu wychowania; metody i narzędzia monitorowania postępów uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi (obserwacja pedagogiczna, analiza dokumentacji, rozmowa, studium przypadku); ewaluacja działań wychowawczych jako element doskonalenia pracy nauczyciela–wychowawcy; analiza skuteczności stosowanych metod i form oddziaływań wychowawczych; wykorzystywanie wyników ewaluacji do modyfikowania programów wychowawczych i indywidualnych planów wsparcia ucznia.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): współczesne podejście do problemów uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi i wynikające z niego nowe formy edukacji, w tym integracyjna i włączająca; podstawy edukacji i rehabilitacji osób z niepełnosprawnością intelektualną; cele, zadania, przedmiot pedagogiki osób z niepełnosprawnością intelektualną – ujęcie historyczne; koncepcje, modele i definicje niepełnosprawności intelektualnej; miejsce ucznia z niepełnosprawnością intelektualną w systemach edukacji w Polsce i innych państwach; zagadnienie osobowości i zakres kompetencji nauczyciela (wychowawcy); potrzeby i zadania rozwojowe osób z niepełnosprawnością intelektualną w różnych okresach życia; zagadnienia wczesnego wspomagania rozwoju dziecka z niepełnosprawnością intelektualną, rolę rodziny tego dziecka oraz systemy wsparcia społecznego.

Umiejętności (potrafi): wykorzystywać aktualne koncepcje psychologiczne i pedagogiczne w planowaniu, realizacji, monitorowaniu i ewaluacji procesu wychowania i nauczania uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi; analizować podstawy edukacji i rehabilitacji osób z niepełnosprawnością intelektualną, cele pedagogiki tych osób i jej zadania – ujęcie historyczne, koncepcje, modele i definicje niepełnosprawności intelektualnej; określać miejsce ucznia z niepełnosprawnością intelektualną w systemach edukacji w Polsce i innych państwach; definiować osobowość i kompetencje nauczyciela (wychowawcy); analizować i określać potrzeby i zadania rozwojowe osób z niepełnosprawnością intelektualną w różnych okresach życia; uzasadniać rolę wczesnego wspomagania rozwoju dziecka z niepełnosprawnością intelektualną; charakteryzować rolę rodziny osoby z niepełnosprawnością i analizować oraz określać systemy wsparcia społecznego; analizować kulturowe i społeczne aspekty niepełnosprawności intelektualnej; określać jakość życia osób z niepełnosprawnością intelektualną, w tym rolę czynników społeczno-kulturowych; prezentować strategie destygmatyzacji i destereotypizacji osób z niepełnosprawnością intelektualną w kontekście rozwiązań rehabilitacyjnych, edukacyjnych, terapeutycznych; analizować partycypację społeczną jako legitymizację praw osób z niepełnosprawnością intelektualną.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): budowania relacji opartej na wzajemnym zaufaniu między wszystkimi podmiotami procesu wychowania i kształcenia, w tym rodzicami lub opiekunami uczniów, oraz włączania ich w działania sprzyjające efektywności edukacyjnej; wykorzystania zdobytej wiedzy do analizy zdarzeń pedagogicznych.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia.

E.11.7. Alternatywne formy komunikacji

Cel kształcenia: przybliżenie problematyki udostępniania osobom z niepełnosprawnościami różnorodnych alternatywnych i wspomagających form komunikacji, zapoznanie z wybranymi sposobami porozumiewania się, nauka rozpoznawania potrzeb wprowadzenia alternatywnych form komunikacji w życiu konkretnej osoby z niepełnosprawnością.

Treści merytoryczne: podstawowe pojęcia związane z komunikacją: komunikacja, komunikowanie się, porozumiewanie się, kompetencja komunikacyjna, komunikacja alternatywna i wspomagająca (AAC); wybrane patologie mowy i komunikacji, znaczenie diagnozy dla doboru AAC; analiza stereotypów i postaw wobec osób niemówiących oraz strategie destygmatyzacji i destereotypizacji w kontekście edukacyjnym, rehabilitacyjnym i terapeutycznym; podstawowe błędy popełniane w kontaktach z osobami nieposługującymi się mową werbalną oraz zasady budowania relacji komunikacyjnej opartej na szacunku; różne formy komunikacji alternatywnej i wspomagającej, takie jak: Makaton, piktogramy, PCS, komunikacja oparta na przedmiotach, fonogesty, system językowo-migowy, polski język migowy, bobomigi, system Bliss, alfabet Brailla, alfabet Lorma i alfabet palcowy oraz komunikacja wspomagana technologicznie (programy komputerowe wspierające porozumiewanie się); zasady doboru systemów AAC do indywidualnych potrzeb osoby oraz jej środowiska rodzinnego i edukacyjnego; środki techniczne i technologiczne wspierające komunikację osób z niepełnosprawnością; współpraca interdyscyplinarna w planowaniu i wdrażaniu alternatywnych form komunikacji (rola nauczycieli, terapeutów, lekarzy, rodziców i opiekunów); analiza studiów przypadków, zdarzeń pedagogicznych oraz projektowanie rozwiązań komunikacyjnych sprzyjających efektywnej edukacji, rehabilitacji i włączaniu społecznemu osób z trudnościami w porozumiewaniu się.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawy funkcjonowania i patologie aparatu mowy oraz zasady efektywnego posługiwania się narządem mowy; medyczne aspekty edukacji i rehabilitacji osób z niepełnosprawnością intelektualną; etiologię niepełnosprawności intelektualnej; obrazy kliniczne jednostek chorobowych, w tym genowych i chromosomowych, związanych z niepełnosprawnością intelektualną; współczesne teorie interwencji i rehabilitacji medycznej oraz medyczne aspekty niepełnosprawności sprzężonej.

Umiejętności (potrafi): pracować w zespole, pełniąc w nim różne role, podejmować i wyznaczać zadania, współpracować z nauczycielami, specjalistami, rodzicami i opiekunami uczniów; analizować kulturowe i społeczne aspekty niepełnosprawności intelektualnej; określać jakość życia osób z niepełnosprawnością intelektualną, w tym rolę czynników społeczno-kulturowych; prezentować strategie destygmatyzacji i destereotypizacji osób z niepełnosprawnością intelektualną w kontekście rozwiązań rehabilitacyjnych, edukacyjnych, terapeutycznych; analizować partycypację społeczną jako legitymizację praw osób z niepełnosprawnością intelektualną.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): budowania relacji opartej na wzajemnym zaufaniu między wszystkimi podmiotami procesu wychowania i kształcenia, w tym rodzicami lub opiekunami uczniów, oraz włączania ich w działania sprzyjające efektywności edukacyjnej; wykorzystania zdobytej wiedzy do analizy zdarzeń pedagogicznych.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia.

E.11.8. Podstawy rehabilitacji osób z niepełnosprawnością intelektualną

Cel kształcenia: zapoznanie z istotą, znaczeniem, celowością, rehabilitacji osób z niepełnosprawnością intelektualną różnych stopni oraz wybranymi zagadnieniami diagnozy rehabilitacyjnej i wybranymi metodami rehabilitacji sfery fizycznej, psychicznej i społecznej danej grupy osób.

Treści merytoryczne: podstawowe mechanizmy funkcjonowania osoby z niepełnosprawnością intelektualną w kontekście możliwych działań rehabilitacyjnych: podstawowe mechanizmy funkcjonowania człowieka oraz niepełnosprawność intelektualna jako wyraz obniżonej wydolności regulacyjnej jednostki, sytuacje życiowe osób z niepełnosprawnością intelektualną; rehabilitacja jako

droga zmiany sytuacji rzeczywistej w sytuację nadziei u osób z niepełnosprawnością intelektualną; rozwój idei rehabilitacji, podstawowe właściwości nowoczesnego systemu rehabilitacji, rehabilitacja – cele, rodzaje, rehabilitacja medyczna, psychologiczna, społeczna, kluczowa rola osoby z niepełnosprawnością intelektualną w procesie rehabilitacji; integracja i inkluzja społeczna jako cel i metoda rehabilitacji: istota integracji i inkluzji społecznej osób z niepełnosprawnością intelektualną, charakterystyka procesu integracji i inkluzji społecznej tych osób, możliwości i bariery integracyjnego i inkluzyjnego uczestnictwa osób z niepełnosprawnością intelektualną w życiu społecznym; diagnoza niepełnosprawności intelektualnej na potrzeby rehabilitacji: modele diagnozy, struktura diagnozy sytuacyjnej, miejsce osoby z niepełnosprawnością intelektualną w procesie diagnozowania, diagnoza stopnia niezdolności do pracy, diagnoza czynności; główne kierunki modyfikowania właściwości otoczenia osób z niepełnosprawnością intelektualną: charakterystyka właściwości otoczenia, struktura właściwości otoczenia i możliwości modyfikacji: stan wiedzy i postawy społeczne, system ekonomiczny, system prawny, pomoc i polityka społeczna, problem barier architektonicznych i urbanistycznych, system edukacji, zatrudnienie i praca, system środowiskowej opieki zdrowotno-rehabilitacyjnej, organizacje rządowe i pozarządowe; wybrane metody rehabilitacji sfery ruchowej, rehabilitacji psychicznej oraz rehabilitacji społecznej (w tym związanej z realizacją czynności życia codziennego).

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): współczesne podejście do problemów uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi i wynikające z niego nowe formy edukacji, w tym integracyjna i włączająca; psychologiczne aspekty edukacji i rehabilitacji osób z niepełnosprawnością intelektualną; kryteria definiowania niepełnosprawności intelektualnej w psychologii klinicznej; genezę niepełnosprawności intelektualnej; podstawy diagnostyki; psychologiczne podstawy terapii osób z niepełnosprawnością intelektualną; wybrane metody, techniki i programy rehabilitacji psychologicznej.

Umiejętności (potrafi): wykorzystywać na podstawowym poziomie wiedzę psychologiczną i na poziomie rozszerzonym wiedzę pedagogiczną oraz pozyskiwać dane do analizowania zachowań, procesów i zjawisk w obszarze rehabilitacji, edukacji, terapii i resocjalizacji; analizować podstawy edukacji i rehabilitacji osób z niepełnosprawnością intelektualną, cele pedagogiki tych osób i jej zadania – ujęcie historyczne, koncepcje, modele i definicje niepełnosprawności intelektualnej; określać miejsce ucznia z niepełnosprawnością intelektualną w systemach edukacji w Polsce i innych państwach; definiować osobowość i kompetencje nauczyciela (wychowawcy); analizować i określać potrzeby i zadania rozwojowe osób z niepełnosprawnością intelektualną w różnych okresach życia; uzasadniać rolę wczesnego wspomagania rozwoju dziecka z niepełnosprawnością intelektualną; charakteryzować rolę rodziny osoby z niepełnosprawnością i analizować oraz określać systemy wsparcia społecznego; analizować psychologiczne aspekty edukacji i rehabilitacji osób z niepełnosprawnością intelektualną; prezentować kryteria definiowania niepełnosprawności intelektualnej w psychologii klinicznej; określać genezę niepełnosprawności intelektualnej; stosować podstawy diagnostyki; analizować i stosować psychologiczne podstawy terapii osób z niepełnosprawnością intelektualną; stosować wybrane metody, techniki i programy rehabilitacji psychologicznej.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): budowania relacji opartej na wzajemnym zaufaniu między wszystkimi podmiotami procesu wychowania i kształcenia, w tym rodzicami lub opiekunami uczniów, oraz włączania ich w działania sprzyjające efektywności edukacyjnej; działania na rzecz poprawy jakości działania przedszkola, szkoły lub placówki systemu oświaty; wykorzystania zdobytej wiedzy do analizy zdarzeń pedagogicznych.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady.

E.11.9. Studia o niepełnosprawności

Cel kształcenia: analiza interdyscyplinarnych podstaw pedagogiki specjalnej, ze szczególnym uwzględnieniem kulturowych i społecznych aspektów niepełnosprawności oraz ich wpływu na jakość życia i uczestnictwo społeczne; projektowanie strategii destygmatyzacji i wsparcia, opierając się na zasadach etycznych i idei partycypacji społecznej jako legitymizacji praw osób z niepełnosprawnościami; gotowość do aktywnej współpracy w zespołach interdyscyplinarnych oraz do wykorzystywania zdobytej wiedzy do krytycznej analizy zjawisk społecznych i zdarzeń pedagogicznych.

Treści merytoryczne: wybrane tradycje ujmowania fenomenu niepełnosprawności a disability studies; niepełnosprawność w różnych kulturach i epokach. Disability Studies jako nurt teoretyczno-badawczy i dydaktyczny; socjologiczne koncepcje i modele – zdrowie, choroba i niepełnosprawność; problemy osób z niepełnosprawnością w warunkach dokonujących się zmian społeczno-kulturowych; kultura, media i polityka niepełnosprawności; badania partycypacyjne (włączające) a osoby z niepełnosprawnością; Konwencja o prawach osób niepełnosprawnych, Europejski Akt o Dostępności oraz Strategia na rzecz Osób z Niepełnosprawnościami 2021–2030 jako dokumenty regulujące sytuację osób z niepełnosprawnością; podstawowe problemy bioetyczne a niepełnosprawność; obyczaj, religia, tożsamość narodowa, migracje oraz wielokulturowość wobec osób z niepełnosprawnościami; osoby z niepełnosprawnością a Internet (społeczne relacje, wizerunek konstruowany w Internecie na forach, modele użytkowania Internetu przez osoby z niepełnosprawnościami); dyskursywne konstrukcje niepełnosprawności; medialne wizerunki osób z niepełnosprawnościami - aktywizm osób z niepełnosprawnością; sztuka (malarstwo, rzeźba, muzyka, literatura piękna, teatr), film.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): zasady i normy etyczne obowiązujące w zakresie rehabilitacji, edukacji, terapii i resocjalizacji; źródła i miejsce pedagogiki specjalnej w nauce oraz jej przedmiotowe i metodologiczne powiązania z dziedzinami nauk społecznych, humanistycznych oraz medycznych i nauk o zdrowiu; kulturowe i społeczne aspekty niepełnosprawności intelektualnej; uwarunkowania jakości życia osób z niepełnosprawnością intelektualną - rolę czynników społeczno-kulturowych; strategie destygmatyzacji i destereotypizacji osób z niepełnosprawnością intelektualną w kontekście rozwiązań rehabilitacyjnych, edukacyjnych, terapeutycznych; zasady partycypacji społecznej jako legitymizacji praw osób z niepełnosprawnością intelektualną.

Umiejętności (potrafi): pracować w zespole, pełniąc w nim różne role, podejmować i wyznaczać zadania, współpracować z nauczycielami, specjalistami, rodzicami i opiekunami uczniów; analizować kulturowe i społeczne aspekty niepełnosprawności intelektualnej; określać jakość życia osób z niepełnosprawnością intelektualną, w tym rolę czynników społeczno-kulturowych; prezentować strategie destygmatyzacji i destereotypizacji osób z niepełnosprawnością intelektualną w kontekście rozwiązań rehabilitacyjnych, edukacyjnych, terapeutycznych; analizować partycypację społeczną jako legitymizację praw osób z niepełnosprawnością intelektualną.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): komunikowania się i współpracy z otoczeniem oraz aktywnego uczestnictwa w grupach i organizacjach realizujących działania edukacyjne, rehabilitacyjne, terapeutyczne i resocjalizacyjne; wykorzystania zdobytej wiedzy do analizy zdarzeń pedagogicznych.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia.

E.11.10. Podstawowe problemy pedagogiki osób z niepełnosprawnością wielozakresową

Cel kształcenia: przedstawienie istoty (w tym definiowanej kontekstem etiologicznym) oraz specyfiki rozwoju i funkcjonowania osób z niepełnosprawnościami wielozakresowymi, z uwzględnieniem dzieci, młodzieży, osób z równoczesną słuchowo-wzrokową niepełnosprawnością oraz osób z wielozakresową niepełnosprawnością wynikającą ze sprzężonej niepełnosprawności intelektualnej; przedstawienie możliwości edukacji oraz wspierania wskazanych grup osób, w tym osób z wielozakresową niepełnosprawnością intelektualną – tak w kontekście historycznym jak i współczesnym (w Polsce i na świecie).

Treści merytoryczne: istota niepełnosprawności wielozakresowych - definicje, statystyki; koncepcje, klasyfikacje niepełnosprawności wielozakresowych; etiologia; konsekwencje wielkoobszarowe niepełnosprawności wielozakresowych; aspekt historyczny edukacji, rehabilitacji wspomagania osób z niepełnosprawnościami wielozakresowymi w Polsce i na świecie; system edukacji oraz wsparcia społecznego dzieci, młodzieży, osób dorosłych z niepełnosprawnościami wielozakresowymi; wsparcie rodziców nienarodzonego dziecka z niepełnosprawnością wielozakresową; specyfika rozwoju dziecka z niepełnosprawnościami wielozakresowymi w okresie niemowlęcym i poniemowlęcym; możliwości wspomagania dziecka i jego rodziny; kierunki, metody, formy, zasady wspomagania rozwoju dziecka z niepełnosprawnościami wielozakresowymi w okresie wczesnego dzieciństwa; kierunki, metody, formy, zasady wspomagania rozwoju dziecka z niepełnosprawnościami wielozakresowymi w okresie średniego dzieciństwa; kierunki, metody, formy, zasady wspomagania rozwoju dziecka w okresie późnego dzieciństwa i adolescencji; wybrane zespoły uwarunkowane genetycznie jako przyczyna

niepełnosprawności wielozakresowych oraz edukacja, rehabilitacja, wspomaganie rozwoju i funkcjonowania osób z tymi zespołami: zespół chromosomopatii szesnastej pary chromosomów, choroba Canavan (leukodystrofia gąbczasta), zespół demencji dziecięcej (CLN2), pachygyria, choroba Battena, zespół Koolena-de Vriesa, zespół Bardeta-Biedla, zespół ataksji rdzeniowo-mózdkowych, w tym ataksji typu 35; wybrane indywidualne przypadki osób z niepełnosprawnościami wielozakresowymi, które osiągnęły sukces życiowy i osobisty (w kontekście historycznym i współcześnie).

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): zakresy pedagogiki specjalnej; medyczne aspekty edukacji i rehabilitacji osób z niepełnosprawnością intelektualną; etiologię niepełnosprawności intelektualnej; obrazy kliniczne jednostek chorobowych, w tym genowych i chromosomowych, związanych z niepełnosprawnością intelektualną; współczesne teorie interwencji i rehabilitacji medycznej oraz medyczne aspekty niepełnosprawności sprzężonej.

Umiejętności (potrafi): rozpoznawać i interpretować zjawiska społeczne, ukazując ich powiązania z różnymi zakresami pedagogiki specjalnej, dziedzinami nauk społecznych, humanistycznych oraz medycznych i nauk o zdrowiu; analizować podstawy edukacji i rehabilitacji osób z niepełnosprawnością intelektualną, cele pedagogiki tych osób i jej zadania – ujęcie historyczne, koncepcje, modele i definicje niepełnosprawności intelektualnej; określać miejsce ucznia z niepełnosprawnością intelektualną w systemach edukacji w Polsce i innych państwach; definiować osobowość i kompetencje nauczyciela (wychowawcy); analizować i określać potrzeby i zadania rozwojowe osób z niepełnosprawnością intelektualną w różnych okresach życia; uzasadniać rolę wczesnego wspomaganie rozwoju dziecka z niepełnosprawnością intelektualną; charakteryzować rolę rodziny osoby z niepełnosprawnością i analizować oraz określać systemy wsparcia społecznego.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): doceniania tradycji i dorobku badań naukowych w zakresie pedagogiki specjalnej oraz ich kontynuacji i poszerzania o nowe obszary i procedury badawcze; autorefleksji nad rozwojem zawodowym.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia.

E.1I.11. Psychologiczne aspekty edukacji i rehabilitacji osób z niepełnosprawnością intelektualną

Cel kształcenia: przygotowanie do rozumienia funkcjonowania osób z niepełnosprawnością intelektualną oraz do analizy psychologicznych aspektów ich edukacji, rehabilitacji i terapii w kontekście współczesnej edukacji integracyjnej i włączającej; rozwijanie umiejętności rozpoznawania potrzeb rozwojowych osób z niepełnosprawnością intelektualną, stosowania podstaw diagnostyki oraz doboru adekwatnych metod i programów rehabilitacji psychologicznej; kształtowanie kompetencji w zakresie współpracy z rodziną i środowiskiem wsparcia oraz refleksyjnego podejmowania działań pedagogicznych.

Treści merytoryczne: rys historyczny i definicje niepełnosprawności intelektualnej; geneza pojęcia niepełnosprawności intelektualnej, zmiany w sposobach jej rozumienia i klasyfikowania na przestrzeni dziejów, współczesne kryteria rozpoznawania oraz definicje funkcjonujące w klasyfikacjach medycznych i funkcjonalnych; omówienie różnych podejść teoretycznych do niepełnosprawności intelektualnej oraz podstawowych danych epidemiologicznych; diagnoza niepełnosprawności intelektualnej i jej znaczenie w pracy pedagoga specjalnego; charakterystyka osób z niepełnosprawnością intelektualną w różnych stopniach; specyfika funkcjonowania osób z niepełnosprawnością intelektualną w stopniu lekkim, umiarkowanym, znacznym i głębokim, z uwzględnieniem różnic rozwojowych, edukacyjnych, społecznych i adaptacyjnych; procesy poznawcze i funkcje wykonawcze u osób z niepełnosprawnością intelektualną; charakterystyka przebiegu podstawowych procesów poznawczych, takich jak spostrzeganie, uwaga, pamięć i myślenie, a także funkcjonowanie funkcji wykonawczych i ich znaczenie dla uczenia się oraz codziennego funkcjonowania; etiologia niepełnosprawności intelektualnej; przyczyny i czynniki ryzyka niepełnosprawności intelektualnej, w tym uwarunkowania genetyczne, prenatalne, perinatalne i postnatalne, a także czynniki środowiskowe i społeczne; zdrowie somatyczne i psychiczne osób z niepełnosprawnością intelektualną; specyfika stanu zdrowia fizycznego i psychicznego osób z niepełnosprawnością intelektualną, współwystępowanie chorób somatycznych i zaburzeń psychicznych oraz znaczenie profilaktyki i opieki zdrowotnej; rozwój emocjonalny osób

z niepełnosprawnością intelektualną; charakterystyka rozwoju emocjonalnego, regulacji emocji, kształtowania osobowości oraz obrazu siebie u osób z niepełnosprawnością intelektualną; rozwój i funkcjonowanie społeczne osób z niepełnosprawnością intelektualną; relacje społeczne, komunikacja, role społeczne oraz uczestnictwo w życiu społecznym osób z niepełnosprawnością intelektualną, a także bariery i czynniki sprzyjające integracji społecznej; funkcjonowanie rodziny z osobą z niepełnosprawnością intelektualną; wpływ niepełnosprawności intelektualnej na system rodzinny, role i relacje rodzinne, strategie radzenia sobie oraz potrzeby wsparcia rodziny; psychologiczne podstawy terapii osób z niepełnosprawnością intelektualną i ich rodzin.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): współczesne podejście do problemów uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi i wynikające z niego nowe formy edukacji, w tym integracyjna i włączająca; klasyczne i współczesne teorie rozwoju człowieka, wychowania, uczenia się i nauczania lub kształcenia, socjalizacji oraz różnorodne uwarunkowania tych procesów; psychologiczne aspekty edukacji i rehabilitacji osób z niepełnosprawnością intelektualną; kryteria definiowania niepełnosprawności intelektualnej w psychologii klinicznej; genezę niepełnosprawności intelektualnej; podstawy diagnostyki; psychologiczne podstawy terapii osób z niepełnosprawnością intelektualną; wybrane metody, techniki i programy rehabilitacji psychologicznej.

Umiejętności (potrafi): rozpoznawać i interpretować zjawiska społeczne, ukazując ich powiązania z różnymi zakresami pedagogiki specjalnej, dziedzinami nauk społecznych, humanistycznych oraz medycznych i nauk o zdrowiu; analizować podstawy edukacji i rehabilitacji osób z niepełnosprawnością intelektualną, cele pedagogiki tych osób i jej zadania – ujęcie historyczne, koncepcje, modele i definicje niepełnosprawności intelektualnej; określać miejsce ucznia z niepełnosprawnością intelektualną w systemach edukacji w Polsce i innych państwach; definiować osobowość i kompetencje nauczyciela (wychowawcy); analizować i określać potrzeby i zadania rozwojowe osób z niepełnosprawnością intelektualną w różnych okresach życia; uzasadniać rolę wczesnego wspomagania rozwoju dziecka z niepełnosprawnością intelektualną; charakteryzować rolę rodziny osoby z niepełnosprawnością i analizować oraz określać systemy wsparcia społecznego; analizować psychologiczne aspekty edukacji i rehabilitacji osób z niepełnosprawnością intelektualną; prezentować kryteria definiowania niepełnosprawności intelektualnej w psychologii klinicznej; określać genezę niepełnosprawności intelektualnej; stosować podstawy diagnostyki; analizować i stosować psychologiczne podstawy terapii osób z niepełnosprawnością intelektualną; stosować wybrane metody, techniki i programy rehabilitacji psychologicznej.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): budowania relacji opartej na wzajemnym zaufaniu między wszystkimi podmiotami procesu wychowania i kształcenia, w tym rodzicami lub opiekunami uczniów, oraz włączania ich w działania sprzyjające efektywności edukacyjnej; komunikowania się i współpracy z otoczeniem oraz aktywnego uczestnictwa w grupach i organizacjach realizujących działania edukacyjne, rehabilitacyjne, terapeutyczne i resocjalizacyjne; autorefleksji nad rozwojem zawodowym; wykorzystania zdobytej wiedzy do analizy zdarzeń pedagogicznych.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia.

E.II.12. Podstawy neurologii w rehabilitacji osób z niepełnosprawnością intelektualną

Cel kształcenia: zapoznanie z podstawami neurologii w rehabilitacji osób z niepełnosprawnością intelektualną.

Treści merytoryczne: wspólne i swoiste potrzeby osób z niepełnosprawnością intelektualną w zakresie opieki, pielęgnacji i wsparcia; formy realizacji, indywidualne i społeczne uwarunkowania problemu; potrzeby zdrowotne osób z niepełnosprawnością (w tym potrzeby w zakresie zdrowia seksualnego) oraz osobowe i strukturalne uwarunkowania ich realizacji; geneza niepełnosprawności intelektualnej; podstawy diagnostyki; medyczne podstawy terapii osób z niepełnosprawnością intelektualną; wybrane metody, techniki i programy rehabilitacji psychologicznej; etiologia niepełnosprawności intelektualnej; obrazy kliniczne jednostek chorobowych (genowych, chromosomowych i innych) związanych z niepełnosprawnością intelektualną; współczesne teorie interwencji i rehabilitacji medycznej; medyczne aspekty niepełnosprawności sprzężonej; etiologia niepełnosprawności intelektualnej; obrazy kliniczne jednostek chorobowych (genowych, chromosomowych i innych) związanych z niepełnosprawnością intelektualną; współczesne teorie interwencji i rehabilitacji medycznej.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): źródła i miejsce pedagogiki specjalnej w nauce oraz jej przedmiotowe i metodologiczne powiązania z dziedzinami nauk społecznych, humanistycznych oraz medycznych i nauk o zdrowiu; medyczne aspekty edukacji i rehabilitacji osób z niepełnosprawnością intelektualną; etiologię niepełnosprawności intelektualnej; obrazy kliniczne jednostek chorobowych, w tym genowych i chromosomowych, związanych z niepełnosprawnością intelektualną; współczesne teorie interwencji i rehabilitacji medycznej oraz medyczne aspekty niepełnosprawności sprzężonej; psychologiczne aspekty edukacji i rehabilitacji osób z niepełnosprawnością intelektualną; kryteria definiowania niepełnosprawności intelektualnej w psychologii klinicznej; genezę niepełnosprawności intelektualnej; podstawy diagnostyki; psychologiczne podstawy terapii osób z niepełnosprawnością intelektualną; wybrane metody, techniki i programy rehabilitacji psychologicznej.

Umiejętności (potrafi): wykorzystywać i integrować wiedzę z zakresu pedagogiki specjalnej oraz powiązanych z nią dyscyplin naukowych w celu analizy problemów rehabilitacyjnych, edukacyjnych, terapeutycznych i resocjalizacyjnych; analizować medyczne aspekty edukacji i rehabilitacji osób z niepełnosprawnością intelektualną; określać etiologię niepełnosprawności intelektualnej; przedstawiać obrazy kliniczne jednostek chorobowych, w tym genowych i chromosomowych, związanych z niepełnosprawnością intelektualną; analizować i wykorzystywać współczesne teorie interwencji i rehabilitacji medycznej; określać medyczne aspekty niepełnosprawności sprzężonej; analizować psychologiczne aspekty edukacji i rehabilitacji osób z niepełnosprawnością intelektualną; prezentować kryteria definiowania niepełnosprawności intelektualnej w psychologii klinicznej; określać genezę niepełnosprawności intelektualnej; stosować podstawy diagnostyki; analizować i stosować psychologiczne podstawy terapii osób z niepełnosprawnością intelektualną; stosować wybrane metody, techniki i programy rehabilitacji psychologicznej.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): doceniania tradycji i dorobku badań naukowych w zakresie pedagogiki specjalnej oraz ich kontynuacji i poszerzania o nowe obszary i procedury badawcze; autorefleksji nad rozwojem zawodowym.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia.

E.11.13. Potrzeby osób z niepełnosprawnością intelektualną w różnych okresach życia

Cel kształcenia: zapoznanie z ewaluacją potrzeb osób z niepełnosprawnością intelektualną na kolejnych etapach życia; rozwijanie umiejętności identyfikowania potrzeb rozwojowych, edukacyjnych, emocjonalnych i społecznych.

Treści merytoryczne: potrzeby jako wartość uniwersalna w życiu osób z niepełnosprawnością intelektualną (potrzeba bezpieczeństwa, poczucia własnej wartości, poczucia miłości i przynależności, komunikacji); dzieciństwo i młodość – wczesne wspomaganie rozwoju, edukacja, terapie, rozwój, wsparcie rodziny; dorosłość – niezależność i samorealizacja, samodzielność, możliwość życia poza rodziną, rehabilitacja i praca, zatrudnienie wspomagane i formy aktywizacji, integracja społeczna, mieszkalnictwo, wsparcie; starość – adaptacja środowiska, opieka i zdrowie, godność.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): współczesne podejście do problemów uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi i wynikające z niego nowe formy edukacji, w tym integracyjna i włączająca; psychologiczne aspekty edukacji i rehabilitacji osób z niepełnosprawnością intelektualną; kryteria definiowania niepełnosprawności intelektualnej w psychologii klinicznej; genezę niepełnosprawności intelektualnej; podstawy diagnostyki; psychologiczne podstawy terapii osób z niepełnosprawnością intelektualną; wybrane metody, techniki i programy rehabilitacji psychologicznej; kulturowe i społeczne aspekty niepełnosprawności intelektualnej; uwarunkowania jakości życia osób z niepełnosprawnością intelektualną – rolę czynników społeczno-kulturowych; strategie destygmatyzacji i destereotypizacji osób z niepełnosprawnością intelektualną w kontekście rozwiązań rehabilitacyjnych, edukacyjnych, terapeutycznych; zasady partycypacji społecznej jako legitymizacji praw osób z niepełnosprawnością intelektualną.

Umiejętności (potrafi): wdrażać efektywne programy zwiększające umiejętności poznawcze i kompetencje społeczne uczniów oraz programy poprawiające integrację rówieśniczą uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi; analizować podstawy edukacji i rehabilitacji osób z niepełnosprawnością intelektualną, cele pedagogiki tych osób i jej zadania – ujęcie historyczne,

koncepty, modele i definicje niepełnosprawności intelektualnej; określać miejsce ucznia z niepełnosprawnością intelektualną w systemach edukacji w Polsce i innych państwach; definiować osobowość i kompetencje nauczyciela (wychowawcy); analizować i określać potrzeby i zadania rozwojowe osób z niepełnosprawnością intelektualną w różnych okresach życia; uzasadniać rolę wczesnego wspomagania rozwoju dziecka z niepełnosprawnością intelektualną; charakteryzować rolę rodziny osoby z niepełnosprawnością i analizować oraz określać systemy wsparcia społecznego; analizować psychologiczne aspekty edukacji i rehabilitacji osób z niepełnosprawnością intelektualną; prezentować kryteria definiowania niepełnosprawności intelektualnej w psychologii klinicznej; określać genezę niepełnosprawności intelektualnej; stosować podstawy diagnostyki; analizować i stosować psychologiczne podstawy terapii osób z niepełnosprawnością intelektualną; stosować wybrane metody, techniki i programy rehabilitacji psychologicznej.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): budowania relacji opartej na wzajemnym zaufaniu między wszystkimi podmiotami procesu wychowania i kształcenia, w tym rodzicami lub opiekunami uczniów, oraz włączania ich w działania sprzyjające efektywności edukacyjnej; rozpoznawania specyfiki środowiska lokalnego i regionalnego oraz ich wpływu na funkcjonowanie uczniów, a także podejmowania współpracy na rzecz dobra uczniów i tych środowisk; porozumiewania się z osobami pochodzącymi z różnych środowisk i o różnej kondycji emocjonalnej, dialogowego rozwiązywania konfliktów oraz tworzenia dobrej atmosfery dla komunikacji w klasie szkolnej i poza nią; autorefleksji nad rozwojem zawodowym; wykorzystania zdobytej wiedzy do analizy zdarzeń pedagogicznych.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia.

E.11.14. Projektowanie pracy z uczniem z niepełnosprawnością intelektualną

Cel kształcenia: przygotowanie do planowania, projektowania, realizowania i ewaluowania procesu edukacyjno-wychowawczego, terapeutycznego i rehabilitacyjnego wobec uczniów z niepełnosprawnością intelektualną, z uwzględnieniem ich indywidualnych potrzeb rozwojowych, możliwości psychofizycznych oraz uwarunkowań środowiskowych, a także przygotowanie do odpowiedzialnej, refleksyjnej i profesjonalnej pracy pedagogicznej, ukierunkowanej na wspieranie rozwoju, samodzielności i jakości życia uczniów z niepełnosprawnością intelektualną.

Treści merytoryczne: definicje i kryteria diagnozy niepełnosprawności intelektualnej; geneza niepełnosprawności intelektualnej – uwarunkowania biologiczne, psychologiczne i środowiskowe; koncepcje i modele niepełnosprawności intelektualnej; projektowanie pracy edukacyjno-terapeutycznej z uczniem z niepełnosprawnością intelektualną; funkcjonowanie poznawcze, emocjonalne i społeczne uczniów z niepełnosprawnością intelektualną; psychologiczne podstawy terapii i rehabilitacji uczniów z niepełnosprawnością intelektualną; podstawy diagnostyki w pracy z uczniem z niepełnosprawnością intelektualną; analiza potrzeb i możliwości rozwojowych ucznia; interpretacja wyników diagnozy w planowaniu pracy edukacyjnej i terapeutycznej; rola diagnozy funkcjonalnej w projektowaniu wsparcia; indywidualizacja procesu nauczania i wychowania; konstruowanie indywidualnych programów edukacyjno-terapeutycznych; planowanie celów krótko- i długoterminowych; dostosowanie metod, form i środków dydaktycznych do możliwości uczniów z niepełnosprawnością intelektualną; wybrane metody i techniki terapii i rehabilitacji psychologicznej uczniów z niepełnosprawnością intelektualną; programy rozwijające umiejętności poznawcze i kształtujące kompetencje społeczne i komunikacyjne; programy wspierające integrację rówieśniczą uczniów z niepełnosprawnością intelektualną; metodyka prowadzenia zajęć edukacyjnych, wychowawczych i terapeutycznych; monitorowanie postępów ucznia; ewaluacja skuteczności działań pedagogicznych i rehabilitacyjnych; modyfikowanie programów w oparciu o wyniki ewaluacji; współpraca z rodziną ucznia z niepełnosprawnością intelektualną.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): merytoryczne i metodyczne podstawy prowadzenia zajęć – zgodnie z wybranym zakresem pedagogiki specjalnej; psychologiczne aspekty edukacji i rehabilitacji osób z niepełnosprawnością intelektualną; kryteria definiowania niepełnosprawności intelektualnej w psychologii klinicznej; genezę niepełnosprawności intelektualnej; podstawy diagnostyki; psychologiczne podstawy terapii osób z niepełnosprawnością intelektualną; wybrane metody, techniki i programy rehabilitacji psychologicznej.

Umiejętności (potrafi): wdrażać efektywne programy zwiększające umiejętności poznawcze i kompetencje społeczne uczniów oraz programy poprawiające integrację rówieśniczą uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi; analizować własne działania pedagogiczne, dydaktyczne, wychowawcze, opiekuńcze i rehabilitacyjne, wskazywać obszary wymagające modyfikacji, eksperymentowania i wdrażania działań innowacyjnych; projektować i prowadzić zajęcia oraz dokonywać ich ewaluacji – zgodnie z wybranym zakresem pedagogiki specjalnej; analizować podstawy edukacji i rehabilitacji osób z niepełnosprawnością intelektualną, cele pedagogiki tych osób i jej zadania – ujęcie historyczne, koncepcje, modele i definicje niepełnosprawności intelektualnej; określać miejsce ucznia z niepełnosprawnością intelektualną w systemach edukacji w Polsce i innych państwach; definiować osobowość i kompetencje nauczyciela (wychowawcy); analizować i określać potrzeby i zadania rozwojowe osób z niepełnosprawnością intelektualną w różnych okresach życia; uzasadniać rolę wczesnego wspomagania rozwoju dziecka z niepełnosprawnością intelektualną; charakteryzować rolę rodziny osoby z niepełnosprawnością i analizować oraz określać systemy wsparcia społecznego; analizować psychologiczne aspekty edukacji i rehabilitacji osób z niepełnosprawnością intelektualną; prezentować kryteria definiowania niepełnosprawności intelektualnej w psychologii klinicznej; określać genezę niepełnosprawności intelektualnej; stosować podstawy diagnostyki; analizować i stosować psychologiczne podstawy terapii osób z niepełnosprawnością intelektualną; stosować wybrane metody, techniki i programy rehabilitacji psychologicznej.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): działania na rzecz poprawy jakości działania przedszkola, szkoły lub placówki systemu oświaty; wykorzystania zdobytej wiedzy do analizy zdarzeń pedagogicznych.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia.

E.2I. PRZYGOTOWANIE DYDAKTYCZNO-METODYCZNE

E.2I.1. Metodyka pracy z osobami z niepełnosprawnością sprzężoną i głęboką niepełnosprawnością intelektualną

Cel kształcenia: projektowanie i konstruowanie indywidualnych programów zajęć rewalidacyjno-wychowawczych, dobierając specjalistyczne metody pracy dostosowane do złożonych potrzeb osób ze sprzężoną i głęboką niepełnosprawnością intelektualną; analizowanie i organizowanie procesu wsparcia w oparciu o integrowanie wiedzy pedagogicznej i psychologicznej z praktyką terapeutyczną; nawiązywanie efektywnej współpracy z rodziną i personelem placówek.

Treści merytoryczne: podstawy teoretyczne pracy z osobami ze sprzężoną i głęboką niepełnosprawnością intelektualną; definicje, klasyfikacje i charakterystyka niepełnosprawności intelektualnej w stopniu głębokim oraz niepełnosprawności sprzężonej; podstawy prawne i organizacyjne zajęć rewalidacyjno-wychowawczych (ZRW); wielowymiarowa charakterystyka funkcjonowania psychofizycznego, komunikacyjnego i społecznego; specyfika funkcjonowania i diagnoza potrzeb; prawo do niezależnego życia i niezależny udział w społeczeństwie - praktyki skoncentrowane na osobie; starzenie się i starość osób z głęboką i sprzężoną niepełnosprawnością; prawne aspekty wspierania osób z głęboką niepełnosprawnością intelektualną; rola rodziny/opiekunów prawnych: wsparcie, edukacja, partnerstwo; współpraca w zespołach interdyscyplinarnych (fizjoterapeuta, neurologopeda, psycholog); etyczne dylematy w pracy: godność, intymność, prawo do odpoczynku, granice interwencji; proces diagnozy funkcjonalnej i wielospecjalistycznej oceny poziomu funkcjonowania (WOPFU); identyfikacja indywidualnych potrzeb, możliwości i barier; budowanie tożsamości osoby - stymulacja bazalna; zapoznanie z filozofią i podstawowymi technikami stymulacji somatycznej, wibracyjnej, vestibularnej; ćwiczenia w zakresie świadomej i bezpiecznej stymulacji bliskiego kontaktu; planowanie aktywności dnia codziennego w koncepcji bazalnej; metody oparte na rozwoju zmysłów: stymulacja polisensoryczna, Snoezelen (Sala Doświadczenia Świata); komunikacja wspomagająca i alternatywna a osoby z głęboką i sprzężoną niepełnosprawnością; zachowania trudne i sposoby pracy z nimi (autoagresja, stereotypie ruchowe); program Frohlicha i Affolter; metoda "dwuczłowieka" S. Kowalika.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): merytoryczne i metodyczne podstawy prowadzenia zajęć – zgodnie z wybranym zakresem pedagogiki specjalnej; metodykę pracy rewalidacyjno-wychowawczej z osobami ze sprzężoną i znaczną niepełnosprawnością intelektualną; metody pracy z osobami z niepełnosprawnością

intelektualną w stopniu znacznym; organizację i metodykę zajęć rewalidacyjno-wychowawczych; zasady konstruowania indywidualnego programu zajęć rewalidacyjno-wychowawczych oraz współpracy ze środowiskiem rodzinnym lub personelem opiekuńczym placówek pobytu stałego.

Umiejętności (potrafi): pracować w zespole, pełniąc w nim różne role, podejmować i wyznaczać zadania, współpracować z nauczycielami, specjalistami, rodzicami i opiekunami uczniów; wykorzystywać na podstawowym poziomie wiedzę psychologiczną i na poziomie rozszerzonym wiedzę pedagogiczną oraz pozyskiwać dane do analizowania zachowań, procesów i zjawisk w obszarze rehabilitacji, edukacji, terapii i resocjalizacji; projektować i prowadzić zajęcia oraz dokonywać ich ewaluacji – zgodnie z wybranym zakresem pedagogiki specjalnej; analizować metodykę pracy rewalidacyjno-wychowawczej z osobami ze sprzężoną i znaczną niepełnosprawnością intelektualną; analizować i stosować metody pracy z osobami z niepełnosprawnością intelektualną w stopniu znacznym; analizować organizację i metodyki zajęć rewalidacyjno-wychowawczych; konstruować indywidualne programy zajęć rewalidacyjno-wychowawczych; współpracować ze środowiskiem rodzinnym lub personelem opiekuńczym placówek pobytu stałego.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): okazywania empatii dzieciom i uczniom potrzebującym wsparcia i pomocy; profesjonalnego rozwiązywania konfliktów w klasie szkolnej i grupie wychowawczej; współpracy z nauczycielami i specjalistami w celu doskonalenia swojego warsztatu pracy.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia.

E.2I.2. Metodyka nauczania i wychowania osób z głębszą niepełnosprawnością intelektualną 1

Cel kształcenia: projektowanie i prowadzenie zajęć edukacyjno-terapeutycznych, konstruowanie oraz modyfikowanie Indywidualnych Programów Edukacyjno-Terapeutycznych (IPET) na podstawie wielospecjalistycznej oceny poziomu funkcjonowania ucznia i obowiązującej podstawy programowej; rozwijanie kompetencji osobistych, komunikacyjnych i społecznych oraz organizowanie optymalnej przestrzeni i stanowiska pracy.

Treści merytoryczne: umiarkowana i znaczna niepełnosprawność intelektualna (funkcjonowanie poznawcze, emocjonalne i społeczne); dawne i nowe podejście do możliwości rehabilitacji tych osób; system opieki, rehabilitacji i edukacji osób z głębszą niepełnosprawnością intelektualną w Polsce i w innych krajach w przeszłości i obecnie; wczesna interwencja i wczesne stymulowanie rozwoju dzieci; sytuacja psychospołeczna rodzin (rodziców i rodzeństwa) osób z głębszą niepełnosprawnością intelektualną i sposoby ich wspierania; deinstytucjonalizacja, Kręgi wsparcia a osoby z głębszą niepełnosprawnością intelektualną; wspieranie osób dorosłych z głębszą niepełnosprawnością intelektualną (praca, relacje, czas wolny, samostanowienie); system kształcenia osób z głębszą niepełnosprawnością intelektualną w Polsce; cele, zadania, statut - placówki edukacyjne; organizacja pracy dydaktyczno-wychowawczej. IPET; scenariusze zajęć; metody stosowane w pracy (metoda zabawy, kolorowych kół, żywioły i pory roku), metoda ośrodków pracy i metoda instrumentalna; kroki ku samodzielności (nauka codziennych umiejętności); środki dydaktyczne; diagnoza pedagogiczna określająca poziom funkcjonowania osoby z głębszą niepełnosprawnością intelektualną; diagnoza umiejętności funkcjonalnych; obserwacja; skala PAC I Gunzburga; profil osiągnięć ucznia.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): merytoryczne i metodyczne podstawy prowadzenia zajęć – zgodnie z wybranym zakresem pedagogiki specjalnej; metodykę wychowania i kształcenia uczniów z umiarkowaną i znaczną niepełnosprawnością intelektualną w różnych typach placówek systemu oświaty, na różnych etapach edukacyjnych; podstawę programową kształcenia ogólnego dla uczniów z niepełnosprawnością intelektualną w stopniu umiarkowanym lub znacznym w szkołach podstawowych oraz kształcenia ogólnego dla szkoły specjalnej przysposabiającej do pracy; wielospecjalistyczną ocenę poziomu funkcjonowania ucznia i opracowywanie oraz modyfikowanie indywidualnego programu edukacyjno-terapeutycznego; specjalistyczne metody rozwijania kompetencji osobistych, komunikacyjnych i społecznych; zasady organizowania przestrzeni szkolnej oraz optymalnego stanowiska pracy; rolę współpracy z rodziną, nauczycielami i specjalistami.

Umiejętności (potrafi): pracować w zespole, pełniąc w nim różne role, podejmować i wyznaczać zadania, współpracować z nauczycielami, specjalistami, rodzicami i opiekunami uczniów; wykorzystywać na podstawowym poziomie wiedzę psychologiczną i na poziomie rozszerzonym wiedzę

pedagogiczną oraz pozyskiwać dane do analizowania zachowań, procesów i zjawisk w obszarze rehabilitacji, edukacji, terapii i resocjalizacji; projektować i prowadzić zajęcia oraz dokonywać ich ewaluacji – zgodnie z wybranym zakresem pedagogiki specjalnej; analizować metodykę wychowania i kształcenia uczniów z umiarkowaną i znaczną niepełnosprawnością intelektualną w różnych typach placówek systemu oświaty, na różnych etapach edukacyjnych; realizować podstawę programową kształcenia ogólnego dla uczniów z niepełnosprawnością intelektualną w stopniu umiarkowanym lub znacznym w szkołach podstawowych oraz kształcenia ogólnego dla szkoły specjalnej przysposabiającej do pracy; dokonywać wielospecjalistycznej oceny poziomu funkcjonowania ucznia i opracowywać oraz modyfikować indywidualne programy edukacyjno-terapeutyczne; analizować i stosować specjalistyczne metody rozwijania kompetencji osobistych, komunikacyjnych i społecznych; organizować przestrzeń szkolną oraz optymalne stanowisko pracy; współpracować z rodzinami uczniów, nauczycielami i specjalistami.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): rozpoznawania specyfiki środowiska lokalnego i regionalnego oraz ich wpływu na funkcjonowanie uczniów, a także podejmowania współpracy na rzecz dobra uczniów i tych środowisk; działania na rzecz poprawy jakości działania przedszkola, szkoły lub placówki systemu oświaty; okazywania empatii dzieciom i uczniom potrzebującym wsparcia i pomocy; profesjonalnego rozwiązywania konfliktów w klasie szkolnej i grupie wychowawczej; samodzielnego pogłębiania wiedzy pedagogicznej; współpracy z nauczycielami i specjalistami w celu doskonalenia swojego warsztatu pracy.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia.

E.2I.3. Metodyka pracy korekcyjno-kompensacyjnej

Cel kształcenia: zapoznanie z metodyką pracy korekcyjno-kompensacyjnej z osobami ze specyficznymi trudnościami w uczeniu się, zasadami organizowania i prowadzenia zajęć korekcyjno-kompensacyjnych oraz programami wspierającymi usprawnianie poszczególnych zaburzonych funkcji.

Treści merytoryczne: specyficzne trudności w uczeniu się (dysleksja, dysgrafia, dysortografia, dyskalkulia, ADHD); metodyka pracy korekcyjno-kompensacyjnej; organizowanie i realizacja zajęć korekcyjno-kompensacyjnych; programy usprawniania funkcji: percepcyjno-motorycznych, językowych, pamięci i koncentracji; programy usprawniające czytanie i pisanie.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): merytoryczne i metodyczne podstawy prowadzenia zajęć – zgodnie z wybranym zakresem pedagogiki specjalnej; metodykę nauczania uczniów z niepełnosprawnością intelektualną w stopniu lekkim w edukacji wczesnoszkolnej; podstawę programową kształcenia ogólnego w szkole podstawowej (klasy I–III), adaptację treści nauczania i ich realizację w stosunku do dziecka z niepełnosprawnością intelektualną w stopniu lekkim; paradygmat konstruktywistyczny; metodykę nauczania wczesnoszkolnego w zakresie różnych obszarów edukacji; specjalistyczne rozwiązania, ze szczególnym uwzględnieniem nauki czytania i pisanie oraz edukacji matematycznej; metodę ośrodków pracy jako propozycję pracy z uczniami z niepełnosprawnością intelektualną w stopniu lekkim na I etapie edukacyjnym; konstruowanie i ewaluowanie indywidualnych programów edukacyjno-terapeutycznych na I etapie edukacyjnym.

Umiejętności (potrafi): wdrażać efektywne programy zwiększające umiejętności poznawcze i kompetencje społeczne uczniów oraz programy poprawiające integrację rówieśniczą uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi; projektować i prowadzić zajęcia oraz dokonywać ich ewaluacji – zgodnie z wybranym zakresem pedagogiki specjalnej; analizować metodykę nauczania uczniów z niepełnosprawnością intelektualną w stopniu lekkim w edukacji wczesnoszkolnej; analizować i realizować podstawę programową kształcenia ogólnego w szkole podstawowej (klasy I–III), dokonywać adaptacji treści nauczania i ich realizacji w stosunku do dziecka z niepełnosprawnością intelektualną w stopniu lekkim; analizować paradygmat konstruktywistyczny; analizować metodykę nauczania wczesnoszkolnego w zakresie różnych obszarów edukacji; analizować i stosować specjalistyczne rozwiązania, ze szczególnym uwzględnieniem nauki czytania i pisanie oraz edukacji matematycznej; stosować metodę ośrodków pracy jako propozycję pracy z uczniami z niepełnosprawnością intelektualną w stopniu lekkim na I etapie edukacyjnym; konstruować i ewaluować indywidualne programy edukacyjno-terapeutyczne na I etapie edukacyjnym.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): porozumiewania się z osobami pochodzącymi z różnych środowisk i o różnej kondycji emocjonalnej, dialogowego rozwiązywania konfliktów oraz tworzenia dobrej atmosfery dla komunikacji w klasie szkolnej i poza nią; współpracy z nauczycielami i specjalistami w celu doskonalenia swojego warsztatu pracy.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

E.2I.4. Metodyka nauczania i wychowania osób z głębszą niepełnosprawnością intelektualną 2

Cel kształcenia: projektowanie i prowadzenie zajęć edukacyjno-terapeutyczne, z uwzględnieniem Indywidualnych Programów Edukacyjno-Terapeutycznych (IPET); rozwijanie kompetencji osobistych, komunikacyjnych i społecznych oraz organizowanie optymalnej przestrzeni i stanowiska pracy, dostosowując działania do różnych etapów edukacyjnych i typów placówek.

Treści merytoryczne: integracja społeczna, działalność organizacji społecznych na rzecz osób z głębszą niepełnosprawnością intelektualną; Polskie Stowarzyszenia na Rzecz Osób z Niepełnosprawnością Intelektualną; wspólnoty bytowania i świętowania: autonomia i samostanowienie osób z niepełnosprawnością intelektualną; dorosłość osób z głębszą niepełnosprawnością intelektualną; potrzeby miłości i rodzicielstwa; wychowanie seksualne; przemoc wobec osób z niepełnosprawnością intelektualną; czas wolny osób z głębszą niepełnosprawnością intelektualną; aktywność kulturalna i sportowa - Nieprzetarty Szlak, Olimpiady Specjalne - Polska; Metoda M. i Ch. Knill "Programy aktywności" oraz Ch. Knill "Dotyk i komunikacja"; metoda W. Sherborne; realizacja zajęć z funkcjonowania osobistego i społecznego, zajęć rozwijających komunikowanie się, zajęć rozwijających kreatywność, wychowania fizycznego; teksty łatwe do czytania (ETR); rewalidacja indywidualna (cele, zadania, rodzaje zajęć); hipoterapia, dogoterapia, gimnastyka korekcyjna; programy H. Olechnowicz; Zespół Downa (ZD) jako specyficzna jednostka N.I. - występowanie, rozpowszechnienie, przyczyny, charakterystyka zespołu, pomoc osobom z ZD i ich rodzinom.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): merytoryczne i metodyczne podstawy prowadzenia zajęć – zgodnie z wybranym zakresem pedagogiki specjalnej; metodykę wychowania i kształcenia uczniów z umiarkowaną i znaczną niepełnosprawnością intelektualną w różnych typach placówek systemu oświaty, na różnych etapach edukacyjnych; podstawę programową kształcenia ogólnego dla uczniów z niepełnosprawnością intelektualną w stopniu umiarkowanym lub znacznym w szkołach podstawowych oraz kształcenia ogólnego dla szkoły specjalnej przysposabiającej do pracy; wielospecjalistyczną ocenę poziomu funkcjonowania ucznia i opracowywanie oraz modyfikowanie indywidualnego programu edukacyjno-terapeutycznego; specjalistyczne metody rozwijania kompetencji osobistych, komunikacyjnych i społecznych; zasady organizowania przestrzeni szkolnej oraz optymalnego stanowiska pracy; rolę współpracy z rodziną, nauczycielami i specjalistami.

Umiejętności (potrafi): pracować w zespole, pełniąc w nim różne role, podejmować i wyznaczać zadania, współpracować z nauczycielami, specjalistami, rodzicami i opiekunami uczniów; wykorzystywać na podstawowym poziomie wiedzę psychologiczną i na poziomie rozszerzonym wiedzę pedagogiczną oraz pozyskiwać dane do analizowania zachowań, procesów i zjawisk w obszarze rehabilitacji, edukacji, terapii i resocjalizacji; projektować i prowadzić zajęcia oraz dokonywać ich ewaluacji – zgodnie z wybranym zakresem pedagogiki specjalnej; analizować metodykę wychowania i kształcenia uczniów z umiarkowaną i znaczną niepełnosprawnością intelektualną w różnych typach placówek systemu oświaty, na różnych etapach edukacyjnych; realizować podstawę programową kształcenia ogólnego dla uczniów z niepełnosprawnością intelektualną w stopniu umiarkowanym lub znacznym w szkołach podstawowych oraz kształcenia ogólnego dla szkoły specjalnej przysposabiającej do pracy; dokonywać wielospecjalistycznej oceny poziomu funkcjonowania ucznia i opracowywać oraz modyfikować indywidualne programy edukacyjno-terapeutyczne; analizować i stosować specjalistyczne metody rozwijania kompetencji osobistych, komunikacyjnych i społecznych; organizować przestrzeń szkolną oraz optymalne stanowisko pracy; współpracować z rodzinami uczniów, nauczycielami i specjalistami.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): rozpoznawania specyfiki środowiska lokalnego i regionalnego oraz ich wpływu na funkcjonowanie uczniów, a także podejmowania współpracy na rzecz dobra uczniów i tych środowisk; działania na rzecz poprawy jakości działania przedszkola, szkoły lub placówki systemu oświaty; okazywania empatii dzieciom i uczniom potrzebującym wsparcia i pomocy;

profesjonalnego rozwiązywania konfliktów w klasie szkolnej i grupie wychowawczej; samodzielnego pogłębiania wiedzy pedagogicznej; współpracy z nauczycielami i specjalistami w celu doskonalenia swojego warsztatu pracy.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia.

E.2I.5. Metodyka nauczania uczniów z niepełnosprawnością intelektualną w stopniu lekkim w edukacji wczesnoszkolnej

Cel kształcenia: przygotowanie do pracy z uczniem z lekką niepełnosprawnością intelektualną w edukacji wczesnoszkolnej.

Treści merytoryczne: metody, formy, środki i zasady dydaktyczne stosowane w pracy dydaktycznej z uczniami z niepełnosprawnością intelektualną w stopniu lekkim w edukacji wczesnoszkolnej; podstawa programowa kształcenia ogólnego w szkole podstawowej (klasy I–III); adaptacja treści nauczania i ich realizacja w stosunku do dziecka z niepełnosprawnością intelektualną w stopniu lekkim; paradygmat konstruktywistyczny w dydaktyce specjalnej; metodyka nauczania wczesnoszkolnego w zakresie różnych obszarów edukacji; specjalistyczne rozwiązania, ze szczególnym uwzględnieniem nauki czytania i pisanie oraz edukacji matematycznej; metoda ośrodków pracy jako propozycja pracy z uczniami z niepełnosprawnością intelektualną w stopniu lekkim na I etapie edukacyjnym; projektowanie zajęć dla uczniów z niepełnosprawnością intelektualną w stopniu lekkim w edukacji wczesnoszkolnej; budowanie relacji i kontakty z uczniami z niepełnosprawnością intelektualną w stopniu lekkim na I etapie edukacyjnym; konstruowanie i ewaluowanie indywidualnych programów edukacyjno-terapeutycznych na I etapie edukacyjnym; współpraca z nauczycielami, specjalistami, rodzicami i opiekunami uczniów z niepełnosprawnością intelektualną w stopniu lekkim.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): merytoryczne i metodyczne podstawy prowadzenia zajęć – zgodnie z wybranym zakresem pedagogiki specjalnej; metodykę nauczania uczniów z niepełnosprawnością intelektualną w stopniu lekkim w edukacji wczesnoszkolnej; podstawę programową kształcenia ogólnego w szkole podstawowej (klasy I–III), adaptację treści nauczania i ich realizację w stosunku do dziecka z niepełnosprawnością intelektualną w stopniu lekkim; paradygmat konstruktywistyczny; metodykę nauczania wczesnoszkolnego w zakresie różnych obszarów edukacji; specjalistyczne rozwiązania, ze szczególnym uwzględnieniem nauki czytania i pisanie oraz edukacji matematycznej; metodę ośrodków pracy jako propozycję pracy z uczniami z niepełnosprawnością intelektualną w stopniu lekkim na I etapie edukacyjnym; konstruowanie i ewaluowanie indywidualnych programów edukacyjno-terapeutycznych na I etapie edukacyjnym.

Umiejętności (potrafi): pracować w zespole, pełniąc w nim różne role, podejmować i wyznaczać zadania, współpracować z nauczycielami, specjalistami, rodzicami i opiekunami uczniów; wykorzystywać na podstawowym poziomie wiedzę psychologiczną i na poziomie rozszerzonym wiedzę pedagogiczną oraz pozyskiwać dane do analizowania zachowań, procesów i zjawisk w obszarze rehabilitacji, edukacji, terapii i resocjalizacji; projektować i prowadzić zajęcia oraz dokonywać ich ewaluacji – zgodnie z wybranym zakresem pedagogiki specjalnej; analizować metodykę nauczania uczniów z niepełnosprawnością intelektualną w stopniu lekkim w edukacji wczesnoszkolnej; analizować i realizować podstawę programową kształcenia ogólnego w szkole podstawowej (klasy I–III), dokonywać adaptacji treści nauczania i ich realizacji w stosunku do dziecka z niepełnosprawnością intelektualną w stopniu lekkim; analizować paradygmat konstruktywistyczny; analizować metodykę nauczania wczesnoszkolnego w zakresie różnych obszarów edukacji; analizować i stosować specjalistyczne rozwiązania, ze szczególnym uwzględnieniem nauki czytania i pisanie oraz edukacji matematycznej; stosować metodę ośrodków pracy jako propozycję pracy z uczniami z niepełnosprawnością intelektualną w stopniu lekkim na I etapie edukacyjnym; konstruować i ewaluować indywidualne programy edukacyjno-terapeutyczne na I etapie edukacyjnym.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): pracy w zespole, pełnienia w nim różnych ról oraz współpracy z nauczycielami, pedagogami, specjalistami, rodzicami lub opiekunami uczniów i innymi członkami społeczności szkolnej i lokalnej; okazywania empatii dzieciom i uczniom potrzebującym wsparcia i pomocy; profesjonalnego rozwiązywania konfliktów w klasie szkolnej i grupie wychowawczej; współpracy z nauczycielami i specjalistami w celu doskonalenia swojego warsztatu pracy.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia.

E.2I.6. Organizacja i specyfika kształcenia uczniów z niepełnosprawnością intelektualną w stopniu lekkim na II i III etapie edukacyjnym

Cel kształcenia: zapoznanie z problematyką kształcenia uczniów z niepełnosprawnością intelektualną w stopniu lekkim na II i III etapie edukacyjnym, kształtowanie umiejętności projektowania zajęć z udziałem uczniów z niepełnosprawnością intelektualną w stopniu lekkim, w tym dostosowywanie treści i form kształcenia, uwrażliwienie na potrzebę przyjmowania odpowiedzialności za podejmowane decyzje w procesie edukacji uczniów z niepełnosprawnością intelektualną w stopniu lekkim.

Treści merytoryczne: osoba z niepełnosprawnością intelektualną w stopniu lekkim w polskim systemie edukacji; systemy edukacji osób niepełnosprawnych intelektualnie - na przykładzie rozwiązań w Anglii i Republice Czeskiej; podstawy prawne edukacji uczniów z niepełnosprawnością intelektualną w stopniu lekkim na II i III etapie edukacyjnym; planowanie procesu kształcenia i wychowania uczniów z niepełnosprawnością intelektualną na II i III etapie edukacyjnym; zasady i reguły pracy dydaktyczno-wychowawczej na II i III etapie edukacyjnym; kontrola i ocena wiadomości i umiejętności uczniów z lekką niepełnosprawnością intelektualną na II etapie edukacji; wyniki sprawdzianów i egzaminów; ewaluacja programów nauczania; specyfika oceniania uczniów z niepełnosprawnością intelektualną w stopniu lekkim; wsparcie dzieci z niepełnosprawnością intelektualną w stopniu lekkim w szkole; wsparcie metodyczne nauczyciela uczniów z niepełnosprawnością intelektualną w stopniu lekkim na II i III etapie edukacyjnym; podstawa programowa, cele i treści kształcenia, środki dydaktyczne, metody kształcenia, formy organizacji zajęć, zajęcia pozalekcyjne, kryteria analizy wartości podręcznika dla ucznia i jego przydatności dydaktycznej, cele nauczania i wychowania uczniów z niepełnosprawnością intelektualną w stopniu lekkim na II i III etapie edukacyjnym; organizacja nauczania i wychowania uczniów z niepełnosprawnością intelektualną w stopniu lekkim; dostosowywanie procesu kształcenia i wychowania do indywidualnych potrzeb i możliwości uczniów z lekką niepełnosprawnością intelektualną na II i III etapie edukacyjnym; zadania nauczyciela-wychowawcy w pracy z uczniami z niepełnosprawnością intelektualną w stopniu lekkim na II i III etapie edukacyjnym; strategie organizowania zajęć z wykorzystaniem różnych form edukacji uczniów z niepełnosprawnością intelektualną w stopniu lekkim, w tym z dodatkowymi sprzężonymi zaburzeniami na II i III etapie edukacyjnym; metodyczne aspekty błędów wychowawczych oraz współpracy z rodzicami uczniów z niepełnosprawnością intelektualną na II i III etapie edukacyjnym; tworzenie scenariuszy/konspektów zajęć.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): organizację i metodyki kształcenia uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi w systemie integracyjnym i włączającym, w szczególności modele współpracy pedagogów specjalnych z nauczycielami, specjalistami, rodzicami lub opiekunami, oraz modele indywidualizacji lekcji, efektywne strategie nauczania i uniwersalnego projektowania zajęć; merytoryczne i medyczne podstawy prowadzenia zajęć- zgodnie z wybranym zakresem pedagogiki specjalnej; organizację i specyfikę kształcenia uczniów z niepełnosprawnością intelektualną w stopniu lekkim na II i III etapie edukacyjnym; zadania nauczyciela – wychowawcy na różnych etapach edukacyjnych; zasady i reguły pracy dydaktyczno-wychowawczej; cele, treści kształcenia, środki dydaktyczne, metody kształcenia, formy organizacji zajęć, zajęcia pozalekcyjne, wsparcie metodyczne nauczyciela, strategie organizowania zajęć w różnych formach edukacji uczniów z niepełnosprawnością intelektualną w stopniu lekkim, w tym z dodatkowymi sprzężonymi zaburzeniami; metodyczne aspekty błędów wychowawczych oraz współpracy z rodzicami lub opiekunami uczniów i specjalistami.

Umiejętności (potrafi): prowadzić zajęcia w grupie zróżnicowanej, indywidualizować zadania, dostosowywać metody i treści do potrzeb i możliwości uczniów, w tym uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi, oraz wykorzystywać zasady i metody indywidualnego projektowania zajęć; pracować w zespole, pełniąc w nim różne role, podejmować i wyznaczać zadania, współpracować z nauczycielami, specjalistami, rodzicami i opiekunami uczniów; projektować i prowadzić zajęcia oraz dokonywać ich ewaluacji – zgodnie z wybranym zakresem pedagogiki specjalnej; analizować organizację i specyfikę kształcenia uczniów z niepełnosprawnością intelektualną w stopniu lekkim na II i III etapie edukacyjnym; realizować zadania nauczyciela – wychowawcy na różnych etapach edukacyjnych; przestrzegać zasad i reguł pracy dydaktyczno-wychowawczej; określać cele, treści kształcenia, środki dydaktyczne, metody kształcenia, formy organizacji zajęć, planować zajęcia

pozalekcyjne, prezentować wsparcie metodyczne nauczyciela; analizować i stosować strategie organizowania zajęć w różnych formach edukacji uczniów z niepełnosprawnością intelektualną w stopniu lekkim, w tym z dodatkowymi sprzężonymi zaburzeniami; analizować metodyczne aspekty błędów wychowawczych; prezentować metodyczne aspekty współpracy z rodzicami lub opiekunami uczniów oraz specjalistami.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): komunikowania się i współpracy z otoczeniem oraz aktywnego uczestnictwa w grupach i organizacjach realizujących działania edukacyjne, rehabilitacyjne, terapeutyczne i resocjalizacyjne; okazywania empatii dzieciom i uczniom potrzebującym wsparcia i pomocy; profesjonalnego rozwiązywania konfliktów w klasie szkolnej i grupie wychowawczej; współpracy z nauczycielami i specjalistami w celu doskonalenia swojego warsztatu pracy.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia.

E.2I.7. Warsztaty plastyczne

Cel kształcenia: przygotowanie do wykorzystania różnego rodzaju technik plastycznych oraz poznanie podstawowych informacji na temat twórczości plastycznej dzieci, w tym dzieci z niepełnosprawnością.

Treści merytoryczne: merytoryczne i metodyczne podstawy prowadzenia zajęć plastycznych, w szczególności dla uczniów z niepełnosprawnością intelektualną w stopniu lekkim w edukacji wczesnoszkolnej; praktyczne wykorzystanie technik plastycznych (malarskich, rysunkowych, rzeźbiarskich); model talentu twórczego i techniki rozwijające twórczość; twórczość plastyczna a rozwój umysłowy dziecka.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): merytoryczne i metodyczne podstawy prowadzenia zajęć – zgodnie z wybranym zakresem pedagogiki specjalnej; metodykę nauczania uczniów z niepełnosprawnością intelektualną w stopniu lekkim w edukacji wczesnoszkolnej; podstawę programową kształcenia ogólnego w szkole podstawowej (klasy I–III), adaptację treści nauczania i ich realizację w stosunku do dziecka z niepełnosprawnością intelektualną w stopniu lekkim; paradygmat konstruktywistyczny; metodykę nauczania wczesnoszkolnego w zakresie różnych obszarów edukacji; specjalistyczne rozwiązania, ze szczególnym uwzględnieniem nauki czytania i pisanie oraz edukacji matematycznej; metodę ośrodków pracy jako propozycję pracy z uczniami z niepełnosprawnością intelektualną w stopniu lekkim na I etapie edukacyjnym; konstruowanie i ewaluowanie indywidualnych programów edukacyjno-terapeutycznych na I etapie edukacyjnym.

Umiejętności (potrafi): wdrażać efektywne programy zwiększające umiejętności poznawcze i kompetencje społeczne uczniów oraz programy poprawiające integrację rówieśniczą uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi; analizować metodykę nauczania uczniów z niepełnosprawnością intelektualną w stopniu lekkim w edukacji wczesnoszkolnej; analizować i realizować podstawę programową kształcenia ogólnego w szkole podstawowej (klasy I–III), dokonywać adaptacji treści nauczania i ich realizacji w stosunku do dziecka z niepełnosprawnością intelektualną w stopniu lekkim; analizować paradygmat konstruktywistyczny; analizować metodykę nauczania wczesnoszkolnego w zakresie różnych obszarów edukacji; analizować i stosować specjalistyczne rozwiązania, ze szczególnym uwzględnieniem nauki czytania i pisanie oraz edukacji matematycznej; stosować metodę ośrodków pracy jako propozycję pracy z uczniami z niepełnosprawnością intelektualną w stopniu lekkim na I etapie edukacyjnym; konstruować i ewaluować indywidualne programy edukacyjno-terapeutyczne na I etapie edukacyjnym.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): pracy w zespole, pełnienia w nim różnych ról oraz współpracy z nauczycielami, pedagogami, specjalistami, rodzicami lub opiekunami uczniów i innymi członkami społeczności szkolnej i lokalnej; samodzielnego pogłębiania wiedzy pedagogicznej.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

E.2I.8. Warsztaty muzyczne

Cel kształcenia: zapoznanie z możliwościami wspólnego tworzenia/wykonywania utworów muzycznych.

Treści merytoryczne: podstawy gry na instrumentach; wspólna improwizacja muzyczna; wykorzystanie tonacji durowych i molowych do zabaw i ćwiczeń; zasady konstrukcji programu do nauki podstaw gry na instrumencie; innowacyjne sposoby nauki z wykorzystaniem aplikacji elektronicznych.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): merytoryczne i metodyczne podstawy prowadzenia zajęć – zgodnie z wybranym zakresem pedagogiki specjalnej; metodykę nauczania uczniów z niepełnosprawnością intelektualną w stopniu lekkim w edukacji wczesnoszkolnej; podstawę programową kształcenia ogólnego w szkole podstawowej (klasy I–III), adaptację treści nauczania i ich realizację w stosunku do dziecka z niepełnosprawnością intelektualną w stopniu lekkim; paradygmat konstruktywistyczny; metodykę nauczania wczesnoszkolnego w zakresie różnych obszarów edukacji; specjalistyczne rozwiązania, ze szczególnym uwzględnieniem nauki czytania i pisanie oraz edukacji matematycznej; metodę ośrodków pracy jako propozycję pracy z uczniami z niepełnosprawnością intelektualną w stopniu lekkim na I etapie edukacyjnym; konstruowanie i ewaluowanie indywidualnych programów edukacyjno-terapeutycznych na I etapie edukacyjnym.

Umiejętności (potrafi): wdrażać efektywne programy zwiększające umiejętności poznawcze i kompetencje społeczne uczniów oraz programy poprawiające integrację rówieśniczą uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi; analizować własne działania pedagogiczne, dydaktyczne, wychowawcze, opiekuńcze i rehabilitacyjne, wskazywać obszary wymagające modyfikacji, eksperymentowania i wdrażania działań innowacyjnych; projektować i prowadzić zajęcia oraz dokonywać ich ewaluacji – zgodnie z wybranym zakresem pedagogiki specjalnej; analizować metodykę nauczania uczniów z niepełnosprawnością intelektualną w stopniu lekkim w edukacji wczesnoszkolnej; analizować i realizować podstawę programową kształcenia ogólnego w szkole podstawowej (klasy I–III), dokonywać adaptacji treści nauczania i ich realizacji w stosunku do dziecka z niepełnosprawnością intelektualną w stopniu lekkim; analizować paradygmat konstruktywistyczny; analizować metodykę nauczania wczesnoszkolnego w zakresie różnych obszarów edukacji; analizować i stosować specjalistyczne rozwiązania, ze szczególnym uwzględnieniem nauki czytania i pisanie oraz edukacji matematycznej; stosować metodę ośrodków pracy jako propozycję pracy z uczniami z niepełnosprawnością intelektualną w stopniu lekkim na I etapie edukacyjnym; konstruować i ewaluować indywidualne programy edukacyjno-terapeutyczne na I etapie edukacyjnym.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): porozumiewania się z osobami pochodzącymi z różnych środowisk i o różnej kondycji emocjonalnej, dialogowego rozwiązywania konfliktów oraz tworzenia dobrej atmosfery dla komunikacji w klasie szkolnej i poza nią; samodzielnego pogłębiania wiedzy pedagogicznej.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

E.2I.9. Pedagogika zabawy

Cel kształcenia: zapoznanie z podstawami pedagogiki zabawy, rozwijanie umiejętności organizowania zabaw ruchowych wspierających integrację i rozwój grupy.

Treści merytoryczne: pedagogika zabawy jako metodyka pracy z grupą; zasady organizowania zabaw ruchowych; idea i założenia zabaw dziecięcych; integracja grupy; zabawy i piosenki na powitanie; zabawy na zapamiętywanie imion i poznanie cech charakteru; kreatywne podziały na grupy; zabawy w kole; terapia śpiewem, piosenki z orientacją w schemacie własnego ciała; tańce w kręgu; sensoplastyka; gry i zabawy wymagające współpracy i na rozładowanie energii; gry planszowe i karciane wspierające rozwój grupy; zabawy oparte o kontakt z ciałem (zabawy paluszkowe, baraszkowanie, masaże); zabawy relaksacyjne; gry i zabawy w sytuacji choroby.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): merytoryczne i metodyczne podstawy prowadzenia zajęć – zgodnie z wybranym zakresem pedagogiki specjalnej; metodykę wychowania i kształcenia uczniów z umiarkowaną i znaczną niepełnosprawnością intelektualną w różnych typach placówek systemu oświaty, na różnych etapach edukacyjnych; podstawę programową kształcenia ogólnego dla uczniów z niepełnosprawnością intelektualną w stopniu umiarkowanym lub znacznym w szkołach podstawowych oraz kształcenia ogólnego dla szkoły specjalnej przysposabiającej do pracy; wielospecjalistyczną ocenę poziomu funkcjonowania ucznia i opracowywanie oraz modyfikowanie indywidualnego programu edukacyjno-terapeutycznego; specjalistyczne metody rozwijania kompetencji osobistych, komunikacyjnych i społecznych; zasady organizowania przestrzeni szkolnej oraz optymalnego stanowiska pracy; rolę współpracy z rodziną, nauczycielami i specjalistami.

Umiejętności (potrafi): wykorzystywać na podstawowym poziomie wiedzę psychologiczną i na poziomie rozszerzonym wiedzę pedagogiczną oraz pozyskiwać dane do analizowania zachowań, procesów i zjawisk w obszarze rehabilitacji, edukacji, terapii i resocjalizacji; pracować w zespole, pełnić w nim różne role, podejmować i wyznaczać zadania, współpracować z nauczycielami, specjalistami, rodzicami i opiekunami uczniów; projektować i prowadzić zajęcia oraz dokonywać ich ewaluacji – zgodnie z wybranym zakresem pedagogiki specjalnej; analizować metodykę nauczania uczniów z niepełnosprawnością intelektualną w stopniu lekkim w edukacji wczesnoszkolnej; analizować i realizować podstawę programową kształcenia ogólnego w szkole podstawowej (klasy I–III), dokonywać adaptacji treści nauczania i ich realizacji w stosunku do dziecka z niepełnosprawnością intelektualną w stopniu lekkim; analizować paradygmat konstruktywistyczny; analizować metodykę nauczania wczesnoszkolnego w zakresie różnych obszarów edukacji; analizować i stosować specjalistyczne rozwiązania, ze szczególnym uwzględnieniem nauki czytania i pisanie oraz edukacji matematycznej; stosować metodę ośrodków pracy jako propozycję pracy z uczniami z niepełnosprawnością intelektualną w stopniu lekkim na I etapie edukacyjnym; konstruować i ewaluować indywidualne programy edukacyjno-terapeutyczne na I etapie edukacyjnym.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): porozumiewania się z osobami pochodzącymi z różnych środowisk i o różnej kondycji emocjonalnej, dialogowego rozwiązywania konfliktów oraz tworzenia dobrej atmosfery dla komunikacji w klasie szkolnej i poza nią; okazywania empatii dzieciom i uczniom potrzebującym wsparcia i pomocy; profesjonalnego rozwiązywania konfliktów w klasie szkolnej i grupie wychowawczej; samodzielnego pogłębiania wiedzy pedagogicznej.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

E.2I.10. Praktyka śródroczna - metodyka nauczania i wychowania osób z głębszą niepełnosprawnością intelektualną

Cel kształcenia: kształcenie kompetencji praktycznych w zakresie działań pedagogicznych umożliwiających nabywanie doświadczeń związanych z funkcjonowaniem systemu oświaty i wychowania, specyfiką placówek edukacyjnych, rehabilitacyjnych i wychowawczych dla osób z głębszą niepełnosprawnością intelektualną.

Treści merytoryczne: obserwacja oraz aktywne uczestnictwo w działaniach dydaktycznych, wychowawczych i terapeutycznych realizowanych w placówkach systemu oświaty kształcących osoby z umiarkowaną i znaczną niepełnosprawnością intelektualną; organizacja procesu nauczania i wychowania, stosowane metody pracy, zasady indywidualizacji oddziaływań edukacyjno-terapeutycznych oraz współpraca nauczycieli, specjalistów i rodzin uczniów.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): merytoryczne i metodyczne podstawy prowadzenia zajęć – zgodnie z wybranym zakresem pedagogiki specjalnej; metodykę nauczania uczniów z niepełnosprawnością intelektualną w stopniu lekkim w edukacji wczesnoszkolnej; podstawę programową kształcenia ogólnego w szkole podstawowej (klasy I–III), adaptację treści nauczania i ich realizację w stosunku do dziecka z niepełnosprawnością intelektualną w stopniu lekkim; paradygmat konstruktywistyczny; metodykę nauczania wczesnoszkolnego w zakresie różnych obszarów edukacji; specjalistyczne rozwiązania, ze szczególnym uwzględnieniem nauki czytania i pisanie oraz edukacji matematycznej; metodę ośrodków pracy jako propozycję pracy z uczniami z niepełnosprawnością intelektualną w stopniu lekkim na I etapie edukacyjnym; konstruowanie i ewaluowanie indywidualnych programów edukacyjno-terapeutycznych na I etapie edukacyjnym; organizację i specyfikę kształcenia uczniów z niepełnosprawnością intelektualną w stopniu lekkim na II i III etapie edukacyjnym; zadania nauczyciela – wychowawcy na różnych etapach edukacyjnych; zasady i reguły pracy dydaktyczno-wychowawczej; cele, treści kształcenia, środki dydaktyczne, metody kształcenia, formy organizacji zajęć, zajęcia pozalekcyjne, wsparcie metodyczne nauczyciela, strategie organizowania zajęć w różnych formach edukacji uczniów z niepełnosprawnością intelektualną w stopniu lekkim, w tym z dodatkowymi sprzężonymi zaburzeniami; metodyczne aspekty błędów wychowawczych oraz współpracy z rodzicami lub opiekunami uczniów i specjalistami; metodykę wychowania i kształcenia uczniów z umiarkowaną i znaczną niepełnosprawnością intelektualną w różnych typach placówek systemu oświaty, na różnych etapach edukacyjnych; podstawę programową kształcenia ogólnego dla uczniów z niepełnosprawnością intelektualną w stopniu umiarkowanym lub znacznym w szkołach podstawowych oraz kształcenia

ogólnego dla szkoły specjalnej przysposabiającej do pracy; wielospecjalistyczną ocenę poziomu funkcjonowania ucznia i opracowywanie oraz modyfikowanie indywidualnego programu edukacyjno-terapeutycznego; specjalistyczne metody rozwijania kompetencji osobistych, komunikacyjnych i społecznych; zasady organizowania przestrzeni szkolnej oraz optymalnego stanowiska pracy; rolę współpracy z rodziną, nauczycielami i specjalistami.

Umiejętności (potrafi): pracować w zespole, pełniąc w nim różne role, podejmować i wyznaczać zadania, współpracować z nauczycielami, specjalistami, rodzicami i opiekunami uczniów; projektować i prowadzić zajęcia oraz dokonywać ich ewaluacji – zgodnie z wybranym zakresem pedagogiki specjalnej; analizować metodykę nauczania uczniów z niepełnosprawnością intelektualną w stopniu lekkim w edukacji wczesnoszkolnej; analizować i realizować podstawę programową kształcenia ogólnego w szkole podstawowej (klasy I–III), dokonywać adaptacji treści nauczania i ich realizacji w stosunku do dziecka z niepełnosprawnością intelektualną w stopniu lekkim; analizować paradygmat konstruktywistyczny; analizować metodykę nauczania wczesnoszkolnego w zakresie różnych obszarów edukacji; analizować i stosować specjalistyczne rozwiązania, ze szczególnym uwzględnieniem nauki czytania i pisanie oraz edukacji matematycznej; stosować metodę ośrodków pracy jako propozycję pracy z uczniami z niepełnosprawnością intelektualną w stopniu lekkim na I etapie edukacyjnym; konstruować i ewaluować indywidualne programy edukacyjno-terapeutyczne na I etapie edukacyjnym; analizować organizację i specyfikę kształcenia uczniów z niepełnosprawnością intelektualną w stopniu lekkim na II i III etapie edukacyjnym; realizować zadania nauczyciela – wychowawcy na różnych etapach edukacyjnych; przestrzegać zasad i reguł pracy dydaktyczno-wychowawczej; określać cele, treści kształcenia, środki dydaktyczne, metody kształcenia, formy organizacji zajęć, planować zajęcia pozalekcyjne, prezentować wsparcie metodyczne nauczyciela; analizować i stosować strategie organizowania zajęć w różnych formach edukacji uczniów z niepełnosprawnością intelektualną w stopniu lekkim, w tym z dodatkowymi sprzężonymi zaburzeniami; analizować metodyczne aspekty błędów wychowawczych; prezentować metodyczne aspekty współpracy z rodzicami lub opiekunami uczniów oraz specjalistami; analizować metodykę wychowania i kształcenia uczniów z umiarkowaną i znaczną niepełnosprawnością intelektualną w różnych typach placówek systemu oświaty, na różnych etapach edukacyjnych; realizować podstawę programową kształcenia ogólnego dla uczniów z niepełnosprawnością intelektualną w stopniu umiarkowanym lub znacznym w szkołach podstawowych oraz kształcenia ogólnego dla szkoły specjalnej przysposabiającej do pracy; dokonywać wielospecjalistycznej oceny poziomu funkcjonowania ucznia i opracowywać oraz modyfikować indywidualne programy edukacyjno-terapeutyczne; analizować i stosować specjalistyczne metody rozwijania kompetencji osobistych, komunikacyjnych i społecznych; organizować przestrzeń szkolną oraz optymalne stanowisko pracy; współpracować z rodzinami uczniów, nauczycielami i specjalistami.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): rozpoznawania specyfiki środowiska lokalnego i regionalnego oraz ich wpływu na funkcjonowanie uczniów, a także podejmowania współpracy na rzecz dobra uczniów i tych środowisk; okazywania empatii dzieciom i uczniom potrzebującym wsparcia i pomocy; profesjonalnego rozwiązywania konfliktów w klasie szkolnej i grupie wychowawczej; współpracy z nauczycielami i specjalistami w celu doskonalenia swojego warsztatu pracy.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

E.2I.11. Praktyka śródroczna - metodyka pracy z osobami z niepełnosprawnością sprzężoną

Cel kształcenia: zapoznanie z typami, organizacją pracy, realizowanymi działaniami edukacyjno-rehabilitacyjno-terapeutycznymi, składem osobowym podopiecznych, wymaganymi kwalifikacjami kadry pracującej z osobami (szczególnie dziećmi) z niepełnosprawnością sprzężoną (w tym ze sprzężoną niepełnosprawnością intelektualną).

Treści merytoryczne: organizacja pracy wybranych placówek realizujących działania na rzecz dzieci z niepełnosprawnością sprzężoną (w tym ze sprzężoną niepełnosprawnością intelektualną), z prowadzoną w nich dokumentacją; metody i formy działań specjalistycznych oraz metodyka realizacji zajęć rewalidacyjno-wychowawczych; zasady konstruowania indywidualnego programu zajęć rewalidacyjno-wychowawczych; współpraca ze środowiskiem rodzinnym lub personelem opiekuńczym placówek pobytu stałego; hospitacja zajęć edukacyjnych, rehabilitacyjnych, rewalidacyjnych i terapeutycznych w wybranych placówkach realizujących swoje działania pod adresem osób z niepełnosprawnościami sprzężonymi (w tym ze sprzężoną niepełnosprawnością intelektualną).

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): merytoryczne i metodyczne podstawy prowadzenia zajęć – zgodnie z wybranym zakresem pedagogiki specjalnej; metodykę pracy rewalidacyjno-wychowawczej z osobami ze sprzężoną i znaczną niepełnosprawnością intelektualną; metody pracy z osobami z niepełnosprawnością intelektualną w stopniu znacznym; organizację i metodykę zajęć rewalidacyjno-wychowawczych; zasady konstruowania indywidualnego programu zajęć rewalidacyjno-wychowawczych oraz współpracy ze środowiskiem rodzinnym lub personelem opiekuńczym placówek pobytu stałego.

Umiejętności (potrafi): pracować w zespole, pełniąc w nim różne role, podejmować i wyznaczać zadania, współpracować z nauczycielami, specjalistami, rodzicami i opiekunami uczniów; projektować i prowadzić zajęcia oraz dokonywać ich ewaluacji – zgodnie z wybranym zakresem pedagogiki specjalnej; analizować metodykę pracy rewalidacyjno-wychowawczej z osobami ze sprzężoną i znaczną niepełnosprawnością intelektualną; analizować i stosować metody pracy z osobami z niepełnosprawnością intelektualną w stopniu znacznym; analizować organizację i metodyki zajęć rewalidacyjno-wychowawczych; konstruować indywidualne programy zajęć rewalidacyjno-wychowawczych; współpracować ze środowiskiem rodzinnym lub personelem opiekuńczym placówek pobytu stałego.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): rozpoznawania specyfiki środowiska lokalnego i regionalnego oraz ich wpływu na funkcjonowanie uczniów, a także podejmowania współpracy na rzecz dobra uczniów i tych środowisk; profesjonalnego rozwiązywania konfliktów w klasie szkolnej i grupie wychowawczej; współpracy z nauczycielami i specjalistami w celu doskonalenia swojego warsztatu pracy.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

E.3I. PRAKTYKI ZAWODOWE

E.3I.1. Praktyka ciągła - do grupy przedmiotów z zakresu I

Cel kształcenia: zapoznanie z organizacją i funkcjonowaniem placówek, w których znajdują się osoby z niepełnosprawnością intelektualną; kształtowanie umiejętności obserwacji, analizy i realizacji działań dydaktycznych, wychowawczych i/lub opiekuńczych oraz konfrontowanie wiedzy psychologiczno-pedagogicznej z praktyką edukacyjną.

Treści merytoryczne: organizacja i funkcjonowanie placówki, w tym m.in. przedszkola, szkoły lub innej placówki oświatowej bądź pozaoświatowej, w szczególności z osobami z niepełnosprawnością intelektualną; dokumentacja w placówce (m.in. statut, plan pracy oraz program wychowawczo-profilaktyczny); obserwacja codziennej pracy nauczycieli i specjalistów; współpraca zespołowa; metody i formy pracy dydaktycznej, wychowawczej i opiekuńczej z osobami z niepełnosprawnością intelektualną; hospitacja (obserwacja) zajęć np. lekcyjnych i pozalekcyjnych, dyżurów międzylekcyjnych oraz innych działań opiekuńczo-wychowawczych; współpraca z kadrą placówki.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): organizację i metodyki kształcenia uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi w systemie integracyjnym i włączającym, w szczególności modele współpracy pedagogów specjalnych z nauczycielami, specjalistami, rodzicami lub opiekunami, oraz modele indywidualizacji lekcji, efektywne strategie nauczania i uniwersalnego projektowania zajęć; merytoryczne i metodyczne podstawy prowadzenia zajęć – zgodnie z wybranym zakresem pedagogiki specjalnej; zadania charakterystyczne dla przedszkola, szkoły lub placówki systemu oświaty oraz środowisko, w jakim one działają; organizację, statut i plan pracy przedszkola, szkoły lub placówki systemu oświaty oraz program wychowawczo-profilaktyczny; zasady zapewniania bezpieczeństwa dzieciom w przedszkolu, uczniom w szkole lub placówce systemu oświaty i poza nimi.

Umiejętności (potrafi): diagnozować złożone sytuacje rehabilitacyjne, edukacyjne, terapeutyczne i resocjalizacyjne, projektować i prowadzić zajęcia z uwzględnieniem specjalnych potrzeb edukacyjnych uczniów; prowadzić zajęcia w grupie zróżnicowanej, indywidualizować zadania, dostosowywać metody i treści do potrzeb i możliwości uczniów, w tym uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi, oraz wykorzystywać zasady i metody indywidualnego projektowania zajęć; pracować w zespole, pełniąc w nim różne role, podejmować i wyznaczać zadania, współpracować z nauczycielami, specjalistami, rodzicami i opiekunami uczniów; projektować i prowadzić zajęcia oraz dokonywać ich ewaluacji – zgodnie z wybranym zakresem pedagogiki specjalnej; wyciągać wnioski z obserwacji pracy

nauczycieli, ich interakcji z dziećmi i uczniami oraz sposobu, w jaki planują i przeprowadzają zajęcia dydaktyczne, wychowawcze i opiekuńcze; wyciągać wnioski z obserwacji sposobu integracji działań opiekuńczo-wychowawczych i dydaktycznych przez nauczycieli; wyciągać wnioski z bezpośredniej obserwacji pozalekcyjnych działań opiekuńczo- -wychowawczych nauczycieli, w tym podczas dyżurów na przerwach międzylekcyjnych i zorganizowanych wyjść grup uczniowskich; zaplanować i przeprowadzić zajęcia pod nadzorem opiekuna praktyk zawodowych; analizować, przy pomocy opiekuna praktyk zawodowych oraz nauczycieli akademickich prowadzących zajęcia w zakresie przygotowania psychologiczno-pedagogicznego, sytuacje i zdarzenia pedagogiczne zaobserwowane lub doświadczane w czasie praktyk.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): komunikowania się i współpracy z otoczeniem oraz aktywnego uczestnictwa w grupach i organizacjach realizujących działania edukacyjne, rehabilitacyjne, terapeutyczne i resocjalizacyjne; rozpoznawania specyfiki środowiska lokalnego i regionalnego oraz ich wpływu na funkcjonowanie uczniów, a także podejmowania współpracy na rzecz dobra uczniów i tych środowisk; działania na rzecz poprawy jakości działania przedszkola, szkoły lub placówki systemu oświaty; pracy w zespole, pełnienia w nim różnych ról oraz współpracy z nauczycielami, pedagogami, specjalistami, rodzicami lub opiekunami uczniów i innymi członkami społeczności szkolnej i lokalnej; skutecznego współdziałania z opiekunem praktyk zawodowych oraz z nauczycielami w celu poszerzania swojej wiedzy.

Forma prowadzenia zajęć: praktyka.

E.3I.2. Praktyka ciągła - do grupy przedmiotów z zakresu II

Cel kształcenia: zapoznanie z organizacją i funkcjonowaniem placówek, w których znajdują się osoby z niepełnosprawnością intelektualną; kształtowanie umiejętności obserwacji, analizy i realizacji działań dydaktycznych, wychowawczych i/lub opiekuńczych oraz konfrontowanie wiedzy psychologiczno-pedagogicznej z praktyką edukacyjną.

Treści merytoryczne: organizacja i funkcjonowanie placówki, w tym m.in. przedszkola, szkoły lub innej placówki oświatowej bądź pozaoświatowej, w szczególności z osobami z niepełnosprawnością intelektualną; dokumentacja w placówce (m.in. statut, plan pracy oraz program wychowawczo-profilaktyczny); obserwacja codziennej pracy nauczycieli i specjalistów; współpraca zespołowa; metody i formy pracy dydaktycznej, wychowawczej i opiekuńczej z osobami z niepełnosprawnością intelektualną; hospitacja (obserwacja) zajęć np. lekcyjnych i pozalekcyjnych, dyżurów międzylekcyjnych oraz innych działań opiekuńczo-wychowawczych; współpraca z kadrą placówki.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): organizację i metodyki kształcenia uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi w systemie integracyjnym i włączającym, w szczególności modele współpracy pedagogów specjalnych z nauczycielami, specjalistami, rodzicami lub opiekunami, oraz modele indywidualizacji lekcji, efektywne strategie nauczania i uniwersalnego projektowania zajęć; merytoryczne i metodyczne podstawy prowadzenia zajęć – zgodnie z wybranym zakresem pedagogiki specjalnej; zadania charakterystyczne dla przedszkola, szkoły lub placówki systemu oświaty oraz środowisko, w jakim one działają; organizację, statut i plan pracy przedszkola, szkoły lub placówki systemu oświaty oraz program wychowawczo-profilaktyczny; zasady zapewniania bezpieczeństwa dzieciom w przedszkolu, uczniom w szkole lub placówce systemu oświaty i poza nimi.

Umiejętności (potrafi): diagnozować złożone sytuacje rehabilitacyjne, edukacyjne, terapeutyczne i resocjalizacyjne, projektować i prowadzić zajęcia z uwzględnieniem specjalnych potrzeb edukacyjnych uczniów; prowadzić zajęcia w grupie zróżnicowanej, indywidualizować zadania, dostosowywać metody i treści do potrzeb i możliwości uczniów, w tym uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi, oraz wykorzystywać zasady i metody indywidualnego projektowania zajęć; pracować w zespole, pełniąc w nim różne role, podejmować i wyznaczać zadania, współpracować z nauczycielami, specjalistami, rodzicami i opiekunami uczniów; projektować i prowadzić zajęcia oraz dokonywać ich ewaluacji – zgodnie z wybranym zakresem pedagogiki specjalnej; wyciągać wnioski z obserwacji pracy nauczycieli, ich interakcji z dziećmi i uczniami oraz sposobu, w jaki planują i przeprowadzają zajęcia dydaktyczne, wychowawcze i opiekuńcze; wyciągać wnioski z obserwacji sposobu integracji działań opiekuńczo-wychowawczych i dydaktycznych przez nauczycieli; wyciągać wnioski z bezpośredniej obserwacji pozalekcyjnych działań opiekuńczo- -wychowawczych nauczycieli, w tym podczas dyżurów

na przerwach międzylekcyjnych i zorganizowanych wyjść grup uczniowskich; zaplanować i przeprowadzić zajęcia pod nadzorem opiekuna praktyk zawodowych; analizować, przy pomocy opiekuna praktyk zawodowych oraz nauczycieli akademickich prowadzących zajęcia w zakresie przygotowania psychologiczno-pedagogicznego, sytuacje i zdarzenia pedagogiczne zaobserwowane lub doświadczane w czasie praktyk.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): komunikowania się i współpracy z otoczeniem oraz aktywnego uczestnictwa w grupach i organizacjach realizujących działania edukacyjne, rehabilitacyjne, terapeutyczne i resocjalizacyjne; rozpoznawania specyfiki środowiska lokalnego i regionalnego oraz ich wpływu na funkcjonowanie uczniów, a także podejmowania współpracy na rzecz dobra uczniów i tych środowisk; działania na rzecz poprawy jakości działania przedszkola, szkoły lub placówki systemu oświaty; pracy w zespole, pełnienia w nim różnych ról oraz współpracy z nauczycielami, pedagogami, specjalistami, rodzicami lub opiekunami uczniów i innymi członkami społeczności szkolnej i lokalnej; skutecznego współdziałania z opiekunem praktyk zawodowych oraz z nauczycielami w celu poszerzania swojej wiedzy.

Forma prowadzenia zajęć: praktyka.

E.A. EDUKACJA I REHABILITACJA OSÓB Z ZABURZENIAMI W SPEKTRUM AUTYZMU

E.1A PRZYGOTOWANIE MERYTORYCZNE

E.1A.1. Metody aktywizujące w pracy z małym dzieckiem w spektrum autyzmu

Cel kształcenia: zapoznanie z metodami aktywizującymi w pracy z małym dzieckiem w spektrum autyzmu.

Treści merytoryczne: specyfika funkcjonowania małego dziecka w spektrum autyzmu; indywidualne dostosowanie metod pracy z małym dzieckiem w spektrum autyzmu; rozwijanie komunikacji z małym dzieckiem w spektrum autyzmu (m.in. AAC Komunikacja alternatywna i wspomagająca); zabawa małego dziecka w spektrum; metody aktywizujące zorientowane na rozwój sensoryczny, ruchowy, rozwój umiejętności społecznych i radzenie sobie z otoczeniem.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): organizację i metodyki kształcenia uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi w systemie integracyjnym i włączającym, w szczególności modele współpracy pedagogów specjalnych z nauczycielami, specjalistami, rodzicami lub opiekunami, oraz modele indywidualizacji lekcji, efektywne strategie nauczania i uniwersalnego projektowania zajęć; merytoryczne i metodyczne podstawy prowadzenia zajęć – zgodnie z wybranym zakresem pedagogiki specjalnej; psychologiczno-pedagogiczne podstawy wiedzy o zaburzeniach ze spektrum autyzmu i działaniach profilaktyczno-wspomagających; podstawy neuropsychologii; zagadnienie zaburzeń ze spektrum autyzmu w kontekście innych zaburzeń neurorozwojowych, w tym afazji, mózgowego porażenia dziecięcego i ADHD; charakterystykę psychologiczną osób z zaburzeniami ze spektrum autyzmu w różnych okresach rozwojowych; wczesne symptomy autyzmu; znaczenie środowiska fizycznego, stymulacji i integracji sensorycznej w autyzmie; specyfikę funkcjonowania poznawczego, emocjonalnego i społecznego w zaburzeniach ze spektrum autyzmu; zagadnienie mowy, języka i komunikacji osób z zaburzeniami ze spektrum autyzmu; zasady diagnozy psychopedagogicznej uczniów z zaburzeniami ze spektrum autyzmu, w tym profile funkcjonalne; metody i narzędzia diagnostyczne, ze szczególnym uwzględnieniem międzynarodowego „złotego standardu diagnostycznego” ADI-R (*Autism Diagnostic Interview-Revised*) i ADOS (*Autism Diagnostic Observation Schedule*); metody komunikacji wspomagającej i alternatywnej (AAC); rolę komputera, mediów i nowych technologii w terapii osób z zaburzeniami ze spektrum autyzmu; metody psychologiczno- -pedagogiczne stosowane w terapii autyzmu w kontekście praktyki opartej na dowodach (*evidence base practice*), w tym ESDM (*The Early Start Denver Model*); zasady korekcji zachowań i metody rozwiązywania problemów wychowawczych u dzieci lub uczniów z zaburzeniami ze spektrum autyzmu; różne podejścia do edukacji i terapii dzieci lub uczniów z zaburzeniami ze spektrum autyzmu, w tym modele edukacyjno-terapeutyczne, wybrane metody i formy pracy i terapii; zagadnienia pracy z rodzicami lub opiekunami dziecka lub ucznia z zaburzeniami ze spektrum autyzmu, wsparcia terapeutycznego i pomocy psychospołecznej rodzinie, wsparcia osoby z zaburzeniami ze spektrum autyzmu w dorosłym życiu; problematykę zatrudnienia dorosłych osób z zaburzeniami ze spektrum autyzmu.

Umiejętności (potrafi): wdrażać efektywne programy zwiększające umiejętności poznawcze i kompetencje społeczne uczniów oraz programy poprawiające integrację rówieśniczą uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi; analizować psychologiczno-pedagogiczne podstawy wiedzy o zaburzeniach ze spektrum autyzmu i działaniach profilaktyczno-wspomagających; analizować podstawy neuropsychologii; określać zaburzenia ze spektrum autyzmu i inne zaburzenia neurorozwojowe, w tym afazję, mózgowie porażenie dziecięce i ADHD; dokonywać charakterystyki psychologicznej osób z zaburzeniami ze spektrum autyzmu w różnych okresach rozwojowych; rozpoznawać wczesne symptomy autyzmu; określać środowisko fizyczne, stymulację i integrację sensoryczną w autyzmie; analizować specyfikę funkcjonowania poznawczego, emocjonalnego i społecznego w zaburzeniach ze spektrum autyzmu; analizować mowę, język i komunikację osób z zaburzeniami ze spektrum autyzmu; realizować diagnozę psychopedagogiczną uczniów z zaburzeniami ze spektrum autyzmu, w tym profile funkcjonalne; stosować metody i narzędzia diagnostyczne, ze szczególnym uwzględnieniem międzynarodowego „złotego standardu diagnostycznego” ADI-R (Autism Diagnostic Interview-Revised) i ADOS (Autism Diagnostic Observation Schedule); stosować metody komunikacji wspomagającej i alternatywnej (AAC); określać rolę komputera, mediów i nowych technologii w terapii osób z zaburzeniami ze spektrum autyzmu; analizować metody psychologiczno-pedagogiczne stosowane w terapii autyzmu w kontekście praktyki opartej na dowodach (evidence base practice), w tym E SDM (The Early Start Denver Model); rozwiązywać problemy wychowawcze i stosować korekcję zachowania u dzieci lub uczniów z zaburzeniami ze spektrum autyzmu oraz prezentować różne podejścia do edukacji i terapii tych dzieci i uczniów; opisać modele edukacyjno-terapeutyczne, wybrane metody i formy pracy i terapii; planować i realizować pracę z rodzicami lub opiekunami dziecka lub ucznia z zaburzeniami ze spektrum autyzmu, wsparcie terapeutyczne i pomoc psychospołeczną rodzinie; określać i realizować wsparcie osoby z zaburzeniami ze spektrum autyzmu w dorosłym życiu oraz określać problemy zatrudnienia tych osób.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): posługiwanie się uniwersalnymi zasadami i normami etycznymi w działalności zawodowej, kierując się szacunkiem dla każdego człowieka; budowania relacji opartej na wzajemnym zaufaniu między wszystkimi podmiotami procesu wychowania i kształcenia, w tym rodzicami lub opiekunami uczniów, oraz włączania ich w działania sprzyjające efektywności edukacyjnej; wykorzystania zdobytej wiedzy do analizy zdarzeń pedagogicznych.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

E.1A.2. Pedagogika zabawy

Cel kształcenia: zapoznanie z podstawami pedagogiki zabawy, rozwijanie umiejętności organizowania zabaw ruchowych wspierających integrację i rozwój grupy.

Treści merytoryczne: pedagogika zabawy jako metodyka pracy z grupą; zasady organizowania zabaw ruchowych; idea i założenia zabaw dziecięcych; integracja grupy; zabawy i piosenki na powitanie; zabawy na zapamiętywanie imion i poznanie cech charakteru; kreatywne podziały na grupy; zabawy w kole; terapia śpiewem, piosenki z orientacją w schemacie własnego ciała; tańce w kręgu; sensoplastyka; gry i zabawy wymagające współpracy i na rozładowanie energii; gry planszowe i karciane wspierające rozwój grupy; zabawy oparte o kontakt z ciałem (zabawy paluszkowe, baraszkowanie, masaże); zabawy relaksacyjne; gry i zabawy w sytuacji choroby.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): merytoryczne i metodyczne podstawy prowadzenia zajęć - zgodnie z wybranym zakresem pedagogiki specjalnej; psychologiczno-pedagogiczne podstawy wiedzy o zaburzeniach ze spektrum autyzmu i działaniach profilaktyczno-wspomagających; podstawy neuropsychologii; zagadnienie zaburzeń ze spektrum autyzmu w kontekście innych zaburzeń neurorozwojowych, w tym afazji, mózgowego porażenia dziecięcego i ADHD; charakterystykę psychologiczną osób z zaburzeniami ze spektrum autyzmu w różnych okresach rozwojowych; wczesne symptomy autyzmu; znaczenie środowiska fizycznego, stymulacji i integracji sensorycznej w autyzmie; specyfikę funkcjonowania poznawczego, emocjonalnego i społecznego w zaburzeniach ze spektrum autyzmu; zagadnienie mowy, języka i komunikacji osób z zaburzeniami ze spektrum autyzmu; zasady diagnozy psychopedagogicznej uczniów z zaburzeniami ze spektrum autyzmu, w tym profile funkcjonalne; metody i narzędzia diagnostyczne, ze szczególnym uwzględnieniem międzynarodowego „złotego standardu diagnostycznego” ADI-R (Autism Diagnostic Interview-Revised) i ADOS (Autism Diagnostic

Obsevation Schedule); metody komunikacji wspomagającej i alternatywnej (AAC); rolę komputera, mediów i nowych technologii w terapii osób z zaburzeniami ze spektrum autyzmu; metody psychologiczno- -pedagogiczne stosowane w terapii autyzmu w kontekście praktyki opartej na dowodach (*evidence base practice*), w tym ESDM (*The Early Start Denver Model*); zasady korekcji zachowań i metody rozwiązywania problemów wychowawczych u dzieci lub uczniów z zaburzeniami ze spektrum autyzmu; różne podejścia do edukacji i terapii dzieci lub uczniów z zaburzeniami ze spektrum autyzmu, w tym modele edukacyjno-terapeutyczne, wybrane metody i formy pracy i terapii; zagadnienia pracy z rodzicami lub opiekunami dziecka lub ucznia z zaburzeniami ze spektrum autyzmu, wsparcia terapeutycznego i pomocy psychospołecznej rodzinie, wsparcia osoby z zaburzeniami ze spektrum autyzmu w dorosłym życiu; problematykę zatrudnienia dorosłych osób z zaburzeniami ze spektrum autyzmu.

Umiejętności (potrafi): wdrażać efektywne programy zwiększające umiejętności poznawcze i kompetencje społeczne uczniów oraz programy poprawiające integrację rówieśniczą uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi; analizować psychologiczno-pedagogiczne podstawy wiedzy o zaburzeniach ze spektrum autyzmu i działaniach profilaktyczno-wspomagających; analizować podstawy neuropsychologii; określać zaburzenia ze spektrum autyzmu i inne zaburzenia neurorozwojowe, w tym afazję, mózgowie porażenie dziecięce i ADHD; dokonywać charakterystyki psychologicznej osób z zaburzeniami ze spektrum autyzmu w różnych okresach rozwojowych; rozpoznawać wczesne symptomy autyzmu; określać środowisko fizyczne, stymulację i integrację sensoryczną w autyzmie; analizować specyfikę funkcjonowania poznawczego, emocjonalnego i społecznego w zaburzeniach ze spektrum autyzmu; analizować mowę, język i komunikację osób z zaburzeniami ze spektrum autyzmu; realizować diagnozę psychopedagogiczną uczniów z zaburzeniami ze spektrum autyzmu, w tym profile funkcjonalne; stosować metody i narzędzia diagnostyczne, ze szczególnym uwzględnieniem międzynarodowego „złotego standardu diagnostycznego” ADI-R (Autism Diagnostic Interview-Revised) i ADOS (*Autism Diagnostic Obsevation Schedule*); stosować metody komunikacji wspomagającej i alternatywnej (AAC); określać rolę komputera, mediów i nowych technologii w terapii osób z zaburzeniami ze spektrum autyzmu; analizować metody psychologiczno-pedagogiczne stosowane w terapii autyzmu w kontekście praktyki opartej na dowodach (*evidence base practice*), w tym ESDM (*The Early Start Denver Model*); rozwiązywać problemy wychowawcze i stosować korekcję zachowania u dzieci lub uczniów z zaburzeniami ze spektrum autyzmu oraz prezentować różne podejścia do edukacji i terapii tych dzieci i uczniów; opisać modele edukacyjno-terapeutyczne, wybrane metody i formy pracy i terapii; planować i realizować pracę z rodzicami lub opiekunami dziecka lub ucznia z zaburzeniami ze spektrum autyzmu, wsparcie terapeutyczne i pomoc psychospołeczną rodzinie; określać i realizować wsparcie osoby z zaburzeniami ze spektrum autyzmu w dorosłym życiu oraz określać problemy zatrudnienia tych osób.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): budowania relacji opartej na wzajemnym zaufaniu między wszystkimi podmiotami procesu wychowania i kształcenia, w tym rodzicami lub opiekunami uczniów, oraz włączania ich w działania sprzyjające efektywności edukacyjnej; wykorzystania zdobytej wiedzy do analizy zdarzeń pedagogicznych.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

E.1A.3. Terapia dzieci i młodzieży z zaburzeniami w spektrum autyzmu

Cel kształcenia: zrozumienie specyfiki funkcjonowania dzieci i młodzieży w spektrum autyzmu; zapoznanie z metodami terapii dzieci i młodzieży w spektrum autyzmu.

Treści merytoryczne: charakterystyka funkcjonowania dzieci i młodzieży w spektrum autyzmu; zaburzenia współwystępujące ze spektrum; diagnoza funkcjonalna osób w spektrum autyzmu; terapie stosowane w pracy z dziećmi i młodzieżą w spektrum autyzmu; wsparcie dziecka w spektrum w środowisku edukacyjnym; rola rodziny i współpraca z rodzicami; przygotowanie do dorosłości i samodzielności.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): koncepcje rehabilitacji, edukacji, resocjalizacji i terapii uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi oraz różnorodne uwarunkowania tych procesów; zasady i normy etyczne obowiązujące w zakresie rehabilitacji, edukacji, terapii i resocjalizacji; procesy komunikowania interpersonalnego i społecznego oraz ich prawidłowości i zakłócenia; medyczne podstawy zaburzeń ze

spektrum autyzmu; anatomię i fizjologię układu nerwowego w kontekście deficytów i nieprawidłowości rozwojowych w spektrum autyzmu oraz psychospołeczne uwarunkowania funkcjonowania osób z zaburzeniami ze spektrum autyzmu; zagadnienia zaburzeń genetycznych i niepełnosprawności sprzężonych; podstawy psychiatrii, psychopatologii i neurologii; choroby wieku dziecięcego i wybrane problemy medyczne dotyczące dzieci z zaburzeniami ze spektrum autyzmu, w tym diety, suplementację, farmakoterapię; narzędzia do monitorowania stanu zdrowia dzieci; kryteria diagnostyczne zaburzeń ze spektrum autyzmu, ich uwarunkowania i epidemiologię; miejsce zaburzeń autystycznych w medycznych klasyfikacjach nozologicznych (ICD, DSM) i klasyfikacji funkcjonalnej (ICF); zasady diagnozy różnicowej; zagadnienie autystycznego spektrum zaburzeń w kontekście uszkodzenia słuchu, zaburzenia rozwoju intelektualnego oraz innych zaburzeń i niepełnosprawności; funkcjonowanie szkolne uczniów z zaburzeniami ze spektrum autyzmu i jego uwarunkowania.

Umiejętności (potrafi): wdrażać efektywne programy zwiększające umiejętności poznawcze i kompetencje społeczne uczniów oraz programy poprawiające integrację rówieśniczą uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi; analizować psychologiczno-pedagogiczne podstawy wiedzy o zaburzeniach ze spektrum autyzmu i działaniach profilaktyczno-wspomagających; analizować podstawy neuropsychologii; określać zaburzenia ze spektrum autyzmu i inne zaburzenia neurorozwojowe, w tym afazję, mózgowie porażenie dziecięce i ADHD; dokonywać charakterystyki psychologicznej osób z zaburzeniami ze spektrum autyzmu w różnych okresach rozwojowych; rozpoznawać wczesne symptomy autyzmu; określać środowisko fizyczne, stymulację i integrację sensoryczną w autyzmie; analizować specyfikę funkcjonowania poznawczego, emocjonalnego i społecznego w zaburzeniach ze spektrum autyzmu; analizować mowę, język i komunikację osób z zaburzeniami ze spektrum autyzmu; realizować diagnozę psychopedagogiczną uczniów z zaburzeniami ze spektrum autyzmu, w tym profile funkcjonalne; stosować metody i narzędzia diagnostyczne, ze szczególnym uwzględnieniem międzynarodowego „złotego standardu diagnostycznego” ADI-R (Autism Diagnostic Interview-Revised) i ADOS (Autism Diagnostic Observation Schedule); stosować metody komunikacji wspomagającej i alternatywnej (AAC); określać rolę komputera, mediów i nowych technologii w terapii osób z zaburzeniami ze spektrum autyzmu; analizować metody psychologiczno-pedagogiczne stosowane w terapii autyzmu w kontekście praktyki opartej na dowodach (evidence base practice), w tym ESDM (The Early Start Denver Model); rozwiązywać problemy wychowawcze i stosować korekcję zachowania u dzieci lub uczniów z zaburzeniami ze spektrum autyzmu oraz prezentować różne podejścia do edukacji i terapii tych dzieci i uczniów; opisać modele edukacyjno-terapeutyczne, wybrane metody i formy pracy i terapii; planować i realizować pracę z rodzicami lub opiekunami dziecka lub ucznia z zaburzeniami ze spektrum autyzmu, wsparcie terapeutyczne i pomoc psychospołeczną rodzinie; określać i realizować wsparcie osoby z zaburzeniami ze spektrum autyzmu w dorosłym życiu oraz określać problemy zatrudnienia tych osób.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): budowania relacji opartej na wzajemnym zaufaniu między wszystkimi podmiotami procesu wychowania i kształcenia, w tym rodzicami lub opiekunami uczniów, oraz włączania ich w działania sprzyjające efektywności edukacyjnej; rozpoznawania specyfiki środowiska lokalnego i regionalnego oraz ich wpływu na funkcjonowanie uczniów, a także podejmowania współpracy na rzecz dobra uczniów i tych środowisk; działania na rzecz poprawy jakości działania przedszkola, szkoły lub placówki systemu oświaty; wykorzystania zdobytej wiedzy do analizy zdarzeń pedagogicznych.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia.

E.1A.4. Zagadnienie mowy, języka i komunikacji osób z zaburzeniami w spektrum autyzmu

Cel kształcenia: zapoznanie ze specyfiką nabywania oraz operowania umiejętnościami komunikacyjnymi przez dzieci z autystycznego spektrum, ze szczególnym uwzględnieniem działań na rzecz nabywania mowy fonicznej oraz alternatywnych i wspomagających metod komunikacji, w tym metod wykorzystujących nowe technologie komunikacyjne.

Treści merytoryczne: specyfika rozwoju mowy u dziecka z zaburzeniami w spektrum autyzmu (ASD); specyfika nabywania mowy i języka u dzieci z ASD w porównaniu z dziećmi z niepełnosprawnością intelektualną, mutyzmem, zaburzeniami psychicznymi, centralnymi zaburzeniami przetwarzania słuchowego, opóźnionym rozwojem mowy (ORM); specyfika mowy i języka u dzieci z ASD w okresie wczesnego, średniego, późnego dzieciństwa oraz u osób dorosłych; diagnoza możliwości komunikacji

u dzieci z ASD; zasady, metody, formy wspomagania rozwoju mowy i języka u dzieci i młodzieży z ASD; współpraca specjalistów w procesie wspierania rozwoju mowy i języka u dzieci, młodzieży, osób dorosłych z autystycznego spektrum; współpraca z rodziną dziecka/osoby z ASD w celu rozwiania umiejętności ich komunikacyjnych; specyfika komunikacji u dzieci/osób z różnych kategorii autystycznego spektrum (ASD - 6A02) wg klasyfikacji ICD-11: a) zaburzenie ze spektrum autyzmu bez zaburzeń rozwoju intelektualnego i z łagodnym upośledzeniem lub bez upośledzenia funkcjonalnego języka (6A02.0), b) zaburzenie ze spektrum autyzmu z zaburzeniem rozwoju intelektualnego i z łagodnym upośledzeniem lub bez upośledzenia funkcjonalnego języka (6A02.1), c) zaburzenie ze spektrum autyzmu bez zaburzeń rozwoju intelektualnego i z zaburzonym językiem funkcjonalnym (6A02.2), d) zaburzenie ze spektrum autyzmu z zaburzeniem rozwoju intelektualnego i z zaburzeniem języka funkcjonalnego (6A02.3), e) zaburzenie ze spektrum autyzmu bez zaburzeń rozwoju intelektualnego i z brakiem języka funkcjonalnego (6A02.4), f) zaburzenie ze spektrum autyzmu z zaburzeniem rozwoju intelektualnego i z brakiem języka funkcjonalnego (6A02.5), g) inne zaburzenia ze spektrum autyzmu (6A02.Y), h) zaburzenie ze spektrum autyzmu, nieokreślone (6A02.Z); dobór metody/metod komunikacji dla dziecka z ASD; metody komunikacji alternatywnej i wspomagającej dzieci z ASD: a) systemy manualne – PJM, SJM, b) systemy obrazkowe – PCS, Piktogramy, Bliss, inne systemy płaskie graficzne, c) symbole wypukłe, w tym jednoznaczne; nowe technologie w komunikacji dzieci/osób z ASD; zasady porozumiewania się z różnymi kategoriami oraz grupami wiekowymi dzieci/osób z ASD; uniwersalne projektowanie w celu komunikacji osób z ASD.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawy funkcjonowania i patologie aparatu mowy oraz zasady efektywnego posługiwania się narządem mowy; psychologiczno-pedagogiczne podstawy wiedzy o zaburzeniach ze spektrum autyzmu działaniach profilaktyczno-wspomagających; podstawy neuropsychologii; zagadnienie zaburzeń ze spektrum autyzmu w kontekście innych zaburzeń neurorozwojowych, w tym afazji, mózgowego porażenia dziecięcego i ADHD; charakterystykę psychologiczną osób z zaburzeniami ze spektrum autyzmu w różnych okresach rozwojowych; wczesne symptomy autyzmu; znaczenie środowiska fizycznego, stymulacji i integracji sensorycznej w autyzmie; specyfikę funkcjonowania poznawczego, emocjonalnego i społecznego w zaburzeniach ze spektrum autyzmu; zagadnienie mowy, języka i komunikacji osób z zaburzeniami ze spektrum autyzmu; zasady diagnozy psychopedagogicznej uczniów z zaburzeniami ze spektrum autyzmu, w tym profile funkcjonalne; metody i narzędzia diagnostyczne, ze szczególnym uwzględnieniem międzynarodowego „Złotego standardu diagnostycznego” ADI-R (*Autism Diagnostic Interview-Revised*) i ADOS (*Autism Diagnostic Observation Schedule*); metody komunikacji wspomagającej i alternatywnej (AAC); rolę komputera, mediów i nowych technologii w terapii osób z zaburzeniami ze spektrum autyzmu; metody psychologiczno- -pedagogiczne stosowane w terapii autyzmu w kontekście praktyki opartej na dowodach (*evidence base practice*), w tym ESDM (*The Early Start Denver Model*); zasady korekcji zachowań i metody rozwiązywania problemów wychowawczych u dzieci lub uczniów z zaburzeniami ze spektrum autyzmu; różne podejścia do edukacji i terapii dzieci lub uczniów z zaburzeniami ze spektrum autyzmu, w tym modele edukacyjno-terapeutyczne, wybrane metody i formy pracy i terapii; zagadnienia pracy z rodzicami lub opiekunami dziecka lub ucznia z zaburzeniami ze spektrum autyzmu, wsparcia terapeutycznego i pomocy psychospołecznej rodzinie, wsparcia osoby z zaburzeniami ze spektrum autyzmu w dorosłym życiu; problematykę zatrudnienia dorosłych osób z zaburzeniami ze spektrum autyzmu.

Umiejętności (potrafi): poprawnie posługiwać się językiem polskim oraz poprawnie i adekwatnie do wieku uczniów posługiwać się specjalistyczną terminologią; posługiwać się aparatem mowy zgodnie z zasadami emisji głosu; analizować psychologiczno-pedagogiczne podstawy wiedzy o zaburzeniach ze spektrum autyzmu i działaniach profilaktyczno-wspomagających; analizować podstawy neuropsychologii; określać zaburzenia ze spektrum autyzmu i inne zaburzenia neurorozwojowe, w tym afazję, mózgowie porażenie dziecięce i ADHD; dokonywać charakterystyki psychologicznej osób z zaburzeniami ze spektrum autyzmu w różnych okresach rozwojowych; rozpoznawać wczesne symptomy autyzmu; określać środowisko fizyczne, stymulację i integrację sensoryczną w autyzmie; analizować specyfikę funkcjonowania poznawczego, emocjonalnego i społecznego w zaburzeniach ze spektrum autyzmu; analizować mowę, język i komunikację osób z zaburzeniami ze spektrum autyzmu;

realizować diagnozę psychopedagogiczną uczniów z zaburzeniami ze spektrum autyzmu, w tym profile funkcjonalne; stosować metody i narzędzia diagnostyczne, ze szczególnym uwzględnieniem międzynarodowego „złotego standardu diagnostycznego” ADI-R (Autism Diagnostic Interview -Revised) i ADOS (Autism Diagnostic Observation Schedule); stosować metody komunikacji wspomagającej i alternatywnej (AAC); określać rolę komputera, mediów i nowych technologii w terapii osób z zaburzeniami ze spektrum autyzmu; analizować metody psychologiczno-pedagogiczne stosowane w terapii autyzmu w kontekście praktyki opartej na dowodach (evidence base practice), w tym ESDM (The Early Start Denver Model); rozwiązywać problemy wychowawcze i stosować korekcję zachowania u dzieci lub uczniów z zaburzeniami ze spektrum autyzmu oraz prezentować różne podejścia do edukacji i terapii tych dzieci i uczniów; opisać modele edukacyjno-terapeutyczne, wybrane metody i formy pracy i terapii; planować i realizować pracę z rodzicami lub opiekunami dziecka lub ucznia z zaburzeniami ze spektrum autyzmu, wsparcie terapeutyczne i pomoc psychospołeczną rodzinie; określać i realizować wsparcie osoby z zaburzeniami ze spektrum autyzmu w dorosłym życiu oraz określać problemy zatrudnienia tych osób.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): budowania relacji opartej na wzajemnym zaufaniu między wszystkimi podmiotami procesu wychowania i kształcenia, w tym rodzicami lub opiekunami uczniów, oraz włączania ich w działania sprzyjające efektywności edukacyjnej; wykorzystania zdobytej wiedzy do analizy zdarzeń pedagogicznych.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia.

E.1A.5. Psychologiczno-pedagogiczne podstawy wiedzy o zaburzeniach w spektrum autyzmu

Cel kształcenia: wyposażenie w wiedzę psychologiczno-pedagogiczną dotyczącą zaburzeń ze spektrum autyzmu (ASD) oraz w umiejętności diagnozowania, planowania działań terapeutycznych i edukacyjnych oraz wspierania osób z ASD i ich rodzin; poznanie specyfiki funkcjonowania poznawczego, emocjonalnego i społecznego osób z ASD, w tym w kontekście innych zaburzeń neurorozwojowych, oraz nabycie kompetencji do stosowania metod diagnostycznych i terapeutycznych opartych na dowodach (evidence-based practice), w tym nowoczesnych narzędzi komunikacji i technologii wspomagających; rozwijanie umiejętności współpracy z rodziną i zespołem specjalistów oraz refleksji nad własnym rozwojem zawodowym.

Treści merytoryczne: rozpoznawanie wczesnych symptomów autyzmu; międzynarodowy „złoty standard diagnostyczny” ADI-R (Autism Diagnostic Interview – Revised) i ADOS (Autism Diagnostic Observation Schedule); przegląd wybranych narzędzi diagnostycznych; podstawy psychologiczno-pedagogiczne wiedzy o zaburzeniach ze spektrum autyzmu i działaniach profilaktyczno-wspomagających; podstawy neuropsychologii w kontekście zaburzeń ze spektrum autyzmu i innych zaburzeń neurorozwojowych (afazja, mózgowe porażenie dziecięce, ADHD); charakterystyka psychologiczna osób z ASD w różnych okresach rozwojowych; rozpoznawanie wczesnych symptomów autyzmu; specyfika funkcjonowania poznawczego, emocjonalnego, społecznego oraz mowy, języka i komunikacji osób z ASD; diagnoza psychopedagogiczna uczniów z ASD: profile funkcjonalne, zasady prowadzenia oceny, metody i narzędzia diagnostyczne, w tym ADI-R i ADOS; metody komunikacji wspomagającej i alternatywnej (AAC) oraz rola komputerów, mediów i nowych technologii w terapii osób z ASD; metody psychologiczno-pedagogiczne stosowane w terapii autyzmu w kontekście praktyki opartej na dowodach (EBP), w tym ESDM; strategie rozwiązywania problemów wychowawczych u dzieci i uczniów z ASD; różne podejścia edukacyjno-terapeutyczne: modele, metody i formy pracy z dziećmi i uczniami z ASD; współpraca z rodzicami i opiekunami: wsparcie terapeutyczne i psychospołeczne dla rodzin osób z ASD; wsparcie osób z ASD w dorosłym życiu, w tym problematyka zatrudnienia i uczestnictwa społecznego.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): klasyczne i współczesne teorie rozwoju człowieka, wychowania, uczenia się i nauczania lub kształcenia, socjalizacji oraz różnorodne uwarunkowania tych procesów; koncepcje rehabilitacji, edukacji, resocjalizacji i terapii uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi oraz różnorodne uwarunkowania tych procesów; zasady i normy etyczne obowiązujące w zakresie rehabilitacji, edukacji, terapii i resocjalizacji; psychologiczno-pedagogiczne podstawy wiedzy o zaburzeniach ze spektrum autyzmu i działaniach profilaktyczno-wspomagających; podstawy neuropsychologii; zagadnienie zaburzeń ze spektrum autyzmu w kontekście innych zaburzeń

neurorozwojowych, w tym afazji, mózgowego porażenia dziecięcego i ADHD; charakterystykę psychologiczną osób z zaburzeniami ze spektrum autyzmu w różnych okresach rozwojowych; wczesne symptomy autyzmu; znaczenie środowiska fizycznego, stymulacji i integracji sensorycznej w autyzmie; specyfikę funkcjonowania poznawczego, emocjonalnego i społecznego w zaburzeniach ze spektrum autyzmu; zagadnienie mowy, języka i komunikacji osób z zaburzeniami ze spektrum autyzmu; zasady diagnozy psychopedagogicznej uczniów z zaburzeniami ze spektrum autyzmu, w tym profile funkcjonalne; metody i narzędzia diagnostyczne, ze szczególnym uwzględnieniem międzynarodowego „złotego standardu diagnostycznego” ADI-R (*Autism Diagnostic Interview-Revised*) i ADOS (*Autism Diagnostic Observation Schedule*); metody komunikacji wspomagającej i alternatywnej (AAC); rolę komputera, mediów i nowych technologii w terapii osób z zaburzeniami ze spektrum autyzmu; metody psychologiczno-pedagogiczne stosowane w terapii autyzmu w kontekście praktyki opartej na dowodach (*evidence base practice*), w tym ESDM (*The Early Start Denver Model*); zasady korekcji zachowań i metody rozwiązywania problemów wychowawczych u dzieci lub uczniów z zaburzeniami ze spektrum autyzmu; różne podejścia do edukacji i terapii dzieci lub uczniów z zaburzeniami ze spektrum autyzmu, w tym modele edukacyjno-terapeutyczne, wybrane metody i formy pracy i terapii; zagadnienia pracy z rodzicami lub opiekunami dziecka lub ucznia z zaburzeniami ze spektrum autyzmu, wsparcia terapeutycznego i pomocy psychospołecznej rodzinie, wsparcia osoby z zaburzeniami ze spektrum autyzmu w dorosłym życiu; problematykę zatrudnienia dorosłych osób z zaburzeniami ze spektrum autyzmu.

Umiejętności (potrafi): wykorzystywać i integrować wiedzę z zakresu pedagogiki specjalnej oraz powiązanych z nią dyscyplin naukowych w celu analizy problemów rehabilitacyjnych, edukacyjnych, terapeutycznych i resocjalizacyjnych; wykorzystywać na podstawowym poziomie wiedzę psychologiczną i na poziomie rozszerzonym wiedzę pedagogiczną oraz pozyskiwać dane do analizowania zachowań, procesów i zjawisk w obszarze rehabilitacji, edukacji, terapii i resocjalizacji; twórczo korzystać z teorii dotyczących rozwoju człowieka, socjalizacji, wychowania, nauczania-uczenia się oraz krytycznie je oceniać; analizować psychologiczno-pedagogiczne podstawy wiedzy o zaburzeniach ze spektrum autyzmu i działaniach profilaktyczno-wspomagających; analizować podstawy neuropsychologii; określać zaburzenia ze spektrum autyzmu i inne zaburzenia neurorozwojowe, w tym afazję, mózgowie porażenie dziecięce i ADHD; dokonywać charakterystyki psychologicznej osób z zaburzeniami ze spektrum autyzmu w różnych okresach rozwojowych; rozpoznawać wczesne symptomy autyzmu; określać środowisko fizyczne, stymulację i integrację sensoryczną w autyzmie; analizować specyfikę funkcjonowania poznawczego, emocjonalnego i społecznego w zaburzeniach ze spektrum autyzmu; analizować mowę, język i komunikację osób z zaburzeniami ze spektrum autyzmu; realizować diagnozę psychopedagogiczną uczniów z zaburzeniami ze spektrum autyzmu, w tym profile funkcjonalne; stosować metody i narzędzia diagnostyczne, ze szczególnym uwzględnieniem międzynarodowego „złotego standardu diagnostycznego” ADI-R (*Autism Diagnostic Interview-Revised*) i ADOS (*Autism Diagnostic Observation Schedule*); stosować metody komunikacji wspomagającej i alternatywnej (AAC); określać rolę komputera, mediów i nowych technologii w terapii osób z zaburzeniami ze spektrum autyzmu; analizować metody psychologiczno-pedagogiczne stosowane w terapii autyzmu w kontekście praktyki opartej na dowodach (*evidence base practice*), w tym ESDM (*The Early Start Denver Model*); rozwiązywać problemy wychowawcze i stosować korekcję zachowania u dzieci lub uczniów z zaburzeniami ze spektrum autyzmu oraz prezentować różne podejścia do edukacji i terapii tych dzieci i uczniów; opisać modele edukacyjno-terapeutyczne, wybrane metody i formy pracy i terapii; planować i realizować pracę z rodzicami lub opiekunami dziecka lub ucznia z zaburzeniami ze spektrum autyzmu, wsparcie terapeutyczne i pomoc psychospołeczną rodzinie; określać i realizować wsparcie osoby z zaburzeniami ze spektrum autyzmu w dorosłym życiu oraz określać problemy zatrudnienia tych osób.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): posługiwanie się uniwersalnymi zasadami i normami etycznymi w działalności zawodowej, kierując się szacunkiem dla każdego człowieka; autorefleksji nad rozwojem zawodowym; wykorzystania zdobytej wiedzy do analizy zdarzeń pedagogicznych.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia.

E.1A.6. Interdyscyplinarna diagnoza dziecka w spektrum autyzmu

Cel kształcenia: przygotowanie do wszechstronnego rozumienia i stosowania diagnozy oraz działań wspierających uczniów z zaburzeniami ze spektrum autyzmu w kontekście interdyscyplinarnej współpracy; zdobycie wiedzy medycznej, psychologiczno-pedagogicznej i społecznej niezbędnej do analizy funkcjonowania uczniów, w tym mechanizmów rozwoju, deficytów oraz zaburzeń współistniejących, a także do oceny środowiska rodzinnego, szkolnego i lokalnego; podejmowanie współpracy z rodziną, zespołem interdyscyplinarnym i instytucjami wspierającymi uczniów, z poszanowaniem etyki zawodowej oraz indywidualnych potrzeb i potencjału każdego dziecka.

Treści merytoryczne: pojęcie interdyscyplinarny zespół diagnostyczno-terapeutyczny; znaczenie, zadania i cele interdyscyplinarnego zespołu; współpraca specjalistycznych poradni: neurologiczna, foniatryczna, endokrynologiczna, genetyczna oraz metaboliczna; zachowania trudne u dzieci w spektrum autyzmu; rodzina w terapii dziecka w spektrum autyzmu; współpraca z rodziną dziecka/ucznia ze specjalnymi potrzebami rozwojowymi i edukacyjnymi; medyczne podstawy zaburzeń w spektrum autyzmu; diagnoza nozologiczna oraz diagnoza funkcjonalna; diagnostyka różnicowa i wykluczanie schorzeń somatycznych oraz psychicznych przypominających objawowo całościowe zaburzenia rozwoju; znaczenie obserwacji (biernej i współuczestniczącej); wywiad o rozwoju dziecka, jego funkcjonowaniu i jego rodzinie; wybrane metody usprawniania dzieci w spektrum autyzmu; doradztwo edukacyjno-zawodowe i wspieranie rozwoju osób w spektrum autyzmu.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): współczesne podejście do problemów uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi i wynikające z niego nowe formy edukacji, w tym integracyjna i włączająca; procesy komunikowania interpersonalnego i społecznego oraz ich prawidłowości i zakłócenia; medyczne podstawy zaburzeń ze spektrum autyzmu; anatomię i fizjologię układu nerwowego w kontekście deficytów i nieprawidłowości rozwojowych w spektrum autyzmu oraz psychospołeczne uwarunkowania funkcjonowania osób z zaburzeniami ze spektrum autyzmu; zagadnienia zaburzeń genetycznych i niepełnosprawności sprzężonych; podstawy psychiatrii, psychopatologii i neurologii; choroby wieku dziecięcego i wybrane problemy medyczne dotyczące dzieci z zaburzeniami ze spektrum autyzmu, w tym diety, suplementację, farmakoterapię; narzędzia do monitorowania stanu zdrowia dzieci; kryteria diagnostyczne zaburzeń ze spektrum autyzmu, ich uwarunkowania i epidemiologię; miejsce zaburzeń autystycznych w medycznych klasyfikacjach nozologicznych (ICD, DSM) i klasyfikacji funkcjonalnej (ICF); zasady diagnozy różnicowej; zagadnienie autystycznego spektrum zaburzeń w kontekście uszkodzenia słuchu, zaburzenia rozwoju intelektualnego oraz innych zaburzeń i niepełnosprawności; funkcjonowanie szkolne uczniów z zaburzeniami ze spektrum autyzmu i jego uwarunkowania; psychologiczno-pedagogiczne podstawy wiedzy o zaburzeniach ze spektrum autyzmu i działaniach profilaktyczno-wspomagających; podstawy neuropsychologii; zagadnienie zaburzeń ze spektrum autyzmu w kontekście innych zaburzeń neurorozwojowych, w tym afazji, mózgowego porażenia dziecięcego i ADHD; charakterystykę psychologiczną osób z zaburzeniami ze spektrum autyzmu w różnych okresach rozwojowych; wczesne symptomy autyzmu; znaczenie środowiska fizycznego, stymulacji i integracji sensorycznej w autyzmie; specyfikę funkcjonowania poznawczego, emocjonalnego i społecznego w zaburzeniach ze spektrum autyzmu; zagadnienie mowy, języka i komunikacji osób z zaburzeniami ze spektrum autyzmu; zasady diagnozy psychopedagogicznej uczniów z zaburzeniami ze spektrum autyzmu, w tym profile funkcjonalne; metody i narzędzia diagnostyczne, ze szczególnym uwzględnieniem międzynarodowego „złotego standardu diagnostycznego” ADI-R (*Autism Diagnostic Interview-Revised*) i ADOS (*Autism Diagnostic Observation Schedule*); metody komunikacji wspomagającej i alternatywnej (AAC); rolę komputera, mediów i nowych technologii w terapii osób z zaburzeniami ze spektrum autyzmu; metody psychologiczno- -pedagogiczne stosowane w terapii autyzmu w kontekście praktyki opartej na dowodach (*evidence base practice*), w tym ESDM (*The Early Start Denver Model*); zasady korekcji zachowań i metody rozwiązywania problemów wychowawczych u dzieci lub uczniów z zaburzeniami ze spektrum autyzmu; różne podejścia do edukacji i terapii dzieci lub uczniów z zaburzeniami ze spektrum autyzmu, w tym modele edukacyjno-terapeutyczne, wybrane metody i formy pracy i terapii; zagadnienia pracy z rodzicami lub opiekunami dziecka lub ucznia z zaburzeniami ze spektrum autyzmu, wsparcia terapeutycznego i pomocy psychospołecznej rodzinie, wsparcia osoby z zaburzeniami ze

spektrum autyzmu w dorosłym życiu; problematykę zatrudnienia dorosłych osób z zaburzeniami ze spektrum autyzmu.

Umiejętności (potrafi): rozpoznawać i interpretować zjawiska społeczne, ukazując ich powiązania z różnymi zakresami pedagogiki specjalnej, dziedzinami nauk społecznych, humanistycznych oraz medycznych i nauk o zdrowiu; diagnozować złożone sytuacje rehabilitacyjne, edukacyjne, terapeutyczne i resocjalizacyjne, projektować i prowadzić zajęcia z uwzględnieniem specjalnych potrzeb edukacyjnych uczniów; wykorzystywać na podstawowym poziomie wiedzę psychologiczną i na poziomie rozszerzonym wiedzę pedagogiczną oraz pozyskiwać dane do analizowania zachowań, procesów i zjawisk w obszarze rehabilitacji, edukacji, terapii i resocjalizacji; analizować medyczne podstawy zaburzeń ze spektrum autyzmu; analizować anatomię i fizjologię układu nerwowego w kontekście deficytów i nieprawidłowości rozwojowych w zaburzeniach ze spektrum autyzmu; analizować zaburzenia genetyczne i niepełnosprawności sprzężone, podstawy psychiatrii, psychopatologii i neurologii; określać choroby wieku dziecięcego i wybrane problemy medyczne dotyczące dzieci z zaburzeniami ze spektrum autyzmu, w tym zagadnienia diety, suplementacji i farmakoterapii; stosować narzędzia do monitorowania stanu zdrowia dzieci; opisać kryteria diagnostyczne zaburzeń ze spektrum autyzmu, uwarunkowania i epidemiologię; określać i analizować zaburzenia autystyczne w medycznych klasyfikacjach nozologicznych (ICD, DSM) i klasyfikacji funkcjonalnej (ICF); określać diagnozę różnicową – autystyczne spektrum zaburzeń w kontekście uszkodzenia słuchu, zaburzenia rozwoju intelektualnego oraz innych zaburzeń niepełnosprawności.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): rozpoznawania specyfiki środowiska lokalnego i regionalnego oraz ich wpływu na funkcjonowanie uczniów, a także podejmowania współpracy na rzecz dobra uczniów i tych środowisk; wykorzystania zdobytej wiedzy do analizy zdarzeń pedagogicznych.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia.

E.1A.7. Funkcjonowanie osób z zaburzeniami w spektrum autyzmu i jego uwarunkowania

Cel kształcenia: zapoznanie ze specyfiką funkcjonowania osób w spektrum autyzmu.

Treści merytoryczne: neuroróżnorodne funkcjonowanie osób w spektrum autyzmu; kluczowe obszary funkcjonowania osób w spektrum autyzmu (interakcje społeczne, komunikacja, zachowania i zainteresowania, wrażliwość sensoryczna); uwarunkowania dziedziczne, genetyczne i środowiskowe spektrum autyzmu.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): klasyczne i współczesne teorie rozwoju człowieka, wychowania, uczenia się i nauczania lub kształcenia, socjalizacji oraz różnorodne uwarunkowania tych procesów; źródła i miejsce pedagogiki specjalnej w nauce oraz jej przedmiotowe i metodologiczne powiązania z dziedzinami nauk społecznych, humanistycznych oraz medycznych i nauk o zdrowiu; medyczne podstawy zaburzeń ze spektrum autyzmu; anatomię i fizjologię układu nerwowego w kontekście deficytów i nieprawidłowości rozwojowych w spektrum autyzmu oraz psychospołeczne uwarunkowania funkcjonowania osób z zaburzeniami ze spektrum autyzmu; zagadnienia zaburzeń genetycznych i niepełnosprawności sprzężonych; podstawy psychiatrii, psychopatologii i neurologii; choroby wieku dziecięcego i wybrane problemy medyczne dotyczące dzieci z zaburzeniami ze spektrum autyzmu, w tym diety, suplementację, farmakoterapię; narzędzia do monitorowania stanu zdrowia dzieci; kryteria diagnostyczne zaburzeń ze spektrum autyzmu, ich uwarunkowania i epidemiologię; miejsce zaburzeń autystycznych w medycznych klasyfikacjach nozologicznych (ICD, DSM) i klasyfikacji funkcjonalnej (ICF); zasady diagnozy różnicowej; zagadnienie autystycznego spektrum zaburzeń w kontekście uszkodzenia słuchu, zaburzenia rozwoju intelektualnego oraz innych zaburzeń i niepełnosprawności; funkcjonowanie szkolne uczniów z zaburzeniami ze spektrum autyzmu i jego uwarunkowania; psychologiczno-pedagogiczne podstawy wiedzy o zaburzeniach ze spektrum autyzmu i działaniach profilaktyczno-wspomagających; podstawy neuropsychologii; zagadnienie zaburzeń ze spektrum autyzmu w kontekście innych zaburzeń neurorozwojowych, w tym afazji, mózgowego porażenia dziecięcego i ADHD; charakterystykę psychologiczną osób z zaburzeniami ze spektrum autyzmu w różnych okresach rozwojowych; wczesne symptomy autyzmu; znaczenie środowiska fizycznego, stymulacji i integracji sensorycznej w autyzmie; specyfikę funkcjonowania poznawczego, emocjonalnego i społecznego w zaburzeniach ze spektrum autyzmu; zagadnienie mowy, języka i komunikacji osób z zaburzeniami ze spektrum autyzmu; zasady diagnozy psychopedagogicznej uczniów z zaburzeniami

ze spektrum autyzmu, w tym profile funkcjonalne; metody i narzędzia diagnostyczne, ze szczególnym uwzględnieniem międzynarodowego „złotego standardu diagnostycznego” ADI-R (*Autism Diagnostic Interview-Revised*) i ADOS (*Autism Diagnostic Observation Schedule*); metody komunikacji wspomagającej i alternatywnej (AAC); rolę komputera, mediów i nowych technologii w terapii osób z zaburzeniami ze spektrum autyzmu; metody psychologiczno- -pedagogiczne stosowane w terapii autyzmu w kontekście praktyki opartej na dowodach (*evidence base practice*), w tym ESDM (*The Early Start Denver Model*); zasady korekcji zachowań i metody rozwiązywania problemów wychowawczych u dzieci lub uczniów z zaburzeniami ze spektrum autyzmu; różne podejścia do edukacji i terapii dzieci lub uczniów z zaburzeniami ze spektrum autyzmu, w tym modele edukacyjno-terapeutyczne, wybrane metody i formy pracy i terapii; zagadnienia pracy z rodzicami lub opiekunami dziecka lub ucznia z zaburzeniami ze spektrum autyzmu, wsparcia terapeutycznego i pomocy psychospołecznej rodzinie, wsparcia osoby z zaburzeniami ze spektrum autyzmu w dorosłym życiu; problematykę zatrudnienia dorosłych osób z zaburzeniami ze spektrum autyzmu.

Umiejętności (potrafi): twórczo korzystać z teorii dotyczących rozwoju człowieka, socjalizacji, wychowania, nauczania-uczenia się oraz krytycznie je oceniać; analizować medyczne podstawy zaburzeń ze spektrum autyzmu; analizować anatomię i fizjologię układu nerwowego w kontekście deficytów i nieprawidłowości rozwojowych w zaburzeniach ze spektrum autyzmu; analizować zaburzenia genetyczne i niepełnosprawności sprzężone, podstawy psychiatrii, psychopatologii i neurologii; określać choroby wieku dziecięcego i wybrane problemy medyczne dotyczące dzieci z zaburzeniami ze spektrum autyzmu, w tym zagadnienia diety, suplementacji i farmakoterapii; stosować narzędzia do monitorowania stanu zdrowia dzieci; opisać kryteria diagnostyczne zaburzeń ze spektrum autyzmu, uwarunkowania i epidemiologię; określać i analizować zaburzenia autystyczne w medycznych klasyfikacjach nozologicznych (ICD, DSM) i klasyfikacji funkcjonalnej (ICF); określać diagnozę różnicową – autystyczne spektrum zaburzeń w kontekście uszkodzenia słuchu, zaburzenia rozwoju intelektualnego oraz innych zaburzeń niepełnosprawności; analizować psychologiczno- -pedagogiczne podstawy wiedzy o zaburzeniach ze spektrum autyzmu i działaniach profilaktyczno- -wspomagających; analizować podstawy neuropsychologii; określać zaburzenia ze spektrum autyzmu i inne zaburzenia neurorozwojowe, w tym afazję, mózgowie porażenie dziecięce i ADHD; dokonywać charakterystyki psychologicznej osób z zaburzeniami ze spektrum autyzmu w różnych okresach rozwojowych; rozpoznawać wczesne symptomy autyzmu; określać środowisko fizyczne, stymulację i integrację sensoryczną w autyzmie; analizować specyfikę funkcjonowania poznawczego, emocjonalnego i społecznego w zaburzeniach ze spektrum autyzmu; analizować mowę, język i komunikację osób z zaburzeniami ze spektrum autyzmu; realizować diagnozę psychopedagogiczną uczniów z zaburzeniami ze spektrum autyzmu, w tym profile funkcjonalne; stosować metody i narzędzia diagnostyczne, ze szczególnym uwzględnieniem międzynarodowego „złotego standardu diagnostycznego” ADI-R (*Autism Diagnostic Interview-Revised*) i ADOS (*Autism Diagnostic Observation Schedule*); stosować metody komunikacji wspomagającej i alternatywnej (AAC); określać rolę komputera, mediów i nowych technologii w terapii osób z zaburzeniami ze spektrum autyzmu; analizować metody psychologiczno-pedagogiczne stosowane w terapii autyzmu w kontekście praktyki opartej na dowodach (*evidence base practice*), w tym ESDM (*The Early Start Denver Model*); rozwiązywać problemy wychowawcze i stosować korekcję zachowania u dzieci lub uczniów z zaburzeniami ze spektrum autyzmu oraz prezentować różne podejścia do edukacji i terapii tych dzieci i uczniów; opisać modele edukacyjno-terapeutyczne, wybrane metody i formy pracy i terapii; planować i realizować pracę z rodzicami lub opiekunami dziecka lub ucznia z zaburzeniami ze spektrum autyzmu, wsparcie terapeutyczne i pomoc psychospołeczną rodzinie; określać i realizować wsparcie osoby z zaburzeniami ze spektrum autyzmu w dorosłym życiu oraz określać problemy zatrudnienia tych osób.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): rozpoznawania specyfiki środowiska lokalnego i regionalnego oraz ich wpływu na funkcjonowanie uczniów, a także podejmowania współpracy na rzecz dobra uczniów i tych środowisk; działania na rzecz poprawy jakości działania przedszkola, szkoły lub placówki systemu oświaty; autorefleksji nad rozwojem zawodowym; wykorzystania zdobytej wiedzy do analizy zdarzeń pedagogicznych.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia.

E.1A.8. Medyczne podstawy zaburzeń w spektrum autyzmu

Cel kształcenia: wyposażenie w wiedzę dotyczącą medycznych podstaw zaburzeń w spektrum autyzmu, o istocie, przyczynach i specyfice całościowych zaburzeń rozwoju oraz problemów w funkcjonowaniu osób z autyzmem; prawidłowe posługiwanie się terminologią dotyczącą zaburzeń ze spektrum autyzmu; opanowanie podstawowych umiejętności z zakresu ich diagnozy i terapii; kształtowanie właściwej postawy wobec osób z zaburzeniami ze spektrum autyzmu oraz ich rodzin.

Treści merytoryczne: autyzm – rys historyczny, ustalenie terminologiczne, kryteria diagnostyczne; kontrowersje wokół terminologii i klasyfikacji; zaburzenia ze spektrum autyzmu w medycznych klasyfikacjach nozologicznych (ICD, DSM) i klasyfikacji funkcjonalnej (ICF); badania epidemiologiczne w Polsce i wybranych krajach; zaburzenia ze spektrum autyzmu a zaburzenia genetyczne i niepełnosprawności sprzężone; charakterystyka osób z zaburzeniami ze spektrum autyzmu w kontekście współwystępowania innych zaburzeń, chorób i niepełnosprawności; rodzaje zaburzeń ze spektrum autyzmu i odrębności w klasyfikacji: autyzm wczesnodziecięcy, autyzm atypowy, zespół Retta, inne dziecięce zaburzenia dezintegracyjne, zaburzenia hiperkinetyczne z towarzyszącym upośledzeniem umysłowym i ruchami stereotypowymi, zespół Aspergera, inne całościowe zaburzenia rozwojowe, nieokreślone całościowe zaburzenia rozwojowe; współczesne koncepcje i klasyfikacja dotyczące przyczyn zaburzeń ze spektrum autyzmu: koncepcje psychoanalityczne, koncepcje etologiczne, koncepcje biologiczne, zaburzenia neurologiczne, neurochemiczne, neuroanatomiczne i genetyczne obserwowane w autyzmie; zaburzenia ze spektrum autyzmu a szczepienia ochronne; etiologia wieloczynnikowa; anatomia i fizjologia układu nerwowego w kontekście deficytów i nieprawidłowości rozwojowych w spektrum autyzmu; zaburzenia ze spektrum autyzmu a zaburzenia genetyczne i niepełnosprawności sprzężone; psychospołeczne uwarunkowania funkcjonowania osób z zaburzeniami ze spektrum autyzmu; typologia osób z zaburzeniami ze spektrum autyzmu; intraindywidualne i interindywidualne różnicowanie osób z zaburzeniami ze spektrum autyzmu; choroby wieku dziecięcego i wybrane problemy medyczne dotyczące dzieci ze spektrum autyzmu: diety, suplementacja, farmakoterapia; diagnostyka ASD; badania przesiewowe i interaktywne, zadania zespołu diagnostycznego; specyfika zaburzeń ze spektrum autyzmu; kluczowe objawy; narzędzia do monitorowania stanu zdrowia dzieci; wybrane badania laboratoryjne, radiograficzne lub inne badania diagnostyczne służące ocenie dziecka z zaburzeniami ze spektrum autyzmu; błędy diagnostyczne w zaburzeniach ze spektrum autyzmu i ich konsekwencje; metody i narzędzia diagnostyczne do monitorowania stanu zdrowia dzieci, ze szczególnym uwzględnieniem międzynarodowego „złotego standardu diagnostycznego” ADI-R (Autism Diagnostic Interview-Revised) i ADOS (Autism Diagnostic Observation Schedule); zasady diagnozy różnicowej; zagadnienie autystycznego spektrum zaburzeń w kontekście uszkodzenia słuchu, zaburzenia rozwoju intelektualnego oraz innych zaburzeń i niepełnosprawności; jak obserwować dziecko z ASD – rozpoznawanie pierwszych symptomów; możliwe problemy związane z diagnozą i terapią dzieci z ASD; zasady orzecznictwa na rzecz osób z autyzmem (Powiatowe i Wojewódzkie Zespoły ds. Orzekania o Stopniu Niepełnosprawności, Poradnie Psychologiczno-Pedagogiczne); formalno-prawna sytuacja osób z autyzmem w Polsce (Porozumienie Autyzm Polska, Karta Praw Osób z Autyzmem); różne podejścia do edukacji i terapii dzieci z ASD – modele edukacyjno-terapeutyczne, podejście behawioralne i rozwojowe w edukacji i terapii osób z autyzmem; uczeń z autyzmem w placówce oświatowej – wybór formy organizacyjnej kształcenia, statystyki, sposoby organizacji otoczenia w procesie terapii i edukacji; funkcjonowanie szkolne uczniów z zaburzeniami ze spektrum autyzmu i jego uwarunkowania; swoiste potrzeby rehabilitacyjne osób z autyzmem i ich aktywizacja zawodowa; deficyty i zaburzenia w komunikacji u dzieci z zaburzeniami ze spektrum autyzmu: deficyty jakościowe, deficyty ilościowe, deficyty w pragmatycznym stosowaniu języka; alternatywne formy komunikacji – dyskusja nad zasadnością ich wprowadzania; zaburzenia integracji sensorycznej u dzieci z zaburzeniami ze spektrum autyzmu; wczesna interwencja i wspomaganie rozwoju małych dzieci z autyzmem; terapia osób ze spektrum autyzmu - metody wykorzystywane w pracy z dzieckiem z ASD; formy wsparcia osób z autyzmem i ich opiekunów (działalność wybranych organizacji międzynarodowych i polskich na rzecz osób z autyzmem, ochrona praw osób z autyzmem: podstawowe akty prawa międzynarodowego i polskiego); znane osoby ze spektrum autyzmu.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): klasyczne i współczesne teorie rozwoju człowieka, wychowania, uczenia się i nauczania lub kształcenia, socjalizacji oraz różnorodne uwarunkowania tych procesów; źródła i miejsce pedagogiki specjalnej w nauce oraz jej przedmiotowe i metodologiczne powiązania z dziedzinami nauk społecznych, humanistycznych oraz medycznych i nauk o zdrowiu; medyczne podstawy zaburzeń ze spektrum autyzmu; anatomię i fizjologię układu nerwowego w kontekście deficytów i nieprawidłowości rozwojowych w spektrum autyzmu oraz psychospołeczne uwarunkowania funkcjonowania osób z zaburzeniami ze spektrum autyzmu; zagadnienia zaburzeń genetycznych i niepełnosprawności sprzężonych; podstawy psychiatrii, psychopatologii i neurologii; choroby wieku dziecięcego i wybrane problemy medyczne dotyczące dzieci z zaburzeniami ze spektrum autyzmu, w tym diety, suplementację, farmakoterapię; narzędzia do monitorowania stanu zdrowia dzieci; kryteria diagnostyczne zaburzeń ze spektrum autyzmu, ich uwarunkowania i epidemiologię; miejsce zaburzeń autystycznych w medycznych klasyfikacjach nozologicznych (ICD, DSM) i klasyfikacji funkcjonalnej (ICF); zasady diagnozy różnicowej; zagadnienie autystycznego spektrum zaburzeń w kontekście uszkodzenia słuchu, zaburzenia rozwoju intelektualnego oraz innych zaburzeń i niepełnosprawności; funkcjonowanie szkolne uczniów z zaburzeniami ze spektrum autyzmu i jego uwarunkowania; psychologiczno-pedagogiczne podstawy wiedzy o zaburzeniach ze spektrum autyzmu i działaniach profilaktyczno-wspomagających; podstawy neuropsychologii; zagadnienie zaburzeń ze spektrum autyzmu w kontekście innych zaburzeń neurorozwojowych, w tym afazji, mózgowego porażenia dziecięcego i ADHD; charakterystykę psychologiczną osób z zaburzeniami ze spektrum autyzmu w różnych okresach rozwojowych; wczesne symptomy autyzmu; znaczenie środowiska fizycznego, stymulacji i integracji sensorycznej w autyzmie; specyfikę funkcjonowania poznawczego, emocjonalnego i społecznego w zaburzeniach ze spektrum autyzmu; zagadnienie mowy, języka i komunikacji osób z zaburzeniami ze spektrum autyzmu; zasady diagnozy psychopedagogicznej uczniów z zaburzeniami ze spektrum autyzmu, w tym profile funkcjonalne; metody i narzędzia diagnostyczne, ze szczególnym uwzględnieniem międzynarodowego „złotego standardu diagnostycznego” ADI-R (*Autism Diagnostic Interview-Revised*) i ADOS (*Autism Diagnostic Observation Schedule*); metody komunikacji wspomagającej i alternatywnej (AAC); rolę komputera, mediów i nowych technologii w terapii osób z zaburzeniami ze spektrum autyzmu; metody psychologiczno- -pedagogiczne stosowane w terapii autyzmu w kontekście praktyki opartej na dowodach (*evidence base practice*), w tym ESDM (*The Early Start Denver Model*); zasady korekcji zachowań i metody rozwiązywania problemów wychowawczych u dzieci lub uczniów z zaburzeniami ze spektrum autyzmu; różne podejścia do edukacji i terapii dzieci lub uczniów z zaburzeniami ze spektrum autyzmu, w tym modele edukacyjno-terapeutyczne, wybrane metody i formy pracy i terapii; zagadnienia pracy z rodzicami lub opiekunami dziecka lub ucznia z zaburzeniami ze spektrum autyzmu, wsparcia terapeutycznego i pomocy psychospołecznej rodzinie, wsparcia osoby z zaburzeniami ze spektrum autyzmu w dorosłym życiu; problematykę zatrudnienia dorosłych osób z zaburzeniami ze spektrum autyzmu.

Umiejętności (potrafi): wykorzystywać i integrować wiedzę z zakresu pedagogiki specjalnej oraz powiązanych z nią dyscyplin naukowych w celu analizy problemów rehabilitacyjnych, edukacyjnych, terapeutycznych i resocjalizacyjnych; twórczo korzystać z teorii dotyczących rozwoju człowieka, socjalizacji, wychowania, nauczania-uczenia się oraz krytycznie je oceniać; analizować medyczne podstawy zaburzeń ze spektrum autyzmu; analizować anatomię i fizjologię układu nerwowego w kontekście deficytów i nieprawidłowości rozwojowych w zaburzeniach ze spektrum autyzmu; analizować zaburzenia genetyczne i niepełnosprawności sprzężone, podstawy psychiatrii, psychopatologii i neurologii; określać choroby wieku dziecięcego i wybrane problemy medyczne dotyczące dzieci z zaburzeniami ze spektrum autyzmu, w tym zagadnienia diety, suplementacji i farmakoterapii; stosować narzędzia do monitorowania stanu zdrowia dzieci; opisać kryteria diagnostyczne zaburzeń ze spektrum autyzmu, uwarunkowania i epidemiologię; określać i analizować zaburzenia autystyczne w medycznych klasyfikacjach nozologicznych (ICD, DSM) i klasyfikacji funkcjonalnej (ICF); określać diagnozę różnicową – autystyczne spektrum zaburzeń w kontekście uszkodzenia słuchu, zaburzenia rozwoju intelektualnego oraz innych zaburzeń niepełnosprawności.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): komunikowania się i współpracy z otoczeniem oraz aktywnego uczestnictwa w grupach i organizacjach realizujących działania edukacyjne, rehabilitacyjne,

terapeutyczne i resocjalizacyjne; autorefleksji nad rozwojem zawodowym; wykorzystania zdobytej wiedzy do analizy zdarzeń pedagogicznych.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia.

E.1A.9. Wsparcie psychopedagogiczne rodziny dziecka w spektrum autyzmu

Cel kształcenia: kształcenie kompetencji zawodowych w zakresie rozumienia psychologiczno-pedagogicznych uwarunkowań funkcjonowania dziecka w spektrum autyzmu oraz planowania i realizowania wsparcia psychopedagogicznego rodziny dziecka, z uwzględnieniem zasad etycznych, współpracy zespołowej, pomocy psychospołecznej oraz wsparcia rozwoju dziecka i jego rodziny na różnych etapach życia.

Treści merytoryczne: analiza przypadków dzieci w spektrum autyzmu i identyfikacja potrzeb dziecka i rodziny; interpretacja wczesnych symptomów autyzmu i profili funkcjonalnych w planowaniu wsparcia; ćwiczenia w doborze metod terapii i komunikacji wspomagającej (AAC) oraz wykorzystaniu nowych technologii; praca z rodziną: psychoedukacja, wzmacnianie kompetencji wychowawczych, rozwiązywanie problemów wychowawczych; współpraca zespołowa specjalistów i rodziców, planowanie wsparcia na różnych etapach rozwoju dziecka; analiza zasobów środowiska lokalnego, dylematów etycznych oraz autorefleksja nad rolą pedagoga specjalnego; analiza zaburzeń neurorozwojowych (ADHD, afazja, mózgowe porażenie dziecięce); wczesne symptomy autyzmu, specyfika funkcjonowania poznawczego, emocjonalnego, społecznego i komunikacyjnego oraz znaczenie środowiska fizycznego i stymulacji sensorycznej; podstawy diagnozy psychopedagogicznej, profile funkcjonalne oraz narzędzia diagnostyczne, w tym ADI-R i ADOS; metody i formy terapii dzieci z ASD w praktyce opartej na dowodach (ESDM) oraz metody komunikacji wspomagającej (AAC) i wsparcie technologiczne; rodzina dziecka z ASD: potrzeby, wsparcie psychopedagogiczne, współpraca z rodzicami, normy etyczne, wsparcie w dorosłości i przygotowanie do samodzielności.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): koncepcje rehabilitacji, edukacji, resocjalizacji i terapii uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi oraz różnorodne uwarunkowania tych procesów; zasady i normy etyczne obowiązujące w zakresie rehabilitacji, edukacji, terapii i resocjalizacji; psychologiczno-pedagogiczne podstawy wiedzy o zaburzeniach ze spektrum autyzmu i działaniach profilaktyczno-wspomagających; podstawy neuropsychologii; zagadnienie zaburzeń ze spektrum autyzmu w kontekście innych zaburzeń neurorozwojowych, w tym afazji, mózgowego porażenia dziecięcego i ADHD; charakterystykę psychologiczną osób z zaburzeniami ze spektrum autyzmu w różnych okresach rozwojowych; wczesne symptomy autyzmu; znaczenie środowiska fizycznego, stymulacji i integracji sensorycznej w autyzmie; specyfikę funkcjonowania poznawczego, emocjonalnego i społecznego w zaburzeniach ze spektrum autyzmu; zagadnienie mowy, języka i komunikacji osób z zaburzeniami ze spektrum autyzmu; zasady diagnozy psychopedagogicznej uczniów z zaburzeniami ze spektrum autyzmu, w tym profile funkcjonalne; metody i narzędzia diagnostyczne, ze szczególnym uwzględnieniem międzynarodowego „złotego standardu diagnostycznego” ADI-R (*Autism Diagnostic Interview-Revised*) i ADOS (*Autism Diagnostic Observation Schedule*); metody komunikacji wspomagającej i alternatywnej (AAC); rolę komputera, mediów i nowych technologii w terapii osób z zaburzeniami ze spektrum autyzmu; metody psychologiczno-pedagogiczne stosowane w terapii autyzmu w kontekście praktyki opartej na dowodach (*evidence base practice*), w tym ESDM (*The Early Start Denver Model*); zasady korekcji zachowań i metody rozwiązywania problemów wychowawczych u dzieci lub uczniów z zaburzeniami ze spektrum autyzmu; różne podejścia do edukacji i terapii dzieci lub uczniów z zaburzeniami ze spektrum autyzmu, w tym modele edukacyjno-terapeutyczne, wybrane metody i formy pracy i terapii; zagadnienia pracy z rodzicami lub opiekunami dziecka lub ucznia z zaburzeniami ze spektrum autyzmu, wsparcia terapeutycznego i pomocy psychospołecznej rodzinie, wsparcia osoby z zaburzeniami ze spektrum autyzmu w dorosłym życiu; problematykę zatrudnienia dorosłych osób z zaburzeniami ze spektrum autyzmu.

Umiejętności (potrafi): wykorzystywać na podstawowym poziomie wiedzę psychologiczną i na poziomie rozszerzonym wiedzę pedagogiczną oraz pozyskiwać dane do analizowania zachowań, procesów i zjawisk w obszarze rehabilitacji, edukacji, terapii i resocjalizacji; pracować w zespole, pełniąc w nim różne role, podejmować i wyznaczać zadania, współpracować z nauczycielami, specjalistami, rodzicami i opiekunami uczniów; analizować psychologiczno-pedagogiczne podstawy

wiedzy o zaburzeniach ze spektrum autyzmu i działaniach profilaktyczno-wspomagających; analizować podstawy neuropsychologii; określać zaburzenia ze spektrum autyzmu i inne zaburzenia neurorozwojowe, w tym afazję, mózgowie porażenie dziecięce i ADHD; dokonywać charakterystyki psychologicznej osób z zaburzeniami ze spektrum autyzmu w różnych okresach rozwojowych; rozpoznawać wczesne symptomy autyzmu; określać środowisko fizyczne, stymulację i integrację sensoryczną w autyzmie; analizować specyfikę funkcjonowania poznawczego, emocjonalnego i społecznego w zaburzeniach ze spektrum autyzmu; analizować mowę, język i komunikację osób z zaburzeniami ze spektrum autyzmu; realizować diagnozę psychopedagogiczną uczniów z zaburzeniami ze spektrum autyzmu, w tym profile funkcjonalne; stosować metody i narzędzia diagnostyczne, ze szczególnym uwzględnieniem międzynarodowego „złotego standardu diagnostycznego” ADI-R (Autism Diagnostic Interview-Revised) i ADOS (Autism Diagnostic Observation Schedule); stosować metody komunikacji wspomagającej i alternatywnej (AAC); określać rolę komputera, mediów i nowych technologii w terapii osób z zaburzeniami ze spektrum autyzmu; analizować metody psychologiczno-pedagogiczne stosowane w terapii autyzmu w kontekście praktyki opartej na dowodach (evidence base practice), w tym ESDM (The Early Start Denver Model); rozwiązywać problemy wychowawcze i stosować korekcję zachowania u dzieci lub uczniów z zaburzeniami ze spektrum autyzmu oraz prezentować różne podejścia do edukacji i terapii tych dzieci i uczniów; opisać modele edukacyjno-terapeutyczne, wybrane metody i formy pracy i terapii; planować i realizować pracę z rodzicami lub opiekunami dziecka lub ucznia z zaburzeniami ze spektrum autyzmu, wsparcie terapeutyczne i pomoc psychospołeczną rodzinie; określać i realizować wsparcie osoby z zaburzeniami ze spektrum autyzmu w dorosłym życiu oraz określać problemy zatrudnienia tych osób. *Kompetencje społeczne (jest gotów do):* budowania relacji opartej na wzajemnym zaufaniu między wszystkimi podmiotami procesu wychowania i kształcenia, w tym rodzicami lub opiekunami uczniów, oraz włączania ich w działania sprzyjające efektywności edukacyjnej; rozpoznawania specyfiki środowiska lokalnego i regionalnego oraz ich wpływu na funkcjonowanie uczniów, a także podejmowania współpracy na rzecz dobra uczniów i tych środowisk; działania na rzecz poprawy jakości działania przedszkola, szkoły lub placówki systemu oświaty; autorefleksji nad rozwojem zawodowym; wykorzystania zdobytej wiedzy do analizy zdarzeń pedagogicznych.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia.

E.1A.10. Metody pedagogiczne w pracy z dziećmi z zaburzeniami w spektrum autyzmu

Cel kształcenia: zapoznanie z różnorodnymi metodami pedagogicznymi stosowanymi w pracy z dziećmi a autyzmem; rozwijanie umiejętności praktycznych w zakresie pracy z dziećmi w spektrum autyzmu.

Treści merytoryczne: wprowadzenie do tematyki spektrum autyzmu; zrozumienie zachowań dzieci z autyzmem; metody pedagogiczne wykorzystywane w pracy z dziećmi w spektrum autyzmu (m.in. metoda TEACCH, terapia behawioralna, metody oparte na zabawie, alternatywne i wspomagające metody komunikacji AAC, symulacje i role-play, integracja sensoryczna); zasady etyczne w pracy pedagogicznej z dziećmi w spektrum autyzmu.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): koncepcje rehabilitacji, edukacji, resocjalizacji i terapii uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi oraz różnorodne uwarunkowania tych procesów; zasady i normy etyczne obowiązujące w zakresie rehabilitacji, edukacji, terapii i resocjalizacji; organizację i metodyki kształcenia uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi w systemie integracyjnym i włączającym, w szczególności modele współpracy pedagogów specjalnych z nauczycielami, specjalistami, rodzicami lub opiekunami, oraz modele indywidualizacji lekcji, efektywne strategie nauczania i uniwersalnego projektowania zajęć; merytoryczne i metodyczne podstawy prowadzenia zajęć – zgodnie z wybranym zakresem pedagogiki specjalnej; psychologiczno-pedagogiczne podstawy wiedzy o zaburzeniach ze spektrum autyzmu i działaniach profilaktyczno-wspomagających; podstawy neuropsychologii; zagadnienie zaburzeń ze spektrum autyzmu w kontekście innych zaburzeń neurorozwojowych, w tym afazji, mózgowego porażenia dziecięcego i ADHD; charakterystykę psychologiczną osób z zaburzeniami ze spektrum autyzmu w różnych okresach rozwojowych; wczesne symptomy autyzmu; znaczenie środowiska fizycznego, stymulacji i integracji sensorycznej w autyzmie; specyfikę funkcjonowania poznawczego, emocjonalnego i społecznego w zaburzeniach ze spektrum autyzmu; zagadnienie mowy, języka i komunikacji osób z zaburzeniami ze spektrum autyzmu; zasady diagnozy

psychopedagogicznej uczniów z zaburzeniami ze spektrum autyzmu, w tym profile funkcjonalne; metody i narzędzia diagnostyczne, ze szczególnym uwzględnieniem międzynarodowego „złotego standardu diagnostycznego” ADI-R (*Autism Diagnostic Interview-Revised*) i ADOS (*Autism Diagnostic Observation Schedule*); metody komunikacji wspomagającej i alternatywnej (AAC); rolę komputera, mediów i nowych technologii w terapii osób z zaburzeniami ze spektrum autyzmu; metody psychologiczno-pedagogiczne stosowane w terapii autyzmu w kontekście praktyki opartej na dowodach (*evidence base practice*), w tym ESDM (*The Early Start Denver Model*); zasady korekcji zachowań i metody rozwiązywania problemów wychowawczych u dzieci lub uczniów z zaburzeniami ze spektrum autyzmu; różne podejścia do edukacji i terapii dzieci lub uczniów z zaburzeniami ze spektrum autyzmu, w tym modele edukacyjno-terapeutyczne, wybrane metody i formy pracy i terapii; zagadnienia pracy z rodzicami lub opiekunami dziecka lub ucznia z zaburzeniami ze spektrum autyzmu, wsparcia terapeutycznego i pomocy psychospołecznej rodzinie, wsparcia osoby z zaburzeniami ze spektrum autyzmu w dorosłym życiu; problematykę zatrudnienia dorosłych osób z zaburzeniami ze spektrum autyzmu.

Umiejętności (potrafi): wykorzystywać aktualne koncepcje psychologiczne i pedagogiczne w planowaniu, realizacji, monitorowaniu i ewaluacji procesu wychowania i nauczania uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi; wdrażać efektywne programy zwiększające umiejętności poznawcze i kompetencje społeczne uczniów oraz programy poprawiające integrację rówieśniczą uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi; analizować własne działania pedagogiczne, dydaktyczne, wychowawcze, opiekuńcze i rehabilitacyjne, wskazywać obszary wymagające modyfikacji, eksperymentowania i wdrażania działań innowacyjnych; projektować i prowadzić zajęcia oraz dokonywać ich ewaluacji – zgodnie z wybranym zakresem pedagogiki specjalnej; analizować psychologiczno-pedagogiczne podstawy wiedzy o zaburzeniach ze spektrum autyzmu i działaniach profilaktyczno-wspomagających; analizować podstawy neuropsychologii; określać zaburzenia ze spektrum autyzmu i inne zaburzenia neurorozwojowe, w tym afazję, mózgowie porażenie dziecięce i ADHD; dokonywać charakterystyki psychologicznej osób z zaburzeniami ze spektrum autyzmu w różnych okresach rozwojowych; rozpoznawać wczesne symptomy autyzmu; określać środowisko fizyczne, stymulację i integrację sensoryczną w autyzmie; analizować specyfikę funkcjonowania poznawczego, emocjonalnego i społecznego w zaburzeniach ze spektrum autyzmu; analizować mowę, język i komunikację osób z zaburzeniami ze spektrum autyzmu; realizować diagnozę psychopedagogiczną uczniów z zaburzeniami ze spektrum autyzmu, w tym profile funkcjonalne; stosować metody i narzędzia diagnostyczne, ze szczególnym uwzględnieniem międzynarodowego „złotego standardu diagnostycznego” ADI-R (*Autism Diagnostic Interview-Revised*) i ADOS (*Autism Diagnostic Observation Schedule*); stosować metody komunikacji wspomagającej i alternatywnej (AAC); określać rolę komputera, mediów i nowych technologii w terapii osób z zaburzeniami ze spektrum autyzmu; analizować metody psychologiczno-pedagogiczne stosowane w terapii autyzmu w kontekście praktyki opartej na dowodach (*evidence base practice*), w tym ESDM (*The Early Start Denver Model*); rozwiązywać problemy wychowawcze i stosować korekcję zachowania u dzieci lub uczniów z zaburzeniami ze spektrum autyzmu oraz prezentować różne podejścia do edukacji i terapii tych dzieci i uczniów; opisać modele edukacyjno-terapeutyczne, wybrane metody i formy pracy i terapii; i realizować wsparcie osoby z zaburzeniami ze spektrum autyzmu w dorosłym życiu oraz określać problemy zatrudnienia tych osób.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): posługiwania się uniwersalnymi zasadami i normami etycznymi w działalności zawodowej, kierując się szacunkiem dla każdego człowieka; autorefleksji nad rozwojem zawodowym; wykorzystania zdobytej wiedzy do analizy zdarzeń pedagogicznych.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia.

E.1A.11. Rola socjalizacji i uspołecznienia dziecka w spektrum autyzmu

Cel kształcenia: przygotowanie do rozumienia znaczenia procesów socjalizacji i uspołecznienia w rozwoju dzieci w spektrum autyzmu oraz ich wpływu na funkcjonowanie społeczne, emocjonalne i edukacyjne; wyposażenie w wiedzę psychologiczno-pedagogiczną dotyczącą specyfiki relacji społecznych, komunikacji i zachowań społecznych dzieci w spektrum autyzmu w różnych okresach rozwojowych; ukierunkowanie na rozwijanie umiejętności planowania i realizowania działań

edukacyjno-terapeutycznych wspierających uspołecznienie dziecka oraz współpracę z rodziną i środowiskiem w perspektywie edukacji włączającej.

Treści merytoryczne: socjalizacja i uspołecznienie – podstawy teoretyczne; pojęcie socjalizacji i uspołecznienia, ich znaczenie w rozwoju dziecka oraz główne teorie wyjaśniające proces nabywania kompetencji społecznych i norm społecznych; rozwój społeczny dziecka - normy i odchylenia; etapy rozwoju społecznego dziecka, kryteria normy i odchyżeń rozwojowych oraz czynniki wpływające na prawidłowy i zaburzony rozwój społeczny; specyfika procesów socjalizacji w spektrum autyzmu; funkcjonowanie emocjonalne i społeczne dzieci/osób w spektrum; specyfika regulacji emocji, rozumienia emocji własnych i cudzych oraz nawiązywania i podtrzymywania relacji społecznych; rola komunikacji w procesie uspołecznienia dziecka/osoby w spektrum; znaczenie komunikacji werbalnej i niewerbalnej w budowaniu relacji społecznych oraz trudności komunikacyjne jako czynnik ograniczający proces uspołecznienia; rodzina jako podstawowe środowisko socjalizacji dziecka/osoby w spektrum; rola szkoły i rówieśników w uspołecznieniu dziecka w spektrum; znaczenie środowiska szkolnego i grupy rówieśniczej dla rozwoju społecznego dziecka w spektrum oraz mechanizmy sprzyjające i utrudniające integrację społeczną; edukacja integracyjna i włączająca a rozwój społeczny dzieci w spektrum; metody wspierania kompetencji społecznych dzieci w spektrum; przegląd wybranych metod i form pracy wspierających rozwój umiejętności społecznych, w tym podejścia oparte na dowodach naukowych; trening umiejętności społecznych (TUS); znaczenie środowiska fizycznego i sensorycznego; uspołecznienie dziecka w spektrum w okresie adolescencji; przygotowanie do dorosłości i uczestnictwa społecznego.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): procesy komunikowania interpersonalnego i społecznego oraz ich prawidłowości i zakłócenia; psychologiczno-pedagogiczne podstawy wiedzy o zaburzeniach ze spektrum autyzmu i działaniach profilaktyczno-wspomagających; podstawy neuropsychologii; zagadnienie zaburzeń ze spektrum autyzmu w kontekście innych zaburzeń neurorozwojowych, w tym afazji, mózgowego porażenia dziecięcego i ADHD; charakterystykę psychologiczną osób z zaburzeniami ze spektrum autyzmu w różnych okresach rozwojowych; wczesne symptomy autyzmu; znaczenie środowiska fizycznego, stymulacji i integracji sensorycznej w autyzmie; specyfikę funkcjonowania poznawczego, emocjonalnego i społecznego w zaburzeniach ze spektrum autyzmu; zagadnienie mowy, języka i komunikacji osób z zaburzeniami ze spektrum autyzmu; zasady diagnozy psychopedagogicznej uczniów z zaburzeniami ze spektrum autyzmu, w tym profile funkcjonalne; metody i narzędzia diagnostyczne, ze szczególnym uwzględnieniem międzynarodowego „złotego standardu diagnostycznego” ADI-R (*Autism Diagnostic Interview-Revised*) i ADOS (*Autism Diagnostic Observation Schedule*); metody komunikacji wspomagającej i alternatywnej (AAC); rolę komputera, mediów i nowych technologii w terapii osób z zaburzeniami ze spektrum autyzmu; metody psychologiczno- -pedagogiczne stosowane w terapii autyzmu w kontekście praktyki opartej na dowodach (*evidence base practice*), w tym ESDM (*The Early Start Denver Model*); zasady korekcji zachowań i metody rozwiązywania problemów wychowawczych u dzieci lub uczniów z zaburzeniami ze spektrum autyzmu; różne podejścia do edukacji i terapii dzieci lub uczniów z zaburzeniami ze spektrum autyzmu, w tym modele edukacyjno-terapeutyczne, wybrane metody i formy pracy i terapii; zagadnienia pracy z rodzicami lub opiekunami dziecka lub ucznia z zaburzeniami ze spektrum autyzmu, wsparcia terapeutycznego i pomocy psychospołecznej rodzinie, wsparcia osoby z zaburzeniami ze spektrum autyzmu w dorosłym życiu; problematykę zatrudnienia dorosłych osób z zaburzeniami ze spektrum autyzmu.

Umiejętności (potrafi): twórczo korzystać z teorii dotyczących rozwoju człowieka, socjalizacji, wychowania, nauczania-uczenia się oraz krytycznie je oceniać; analizować psychologiczno- -pedagogiczne podstawy wiedzy o zaburzeniach ze spektrum autyzmu i działaniach profilaktyczno- -wspomagających; analizować podstawy neuropsychologii; określać zaburzenia ze spektrum autyzmu i inne zaburzenia neurorozwojowe, w tym afazję, mózgowie porażenie dziecięce i ADHD; dokonywać charakterystyki psychologicznej osób z zaburzeniami ze spektrum autyzmu w różnych okresach rozwojowych; rozpoznawać wczesne symptomy autyzmu; określać środowisko fizyczne, stymulację i integrację sensoryczną w autyzmie; analizować specyfikę funkcjonowania poznawczego, emocjonalnego i społecznego w zaburzeniach ze spektrum autyzmu; analizować mowę, język

i komunikację osób z zaburzeniami ze spektrum autyzmu; realizować diagnozę psychopedagogiczną uczniów z zaburzeniami ze spektrum autyzmu, w tym profile funkcjonalne; stosować metody i narzędzia diagnostyczne, ze szczególnym uwzględnieniem międzynarodowego „złotego standardu diagnostycznego” ADI-R (Autism Diagnostic Interview-Revised) i ADOS (Autism Diagnostic Observation Schedule); stosować metody komunikacji wspomagającej i alternatywnej (AAC); określać rolę komputera, mediów i nowych technologii w terapii osób z zaburzeniami ze spektrum autyzmu; analizować metody psychologiczno-pedagogiczne stosowane w terapii autyzmu w kontekście praktyki opartej na dowodach (evidence base practice), w tym ESDM (The Early Start Denver Model); rozwiązywać problemy wychowawcze i stosować korekcję zachowania u dzieci lub uczniów z zaburzeniami ze spektrum autyzmu oraz prezentować różne podejścia do edukacji i terapii tych dzieci i uczniów; opisać modele edukacyjno-terapeutyczne, wybrane metody i formy pracy i terapii; planować i realizować pracę z rodzicami lub opiekunami dziecka lub ucznia z zaburzeniami ze spektrum autyzmu, wsparcie terapeutyczne i pomoc psychospołeczną rodzinie; określać i realizować wsparcie osoby z zaburzeniami ze spektrum autyzmu w dorosłym życiu oraz określać problemy zatrudnienia tych osób. *Kompetencje społeczne (jest gotów do):* budowania relacji opartej na wzajemnym zaufaniu między wszystkimi podmiotami procesu wychowania i kształcenia, w tym rodzicami lub opiekunami uczniów, oraz włączania ich w działania sprzyjające efektywności edukacyjnej; rozpoznawania specyfiki środowiska lokalnego i regionalnego oraz ich wpływu na funkcjonowanie uczniów, a także podejmowania współpracy na rzecz dobra uczniów i tych środowisk; autorefleksji nad rozwojem zawodowym; wykorzystania zdobytej wiedzy do analizy zdarzeń pedagogicznych.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia.

E.1A.12. Kompleksowa rehabilitacja dzieci w spektrum autyzmu

Cel kształcenia: wyposażenie w wiedzę dotyczącą koncepcji rehabilitacji, edukacji i terapii dzieci w spektrum autyzmu; określenie istoty kompleksowej rehabilitacji dzieci w spektrum autyzmu, uwrażliwienie na znaczenie teorii i metod stosowanych wobec dzieci z zaburzeniami ze spektrum autyzmu. Nabycie umiejętności teoretycznych, analitycznych oraz praktycznych w zakresie różnych podejść do edukacji, rehabilitacji i terapii dzieci w spektrum autyzmu.

Treści merytoryczne: psychologiczno-pedagogiczne podstawy wiedzy o zaburzeniach ze spektrum autyzmu i działaniach profilaktyczno-wspomagających; znaczenie środowiska fizycznego, stymulacji i integracji sensorycznej w autyzmie; specyfika funkcjonowania poznawczego, emocjonalnego i społecznego w zaburzeniach ze spektrum autyzmu; zaburzenia ze spektrum autyzmu a zaburzenia genetyczne i niepełnosprawności sprzężone; charakterystyka osób z zaburzeniami ze spektrum autyzmu w kontekście współwystępowania innych zaburzeń, chorób i niepełnosprawności; autyzm u dzieci; diagnoza, klasyfikacja, etiologia; zaburzenia ze spektrum autyzmu w medycznych klasyfikacjach nozologicznych (ICD, DSM) i klasyfikacji funkcjonalnej (ICF); narzędzia do monitorowania stanu zdrowia dzieci; wybrane badania laboratoryjne, radiograficzne lub inne badania diagnostyczne służące ocenie dziecka z zaburzeniami ze spektrum autyzmu; wartość nowoczesnych testów genetycznych w diagnostyce autyzmu; choroby wieku dziecięcego i wybrane problemy medyczne dotyczące dzieci ze spektrum autyzmu: diety, suplementacja, farmakoterapia; aktualne zalecenia postępowania diagnostycznego i terapeutycznego; wybrane metody i formy pracy i terapii. Efektywność terapii stosowanych wobec osób z ASD; zagadnienie mowy, języka i komunikacji osób z zaburzeniami ze spektrum autyzmu; rola nowych technologii w terapii dzieci z zaburzeniami ze spektrum autyzmu; zasady korekcji zachowań i metody rozwiązywania problemów wychowawczych u dzieci z zaburzeniami ze spektrum autyzmu; metody i zasady fizjoterapii wykorzystywane we wczesnym wspomaganiu rozwoju dzieci ze spektrum autyzmu ze szczególnym uwzględnieniem Integracji Sensorycznej; terapia ruchowa dzieci autystycznych; metoda stymulowanych seryjnych powtórzeń ćwiczeń i jej implikacje praktyczne; praca z rodzicami dziecka z zaburzeniami ze spektrum autyzmu; zasady diagnozy psychopedagogicznej uczniów z zaburzeniami ze spektrum autyzmu, w tym profile funkcjonalne; metody i narzędzia diagnostyczne, ze szczególnym uwzględnieniem międzynarodowego „złotego standardu diagnostycznego” ADI-R (Autism Diagnostic Interview-Revised) i ADOS (Autism Diagnostic Observation Schedule); metody psychologiczno - pedagogiczne stosowane w terapii autyzmu w kontekście praktyki opartej na dowodach (evidence base practice), w tym ESDM (The Early Start Denver Model) oraz modele edukacyjno-terapeutyczne; metody

komunikacji wspomagającej i alternatywnej (AAC); trening umiejętności społecznych dla uczniów ze spektrum autyzmu w szkole masowej; różne podejścia do edukacji i terapii dzieci lub uczniów z zaburzeniami ze spektrum autyzmu.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): koncepcje rehabilitacji, edukacji, resocjalizacji i terapii uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi oraz różnorodne uwarunkowania tych procesów; zasady i normy etyczne obowiązujące w zakresie rehabilitacji, edukacji, terapii i resocjalizacji; procesy komunikowania interpersonalnego i społecznego oraz ich prawidłowości i zakłócenia; psychologiczno-pedagogiczne podstawy wiedzy o zaburzeniach ze spektrum autyzmu i działaniach profilaktyczno-wspomagających; podstawy neuropsychologii; zagadnienie zaburzeń ze spektrum autyzmu w kontekście innych zaburzeń neurorozwojowych, w tym afazji, mózgowego porażenia dziecięcego i ADHD; charakterystykę psychologiczną osób z zaburzeniami ze spektrum autyzmu w różnych okresach rozwojowych; wczesne symptomy autyzmu; znaczenie środowiska fizycznego, stymulacji i integracji sensorycznej w autyzmie; specyfikę funkcjonowania poznawczego, emocjonalnego i społecznego w zaburzeniach ze spektrum autyzmu; zagadnienie mowy, języka i komunikacji osób z zaburzeniami ze spektrum autyzmu; zasady diagnozy psychopedagogicznej uczniów z zaburzeniami ze spektrum autyzmu, w tym profile funkcjonalne; metody i narzędzia diagnostyczne, ze szczególnym uwzględnieniem międzynarodowego „złotego standardu diagnostycznego” ADI-R (*Autism Diagnostic Interview-Revised*) i ADOS (*Autism Diagnostic Observation Schedule*); metody komunikacji wspomagającej i alternatywnej (AAC); rolę komputera, mediów i nowych technologii w terapii osób z zaburzeniami ze spektrum autyzmu; metody psychologiczno- -pedagogiczne stosowane w terapii autyzmu w kontekście praktyki opartej na dowodach (*evidence base practice*), w tym ESDM (*The Early Start Denver Model*); zasady korekcji zachowań i metody rozwiązywania problemów wychowawczych u dzieci lub uczniów z zaburzeniami ze spektrum autyzmu; różne podejścia do edukacji i terapii dzieci lub uczniów z zaburzeniami ze spektrum autyzmu, w tym modele edukacyjno-terapeutyczne, wybrane metody i formy pracy i terapii; zagadnienia pracy z rodzicami lub opiekunami dziecka lub ucznia z zaburzeniami ze spektrum autyzmu, wsparcia terapeutycznego i pomocy psychospołecznej rodzinie, wsparcia osoby z zaburzeniami ze spektrum autyzmu w dorosłym życiu; problematykę zatrudnienia dorosłych osób z zaburzeniami ze spektrum autyzmu.

Umiejętności (potrafi): wdrażać efektywne programy zwiększające umiejętności poznawcze i kompetencje społeczne uczniów oraz programy poprawiające integrację rówieśniczą uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi; analizować psychologiczno-pedagogiczne podstawy wiedzy o zaburzeniach ze spektrum autyzmu i działaniach profilaktyczno-wspomagających; analizować podstawy neuropsychologii; określać zaburzenia ze spektrum autyzmu i inne zaburzenia neurorozwojowe, w tym afazję, mózgowie porażenie dziecięce i ADHD; dokonywać charakterystyki psychologicznej osób z zaburzeniami ze spektrum autyzmu w różnych okresach rozwojowych; rozpoznawać wczesne symptomy autyzmu; określać środowisko fizyczne, stymulację i integrację sensoryczną w autyzmie; analizować specyfikę funkcjonowania poznawczego, emocjonalnego i społecznego w zaburzeniach ze spektrum autyzmu; analizować mowę, język i komunikację osób z zaburzeniami ze spektrum autyzmu; realizować diagnozę psychopedagogiczną uczniów z zaburzeniami ze spektrum autyzmu, w tym profile funkcjonalne; stosować metody i narzędzia diagnostyczne, ze szczególnym uwzględnieniem międzynarodowego „złotego standardu diagnostycznego” ADI-R (*Autism Diagnostic Interview-Revised*) i ADOS (*Autism Diagnostic Observation Schedule*); stosować metody komunikacji wspomagającej i alternatywnej (AAC); określać rolę komputera, mediów i nowych technologii w terapii osób z zaburzeniami ze spektrum autyzmu; analizować metody psychologiczno-pedagogiczne stosowane w terapii autyzmu w kontekście praktyki opartej na dowodach (*evidence base practice*), w tym ESDM (*The Early Start Denver Model*); rozwiązywać problemy wychowawcze i stosować korekcję zachowania u dzieci lub uczniów z zaburzeniami ze spektrum autyzmu oraz prezentować różne podejścia do edukacji i terapii tych dzieci i uczniów; opisać modele edukacyjno-terapeutyczne, wybrane metody i formy pracy i terapii; planować i realizować pracę z rodzicami lub opiekunami dziecka lub ucznia z zaburzeniami ze spektrum autyzmu, wsparcie terapeutyczne i pomoc psychospołeczną rodzinie; określać i realizować wsparcie osoby z zaburzeniami ze spektrum autyzmu w dorosłym życiu oraz określać problemy zatrudnienia tych osób.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): komunikowania się i współpracy z otoczeniem oraz aktywnego uczestnictwa w grupach i organizacjach realizujących działania edukacyjne, rehabilitacyjne, terapeutyczne i resocjalizacyjne; porozumiewania się z osobami pochodzącymi z różnych środowisk i o różnej kondycji emocjonalnej, dialogowego rozwiązywania konfliktów oraz tworzenia dobrej atmosfery dla komunikacji w klasie szkolnej i poza nią; pracy w zespole, pełnienia w nim różnych ról oraz współpracy z nauczycielami, pedagogami, specjalistami, rodzicami lub opiekunami uczniów i innymi członkami społeczności szkolnej i lokalnej; wykorzystania zdobytej wiedzy do analizy zdarzeń pedagogicznych.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia.

E.1A.13. Zasady organizacji, modele i standardy wczesnego wspomaganie rozwoju dziecka w spektrum autyzmu

Cel kształcenia: zapoznanie z zasadami organizacji, modelami oraz standardami wczesnego wspomaganie rozwoju dzieci w spektrum autyzmu, rozwijanie rozumienia znaczenia wczesnej diagnozy, interdyscyplinarnej współpracy oraz oddziaływań terapeutycznych.

Treści merytoryczne: podstawy teoretyczne wczesnego wspomaganie rozwoju dzieci w spektrum autyzmu: koncepcje rehabilitacji, edukacji i terapii dzieci ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi oraz uwarunkowania biologiczne, psychologiczne i środowiskowe tych procesów; psychologiczno-pedagogiczne i neuropsychologiczne podstawy funkcjonowania dzieci w spektrum autyzmu, w tym wczesne symptomy autyzmu, specyfika rozwoju poznawczego, emocjonalnego, społecznego oraz znaczenie mowy, języka i komunikacji; znaczenie środowiska fizycznego, stymulacji oraz integracji sensorycznej we wczesnym wspomaganie rozwoju; modele i standardy organizacji wczesnego wspomaganie rozwoju dziecka w spektrum autyzmu, w tym zasady diagnozy psychopedagogicznej, profile funkcjonalne oraz wykorzystanie standaryzowanych narzędzi diagnostycznych (ADI-R, ADOS) w kontekście planowania oddziaływań terapeutycznych; przegląd podejść edukacyjno-terapeutycznych i metod pracy z dziećmi w spektrum autyzmu, ze szczególnym uwzględnieniem praktyki opartej na dowodach naukowych (evidence-based practice), w tym modelu ESDM; metody komunikacji wspomagającej i alternatywnej (AAC), rola nowych technologii i mediów w terapii oraz zasady korekcji zachowań i rozwiązywania problemów wychowawczych; zagadnienia współpracy z rodziną dziecka w spektrum autyzmu, wsparcie psychopedagogiczne członków rodziny dziecka, budowanie relacji opartych na zaufaniu, praca zespołowa specjalistów oraz rola rodziców i opiekunów w procesie terapeutycznym; wsparcie osoby z zaburzeniami ze spektrum autyzmu na kolejnych etapach życia, w tym w okresie dorastania i dorosłości oraz problematyka aktywizacji zawodowej; analiza zdarzeń pedagogicznych z wykorzystaniem zdobytej wiedzy oraz refleksja nad etycznym i odpowiedzialnym wykonywaniem działań edukacyjnych i terapeutycznych.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): koncepcje rehabilitacji, edukacji, resocjalizacji i terapii uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi oraz różnorodne uwarunkowania tych procesów; zasady i normy etyczne obowiązujące w zakresie rehabilitacji, edukacji, terapii i resocjalizacji; psychologiczno-pedagogiczne podstawy wiedzy o zaburzeniach ze spektrum autyzmu i działaniach profilaktyczno-wspomagających; podstawy neuropsychologii; zagadnienie zaburzeń ze spektrum autyzmu w kontekście innych zaburzeń neurorozwojowych, w tym afazji, mózgowego porażenia dziecięcego i ADHD; charakterystykę psychologiczną osób z zaburzeniami ze spektrum autyzmu w różnych okresach rozwojowych; wczesne symptomy autyzmu; znaczenie środowiska fizycznego, stymulacji i integracji sensorycznej w autyzmie; specyfikę funkcjonowania poznawczego, emocjonalnego i społecznego w zaburzeniach ze spektrum autyzmu; zagadnienie mowy, języka i komunikacji osób z zaburzeniami ze spektrum autyzmu; zasady diagnozy psychopedagogicznej uczniów z zaburzeniami ze spektrum autyzmu, w tym profile funkcjonalne; metody i narzędzia diagnostyczne, ze szczególnym uwzględnieniem międzynarodowego „złotego standardu diagnostycznego” ADI-R (*Autism Diagnostic Interview-Revised*) i ADOS (*Autism Diagnostic Observation Schedule*); metody komunikacji wspomagającej i alternatywnej (AAC); rolę komputera, mediów i nowych technologii w terapii osób z zaburzeniami ze spektrum autyzmu; metody psychologiczno-pedagogiczne stosowane w terapii autyzmu w kontekście praktyki opartej na dowodach (*evidence base practice*), w tym ESDM (*The Early Start Denver Model*); zasady korekcji zachowań i metody rozwiązywania problemów wychowawczych u dzieci lub uczniów z zaburzeniami ze spektrum

autyzmu; różne podejścia do edukacji i terapii dzieci lub uczniów z zaburzeniami ze spektrum autyzmu, w tym modele edukacyjno-terapeutyczne, wybrane metody i formy pracy i terapii; zagadnienia pracy z rodzicami lub opiekunami dziecka lub ucznia z zaburzeniami ze spektrum autyzmu, wsparcia terapeutycznego i pomocy psychospołecznej rodzinie, wsparcia osoby z zaburzeniami ze spektrum autyzmu w dorosłym życiu; problematykę zatrudnienia dorosłych osób z zaburzeniami ze spektrum autyzmu.

Umiejętności (potrafi): wdrażać efektywne programy zwiększające umiejętności poznawcze i kompetencje społeczne uczniów oraz programy poprawiające integrację rówieśniczą uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi; analizować medyczne podstawy zaburzeń ze spektrum autyzmu; analizować anatomię i fizjologię układu nerwowego w kontekście deficytów i nieprawidłowości rozwojowych w zaburzeniach ze spektrum autyzmu; analizować zaburzenia genetyczne i niepełnosprawności sprzężone, podstawy psychiatrii, psychopatologii i neurologii; określać choroby wieku dziecięcego i wybrane problemy medyczne dotyczące dzieci z zaburzeniami ze spektrum autyzmu, w tym zagadnienia diety, suplementacji i farmakoterapii; stosować narzędzia do monitorowania stanu zdrowia dzieci; opisać kryteria diagnostyczne zaburzeń ze spektrum autyzmu, uwarunkowania i epidemiologię; określać i analizować zaburzenia autystyczne w medycznych klasyfikacjach nozologicznych (ICD, DSM) i klasyfikacji funkcjonalnej (ICF); określać diagnozę różnicową – autystyczne spektrum zaburzeń w kontekście uszkodzenia słuchu, zaburzenia rozwoju intelektualnego oraz innych zaburzeń niepełnosprawności; analizować psychologiczno-pedagogiczne podstawy wiedzy o zaburzeniach ze spektrum autyzmu i działaniach profilaktyczno-wspomagających; analizować podstawy neuropsychologii; określać zaburzenia ze spektrum autyzmu i inne zaburzenia neurorozwojowe, w tym afazję, mózgowie porażenie dziecięce i ADHD; dokonywać charakterystyki psychologicznej osób z zaburzeniami ze spektrum autyzmu w różnych okresach rozwojowych; rozpoznawać wczesne symptomy autyzmu; określać środowisko fizyczne, stymulację i integrację sensoryczną w autyzmie; analizować specyfikę funkcjonowania poznawczego, emocjonalnego i społecznego w zaburzeniach ze spektrum autyzmu; analizować mowę, język i komunikację osób z zaburzeniami ze spektrum autyzmu; realizować diagnozę psychopedagogiczną uczniów z zaburzeniami ze spektrum autyzmu, w tym profile funkcjonalne; stosować metody i narzędzia diagnostyczne, ze szczególnym uwzględnieniem międzynarodowego „złotego standardu diagnostycznego” ADI-R (Autism Diagnostic Interview-Revised) i ADOS (Autism Diagnostic Observation Schedule); stosować metody komunikacji wspomagającej i alternatywnej (AAC); określać rolę komputera, mediów i nowych technologii w terapii osób z zaburzeniami ze spektrum autyzmu; analizować metody psychologiczno-pedagogiczne stosowane w terapii autyzmu w kontekście praktyki opartej na dowodach (evidence base practice), w tym ESDM (The Early Start Denver Model); rozwiązywać problemy wychowawcze i stosować korekcję zachowania u dzieci lub uczniów z zaburzeniami ze spektrum autyzmu oraz prezentować różne podejścia do edukacji i terapii tych dzieci i uczniów; opisać modele edukacyjno-terapeutyczne, wybrane metody i formy pracy i terapii; planować i realizować pracę z rodzicami lub opiekunami dziecka lub ucznia z zaburzeniami ze spektrum autyzmu, wsparcie terapeutyczne i pomoc psychospołeczną rodzinie; określać i realizować wsparcie osoby z zaburzeniami ze spektrum autyzmu w dorosłym życiu oraz określać problemy zatrudnienia tych osób.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): budowania relacji opartej na wzajemnym zaufaniu między wszystkimi podmiotami procesu wychowania i kształcenia, w tym rodzicami lub opiekunami uczniów, oraz włączania ich w działania sprzyjające efektywności edukacyjnej; pracy w zespole, pełnienia w nim różnych ról oraz współpracy z nauczycielami, pedagogami, specjalistami, rodzicami lub opiekunami uczniów i innymi członkami społeczności szkolnej i lokalnej; wykorzystania zdobytej wiedzy do analizy zdarzeń pedagogicznych.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia.

E.1A.14. Nowe technologie we wspomaganiu rozwoju dziecka w spektrum autyzmu

Cel kształcenia: wyposażenie w wiedzę dotyczącą współczesnych technologii cyfrowych wykorzystywanych we wspomaganiu rozwoju dzieci w spektrum autyzmu, uporządkowanie kluczowej terminologii z zakresu technologii wspomagających oraz wykształcenie praktycznych umiejętności doboru, krytycznej oceny i wykorzystania narzędzi technologicznych w działaniach edukacyjnych, terapeutycznych i wspierających rozwój dziecka.

Treści merytoryczne: psychologiczno-pedagogiczne i neuropsychologiczne podstawy funkcjonowania dzieci w spektrum autyzmu oraz ich implikacje dla projektowania wsparcia edukacyjnego i terapeutycznego z wykorzystaniem nowych technologii; modele kształcenia integracyjnego i włączającego w pracy z uczniami w spektrum autyzmu; rola technologii cyfrowych, mediów i narzędzi komputerowych w diagnozie, terapii i wspomaganiu rozwoju poznawczego, komunikacyjnego, emocjonalnego i społecznego dzieci; technologie wspierające integrację sensoryczną i regulację zachowania; etyczne i społeczne aspekty stosowania nowych technologii w pracy z dziećmi w spektrum autyzmu.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): organizację i metodyki kształcenia uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi w systemie integracyjnym i włączającym, w szczególności modele współpracy pedagogów specjalnych z nauczycielami, specjalistami, rodzicami lub opiekunami, oraz modele indywidualizacji lekcji, efektywne strategie nauczania i uniwersalnego projektowania zajęć; psychologiczno-pedagogiczne podstawy wiedzy o zaburzeniach ze spektrum autyzmu i działaniach profilaktyczno-wspomagających; podstawy neuropsychologii; zagadnienie zaburzeń ze spektrum autyzmu w kontekście innych zaburzeń neurorozwojowych, w tym afazji, mózgowego porażenia dziecięcego i ADHD; charakterystykę psychologiczną osób z zaburzeniami ze spektrum autyzmu w różnych okresach rozwojowych; wczesne symptomy autyzmu; znaczenie środowiska fizycznego, stymulacji i integracji sensorycznej w autyzmie; specyfikę funkcjonowania poznawczego, emocjonalnego i społecznego w zaburzeniach ze spektrum autyzmu; zagadnienie mowy, języka i komunikacji osób z zaburzeniami ze spektrum autyzmu; zasady diagnozy psychopedagogicznej uczniów z zaburzeniami ze spektrum autyzmu, w tym profile funkcjonalne; metody i narzędzia diagnostyczne, ze szczególnym uwzględnieniem międzynarodowego „złotego standardu diagnostycznego” ADI-R (*Autism Diagnostic Interview-Revised*) i ADOS (*Autism Diagnostic Observation Schedule*); metody komunikacji wspomagającej i alternatywnej (AAC); rolę komputera, mediów i nowych technologii w terapii osób z zaburzeniami ze spektrum autyzmu; metody psychologiczno-pedagogiczne stosowane w terapii autyzmu w kontekście praktyki opartej na dowodach (*evidence base practice*), w tym ESDM (*The Early Start Denver Model*); zasady korekcji zachowań i metody rozwiązywania problemów wychowawczych u dzieci lub uczniów z zaburzeniami ze spektrum autyzmu; różne podejścia do edukacji i terapii dzieci lub uczniów z zaburzeniami ze spektrum autyzmu, w tym modele edukacyjno-terapeutyczne, wybrane metody i formy pracy i terapii; zagadnienia pracy z rodzicami lub opiekunami dziecka lub ucznia z zaburzeniami ze spektrum autyzmu, wsparcia terapeutycznego i pomocy psychospołecznej rodzinie, wsparcia osoby z zaburzeniami ze spektrum autyzmu w dorosłym życiu; problematykę zatrudnienia dorosłych osób z zaburzeniami ze spektrum autyzmu.

Umiejętności (potrafi): wdrażać efektywne programy zwiększające umiejętności poznawcze i kompetencje społeczne uczniów oraz programy poprawiające integrację rówieśniczą uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi; analizować psychologiczno-pedagogiczne podstawy wiedzy o zaburzeniach ze spektrum autyzmu i działaniach profilaktyczno-wspomagających; analizować podstawy neuropsychologii; określać zaburzenia ze spektrum autyzmu i inne zaburzenia neurorozwojowe, w tym afazję, mózgowie porażenie dziecięce i ADHD; dokonywać charakterystyki psychologicznej osób z zaburzeniami ze spektrum autyzmu w różnych okresach rozwojowych; rozpoznawać wczesne symptomy autyzmu; określać środowisko fizyczne, stymulację i integrację sensoryczną w autyzmie; analizować specyfikę funkcjonowania poznawczego, emocjonalnego i społecznego w zaburzeniach ze spektrum autyzmu; analizować mowę, język i komunikację osób z zaburzeniami ze spektrum autyzmu; realizować diagnozę psychopedagogiczną uczniów z zaburzeniami ze spektrum autyzmu, w tym profile funkcjonalne; stosować metody i narzędzia diagnostyczne, ze szczególnym uwzględnieniem międzynarodowego „złotego standardu diagnostycznego” ADI-R (*Autism Diagnostic Interview-Revised*) i ADOS (*Autism Diagnostic Observation Schedule*); stosować metody komunikacji wspomagającej i alternatywnej (AAC); określać rolę komputera, mediów i nowych technologii w terapii osób z zaburzeniami ze spektrum autyzmu; analizować metody psychologiczno-pedagogiczne stosowane w terapii autyzmu w kontekście praktyki opartej na dowodach (*evidence base practice*), w tym ESDM (*The Early Start Denver Model*);

rozwiązywać problemy wychowawcze i stosować korekcję zachowania u dzieci lub uczniów z zaburzeniami ze spektrum autyzmu oraz prezentować różne podejścia do edukacji i terapii tych dzieci i uczniów; opisać modele edukacyjno-terapeutyczne, wybrane metody i formy pracy i terapii; planować i realizować pracę z rodzicami lub opiekunami dziecka lub ucznia z zaburzeniami ze spektrum autyzmu, wsparcie terapeutyczne i pomoc psychospołeczną rodzinie; określać i realizować wsparcie osoby z zaburzeniami ze spektrum autyzmu w dorosłym życiu oraz określać problemy zatrudnienia tych osób. *Kompetencje społeczne (jest gotów do)*: komunikowania się i współpracy z otoczeniem oraz aktywnego uczestnictwa w grupach i organizacjach realizujących działania edukacyjne, rehabilitacyjne, terapeutyczne i resocjalizacyjne; działania na rzecz poprawy jakości działania przedszkola, szkoły lub placówki systemu oświaty; wykorzystania zdobytej wiedzy do analizy zdarzeń pedagogicznych.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

E.2A. PRZYGOTOWANIE DYDAKTYCZNO-METODYCZNE

E.2A.1. Metodyka nauczania i wychowania uczniów w spektrum autyzmu

Cel kształcenia: przygotowanie do pracy dydaktycznej i wychowawczej z uczniem w spektrum autyzmu.

Treści merytoryczne: organizacja i metodyka prowadzenia zajęć z uczniami w spektrum autyzmu. Współpraca pedagogów specjalnych z nauczycielami, specjalistami, rodzicami lub opiekunami, modele indywidualizacji lekcji, efektywne strategie nauczania i uniwersalnego projektowania zajęć; merytoryczne i metodyczne podstawy planowania i prowadzenia zajęć z uczniami w spektrum autyzmu – zasady planowania pracy dydaktyczno-wychowawczej i terapeutycznej z dziećmi i młodzieżą w spektrum autyzmu; dostosowywanie wymagań edukacyjnych do specjalnych potrzeb uczniów w spektrum autyzmu; wielospecjalistyczna ocena poziomu funkcjonowania uczniów w spektrum autyzmu; zasady współorganizowania zajęć dydaktycznych przez nauczyciela wspierającego ucznia w spektrum autyzmu i innymi zaburzeniami neurorozwojowymi; zajęcia specjalistyczne i interdyscyplinarna rehabilitacja oraz metodyka zajęć rehabilitacji ucznia w spektrum autyzmu; zajęcia aktywizujące w grupie szkolnej; budowanie relacji i kontakty z uczniem w spektrum autyzmu; rozwijania zainteresowań uczniów w spektrum autyzmu; poradnictwo edukacyjno-zawodowe; edukacja zdrowotna; edukacja seksualna.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): organizację i metodyki kształcenia uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi w systemie integracyjnym i włączającym, w szczególności modele współpracy pedagogów specjalnych z nauczycielami, specjalistami, rodzicami lub opiekunami, oraz modele indywidualizacji lekcji, efektywne strategie nauczania i uniwersalnego projektowania zajęć; merytoryczne i metodyczne podstawy prowadzenia zajęć – zgodnie z wybranym zakresem pedagogiki specjalnej; metodykę wczesnego wspomaganie rozwoju dziecka z zaburzeniami ze spektrum autyzmu oraz wielospecjalistyczną ocenę poziomu jego funkcjonowania; zasady planowania pracy dydaktyczno-wychowawczej i terapeutycznej z dziećmi i młodzieżą z zaburzeniami ze spektrum autyzmu; potrzebę dostosowania wymagań edukacyjnych do specjalnych potrzeb uczniów z zaburzeniami ze spektrum autyzmu, zasady współorganizowania zajęć dydaktycznych przez nauczyciela wspierającego ucznia z zaburzeniami ze spektrum autyzmu i innymi zaburzeniami neurorozwojowymi; rolę zajęć specjalistycznych i wszechstronną interdyscyplinarną rehabilitację oraz metodykę zajęć rehabilitacji indywidualnej ucznia z zaburzeniami ze spektrum autyzmu; metodykę treningów umiejętności społecznych oraz zajęć aktywizujących w grupie szkolnej; znaczenie rozwijania zamiłowań i zainteresowań, a także problematykę doradztwa zawodowego i wspierania rozwoju zawodowego osób z zaburzeniami ze spektrum autyzmu.

Umiejętności (potrafi): prowadzić zajęcia w grupie zróżnicowanej, indywidualizować zadania, dostosowywać metody i treści do potrzeb i możliwości uczniów, w tym uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi, oraz wykorzystywać zasady i metody indywidualnego projektowania zajęć; projektować i prowadzić zajęcia oraz dokonywać ich ewaluacji - zgodnie z wybranym zakresem pedagogiki specjalnej; analizować metodykę wczesnego wspomaganie rozwoju dziecka z zaburzeniami ze spektrum autyzmu; planować, realizować i interpretować wielospecjalistyczną ocenę poziomu funkcjonowania; planować pracę dydaktyczno-wychowawczą i terapeutyczną z dziećmi i młodzieżą z zaburzeniami ze spektrum autyzmu; dostosowywać wymagania edukacyjne do specjalnych potrzeb edukacyjnych uczniów z zaburzeniami ze spektrum autyzmu; określać zasady współorganizowania

zajęć dydaktycznych przez nauczyciela wspierającego ucznia z zaburzeniami ze spektrum autyzmu i innymi zaburzeniami neurorozwojowymi; określać rolę zajęć specjalistycznych i wszechstronnej interdyscyplinarnej rehabilitacji oraz metodyki zajęć rehabilitacji indywidualnej ucznia z zaburzeniami ze spektrum autyzmu; planować i realizować metodykę treningów umiejętności społecznych, metodykę zajęć aktywizujących w grupie szkolnej; rozwijać zamiłowania i zainteresowania uczniów z zaburzeniami ze spektrum autyzmu; planować i realizować doradztwo zawodowe oraz wspierać rozwój zawodowy osób z zaburzeniami ze spektrum autyzmu.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): budowania relacji opartej na wzajemnym zaufaniu między wszystkimi podmiotami procesu wychowania i kształcenia, w tym rodzicami lub opiekunami uczniów, oraz włączania ich w działania sprzyjające efektywności edukacyjnej; komunikowania się i współpracy z otoczeniem oraz aktywnego uczestnictwa w grupach i organizacjach realizujących działania edukacyjne, rehabilitacyjne, terapeutyczne i resocjalizacyjne; okazywania empatii dzieciom i uczniom potrzebującym wsparcia i pomocy; współpracy z nauczycielami i specjalistami w celu doskonalenia swojego warsztatu pracy.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia.

E.2A.2. Metody wspomagające rozwój osób w spektrum autyzmu

Cel kształcenia: zapoznanie z metodami wspomagającymi rozwój osób w spektrum autyzmu; rozwijanie umiejętności praktycznych w zastosowaniu metod pracy z osobami w spektrum autyzmu.

Treści merytoryczne: specyfika rozwoju osób w spektrum autyzmu; metody wspomagające rozwój osób w spektrum autyzmu, m.in.: treningi słuchowe, modelowanie zachowań, metody oparte na kontakcie ze zwierzętami, metody oparte na kontakcie ze sztuką, metody rozwijające umiejętności społeczne i komunikacyjne, wsparcie emocjonalne i regulacja zachowania; współpraca z rodziną osoby w spektrum.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): koncepcje rehabilitacji, edukacji, resocjalizacji i terapii uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi oraz różnorodne uwarunkowania tych procesów; zasady i normy etyczne obowiązujące w zakresie rehabilitacji, edukacji, terapii i resocjalizacji; organizację i metodyki kształcenia uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi w systemie integracyjnym i włączającym, w szczególności modele współpracy pedagogów specjalnych z nauczycielami, specjalistami, rodzicami lub opiekunami, oraz modele indywidualizacji lekcji, efektywne strategie nauczania i uniwersalnego projektowania zajęć; merytoryczne i metodyczne podstawy prowadzenia zajęć – zgodnie z wybranym zakresem pedagogiki specjalnej; metodykę wczesnego wspomagania rozwoju dziecka z zaburzeniami ze spektrum autyzmu oraz wielospecjalistyczną ocenę poziomu jego funkcjonowania; zasady planowania pracy dydaktyczno-wychowawczej i terapeutycznej z dziećmi i młodzieżą z zaburzeniami ze spektrum autyzmu; potrzebę dostosowania wymagań edukacyjnych do specjalnych potrzeb uczniów z zaburzeniami ze spektrum autyzmu, zasady współorganizowania zajęć dydaktycznych przez nauczyciela wspierającego ucznia z zaburzeniami ze spektrum autyzmu i innymi zaburzeniami neurorozwojowymi; rolę zajęć specjalistycznych i wszechstronną interdyscyplinarną rehabilitację oraz metodykę zajęć rehabilitacji indywidualnej ucznia z zaburzeniami ze spektrum autyzmu; metodykę treningów umiejętności społecznych oraz zajęć aktywizujących w grupie szkolnej; znaczenie rozwijania zamiłowań i zainteresowań, a także problematykę doradztwa zawodowego i wspierania rozwoju zawodowego osób z zaburzeniami ze spektrum autyzmu.

Umiejętności (potrafi): diagnozować złożone sytuacje rehabilitacyjne, edukacyjne, terapeutyczne i resocjalizacyjne, projektować i prowadzić zajęcia z uwzględnieniem specjalnych potrzeb edukacyjnych uczniów; wykorzystywać aktualne koncepcje psychologiczne i pedagogiczne w planowaniu, realizacji, monitorowaniu i ewaluacji procesu wychowania i nauczania uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi; projektować i prowadzić zajęcia oraz dokonywać ich ewaluacji – zgodnie z wybranym zakresem pedagogiki specjalnej; analizować metodykę wczesnego wspomagania rozwoju dziecka z zaburzeniami ze spektrum autyzmu; planować, realizować i interpretować wielospecjalistyczną ocenę poziomu funkcjonowania; planować pracę dydaktyczno-wychowawczą i terapeutyczną z dziećmi i młodzieżą z zaburzeniami ze spektrum autyzmu; dostosowywać wymagania edukacyjne do specjalnych potrzeb edukacyjnych uczniów z zaburzeniami ze spektrum autyzmu; określać zasady współorganizowania zajęć dydaktycznych przez nauczyciela wspierającego ucznia z zaburzeniami ze

spektrum autyzmu i innymi zaburzeniami neurorozwojowymi; określać rolę zajęć specjalistycznych i wszechstronnej interdyscyplinarnej rehabilitacji oraz metodyki zajęć rehabilitacji indywidualnej ucznia z zaburzeniami ze spektrum autyzmu; planować i realizować metodykę treningów umiejętności społecznych, metodykę zajęć aktywizujących w grupie szkolnej; rozwijać zamiłowania i zainteresowania uczniów z zaburzeniami ze spektrum autyzmu; planować i realizować doradztwo zawodowe oraz wspierać rozwój zawodowy osób z zaburzeniami ze spektrum autyzmu.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): posługiwania się uniwersalnymi zasadami i normami etycznymi w działalności zawodowej, kierując się szacunkiem dla każdego człowieka; budowania relacji opartej na wzajemnym zaufaniu między wszystkimi podmiotami procesu wychowania i kształcenia, w tym rodzicami lub opiekunami uczniów, oraz włączania ich w działania sprzyjające efektywności edukacyjnej; okazywania empatii dzieciom i uczniom potrzebującym wsparcia i pomocy; samodzielnego pogłębiania wiedzy pedagogicznej.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia.

E.2A.3. Metody wczesnej interwencji i stymulacji rozwoju

Cel kształcenia: zapoznanie z metodami wczesnej interwencji i stymulacji rozwoju dzieci ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi, rozwinięcie wiedzy z zakresu planowania, realizacji i ewaluacji działań dydaktyczno-wychowawczych, terapeutycznych i rehabilitacyjnych u dzieci.

Treści merytoryczne: podstawy teoretyczne i metodyczne wczesnej interwencji oraz stymulacji rozwoju dziecka, znaczenie wczesnych oddziaływań dla rozwoju poznawczego, komunikacyjnego, emocjonalnego i społecznego dzieci ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi; znaczenie więzi rodzinnych w kontekście wczesnego wspomagania rozwoju; metodyka wczesnego wspomagania rozwoju dzieci z zaburzeniami ze spektrum autyzmu, w tym zasady planowania pracy dydaktyczno-wychowawczej i terapeutycznej oraz dostosowywania wymagań edukacyjnych do indywidualnych potrzeb ucznia; wielospecjalistyczna ocena poziomu funkcjonowania dziecka jako podstawa projektowania oddziaływań edukacyjnych i terapeutycznych; metody stymulacji rozwoju i rehabilitacji dzieci z zaburzeniami ze spektrum autyzmu, rola zajęć specjalistycznych, rehabilitacji indywidualnej oraz interdyscyplinarnej współpracy specjalistów; zagadnienia komunikacji interpersonalnej i społecznej, jej zaburzeń oraz strategii wspierania rozwoju komunikacji w kontekście wspierania małego dziecka; współpraca z rodzicami lub opiekunami oraz różnymi specjalistami w procesie wczesnej interwencji, budowanie relacji opartych na zaufaniu i wspólnym planowaniu działań; aspekty etyczne pracy pedagoga specjalnego, znaczenie samodzielnego i ciągłego pogłębiania wiedzy pedagogicznej.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): merytoryczne i metodyczne podstawy prowadzenia zajęć – zgodnie z wybranym zakresem pedagogiki specjalnej; procesy komunikowania interpersonalnego i społecznego oraz ich prawidłowości i zakłócenia; metodykę wczesnego wspomagania rozwoju dziecka z zaburzeniami ze spektrum autyzmu oraz wielospecjalistyczną ocenę poziomu jego funkcjonowania; zasady planowania pracy dydaktyczno-wychowawczej i terapeutycznej z dziećmi i młodzieżą z zaburzeniami ze spektrum autyzmu; potrzebę dostosowania wymagań edukacyjnych do specjalnych potrzeb uczniów z zaburzeniami ze spektrum autyzmu, zasady współorganizowania zajęć dydaktycznych przez nauczyciela wspierającego ucznia z zaburzeniami ze spektrum autyzmu i innymi zaburzeniami neurorozwojowymi; rolę zajęć specjalistycznych i wszechstronną interdyscyplinarną rehabilitację oraz metodykę zajęć rehabilitacji indywidualnej ucznia z zaburzeniami ze spektrum autyzmu; metodykę treningów umiejętności społecznych oraz zajęć aktywizujących w grupie szkolnej; znaczenie rozwijania zamiłowań i zainteresowań, a także problematykę doradztwa zawodowego i wspierania rozwoju zawodowego osób z zaburzeniami ze spektrum autyzmu.

Umiejętności (potrafi): wdrażać efektywne programy zwiększające umiejętności poznawcze i kompetencje społeczne uczniów oraz programy poprawiające integrację rówieśniczą uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi; projektować i prowadzić zajęcia oraz dokonywać ich ewaluacji – zgodnie z wybranym zakresem pedagogiki specjalnej; analizować metodykę wczesnego wspomagania rozwoju dziecka z zaburzeniami ze spektrum autyzmu; planować, realizować i interpretować wielospecjalistyczną ocenę poziomu funkcjonowania; planować pracę dydaktyczno-wychowawczą i terapeutyczną z dziećmi i młodzieżą z zaburzeniami ze spektrum autyzmu; dostosowywać wymagania

edukacyjne do specjalnych potrzeb edukacyjnych uczniów z zaburzeniami ze spektrum autyzmu; określać zasady współorganizowania zajęć dydaktycznych przez nauczyciela wspierającego ucznia z zaburzeniami ze spektrum autyzmu i innymi zaburzeniami neurorozwojowymi; określać rolę zajęć specjalistycznych i wszechstronnej interdyscyplinarnej rehabilitacji oraz metodyki zajęć rehabilitacji indywidualnej ucznia z zaburzeniami ze spektrum autyzmu; planować i realizować metodykę treningów umiejętności społecznych, metodykę zajęć aktywizujących w grupie szkolnej; rozwijać zamiłowania i zainteresowania uczniów z zaburzeniami ze spektrum autyzmu; planować i realizować doradztwo zawodowe oraz wspierać rozwój zawodowy osób z zaburzeniami ze spektrum autyzmu.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): posługiwania się uniwersalnymi zasadami i normami etycznymi w działalności zawodowej, kierując się szacunkiem dla każdego człowieka; budowania relacji opartej na wzajemnym zaufaniu między wszystkimi podmiotami procesu wychowania i kształcenia, w tym rodzicami lub opiekunami uczniów, oraz włączania ich w działania sprzyjające efektywności edukacyjnej; profesjonalnego rozwiązywania konfliktów w klasie szkolnej i grupie wychowawczej; samodzielnego pogłębiania wiedzy pedagogicznej.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia.

E.2A.4. Metodyka treningu umiejętności społecznych osób w spektrum autyzmu

Cel kształcenia: projektowanie, planowanie i realizacja treningów umiejętności społecznych dla dzieci i młodzieży w spektrum autyzmu w oparciu o diagnozę ich indywidualnych potrzeb i możliwości oraz zasad komunikacji interpersonalnej; dostosowywanie metod pracy i aktywizacja zajęć grupowych do celu poprawy kompetencji społecznych, integracji rówieśniczej i wsparcia rozwoju zawodowego.

Treści merytoryczne: spektrum autyzmu a kompetencje społeczne; podstawowe informacje o deficytach w zakresie kontaktów i umiejętności społecznych - trudności przejawiane przez osoby ze spektrum autyzmu; kształtowanie umiejętności społecznych u osób o obniżonej sprawności intelektualnej; kompetencje i rola terapeutów prowadzących trening umiejętności społecznych; podstawowe założenia treningu umiejętności społecznych wg. Arnolda Goldsteina; ogólne zasady prowadzenia treningu umiejętności społecznych; podstawowe narzędzia treningów umiejętności społecznych; kształtowanie motywacji; metody pracy w treningu umiejętności społecznych; techniki wykorzystywane w treningu umiejętności społecznych: trening percepcji społecznej; trening podejmowania roli innych ludzi, trening analizowania sytuacji społecznej; komunikacja interpersonalna; rodzaje komunikacji – werbalna i niewerbalna; modelowa struktura sesji treningu umiejętności społecznych - organizacja zajęć; warsztaty umiejętności społecznych PEERS® jako metoda terapeutyczna dla nastolatków i dorosłych ze spektrum autyzmu; grupa terapeutyczna TUS dla osób z autyzmem w różnym wieku – przykładowe scenariusze; tworzenie scenariuszy zajęć w podgrupach; ćwiczenia w prowadzeniu zajęć rozwijających umiejętności społeczne; profilaktyka i strategie postępowania w przypadku trudnych zachowań uczestników grupy.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): merytoryczne i metodyczne podstawy prowadzenia zajęć – zgodnie z wybranym zakresem pedagogiki specjalnej; procesy komunikowania interpersonalnego i społecznego oraz ich prawidłowości i zakłócenia; metodykę wczesnego wspomagania rozwoju dziecka z zaburzeniami ze spektrum autyzmu oraz wielospecjalistyczną ocenę poziomu jego funkcjonowania; zasady planowania pracy dydaktyczno-wychowawczej i terapeutycznej z dziećmi i młodzieżą z zaburzeniami ze spektrum autyzmu; potrzebę dostosowania wymagań edukacyjnych do specjalnych potrzeb uczniów z zaburzeniami ze spektrum autyzmu, zasady współorganizowania zajęć dydaktycznych przez nauczyciela wspierającego ucznia z zaburzeniami ze spektrum autyzmu i innymi zaburzeniami neurorozwojowymi; rolę zajęć specjalistycznych i wszechstronną interdyscyplinarną rehabilitację oraz metodykę zajęć rehabilitacji indywidualnej ucznia z zaburzeniami ze spektrum autyzmu; metodykę treningów umiejętności społecznych oraz zajęć aktywizujących w grupie szkolnej; znaczenie rozwijania zamiłowań i zainteresowań, a także problematykę doradztwa zawodowego i wspierania rozwoju zawodowego osób z zaburzeniami ze spektrum autyzmu.

Umiejętności (potrafi): wdrażać efektywne programy zwiększające umiejętności poznawcze i kompetencje społeczne uczniów oraz programy poprawiające integrację rówieśniczą uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi; projektować i prowadzić zajęcia oraz dokonywać ich ewaluacji – zgodnie z wybranym zakresem pedagogiki specjalnej; analizować metodykę wczesnego wspomagania

rozwoju dziecka z zaburzeniami ze spektrum autyzmu; planować, realizować i interpretować wielospecjalistyczną ocenę poziomu funkcjonowania; planować pracę dydaktyczno-wychowawczą i terapeutyczną z dziećmi i młodzieżą z zaburzeniami ze spektrum autyzmu; dostosowywać wymagania edukacyjne do specjalnych potrzeb edukacyjnych uczniów z zaburzeniami ze spektrum autyzmu; określać zasady współorganizowania zajęć dydaktycznych przez nauczyciela wspierającego ucznia z zaburzeniami ze spektrum autyzmu i innymi zaburzeniami neurorozwojowymi; określać rolę zajęć specjalistycznych i wszechstronnej interdyscyplinarnej rehabilitacji oraz metodyki zajęć rehabilitacji indywidualnej ucznia z zaburzeniami ze spektrum autyzmu; planować i realizować metodykę treningów umiejętności społecznych, metodykę zajęć aktywizujących w grupie szkolnej; rozwijać zamiłowania i zainteresowania uczniów z zaburzeniami ze spektrum autyzmu; planować i realizować doradztwo zawodowe oraz wspierać rozwój zawodowy osób z zaburzeniami ze spektrum autyzmu.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): budowania relacji opartej na wzajemnym zaufaniu między wszystkimi podmiotami procesu wychowania i kształcenia, w tym rodzicami lub opiekunami uczniów, oraz włączania ich w działania sprzyjające efektywności edukacyjnej; porozumiewania się z osobami pochodzącymi z różnych środowisk i o różnej kondycji emocjonalnej, dialogowego rozwiązywania konfliktów oraz tworzenia dobrej atmosfery dla komunikacji w klasie szkolnej i poza nią; okazywania empatii dzieciom i uczniom potrzebującym wsparcia i pomocy; profesjonalnego rozwiązywania konfliktów w klasie szkolnej i grupie wychowawczej.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia.

E.2A.5. Praktyka śródroczna do przedmiotu metodyka nauczania i wychowania uczniów w spektrum autyzmu

Cel kształcenia: kształcenie praktycznych kompetencji w zakresie planowania i prowadzenia zajęć dydaktycznych, wychowawczych i terapeutycznych dla uczniów w spektrum autyzmu, obejmujących indywidualizację nauczania, współpracę z zespołem nauczycieli, specjalistów i rodziców oraz profesjonalne rozwiązywanie problemów wychowawczych i konfliktów w środowisku szkolnym.

Treści merytoryczne: obserwacja pracy nauczyciela wspierającego ucznia w spektrum autyzmu; wielospecjalistyczna ocena funkcjonowania ucznia i planowanie pracy dydaktyczno-wychowawczej; indywidualizacja lekcji i dostosowanie wymagań edukacyjnych; prowadzenie zajęć specjalistycznych i treningów umiejętności społecznych; rozwijanie zainteresowań uczniów i wsparcie w doradztwie zawodowym; projektowanie, prowadzenie i ewaluacja zajęć dydaktycznych; współpraca z zespołem nauczycieli, specjalistów i rodzicami; rozwiązywanie konfliktów i tworzenie pozytywnej atmosfery w klasie; analiza własnych działań dydaktycznych i pedagogicznych, autorefleksja.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): system kształcenia specjalnego w kontekście systemu kształcenia powszechnego; organizację i metodyki kształcenia uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi w systemie integracyjnym i włączającym, w szczególności modele współpracy pedagogów specjalnych z nauczycielami, specjalistami, rodzicami lub opiekunami, oraz modele indywidualizacji lekcji, efektywne strategie nauczania i uniwersalnego projektowania zajęć; merytoryczne i metodyczne podstawy prowadzenia zajęć - zgodnie z wybranym zakresem pedagogiki specjalnej; metodykę wczesnego wspomagania rozwoju dziecka z zaburzeniami ze spektrum autyzmu oraz wielospecjalistyczną ocenę poziomu jego funkcjonowania; zasady planowania pracy dydaktyczno-wychowawczej i terapeutycznej z dziećmi i młodzieżą z zaburzeniami ze spektrum autyzmu; potrzebę dostosowania wymagań edukacyjnych do specjalnych potrzeb uczniów z zaburzeniami ze spektrum autyzmu, zasady współorganizowania zajęć dydaktycznych przez nauczyciela wspierającego ucznia z zaburzeniami ze spektrum autyzmu i innymi zaburzeniami neurorozwojowymi; rolę zajęć specjalistycznych i wszechstronną interdyscyplinarną rehabilitację oraz metodykę zajęć rehabilitacji indywidualnej ucznia z zaburzeniami ze spektrum autyzmu; metodykę treningów umiejętności społecznych oraz zajęć aktywizujących w grupie szkolnej; znaczenie rozwijania zamiłowań i zainteresowań, a także problematykę doradztwa zawodowego i wspierania rozwoju zawodowego osób z zaburzeniami ze spektrum autyzmu.

Umiejętności (potrafi): pracować w zespole, pełniąc w nim różne role, podejmować i wyznaczać zadania, współpracować z nauczycielami, specjalistami, rodzicami i opiekunami uczniów; analizować własne działania pedagogiczne, dydaktyczne, wychowawcze, opiekuńcze i rehabilitacyjne, wskazywać

obszary wymagające modyfikacji, eksperymentowania i wdrażania działań innowacyjnych; projektować i prowadzić zajęcia oraz dokonywać ich ewaluacji – zgodnie z wybranym zakresem pedagogiki specjalnej; analizować metodykę wczesnego wspomagania rozwoju dziecka z zaburzeniami ze spektrum autyzmu; planować, realizować i interpretować wielospecjalistyczną ocenę poziomu funkcjonowania; planować pracę dydaktyczno-wychowawczą i terapeutyczną z dziećmi i młodzieżą z zaburzeniami ze spektrum autyzmu; dostosowywać wymagania edukacyjne do specjalnych potrzeb edukacyjnych uczniów z zaburzeniami ze spektrum autyzmu; określać zasady współorganizowania zajęć dydaktycznych przez nauczyciela wspierającego ucznia z zaburzeniami ze spektrum autyzmu i innymi zaburzeniami neurorozwojowymi; określać rolę zajęć specjalistycznych i wszechstronnej interdyscyplinarnej rehabilitacji oraz metodyki zajęć rehabilitacji indywidualnej ucznia z zaburzeniami ze spektrum autyzmu; planować i realizować metodykę treningów umiejętności społecznych, metodykę zajęć aktywizujących w grupie szkolnej; rozwijać zamiłowania i zainteresowania uczniów z zaburzeniami ze spektrum autyzmu; planować i realizować doradztwo zawodowe oraz wspierać rozwój zawodowy osób z zaburzeniami ze spektrum autyzmu.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): porozumiewania się z osobami pochodzącymi z różnych środowisk i o różnej kondycji emocjonalnej, dialogowego rozwiązywania konfliktów oraz tworzenia dobrej atmosfery dla komunikacji w klasie szkolnej i poza nią; okazywania empatii dzieciom i uczniom potrzebującym wsparcia i pomocy; profesjonalnego rozwiązywania konfliktów w klasie szkolnej i grupie wychowawczej; współpracy z nauczycielami i specjalistami w celu doskonalenia swojego warsztatu pracy.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

E.2A.6. Współorganizowanie zajęć dydaktycznych przez nauczyciela wspierającego ucznia w spektrum autyzmu

Cel kształcenia: kształcenie kompetencji zawodowych w zakresie działań dydaktycznych i wychowawczych podejmowanych wobec uczniów w spektrum autyzmu w warunkach edukacji integracyjnej i włączającej, obejmujących planowanie i indywidualizację procesu nauczania oraz współpracę z nauczycielami, specjalistami i rodzicami w środowisku szkolnym.

Treści merytoryczne: rola i zadania nauczyciela wspierającego w klasie zróżnicowanej; modele współpracy nauczyciela wspierającego z nauczycielem prowadzącym i specjalistami; analiza korzyści i ograniczeń z perspektywy ucznia, nauczycieli i efektywności kształcenia; indywidualizacja pracy dydaktycznej; dostosowanie wymagań edukacyjnych, metod, form i środków dydaktycznych do potrzeb uczniów w spektrum autyzmu; projektowanie zajęć dydaktycznych zgodnie z zasadami uniwersalnego projektowania uczenia się (UDL); planowanie pracy dydaktyczno-wychowawczej i terapeutycznej na podstawie wielospecjalistycznej oceny poziomu funkcjonowania ucznia (WOPFU, IPET); planowanie i realizacja treningów umiejętności społecznych oraz zajęć aktywizujących w grupie szkolnej; współpraca z rodzicami i opiekunami uczniów w spektrum autyzmu; rozwiązywanie sytuacji trudnych i konfliktowych w klasie szkolnej; praca zespołowa oraz doskonalenie warsztatu pracy nauczyciela wspierającego; współczesne podejście do problemów uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi oraz rozwój edukacji integracyjnej i włączającej; system kształcenia specjalnego w Polsce w kontekście systemu kształcenia powszechnego; charakterystyka funkcjonowania uczniów w spektrum autyzmu w środowisku szkolnym; rola nauczyciela wspierającego w organizacji procesu dydaktycznego i wychowawczego; z; zasady i modele współorganizowania zajęć dydaktycznych z uczniem w spektrum autyzmu; modele współpracy nauczycieli, pedagogów specjalnych, specjalistów i rodziców w edukacji integracyjnej i włączającej; wielospecjalistyczna ocena poziomu funkcjonowania ucznia jako podstawa planowania pracy dydaktyczno-wychowawczej i terapeutycznej; indywidualizacja procesu nauczania i uniwersalne projektowanie zajęć w pracy z uczniem w spektrum autyzmu; rola zajęć specjalistycznych i interdyscyplinarnej rehabilitacji ucznia z ASD; metodyka treningów umiejętności społecznych i wspieranie funkcjonowania ucznia w grupie rówieśniczej; rozwijanie zainteresowań uczniów w spektrum autyzmu oraz doradztwo zawodowe i wspieranie rozwoju zawodowego; efektywność działań edukacyjnych i terapeutycznych w edukacji włączającej.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): współczesne podejście do problemów uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi i wynikające z niego nowe formy edukacji, w tym integracyjna i włączająca; system

kształcenia specjalnego w kontekście systemu kształcenia powszechnego; organizację i metodyki kształcenia uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi w systemie integracyjnym i włączającym, w szczególności modele współpracy pedagogów specjalnych z nauczycielami, specjalistami, rodzicami lub opiekunami, oraz modele indywidualizacji lekcji, efektywne strategie nauczania i uniwersalnego projektowania zajęć; metodykę wczesnego wspomagania rozwoju dziecka z zaburzeniami ze spektrum autyzmu oraz wielospecjalistyczną ocenę poziomu jego funkcjonowania; zasady planowania pracy dydaktyczno-wychowawczej i terapeutycznej z dziećmi i młodzieżą z zaburzeniami ze spektrum autyzmu; potrzebę dostosowania wymagań edukacyjnych do specjalnych potrzeb uczniów z zaburzeniami ze spektrum autyzmu, zasady współorganizowania zajęć dydaktycznych przez nauczyciela wspierającego ucznia z zaburzeniami ze spektrum autyzmu i innymi zaburzeniami neurorozwojowymi; rolę zajęć specjalistycznych i wszechstronną interdyscyplinarną rehabilitację oraz metodykę zajęć rehabilitacji indywidualnej ucznia z zaburzeniami ze spektrum autyzmu; metodykę treningów umiejętności społecznych oraz zajęć aktywizujących w grupie szkolnej; znaczenie rozwijania zamiłowań i zainteresowań, a także problematykę doradztwa zawodowego i wspierania rozwoju zawodowego osób z zaburzeniami ze spektrum autyzmu.

Umiejętności (potrafi): prowadzić zajęcia w grupie zróżnicowanej, indywidualizować zadania, dostosowywać metody i treści do potrzeb i możliwości uczniów, w tym uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi, oraz wykorzystywać zasady i metody indywidualnego projektowania zajęć; analizować metodykę wczesnego wspomagania rozwoju dziecka z zaburzeniami ze spektrum autyzmu; planować, realizować i interpretować wielospecjalistyczną ocenę poziomu funkcjonowania; planować pracę dydaktyczno-wychowawczą i terapeutyczną z dziećmi i młodzieżą z zaburzeniami ze spektrum autyzmu; dostosowywać wymagania edukacyjne do specjalnych potrzeb edukacyjnych uczniów z zaburzeniami ze spektrum autyzmu; określać zasady współorganizowania zajęć dydaktycznych przez nauczyciela wspierającego ucznia z zaburzeniami ze spektrum autyzmu i innymi zaburzeniami neurorozwojowymi; określać rolę zajęć specjalistycznych i wszechstronnej interdyscyplinarnej rehabilitacji oraz metodyki zajęć rehabilitacji indywidualnej ucznia z zaburzeniami ze spektrum autyzmu; planować i realizować metodykę treningów umiejętności społecznych, metodykę zajęć aktywizujących w grupie szkolnej; rozwijać zamiłowania i zainteresowania uczniów z zaburzeniami ze spektrum autyzmu; planować i realizować doradztwo zawodowe oraz wspierać rozwój zawodowy osób z zaburzeniami ze spektrum autyzmu.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): komunikowania się i współpracy z otoczeniem oraz aktywnego uczestnictwa w grupach i organizacjach realizujących działania edukacyjne, rehabilitacyjne, terapeutyczne i resocjalizacyjne; działania na rzecz poprawy jakości działania przedszkola, szkoły lub placówki systemu oświaty; pracy w zespole, pełnienia w nim różnych ról oraz współpracy z nauczycielami, pedagogami, specjalistami, rodzicami lub opiekunami uczniów i innymi członkami społeczności szkolnej i lokalnej; profesjonalnego rozwiązywania konfliktów w klasie szkolnej i grupie wychowawczej; współpracy z nauczycielami i specjalistami w celu doskonalenia swojego warsztatu pracy.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia.

E.2A.7. Metodyka zajęć rehabilitacji indywidualnej ucznia w spektrum autyzmu

Cel kształcenia: zapoznanie z metodyką prowadzenia zajęć rehabilitacji indywidualnej ucznia w spektrum autyzmu.

Treści merytoryczne: spektrum autyzmu; charakterystyka potrzeb edukacyjnych i rehabilitacyjnych ucznia w spektrum autyzmu; cele rehabilitacji indywidualnej – obszary oddziaływań terapeutycznych; podstawy prawne i organizacyjne zajęć rehabilitacji indywidualnej; diagnoza funkcjonalna jako podstawa planowania zajęć; Indywidualny Program Edukacyjno-Terapeutyczny (IPET) – rola i znaczenie; metody pracy w rehabilitacji indywidualnej; wspieranie rozwoju komunikacji; rozwijanie umiejętności społecznych oraz praca nad regulacją emocji i zachowaniem.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): organizację i metodyki kształcenia uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi w systemie integracyjnym i włączającym, w szczególności modele współpracy pedagogów specjalnych z nauczycielami, specjalistami, rodzicami lub opiekunami, oraz modele indywidualizacji lekcji, efektywne strategie nauczania i uniwersalnego projektowania zajęć;

merytoryczne i metodyczne podstawy prowadzenia zajęć - zgodnie z wybranym zakresem pedagogiki specjalnej; metodykę wczesnego wspomagania rozwoju dziecka z zaburzeniami ze spektrum autyzmu ora wielospecjalistyczną ocenę poziomu jego funkcjonowania; zasady planowania pracy dydaktyczno-wychowawczej i terapeutycznej z dziećmi i młodzieżą z zaburzeniami ze spektrum autyzmu; potrzebę dostosowania wymagań edukacyjnych do specjalnych potrzeb uczniów z zaburzeniami ze spektrum autyzmu, zasady współorganizowania zajęć dydaktycznych przez nauczyciela wspierającego ucznia z zaburzeniami ze spektrum autyzmu i innymi zaburzeniami neurorozwojowymi; rolę zajęć specjalistycznych i wszechstronną interdyscyplinarną rehabilitację oraz metodykę zajęć rehabilitacji indywidualnej ucznia z zaburzeniami ze spektrum autyzmu; metodykę treningów umiejętności społecznych oraz zajęć aktywizujących w grupie szkolnej; znaczenie rozwijania zamiłowań i zainteresowań, a także problematykę doradztwa zawodowego i wspierania rozwoju zawodowego osób z zaburzeniami ze spektrum autyzmu.

Umiejętności (potrafi): diagnozować złożone sytuacje rehabilitacyjne, edukacyjne, terapeutyczne i resocjalizacyjne, projektować i prowadzić zajęcia z uwzględnieniem specjalnych potrzeb edukacyjnych uczniów; wykorzystywać aktualne koncepcje psychologiczne i pedagogiczne w planowaniu, realizacji, monitorowaniu i ewaluacji procesu wychowania i nauczania uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi; wykorzystywać na podstawowym poziomie wiedzę psychologiczną i na poziomie rozszerzonym wiedzę pedagogiczną oraz pozyskiwać dane do analizowania zachowań, procesów i zjawisk w obszarze rehabilitacji, edukacji, terapii i resocjalizacji; projektować i prowadzić zajęcia oraz dokonywać ich ewaluacji – zgodnie z wybranym zakresem pedagogiki specjalnej; analizować metodykę wczesnego wspomagania rozwoju dziecka z zaburzeniami ze spektrum autyzmu; planować, realizować i interpretować wielospecjalistyczną ocenę poziomu funkcjonowania; planować pracę dydaktyczno-wychowawczą i terapeutyczną z dziećmi i młodzieżą z zaburzeniami ze spektrum autyzmu; dostosowywać wymagania edukacyjne do specjalnych potrzeb edukacyjnych uczniów z zaburzeniami ze spektrum autyzmu; określać zasady współorganizowania zajęć dydaktycznych przez nauczyciela wspierającego ucznia z zaburzeniami ze spektrum autyzmu i innymi zaburzeniami neurorozwojowymi; określać rolę zajęć specjalistycznych i wszechstronnej interdyscyplinarnej rehabilitacji oraz metodyki zajęć rehabilitacji indywidualnej ucznia z zaburzeniami ze spektrum autyzmu; planować i realizować metodykę treningów umiejętności społecznych, metodykę zajęć aktywizujących w grupie szkolnej; rozwijać zamiłowania i zainteresowania uczniów z zaburzeniami ze spektrum autyzmu; planować i realizować doradztwo zawodowe oraz wspierać rozwój zawodowy osób z zaburzeniami ze spektrum autyzmu.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): budowania relacji opartej na wzajemnym zaufaniu między wszystkimi podmiotami procesu wychowania i kształcenia, w tym rodzicami lub opiekunami uczniów, oraz włączania ich w działania sprzyjające efektywności edukacyjnej; okazywania empatii dzieciom i uczniom potrzebującym wsparcia i pomocy.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia.

E.2A.8. Doradztwo zawodowe i wspieranie rozwoju zawodowego w spektrum autyzmu

Cel kształcenia: przygotowanie do profesjonalnego planowania i realizowania doradztwa zawodowego oraz działań wspierających rozwój zawodowy osób z zaburzeniami ze spektrum autyzmu (ASD), w oparciu o współczesne podejście do edukacji integracyjnej i włączającej.

Treści merytoryczne: wprowadzenie do doradztwa zawodowego w spektrum autyzmu; podstawy metodyczne pracy z osobami z ASD; rozwijanie kompetencji społecznych i zainteresowań; doradztwo zawodowe – diagnoza i planowanie ścieżki kariery; wspieranie rozwoju zawodowego i funkcjonowania na rynku pracy; współpraca z rodziną, instytucjami rynku pracy i pracodawcami; modele zatrudnienia wspomaganego i aktywizacji zawodowej osób z ASD; treningi umiejętności społecznych jako element przygotowania do pracy; rozwijanie zamiłowań i zainteresowań jako podstawa budowania potencjału zawodowego; diagnoza predyspozycji, mocnych stron i ograniczeń zawodowych; metody i narzędzia doradztwa zawodowego dostosowane do osób z ASD; planowanie indywidualnej ścieżki edukacyjno-zawodowej; przygotowanie do wyboru zawodu i przejścia na rynek pracy; rola rehabilitacji indywidualnej i interdyscyplinarnej w przygotowaniu zawodowym.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): współczesne podejście do problemów uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi i wynikające z niego nowe formy edukacji, w tym integracyjna i włączająca; merytoryczne i metodyczne podstawy prowadzenia zajęć – zgodnie z wybranym zakresem pedagogiki specjalnej; metodykę wczesnego wspomagania rozwoju dziecka z zaburzeniami ze spektrum autyzmu oraz wielospecjalistyczną ocenę poziomu jego funkcjonowania; zasady planowania pracy dydaktyczno-wychowawczej i terapeutycznej z dziećmi i młodzieżą z zaburzeniami ze spektrum autyzmu; potrzebę dostosowania wymagań edukacyjnych do specjalnych potrzeb uczniów z zaburzeniami ze spektrum autyzmu, zasady współorganizowania zajęć dydaktycznych przez nauczyciela wspierającego ucznia z zaburzeniami ze spektrum autyzmu i innymi zaburzeniami neurorozwojowymi; rolę zajęć specjalistycznych i wszechstronną interdyscyplinarną rehabilitację oraz metodykę zajęć rehabilitacji indywidualnej ucznia z zaburzeniami ze spektrum autyzmu; metodykę treningów umiejętności społecznych oraz zajęć aktywizujących w grupie szkolnej; znaczenie rozwijania zamiłowań i zainteresowań, a także problematykę doradztwa zawodowego i wspierania rozwoju zawodowego osób z zaburzeniami ze spektrum autyzmu.

Umiejętności (potrafi): wykorzystywać na podstawowym poziomie wiedzę psychologiczną i na poziomie rozszerzonym wiedzę pedagogiczną oraz pozyskiwać dane do analizowania zachowań, procesów i zjawisk w obszarze rehabilitacji, edukacji, terapii i resocjalizacji; analizować metodykę wczesnego wspomagania rozwoju dziecka z zaburzeniami ze spektrum autyzmu; planować, realizować i interpretować wielospecjalistyczną ocenę poziomu funkcjonowania; planować pracę dydaktyczno-wychowawczą i terapeutyczną z dziećmi i młodzieżą z zaburzeniami ze spektrum autyzmu; dostosowywać wymagania edukacyjne do specjalnych potrzeb edukacyjnych uczniów z zaburzeniami ze spektrum autyzmu; określać zasady współorganizowania zajęć dydaktycznych przez nauczyciela wspierającego ucznia z zaburzeniami ze spektrum autyzmu i innymi zaburzeniami neurorozwojowymi; określać rolę zajęć specjalistycznych i wszechstronnej interdyscyplinarnej rehabilitacji oraz metodyki zajęć rehabilitacji indywidualnej ucznia z zaburzeniami ze spektrum autyzmu; planować i realizować metodykę treningów umiejętności społecznych, metodykę zajęć aktywizujących w grupie szkolnej; rozwijać zamiłowania i zainteresowania uczniów z zaburzeniami ze spektrum autyzmu; planować i realizować doradztwo zawodowe oraz wspierać rozwój zawodowy osób z zaburzeniami ze spektrum autyzmu.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): budowania relacji opartej na wzajemnym zaufaniu między wszystkimi podmiotami procesu wychowania i kształcenia, w tym rodzicami lub opiekunami uczniów, oraz włączania ich w działania sprzyjające efektywności edukacyjnej; porozumiewania się z osobami pochodzącymi z różnych środowisk i o różnej kondycji emocjonalnej, dialogowego rozwiązywania konfliktów oraz tworzenia dobrej atmosfery dla komunikacji w klasie szkolnej i poza nią; samodzielnego pogłębiania wiedzy pedagogicznej.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia.

E.3A. PRAKTYKI ZAWODOWE

E.3A.1. Praktyka ciągła - do grupy przedmiotów z zakresu I

Cel kształcenia: zapoznanie z organizacją i funkcjonowaniem placówek, w których znajdują się osoby w spektrum autyzmu; kształtowanie umiejętności obserwacji, analizy i realizacji działań dydaktycznych, wychowawczych i/lub opiekuńczych oraz konfrontowanie wiedzy psychologiczno-pedagogicznej z praktyką edukacyjną.

Treści merytoryczne: organizacja i funkcjonowanie placówki, w tym m.in. przedszkola, szkoły lub innej placówki oświatowej bądź pozaoświatowej, w szczególności z osobami w spektrum autyzmu; dokumentacja w placówce (m.in. statut, plan pracy oraz program wychowawczo-profilaktyczny); obserwacja codziennej pracy nauczycieli i specjalistów; współpraca zespołowa; metody i formy pracy dydaktycznej, wychowawczej i opiekuńczej z osobami w spektrum autyzmu; hospitacja (obserwacja) zajęć np. lekcyjnych i pozalekcyjnych, dyżurów międzylekcyjnych oraz innych działań opiekuńczo-wychowawczych; współpraca z kadrą placówki.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): organizację i metodyki kształcenia uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi w systemie integracyjnym i włączającym, w szczególności modele współpracy

pedagogów specjalnych z nauczycielami, specjalistami, rodzicami lub opiekunami, oraz modele indywidualizacji lekcji, efektywne strategie nauczania i uniwersalnego projektowania zajęć; merytoryczne i metodyczne podstawy prowadzenia zajęć – zgodnie z wybranym zakresem pedagogiki specjalnej; zadania charakterystyczne dla przedszkola, szkoły lub placówki systemu oświaty oraz środowisko, w jakim one działają; organizację, statut i plan pracy przedszkola, szkoły lub placówki systemu oświaty oraz program wychowawczo-profilaktyczny; zasady zapewniania bezpieczeństwa dzieciom w przedszkolu i uczniom w szkole lub placówce systemu oświaty i poza nimi.

Umiejętności (potrafi): diagnozować złożone sytuacje rehabilitacyjne, edukacyjne, terapeutyczne i resocjalizacyjne, projektować i prowadzić zajęcia z uwzględnieniem specjalnych potrzeb edukacyjnych uczniów; prowadzić zajęcia w grupie zróżnicowanej, indywidualizować zadania, dostosowywać metody i treści do potrzeb i możliwości uczniów, w tym uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi, oraz wykorzystywać zasady i metody indywidualnego projektowania zajęć; pracować w zespole, pełniąc w nim różne role, podejmować i wyznaczać zadania, współpracować z nauczycielami, specjalistami, rodzicami i opiekunami uczniów; projektować i prowadzić zajęcia oraz dokonywać ich ewaluacji – zgodnie z wybranym zakresem pedagogiki specjalnej; wyciągać wnioski z obserwacji pracy nauczycieli, ich interakcji z dziećmi i uczniami oraz sposobu, w jaki planują i przeprowadzają zajęcia dydaktyczne, wychowawcze i opiekuńcze; wyciągać wnioski z obserwacji sposobu integracji działań opiekuńczo-wychowawczych i dydaktycznych przez nauczycieli; wyciągać wnioski z bezpośredniej obserwacji pozalekcyjnych działań opiekuńczo- -wychowawczych nauczycieli, w tym podczas dyżurów na przerwach międzylekcyjnych i zorganizowanych wyjść grup uczniowskich; zaplanować i przeprowadzić zajęcia pod nadzorem opiekuna praktyk zawodowych; analizować, przy pomocy opiekuna praktyk zawodowych oraz nauczycieli akademickich prowadzących zajęcia w zakresie przygotowania psychologiczno-pedagogicznego, sytuacje i zdarzenia pedagogiczne zaobserwowane lub doświadczane w czasie praktyk.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): komunikowania się i współpracy z otoczeniem oraz aktywnego uczestnictwa w grupach i organizacjach realizujących działania edukacyjne, rehabilitacyjne, terapeutyczne i resocjalizacyjne; rozpoznawania specyfiki środowiska lokalnego i regionalnego oraz ich wpływu na funkcjonowanie uczniów, a także podejmowania współpracy na rzecz dobra uczniów i tych środowisk; działania na rzecz poprawy jakości działania przedszkola, szkoły lub placówki systemu oświaty; pracy w zespole, pełnienia w nim różnych ról oraz współpracy z nauczycielami, pedagogami, specjalistami, rodzicami lub opiekunami uczniów i innymi członkami społeczności szkolnej i lokalnej; skutecznego współdziałania z opiekunem praktyk zawodowych oraz z nauczycielami w celu poszerzania swojej wiedzy.

Forma prowadzenia zajęć: praktyka.

E.3A.2. Praktyka ciągła - do grupy przedmiotów z zakresu II

Cel kształcenia: zapoznanie z organizacją i funkcjonowaniem placówek, w których znajdują się osoby w spektrum autyzmu; kształtowanie umiejętności obserwacji, analizy i realizacji działań dydaktycznych, wychowawczych i/lub opiekuńczych oraz konfrontowanie wiedzy psychologiczno-pedagogicznej z praktyką edukacyjną.

Treści merytoryczne: organizacja i funkcjonowanie placówki, w tym m.in. przedszkola, szkoły lub innej placówki oświatowej bądź pozaoświatowej, w szczególności z osobami w spektrum autyzmu; dokumentacja w placówce (m.in. statut, plan pracy oraz program wychowawczo-profilaktyczny); obserwacja codziennej pracy nauczycieli i specjalistów; współpraca zespołowa; metody i formy pracy dydaktycznej, wychowawczej i opiekuńczej z osobami w spektrum autyzmu; hospitacja (obserwacja) zajęć np. lekcyjnych i pozalekcyjnych, dyżurów międzylekcyjnych oraz innych działań opiekuńczo-wychowawczych; współpraca z kadrą placówki.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): organizację i metodyki kształcenia uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi w systemie integracyjnym i włączającym, w szczególności modele współpracy pedagogów specjalnych z nauczycielami, specjalistami, rodzicami lub opiekunami, oraz modele indywidualizacji lekcji, efektywne strategie nauczania i uniwersalnego projektowania zajęć; merytoryczne i metodyczne podstawy prowadzenia zajęć – zgodnie z wybranym zakresem pedagogiki specjalnej; zadania charakterystyczne dla przedszkola, szkoły lub placówki systemu oświaty oraz

środowisko, w jakim one działają; organizację, statut i plan pracy przedszkola, szkoły lub placówki systemu oświaty oraz program wychowawczo-profilaktyczny; zasady zapewniania bezpieczeństwa dzieciom w przedszkolu i uczniom w szkole lub placówce systemu oświaty i poza nimi.

Umiejętności (potrafi): diagnozować złożone sytuacje rehabilitacyjne, edukacyjne, terapeutyczne i resocjalizacyjne, projektować i prowadzić zajęcia z uwzględnieniem specjalnych potrzeb edukacyjnych uczniów; prowadzić zajęcia w grupie zróżnicowanej, indywidualizować zadania, dostosowywać metody i treści do potrzeb i możliwości uczniów, w tym uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi, oraz wykorzystywać zasady i metody indywidualnego projektowania zajęć; pracować w zespole, pełniąc w nim różne role, podejmować i wyznaczać zadania, współpracować z nauczycielami, specjalistami, rodzicami i opiekunami uczniów; projektować i prowadzić zajęcia oraz dokonywać ich ewaluacji – zgodnie z wybranym zakresem pedagogiki specjalnej; wyciągać wnioski z obserwacji pracy nauczycieli, ich interakcji z dziećmi i uczniami oraz sposobu, w jaki planują i przeprowadzają zajęcia dydaktyczne, wychowawcze i opiekuńcze; wyciągać wnioski z obserwacji sposobu integracji działań opiekuńczo-wychowawczych i dydaktycznych przez nauczycieli; wyciągać wnioski z bezpośredniej obserwacji pozalekcyjnych działań opiekuńczo-wychowawczych nauczycieli, w tym podczas dyżurów na przerwach międzylekcyjnych i zorganizowanych wyjść grup uczniowskich; zaplanować i przeprowadzić zajęcia pod nadzorem opiekuna praktyk zawodowych; analizować, przy pomocy opiekuna praktyk zawodowych oraz nauczycieli akademickich prowadzących zajęcia w zakresie przygotowania psychologiczno-pedagogicznego, sytuacje i zdarzenia pedagogiczne zaobserwowane lub doświadczane w czasie praktyk.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): komunikowania się i współpracy z otoczeniem oraz aktywnego uczestnictwa w grupach i organizacjach realizujących działania edukacyjne, rehabilitacyjne, terapeutyczne i resocjalizacyjne; rozpoznawania specyfiki środowiska lokalnego i regionalnego oraz ich wpływu na funkcjonowanie uczniów, a także podejmowania współpracy na rzecz dobra uczniów i tych środowisk; działania na rzecz poprawy jakości działania przedszkola, szkoły lub placówki systemu oświaty; pracy w zespole, pełnienia w nim różnych ról oraz współpracy z nauczycielami, pedagogami, specjalistami, rodzicami lub opiekunami uczniów i innymi członkami społeczności szkolnej i lokalnej; skutecznego współdziałania z opiekunem praktyk zawodowych oraz z nauczycielami w celu poszerzania swojej wiedzy.

Forma prowadzenia zajęć: praktyka.

E.R. PEDAGOGIKA RESOCJALIZACYJNA

E.1R. PRZYGOTOWANIE MERYTORYCZNE

E.1R.1. Pedagogika resocjalizacyjna

Cel kształcenia: wskazanie wiedzy porządkującej podstawy teleologicznych, teoretycznych i metodycznych aspektów oddziaływań resocjalizacyjnych; uprzyśtępnienie historycznego i kulturowego kontekstu kształtowania się teoretycznych i praktycznych rozstrzygnięć pedagogiki resocjalizacyjnej; zaprezentowanie współczesnych poglądów na tę dziedzinę pedagogiki specjalnej (oddziaływań resocjalizacyjno-wychowawczych); dookreślenie wiedzy w zakresie celów, zasad i przebiegu procesu współczesnej resocjalizacji oraz funkcjonowania instytucjonalnych i pozainstytucjonalnych form resocjalizacji.

Treści merytoryczne: operacjonalizacja pojęć: socjalizacja, dewiacja, defekt charakteru, nieprzystosowanie, niedostosowanie, wykołajenie społeczne, osobowość zaburzona, marginalizacja, piętnowanie, wykluczenie, resocjalizacja, readaptacja, reintegracja społeczna; idea resocjalizacji w perspektywie historycznej; biologiczne, psychologiczne i socjologiczne koncepcje wykorzystywane do wyjaśniania niedostosowania społecznego; symptomy niedostosowania społecznego i jego determinanty; typy nieprzystosowania społecznego ze względu na czynniki etiologiczne wg Czapówa; typologia niedostosowania społecznego ze względu na formy zachowania Sullivana i Granta; pojęcie i znaczenie ryzyka w kontekście podejmowanych przez człowieka zachowań dewiacyjnych; realność celów resocjalizacji; teorie i koncepcje wyjaśniające mechanizmy i uwarunkowania niedostosowania społecznego (behawioralne, interaktywne, wielowymiarowe, poznawcze); strategie i procedury wychowania resocjalizującego; postępowanie etio-, ergo- i semiotropowe; egzemplifikacje; problem kulturowej adaptacji strategii szacowania ryzyka; teorie kary; sens kary; norma a dewiacja – przegląd wybranych ujęć i stanowisk; modele oddziaływań resocjalizacyjnych (kanalizowanie instynktów,

psychodynamika, terapia behawioralna); koncepcje twórczej resocjalizacji jako przykłady oddziaływań destygmatyzujących; resocjalizacja w środowisku otwartym i zamkniętym; specyfika procesu nauczania i pracy szkolnej w instytucjach socjalizacyjno-resocjalizacyjnych: szkoła jako środowisko społeczno-wychowawcze oraz środowisko inkluzji społecznej, znaczenie i zadania nauczycieli, wychowawców, pedagoga szkolnego i pedagoga resocjalizacyjnego; możliwości oddziaływania wobec kobiet i seniorów w zakładzie karnym; efektywność oddziaływań resocjalizacyjnych - przegląd badań naukowych; społeczno-kulturowa przestrzeń dysfunkcji tożsamości jednostki; możliwości rozwojowe ludzi marginalizowanych i wykluczonych.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): klasyczne i współczesne teorie rozwoju człowieka, wychowania, uczenia się i nauczania lub kształcenia, socjalizacji oraz różnorodne uwarunkowania tych procesów; koncepcje rehabilitacji, edukacji, resocjalizacji i terapii uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi oraz różnorodne uwarunkowania tych procesów; zasady i normy etyczne obowiązujące w zakresie rehabilitacji, edukacji, terapii i resocjalizacji; podstawy pedagogiki resocjalizacyjnej: definicje, pojęcia, zakresy, rys historyczny, polskie szkoły pedagogiki resocjalizacyjnej – twórców i ich dzieła, współczesne koncepcje i teorie resocjalizacyjne, proces resocjalizacji w teorii i praktyce, dylematy resocjalizacyjne, nieprzystosowanie społeczne; resocjalizację-readaptację-reintegrację, działania od izolacji do środowiska otwartego, koncepcje twórczej resocjalizacji jako przykłady oddziaływań destygmatyzujących i podstawy teoretyczne metodyki pracy resocjalizacyjnej.

Umiejętności (potrafi): wykorzystywać i integrować wiedzę z zakresu pedagogiki specjalnej oraz powiązanych z nią dyscyplin naukowych w celu analizy problemów rehabilitacyjnych, edukacyjnych, terapeutycznych i resocjalizacyjnych; rozpoznawać i interpretować zjawiska społeczne, ukazując ich powiązania z różnymi zakresami pedagogiki specjalnej, dziedzinami nauk społecznych, humanistycznych oraz medycznych i nauk o zdrowiu; analizować pedagogikę resocjalizacyjną; przedstawiać rys historyczny pedagogiki resocjalizacyjnej; opisywać polskie szkoły pedagogiki resocjalizacyjnej, w tym wymieniać ich twórców oraz ich dzieła; analizować proces socjalizacji w teorii i praktyce, określać dylematy socjalizacyjne oraz nieprzystosowanie społeczne, analizować koncepcje, teorie, definicje; charakteryzować pojęcia resocjalizacji-readaptacji-reintegracji, stosować definicje, pojęcia i zakresy; analizować i wykorzystywać współczesne koncepcje i teorie resocjalizacyjne; projektować działania od izolacji do środowiska otwartego; prezentować koncepcję twórczej resocjalizacji jako przykładu oddziaływań destygmatyzujących; stosować podstawy teoretyczne metodyki pracy resocjalizacyjnej; analizować edukację w perspektywie pedagogiki resocjalizacyjnej; charakteryzować rolę szkoły jako środowiska społeczno-wychowawczego oraz środowisko inkluzji społecznej; analizować rolę i zadania nauczycieli, wychowawców, pedagoga szkolnego i pedagoga resocjalizacyjnego, funkcje wychowawcze szkoły; analizować i interpretować problemy wychowawcze we współczesnej szkole i środowisku szkolnym; określać specyfikę procesu nauczania i pracy szkolnej w instytucjach, placówkach systemu oświaty i ośrodkach o charakterze resocjalizacyjno-wychowawczym.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): posługiwania się uniwersalnymi zasadami i normami etycznymi w działalności zawodowej, kierując się szacunkiem dla każdego człowieka; doceniania tradycji i dorobku badań naukowych w zakresie pedagogiki specjalnej oraz ich kontynuacji i poszerzania o nowe obszary i procedury badawcze; autorefleksji nad rozwojem zawodowym; wykorzystania zdobytej wiedzy do analizy zdarzeń pedagogicznych.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia.

E.1R.2. Dewiacje społeczne w perspektywie pedagogiki resocjalizacyjnej

Cel kształcenia: poznanie wiedzy oraz badań dotyczących uwarunkowań, konsekwencji i profilaktyki zachowań dewiacyjnych człowieka oraz teoretycznych założeń i rodzajów kontroli społecznej; uświadomienie problematyki reintegracji społecznej jednostki dewiacyjnej.

Treści merytoryczne: kondycja współczesnego człowieka i znaczenie ładu społecznego; fenomenologia, hermeneutyka, konsekwencje dewiacji społecznych; prewencja zachowań dewiacyjnych. Symboliczny interakcjonizm vs. kierunek reakcji społecznej; konteksty analizy pojęcia dewiacja społeczna oraz terminów pokrewnych; postulaty teoretyczne i dyrektywy metodologiczne; analiza możliwości dialogu w kontekście reagowania i rozwiązywania problemów społecznych i zdarzeń pedagogicznych;

krytyczny wgląd w zakres przyczynowości i warunków występowania problemów społeczno-patologicznych. Koncepcje: nurtu patologii społecznej: C. Lombroso, Ch. Henderson, S. Smith; nurtu dezorganizacji społecznej: F. Znaniecki i W. Thomas, szkoła ekologii społecznej (R. E. Park), E.W. Burges, C.R. Shaw; nurtu konfliktu wartości (aksjologia – użyteczność/bezużyteczność kategorii w wyjaśnianiu problemów społecznych, T. Sellin – teoria konfliktu kultur, A. K. Cohen – teoria podkultur dewiacyjnych, W. B. Miller – koncepcja kultury warstw niższych; nurtu zachowań dewiacyjnych, E. Durkheim, ujęcie strukturalne, teoria anomii R. Mertona, teoria zróżnicowanych możliwości (R. A. Cloward i L. E. Ohlin), teoria zróżnicowanych powiązań (D. Sutherland), teoria neutralizacji (D. Matza i G.M. Sykes, W.R. Reckless, I. Nye, T. Hirschi, F. Trasher, C. Shaw i H. McCay, C. Shrag; społeczny konstruktywizm J. I. Kitsue i A. Cicourel, E. Lemert, K. T. Erikson, H. Becker, E. Goffman

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): współczesne podejście do problemów uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi i wynikające z niego nowe formy edukacji, w tym integracyjna i włączająca; dewiacje społeczne w perspektywie pedagogiki resocjalizacyjnej, koncepcje, teorie dewiacji społecznych, współczesne tendencje rozwoju dewiacji społecznych, etiologię, skutki dewiacji społecznych, profilaktykę i zapobieganie dewiacjom społecznym.

Umiejętności (potrafi): wykorzystywać na podstawowym poziomie wiedzę psychologiczną i na poziomie rozszerzonym wiedzę pedagogiczną oraz pozyskiwać dane do analizowania zachowań, procesów i zjawisk w obszarze rehabilitacji, edukacji, terapii i resocjalizacji; analizować dewiacje społeczne w perspektywie pedagogiki resocjalizacyjnej; interpretować koncepcje i teorie dewiacji społecznych; określać współczesne tendencje rozwoju dewiacji społecznych, przyczyny niedostosowania społecznego i skutki dewiacji społecznych, a także stosować profilaktykę i zapobieganie dewiacjom społecznym.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): komunikowania się i współpracy z otoczeniem oraz aktywnego uczestnictwa w grupach i organizacjach realizujących działania edukacyjne, rehabilitacyjne, terapeutyczne i resocjalizacyjne; porozumiewania się z osobami pochodzącymi z różnych środowisk i o różnej kondycji emocjonalnej, dialogowego rozwiązywania konfliktów oraz tworzenia dobrej atmosfery dla komunikacji w klasie szkolnej i poza nią; rozpoznawania specyfiki środowiska lokalnego i regionalnego oraz ich wpływu na funkcjonowanie uczniów, a także podejmowania współpracy na rzecz dobra uczniów i tych środowisk; autorefleksji nad rozwojem zawodowym; wykorzystania zdobytej wiedzy do analizy zdarzeń pedagogicznych.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia.

E.1R.3. Zarys historii oddziaływań resocjalizacyjnych

Cel kształcenia: zapoznanie z ewolucją stosowania kar oraz genezą wykonywania kary pozbawienia wolności; ukazanie historycznych aspektów kształtowania się systemów penitencjarnych oraz rozwoju myśli penitencjarnej w Europie i na świecie; dostarczenie wiedzy na temat historii więziennictwa w Polsce i jego ewolucji; wskazanie priorytetowych problemów współczesnej resocjalizacji.

Treści merytoryczne: początki i kształtowanie się oddziaływań resocjalizacyjnych – geneza więziennictwa; ewolucja myśli penitencjarnej w Europie i na świecie; osiemnastowieczne więzienie marszałkowskie – przykładem nowych rozwiązań organizacyjnych i sposobu traktowania więźniów; więziennictwo i system kar w Księstwie Warszawskim i Królestwie Polskim; powstanie polskiego systemu penitencjarnego – postępowanie z więźniami w okresie międzywojennym; wykonywanie kary pozbawienia wolności w Polsce Ludowej; od systemu totalitarnego do demokratycznego – rozwój środków oddziaływania penitencjarnego po 1989 roku; ewolucja myśli penitencjarnej w Europie i na świecie – wymiar współczesny.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawy filozofii wychowania i aksjologii pedagogicznej, specyfikę głównych środowisk wychowawczych i procesów w nich zachodzących; podstawy pedagogiki resocjalizacyjnej: definicje, pojęcia, zakresy, rys historyczny, polskie szkoły pedagogiki resocjalizacyjnej – twórców i ich dzieła, współczesne koncepcje i teorie resocjalizacyjne, proces resocjalizacji w teorii i praktyce, dylematy resocjalizacyjne, nieprzystosowanie społeczne; resocjalizację-readaptację-reintegrację,

działania od izolacji do środowiska otwartego, koncepcje twórczej resocjalizacji jako przykłady oddziaływań destygmatyzujących i podstawy teoretyczne metodyki pracy resocjalizacyjnej.

Umiejętności (potrafi): wykorzystywać i integrować wiedzę z zakresu pedagogiki specjalnej oraz powiązanych z nią dyscyplin naukowych w celu analizy problemów rehabilitacyjnych, edukacyjnych, terapeutycznych i resocjalizacyjnych; rozpoznawać i interpretować zjawiska społeczne, ukazując ich powiązania z różnymi zakresami pedagogiki specjalnej, dziedzinami nauk społecznych, humanistycznych oraz medycznych i nauk o zdrowiu; analizować pedagogikę resocjalizacyjną; przedstawiać rys historyczny pedagogiki resocjalizacyjnej; opisywać polskie szkoły pedagogiki resocjalizacyjnej, w tym wymieniać ich twórców oraz ich dzieła; analizować proces socjalizacji w teorii i praktyce, określać dylematy socjalizacyjne oraz nieprzystosowanie społeczne, analizować koncepcje, teorie, definicje; charakteryzować pojęcia resocjalizacji-readaptacji-reintegracji, stosować definicje, pojęcia i zakresy; analizować i wykorzystywać współczesne koncepcje i teorie resocjalizacyjne i projektować działania od izolacji do środowiska otwartego; prezentować koncepcję twórczej resocjalizacji jako przykładu oddziaływań destygmatyzujących; stosować podstawy teoretyczne metodyki pracy resocjalizacyjnej.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): doceniania tradycji i dorobku badań naukowych w zakresie pedagogiki specjalnej oraz ich kontynuacji i poszerzania o nowe obszary i procedury badawcze; autorefleksji nad rozwojem zawodowym.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady.

E.1R.4. Resocjalizacja w środowisku otwartym

Cel kształcenia: umożliwienie zdobycia wiedzy w zakresie alternatywnych tendencji w polityce kryminalnej, alternatywnych systemów ograniczania dewiacji młodzieży oraz form i sposobów pracy resocjalizującej w środowisku otwartym; nabycie umiejętności diagnozowania sytuacji psychospołecznej podopiecznego i jego rodziny oraz podejmowania działań resocjalizacyjnych, jak również nabycie kompetencji społecznych związanych z podmiotowym traktowaniem podopiecznych i odpowiedzialnością zawodową; poznanie elementów systemu wsparcia społecznego jednostek wykluczanych w środowisku otwartym, specyfiki pracy w różnych środowiskach wychowawczych na rzecz osób marginalizowanych społecznie; obserwacja natury etnograficznej w przestrzeniach marginalizacji społecznej.

Treści merytoryczne: teoretyczne podstawy pracy resocjalizacyjnej w środowisku otwartym; współczesne trendy w resocjalizacji w środowisku otwartym; rodzaje i istota kar i środków nieizolacyjnych w polskim prawie karnym; kuratela sądowa jako alternatywa resocjalizacji instytucjonalnej; podstawowe zadania pracy w środowisku otwartym; metody pracy w środowisku otwartym: casework, group-work, net-work; współczesne oferty społeczności lokalnych adresowane dla osób naruszających porządek prawny oraz systemy doradztwa w sytuacjach kryzysowych; probacja jako kontrola, opieka i zmiana społeczna; koncepcja sprawiedliwości naprawczej; standardy w pracy z nieletnimi; rodzinne środowiska zastępcze; szkoła jako instytucja wychowawcza; opiekuńcza, profilaktyczna i resocjalizacyjna rola pedagoga szkolnego; system dozoru elektronicznego jako jedna z form nieizolacyjnych systemów odbywania kary pozbawienia wolności; zakres i metodyka pracy kuratora sądowego; kuratela sądowa dla nieletnich jako alternatywa resocjalizacji instytucjonalnej; pozaszkolne środowiska wychowawcze - placówki wspomagające rozwój; metody pracy resocjalizacyjnej z nieletnimi w Ochotniczych Hufcach Pracy, ogniskach wychowawczych i świetlicach środowiskowych; kuratorski ośrodek pracy z młodzieżą jako jedna z podstawowych instytucji resocjalizacyjnych o charakterze otwartym; streetworking jako metoda pracy z dziećmi i młodzieżą w środowisku otwartym; wolontariat jako forma resocjalizacji; twórcza resocjalizacja w środowisku otwartym; wybrane zagrożenia wynikające z pracy resocjalizacyjnej w środowisku otwartym.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawy filozofii wychowania i aksjologii pedagogicznej, specyfikę głównych środowisk wychowawczych i procesów w nich zachodzących; prawno-społeczne uwarunkowania procesu resocjalizacji w pracy pedagoga; podstawy prawne funkcjonowania systemów resocjalizacji w perspektywie krajowej i międzynarodowej, instytucje oddziaływań profilaktyczno-resocjalizacyjnych w środowisku otwartym, instytucje oddziaływań profilaktyczno-resocjalizacyjnych w środowisku zamkniętym; podstawy kryminologii z elementami wiktymologii; znaczenie organizacji pozarządowych

w procesie resocjalizacji; zagadnienia pomocy rodzinie i poradnictwa wychowawczo-resocjalizacyjnego.

Umiejętności (potrafi): wykorzystywać aktualne koncepcje psychologiczne i pedagogiczne w planowaniu, realizacji, monitorowaniu i ewaluacji procesu wychowania i nauczania uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi; wdrażać efektywne programy zwiększające umiejętności poznawcze i kompetencje społeczne uczniów oraz programy poprawiające integrację rówieśniczą uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi; analizować prawno-społeczne uwarunkowania procesu resocjalizacji w pracy pedagoga; prezentować instytucje oddziaływań profilaktyczno-resocjalizacyjnych w środowisku otwartym i zamkniętym oraz główne organizacje pozarządowe uczestniczące w procesie resocjalizacji; wykorzystywać podstawy kryminologii z elementami wiktymologii; realizować pomoc rodzinie i poradnictwo wychowawczo-resocjalizacyjne.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): komunikowania się i współpracy z otoczeniem oraz aktywnego uczestnictwa w grupach i organizacjach realizujących działania edukacyjne, rehabilitacyjne, terapeutyczne i resocjalizacyjne; porozumiewania się z osobami pochodzącymi z różnych środowisk i o różnej kondycji emocjonalnej, dialogowego rozwiązywania konfliktów oraz tworzenia dobrej atmosfery dla komunikacji w klasie szkolnej i poza nią; rozpoznawania specyfiki środowiska lokalnego i regionalnego oraz ich wpływu na funkcjonowanie uczniów, a także podejmowania współpracy na rzecz dobra uczniów i tych środowisk; autorefleksji nad rozwojem zawodowym; wykorzystania zdobytej wiedzy do analizy zdarzeń pedagogicznych.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia.

E.1R.5. Koncepcje twórczej resocjalizacji

Cel kształcenia: zapoznanie z zakresem teoretycznej wiedzy na temat założeń koncepcji twórczej resocjalizacji, zasad i form oddziaływań wychowawczych; nabycie umiejętności organizowania i posługiwania się w praktyce formami twórczej resocjalizacji oraz uświadomienie wartości pedagogicznej wynikającej z twórczej postawy wychowawcy, jak również korzyści wynikających ze stosowania metod twórczego oddziaływania w pracy wychowawczej.

Treści merytoryczne: założenia teoretyczne głównych koncepcji resocjalizacji, twórczość a resocjalizacja - założenia teoretyczne i cele podejścia opartego na potencjałach twórczych; twórcza resocjalizacja jako proces i efekt; intuicja w procesie twórczej resocjalizacji; struktura i dynamika procesu twórczego w resocjalizacji; strategie i procedury metodyczne w procesie twórczej resocjalizacji; diagnoza potrzeb twórczych – warsztat identyfikacji zainteresowań i zdolności; narzędzia i metody badawcze służące do identyfikacji zdolności twórczych u wychowanków; ewaluacja potencjału twórczego; praktyczny wymiar twórczej resocjalizacji; sztuka i kultura jako narzędzia terapii; teatr resocjalizacyjny, muzykoterapia, arteterapia – możliwości i przykłady; sport i metody wspomagające (MRS); trening zastępowania agresji (TZA), aktywność fizyczna jako element terapii i profilaktyki; nowe technologie w twórczej resocjalizacji - zastosowanie aplikacji cyfrowych do twórczego wyrażania siebie i monitorowania postępów; etyka i odpowiedzialność w twórczej resocjalizacji – granice interwencji, prawa wychowanków, dylematy moralne.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): koncepcje rehabilitacji, edukacji, resocjalizacji i terapii uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi oraz różnorodne uwarunkowania tych procesów; podstawy pedagogiki resocjalizacyjnej: definicje, pojęcia, zakresy, rys historyczny, polskie szkoły pedagogiki resocjalizacyjnej – twórców i ich dzieła, współczesne koncepcje i teorie resocjalizacyjne, proces resocjalizacji w teorii i praktyce, dylematy resocjalizacyjne, nieprzystosowanie społeczne; resocjalizację-readaptację-reintegrację, działania od izolacji do środowiska otwartego, koncepcje twórczej resocjalizacji jako przykłady oddziaływań destygmatyzujących i podstawy teoretyczne metodyki pracy resocjalizacyjnej.

Umiejętności (potrafi): prowadzić zajęcia w grupie zróżnicowanej, indywidualizować zadania, dostosowywać metody i treści do potrzeb i możliwości uczniów, w tym uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi, oraz wykorzystywać zasady i metody indywidualnego projektowania zajęć; twórczo korzystać z teorii dotyczących rozwoju człowieka, socjalizacji, wychowania, nauczania-uczenia się oraz krytycznie je oceniać; analizować pedagogikę resocjalizacyjną; przedstawiać rys historyczny pedagogiki resocjalizacyjnej; opisywać polskie szkoły pedagogiki resocjalizacyjnej, w tym

wymieniać ich twórców oraz ich dzieła; analizować proces socjalizacji w teorii i praktyce, określać dylematy socjalizacyjne oraz nieprzystosowanie społeczne, analizować koncepcje, teorie, definicje; charakteryzować pojęcia resocjalizacji-readaptacji-reintegracji, stosować definicje, pojęcia i zakresy; analizować i wykorzystywać współczesne koncepcje i teorie resocjalizacyjne; projektować działania od izolacji do środowiska otwartego; prezentować koncepcję twórczej resocjalizacji jako przykładu oddziaływań destygmatyzujących; stosować podstawy teoretyczne metodyki pracy resocjalizacyjnej; analizować edukację w perspektywie pedagogiki resocjalizacyjnej; charakteryzować rolę szkoły jako środowiska społeczno-wychowawczego oraz środowisko inkluzji społecznej; analizować rolę i zadania nauczycieli, wychowawców, pedagoga szkolnego i pedagoga resocjalizacyjnego, funkcje wychowawcze szkoły; analizować i interpretować problemy wychowawcze we współczesnej szkole i środowisku szkolnym; określać specyfikę procesu nauczania i pracy szkolnej w instytucjach, placówkach systemu oświaty i ośrodkach o charakterze resocjalizacyjno-wychowawczym.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): rozpoznawania specyfiki środowiska lokalnego i regionalnego oraz ich wpływu na funkcjonowanie uczniów, a także podejmowania współpracy na rzecz dobra uczniów i tych środowisk; działania na rzecz poprawy jakości działania przedszkola, szkoły lub placówki systemu oświaty; pracy w zespole, pełnienia w nim różnych ról oraz współpracy z nauczycielami, pedagogami, specjalistami, rodzicami lub opiekunami uczniów i innymi członkami społeczności szkolnej i lokalnej; autorefleksji nad rozwojem zawodowym; wykorzystania zdobytej wiedzy do analizy zdarzeń pedagogicznych.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia.

E.1R.6. Problemy resocjalizacji w warunkach izolacji penitencjarnej

Cel kształcenia: zapoznanie z podstawowymi formami działalności resocjalizacyjnej; dostarczenie wiedzy na temat organizacji i prowadzenia oddziaływań penitencjarnych wobec różnych kategorii skazanych; poznanie najważniejszych problemów resocjalizacji w warunkach izolacji.

Treści merytoryczne: podstawowe formy działalności resocjalizacyjnej prowadzonej w zakładach karnych. Programy readaptacji społecznej skazanych. Organizacja i prowadzenie oddziaływań wobec różnych kategorii osadzonych; więźniowie „niebezpieczni” w polskim systemie penitencjarnym; wykonywanie kary pozbawienia wolności wobec kobiet w Polsce i w krajach europejskich; agresja w więzieniu jako instytucji totalnej, zdarzenia zagrażające bezpieczeństwu jednostek penitencjarnych, podkultura więzienna i jej ewolucja, przeciwdziałanie; problemy polskiego więziennictwa - a doświadczenia służb penitencjarnych innych krajów; personel zakładów karnych i aresztów śledczych; najważniejsze problemy i modernizacja polskiego więziennictwa; Europejskie Reguły Więzienne; rola i zadania Europejskiego Komitetu do Spraw Zapobiegania Torturom oraz Nieludzkemu lub Poniżającemu Traktowaniu albo Karaniu (CPT) - uwagi dotyczące traktowania skazanych w Polsce; więźniowie "niebezpieczni" - izolować czy resocjalizować? Polski model wykonywania kary pozbawienia wolności wobec kobiet (domy dla matki i dziecka); podkultura więzienna i zapobieganie jej negatywnym przejawom; najważniejsze problemy polskiego więziennictwa; zapobieganie zdarzeniom zagrażającym bezpieczeństwu jednostek penitencjarnych.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): klasyczne i współczesne teorie rozwoju człowieka, wychowania, uczenia się i nauczania lub kształcenia, socjalizacji oraz różnorodne uwarunkowania tych procesów; prawno-społeczne uwarunkowania procesu resocjalizacji w pracy pedagoga; podstawy prawne funkcjonowania systemów resocjalizacji w perspektywie krajowej i międzynarodowej, instytucje oddziaływań profilaktyczno-resocjalizacyjnych w środowisku otwartym, instytucje oddziaływań profilaktyczno-resocjalizacyjnych w środowisku zamkniętym; podstawy kryminologii z elementami wiktymologii; znaczenie organizacji pozarządowych w procesie resocjalizacji; zagadnienia pomocy rodzinie i poradnictwa wychowawczo-resocjalizacyjnego.

Umiejętności (potrafi): rozpoznawać i interpretować zjawiska społeczne, ukazując ich powiązania z różnymi zakresami pedagogiki specjalnej, dziedzinami nauk społecznych, humanistycznych oraz medycznych i nauk o zdrowiu; diagnozować złożone sytuacje rehabilitacyjne, edukacyjne, terapeutyczne i resocjalizacyjne, projektować i prowadzić zajęcia z uwzględnieniem specjalnych potrzeb edukacyjnych uczniów; wykorzystywać na podstawowym poziomie wiedzę psychologiczną i na poziomie rozszerzonym wiedzę pedagogiczną oraz pozyskiwać dane do analizowania zachowań,

procesów i zjawisk w obszarze rehabilitacji, edukacji, terapii i resocjalizacji; analizować prawno-społeczne uwarunkowania procesu resocjalizacji w pracy pedagoga; prezentować instytucje oddziaływań profilaktyczno-resocjalizacyjnych w środowisku otwartym i zamkniętym oraz główne organizacje pozarządowe uczestniczące w procesie resocjalizacji; wykorzystywać podstawy kryminologii z elementami wiktymologii; realizować pomoc rodzinie i poradnictwo wychowawczo-resocjalizacyjne.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): posługiwania się uniwersalnymi zasadami i normami etycznymi w działalności zawodowej, kierując się szacunkiem dla każdego człowieka; porozumiewania się z osobami pochodzącymi z różnych środowisk i o różnej kondycji emocjonalnej, dialogowego rozwiązywania konfliktów oraz tworzenia dobrej atmosfery dla komunikacji w klasie szkolnej i poza nią; autorefleksji nad rozwojem zawodowym; wykorzystania zdobytej wiedzy do analizy zdarzeń pedagogicznych.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia.

E.1R.7. Diagnoza psychopedagogiczna w resocjalizacji

Cel kształcenia: poznanie założeń diagnozy w resocjalizacji; rozwinięcie umiejętności i kompetencji przygotowywania diagnoz pedagogicznych w oparciu o różne metody i techniki.

Treści merytoryczne: założenia teoretyczne diagnozy psychopedagogicznej w resocjalizacji, deficytów, potencjałów, determinant nieprzystosowania społecznego, osób zagrożonych i niedostosowanych społecznie, kryminologicznej; specyfika i uwarunkowania procesu diagnostycznego w resocjalizacji; podstawy metodologiczne procesu diagnozowania w resocjalizacji; umiejętności praktyczne i interpersonalne kompetencje w diagnozowaniu; zakres i obszary diagnozy resocjalizacyjnej; diagnoza prognostyczna; teleologia oddziaływań resocjalizacyjnych; diagnoza warunków oraz skuteczności i efektywności oddziaływań działań resocjalizacyjnych; metody, techniki i narzędzia stosowane w diagnozie resocjalizacyjnej; diagnoza w instytucji resocjalizacyjnej dla nieletnich i dorosłych; diagnoza resocjalizacyjna w środowisku otwartym; metody analizy, interpretacji, syntezy i weryfikacji wyników diagnozy resocjalizacyjnej; narzędzia do diagnozowania zaburzeń w zachowaniu i niedostosowania społecznego (Skala Nieprzystosowania Społecznego – SNS Lesława Pytki, Arkusz Diagnostyczny Denisa H. Scotta w adaptacji J. Konopnickiego, Kwestionariusze Thomasa M. Achenbacha, Arkusz Zachowania się Ucznia B. Markowskiej do oceny przystosowania społecznego, Model diagnozy niedostosowania społecznego i socjalności J.M. Stanika, Kwestionariusz Wywiadu Środowiskowego i skale Oceny Funkcjonowania Społecznego; teoria rozwoju dojrzałości interpersonalnej i systemu diagnostycznego „I-Level classification” (zastosowanie praktyczne teorii rozwoju dojrzałości interpersonalnej); etyczne aspekty diagnozy psychopedagogicznej w resocjalizacji; przeprowadzenie i sporządzenie diagnozy resocjalizacyjnej (analiza procesu niedostosowania społecznego nieletnich – studium indywidualnych przypadków).

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): klasyczne i współczesne teorie rozwoju człowieka, wychowania, uczenia się i nauczania lub kształcenia, socjalizacji oraz różnorodne uwarunkowania tych procesów; diagnozę psychopedagogiczną w resocjalizacji, diagnozę deficytów, diagnozę potencjałów, modele diagnostyczne, diagnozę źródeł nieprzystosowania społecznego, diagnozę osób zagrożonych i nieprzystosowanych społecznie, diagnozę kryminologiczną.

Umiejętności (potrafi): rozpoznawać i interpretować zjawiska społeczne, ukazując ich powiązania z różnymi zakresami pedagogiki specjalnej, dziedzinami nauk społecznych, humanistycznych oraz medycznych i nauk o zdrowiu; diagnozować złożone sytuacje rehabilitacyjne, edukacyjne, terapeutyczne i resocjalizacyjne, projektować i prowadzić zajęcia z uwzględnieniem specjalnych potrzeb edukacyjnych uczniów; analizować i stosować diagnozę psychopedagogiczną w resocjalizacji; analizować diagnozę deficytów i potencjałów; prezentować i analizować modele diagnostyczne; stosować diagnozę źródeł nieprzystosowania społecznego; analizować i stosować diagnozę osób zagrożonych i nieprzystosowanych społecznie; analizować i interpretować diagnozę kryminologiczną.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): posługiwania się uniwersalnymi zasadami i normami etycznymi w działalności zawodowej, kierując się szacunkiem dla każdego człowieka; rozpoznawania specyfiki środowiska lokalnego i regionalnego oraz ich wpływu na funkcjonowanie uczniów, a także

podejmowania współpracy na rzecz dobra uczniów i tych środowisk; wykorzystania zdobytej wiedzy do analizy zdarzeń pedagogicznych.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia.

E.1R.8. Prawno-społeczne uwarunkowania procesu resocjalizacji

Cel kształcenia: przybliżenie prawno-społecznych uwarunkowań procesu resocjalizacji nieletnich oraz skazanych odbywających karę pozbawienia wolności; zapoznanie z przepisami ustawowymi i wykonawczymi, które wywierają bezpośredni wpływ na sytuację nieletnich w zakładach resocjalizacyjnych oraz sytuację osób pozbawionych wolności; omówienie znaczenia środowiska społecznego dla efektywnych działań resocjalizacyjnych.

Treści merytoryczne: geneza i rozwój systemów wykonania kary pozbawienia wolności; prawne i społeczne uwarunkowania procesu resocjalizacji; nieletni wobec prawa; środki zapobiegania i zwalczania demoralizacji i przestępczości nieletnich; wykonywanie kary pozbawienia wolności i jej indywidualizacja; prawa i obowiązki skazanych; środki oddziaływania penitencjarnego; nagrody i ulgi oraz odpowiedzialność dyscyplinarna; warunkowe przedterminowe zwolnienie; zwalnianie skazanych z zakładów karnych i warunki udzielania im pomocy; udział społeczeństwa w wykonywaniu kary pozbawienia wolności i pomoc w społecznej readaptacji skazanych; przestępczość nieletnich - podstawowe pojęcia (nieletni, młodociany, małoletni, przedziały wiekowe, odpowiedzialność karna, środki wychowawcze, poprawcze, lecznicze); rodzaje i typy zakładów karnych; wykonywanie kar w polskim systemie karnym; oddziaływania resocjalizacyjne wobec niektórych kategorii skazanych (kobiet, skazanych "niebezpiecznych"); wybrane środki oddziaływania penitencjarnego (praca i nauczanie); społeczne uwarunkowania procesu resocjalizacji (rodzina, środowisko lokalne, organizacje i stowarzyszenia społeczne); readaptacja społeczna nieletnich i skazanych.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawy filozofii wychowania i aksjologii pedagogicznej, specyfikę głównych środowisk wychowawczych i procesów w nich zachodzących; prawno-społeczne uwarunkowania procesu resocjalizacji w pracy pedagoga: podstawy prawne funkcjonowania systemów resocjalizacji w perspektywie krajowej i międzynarodowej, instytucje oddziaływań profilaktyczno-resocjalizacyjnych w środowisku otwartym, instytucje oddziaływań profilaktyczno-resocjalizacyjnych w środowisku zamkniętym; podstawy kryminologii z elementami wiktymologii; znaczenie organizacji pozarządowych w procesie resocjalizacji; zagadnienia pomocy rodzinie i poradnictwa wychowawczo-resocjalizacyjnego.

Umiejętności (potrafi): wykorzystywać i integrować wiedzę z zakresu pedagogiki specjalnej oraz powiązanych z nią dyscyplin naukowych w celu analizy problemów rehabilitacyjnych, edukacyjnych, terapeutycznych i resocjalizacyjnych; rozpoznawać i interpretować zjawiska społeczne, ukazując ich powiązania z różnymi zakresami pedagogiki specjalnej, dziedzinami nauk społecznych, humanistycznych oraz medycznych i nauk o zdrowiu; analizować prawno-społeczne uwarunkowania procesu resocjalizacji w pracy pedagoga; prezentować instytucje oddziaływań profilaktyczno-resocjalizacyjnych w środowisku otwartym i zamkniętym oraz główne organizacje pozarządowe uczestniczące w procesie resocjalizacji; wykorzystywać podstawy kryminologii z elementami wiktymologii; realizować pomoc rodzinie i poradnictwo wychowawczo-resocjalizacyjne.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): doceniania tradycji i dorobku badań naukowych w zakresie pedagogiki specjalnej oraz ich kontynuacji i poszerzania o nowe obszary i procedury badawcze; autorefleksji nad rozwojem zawodowym; wykorzystania zdobytej wiedzy do analizy zdarzeń pedagogicznych.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia.

E.1R.9. Problemy wychowawcze we współczesnej szkole i środowisku szkolnym

Cel kształcenia: usystematyzowanie i poszerzenie wiedzy na temat możliwie szerokiego spektrum współczesnych problemów wychowawczych we współczesnej szkole i środowisku szkolnym, przyczyn ich występowania oraz strategii rozwiązywania; kształtowanie gotowości do poszukiwania optymalnych rozwiązań ważnych dla pedagogów współczesnych problemów dzieci i młodzieży; integrowanie wiedzy z zakresu różnych problemów dzieci i młodzieży w celu analizy złożonych problemów edukacyjnych, wychowawczych, opiekuńczych, kulturalnych, pomocowych i terapeutycznych, a także diagnozowania i projektowania działań naprawczych.

Treści merytoryczne: trudności wychowawcze w okresie dorastania; specyfika i uwarunkowania współczesnych zagrożeń i problemów dzieci i młodzieży; zaburzenia w zachowaniu dzieci i młodzieży w kontekście trudnych sytuacji szkolnych i pozaszkolnych; główne problemy wychowawcze we współczesnej szkole; źródła i przejawy kryzysu współczesnego wychowania w szkole; współpraca nauczycieli z rodzicami uczniów sprawiających trudności wychowawcze; kompetencje społeczne i osobiste wychowawcy w pracy z klasą trudną; zagrożenie nieprzystosowaniem społecznym w środowisku szkolnym oraz sposoby zapobiegania; sposoby postępowania z uczniem przejawiającym zaburzenia opozycyjno-buntownicze; depresje i samobójstwa wśród dzieci i młodzieży; uzależnienia chemiczne w środowisku szkolnym; uzależnienia behawioralne młodzieży szkolnej; agresja i przemoc; cyberbullying i mobbing w szkole; subkultury w życiu młodzieży; zjawisko rywalizacji dzieci i młodzieży w środowisku szkolnym.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): klasyczne i współczesne teorie rozwoju człowieka, wychowania, uczenia się i nauczania lub kształcenia, socjalizacji oraz różnorodne uwarunkowania tych procesów; zasady i normy etyczne obowiązujące w zakresie rehabilitacji, edukacji, terapii i resocjalizacji; system kształcenia specjalnego w kontekście systemu kształcenia powszechnego; edukację w perspektywie pedagogiki resocjalizacyjnej, rolę szkoły jako środowiska społeczno-wychowawczego oraz środowisko inkluzji społecznej, rolę i zadania nauczycieli, wychowawców, pedagoga szkolnego i pedagoga resocjalizacyjnego, funkcje wychowawcze szkoły, problemy wychowawcze we współczesnej szkole i środowisku szkolnym, specyfikę procesu nauczania i pracy szkolnej w instytucjach, placówkach systemu oświaty i ośrodkach o charakterze resocjalizacyjno-wychowawczym.

Umiejętności (potrafi): rozpoznawać i interpretować zjawiska społeczne, ukazując ich powiązania z różnymi zakresami pedagogiki specjalnej, dziedzinami nauk społecznych, humanistycznych oraz medycznych i nauk o zdrowiu; diagnozować złożone sytuacje rehabilitacyjne, edukacyjne, terapeutyczne i resocjalizacyjne, projektować i prowadzić zajęcia z uwzględnieniem specjalnych potrzeb edukacyjnych uczniów; wykorzystywać na podstawowym poziomie wiedzę psychologiczną i na poziomie rozszerzonym wiedzę pedagogiczną oraz pozyskiwać dane do analizowania zachowań, procesów i zjawisk w obszarze rehabilitacji, edukacji, terapii i resocjalizacji; analizować edukację w perspektywie pedagogiki resocjalizacyjnej; charakteryzować rolę szkoły jako środowiska społeczno-wychowawczego oraz środowisko inkluzji społecznej; analizować rolę i zadania nauczycieli, wychowawców, pedagoga szkolnego i pedagoga resocjalizacyjnego, funkcje wychowawcze szkoły; analizować i interpretować problemy wychowawcze we współczesnej szkole i środowisku szkolnym; określać specyfikę procesu nauczania i pracy szkolnej w instytucjach, placówkach systemu oświaty i ośrodkach o charakterze resocjalizacyjno-wychowawczym.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): budowania relacji opartej na wzajemnym zaufaniu między wszystkimi podmiotami procesu wychowania i kształcenia, w tym rodzicami lub opiekunami uczniów, oraz włączania ich w działania sprzyjające efektywności edukacyjnej; komunikowania się i współpracy z otoczeniem oraz aktywnego uczestnictwa w grupach i organizacjach realizujących działania edukacyjne, rehabilitacyjne, terapeutyczne i resocjalizacyjne; rozpoznawania specyfiki środowiska lokalnego i regionalnego oraz ich wpływu na funkcjonowanie uczniów, a także podejmowania współpracy na rzecz dobra uczniów i tych środowisk; pracy w zespole, pełnienia w nim różnych ról oraz współpracy z nauczycielami, pedagogami, specjalistami, rodzicami lub opiekunami uczniów i innymi członkami społeczności szkolnej i lokalnej; autorefleksji nad rozwojem zawodowym; wykorzystania zdobytej wiedzy do analizy zdarzeń pedagogicznych.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia.

E.1R.10. Pomoc rodzinie i poradnictwo wychowawczo-resocjalizacyjne

Cel kształcenia: uzyskanie wiedzy z zakresu pomocy rodzinie i poradnictwa wychowawczo-resocjalizacyjnego; przygotowanie do projektowania działalności w zakresie oddziaływań uodporniających i chroniących rodzinę i jej dzieci przed patologizacją w różnych środowiskach: przedszkolu, szkole, grupie rówieśniczej; uzyskanie kompetencji w szeroko rozumianym, teoretycznym i metodycznym przygotowaniu do działań wspomagających rodzinę wobec problemów związanych z dzieckiem niedostosowanym społecznie lub przejawiającym symptomy zagrożenia niedostosowaniem społecznym.

Treści merytoryczne: wybrane prawno-społeczne uwarunkowania procesu resocjalizacji; system wsparcia rodzin dysfunkcyjnych. Instytucje wsparcia i pomocy rodzinie; rola ośrodków pomocy społecznej, powiatowych centrów pomocy rodzinie oraz organizacji pozarządowych; lokalne zespoły interdyscyplinarne; programy wspomagające wychowawczą funkcję rodziny; rodzaje, metody i działania wychowawczo - resocjalizacyjne; techniki terapeutyczne rekomendowane na potrzeby praktyki resocjalizacyjnej; wsparcie dla dzieci i młodzieży oraz ich rodzin: znaczenie współpracy instytucji; metody wychowawcze i ich skuteczność; umiejętności wychowawcze; trudności i błędy wychowawcze; konflikty w klasie i w rodzinie; praca z grupą rówieśniczą; współpraca rodziny i szkoły; resocjalizacyjny potencjał środowiska szkolnego w postępowaniu z nieletnimi; elementy metodyki oddziaływań resocjalizacyjnych w środowisku otwartym oraz w instytucjach resocjalizacyjnych; rola mediacji w sytuacjach kryzysowych; poradnictwo wychowawczo-resocjalizacyjne w sytuacjach wpływu czynników kryminogennych. Wychowawczo-resocjalizacyjne środki oddziaływania na skazanych; działalność resocjalizacyjna Młodzieżowych Ośrodków Wychowawczych; metody pracy wychowawczo-resocjalizacyjnej i profilaktycznej kuratorów sądowych wykonujących orzeczenia w sprawach: rodzinnych, nieletnich, skierowania do ośrodka kuratorskiego, o leczenie odwykowe przeciwalkoholowe; potencjał resocjalizacyjny metod grupowych wykorzystywanych w ośrodkach kuratorskich; wybrane programy resocjalizacyjne i profilaktyczne stosowane przez służby, instytucje oraz organizacje pozarządowe w Polsce.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): zasady i normy etyczne obowiązujące w zakresie rehabilitacji, edukacji, terapii i resocjalizacji; prawno-społeczne uwarunkowania procesu resocjalizacji w pracy pedagoga: podstawy prawne funkcjonowania systemów resocjalizacji w perspektywie krajowej i międzynarodowej, instytucje oddziaływań profilaktyczno-resocjalizacyjnych w środowisku otwartym, instytucje oddziaływań profilaktyczno-resocjalizacyjnych w środowisku zamkniętym; podstawy kryminologii z elementami wiktymologii; znaczenie organizacji pozarządowych w procesie resocjalizacji; zagadnienia pomocy rodzinie i poradnictwa wychowawczo-resocjalizacyjnego.

Umiejętności (potrafi): wykorzystywać aktualne koncepcje psychologiczne i pedagogiczne w planowaniu, realizacji, monitorowaniu i ewaluacji procesu wychowania i nauczania uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi; wykorzystywać na podstawowym poziomie wiedzę psychologiczną i na poziomie rozszerzonym wiedzę pedagogiczną oraz pozyskiwać dane do analizowania zachowań, procesów i zjawisk w obszarze rehabilitacji, edukacji, terapii i resocjalizacji; analizować edukację w perspektywie pedagogiki resocjalizacyjnej; charakteryzować rolę szkoły jako środowiska społeczno-wychowawczego oraz środowisko inkluzji społecznej; analizować rolę i zadania nauczycieli, wychowawców, pedagoga szkolnego i pedagoga resocjalizacyjnego, funkcje wychowawcze szkoły; analizować i interpretować problemy wychowawcze we współczesnej szkole i środowisku szkolnym; określać specyfikę procesu nauczania i pracy szkolnej w instytucjach, placówkach systemu oświaty i ośrodkach o charakterze resocjalizacyjno-wychowawczym; analizować prawno-społeczne uwarunkowania procesu resocjalizacji w pracy pedagoga; prezentować instytucje oddziaływań profilaktyczno-resocjalizacyjnych w środowisku otwartym i zamkniętym oraz główne organizacje pozarządowe uczestniczące w procesie resocjalizacji; wykorzystywać podstawy kryminologii z elementami wiktymologii; realizować pomoc rodzinie i poradnictwo wychowawczo-resocjalizacyjne.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): budowania relacji opartej na wzajemnym zaufaniu między wszystkimi podmiotami procesu wychowania i kształcenia, w tym rodzicami lub opiekunami uczniów, oraz włączania ich w działania sprzyjające efektywności edukacyjnej; komunikowania się i współpracy z otoczeniem oraz aktywnego uczestnictwa w grupach i organizacjach realizujących działania edukacyjne, rehabilitacyjne, terapeutyczne i resocjalizacyjne; rozpoznawania specyfiki środowiska lokalnego i regionalnego oraz ich wpływu na funkcjonowanie uczniów, a także podejmowania współpracy na rzecz dobra uczniów i tych środowisk; działania na rzecz poprawy jakości działania przedszkola, szkoły lub placówki systemu oświaty; pracy w zespole, pełnienia w nim różnych ról oraz współpracy z nauczycielami, pedagogami, specjalistami, rodzicami lub opiekunami uczniów i innymi członkami społeczności szkolnej i lokalnej; autorefleksji nad rozwojem zawodowym; wykorzystania zdobytej wiedzy do analizy zdarzeń pedagogicznych.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

E.1R.11. Diagnoza osób zagrożonych i nieprzystosowanych społecznie

Cel kształcenia: poznanie możliwości diagnozowania rozwoju, mechanizmów i schematów działania podmiotów doświadczającej trudności w funkcjonowaniu.

Treści merytoryczne: identyfikowanie profili rozwoju osobowościowego i społeczno-moralnego wśród młodzieży i dorosłych niedostosowanych społecznie oraz szacowanie wśród nich ryzyka wystąpienia zachowań antyspołecznych i doświadczania przemocy; analiza czynników determinujących wystąpienie zagrożeń i problemów wśród młodzieży instytucjonalnej w aspekcie regulacyjnego mechanizmu poczucia winy i technik jego neutralizacji; definicja, klasyfikacje i kryteria diagnostyczne niedostosowania społecznego; rola poczucia winy i poczucia wstydu w procesie socjalizacji; dyspozycyjne i funkcjonalne uwarunkowania niedostosowania społecznego; społeczno-kulturowe uwarunkowania niedostosowania społecznego.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): klasyczne i współczesne teorie rozwoju człowieka, wychowania, uczenia się i nauczania lub kształcenia, socjalizacji oraz różnorodne uwarunkowania tych procesów; diagnozę psychopedagogiczną w resocjalizacji, diagnozę deficytów, diagnozę potencjałów, modele diagnostyczne, diagnozę źródeł nieprzystosowania społecznego, diagnozę osób zagrożonych i nieprzystosowanych społecznie, diagnozę kryminologiczną.

Umiejętności (potrafi): rozpoznawać i interpretować zjawiska społeczne, ukazując ich powiązania z różnymi zakresami pedagogiki specjalnej, dziedzinami nauk społecznych, humanistycznych oraz medycznych i nauk o zdrowiu; diagnozować złożone sytuacje rehabilitacyjne, edukacyjne, terapeutyczne i resocjalizacyjne, projektować i prowadzić zajęcia z uwzględnieniem specjalnych potrzeb edukacyjnych uczniów; analizować i stosować diagnozę psychopedagogiczną w resocjalizacji; analizować diagnozę deficytów i potencjałów; prezentować i analizować modele diagnostyczne; stosować diagnozę źródeł nieprzystosowania społecznego; analizować i stosować diagnozę osób zagrożonych i nieprzystosowanych społecznie; analizować i interpretować diagnozę kryminologiczną.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): posługiwanie się uniwersalnymi zasadami i normami etycznymi w działalności zawodowej, kierując się szacunkiem dla każdego człowieka; rozpoznawania specyfiki środowiska lokalnego i regionalnego oraz ich wpływu na funkcjonowanie uczniów, a także podejmowania współpracy na rzecz dobra uczniów i tych środowisk; wykorzystania zdobytej wiedzy do analizy zdarzeń pedagogicznych.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady.

E.1R.12. Specyfika procesu nauczania w instytucjach, placówkach oraz ośrodkach o charakterze resocjalizacyjno-wychowawczym

Cel kształcenia: poznanie specyfiki procesu kształcenia i pracy szkolnej w instytucjach, placówkach systemu oświaty i ośrodkach o charakterze resocjalizacyjno-wychowawczym.

Treści merytoryczne: ortodydaktyka resocjalizacyjna jako subdyscyplina pedagogiki i jej powiązania z dydaktyką ogólną; zasady ortodydaktyki; cele kształcenia uczniów z trudnościami w nauce i zachowaniu; specyfika edukacji w grupie zróżnicowanej; aksjologia w edukacji włączającej; proces nauczania m.in. w: Młodzieżowym Ośrodku Socjoterapii, Młodzieżowym Ośrodku Wychowawczym, Zakładzie Poprawczym, Schronisku dla Nieletnich, Okręgowym Ośrodku Wychowawczym; metodyka kształcenia: formy, metody i środki oddziaływań resocjalizacyjnych i ich efektywność w procesie nauczania; kompetencje kadry nauczycielskiej, umiejętności diagnostyczne nauczyciela, klimat społeczny, znaczenie profilu osobowego wychowawców w pracy o charakterze resocjalizacyjno-wychowawczym i inkluzyjnym z podopiecznymi o zróżnicowanych potrzebach edukacyjnych

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): organizację i metodyki kształcenia uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi w systemie integracyjnym i włączającym, w szczególności modele współpracy pedagogów specjalnych z nauczycielami, specjalistami, rodzicami lub opiekunami, oraz modele indywidualizacji lekcji, efektywne strategie nauczania i uniwersalnego projektowania zajęć; merytoryczne i metodyczne podstawy prowadzenia zajęć- zgodnie z wybranym zakresem pedagogiki specjalnej; edukację w perspektywie pedagogiki resocjalizacyjnej, rolę szkoły jako środowiska społeczno-wychowawczego oraz środowisko inkluzji społecznej, rolę i zadania nauczycieli,

wychowawców, pedagoga szkolnego i pedagoga resocjalizacyjnego, funkcje wychowawcze szkoły, problemy wychowawcze we współczesnej szkole i środowisku szkolnym, specyfikę procesu nauczania i pracy szkolnej w instytucjach, placówkach systemu oświaty i ośrodkach o charakterze resocjalizacyjno-wychowawczym.

Umiejętności (potrafi): prowadzić zajęcia w grupie zróżnicowanej, indywidualizować zadania, dostosowywać metody i treści do potrzeb i możliwości uczniów, w tym uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi, oraz wykorzystywać zasady i metody indywidualnego projektowania zajęć; wdrażać efektywne programy zwiększające umiejętności poznawcze i kompetencje społeczne uczniów oraz programy poprawiające integrację rówieśniczą uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi; pracować w zespole, pełniąc w nim różne role, podejmować i wyznaczać zadania, współpracować z nauczycielami, specjalistami, rodzicami i opiekunami uczniów; analizować własne działania pedagogiczne, dydaktyczne, wychowawcze, opiekuńcze i rehabilitacyjne, wskazywać obszary wymagające modyfikacji, eksperymentowania i wdrażania działań innowacyjnych; projektować i prowadzić zajęcia oraz dokonywać ich ewaluacji – zgodnie z wybranym zakresem pedagogiki specjalnej; analizować edukację w perspektywie pedagogiki resocjalizacyjnej; charakteryzować rolę szkoły jako środowiska społeczno-wychowawczego oraz środowisko inkluzji społecznej; analizować rolę i zadania nauczycieli, wychowawców, pedagoga szkolnego i pedagoga resocjalizacyjnego, funkcje wychowawcze szkoły; analizować i interpretować problemy wychowawcze we współczesnej szkole i środowisku szkolnym; określać specyfikę procesu nauczania i pracy szkolnej w instytucjach, placówkach systemu oświaty i ośrodkach o charakterze resocjalizacyjno-wychowawczym; analizować prawno-społeczne uwarunkowania procesu resocjalizacji w pracy pedagoga; prezentować instytucje oddziaływań profilaktyczno-resocjalizacyjnych w środowisku otwartym i zamkniętym oraz główne organizacje pozarządowe uczestniczące w procesie resocjalizacji; wykorzystywać podstawy kryminologii z elementami wiktymologii; realizować pomoc rodzinie i poradnictwo wychowawczo-resocjalizacyjne.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): rozpoznawania specyfiki środowiska lokalnego i regionalnego oraz ich wpływu na funkcjonowanie uczniów, a także podejmowania współpracy na rzecz dobra uczniów i tych środowisk; działania na rzecz poprawy jakości działania przedszkola, szkoły lub placówki systemu oświaty; pracy w zespole, pełnienia w nim różnych ról oraz współpracy z nauczycielami, pedagogami, specjalistami, rodzicami lub opiekunami uczniów i innymi członkami społeczności szkolnej i lokalnej; autorefleksji nad rozwojem zawodowym; wykorzystania zdobytej wiedzy do analizy zdarzeń pedagogicznych.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady.

E.1R.13. Profilaktyka społeczna w środowisku lokalnym

Cel kształcenia: nabycie wiedzy i umiejętności niezbędnej do zapobiegania zachowaniom ryzykownym, zmniejszania szkód społecznych oraz wzmacniania potencjału jednostek i grup poprzez budowanie programów profilaktycznych, diagnozę potrzeb i współpracę z instytucjami; rozwijanie: kompetencji diagnostycznych (umiejętność rozpoznawania podstawowych zagrożeń społecznych i diagnozowania potrzeb grup docelowych w środowisku lokalnym), umiejętności projektowania i wdrażania programów profilaktycznych dostosowanych do specyfiki lokalnej społeczności i grup odbiorców oraz wzmacnianie umiejętności psychospołecznych (m.in. poprzez nabywanie zdolności do pracy z młodzieżą i dorosłymi, rozwijanie umiejętności komunikacyjnych, mediacyjnych i negocjacyjnych w kryzysie) i umiejętności dokonywania oceny celowości i efektywności prowadzonych działań profilaktycznych i resocjalizacyjnych

Treści merytoryczne: profilaktyka społeczna w perspektywie interdyscyplinarnej; kluczowe zależności i komponenty profilaktyki społecznej; środowiskowy wymiar profilaktyki społecznej. Teoretyczne inspiracje; współczesny kontekst zagrożeń i jego rozpoznawanie na poziomie lokalnym; rola i zadania profilaktyki społecznej we wspomaganiu rodziny; działania profilaktyczne wobec nieletnich zagrożonych wykluczeniem społecznym; przegląd profesjonalnych programów profilaktycznych; koncepcje, typy, strategie i modele programów profilaktycznych w środowisku lokalnym; zachowania ryzykowne jako przedmiot profilaktyki lokalnej; profilaktyka w szkole, formy pomocy i wsparcia oferowane przez szkoły; rola szkolnych programów profilaktycznych; rodzina zagrożona zjawiskami patologicznymi: agresją, bezrobociem, wykluczeniem i innymi zagrożeniami w kontekście oddziaływań

profilaktycznych; zagrożenia współczesnej rodziny w dobie przemian społeczno-ekonomicznych – analiza wybranych koncepcji i modeli oddziaływania; niedostosowanie społeczne, przestępczość, uzależnienia, zjawisko demoralizacji dzieci i młodzieży – uwarunkowania i strategie profilaktyczne; streetworking jako forma profilaktyki w środowisku lokalnym; struktura procesu budowy programu profilaktyki (faza wstępnej identyfikacji, diagnozy, konceptualizacji); konstruowanie projektu przedsięwzięć profilaktycznych dla danego środowiska społecznego.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawy filozofii wychowania i aksjologii pedagogicznej, specyfikę głównych środowisk wychowawczych i procesów w nich zachodzących; dewiacje społeczne w perspektywie pedagogiki resocjalizacyjnej, koncepcje, teorie dewiacji społecznych, współczesne tendencje rozwoju dewiacji społecznych, etiologię, skutki dewiacji społecznych, profilaktykę i zapobieganie dewiacjom społecznym.

Umiejętności (potrafi): wykorzystywać na podstawowym poziomie wiedzę psychologiczną i na poziomie rozszerzonym wiedzę pedagogiczną oraz pozyskiwać dane do analizowania zachowań, procesów i zjawisk w obszarze rehabilitacji, edukacji, terapii i resocjalizacji; analizować prawno-społeczne uwarunkowania procesu resocjalizacji w pracy pedagoga; prezentować instytucje oddziaływań profilaktyczno-resocjalizacyjnych w środowisku otwartym i zamkniętym oraz główne organizacje pozarządowe uczestniczące w procesie resocjalizacji; wykorzystywać podstawy kryminologii z elementami wiktymologii; realizować pomoc rodzinie i poradnictwo wychowawczo-resocjalizacyjne.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): komunikowania się i współpracy z otoczeniem oraz aktywnego uczestnictwa w grupach i organizacjach realizujących działania edukacyjne, rehabilitacyjne, terapeutyczne i resocjalizacyjne; porozumiewania się z osobami pochodzącymi z różnych środowisk i o różnej kondycji emocjonalnej, dialogowego rozwiązywania konfliktów oraz tworzenia dobrej atmosfery dla komunikacji w klasie szkolnej i poza nią; rozpoznawania specyfiki środowiska lokalnego i regionalnego oraz ich wpływu na funkcjonowanie uczniów, a także podejmowania współpracy na rzecz dobra uczniów i tych środowisk; autorefleksji nad rozwojem zawodowym; wykorzystania zdobytej wiedzy do analizy zdarzeń pedagogicznych.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia.

E.1R.14. Kryminologia z elementami wiktymologii

Cel kształcenia: zapoznanie z badaniami nad przyczynami zachowań przestępczych i czynnikami im sprzyjającymi; przybliżenie technik pomiaru zjawisk przestępczych jak również prognozowania rozwoju zachowań karalnych w kontekście możliwości zapobiegania i minimalizowania skutków; dostarczenie wiedzy na temat relacji zachodzących między ofiarami przestępstw a sprawcami.

Treści merytoryczne: zakres zainteresowań kryminologii, kryminalistyki i wiktymologii; główne nurty kryminologii; teorie kryminologiczne i ich krytyka; przestępczość w Polsce i na świecie (statystyki policyjne, sądowe, penitencjarne); charakterystyka wybranych kategorii przestępstw; przestępczość nieletnich - współczesne tendencje; poczucie bezpieczeństwa powszechnego a przestępczość; cywilizacyjne czynniki wiktymologiczne (walka o zasoby, wyniszczenie środowiska, choroby cywilizacyjne, demokratyzacja ustrojów); kompulsywne zachowania wiktymologiczne; społeczny wymiar wiktymologii; wiktymizacja systemu penitencjarnego; zagrożenie terroryzmem; obrona przed byciem ofiarą przestępstwa.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawy filozofii wychowania i aksjologii pedagogicznej, specyfikę głównych środowisk wychowawczych i procesów w nich zachodzących; klasyczne i współczesne teorie rozwoju człowieka, wychowania, uczenia się i nauczania lub kształcenia, socjalizacji oraz różnorodne uwarunkowania tych procesów; prawno-społeczne uwarunkowania procesu resocjalizacji w pracy pedagoga; podstawy prawne funkcjonowania systemów resocjalizacji w perspektywie krajowej i międzynarodowej, instytucje oddziaływań profilaktyczno-resocjalizacyjnych w środowisku otwartym, instytucje oddziaływań profilaktyczno-resocjalizacyjnych w środowisku zamkniętym; podstawy kryminologii z elementami wiktymologii; znaczenie organizacji pozarządowych w procesie resocjalizacji; zagadnienia pomocy rodzinie i poradnictwa wychowawczo-resocjalizacyjnego.

Umiejętności (potrafi): wykorzystywać i integrować wiedzę z zakresu pedagogiki specjalnej oraz powiązanych z nią dyscyplin naukowych w celu analizy problemów rehabilitacyjnych, edukacyjnych, terapeutycznych i resocjalizacyjnych; wykorzystywać na podstawowym poziomie wiedzę psychologiczną i na poziomie rozszerzonym wiedzę pedagogiczną oraz pozyskiwać dane do analizowania zachowań, procesów i zjawisk w obszarze rehabilitacji, edukacji, terapii i resocjalizacji; analizować i stosować diagnozę psychopedagogiczną w resocjalizacji; analizować diagnozę deficytów i potencjałów; prezentować i analizować modele diagnostyczne; stosować diagnozę źródeł nieprzystosowania społecznego; analizować i stosować diagnozę osób zagrożonych i nieprzystosowanych społecznie; analizować i interpretować diagnozę kryminologiczną; analizować prawno-społeczne uwarunkowania procesu resocjalizacji w pracy pedagoga; prezentować instytucje oddziaływań profilaktyczno-resocjalizacyjnych w środowisku otwartym i zamkniętym oraz główne organizacje pozarządowe uczestniczące w procesie resocjalizacji; wykorzystywać podstawy kryminologii z elementami wiktymologii; realizować pomoc rodzinie i poradnictwo wychowawczo-resocjalizacyjne.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): posługiwania się uniwersalnymi zasadami i normami etycznymi w działalności zawodowej, kierując się szacunkiem dla każdego człowieka; doceniania tradycji i dorobku badań naukowych w zakresie pedagogiki specjalnej oraz ich kontynuacji i poszerzania o nowe obszary i procedury badawcze; wykorzystania zdobytej wiedzy do analizy zdarzeń pedagogicznych.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady.

E.1R.15. Edukacja w perspektywie pedagogiki resocjalizacyjnej

Cel kształcenia: określenie istoty edukacji w przestrzeni pedagogiki resocjalizacyjnej; wskazanie możliwości na realizację zadań w społecznościach lokalnych poprzez zaplanowane, systemowe oddziaływanie uspołeczniające, profilaktyczne, wychowawcze i resocjalizacyjne, uwrażliwienie na znaczenie teorii i metod resocjalizacyjnych (twórczej resocjalizacji), sprzyjających skuteczności w docieraniu do człowieka ze statusem innego, pozycjonowaniu podmiotów wspierających, kreujących przestrzeń oddziaływań resocjalizacyjnych, rozumieniu znaczenia zarządzania potencjałem podopiecznych i własnym w procesach nauczania i uczenia się.

Treści uczenia się: zakres znaczeniowy pojęć – edukacja, dydaktyka, ortodydaktyka resocjalizacyjna, nauczanie, uczenie się, kształcenie, przedmiot badań dydaktyki, miejsce dydaktyki w systemie nauk o wychowaniu, ortodydaktyka a resocjalizacja; resocjalizacyjna rola wychowania/nauczania - zastosowanie teorii poznawczo-behawioralnych w pracy resocjalizacyjnej; dydaktyka i ortodydaktyka jako subdyscypliny pedagogiczne; rola kształcenia w procesie resocjalizacji - poziom wykształcenia predyktor losów życiowych jednostki; formy kształcenia młodzieży z zaburzeniami zachowania w Polsce – specyfika systemu dydaktycznego w resocjalizacji; idea szkolnictwa alternatywnego oraz interwencje dydaktyczne w szkole masowej – nauka domowa, wieczorowa, szkoły środowiskowe, kursy, kształcenie zawodowe, programy wzajemnej pomocy w szkole masowej, koleżeńskie sieci wsparcia itd.; po co i jak uczyć w resocjalizacji; podstawowe modele nauczania: kognitywizm i behawioryzm; nowy paradygmat nauczania – konstruktywizm; model aktywnej edukacji – dialog, uczenie się przez doświadczanie; zasady nauczania resocjalizacyjnego; metodyka pracy nauczyciela - organizacja procesu nauczania, metody nauczania, ocenianie; TOC [theory of constraints] – narzędzie myślowe w edukacji specjalnej; skuteczność interwencji resocjalizacyjnych; znaczenie relacji wychowawczej w pracy pedagoga resocjalizacyjnego; wielowymiarowość prospołecznego modelowania; motywowanie podopiecznych; zasady i umiejętności w pracy nad motywacją podopiecznego; umiejętności prospołeczne wychowawcy; warsztaty twórczej resocjalizacji jako inspiracja w kształceniu pedagogicznym; empowerment w akademickim procesie edukacji - nieprzypadkowy specjalista resocjalizacji; efektywność oddziaływań resocjalizacyjnych wobec osadzonych kobiet w kontekście podjętej przez nie edukacji; determinanty motywacyjne skazanych wobec edukacji w kontekście recydywy; edukacja inkluzyjna? – nurt myślenia w resocjalizacji; specyfika celów nauczania w kształceniu niedostosowanych społecznie (cele kształcenia a cele resocjalizacyjne, specyfika celów kształcenia w szkole i instytucji resocjalizacyjnej, konkretyzacja celów kształcenia); idea systemu dydaktycznego w kontekście osiągania celów kształcenia w procesie resocjalizacji; dobór treści kształcenia w nauczaniu niedostosowanych społecznie (dobór treści kształcenia w szkole i w instytucji resocjalizacyjnej, analiza programów nauczania realizowanych w szkole i zakładzie

poprawczym oraz podręczników szkolnych, dylematy dotyczące doboru treści kształcenia); specyfika procesu edukacji resocjalizującej; zasady nauczania w ortodydaktyce resocjalizacyjnej; determinanty skuteczności oddziaływań edukacyjnych; dobór właściwych metod nauczania a skuteczność pracy dydaktycznej w szkole w zakładzie poprawczym (strategie poznawcze – strategie nauczania, metody aktywizujące –rodzaje, motywacyjny i problemowy aspekt gier, gry a strategie poznawcze, znaczenie metod aktywizujących w nauczaniu resocjalizującym); formy organizacji kształcenia/alternatywne możliwości organizacji kształcenia w procesie nauczania resocjalizującego; model pracy z uczniem niedostosowanym społecznie o szczególnych potrzebach edukacyjnych – dostosowywanie metod nauczania i programu pracy wychowawczej, dydaktycznej, opiekuńczej; przeszkody w podejmowaniu edukacji, problemy i niepowodzenia uczniów w uczeniu się a rola nauczyciela w ich powstawaniu ograniczaniu i przezwyciężaniu; możliwości i ograniczenia indywidualizacji w nauczaniu – zróżnicowanie intelektualne, predyspozycyjne uczniów w procesie nauczania resocjalizującego.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): system kształcenia specjalnego w kontekście systemu kształcenia powszechnego; edukację w perspektywie pedagogiki resocjalizacyjnej, rolę szkoły jako środowiska społeczno-wychowawczego oraz środowisko inkluzji społecznej, rolę i zadania nauczycieli, wychowawców, pedagoga szkolnego i pedagoga resocjalizacyjnego, funkcje wychowawcze szkoły, problemy wychowawcze we współczesnej szkole i środowisku szkolnym, specyfikę procesu nauczania i pracy szkolnej w instytucjach, placówkach systemu oświaty i ośrodkach o charakterze resocjalizacyjno-wychowawczym.

Umiejętności (potrafi): prowadzić zajęcia w grupie zróżnicowanej, indywidualizować zadania, dostosowywać metody i treści do potrzeb i możliwości uczniów, w tym uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi, oraz wykorzystywać zasady i metody indywidualnego projektowania zajęć; wdrażać efektywne programy zwiększające umiejętności poznawcze i kompetencje społeczne uczniów oraz programy poprawiające integrację rówieśniczą uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi; pracować w zespole, pełniąc w nim różne role, podejmować i wyznaczać zadania, współpracować z nauczycielami, specjalistami, rodzicami i opiekunami uczniów; analizować własne działania pedagogiczne, dydaktyczne, wychowawcze, opiekuńcze i rehabilitacyjne, wskazywać obszary wymagające modyfikacji, eksperymentowania i wdrażania działań innowacyjnych; analizować edukację w perspektywie pedagogiki resocjalizacyjnej; charakteryzować rolę szkoły jako środowiska społeczno-wychowawczego oraz środowisko inkluzji społecznej; analizować rolę i zadania nauczycieli, wychowawców, pedagoga szkolnego i pedagoga resocjalizacyjnego, funkcje wychowawcze szkoły; analizować i interpretować problemy wychowawcze we współczesnej szkole i środowisku szkolnym; określać specyfikę procesu nauczania i pracy szkolnej w instytucjach, placówkach systemu oświaty i ośrodkach o charakterze resocjalizacyjno-wychowawczym.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): budowania relacji opartej na wzajemnym zaufaniu między wszystkimi podmiotami procesu wychowania i kształcenia, w tym rodzicami lub opiekunami uczniów, oraz włączania ich w działania sprzyjające efektywności edukacyjnej; komunikowania się i współpracy z otoczeniem oraz aktywnego uczestnictwa w grupach i organizacjach realizujących działania edukacyjne, rehabilitacyjne, terapeutyczne i resocjalizacyjne; działania na rzecz poprawy jakości działania przedszkola, szkoły lub placówki systemu oświaty; pracy w zespole, pełnienia w nim różnych ról oraz współpracy z nauczycielami, pedagogami, specjalistami, rodzicami lub opiekunami uczniów i innymi członkami społeczności szkolnej i lokalnej; autorefleksji nad rozwojem zawodowym; wykorzystania zdobytej wiedzy do analizy zdarzeń pedagogicznych.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia.

E.1R.16. Diagnostyka kryminologiczna

Cel kształcenia: zapoznanie z metodologią sporządzania diagnozy kryminologicznej; przekazanie wiedzy w zakresie identyfikacji czynników ryzyka i ochrony oraz oceny stopnia demoralizacji; zaznajomienie z zasadami konstruowania prognozy kryminologiczno-społecznej niezbędnej w pracy penitencjarnej.

Treści merytoryczne: wprowadzenie do diagnozy kryminologicznej: definicja, cele i rodzaje diagnozy (klasyfikacyjna, genetyczna, funkcjonalna, kazualna); teoretyczne podstawy wnioskowania: od teorii cech po teorię uczenia się społecznego; wiktymologia w diagnozie: rola ofiary i relacji sprawca-ofiara

w procesie diagnostycznym; diagnoza w resocjalizacji oraz standardy współczesnej diagnostyki resocjalizacyjnej; etyka i błędy w diagnozowaniu; czynniki charakteryzujące prognozę kryminologiczno-społeczną; warsztat pracy wychowawcy działu penitencjarnego; analiza dokumentacji osobopoznawczej skazanych (akta cz. „B”); przeprowadzanie rozmów wychowawczych ze skazanymi: rozmowa informacyjna i wstępna, inne rozmowy wychowawcze, rozmowa końcowa; badania osobopoznawcze: wywiad ze skazanym, obserwacja zachowań skazanego, wykorzystanie wyników badań psychologicznych, analiza dokumentów dotyczących skazanego (w tym wywiadu środowiskowego); oceny okresowe postępów skazanych w resocjalizacji; indywidualne programy oddziaływań (IPO); konstruowanie prognozy kryminologiczno-społecznej.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): klasyczne i współczesne teorie rozwoju człowieka, wychowania, uczenia się i nauczania lub kształcenia, socjalizacji oraz różnorodne uwarunkowania tych procesów; diagnozę psychopedagogiczną w resocjalizacji, diagnozę deficytów, diagnozę potencjałów, modele diagnostyczne, diagnozę źródeł nieprzystosowania społecznego, diagnozę osób zagrożonych i nieprzystosowanych społecznie, diagnozę kryminologiczną.

Umiejętności (potrafi): rozpoznawać i interpretować zjawiska społeczne, ukazując ich powiązania z różnymi zakresami pedagogiki specjalnej, dziedzinami nauk społecznych, humanistycznych oraz medycznych i nauk o zdrowiu; diagnozować złożone sytuacje rehabilitacyjne, edukacyjne, terapeutyczne i resocjalizacyjne, projektować i prowadzić zajęcia z uwzględnieniem specjalnych potrzeb edukacyjnych uczniów; analizować i stosować diagnozę psychopedagogiczną w resocjalizacji; analizować diagnozę deficytów i potencjałów; prezentować i analizować modele diagnostyczne; stosować diagnozę źródeł nieprzystosowania społecznego; analizować i stosować diagnozę osób zagrożonych i nieprzystosowanych społecznie; analizować i interpretować diagnozę kryminologiczną.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): posługiwania się uniwersalnymi zasadami i normami etycznymi w działalności zawodowej, kierując się szacunkiem dla każdego człowieka; rozpoznawania specyfiki środowiska lokalnego i regionalnego oraz ich wpływu na funkcjonowanie uczniów, a także podejmowania współpracy na rzecz dobra uczniów i tych środowisk; wykorzystania zdobytej wiedzy do analizy zdarzeń pedagogicznych.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia.

E.1R.17. Organizacje pozarządowe w procesie resocjalizacji

Cel kształcenia: prezentacja zagadnień związanych z funkcjonowaniem instytucji oddziaływań profilaktyczno-resocjalizacyjnych w środowisku otwartym oraz zamkniętym i głównych organizacji pozarządowych uczestniczących w procesie resocjalizacji; kształtowanie umiejętności analizowania prawno-społecznych uwarunkowań procesu resocjalizacji w pracy pedagoga oraz kompetencji w zakresie wykorzystania zdobytej wiedzy do analizy zdarzeń pedagogicznych.

Treści merytoryczne: prawno-społeczne uwarunkowania procesu resocjalizacji w pracy pedagoga; instytucje oddziaływań profilaktyczno-resocjalizacyjnych w środowisku otwartym i zamkniętym; główne organizacje pozarządowe uczestniczące w procesie resocjalizacji; podstawy kryminologii z elementami wiktymologii; pomoc rodzinie i poradnictwo wychowawczo-resocjalizacyjne.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): klasyczne i współczesne teorie rozwoju człowieka, wychowania, uczenia się i nauczania lub kształcenia, socjalizacji oraz różnorodne uwarunkowania tych procesów; współczesne podejście do problemów uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi i wynikające z niego nowe formy edukacji, w tym integracyjna i włączająca; prawno-społeczne uwarunkowania procesu resocjalizacji w pracy pedagoga: podstawy prawne funkcjonowania systemów resocjalizacji w perspektywie krajowej i międzynarodowej, instytucje oddziaływań profilaktyczno-resocjalizacyjnych w środowisku otwartym, instytucje oddziaływań profilaktyczno-resocjalizacyjnych w środowisku zamkniętym; podstawy kryminologii z elementami wiktymologii; znaczenie organizacji pozarządowych w procesie resocjalizacji; zagadnienia pomocy rodzinie i poradnictwa wychowawczo-resocjalizacyjnego.

Umiejętności (potrafi): rozpoznawać i interpretować zjawiska społeczne, ukazując ich powiązania z różnymi zakresami pedagogiki specjalnej, dziedzinami nauk społecznych, humanistycznych oraz medycznych i nauk o zdrowiu; analizować prawno-społeczne uwarunkowania procesu resocjalizacji

w pracy pedagoga; prezentować instytucje oddziaływań profilaktyczno-resocjalizacyjnych w środowisku otwartym i zamkniętym oraz główne organizacje pozarządowe uczestniczące w procesie resocjalizacji; wykorzystywać podstawy kryminologii z elementami wiktymologii; realizować pomoc rodzinie i poradnictwo wychowawczo-resocjalizacyjne.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): komunikowania się i współpracy z otoczeniem oraz aktywnego uczestnictwa w grupach i organizacjach realizujących działania edukacyjne, rehabilitacyjne, terapeutyczne i resocjalizacyjne; autorefleksji nad rozwojem zawodowym; wykorzystania zdobytej wiedzy do analizy zdarzeń pedagogicznych.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady.

E.2R. PRZYGOTOWANIE DYDAKTYCZNO-METODYCZNE

E.2R.1. Metodyka pracy w środowisku zamkniętym

Cel kształcenia: przybliżenie praktycznych problemów występujących w resocjalizacji w warunkach środowiska zamkniętego, zwłaszcza różnych typów i rodzajów zakładów karnych; poznanie warunków pracy personelu resocjalizującego oraz sposobu prowadzenia oddziaływań w zakładzie zamkniętym; poznanie warsztatu pracy wychowawców; sposobów rozpoznawania, kształtowania i oddziaływania na środowisko skazanych.

Treści merytoryczne: regulamin organizacyjno-porządkowy wykonywania kary pozbawienia wolności, organizacja działów penitencjarnych i zadania wychowawców, rola i zadania komisji penitencjarnej, prognoza kryminologiczno-społeczna, warunkowe przedterminowe zwolnienie; porządek wewnętrzny zakładu karnego, przeprowadzanie rozmów wychowawczych ze skazanymi, badania osobopoznawcze (teczka B), indywidualny program oddziaływania (IPO), oceny okresowe postępów skazanego w resocjalizacji, nagrody i ulgi oraz karanie dyscyplinarne, przygotowanie skazanych do zwolnienia z zakładu karnego.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): organizację i metodyki kształcenia uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi w systemie integracyjnym i włączającym, w szczególności modele współpracy pedagogów specjalnych z nauczycielami, specjalistami, rodzicami lub opiekunami, oraz modele indywidualizacji lekcji, efektywne strategie nauczania i uniwersalnego projektowania zajęć; merytoryczne i metodyczne podstawy prowadzenia zajęć – zgodnie z wybranym zakresem pedagogiki specjalnej; metodykę oddziaływań w placówkach resocjalizacyjnych; teoretyczne podstawy instytucjonalnych oddziaływań metodycznych; założenia, metody i formy realizacji socjotechniki, psychotechniki, antropotechniki i kulturotechniki; metody twórczej resocjalizacji w placówkach: teatru resocjalizacyjnego, resocjalizacji przez sport muzykoterapii, plastykoterapii i dramy; metody wspierające proces readaptacji reintegracji społecznej; metodykę pracy wychowawcy w specjalnych ośrodkach szkolno-wychowawczych, młodzieżowych ośrodkach wychowawczych, młodzieżowych ośrodkach socjoterapii, schroniskach dla nieletnich i zakładach poprawczych; podstawy metodyczne pracy wychowawcy w aresztach śledczych i zakładach karnych; przyczyny stresu i wypalenia zawodowego pedagogów resocjalizacyjnych.

Umiejętności (potrafi): prowadzić zajęcia w grupie zróżnicowanej, indywidualizować zadania, dostosowywać metody i treści do potrzeb i możliwości uczniów, w tym uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi, oraz wykorzystywać zasady i metody indywidualnego projektowania zajęć; wdrażać efektywne programy zwiększające umiejętności poznawcze i kompetencje społeczne uczniów oraz programy poprawiające integrację rówieśniczą uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi; pracować w zespole, pełniąc w nim różne role, podejmować i wyznaczać zadania, współpracować z nauczycielami, specjalistami, rodzicami i opiekunami uczniów; projektować i prowadzić zajęcia oraz dokonywać ich ewaluacji – zgodnie z wybranym zakresem pedagogiki specjalnej; analizować metodykę oddziaływań w placówkach resocjalizacyjnych; analizować i stosować teoretyczne podstawy instytucjonalnych oddziaływań metodycznych; analizować i stosować socjotechniki, psychotechniki, antropotechniki i kulturotechniki; analizować i stosować metody twórczej resocjalizacji w placówkach: teatru resocjalizacyjnego, resocjalizację przez sport, muzykoterapię, plastykoterapię i dramę; analizować i stosować metody wspierające proces readaptacji i reintegracji społecznej; stosować metodykę pracy wychowawcy w specjalnych ośrodkach szkolno-wychowawczych, młodzieżowych ośrodkach wychowawczych, młodzieżowych ośrodkach socjoterapii, schroniskach dla nieletnich i zakładach

poprawczych; analizować i stosować podstawy metodyczne pracy wychowawcy w aresztach śledczych i zakładach karnych; określać przyczyny stresu i wypalenia zawodowego pedagogów resocjalizacyjnych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): budowania relacji opartej na wzajemnym zaufaniu między wszystkimi podmiotami procesu wychowania i kształcenia, w tym rodzicami lub opiekunami uczniów, oraz włączania ich w działania sprzyjające efektywności edukacyjnej; komunikowania się i współpracy z otoczeniem oraz aktywnego uczestnictwa w grupach i organizacjach realizujących działania edukacyjne, rehabilitacyjne, terapeutyczne i resocjalizacyjne; działania na rzecz poprawy jakości działania przedszkola, szkoły lub placówki systemu oświaty; pracy w zespole, pełnienia w nim różnych ról oraz współpracy z nauczycielami, pedagogami, specjalistami, rodzicami lub opiekunami uczniów i innymi członkami społeczności szkolnej i lokalnej; samodzielnego pogłębiania wiedzy pedagogicznej.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady.

E.2R.2. Teoretyczne podstawy instytucjonalnych oddziaływań metodycznych

Cel kształcenia: wprowadzenie w metodykę pracy oddziaływań w placówkach resocjalizacyjnych oraz kształtowanie umiejętności w obszarze wykorzystania i integrowania wiedzy z zakresu pedagogiki specjalnej, a także powiązanych z nią dyscyplin naukowych celem analizy problemów rehabilitacyjnych, edukacyjnych, terapeutycznych i resocjalizacyjnych.

Treści merytoryczne: metodyka oddziaływań w placówkach resocjalizacyjnych; teoretyczne podstawy instytucjonalnych oddziaływań metodycznych; podstawy socjotechniki, psychotechniki, antropotechniki i kulturotechniki; metody twórczej resocjalizacji w placówkach: teatr resocjalizacyjny, resocjalizację przez sport, muzykoterapię, plastykoterapię i dramę; analiza i stosowanie metod wspierających proces readaptacji i reintegracji społecznej; metodyka pracy wychowawcy w specjalnych ośrodkach szkolno-wychowawczych, młodzieżowych ośrodkach wychowawczych, młodzieżowych ośrodkach socjoterapii, schroniskach dla nieletnich i zakładach poprawczych; podstawy metodyczne pracy wychowawcy w aresztach śledczych i zakładach karnych; przyczyny stresu i wypalenia zawodowego pedagogów resocjalizacyjnych.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawy filozofii wychowania i aksjologii pedagogicznej, specyfikę głównych środowisk wychowawczych i procesów w nich zachodzących; metodykę oddziaływań w placówkach resocjalizacyjnych; teoretyczne podstawy instytucjonalnych oddziaływań metodycznych; założenia, metody i formy realizacji socjotechniki, psychotechniki, antropotechniki i kulturotechniki; metody twórczej resocjalizacji w placówkach: teatru resocjalizacyjnego, resocjalizacji przez sport, muzykoterapii, plastykoterapii i dramy; metody wspierające proces readaptacji i reintegracji społecznej; metodykę pracy wychowawcy w specjalnych ośrodkach szkolno-wychowawczych, młodzieżowych ośrodkach wychowawczych, młodzieżowych ośrodkach socjoterapii, schroniskach dla nieletnich i zakładach poprawczych; podstawy metodyczne pracy wychowawcy w aresztach śledczych i zakładach karnych; przyczyny stresu i wypalenia zawodowego pedagogów resocjalizacyjnych.

Umiejętności (potrafi): wykorzystywać i integrować wiedzę z zakresu pedagogiki specjalnej oraz powiązanych z nią dyscyplin naukowych w celu analizy problemów rehabilitacyjnych, edukacyjnych, terapeutycznych i resocjalizacyjnych; prowadzić zajęcia w grupie zróżnicowanej, indywidualizować zadania, dostosowywać metody i treści do potrzeb i możliwości uczniów, w tym uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi, oraz wykorzystywać zasady i metody indywidualnego projektowania zajęć; wdrażać efektywne programy zwiększające umiejętności poznawcze i kompetencje społeczne uczniów oraz programy poprawiające integrację rówieśniczą uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi; pracować w zespole, pełniąc w nim różne role, podejmować i wyznaczać zadania, współpracować z nauczycielami, specjalistami, rodzicami i opiekunami uczniów; projektować i prowadzić zajęcia oraz dokonywać ich ewaluacji – zgodnie z wybranym zakresem pedagogiki specjalnej; analizować metodykę oddziaływań w placówkach resocjalizacyjnych; analizować i stosować teoretyczne podstawy instytucjonalnych oddziaływań metodycznych; analizować i stosować socjotechniki, psychotechniki, antropotechniki i kulturotechniki; analizować i stosować metody twórczej resocjalizacji w placówkach: teatr resocjalizacyjny, resocjalizację przez sport, muzykoterapię, plastykoterapię i dramę; analizować i stosować metody wspierające proces readaptacji i reintegracji społecznej; stosować metodykę pracy wychowawcy w specjalnych ośrodkach szkolno-

wychowawczych, młodzieżowych ośrodkach wychowawczych, młodzieżowych ośrodkach socjoterapii, schroniskach dla nieletnich i zakładach poprawczych; analizować i stosować podstawy metodyczne pracy wychowawcy w aresztach śledczych i zakładach karnych; określać przyczyny stresu i wypalenia zawodowego pedagogów resocjalizacyjnych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): posługiwania się uniwersalnymi zasadami i normami etycznymi w działalności zawodowej, kierując się szacunkiem dla każdego człowieka; porozumiewania się z osobami pochodzącymi z różnych środowisk i o różnej kondycji emocjonalnej, dialogowego rozwiązywania konfliktów oraz tworzenia dobrej atmosfery dla komunikacji w klasie szkolnej i poza nią; współpracy z nauczycielami lub terapeutami w celu doskonalenia swojego warsztatu pracy.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady.

E.2R.3. Metodyka pracy w środowisku otwartym

Cel kształcenia: przekazanie podstawowej wiedzy dotyczącej metodyki oddziaływań resocjalizacyjnych w środowisku otwartym na temat modeli współpracy pedagogów specjalnych z nauczycielami i innymi podmiotami, które realizują tego rodzaju działalność w środowisku otwartym; kształtowanie umiejętności dotyczących realizacji programów poprawiających integrację rówieśniczą uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi.

Treści merytoryczne: teoretyczne podstawy środowiskowych oddziaływań metodycznych; metodyka oddziaływań resocjalizacyjnych w środowisku otwartym; zasady współpracy wychowawców ze środowiskiem otwartym; metody pracy nauczyciela, wychowawcy i pedagoga szkolnego, realizujących zadania resocjalizacyjne, kuratora sądowego, w ośrodkach kuratorskich; metody twórczej resocjalizacji w środowisku otwartym: teatr resocjalizacyjny, resocjalizacja przez sport, muzykoterapia, plastykoterapia i drama; zagadnienie superwizji w resocjalizacji; metody pracy resocjalizacyjnej w środowisku lokalnym i placówkach wsparcia dziennego streetworkerów i pedagogów podwórkowych.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): organizację i metodyki kształcenia uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi w systemie integracyjnym i włączającym, w szczególności modele współpracy pedagogów specjalnych z nauczycielami, specjalistami, rodzicami lub opiekunami, oraz modele indywidualizacji lekcji, efektywne strategie nauczania i uniwersalnego projektowania zajęć; merytoryczne i metodyczne podstawy prowadzenia zajęć – zgodnie z wybranym zakresem pedagogiki specjalnej; metodykę oddziaływań resocjalizacyjnych w środowisku otwartym; teoretyczne podstawy środowiskowych oddziaływań metodycznych; zasady współpracy wychowawców ze środowiskiem otwartym; metody pracy nauczyciela, wychowawcy i pedagoga szkolnego, realizujących zadania resocjalizacyjne, kuratora sądowego, w ośrodkach kuratorskich; metody twórczej resocjalizacji w środowisku otwartym: teatr resocjalizacyjny, resocjalizację przez sport, muzykoterapię, plastykoterapię i dramę; zagadnienie superwizji w resocjalizacji; metody pracy resocjalizacyjnej w środowisku lokalnym i placówkach wsparcia dziennego streetworkerów i pedagogów podwórkowych.

Umiejętności (potrafi): prowadzić zajęcia w grupie zróżnicowanej, indywidualizować zadania, dostosowywać metody i treści do potrzeb i możliwości uczniów, w tym uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi, oraz wykorzystywać zasady i metody indywidualnego projektowania zajęć; wdrażać efektywne programy zwiększające umiejętności poznawcze i kompetencje społeczne uczniów oraz programy poprawiające integrację rówieśniczą uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi; pracować w zespole, pełniąc w nim różne role, podejmować i wyznaczać zadania, współpracować z nauczycielami, specjalistami, rodzicami i opiekunami uczniów; projektować i prowadzić zajęcia oraz dokonywać ich ewaluacji – zgodnie z wybranym zakresem pedagogiki specjalnej; analizować i stosować metodykę oddziaływań resocjalizacyjnych w środowisku otwartym, teoretyczne podstawy środowiskowych oddziaływań metodycznych; planować i realizować współpracę wychowawców ze środowiskiem otwartym; analizować i stosować metody pracy nauczyciela, wychowawcy i pedagoga szkolnego, realizujących zadania resocjalizacyjne, kuratora sądowego, metody pracy w ośrodkach kuratorskich; analizować i stosować metody twórczej resocjalizacji w środowisku otwartym: teatr resocjalizacyjny, resocjalizację przez sport, muzykoterapię, plastykoterapię i dramę; analizować i stosować superwizję w resocjalizacji; analizować i stosować metody pracy resocjalizacyjnej w środowisku lokalnym i placówkach wsparcia dziennego streetworkerów i pedagogów podwórkowych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): budowania relacji opartej na wzajemnym zaufaniu między wszystkimi podmiotami procesu wychowania i kształcenia, w tym rodzicami lub opiekunami uczniów, oraz włączania ich w działania sprzyjające efektywności edukacyjnej; komunikowania się i współpracy z otoczeniem oraz aktywnego uczestnictwa w grupach i organizacjach realizujących działania edukacyjne, rehabilitacyjne, terapeutyczne i resocjalizacyjne; rozpoznawania specyfiki środowiska lokalnego i regionalnego oraz ich wpływu na funkcjonowanie uczniów, a także podejmowania współpracy na rzecz dobra uczniów i tych środowisk; działania na rzecz poprawy jakości działania przedszkola, szkoły lub placówki systemu oświaty; pracy w zespole, pełnienia w nim różnych ról oraz współpracy z nauczycielami, pedagogami, specjalistami, rodzicami lub opiekunami uczniów i innymi członkami społeczności szkolnej i lokalnej; okazywania empatii uczniom lub wychowankom potrzebującym wsparcia i pomocy; samodzielnego pogłębiania wiedzy pedagogicznej.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia.

E.2R.4. Teoretyczne podstawy środowiskowych oddziaływań metodycznych

Cel kształcenia: umożliwienie zdobycia wiedzy w zakresie alternatywnych tendencji w polityce kryminalnej, alternatywnych systemów ograniczania dewiacji młodzieży oraz form i sposobów pracy resocjalizującej w środowisku otwartym; nabycie umiejętności diagnozowania sytuacji psychospołecznej podopiecznego i jego rodziny oraz podejmowania działań resocjalizacyjnych, jak również nabycie kompetencji społecznych związanych z podmiotowym traktowaniem podopiecznych i odpowiedzialnością zawodową; poznanie elementów systemu wsparcia społecznego jednostek wykluczanych w środowisku otwartym oraz specyfiki pracy w różnych środowiskach wychowawczych na rzecz osób marginalizowanych społecznie; dokonywanie obserwacji natury etnograficznej w przestrzeniach marginalizacji społecznej.

Treści merytoryczne: metodyka pracy resocjalizacyjnej w systemie nauk o wychowaniu jednostek nieprzystosowanych społecznie; zasady, reguły i dyrektywy postępowania wychowawczego określające metodykę wychowania w zakładach resocjalizacyjnych dla nieletnich; rodzaje metod i środków oddziaływania resocjalizacyjnego oraz ich charakterystyka; dostosowanie metod oddziaływania resocjalizacyjnego do cech psychicznych wychowanka; zróżnicowanie „podatności” na resocjalizację (teoria H.J. Eysencka); metody oddziaływań resocjalizacyjnych a cechy osobowości wychowanków; zróżnicowanie oddziaływań resocjalizacyjnych w świetle typologii Herberta Quaya; teoretyczne podstawy metodyki resocjalizacji w Polsce na przestrzeni dekad; metody pracy w środowisku otwartym; metody twórczej resocjalizacji w środowisku otwartym; rola edukacji w resocjalizacji; oddziaływanie przez pracę jako metoda resocjalizacji; kulturotechnika jako metoda resocjalizacji; wykorzystanie psychodramy i socjodramy w resocjalizacji; kuratela sądowa jako alternatywa resocjalizacji instytucjonalnej; szkoła jako instytucja wychowawcza; metody pracy nauczyciela, wychowawcy i pedagoga szkolnego, realizujących zadania resocjalizacyjne; pozaszkolne środowiska wychowawcze – placówki wspomagające rozwój, np. OHP, ogniska wychowawcze, świetlice środowiskowe; metodyka pracy pedagoga ulicy.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawy filozofii wychowania i aksjologii pedagogicznej, specyfikę głównych środowisk wychowawczych i procesów w nich zachodzących; metodykę oddziaływań resocjalizacyjnych w środowisku otwartym; teoretyczne podstawy środowiskowych oddziaływań metodycznych; zasady współpracy wychowawców ze środowiskiem otwartym; metody pracy nauczyciela, wychowawcy i pedagoga szkolnego, realizujących zadania resocjalizacyjne, kuratora sądowego, w ośrodkach kuratorskich; metody twórczej resocjalizacji w środowisku otwartym: teatr resocjalizacyjny, resocjalizację przez sport, muzykoterapię, plastykoterapię i dramę; zagadnienie superwizji w resocjalizacji; metody pracy resocjalizacyjnej w środowisku lokalnym i placówkach wsparcia dziennego streetworkerów i pedagogów podwórkowych.

Umiejętności (potrafi): wykorzystywać i integrować wiedzę z zakresu pedagogiki specjalnej oraz powiązanych z nią dyscyplin naukowych w celu analizy problemów rehabilitacyjnych, edukacyjnych, terapeutycznych i resocjalizacyjnych; prowadzić zajęcia w grupie zróżnicowanej, indywidualizować zadania, dostosowywać metody i treści do potrzeb i możliwości uczniów, w tym uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi, oraz wykorzystywać zasady i metody indywidualnego projektowania zajęć; wdrażać efektywne programy zwiększające umiejętności poznawcze i kompetencje społeczne uczniów

oraz programy poprawiające integrację rówieśniczą uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi; pracować w zespole, pełniąc w nim różne role, podejmować i wyznaczać zadania, współpracować z nauczycielami, specjalistami, rodzicami i opiekunami uczniów; projektować i prowadzić zajęcia oraz dokonywać ich ewaluacji – zgodnie z wybranym zakresem pedagogiki specjalnej; analizować i stosować metodykę oddziaływań resocjalizacyjnych w środowisku otwartym, teoretyczne podstawy środowiskowych oddziaływań metodycznych; planować i realizować współpracę wychowawców ze środowiskiem otwartym; analizować i stosować metody pracy nauczyciela, wychowawcy i pedagoga szkolnego, realizujących zadania resocjalizacyjne, kuratora sądowego, metody pracy w ośrodkach kuratorskich; analizować i stosować metody twórczej resocjalizacji w środowisku otwartym: teatr resocjalizacyjny, resocjalizację przez sport, muzykoterapię, plastykoterapię i dramę; analizować i stosować superwizję w resocjalizacji; analizować i stosować metody pracy resocjalizacyjnej w środowisku lokalnym i placówkach wsparcia dziennego streetworkerów i pedagogów podwórkowych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): posługiwanie się uniwersalnymi zasadami i normami etycznymi w działalności zawodowej, kierując się szacunkiem dla każdego człowieka; porozumiewania się z osobami pochodzącymi z różnych środowisk i o różnej kondycji emocjonalnej, dialogowego rozwiązywania konfliktów oraz tworzenia dobrej atmosfery dla komunikacji w klasie szkolnej i poza nią; rozpoznawania specyfiki środowiska lokalnego i regionalnego oraz ich wpływu na funkcjonowanie uczniów, a także podejmowania współpracy na rzecz dobra uczniów i tych środowisk; współpracy z nauczycielami lub terapeutami w celu doskonalenia swojego warsztatu pracy.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady.

E.2R.5. Superwizja w resocjalizacji

Cel kształcenia: poznanie i zrozumienie idei procesu wsparcia merytorycznego i emocjonalnego personelu, wychowawców, terapeutów w instytucjach resocjalizacyjno-penitencjarnych.

Treści merytoryczne: analiza i zastosowanie metodyki oddziaływań w środowisku otwartym, zamkniętym; superwizja indywidualna i grupowa przeciwdziałająca obciążeniu emocjonalnemu oraz dylematom moralnym w pracy z podopiecznymi; cele i funkcje superwizji: edukacyjna, wspierająca, normatywna; zaimplementowanie (pilotażowo) umiejętności wykorzystujących to narzędzie do wzmacniania dobrostanu psychicznego kadry pedagogicznej, a także podnoszenia jakości relacji interpersonalnych w środowisku instytucjonalnym oraz budowania kultury współpracy i dialogu; superwizja jako szansa efektywnej pracy kadry z wychowankami o zróżnicowanych potrzebach psychospołecznych, z uwzględnieniem ich neuroróżnorodności.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): zasady i normy etyczne obowiązujące w zakresie rehabilitacji, edukacji, terapii i resocjalizacji; metodykę oddziaływań resocjalizacyjnych w środowisku otwartym; teoretyczne podstawy środowiskowych oddziaływań metodycznych; zasady współpracy wychowawców ze środowiskiem otwartym; metody pracy nauczyciela, wychowawcy i pedagoga szkolnego, realizujących zadania resocjalizacyjne, kuratora sądowego, w ośrodkach kuratorskich; metody twórczej resocjalizacji w środowisku otwartym: teatr resocjalizacyjny, resocjalizację przez sport, muzykoterapię, plastykoterapię i dramę; zagadnienie superwizji w resocjalizacji; metody pracy resocjalizacyjnej w środowisku lokalnym i placówkach wsparcia dziennego streetworkerów i pedagogów podwórkowych.

Umiejętności (potrafi): rozpoznawać i interpretować zjawiska społeczne, ukazując ich powiązania z różnymi zakresami pedagogiki specjalnej, dziedzinami nauk społecznych, humanistycznych oraz medycznych i nauk o zdrowiu; analizować własne działania pedagogiczne, dydaktyczne, wychowawcze, opiekuńcze i rehabilitacyjne, wskazywać obszary wymagające modyfikacji, eksperymentowania i wdrażania działań innowacyjnych; analizować i stosować metodykę oddziaływań resocjalizacyjnych w środowisku otwartym, teoretyczne podstawy środowiskowych oddziaływań metodycznych; planować i realizować współpracę wychowawców ze środowiskiem otwartym; analizować i stosować metody pracy nauczyciela, wychowawcy i pedagoga szkolnego, realizujących zadania resocjalizacyjne, kuratora sądowego, metody pracy w ośrodkach kuratorskich; analizować i stosować metody twórczej resocjalizacji w środowisku otwartym: teatr resocjalizacyjny, resocjalizację przez sport, muzykoterapię, plastykoterapię i dramę; analizować i stosować superwizję w resocjalizacji; analizować i stosować metody pracy resocjalizacyjnej w środowisku lokalnym i placówkach wsparcia dziennego streetworkerów i pedagogów podwórkowych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): posługiwania się uniwersalnymi zasadami i normami etycznymi w działalności zawodowej, kierując się szacunkiem dla każdego człowieka; komunikowania się i współpracy z otoczeniem oraz aktywnego uczestnictwa w grupach i organizacjach realizujących działania edukacyjne, rehabilitacyjne, terapeutyczne i resocjalizacyjne; samodzielnego pogłębiania wiedzy pedagogicznej.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

E.2R.6. Pedagogika penitencjarna

Cel kształcenia: zapoznanie z tematyką funkcjonowania systemu penitencjarnego w Polsce, regulacjami prawnymi dotyczącymi jego działania, omówienie środków i metod oddziaływań penitencjarnych i terapeutycznych oraz zasad prowadzenia i organizacji pracy penitencjarnej; zapoznanie ze specyfiką funkcjonowania człowieka w izolacji oraz pracy pedagogów resocjalizacyjnych w przestrzeni penitencjarnej.

Treści merytoryczne: pojęcie i przedmiot pedagogiki penitencjarnej; współczesny system penitencjarny w Polsce; wykonywanie kary pozbawienia wolności i polityka penitencjarna; przystosowanie do warunków więziennych i ujemne konsekwencje izolacji; oddziaływania penitencjarne i terapeutyczne w zakładach karnych i aresztach śledczych; specyfika pracy pedagogów resocjalizacyjnych; wybrane aspekty penitencjarnej procedury resocjalizacyjnej; rola i zadania personelu więziennego; szczegółowe zasady prowadzenia i organizacji pracy penitencjarnej; międzynarodowe standardy wykonywania kar; metody twórczej resocjalizacji w pracy z wychowankiem; przygotowanie skazanych do zwolnienia i pomoc postpenitencjarna.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawy filozofii wychowania i aksjologii pedagogicznej, specyfikę głównych środowisk wychowawczych i procesów w nich zachodzących; klasyczne i współczesne teorie rozwoju człowieka, wychowania, uczenia się i nauczania lub kształcenia, socjalizacji oraz różnorodne uwarunkowania tych procesów; metodykę oddziaływań w placówkach resocjalizacyjnych; teoretyczne podstawy instytucjonalnych oddziaływań metodycznych; założenia, metody i formy realizacji socjotechniki, psychotechniki, antropotechniki i kulturotechniki; metody twórczej resocjalizacji w placówkach: teatru resocjalizacyjnego, resocjalizacji przez sport muzykoterapii, plastykoterapii i dramy; metody wspierające proces readaptacji reintegracji społecznej; metodykę pracy wychowawcy w specjalnych ośrodkach szkolno-wychowawczych, młodzieżowych ośrodkach wychowawczych, młodzieżowych ośrodkach socjoterapii, schroniskach dla nieletnich i zakładach poprawczych; podstawy metodyczne pracy wychowawcy w aresztach śledczych i zakładach karnych; przyczyny stresu i wypalenia zawodowego pedagogów resocjalizacyjnych.

Umiejętności (potrafi): wykorzystywać i integrować wiedzę z zakresu pedagogiki specjalnej oraz powiązanych z nią dyscyplin naukowych w celu analizy problemów rehabilitacyjnych, edukacyjnych, terapeutycznych i resocjalizacyjnych; rozpoznawać i interpretować zjawiska społeczne, ukazując ich powiązania z różnymi zakresami pedagogiki specjalnej, dziedzinami nauk społecznych, humanistycznych oraz medycznych i nauk o zdrowiu; analizować metodykę oddziaływań w placówkach resocjalizacyjnych; analizować i stosować teoretyczne podstawy instytucjonalnych oddziaływań metodycznych; analizować i stosować socjotechniki, psychotechniki, antropotechniki i kulturotechniki; analizować i stosować metody twórczej resocjalizacji w placówkach: teatr resocjalizacyjny, resocjalizację przez sport, muzykoterapię, plastykoterapię i dramę; analizować i stosować metody wspierające proces readaptacji i reintegracji społecznej; stosować metodykę pracy wychowawcy w specjalnych ośrodkach szkolno-wychowawczych, młodzieżowych ośrodkach wychowawczych, młodzieżowych ośrodkach socjoterapii, schroniskach dla nieletnich i zakładach poprawczych; analizować i stosować podstawy metodyczne pracy wychowawcy w aresztach śledczych i zakładach karnych; określać przyczyny stresu i wypalenia zawodowego pedagogów resocjalizacyjnych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): posługiwania się uniwersalnymi zasadami i normami etycznymi w działalności zawodowej, kierując się szacunkiem dla każdego człowieka; doceniania tradycji i dorobku badań naukowych w zakresie pedagogiki specjalnej oraz ich kontynuacji i poszerzania o nowe obszary i procedury badawcze; samodzielnego pogłębiania wiedzy pedagogicznej.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia.

E.2R.7. Kuratela sądowa

Cel kształcenia: zapoznanie z wiedzą dotyczącą specyfiką pracy w środowisku otwartym z uwzględnieniem teoretycznych podstaw środowiskowych oddziaływań metodycznych w tym zakresie oraz charakteru i metod pracy Kuratora Sądowego; kształtowanie umiejętności współpracy z innymi podmiotami prowadzącymi tego rodzaju oddziaływania ze szczególnym uwzględnieniem kuratora sądowego.

Treści merytoryczne: metodyka oddziaływań resocjalizacyjnych w środowisku otwartym; teoretyczne podstawy środowiskowych oddziaływań metodycznych; zasady współpracy wychowawców ze środowiskiem otwartym; metody pracy nauczyciela, wychowawcy i pedagoga szkolnego, realizujących zadania resocjalizacyjne, kuratora sądowego, w ośrodkach kuratorskich; metody twórczej resocjalizacji w środowisku otwartym: teatr resocjalizacyjny, resocjalizacja przez sport, muzykoterapia, plastykoterapia i drama; zagadnienie superwizji w resocjalizacji; metody pracy resocjalizacyjnej w środowisku lokalnym i placówkach wsparcia dziennego streetworkerów i pedagogów podwórkowych.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): klasyczne i współczesne teorie rozwoju człowieka, wychowania, uczenia się i nauczania lub kształcenia, socjalizacji oraz różnorodne uwarunkowania tych procesów; współczesne podejście do problemów uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi i wynikające z niego nowe formy edukacji, w tym integracyjna i włączająca; metodykę oddziaływań resocjalizacyjnych w środowisku otwartym; teoretyczne podstawy środowiskowych oddziaływań metodycznych; zasady współpracy wychowawców ze środowiskiem otwartym; metody pracy nauczyciela, wychowawcy i pedagoga szkolnego, realizujących zadania resocjalizacyjne, kuratora sądowego, w ośrodkach kuratorskich; metody twórczej resocjalizacji w środowisku otwartym: teatr resocjalizacyjny, resocjalizację przez sport, muzykoterapię, plastykoterapię i dramę; zagadnienie superwizji w resocjalizacji; metody pracy resocjalizacyjnej w środowisku lokalnym i placówkach wsparcia dziennego streetworkerów i pedagogów podwórkowych.

Umiejętności (potrafi): wykorzystywać na podstawowym poziomie wiedzę psychologiczną i na poziomie rozszerzonym wiedzę pedagogiczną oraz pozyskiwać dane do analizowania zachowań, procesów i zjawisk w obszarze rehabilitacji, edukacji, terapii i resocjalizacji; pracować w zespole, pełniąc w nim różne role, podejmować i wyznaczać zadania, współpracować z nauczycielami, specjalistami, rodzicami i opiekunami uczniów; analizować własne działania pedagogiczne, dydaktyczne, wychowawcze, opiekuńcze i rehabilitacyjne, wskazywać obszary wymagające modyfikacji, eksperymentowania i wdrażania działań innowacyjnych; analizować i stosować metodykę oddziaływań resocjalizacyjnych w środowisku otwartym, teoretyczne podstawy środowiskowych oddziaływań metodycznych; planować i realizować współpracę wychowawców ze środowiskiem otwartym; analizować i stosować metody pracy nauczyciela, wychowawcy i pedagoga szkolnego, realizujących zadania resocjalizacyjne, kuratora sądowego, metody pracy w ośrodkach kuratorskich; analizować i stosować metody twórczej resocjalizacji w środowisku otwartym: teatr resocjalizacyjny, resocjalizację przez sport, muzykoterapię, plastykoterapię i dramę; analizować i stosować superwizję w resocjalizacji; analizować i stosować metody pracy resocjalizacyjnej w środowisku lokalnym i placówkach wsparcia dziennego streetworkerów i pedagogów podwórkowych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): posługiwanie się uniwersalnymi zasadami i normami etycznymi w działalności zawodowej, kierując się szacunkiem dla każdego człowieka; komunikowania się i współpracy z otoczeniem oraz aktywnego uczestnictwa w grupach i organizacjach realizujących działania edukacyjne, rehabilitacyjne, terapeutyczne i resocjalizacyjne; okazywania empatii uczniom lub wychowankom potrzebującym wsparcia i pomocy; współpracy z nauczycielami lub terapeutami w celu doskonalenia swojego warsztatu pracy.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia.

E.2R.8. Stres i wypalenie zawodowe pedagogów resocjalizacyjnych

Cel kształcenia: przygotowanie do diagnozowania objawów stresu, wdrażania strategii radzenia sobie w sytuacjach kryzysowych oraz budowania indywidualnego „planu odporności” (resilience) w pracy ze skazanym oraz trudnym podopiecznym.

Treści merytoryczne: stres a postępowanie etyczne w pracy pedagogów resocjalizacji; zagrożenia etyczne podczas pełnienia służby i odpowiedzialność dyscyplinarna funkcjonariuszy służby więziennej;

specyfika stresorów w pracy penitencjarnej i wychowawczej; mechanizmy wypalenia zawodowego; analiza studiów przypadku pedagogów resocjalizacji na różnych etapach wypalenia – diagnoza i „pierwsza pomoc”; techniki regulacji emocji w sytuacjach trudnych; profilaktyka systemowa i higiena pracy; prawne i instytucjonalne sposoby przeciwdziałania niepożądanym zjawiskom występującym w służbie więziennej (mobbing, dyskryminacja, molestowanie, korupcja).

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): zasady i normy etyczne obowiązujące w zakresie rehabilitacji, edukacji, terapii i resocjalizacji; metodykę oddziaływań w placówkach resocjalizacyjnych; teoretyczne podstawy instytucjonalnych oddziaływań metodycznych; założenia, metody i formy realizacji socjotechniki, psychotechniki, antropotechniki i kulturotechniki; metody twórczej resocjalizacji w placówkach: teatru resocjalizacyjnego, resocjalizacji przez sport muzykoterapii, plastykoterapii i dramy; metody wspierające proces readaptacji reintegracji społecznej; metodykę pracy wychowawcy w specjalnych ośrodkach szkolno-wychowawczych, młodzieżowych ośrodkach wychowawczych, młodzieżowych ośrodkach socjoterapii, schroniskach dla nieletnich i zakładach poprawczych; podstawy metodyczne pracy wychowawcy w aresztach śledczych i zakładach karnych; przyczyny stresu i wypalenia zawodowego pedagogów resocjalizacyjnych.

Umiejętności (potrafi): rozpoznawać i interpretować zjawiska społeczne, ukazując ich powiązania z różnymi zakresami pedagogiki specjalnej, dziedzinami nauk społecznych, humanistycznych oraz medycznych i nauk o zdrowiu; analizować własne działania pedagogiczne, dydaktyczne, wychowawcze, opiekuńcze i rehabilitacyjne, wskazywać obszary wymagające modyfikacji, eksperymentowania i wdrażania działań innowacyjnych; analizować metodykę oddziaływań w placówkach resocjalizacyjnych; analizować i stosować teoretyczne podstawy instytucjonalnych oddziaływań metodycznych; analizować i stosować socjotechniki, psychotechniki, antropotechniki i kulturotechniki; analizować i stosować metody twórczej resocjalizacji w placówkach: teatr resocjalizacyjny, resocjalizację przez sport, muzykoterapię, plastykoterapię i dramę; analizować i stosować metody wspierające proces readaptacji i reintegracji społecznej; stosować metodykę pracy wychowawcy w specjalnych ośrodkach szkolno-wychowawczych, młodzieżowych ośrodkach wychowawczych, młodzieżowych ośrodkach socjoterapii, schroniskach dla nieletnich i zakładach poprawczych; analizować i stosować podstawy metodyczne pracy wychowawcy w aresztach śledczych i zakładach karnych; określać przyczyny stresu i wypalenia zawodowego pedagogów resocjalizacyjnych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): posługiwania się uniwersalnymi zasadami i normami etycznymi w działalności zawodowej, kierując się szacunkiem dla każdego człowieka; profesjonalnego rozwiązywania konfliktów w klasie szkolnej lub grupie wychowawczej; samodzielnego pogłębiania wiedzy pedagogicznej.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

E.2R.9. Metody twórczej resocjalizacji w placówkach i środowisku otwartym

Cel kształcenia: zdobycie wiedzy w zakresie metodyki pracy resocjalizacyjnej w nurcie nowej resocjalizacji, w szczególności o metodyce wykonywania typowych zadań, zasad i procedur stosowanych w różnych obszarach działalności resocjalizacyjnej przy wykorzystaniu aktywności twórczej; przygotowanie do projektowania i podejmowanie działalności w zakresie oddziaływań pedagogicznych w środowisku społecznym, inspirowania do aktywności twórczej zarówno w placówkach, jak i w środowisku otwartym.

Treści merytoryczne: współczesna myśl resocjalizacyjna; uwarunkowania efektywności form wychowawczych w placówkach i środowisku otwartym; koncepcje twórczości; twórcze postępowanie resocjalizacyjne; cele i zalecenia metodyczne w procesie twórczej resocjalizacji; strategie i procedury metodyczne w procesie twórczej resocjalizacji; teoretyczne i metodyczne podstawy kulturotechnik w resocjalizacji i twórczej resocjalizacji; metoda Teatru Resocjalizacyjnego; metoda Resocjalizacji przez Sport; drama jako metoda wspomagająca proces resocjalizacji; terapia przez muzykę jako metoda wspomagająca proces resocjalizacji; metody oparte na ruchu; zajęcia plastyczne jako metoda wspomagająca proces resocjalizacji; psychodrama i socjodrama jako metody wspomagające proces resocjalizacji.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): organizację i metodyki kształcenia uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi w systemie integracyjnym i włączającym, w szczególności modele współpracy pedagogów specjalnych z nauczycielami, specjalistami, rodzicami lub opiekunami, oraz modele indywidualizacji lekcji, efektywne strategie nauczania i uniwersalnego projektowania zajęć; merytoryczne i metodyczne podstawy prowadzenia zajęć – zgodnie z wybranym zakresem pedagogiki specjalnej; metodykę oddziaływań w placówkach resocjalizacyjnych; teoretyczne podstawy instytucjonalnych oddziaływań metodycznych; założenia, metody i formy realizacji socjotechniki, psychotechniki, antropotechniki i kulturotechniki; metody twórczej resocjalizacji w placówkach: teatru resocjalizacyjnego, resocjalizacji przez sport muzykoterapii, plastykoterapii i dramy; metody wspierające proces readaptacji reintegracji społecznej; metodykę pracy wychowawcy w specjalnych ośrodkach szkolno-wychowawczych, młodzieżowych ośrodkach wychowawczych, młodzieżowych ośrodkach socjoterapii, schroniskach dla nieletnich i zakładach poprawczych; podstawy metodyczne pracy wychowawcy w aresztach śledczych i zakładach karnych; przyczyny stresu i wypalenia zawodowego pedagogów resocjalizacyjnych; metodykę oddziaływań resocjalizacyjnych w środowisku otwartym; teoretyczne podstawy środowiskowych oddziaływań metodycznych; zasady współpracy wychowawców ze środowiskiem otwartym; metody pracy nauczyciela, wychowawcy i pedagoga szkolnego, realizujących zadania resocjalizacyjne, kuratora sądowego, w ośrodkach kuratorskich; metody twórczej resocjalizacji w środowisku otwartym: teatr resocjalizacyjny, resocjalizację przez sport, muzykoterapię, plastykoterapię i dramę; zagadnienie superwizji w resocjalizacji; metody pracy resocjalizacyjnej w środowisku lokalnym i placówkach wsparcia dziennego streetworkerów i pedagogów podwórkowych.

Umiejętności (potrafi): prowadzić zajęcia w grupie zróżnicowanej, indywidualizować zadania, dostosowywać metody i treści do potrzeb i możliwości uczniów, w tym uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi, oraz wykorzystywać zasady i metody indywidualnego projektowania zajęć; twórczo korzystać z teorii dotyczących rozwoju człowieka, socjalizacji, wychowania, nauczania-uczenia się oraz krytycznie je oceniać; analizować metodykę oddziaływań w placówkach resocjalizacyjnych; analizować i stosować teoretyczne podstawy instytucjonalnych oddziaływań metodycznych; analizować i stosować socjotechniki, psychotechniki, antropotechniki i kulturotechniki; analizować i stosować metody twórczej resocjalizacji w placówkach: teatr resocjalizacyjny, resocjalizację przez sport, muzykoterapię, plastykoterapię i dramę; analizować i stosować metody wspierające proces readaptacji i reintegracji społecznej; stosować metodykę pracy wychowawcy w specjalnych ośrodkach szkolno-wychowawczych, młodzieżowych ośrodkach wychowawczych, młodzieżowych ośrodkach socjoterapii, schroniskach dla nieletnich i zakładach poprawczych; analizować i stosować podstawy metodyczne pracy wychowawcy w aresztach śledczych i zakładach karnych; określać przyczyny stresu i wypalenia zawodowego pedagogów resocjalizacyjnych; analizować i stosować metodykę oddziaływań resocjalizacyjnych w środowisku otwartym, teoretyczne podstawy środowiskowych oddziaływań metodycznych; planować i realizować współpracę wychowawców ze środowiskiem otwartym; analizować i stosować metody pracy nauczyciela, wychowawcy i pedagoga szkolnego, realizujących zadania resocjalizacyjne, kuratora sądowego, metody pracy w ośrodkach kuratorskich; analizować i stosować metody twórczej resocjalizacji w środowisku otwartym: teatr resocjalizacyjny, resocjalizację przez sport, muzykoterapię, plastykoterapię i dramę; analizować i stosować superwizję w resocjalizacji; analizować i stosować metody pracy resocjalizacyjnej w środowisku lokalnym i placówkach wsparcia dziennego streetworkerów i pedagogów podwórkowych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): komunikowania się i współpracy z otoczeniem oraz aktywnego uczestnictwa w grupach i organizacjach realizujących działania edukacyjne, rehabilitacyjne, terapeutyczne i resocjalizacyjne; działania na rzecz poprawy jakości działania przedszkola, szkoły lub placówki systemu oświaty; profesjonalnego rozwiązywania konfliktów w klasie szkolnej lub grupie wychowawczej; współpracy z nauczycielami lub terapeutami w celu doskonalenia swojego warsztatu pracy.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia.

E.2R.10. Praca wychowawcy w placówkach wychowawczych i socjoterapeutycznych dla młodzieży

Cel kształcenia: rozwijanie wiedzy i umiejętności, które umożliwią efektywne projektowanie działań wychowawczych, uwzględniających zainteresowania, możliwości oraz potrzeby wychowanków placówek wychowawczych i socjoterapeutycznych; zapoznanie z wybranymi, dostosowanymi do specyfiki placówek, metodami pracy umożliwiającymi realizację zajęć wspierających rozwój dzieci i młodzieży, nabycie umiejętności praktycznych w zakresie wdrażania efektywnych programów, prowadzenia zajęć i dokonywania ich ewaluacji.

Treści merytoryczne: system profilaktyki nad dziećmi i młodzieżą; standardy działań opiekuńczo-wychowawczych i socjoterapeutycznych skierowanych do dzieci i młodzieży; zadania placówek opiekuńczo-wychowawczych i socjoterapeutycznych; cechy pracy a wypełnianie roli wychowawczej pracowników młodzieżowych ośrodków wychowawczych i socjoterapii; klimat społeczny instytucji wychowawczych i jego uwarunkowania; struktura i dynamika procesu wychowawczego; warsztat pracy wychowawcy; zadania zawodowe na stanowisku wychowawcy w placówkach wychowawczych i socjoterapeutycznych dla młodzieży; syndrom wypalenia zawodowego wychowawców – moderująca rola inteligencji emocjonalnej; funkcjonowanie młodzieżowych ośrodków wychowawczych i młodzieżowych ośrodków socjoterapii w systemie oświaty; kompetencje zawodowe pedagogów w pracy z nieletnimi agresorami; metody, zasady i formy pracy stosowane w pracy wychowawczej i socjoterapeutycznej; charakterystyka wychowanków placówek opiekuńczo-wychowawczych pod kątem diagnozy oddziaływań terapeutycznych; poznawanie wychowanków i tworzenie atmosfery porozumienia; rozpoznawanie i rozwijanie zainteresowań oraz umiejętności wychowanka w warunkach zajęć pozaszkolnych; kulturoterapia w pracy opiekuńczo-wychowawczej.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawy filozofii wychowania i aksjologii pedagogicznej, specyfikę głównych środowisk wychowawczych i procesów w nich zachodzących; klasyczne i współczesne teorie rozwoju człowieka, wychowania, uczenia się i nauczania lub kształcenia, socjalizacji oraz różnorodne uwarunkowania tych procesów; merytoryczne i metodyczne podstawy prowadzenia zajęć – zgodnie z wybranym zakresem pedagogiki specjalnej; metodykę oddziaływań w placówkach resocjalizacyjnych; teoretyczne podstawy instytucjonalnych oddziaływań metodycznych; założenia, metody i formy realizacji socjotechniki, psychotechniki, antropotechniki i kulturotechniki; metody twórczej resocjalizacji w placówkach: teatru resocjalizacyjnego, resocjalizacji przez sport muzykoterapii, plastykoterapii i dramy; metody wspierające proces readaptacji reintegracji społecznej; metodykę pracy wychowawcy w specjalnych ośrodkach szkolno-wychowawczych, młodzieżowych ośrodkach wychowawczych, młodzieżowych ośrodkach socjoterapii, schroniskach dla nieletnich i zakładach poprawczych; podstawy metodyczne pracy wychowawcy w aresztach śledczych i zakładach karnych; przyczyny stresu i wypalenia zawodowego pedagogów resocjalizacyjnych.

Umiejętności (potrafi): prowadzić zajęcia w grupie zróżnicowanej, indywidualizować zadania, dostosowywać metody i treści do potrzeb i możliwości uczniów, w tym uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi, oraz wykorzystywać zasady i metody indywidualnego projektowania zajęć; wdrażać efektywne programy zwiększające umiejętności poznawcze i kompetencje społeczne uczniów oraz programy poprawiające integrację rówieśniczą uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi; pracować w zespole, pełniąc w nim różne role, podejmować i wyznaczać zadania, współpracować z nauczycielami, specjalistami, rodzicami i opiekunami uczniów; projektować i prowadzić zajęcia oraz dokonywać ich ewaluacji – zgodnie z wybranym zakresem pedagogiki specjalnej; analizować metodykę oddziaływań w placówkach resocjalizacyjnych; analizować i stosować teoretyczne podstawy instytucjonalnych oddziaływań metodycznych; analizować i stosować socjotechniki, psychotechniki, antropotechniki i kulturotechniki; analizować i stosować metody twórczej resocjalizacji w placówkach: teatr resocjalizacyjny, resocjalizację przez sport, muzykoterapię, plastykoterapię i dramę; analizować i stosować metody wspierające proces readaptacji i reintegracji społecznej; stosować metodykę pracy wychowawcy w specjalnych ośrodkach szkolno-wychowawczych, młodzieżowych ośrodkach wychowawczych, młodzieżowych ośrodkach socjoterapii, schroniskach dla nieletnich i zakładach poprawczych; analizować i stosować podstawy metodyczne pracy wychowawcy w aresztach śledczych

i zakładach karnych; określać przyczyny stresu i wypalenia zawodowego pedagogów resocjalizacyjnych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): budowania relacji opartej na wzajemnym zaufaniu między wszystkimi podmiotami procesu wychowania i kształcenia, w tym rodzicami lub opiekunami uczniów, oraz włączania ich w działania sprzyjające efektywności edukacyjnej; komunikowania się i współpracy z otoczeniem oraz aktywnego uczestnictwa w grupach i organizacjach realizujących działania edukacyjne, rehabilitacyjne, terapeutyczne i resocjalizacyjne; okazywania empatii uczniom lub wychowankom potrzebującym wsparcia i pomocy; profesjonalnego rozwiązywania konfliktów w klasie szkolnej lub grupie wychowawczej; współpracy z nauczycielami lub terapeutami w celu doskonalenia swojego warsztatu pracy;

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia.

E.2R.11. Podstawy metodyczne pracy wychowawcy w aresztach śledczych i zakładach karnych

Cel kształcenia: zapoznanie ze specyfiką pracy metodycznej w areszcie śledczym i zakładzie karnym, narzędziami oddziaływania penitencjarnego oraz dokumentowaniem procesu resocjalizacji.

Treści merytoryczne: zasady prowadzenia i organizacji pracy penitencjarnej w aresztach śledczych i zakładach karnych; status prawny i rola wychowawcy działu penitencjarnego; ramowe zakresy czynności pracowników działów penitencjarnych i terapeutycznych oraz oddziałów penitencjarnych; metodyka diagnostyki penitencjarnej; środki oddziaływania penitencjarnego; sytuacje kryzysowe i trudne w pracy wychowawcy; przygotowanie skazanych do wolności; analiza dokumentacji – praktyczna nauka czytania i interpretowania akt osobowych osadzonego; konstruowanie Indywidualnego Programu Oddziaływania (IPO) – dobór metod i środków do konkretnego „case study” (przypadku skazanego); techniki komunikacji z osadzonym – trening prowadzenia rozmowy wychowawczej, stawianie granic, asertywność w kontakcie z osobą pozbawioną wolności; warsztat sporządzania ocen okresowych postępów w resocjalizacji, opinii penitencjarnych, formułowania wniosków o nagrody, ulgi, warunkowe przedterminowe zwolnienie; projektowanie zajęć grupowych (kulturalno-oświatowych lub sportowych).

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): organizację i metodyki kształcenia uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi w systemie integracyjnym i włączającym, w szczególności modele współpracy pedagogów specjalnych z nauczycielami, specjalistami, rodzicami lub opiekunami, oraz modele indywidualizacji lekcji, efektywne strategie nauczania i uniwersalnego projektowania zajęć; merytoryczne i metodyczne podstawy prowadzenia zajęć – zgodnie z wybranym zakresem pedagogiki specjalnej; metodykę oddziaływań w placówkach resocjalizacyjnych; teoretyczne podstawy instytucjonalnych oddziaływań metodycznych; założenia, metody i formy realizacji socjotechniki, psychotechniki, antropotechniki i kulturotechniki; metody twórczej resocjalizacji w placówkach: teatru resocjalizacyjnego, resocjalizacji przez sport muzykoterapii, plastykoterapii i dramy; metody wspierające proces readaptacji reintegracji społecznej; metodykę pracy wychowawcy w specjalnych ośrodkach szkolno-wychowawczych, młodzieżowych ośrodkach wychowawczych, młodzieżowych ośrodkach socjoterapii, schroniskach dla nieletnich i zakładach poprawczych; podstawy metodyczne pracy wychowawcy w aresztach śledczych i zakładach karnych; przyczyny stresu i wypalenia zawodowego pedagogów resocjalizacyjnych.

Umiejętności (potrafi): prowadzić zajęcia w grupie zróżnicowanej, indywidualizować zadania, dostosowywać metody i treści do potrzeb i możliwości uczniów, w tym uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi, oraz wykorzystywać zasady i metody indywidualnego projektowania zajęć; wdrażać efektywne programy zwiększające umiejętności poznawcze i kompetencje społeczne uczniów oraz programy poprawiające integrację rówieśniczą uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi; pracować w zespole, pełniąc w nim różne role, podejmować i wyznaczać zadania, współpracować z nauczycielami, specjalistami, rodzicami i opiekunami uczniów; projektować i prowadzić zajęcia oraz dokonywać ich ewaluacji – zgodnie z wybranym zakresem pedagogiki specjalnej; analizować metodykę oddziaływań w placówkach resocjalizacyjnych; analizować i stosować teoretyczne podstawy instytucjonalnych oddziaływań metodycznych; analizować i stosować socjotechniki, psychotechniki, antropotechniki i kulturotechniki; analizować i stosować metody twórczej resocjalizacji w placówkach: teatr resocjalizacyjny, resocjalizację przez sport, muzykoterapię, plastykoterapię i dramę; analizować

i stosować metody wspierające proces readaptacji i reintegracji społecznej; stosować metodykę pracy wychowawcy w specjalnych ośrodkach szkolno-wychowawczych, młodzieżowych ośrodkach wychowawczych, młodzieżowych ośrodkach socjoterapii, schroniskach dla nieletnich i zakładach poprawczych; analizować i stosować podstawy metodyczne pracy wychowawcy w aresztach śledczych i zakładach karnych; określać przyczyny stresu i wypalenia zawodowego pedagogów resocjalizacyjnych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): budowania relacji opartej na wzajemnym zaufaniu między wszystkimi podmiotami procesu wychowania i kształcenia, w tym rodzicami lub opiekunami uczniów, oraz włączania ich w działania sprzyjające efektywności edukacyjnej; komunikowania się i współpracy z otoczeniem oraz aktywnego uczestnictwa w grupach i organizacjach realizujących działania edukacyjne, rehabilitacyjne, terapeutyczne i resocjalizacyjne; działania na rzecz poprawy jakości działania przedszkola, szkoły lub placówki systemu oświaty; samodzielnego pogłębiania wiedzy pedagogicznej.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia.

E.2R.12. Resocjalizacja przez sport

Cel kształcenia: określenie istoty aktywności fizycznej w procesie reintegracji społecznej człowieka; wskazanie możliwości realizacji zadań poprzez zaplanowane, systemowe oddziaływania uspołeczniające, profilaktyczne, wychowawcze i resocjalizacyjne; uwrażliwienie na znaczenie środowiskowych oddziaływań metodycznych oraz przygotowanie do wykorzystania aktywności fizycznej jako świadomego narzędzia w procesie korygowania i przekształcania zachowań osób niedostosowanych społecznie; zdobycie umiejętności planowania zajęć sportowych dostosowanych do indywidualnych potrzeb oraz sytuacji prawno-społecznej podopiecznych; poznanie technik wykorzystania sportu jako metody redukującej stres i napięcia emocjonalne w pracy z trudną młodzieżą lub osobami przebywającymi w jednostkach penitencjarnych.

Treści merytoryczne: aktywność fizyczna i resocjalizacja – konteksty teoretyczne; znaczenie aktywności fizycznej w rozwoju psychospołecznym człowieka; uspołeczniające funkcje aktywności fizycznej; walory aktywności; geneza resocjalizacyjnych walorów aktywności fizycznej; resocjalizacyjny zasięg aktywności fizycznej; nieletni w procesie resocjalizacji przez aktywność fizyczną; aktywność fizyczna w procesie reintegracji społecznej człowieka pozbawionego wolności; znaczenie aktywności fizycznej w resocjalizacji młodocianych przestępców; aktywność fizyczna w resocjalizacji dorosłych osadzonych; kontrowersje wokół resocjalizacji przez aktywność fizyczną.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): koncepcje rehabilitacji, edukacji, resocjalizacji i terapii uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi oraz różnorodne uwarunkowania tych procesów; metodykę oddziaływań w placówkach resocjalizacyjnych; teoretyczne podstawy instytucjonalnych oddziaływań metodycznych; założenia, metody i formy realizacji socjotechniki, psychotechniki, antropotechniki i kulturotechniki; metody twórczej resocjalizacji w placówkach: teatru resocjalizacyjnego, resocjalizacji przez sport muzykoterapii, plastykoterapii i dramy; metody wspierające proces readaptacji i reintegracji społecznej; metodykę pracy wychowawcy w specjalnych ośrodkach szkolno-wychowawczych, młodzieżowych ośrodkach wychowawczych, młodzieżowych ośrodkach socjoterapii, schroniskach dla nieletnich i zakładach poprawczych; podstawy metodyczne pracy wychowawcy w aresztach śledczych i zakładach karnych; przyczyny stresu i wypalenia zawodowego pedagogów resocjalizacyjnych; metodykę oddziaływań resocjalizacyjnych w środowisku otwartym; teoretyczne podstawy środowiskowych oddziaływań metodycznych; zasady współpracy wychowawców ze środowiskiem otwartym; metody pracy nauczyciela, wychowawcy i pedagoga szkolnego, realizujących zadania resocjalizacyjne, kuratora sądowego, w ośrodkach kuratorskich; metody twórczej resocjalizacji w środowisku otwartym: teatr resocjalizacyjny, resocjalizację przez sport, muzykoterapię, plastykoterapię i dramę; zagadnienie superwizji w resocjalizacji; metody pracy resocjalizacyjnej w środowisku lokalnym i placówkach wsparcia dziennego streetworkerów i pedagogów podwórkowych.

Umiejętności (potrafi): prowadzić zajęcia w grupie zróżnicowanej, indywidualizować zadania, dostosowywać metody i treści do potrzeb i możliwości uczniów, w tym uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi, oraz wykorzystywać zasady i metody indywidualnego projektowania zajęć; twórczo korzystać z teorii dotyczących rozwoju człowieka, socjalizacji, wychowania, nauczania-uczenia

się oraz krytycznie je oceniać; analizować metodykę oddziaływań w placówkach resocjalizacyjnych; analizować i stosować teoretyczne podstawy instytucjonalnych oddziaływań metodycznych; analizować i stosować socjotechniki, psychotechniki, antropotechniki i kulturotechniki; analizować i stosować metody twórczej resocjalizacji w placówkach: teatr resocjalizacyjny, resocjalizację przez sport, muzykoterapię, plastykoterapię i dramę; analizować i stosować metody wspierające proces readaptacji i reintegracji społecznej; stosować metodykę pracy wychowawcy w specjalnych ośrodkach szkolno-wychowawczych, młodzieżowych ośrodkach wychowawczych, młodzieżowych ośrodkach socjoterapii, schroniskach dla nieletnich i zakładach poprawczych; analizować i stosować podstawy metodyczne pracy wychowawcy w aresztach śledczych i zakładach karnych; określać przyczyny stresu i wypalenia zawodowego pedagogów resocjalizacyjnych; analizować i stosować metodykę oddziaływań resocjalizacyjnych w środowisku otwartym, teoretyczne podstawy środowiskowych oddziaływań metodycznych; planować i realizować współpracę wychowawców ze środowiskiem otwartym; analizować i stosować metody pracy nauczyciela, wychowawcy i pedagoga szkolnego, realizujących zadania resocjalizacyjne, kuratora sądowego, metody pracy w ośrodkach kuratorskich; analizować i stosować metody twórczej resocjalizacji w środowisku otwartym: teatr resocjalizacyjny, resocjalizację przez sport, muzykoterapię, plastykoterapię i dramę; analizować i stosować superwizję w resocjalizacji; analizować i stosować metody pracy resocjalizacyjnej w środowisku lokalnym i placówkach wsparcia dziennego streetworkerów i pedagogów podwórkowych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): budowania relacji opartej na wzajemnym zaufaniu między wszystkimi podmiotami procesu wychowania i kształcenia, w tym rodzicami lub opiekunami uczniów, oraz włączania ich w działania sprzyjające efektywności edukacyjnej; rozpoznawania specyfiki środowiska lokalnego i regionalnego oraz ich wpływu na funkcjonowanie uczniów, a także podejmowania współpracy na rzecz dobra uczniów i tych środowisk; pracy w zespole, pełnienia w nim różnych ról oraz współpracy z nauczycielami, pedagogami, specjalistami, rodzicami lub opiekunami uczniów i innymi członkami społeczności szkolnej i lokalnej; okazywania empatii uczniom lub wychowankom potrzebującym wsparcia i pomocy; samodzielnego pogłębiania wiedzy pedagogicznej.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

E.2R.13. Praca resocjalizacyjna w środowisku lokalnym i placówkach wsparcia dziennego

Cel kształcenia: uzyskanie wiedzy w zakresie podstaw oddziaływań resocjalizacyjnych podejmowanych w środowisku lokalnym i placówkach wsparcia dziennego, ich znaczeniu i roli w systemie nauk o wychowaniu; wskazanie możliwości na realizację zadań w społecznościach lokalnych poprzez zaplanowane, systemowe oddziaływanie uspołeczniające, profilaktyczne, wychowawcze i resocjalizacyjne oraz podkreślenie roli i znaczenia metodyki pracy resocjalizacyjnej w różnych środowiskach wychowawczych i instytucjach funkcjonujących w środowisku otwartym.

Treści merytoryczne: zagrożenia XXI w. wymagające specjalnych działań i procedur w pracy resocjalizacyjnej w środowisku otwartym; współczesne tendencje i kierunki w pracy resocjalizacyjnej w środowisku otwartym – znaczenie struktur lokalnych w procesie profilaktyki oraz reintegracji nieletnich i dorosłych sprawców przestępstw; metody pracy w środowisku otwartym w profilaktyce, prewencji i resocjalizacji; dojrzałość interpersonalna a metody resocjalizacji w przestrzeni otwartej; koncepcja Huberta Quaya a zróżnicowanie oddziaływań resocjalizacyjnych; teoretyczne i teleologiczne podstawy oddziaływań resocjalizacyjnych w środowisku otwartym – doświadczenia z zakresu realizacji oddziaływań resocjalizacyjnych w wymiarze wolnościowym w Polsce i za granicą; system probacji – prewencja a nie represja; placówki wsparcia dziennego – ich formy i znaczenie; metody pracy nauczyciela, wychowawcy i pedagoga szkolnego realizujących zadania resocjalizacyjne; metody pracy resocjalizacyjnej streetworkerów w środowisku lokalnym i placówkach wsparcia dziennego; metody i formy oddziaływań wychowawczych kuratorów sądowych; potencjał resocjalizacyjny metod grupowych wykorzystywanych w ośrodkach kuratorskich; metody twórczej resocjalizacji w środowisku otwartym; superwizja w resocjalizacji.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): klasyczne i współczesne teorie rozwoju człowieka, wychowania, uczenia się i nauczania lub kształcenia, socjalizacji oraz różnorodne uwarunkowania tych procesów; metodykę oddziaływań resocjalizacyjnych w środowisku otwartym; teoretyczne podstawy środowiskowych oddziaływań metodycznych; zasady współpracy wychowawców ze środowiskiem otwartym; metody

pracy nauczyciela, wychowawcy i pedagoga szkolnego, realizujących zadania resocjalizacyjne, kuratora sądowego, w ośrodkach kuratorskich; metody twórczej resocjalizacji w środowisku otwartym: teatr resocjalizacyjny, resocjalizację przez sport, muzykoterapię, plastykoterapię i dramę; zagadnienie superwizji w resocjalizacji; metody pracy resocjalizacyjnej w środowisku lokalnym i placówkach wsparcia dziennego streetworkerów i pedagogów podwórkowych.

Umiejętności (potrafi): wykorzystywać na podstawowym poziomie wiedzę psychologiczną i na poziomie rozszerzonym wiedzę pedagogiczną oraz pozyskiwać dane do analizowania zachowań, procesów i zjawisk w obszarze rehabilitacji, edukacji, terapii i resocjalizacji; prowadzić zajęcia w grupie zróżnicowanej, indywidualizować zadania, dostosowywać metody i treści do potrzeb i możliwości uczniów, w tym uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi, oraz wykorzystywać zasady i metody indywidualnego projektowania zajęć; wdrażać efektywne programy zwiększające umiejętności poznawcze i kompetencje społeczne uczniów oraz programy poprawiające integrację rówieśniczą uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi; pracować w zespole, pełniąc w nim różne role, podejmować i wyznaczać zadania, współpracować z nauczycielami, specjalistami, rodzicami i opiekunami uczniów; projektować i prowadzić zajęcia oraz dokonywać ich ewaluacji – zgodnie z wybranym zakresem pedagogiki specjalnej; analizować i stosować metodykę oddziaływań resocjalizacyjnych w środowisku otwartym, teoretyczne podstawy środowiskowych oddziaływań metodycznych; planować i realizować współpracę wychowawców ze środowiskiem otwartym; analizować i stosować metody pracy nauczyciela, wychowawcy i pedagoga szkolnego, realizujących zadania resocjalizacyjne, kuratora sądowego, metody pracy w ośrodkach kuratorskich; analizować i stosować metody twórczej resocjalizacji w środowisku otwartym: teatr resocjalizacyjny, resocjalizację przez sport, muzykoterapię, plastykoterapię i dramę; analizować i stosować superwizję w resocjalizacji; analizować i stosować metody pracy resocjalizacyjnej w środowisku lokalnym i placówkach wsparcia dziennego streetworkerów i pedagogów podwórkowych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): rozpoznawania specyfiki środowiska lokalnego i regionalnego oraz ich wpływu na funkcjonowanie uczniów, a także podejmowania współpracy na rzecz dobra uczniów i tych środowisk; działania na rzecz poprawy jakości działania przedszkola, szkoły lub placówki systemu oświaty; pracy w zespole, pełnienia w nim różnych ról oraz współpracy z nauczycielami, pedagogami, specjalistami, rodzicami lub opiekunami uczniów i innymi członkami społeczności szkolnej i lokalnej; okazywania empatii uczniom lub wychowankom potrzebującym wsparcia i pomocy; profesjonalnego rozwiązywania konfliktów w klasie szkolnej lub grupie wychowawczej.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia.

E.2R.14. Metody wspierające proces readaptacji i reintegracji społecznej

Cel kształcenia: zapoznanie z metodyką oddziaływań w placówkach resocjalizacyjnych a także wyposażenie w podstawowe umiejętności w zakresie dostosowywania metod i treści do potrzeb i możliwości uczniów oraz kompetencje dotyczące budowania relacji opartej na wzajemnym zaufaniu między wszystkimi podmiotami procesu wychowania i kształcenia.

Treści merytoryczne: metodyka oddziaływań w placówkach resocjalizacyjnych; teoretyczne podstawy instytucjonalnych oddziaływań metodycznych; założenia, metody i formy realizacji socjotechniki, psychotechniki, antropotechniki i kulturotechniki; metody twórczej resocjalizacji w placówkach: teatru resocjalizacyjnego, resocjalizacji przez sport muzykoterapii, plastykoterapii i dramy; metody wspierające proces readaptacji reintegracji społecznej; metodykę pracy wychowawcy w specjalnych ośrodkach szkolno-wychowawczych, młodzieżowych ośrodkach wychowawczych, młodzieżowych ośrodkach socjoterapii, schroniskach dla nieletnich i zakładach poprawczych; podstawy metodyczne pracy wychowawcy w aresztach śledczych i zakładach karnych; przyczyny stresu i wypalenia zawodowego pedagogów resocjalizacyjnych.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): organizację i metodyki kształcenia uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi w systemie integracyjnym i włączającym, w szczególności modele współpracy pedagogów specjalnych z nauczycielami, specjalistami, rodzicami lub opiekunami, oraz modele indywidualizacji lekcji, efektywne strategie nauczania i uniwersalnego projektowania zajęć; merytoryczne i metodyczne podstawy prowadzenia zajęć – zgodnie z wybranym zakresem pedagogiki

specjalnej; metodykę oddziaływań w placówkach resocjalizacyjnych; teoretyczne podstawy instytucjonalnych oddziaływań metodycznych; założenia, metody i formy realizacji socjotechniki, psychotechniki, antropotechniki i kulturotechniki; metody twórczej resocjalizacji w placówkach: teatru resocjalizacyjnego, resocjalizacji przez sport muzykoterapii, plastykoterapii i dramy; metody wspierające proces readaptacji reintegracji społecznej; metodykę pracy wychowawcy w specjalnych ośrodkach szkolno-wychowawczych, młodzieżowych ośrodkach wychowawczych, młodzieżowych ośrodkach socjoterapii, schroniskach dla nieletnich i zakładach poprawczych; podstawy metodyczne pracy wychowawcy w aresztach śledczych i zakładach karnych; przyczyny stresu i wypalenia zawodowego pedagogów resocjalizacyjnych.

Umiejętności (potrafi): prowadzić zajęcia w grupie zróżnicowanej, indywidualizować zadania, dostosowywać metody i treści do potrzeb i możliwości uczniów, w tym uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi, oraz wykorzystywać zasady i metody indywidualnego projektowania zajęć; wdrażać efektywne programy zwiększające umiejętności poznawcze i kompetencje społeczne uczniów oraz programy poprawiające integrację rówieśniczą uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi; pracować w zespole, pełniąc w nim różne role, podejmować i wyznaczać zadania, współpracować z nauczycielami, specjalistami, rodzicami i opiekunami uczniów; projektować i prowadzić zajęcia oraz dokonywać ich ewaluacji – zgodnie z wybranym zakresem pedagogiki specjalnej; analizować metodykę oddziaływań w placówkach resocjalizacyjnych; analizować i stosować teoretyczne podstawy instytucjonalnych oddziaływań metodycznych; analizować i stosować socjotechniki, psychotechniki, antropotechniki i kulturotechniki; analizować i stosować metody twórczej resocjalizacji w placówkach: teatr resocjalizacyjny, resocjalizację przez sport, muzykoterapię, plastykoterapię i dramę; analizować i stosować metody wspierające proces readaptacji i reintegracji społecznej; stosować metodykę pracy wychowawcy w specjalnych ośrodkach szkolno-wychowawczych, młodzieżowych ośrodkach wychowawczych, młodzieżowych ośrodkach socjoterapii, schroniskach dla nieletnich i zakładach poprawczych; analizować i stosować podstawy metodyczne pracy wychowawcy w aresztach śledczych i zakładach karnych; określać przyczyny stresu i wypalenia zawodowego pedagogów resocjalizacyjnych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): budowania relacji opartej na wzajemnym zaufaniu między wszystkimi podmiotami procesu wychowania i kształcenia, w tym rodzicami lub opiekunami uczniów, oraz włączania ich w działania sprzyjające efektywności edukacyjnej; komunikowania się i współpracy z otoczeniem oraz aktywnego uczestnictwa w grupach i organizacjach realizujących działania edukacyjne, rehabilitacyjne, terapeutyczne i resocjalizacyjne; działania na rzecz poprawy jakości działania przedszkola, szkoły lub placówki systemu oświaty; okazywania empatii uczniom lub wychowankom potrzebującym wsparcia i pomocy.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

E.2R.15. Praca wychowawcy w schroniskach dla nieletnich i zakładach poprawczych

Cel kształcenia: poznanie wybranych aspektów pracy wychowawczej w ramach projektowania i organizowania oddziaływań w obszarze schronisk dla nieletnich oraz zakładów poprawczych.

Treści merytoryczne: teoretycznie: odmiennosć pracy wychowawcy w schronisku dla nieletnich (SdN) i zakładzie poprawczym (ZP) - specyfika trudności i ograniczeń w oddziaływaniach metodycznych; wybrane problemy organizacyjne i projekcyjne w pracy wychowawcy; doświadczenia zawodowe wychowawców SdN i ZP w badaniach naukowych; proces wzmacniania różnych aspektów funkcjonowania zawodowego wychowawcy: podnoszenie kompetencji diagnostycznych oraz przezwyciężania stresu zawodowego; działania ukierunkowane na wzmacnianie integralności i spójności systemowej oraz konfrontacji doświadczeń – budowanie spójnej oferty pedagogicznej; wiedza i metody pracy niezbędne do pracy z uczniami i osobami z zaburzeniami w funkcjonowaniu społecznym i emocjonalnym; współczesne możliwości pracy zawodowej jako wychowawcy w schroniskach, zakładach poprawczych dla nieletnich; uprawnienia do objęcia stanowiska wychowawcy oraz odpowiedzialność prawna; oddziaływania resocjalizacyjne wobec podopiecznych SdN i ZP; innowacyjne podejścia i technologie w pracy pedagoga; proces usamodzielniania wychowanków; projektowanie posługiwania się warsztatem diagnostycznym, a także tworzenie własnego warsztatu metodycznego w projekcie dotyczącym rozwiązania sytuacji konfliktowej wśród podopiecznych w placówce resocjalizacyjnej.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawy filozofii wychowania i aksjologii pedagogicznej, specyfikę głównych środowisk wychowawczych i procesów w nich zachodzących; klasyczne i współczesne teorie rozwoju człowieka, wychowania, uczenia się i nauczania lub kształcenia, socjalizacji oraz różnorodne uwarunkowania tych procesów; merytoryczne i metodyczne podstawy prowadzenia zajęć – zgodnie z wybranym zakresem pedagogiki specjalnej; metodykę oddziaływań w placówkach resocjalizacyjnych; teoretyczne podstawy instytucjonalnych oddziaływań metodycznych; założenia, metody i formy realizacji socjotechniki, psychotechniki, antropotechniki i kulturotechniki; metody twórczej resocjalizacji w placówkach: teatru resocjalizacyjnego, resocjalizacji przez sport muzykoterapii, plastykoterapii i dramy; metody wspierające proces readaptacji reintegracji społecznej; metodykę pracy wychowawcy w specjalnych ośrodkach szkolno-wychowawczych, młodzieżowych ośrodkach wychowawczych, młodzieżowych ośrodkach socjoterapii, schroniskach dla nieletnich i zakładach poprawczych; podstawy metodyczne pracy wychowawcy w aresztach śledczych i zakładach karnych; przyczyny stresu i wypalenia zawodowego pedagogów resocjalizacyjnych.

Umiejętności (potrafi): prowadzić zajęcia w grupie zróżnicowanej, indywidualizować zadania, dostosowywać metody i treści do potrzeb i możliwości uczniów, w tym uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi, oraz wykorzystywać zasady i metody indywidualnego projektowania zajęć; wdrażać efektywne programy zwiększające umiejętności poznawcze i kompetencje społeczne uczniów oraz programy poprawiające integrację rówieśniczą uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi; pracować w zespole, pełniąc w nim różne role, podejmować i wyznaczać zadania, współpracować z nauczycielami, specjalistami, rodzicami i opiekunami uczniów; projektować i prowadzić zajęcia oraz dokonywać ich ewaluacji – zgodnie z wybranym zakresem pedagogiki specjalnej; analizować metodykę oddziaływań w placówkach resocjalizacyjnych; analizować i stosować teoretyczne podstawy instytucjonalnych oddziaływań metodycznych; analizować i stosować socjotechniki, psychotechniki, antropotechniki i kulturotechniki; analizować i stosować metody twórczej resocjalizacji w placówkach: teatr resocjalizacyjny, resocjalizację przez sport, muzykoterapię, plastykoterapię i dramę; analizować i stosować metody wspierające proces readaptacji i reintegracji społecznej; stosować metodykę pracy wychowawcy w specjalnych ośrodkach szkolno-wychowawczych, młodzieżowych ośrodkach wychowawczych, młodzieżowych ośrodkach socjoterapii, schroniskach dla nieletnich i zakładach poprawczych; analizować i stosować podstawy metodyczne pracy wychowawcy w aresztach śledczych i zakładach karnych; określać przyczyny stresu i wypalenia zawodowego pedagogów resocjalizacyjnych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): budowania relacji opartej na wzajemnym zaufaniu między wszystkimi podmiotami procesu wychowania i kształcenia, w tym rodzicami lub opiekunami uczniów, oraz włączania ich w działania sprzyjające efektywności edukacyjnej; rozpoznawania specyfiki środowiska lokalnego i regionalnego oraz ich wpływu na funkcjonowanie uczniów, a także podejmowania współpracy na rzecz dobra uczniów i tych środowisk; działania na rzecz poprawy jakości działania przedszkola, szkoły lub placówki systemu oświaty; pracy w zespole, pełnienia w nim różnych ról oraz współpracy z nauczycielami, pedagogami, specjalistami, rodzicami lub opiekunami uczniów i innymi członkami społeczności szkolnej i lokalnej; okazywania empatii uczniom lub wychowankom potrzebującym wsparcia i pomocy; profesjonalnego rozwiązywania konfliktów w klasie szkolnej lub grupie wychowawczej; współpracy z nauczycielami lub terapeutami w celu doskonalenia swojego warsztatu pracy.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia.

E.3R. PRAKTYKI ZAWODOWE

E.3R.1. Praktyka ciągła - do grupy przedmiotów z zakresu I

Cel kształcenia: zapoznanie z organizacją i funkcjonowaniem placówek, w których znajdują się osoby niedostosowane społecznie lub zagrożone niedostosowaniem społecznym; kształtowanie umiejętności obserwacji, analizy i realizacji działań dydaktycznych, wychowawczych i/lub opiekuńczych oraz konfrontowanie wiedzy psychologiczno-pedagogicznej z praktyką edukacyjną.

Treści merytoryczne: organizacja i funkcjonowanie placówki, w tym m.in. szkoły lub innej placówki oświatowej bądź pozaoświatowej, w szczególności z osobami niedostosowanymi społecznie lub zagrożonymi niedostosowaniem społecznym; dokumentacja w placówce (m.in. statut, plan pracy oraz

program wychowawczo-profilaktyczny); obserwacja codziennej pracy nauczycieli i specjalistów; współpraca zespołowa; metody i formy pracy dydaktycznej, wychowawczej i opiekuńczej z osobami niedostosowanymi społecznie lub zagrożonymi niedostosowaniem społecznym; hospitacja (obserwacja) zajęć np. lekcyjnych i pozalekcyjnych, dyżurów międzylekcyjnych oraz innych działań opiekuńczo-wychowawczych; współpraca z kadrami placówek.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): organizację i metodyki kształcenia uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi w systemie integracyjnym i włączającym, w szczególności modele współpracy pedagogów specjalnych z nauczycielami, specjalistami, rodzicami lub opiekunami, oraz modele indywidualizacji lekcji, efektywne strategie nauczania i uniwersalnego projektowania zajęć; merytoryczne i metodyczne podstawy prowadzenia zajęć – zgodnie z wybranym zakresem pedagogiki specjalnej; zadania charakterystyczne dla szkoły, placówki systemu oświaty oraz środowisko, w jakim one działają; organizację, statut i plan pracy szkoły oraz program wychowawczo-profilaktyczny; zasady zapewniania bezpieczeństwa uczniom, wychowankom w szkole, placówce systemu oświaty i poza nimi.

Umiejętności (potrafi): diagnozować złożone sytuacje rehabilitacyjne, edukacyjne, terapeutyczne i resocjalizacyjne, projektować i prowadzić zajęcia z uwzględnieniem specjalnych potrzeb edukacyjnych uczniów; prowadzić zajęcia w grupie zróżnicowanej, indywidualizować zadania, dostosowywać metody i treści do potrzeb i możliwości uczniów, w tym uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi, oraz wykorzystywać zasady i metody indywidualnego projektowania zajęć; pracować w zespole, pełniąc w nim różne role, podejmować i wyznaczać zadania, współpracować z nauczycielami, specjalistami, rodzicami i opiekunami uczniów; projektować i prowadzić zajęcia oraz dokonywać ich ewaluacji – zgodnie z wybranym zakresem pedagogiki specjalnej; wyciągać wnioski z obserwacji pracy nauczycieli lub terapeutów, ich interakcji z uczniami lub wychowankami oraz sposobu, w jaki planują i przeprowadzają zajęcia dydaktyczne, wychowawcze lub opiekuńcze; wyciągać wnioski z obserwacji sposobu integracji działań opiekuńczo-wychowawczych i dydaktycznych przez nauczycieli lub specjalistów; zaplanować i przeprowadzić zajęcia pod nadzorem opiekuna praktyk zawodowych; analizować, przy pomocy opiekuna praktyk zawodowych oraz nauczycieli akademickich prowadzących zajęcia w zakresie przygotowania psychologiczno-pedagogicznego, sytuacje i zdarzenia pedagogiczne zaobserwowane lub doświadczane w czasie praktyk.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): komunikowania się i współpracy z otoczeniem oraz aktywnego uczestnictwa w grupach i organizacjach realizujących działania edukacyjne, rehabilitacyjne, terapeutyczne i resocjalizacyjne: rozpoznawania specyfiki środowiska lokalnego i regionalnego oraz ich wpływu na funkcjonowanie uczniów, a także podejmowania współpracy na rzecz dobra uczniów i tych środowisk; działania na rzecz poprawy jakości działania przedszkola, szkoły lub placówki systemu oświaty; pracy w zespole, pełnienia w nim różnych ról oraz współpracy z nauczycielami, pedagogami, specjalistami, rodzicami lub opiekunami uczniów i innymi członkami społeczności szkolnej i lokalnej; skutecznego współdziałania z opiekunem praktyk zawodowych oraz z nauczycielami w celu poszerzenia swojej wiedzy.

Forma prowadzenia zajęć: praktyka.

E.3R.2. Praktyka ciągła - do grupy przedmiotów z zakresu II

Cel kształcenia: zapoznanie z organizacją i funkcjonowaniem placówek, w których znajdują się osoby niedostosowane społecznie lub zagrożone niedostosowaniem społecznym; kształtowanie umiejętności obserwacji, analizy i realizacji działań dydaktycznych, wychowawczych i/lub opiekuńczych oraz konfrontowanie wiedzy psychologiczno-pedagogicznej z praktyką edukacyjną.

Treści merytoryczne: organizacja i funkcjonowanie placówki, w tym m.in. szkoły lub innej placówki oświatowej bądź pozaoświatowej, w szczególności z osobami niedostosowanymi społecznie lub zagrożonymi niedostosowaniem społecznym; dokumentacja w placówce (m.in. statut, plan pracy oraz program wychowawczo-profilaktyczny); obserwacja codziennej pracy nauczycieli i specjalistów; współpraca zespołowa; metody i formy pracy dydaktycznej, wychowawczej i opiekuńczej z osobami niedostosowanymi społecznie lub zagrożonymi niedostosowaniem społecznym; hospitacja (obserwacja) zajęć np. lekcyjnych i pozalekcyjnych, dyżurów międzylekcyjnych oraz innych działań opiekuńczo-wychowawczych; współpraca z kadrami placówek.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): organizację i metodyki kształcenia uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi w systemie integracyjnym i włączającym, w szczególności modele współpracy pedagogów specjalnych z nauczycielami, specjalistami, rodzicami lub opiekunami, oraz modele indywidualizacji lekcji, efektywne strategie nauczania i uniwersalnego projektowania zajęć; merytoryczne i metodyczne podstawy prowadzenia zajęć – zgodnie z wybranym zakresem pedagogiki specjalnej; zadania charakterystyczne dla szkoły, placówki systemu oświaty oraz środowisko, w jakim one działają; organizację, statut i plan pracy szkoły oraz program wychowawczo-profilaktyczny; zasady zapewniania bezpieczeństwa uczniom, wychowankom w szkole, placówce systemu oświaty i poza nimi.

Umiejętności (potrafi): diagnozować złożone sytuacje rehabilitacyjne, edukacyjne, terapeutyczne i resocjalizacyjne, projektować i prowadzić zajęcia z uwzględnieniem specjalnych potrzeb edukacyjnych uczniów; prowadzić zajęcia w grupie zróżnicowanej, indywidualizować zadania, dostosowywać metody i treści do potrzeb i możliwości uczniów, w tym uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi, oraz wykorzystywać zasady i metody indywidualnego projektowania zajęć; pracować w zespole, pełniąc w nim różne role, podejmować i wyznaczać zadania, współpracować z nauczycielami, specjalistami, rodzicami i opiekunami uczniów; projektować i prowadzić zajęcia oraz dokonywać ich ewaluacji – zgodnie z wybranym zakresem pedagogiki specjalnej; wyciągać wnioski z obserwacji pracy nauczycieli lub terapeutów, ich interakcji z uczniami lub wychowankami oraz sposobu, w jaki planują i przeprowadzają zajęcia dydaktyczne, wychowawcze lub opiekuńcze; wyciągać wnioski z obserwacji sposobu integracji działań opiekuńczo-wychowawczych i dydaktycznych przez nauczycieli lub specjalistów; zaplanować i przeprowadzić zajęcia pod nadzorem opiekuna praktyk zawodowych; analizować, przy pomocy opiekuna praktyk zawodowych oraz nauczycieli akademickich prowadzących zajęcia w zakresie przygotowania psychologiczno-pedagogicznego, sytuacje i zdarzenia pedagogiczne zaobserwowane lub doświadczane w czasie praktyk.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): komunikowania się i współpracy z otoczeniem oraz aktywnego uczestnictwa w grupach i organizacjach realizujących działania edukacyjne, rehabilitacyjne, terapeutyczne i resocjalizacyjne; rozpoznawania specyfiki środowiska lokalnego i regionalnego oraz ich wpływu na funkcjonowanie uczniów, a także podejmowania współpracy na rzecz dobra uczniów i tych środowisk; działania na rzecz poprawy jakości działania przedszkola, szkoły lub placówki systemu oświaty; pracy w zespole, pełnienia w nim różnych ról oraz współpracy z nauczycielami, pedagogami, specjalistami, rodzicami lub opiekunami uczniów i innymi członkami społeczności szkolnej i lokalnej; skutecznego współdziałania z opiekunem praktyk zawodowych oraz nauczycielami w celu poszerzenia swojej wiedzy.

Forma prowadzenia zajęć: praktyka.

VI - F. WSPARCIE WARSZTATU PRACY PEDAGOGA SPECJALNEGO

F.1. EMISJA GŁOSU

F.1.1. Emisja głosu

Cel kształcenia: wykształcenie umiejętności prawidłowej emisji głosu z uwzględnieniem zasad higieny głosu, profilaktyki zaburzeń głosowych oraz poprawności wypowiedzi ustnej.

Treści merytoryczne: ogólne wiadomości na temat budowy instrumentu głosu; techniki wokalne; wystąpienia publiczne i rządzące nimi zasady, ze szczególnym uwzględnieniem zagadnień poprawności, etyki i etykiety językowej; poprawność dykcji, artykulacji i intonacji.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): procesy komunikowania interpersonalnego i społecznego oraz ich prawidłowości i zakłócenia; budowę aparatu głosowego, procesy fizjologiczne oraz mechanizmy akustyczne związane z produkcją dźwięku, a także zasady higieny i metodykę pracy z głosem.

Umiejętności (potrafi): posługiwać się aparatem mowy zgodnie z zasadami emisji głosu; w sposób praktyczny zastosować wiedzę teoretyczną, dążąc do opanowania technik prawidłowej produkcji dźwięku, jego modulacji oraz świadomego wykorzystania w komunikacji.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): komunikowania się i współpracy z otoczeniem oraz aktywnego uczestnictwa w grupach i organizacjach realizujących działania edukacyjne, rehabilitacyjne, terapeutyczne i resocjalizacyjne; świadomego kształtowania własnych możliwości komunikacyjnych, odpowiedzialności za proces komunikacji oraz postawy otwartości i współpracy.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

F.2. KULTURA JĘZYKA

F.2.1. Kultura języka

Cel kształcenia: zapoznanie z podstawowymi pojęciami i tendencjami rozwojowymi współczesnej polszczyzny w aspekcie kultury języka; pogłębienie kompetencji językowych i kultury komunikacji; wyposażenie w narzędzia pomagające ocenić zjawiska językowe z normatywnego punktu widzenia; budowanie racjonalnych postaw użytkowników wobec języka jako systemu oraz tworzonych/odbieranych tekstów.

Treści merytoryczne: podstawowe pojęcia: kultura języka, norma językowa, uzus, innowacja językowa, błąd językowy; poprawność językowa: zewnętrzne i wewnętrzne kryteria poprawności językowej; błędy językowe, ich uwarunkowania i rodzaje; sprawność językowa i artykulacyjna; akcentowanie i frazowanie w języku polskim; estetyka językowa; etyka słowa; język w sferze publicznej (język mediów); przykłady postaw użytkowników wobec języka; współczesny język polski i jego odmiany: socjolekty, profesjolekty, dialekty; grzeczność w komunikacji językowej; język inkluzywny.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): procesy komunikowania interpersonalnego i społecznego oraz ich prawidłowości i zakłócenia; pojęcia z zakresu kultury języka, a także uwarunkowania oraz mocne i słabe strony komunikacji językowej; wielowymiarowość kultury języka; rodzaje błędów językowych w perspektywie poznanych kryteriów poprawności i procesów komunikacji społecznej.

Umiejętności (potrafi): posługiwać się aparatem mowy zgodnie z zasadami emisji głosu; poprawnie posługiwać się językiem polskim oraz poprawnie i adekwatnie do wieku uczniów posługiwać się specjalistyczną terminologią; funkcjonalnie posługiwać się kluczowymi pojęciami z zakresu kultury języka, poprawnie i sprawnie posługiwać się współczesnym językiem polskim ze świadomością uwarunkowań komunikatu oraz możliwości wyboru odmian języka.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): komunikowania się i współpracy z otoczeniem oraz aktywnego uczestnictwa w grupach i organizacjach realizujących działania edukacyjne, rehabilitacyjne, terapeutyczne i resocjalizacyjne; odpowiedzialności za język, szacunku dla różnorodności językowej i efektywności komunikacyjnej w społeczeństwie.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

F.3. PIERWSZA POMOC

F.3.1. Pierwsza pomoc

Cel kształcenia: przygotowanie do samodzielnego udzielania pomocy w stanach nagłego zagrożenia zdrowia i życia.

Treści merytoryczne: rozpoznawanie stanów zagrożenia życia i postępowanie w przypadku: zawału serca, udaru mózgu, napadu drgawkowego, hipoglikemii, oparzeń, krwotoków zewnętrznych i wewnętrznych, KRUP, omdleń, objawów niepokojących u dzieci; ćwiczenia praktyczne w przypadku: zadławienia osób dorosłych i dzieci, prowadzenia Resuscytacji Krążeniowo-Oddechowej z wykorzystaniem AED u dorosłych i dzieci, ułożenia w pozycji bezpiecznej dorosłego i dziecka, opatrywaniu ran i obrażeń.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): zasady udzielania pierwszej pomocy; schematy postępowania, podstawy anatomii i fizjologii człowieka oraz prawne i etyczne aspekty udzielania pomocy.

Umiejętności (potrafi): udzielać pierwszej pomocy; prawidłowo i szybko reagować w sytuacjach zagrożenia życia i zdrowia.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): posługiwania się uniwersalnymi zasadami i normami etycznymi w działalności zawodowej, kierując się szacunkiem dla każdego człowieka; komunikacji, współpracy, rozwiązywania problemów i zarządzania emocjami w interakcjach międzyludzkich.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

F.4. TECHNOLOGIE INFORMACYJNO-KOMUNIKACYJNE

F.4.1. Technologie informacyjno-komunikacyjne

Cel kształcenia: zapoznanie z podstawowymi zagadnieniami i pojęciami związanymi z pracą z komputerem; zrozumienie zasad działania i sposobów wykorzystywania komputera oraz oprogramowania użytkowego; przygotowanie do świadomego wykorzystywania narzędzi technologii

informacyjno-komunikacyjnych w celu poszukiwania, wykorzystywania i przetwarzania informacji z różnych źródeł oraz w celu rozwiązywania problemów mogących pojawić się w toku studiów oraz w przyszłej pracy zawodowej.

Treści merytoryczne: narzędzia technologii informacyjno-komunikacyjnych wykorzystywane w przyszłej pracy zawodowej oraz w celu samodzielnego realizowania zadań wynikających z toku studiów; edytor tekstu – praca z krótkimi dokumentami: formatowanie tekstu, użycie tabulatorów, formatowanie akapitów, pokazywanie znaków niedrukowanych, symbole i znaki specjalne, przydatne skróty klawiszowe; praca z tabelami, umieszczenie w tekście obrazów i grafik; praca z obszernym dokumentem: korzystanie z okienka nawigacji, powiększanie (jedna/wiele stron), nagłówki i stopka dokumentu, numerowanie stron w dokumencie, automatyczny spis treści, podpisy i spisy ilustracji, przypisy dolne i końcowe; stosowanie się do zasad pisania prac naukowych; arkusz kalkulacyjny – rozumienie pojęcia „arkusz kalkulacyjny”, tworzenie, formatowanie, modyfikacja i zastosowanie arkusza w wybranych obszarach wiedzy, tworzenie standardowych formuł oraz użycie podstawowych funkcji, tworzenie i formatowanie wykresów, arkusz kalkulacyjny jako baza danych - zasady modelowania rzeczywistych sytuacji i reprezentowania danych, gromadzenia danych i ich przetwarzania; grafika prezentacyjna – tworzenie prezentacji multimedialnej z uwzględnieniem podstawowych zasad tzw. „prezentacji dla prelegenta”.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): zasady i normy etyczne obowiązujące w zakresie rehabilitacji, edukacji, terapii i resocjalizacji; podstawy technologii cyfrowych oraz sposoby prezentacji i przetwarzania danych, a także bezpieczeństwo w sieci i aspekty prawne.

Umiejętności (potrafi): samodzielnie rozwijać wiedzę oraz umiejętności pedagogiczne z wykorzystaniem różnych źródeł, w tym obcojęzycznych, i technologii; obsługiwać sprzęt i oprogramowanie, wyszukiwać, tworzyć i przetwarzać informacje, bezpiecznie komunikować się w obszarze technologii informatycznej.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): działania na rzecz poprawy jakości działania przedszkola, szkoły lub placówki systemu oświaty; efektywnej współpracy i komunikacji, samorozwoju oraz odpowiedzialności i etyki.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

VII - G. METODOLOGIA BADAŃ NAUKOWYCH

G.1.1. Metodologia badań społecznych

Cel kształcenia: rozwijanie kompetencji projektowania i realizacji edukacyjnych badań empirycznych.

Treści merytoryczne: paradygmaty wiedzy naukowej, teorie i prawa nauki; modele poznania i procedury wyjaśniania, specyfika badań ilościowych i jakościowych; struktura procesu badawczego w naukach społecznych; rola teorii w badaniach naukowych, konceptualizacja i operacjonalizacja pola badawczego; strategie badawcze w badaniach społecznych, problemy, hipotezy zmienne, metody, techniki badań pedagogicznych; zasady konstrukcji narzędzi badawczych; metody doboru próby badawczej; metody analizy danych ilościowych i jakościowych; raportowanie wyników badań, etyczny wymiar badań naukowych.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): metodologię badań naukowych stosowanych w dziedzinach nauk humanistycznych i nauk społecznych, w szczególności zasady projektowania i prowadzenia badań naukowych w zakresie pedagogiki specjalnej, oraz postulat wieloparadygmatyczności; metodologiczne założenia i zasady oraz etyczne normy projektowania i realizacji badań naukowych w zakresie pedagogiki specjalnej; filozoficzne, metodologiczne i kulturowe podstawy badań społecznych i edukacyjnych, w tym koncepcje wiedzy, pojęcia nauki i statusu wiedzy naukowej; społeczno-kulturowe uwarunkowania badań naukowych; nurty filozoficzne, paradygmaty badawcze i strategie badań naukowych oraz znaczenie i sposoby budowania teorii w badaniach naukowych; różne kryteria jakości badań naukowych, a także zagadnienia: reprezentatywności, trafności, rzetelności, wiarygodności, transparentności, autentyczności, triangulacji perspektyw teoretycznych, metod badawczych i źródeł danych, możliwości uogólnienia i transferu rezultatów badawczych; cele badawcze i typy badań w kontekście możliwości ich praktycznego zastosowania; sposoby praktycznego wykorzystania badań naukowych, w tym analizę i diagnozę sytuacji, analizę problemów społecznych

i pedagogicznych, określanie potrzeb i planowanie działań interwencyjnych, ewaluację osiągnięć; krytyczno-emancypacyjny i transformacyjny potencjał badań naukowych; podstawowe zasady przeprowadzania badań naukowych, dylematy i wybory etyczne na różnych etapach procesu badawczego, problematykę zaangażowania uczestników badań; społeczno-polityczny kontekst badań społecznych; zagadnienie prezentacji wyników badań w przestrzeni publicznej; pojęcie plagiatu w pracy badawczej.

Umiejętności (potrafi): rozróżniać orientacje metodologiczne w badaniach naukowych w zakresie pedagogiki, formułować cele i problemy badawcze, stosować dobór adekwatnych metod i technik, konstruować narzędzia badawcze, opracowywać, prezentować i interpretować wyniki badań, wyciągać wnioski, wskazywać kierunki dalszych badań w obrębie wybranego zakresu pedagogiki specjalnej; dokonać analizy i interpretacji wyników badań oraz sformułować wnioski pedagogiczne z przeprowadzonych badań; stosować technikę pracy naukowej.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): doceniania tradycji i dorobku badań naukowych w zakresie pedagogiki specjalnej oraz ich kontynuacji i poszerzania o nowe obszary i procedury badawcze; przestrzegania etyki badań naukowych; stosowania etycznych norm w pracy badawczej.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady.

G.1.2. Strategia badań ilościowych ze statystyką

Cel kształcenia: przygotowanie do projektowania i prowadzenia badań z wykorzystaniem strategii ilościowych.

Treści merytoryczne: pojęcie, istota i zasady badań naukowych; etapy projektowania badania naukowego; przegląd systematyczny - procedura przeprowadzenia; konstrukcja i zastosowanie wybranych metod i narzędzi w badaniach społecznych; etapy projektowania badania naukowego; problemy metodologiczne i etyczne w badaniach ilościowych; pojęcie pomiaru i wybrane metody analizy statystycznej (analiza współzależności między cechami – korelacja i jej istotność, wnioskowanie statystyczne, parametryczne testy istotności).

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): metodologię badań naukowych stosowanych w dziedzinach nauk humanistycznych i nauk społecznych, w szczególności zasady projektowania i prowadzenia badań naukowych w zakresie pedagogiki specjalnej, oraz postulat wieloparadygmatyczności; metodologiczne założenia i zasady oraz etyczne normy projektowania i realizacji badań naukowych w zakresie pedagogiki specjalnej; strukturę procesu badawczego w kontekście przyjętej strategii badań naukowych (strategie ilościowe, jakościowe i mieszane), zasady opracowania projektu badawczego, etapy badań naukowych, kryteria wyboru strategii badawczej, w tym cele badań, problemy i hipotezy badawcze, zmienne i związki między zmiennymi, konceptualizację, operacjonalizację zmiennych; strategie i techniki doboru próby badawczej, definiowanie przypadku badawczego; rodzaje i typy badań naukowych, w tym opisowe, diagnostyczne, wyjaśniające, weryfikacyjne, projektujące, porównawcze, eksperymentalne, quasi-eksperymentalne i sondażowe; metody indeksacji, pomiaru i rodzaje skal pomiarowych; zagadnienia związane z badaniami ewaluacyjnymi, panelowymi, socjometrycznymi, porównawczymi, terenowymi, etnograficznymi, performatywnymi i biograficznymi; pojęcia netografii, krytycznej analizy dyskursu i studium przypadku; metody gromadzenia i analizy danych; rodzaje i sposoby wykorzystania obserwacji; typy wywiadów badawczych; analizę dokumentów, treści, tekstową, konwersacyjną, dyskursu i audiowizualną; narzędzia badawcze; zagadnienia związane z konstruowaniem kwestionariuszy, skal pomiarowych, testów pedagogicznych, arkuszy obserwacji i narzędzi socjometrycznych; różne kryteria jakości badań naukowych, a także zagadnienia: reprezentatywności, trafności, rzetelności, wiarygodności, transparentności, autentyczności, triangulacji perspektyw teoretycznych, metod badawczych i źródeł danych, możliwości uogólnienia i transferu rezultatów badawczych; zasady i technikę przygotowywania prac naukowych.

Umiejętności (potrafi): rozróżniać orientacje metodologiczne w badaniach naukowych w zakresie pedagogiki, formułować cele i problemy badawcze, stosować dobór adekwatnych metod i technik, konstruować narzędzia badawcze, opracowywać, prezentować i interpretować wyniki badań, wyciągać wnioski, wskazywać kierunki dalszych badań w obrębie wybranego zakresu pedagogiki specjalnej; dokonać analizy i interpretacji wyników badań oraz sformułować wnioski pedagogiczne z przeprowadzonych badań; stosować technikę pracy naukowej.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): doceniania tradycji i dorobku badań naukowych w zakresie pedagogiki specjalnej oraz ich kontynuacji i poszerzania o nowe obszary i procedury badawcze; przestrzegania etyki badań naukowych; stosowania etycznych norm w pracy badawczej.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia.

G.1.3. Strategia badań jakościowych

Cel kształcenia: przygotowanie do projektowania i prowadzenia badań z wykorzystaniem strategii jakościowych.

Treści merytoryczne: badania jakościowe w pedagogice; proces badawczy w badaniach jakościowych - specyfika i przebieg; teoria i jej miejsce w badaniach jakościowych; zasady projektowania badań jakościowych; logika i metody doboru próby, gromadzenie danych w wybranych strategiach badań jakościowych (wywiady narracyjne, etnografia wizualna, badania w działaniu, zogniskowane wywiady grupowe, metodologia teorii ugruntowanej); przygotowanie danych terenowych do analizy - transkrypcja jako działanie interpretacyjne; analizowanie danych jakościowych (w wybranych strategiach jakościowych); prowadzenie komputerowo wspomaganą analizy danych jakościowych; pisanie raportu, łączenie w całość elementów analizy; ewaluacja jakościowych badań w pedagogice; standardy etyczne w badaniach jakościowych.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): metodologię badań naukowych stosowanych w dziedzinach nauk humanistycznych i nauk społecznych, w szczególności zasady projektowania i prowadzenia badań naukowych w zakresie pedagogiki specjalnej, oraz postulat wieloparadygmatyczności; metodologiczne założenia i zasady oraz etyczne normy projektowania i realizacji badań naukowych w zakresie pedagogiki specjalnej; strukturę procesu badawczego w kontekście przyjętej strategii badań naukowych (strategie ilościowe, jakościowe i mieszane), zasady opracowania projektu badawczego, etapy badań naukowych, kryteria wyboru strategii badawczej, w tym cele badań, problemy i hipotezy badawcze, zmienne i związki między zmiennymi, konceptualizację, operacjonalizację zmiennych; strategie i techniki doboru próby badawczej, definiowanie przypadku badawczego; rodzaje i typy badań naukowych, w tym opisowe, diagnostyczne, wyjaśniające, weryfikacyjne, projektujące, porównawcze, eksperymentalne, quasi-eksperymentalne i sondażowe; metody indeksacji, pomiaru i rodzaje skal pomiarowych; zagadnienia związane z badaniami ewaluacyjnymi, panelowymi, socjometrycznymi, porównawczymi, terenowymi, etnograficznymi, performatywnymi i biograficznymi; pojęcia netografii, krytycznej analizy dyskursu i studium przypadku; metody gromadzenia i analizy danych; rodzaje i sposoby wykorzystania obserwacji; typy wywiadów badawczych; analizę dokumentów, treści, tekstową, konwersacyjną, dyskursu i audiowizualną; narzędzia badawcze; zagadnienia związane z konstruowaniem kwestionariuszy, skal pomiarowych, testów pedagogicznych, arkuszy obserwacji i narzędzi socjometrycznych; różne kryteria jakości badań naukowych, a także zagadnienia: reprezentatywności, trafności, rzetelności, wiarygodności, transparentności, autentyczności, triangulacji perspektyw teoretycznych, metod badawczych i źródeł danych, możliwości uogólnienia i transferu rezultatów badawczych; zasady i technikę przygotowywania prac naukowych.

Umiejętności (potrafi): rozróżniać orientacje metodologiczne w badaniach naukowych w zakresie pedagogiki, formułować cele i problemy badawcze, stosować dobór adekwatnych metod i technik, konstruować narzędzia badawcze, opracowywać, prezentować i interpretować wyniki badań, wyciągać wnioski, wskazywać kierunki dalszych badań w obrębie wybranego zakresu pedagogiki specjalnej; dokonać analizy i interpretacji wyników badań oraz sformułować wnioski pedagogiczne z przeprowadzonych badań; stosować technikę pracy naukowej.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): doceniania tradycji i dorobku badań naukowych w zakresie pedagogiki specjalnej oraz ich kontynuacji i poszerzania o nowe obszary i procedury badawcze; przestrzegania etyki badań naukowych; stosowania etycznych norm w pracy badawczej.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia.

G.1.4. Warsztat proseminaryjny

Cel kształcenia: przygotowanie do samodzielnego i etycznego projektowania oraz realizacji badań naukowych w obszarze pedagogiki specjalnej, z uwzględnieniem filozoficznych, metodologicznych i kulturowych podstaw nauk humanistycznych i nauk społecznych przygotowujących do samodzielnej

pracy badawczej, integrując wiedzę metodologiczną z praktycznymi umiejętnościami badawczymi oraz kształtując etyczną i odpowiedzialną postawę przyszłego badacza w pedagogice specjalnej.

Treści merytoryczne: paradygmaty badawcze i strategie badań naukowych; wieloparadygmatyczność w pedagogice specjalnej – znaczenie i konsekwencje metodologiczne; orientacje metodologiczne w badaniach pedagogicznych; zasady projektowania i prowadzenia badań empirycznych; problematyka badań naukowych; metody, techniki i narzędzia badawcze; projekt badawczy; prowadzenie badań empirycznych; analiza i interpretacja wyników badań; Sposoby prezentacji wyników badań naukowych; etyka badań naukowych.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): metodologię badań naukowych stosowanych w dziedzinach nauk humanistycznych i nauk społecznych, w szczególności zasady projektowania i prowadzenia badań naukowych w zakresie pedagogiki specjalnej, oraz postulat wieloparadygmatyczności; metodologiczne założenia i zasady oraz etyczne normy projektowania i realizacji badań naukowych w zakresie pedagogiki specjalnej; filozoficzne, metodologiczne i kulturowe podstawy badań społecznych i edukacyjnych, w tym koncepcje wiedzy, pojęcia nauki i statusu wiedzy naukowej; społeczno-kulturowe uwarunkowania badań naukowych; nurty filozoficzne, paradygmaty badawcze i strategie badań naukowych oraz znaczenie i sposoby budowania teorii w badaniach naukowych; sposoby prezentacji wyników badań naukowych oraz zasady przygotowania i opracowania różnych rodzajów tekstów naukowych; podstawowe zasady przeprowadzania badań naukowych, dylematy i wybory etyczne na różnych etapach procesu badawczego, problematykę zaangażowania uczestników badań; społeczno-polityczny kontekst badań społecznych; zagadnienie prezentacji wyników badań w przestrzeni publicznej; pojęcie plagiatu w pracy badawczej; zasady i technikę przygotowywania prac naukowych.

Umiejętności (potrafi): rozróżniać orientacje metodologiczne w badaniach naukowych w zakresie pedagogiki, formułować cele i problemy badawcze, stosować dobór adekwatnych metod i technik, konstruować narzędzia badawcze, opracowywać, prezentować i interpretować wyniki badań, wyciągać wnioski, wskazywać kierunki dalszych badań w obrębie wybranego zakresu pedagogiki specjalnej; współpracować z członkami zespołów badawczych na każdym etapie projektowania i realizacji badań naukowych; przygotować projekt badawczy z zastosowaniem różnych strategii badań, w tym ilościowych, jakościowych lub mieszanych; opracować scenariusze badawcze i dyspozycje do badań jakościowych oraz narzędzia do badań ilościowych; dobrać metody, techniki i narzędzia do celu badań ilościowych; dokonać analizy i interpretacji wyników badań oraz sformułować wnioski pedagogiczne z przeprowadzonych badań; zastosować wiedzę i umiejętności metodologiczne w projekcie badawczym; wybrać strategię badawczą, sformułować cel i przedmiot badań, opracować metody i techniki badań, sformułować problematykę badań, przygotować narzędzia badawcze, dobrać próbę badawczą, teren i wyznaczyć przebieg badań; stosować technikę pracy naukowej; prowadzić badania empiryczne oraz dokonać analizy wyników tych badań; przeprowadzić proces wnioskowania i zaprezentować wyniki badań.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): doceniania tradycji i dorobku badań naukowych w zakresie pedagogiki specjalnej oraz ich kontynuacji i poszerzania o nowe obszary i procedury badawcze; przestrzegania etyki badań naukowych; stosowania etycznych norm w pracy badawczej.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

G.1.5. Specyfika badań w pedagogice specjalnej

Cel kształcenia: poznanie specyfiki projektowania i realizacji badań w obszarze pedagogiki specjalnej.

Treści merytoryczne: specyfika badań naukowych nad dziećmi i młodzieżą oraz osobami dorosłymi z niepełnosprawnościami; metodologiczne założenia, zasady i normy etyczne przy projektowaniu i realizacji badań naukowych w zakresie pedagogiki specjalnej; społeczno-kulturowe uwarunkowania badań naukowych w pedagogice specjalnej; perspektywa emic i etic w podejściu badacza w pedagogice specjalnej; osoby z niepełnosprawnościami we współczesnych badaniach naukowych; badania włączające z udziałem osób z niepełnosprawnościami.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): metodologię badań naukowych stosowanych w dziedzinach nauk humanistycznych i nauk społecznych, w szczególności zasady projektowania i prowadzenia badań

naukowych w zakresie pedagogiki specjalnej, oraz postulat wieloparadygmatyczności; metodologiczne założenia i zasady oraz etyczne normy projektowania i realizacji badań naukowych w zakresie pedagogiki specjalnej; filozoficzne, metodologiczne i kulturowe podstawy badań społecznych i edukacyjnych, w tym koncepcje wiedzy, pojęcia nauki i statusu wiedzy naukowej; społeczno-kulturowe uwarunkowania badań naukowych; nurty filozoficzne, paradygmaty badawcze i strategie badań naukowych oraz znaczenie i sposoby budowania teorii w badaniach naukowych; specyfikę badań naukowych nad dziećmi i młodzieżą oraz osobami dorosłymi z niepełnosprawnościami; sposoby prezentacji wyników badań naukowych oraz zasady przygotowania i opracowania różnych rodzajów tekstów naukowych.

Umiejętności (potrafi): rozróżniać orientacje metodologiczne w badaniach naukowych w zakresie pedagogiki, formułować cele i problemy badawcze, stosować dobór adekwatnych metod i technik, konstruować narzędzia badawcze, opracowywać, prezentować i interpretować wyniki badań, wyciągać wnioski, wskazywać kierunki dalszych badań w obrębie wybranego zakresu pedagogiki specjalnej; dokonać analizy i interpretacji wyników badań oraz sformułować wnioski pedagogiczne z przeprowadzonych badań; stosować technikę pracy naukowej.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): doceniania tradycji i dorobku badań naukowych w zakresie pedagogiki specjalnej oraz ich kontynuacji i poszerzania o nowe obszary i procedury badawcze; przestrzegania etyki badań naukowych; stosowania etycznych norm w pracy badawczej.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady.

VIII - INNE WYMAGANIA

1.1. Ergonomia

Cel kształcenia: zdobycie wiedzy w zakresie ergonomii, zasad dopasowania techniki do zasad różnych form aktywności zawodowej człowieka oraz kształtowanie postaw odpowiedzialności i priorytetu zdrowia i życia ludzi.

Treści merytoryczne: ergonomia jako interdyscyplinarna dziedzina wiedzy – współczesne kierunki rozwoju i zastosowania praktyczne; kierunki badawcze współczesnej ergonomii; zaawansowana ergonomia stanowiska pracy: analiza obciążeń fizycznych i psychicznych, ergonomia poznawcza, stres i zmęczenie, organizacja czasu pracy; materialne i niematerialne środowisko pracy; ergonomia pracy siedzącej i stojącej w kontekście długotrwałej aktywności zawodowej; skutki zdrowotne, społeczne i organizacyjne błędów ergonomicznych oraz metody ich ograniczania; ergonomia jako element zarządzania bezpieczeństwem i jakością pracy.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): pojęcia, metody i narzędzia ergonomii stosowane w analizie i projektowaniu środowiska pracy; złożone zależności między człowiekiem, techniką i organizacją pracy.

Umiejętności (potrafi): samodzielnie rozwijać wiedzę oraz umiejętności pedagogiczne z wykorzystaniem różnych źródeł, w tym obcojęzycznych, i technologii; reagować na zagrożenia wynikające z wadliwych rozwiązań i nieprawidłowości zakresie jakości ergonomicznej.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): posługiwania się uniwersalnymi zasadami i normami etycznymi w działalności zawodowej, kierując się szacunkiem dla każdego człowieka; dokonania analizy własnej wiedzy z zakresu nauk społecznych w obszarze ergonomii.

Forma prowadzenia zajęć: kurs z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość.

1.2. Etykieta

Cel kształcenia: pogłębienie wiedzy dotyczącej wybranych zasad savoir-vivre'u; wprowadzenie w elementy protokołu dyplomatycznego.

Treści merytoryczne: zagadnienia dotyczące zasad savoir-vivre'u i ceremoniału dyplomatycznego; zasady etykiety oraz precedencji; precedencja w biznesie; etykieta akademicka – tytułowanie, zasady korespondencji służbowej; dresscode w biznesie; zasady przedstawiania.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): procesy komunikowania interpersonalnego i społecznego oraz ich prawidłowości i zakłócenia; zasady rządzące interpersonalnymi relacjami w życiu prywatnym oraz relacjach zawodowych.

Umiejętności (potrafi): poprawnie posługiwać się językiem polskim oraz poprawnie i adekwatnie do wieku uczniów posługiwać się specjalistyczną terminologią; posługiwać się aparatem mowy zgodnie

z zasadami emisji głosu; stosować zasady etykiety i kurtuazji w życiu społecznym i zawodowym; współdziałać i pracować w grupie, przyjmując w niej różne role.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): posługiwania się uniwersalnymi zasadami i normami etycznymi w działalności zawodowej, kierując się szacunkiem dla każdego człowieka; budowania relacji opartej na wzajemnym zaufaniu między wszystkimi podmiotami procesu wychowania i kształcenia, w tym rodzicami lub opiekunami uczniów, oraz włączania ich w działania sprzyjające efektywności edukacyjnej; dostrzegania wagi zasad etykiety w relacjach interpersonalnych; reprezentowania postawy otwartej wobec odmiennych zjawisk, przekonań i sądów oraz zachowania otwartości na poglądy innych ludzi.

Forma prowadzenia zajęć: kurs z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość.

1.3. Ochrona własności intelektualnej

Cel kształcenia: pogłębienie wiedzy z zakresu ochrony własności intelektualnej oraz rozwinięcie umiejętności interpretowania i stosowania przepisów prawa autorskiego i prawa własności przemysłowej w złożonych sytuacjach zawodowych i naukowych; przygotowanie świadomego, odpowiedzialnego i zgodnego z prawem zarządzania własnością intelektualną w działalności akademickiej, badawczej i zawodowej.

Treści merytoryczne: pojęcie ochrony własności intelektualnej; pojęcie prawa autorskiego; przedmioty ochrony własności intelektualnej; podmioty praw własności intelektualnej oraz zakres ich uprawnień i odpowiedzialności; ochrona własności intelektualnej w działalności naukowej i dydaktycznej (plagiat, autoplagiat, cytowanie, open access); naruszenia praw własności intelektualnej oraz środki ochrony prawnej.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): zasady ochrony własności intelektualnej; pojęcia związane z ochroną prawną własności intelektualnej.

Umiejętności (potrafi): samodzielnie rozwijać wiedzę oraz umiejętności pedagogiczne z wykorzystaniem różnych źródeł, w tym obcojęzycznych, i technologii; interpretować i stosować przepisy dotyczące ochrony własności intelektualnej; prawidłowo korzystać z cudzych utworów w działalności naukowej i zawodowej, z uwzględnieniem zasad cytowania.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): profesjonalizmu, refleksji na tematy etyczne i przestrzegania zasad etyki zawodowej.

Forma prowadzenia zajęć: kurs z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość.

1.4. Szkolenie w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy

Cel kształcenia: zapoznanie z informacjami na temat ogólnych zasad postępowania w razie wypadku podczas nauki i w sytuacjach zagrożeń, okoliczności i przyczyn wypadków; zasad udzielania pierwszej pomocy w razie wypadku, jak również wskazanie potencjalnych zagrożeń, które mogą wystąpić w środowisku uniwersyteckim.

Treści merytoryczne: system bezpieczeństwa i higieny pracy – cele, zadania i znaczenie w środowisku akademickim i zawodowym; podstawy prawne BHP: aktualne regulacje prawne, obowiązki i odpowiedzialność uczestników procesu pracy i kształcenia; identyfikacja, analiza i ocena zagrożeń dla życia i zdrowia w środowisku uniwersyteckim i przyszłym środowisku pracy (czynniki niebezpieczne, szkodliwe i uciążliwe); metody zapobiegania zagrożeniom oraz zasady doboru środków ochrony zbiorowej i indywidualnej; organizacja bezpiecznego postępowania w sytuacjach kryzysowych (wypadek, pożar, ewakuacja, zagrożenia środowiskowe); zasady udzielania pierwszej pomocy przedmedycznej – procedury, wyposażenie apteczki, odpowiedzialność prawna.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): zasady udzielania pierwszej pomocy; zagrożenia w środowisku pracy, techniczne bezpieczeństwo pracy, zasady postępowania w razie wypadku podczas nauki i w sytuacjach zagrożeń, okoliczności i przyczyn wypadków, zasady udzielania pierwszej pomocy w razie wypadku.

Umiejętności (potrafi): samodzielnie rozwijać wiedzę oraz umiejętności pedagogiczne z wykorzystaniem różnych źródeł, w tym obcojęzycznych, i technologii; identyfikować zagrożenia, prawidłowo postępować z materiałami niebezpiecznymi i szkodliwymi dla zdrowia; posługiwać się środkami ochrony indywidualnej i środkami ratunkowymi; udzielać pierwszej pomocy.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): komunikowania się i współpracy z otoczeniem oraz aktywnego uczestnictwa w grupach i organizacjach realizujących działania edukacyjne, rehabilitacyjne, terapeutyczne i resocjalizacyjne; zachowania ostrożności w postępowaniu z materiałami niebezpiecznymi i szkodliwymi dla zdrowia, dbania o przestrzeganie zasad BHP przez siebie i swoich kolegów, wykazania odpowiedzialności za bezpieczeństwo i higienę pracy w swoim otoczeniu, angażowania się w podejmowanie czynności ratunkowych.

Forma prowadzenia zajęć: kurs z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość.

PLAN STUDIÓW
KIERUNKU PEDAGOGIKA SPECJALNA
W ZAKRESIE: EDUKACJA I REHABILITACJA OSÓB Z NIEPEŁNOSPRAWNOŚCIĄ INTELEKTUALNĄ

Obowiązuje od cyklu: 2026 Z

Poziom studiów: studia jednolite magisterskie

Profil kształcenia: ogólnoakademicki

Forma studiów: stacjonarne

Liczba semestrów: 10

Dziedzina/y nauki/dyscyplina/y naukowa/e lub artystyczna/e: dziedzina nauk społecznych, dyscypliny naukowe: pedagogika, psychologia

Rok studiów: 1, semestr: 1

Lp.		Nazwa przedmiotu/grupy zajęć	Semestr	Liczba punktów ECTS	Punkty ECTS za zajęcia praktyczne	Forma zaliczenia	Status przedmiotu: obligatoryjny lub fakultatywny	Liczba godzin realizowanych z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego lub innej osoby prowadzącej zajęcia				praktyka	praca dyplomowa
								ogółem zajęcia dydaktyczne	wykład	ćwiczenia	inne		
Grupa treści													
I - A. KSZTAŁCENIE OGÓLNE													
1	A.1.3.	Nurty współczesnej filozofii	1	2,00	0,50	zal. oc.	o	30	15	15	2	0	0
2	A.1.1.	Nurty współczesnej socjologii	1	3,00	0,50	zal. oc.	o	30	15	15	2	0	0
3	A.1.4.	Przedmiot ogólnouczeniiany I	1	2,00	0,00	zal. oc.	f	30	30	0	1	0	0
4	A.1.2.	Socjologia edukacji	1	3,00	0,50	zal. oc.	o	30	15	15	2	0	0
5	A.1.5	Wychowanie fizyczne 1	1	0,00	0,00	zal. oc.	o	30	0	30	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)				10,00	1,50	x	x	150	75	75	7	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				x	1,50	x	x	45	0	45	6	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)				2,00	0,00	x	x	30	30	0	1	0	0

II - B. PRZYGOTOWANIE PSYCHOLOGICZNO-PEDAGOGICZNE													
1	B.1.1.	Psychologia ogólna	1	4,00	0,60	egz.	o	45	30	15	4	0	0
2	B.2.3.	Pedagogika ogólna	1	2,00	0,00	zal. oc.	o	30	30	0	2	0	0
3	B.2.5.	Pedagogika społeczna	1	2,00	0,60	zal. oc.	o	30	15	15	2	0	0
4	B.2.2.	Teoretyczne podstawy kształcenia	1	2,00	0,60	zal. oc.	o	30	15	15	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)				10,00	1,80	x	x	135	90	45	10	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				x	1,80	x	x	45	0	45	8	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
III - C. KSZTAŁCENIE KIERUNKOWE													
1	C.1.18.	Język obcy 1	1	2,00	1,00	zal. oc.	f	30	0	30	1	0	0
2	C.1.2.	Pedagogika specjalna	1	2,00	0,60	egz.	o	45	30	15	4	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)				4,00	1,60	x	x	75	30	45	5	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				x	1,60	x	x	45	0	45	5	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)				2,00	1,00	x	x	30	0	30	1	0	0
IV - D. EDUKACJA WŁĄCZAJĄCA													
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				x	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
V - E. PRZYGOTOWANIE W POSZCZEGÓLNYCH ZAKRESACH PEDAGOGIKI SPECJALNEJ													
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				x	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
VI - F. WSPARCIE WARSZTATU PRACY PEDAGOGA SPECJALNEGO													
1	F.3.1	Pierwsza pomoc	1	1,00	0,60	zal. oc.	o	15	0	15	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)				1,00	0,60	x	x	15	0	15	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				x	0,60	x	x	15	0	15	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
VII - G. METODOLOGIA BADAŃ NAUKOWYCH													
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				x	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0

VIII – INNE WYMAGANIA													
1	1.2.	Etykieta	1	0,50	0,00	zal.	o	4	4	0	0	0	0
2	1.4.	Szkolenie w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy	1	0,50	0,00	zal.	o	4	4	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)				1,00	0,00	x	x	8	8	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				x	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. w semestrze 1				26,00	5,50	x	x	383	203	180	24	0	0

Rok studiów: 1, semestr: 2

Lp.		Nazwa przedmiotu/grupy zajęć	Semestr	Liczba punktów ECTS	Punkty ECTS za zajęcia praktyczne	Forma zaliczenia	Status przedmiotu: obligatoryjny lub fakultatywny	Liczba godzin realizowanych z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego lub innej osoby prowadzącej zajęcia				praktyka	praca dyplomowa
								ogółem zajęcia dydaktyczne	wykład	ćwiczenia	inne		
Grupa treści													
I - A. KSZTAŁCENIE OGÓLNE													
1	A.1.4.	Przedmiot ogólnouczelniany II	2	2,00	0,00	zal. oc.	f	30	30	0	1	0	0
2	A.1.6.	Wychowanie fizyczne 2	2	0,00	0,00	zal. oc.	o	30	0	30	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)				2,00	0,00	x	x	60	30	30	1	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				x	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)				2,00	0,00	x	x	30	30	0	1	0	0
II - B. PRZYGOTOWANIE PSYCHOLOGICZNO-PEDAGOGICZNE													
1	B.1.2.	Psychologia rozwoju i osobowości	2	4,00	0,60	egz.	o	45	30	15	4	0	0
2	B.2.1.	Historia wychowania i myśli pedagogicznej	2	2,00	0,00	egz.	o	15	15	0	4	0	0
3	B.3.1.	Praktyka śródroczna - do grupy przedmiotów z zakresu przygotowania psychologiczno-pedagogicznego	2	3,00	1,20	zal. oc.	o	30	0	30	2	0	0

Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)				9,00	1,80	x	x	90	45	45	10	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				x	1,80	x	x	45	0	45	6	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
III - C. KSZTAŁCENIE KIERUNKOWE													
1	C.1.13.	Alternatywne trendy w edukacji	2	1,50	1,20	zal. oc.	o	30	0	30	2	0	0
2	C.1.1.	Historia kształcenia specjalnego	2	1,00	0,00	egz.	o	15	15	0	4	0	0
3	C.1.19.	Język obcy 2	2	2,00	1,00	zal. oc.	f	30	0	30	1	0	0
4	C.1.9.	Podstawy komunikacji w wychowaniu	2	1,50	1,20	zal. oc.	o	30	0	30	2	0	0
5	C.1.5	Podstawy logopedii	2	1,00	0,00	zal. oc.	o	15	15	0	2	0	0
6	C.2.3.	Psychoprofilaktyka w przestrzeni szkolnej	2	3,00	1,20	zal. oc.	o	45	15	30	2	0	0
7	C.3.1.	Podstawowe problemy pedagogiki specjalnej	2	2,00	0,60	zal. oc.	o	30	15	15	2	0	0
8	C.3.5.	Problematyka niepełnosprawności w prawie polskim i międzynarodowym	2	1,00	0,00	zal. oc.	o	15	15	0	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)				13,00	5,20	x	x	210	75	135	17	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				x	5,20	x	x	135	0	135	9	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)				2,00	1,00	x	x	30	0	30	1	0	0
IV - D. EDUKACJA WŁĄCZAJĄCA													
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				x	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
V - E. PRZYGOTOWANIE W POSZCZEGÓLNYCH ZAKRESACH PEDAGOGIKI SPECJALNEJ													
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				x	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
VI - F. WSPARCIE WARSZTATU PRACY PEDAGOGA SPECJALNEGO													
1	F.1.1.	Emisja głosu	2	1,00	0,60	zal. oc.	o	15	0	15	2	0	0
2	F.4.1.	Technologie informacyjno-komunikacyjne	2	2,00	1,20	zal. oc.	o	30	0	30	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)				3,00	1,80	x	x	45	0	45	4	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				x	1,80	x	x	45	0	45	4	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
VII - G. METODOLOGIA BADAŃ NAUKOWYCH													
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0

Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				x	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
VIII - INNE WYMAGANIA													
1	1.1.	Ergonomia	2	0,25	0,00	zal.	o	2	2	0	0	0	0
2	1.3.	Ochrona własności intelektualnej	2	0,25	0,00	zal.	o	2	2	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)				0,50	0,00	x	x	4	4	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				x	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. w semestrze 2				27,50	8,80	x	x	409	154	255	32	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. na 1 roku studiów				53,50	14,30	x	x	792	357	435	56	0	0

Rok studiów: 2, semestr: 3

Lp.		Nazwa przedmiotu/grupy zajęć	Semestr	Liczba punktów ECTS	Punkty ECTS za zajęcia praktyczne	Forma zaliczenia	Status przedmiotu: obligatoryjny lub fakultatywny	Liczba godzin realizowanych z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego lub innej osoby prowadzącej zajęcia				praktyka	praca dyplomowa
								ogółem zajęcia dydaktyczn	wykład	ćwiczenia	inne		
Grupa treści													
I - A. KSZTAŁCENIE OGÓLNE													
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				x	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
II - B. PRZYGOTOWANIE PSYCHOLOGICZNO-PEDAGOGICZNE													
1	B.1.3.	Poradnictwo psychologiczno-pedagogiczne	3	4,00	1,20	zal. oc.	o	45	15	30	2	0	0
2	B.2.4.	Projektowanie pracy nauczyciela	3	4,00	1,20	egz.	o	45	15	30	4	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)				8,00	2,40	x	x	90	30	60	6	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				x	2,40	x	x	60	0	60	6	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0

III - C. KSZTAŁCENIE KIERUNKOW													
1	C.1.20.	Język obcy 3	3	2,00	1,00	zal. oc.	f	30	0	30	1	0	0
2	C.1.8.	Nowe ruchy społeczne i aktywizm osób z niepełnosprawnością	3	1,50	0,60	zal. oc.	o	30	15	15	2	0	0
3	C.1.6.	Podstawy prawne pracy pedagoga specjalnego	3	1,00	0,00	zal. oc.	o	15	15	0	2	0	0
4	C.2.2.	Psychologia kliniczna z psychopatologią dzieci i młodzieży	3	3,50	0,60	zal. oc.	o	45	30	15	2	0	0
5	C.3.2.	Pedagogika osób z niepełnosprawnością intelektualną	3	1,50	0,60	zal. oc.	o	30	15	15	2	0	0
6	C.3.7.	Podstawowe problemy pedagogiki osób w spektrum autyzmu	3	1,50	0,60	zal. oc.	o	30	15	15	2	0	0
7	C.3.8.	Podstawowe problemy pedagogiki leczniczej	3	1,50	0,60	zal. oc.	o	30	15	15	2	0	0
8	C.3.6.	Podstawowe problemy pedagogiki osób niedostosowanych społecznie	3	1,50	0,60	zal. oc.	o	30	15	15	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)				14,00	4,60	x	x	240	120	120	15	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				x	4,60	x	x	120	0	120	13	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)				2,00	1,00	x	x	30	0	30	1	0	0
IV - D. EDUKACJA WŁĄCZAJĄCA													
1	D.1.1.	Teorie edukacji integracyjnej i włączającej	3	8,00	1,20	egz.	o	60	30	30	4	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)				8,00	1,20	x	x	60	30	30	4	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				x	1,20	x	x	30	0	30	4	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
V - E. PRZYGOTOWANIE W POSZCZEGÓLNYCH ZAKRESACH PEDAGOGIKI SPECJALNEJ													
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				x	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
VI - F. WSPARCIE WARSZTATU PRACY PEDAGOGA SPECJALNEGO													
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				x	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
VII - G. METODOLOGIA BADAŃ NAUKOWYCH													
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				x	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
VIII - INNE WYMAGANIA													
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				x	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. w semestrze 3				30,00	8,20	x	x	390	180	210	25	0	0

Rok studiów: 2, semestr: 4

Lp.		Nazwa przedmiotu/grupy zajęć	Semestr	Liczba punktów ECTS	Punkty ECTS za zajęcia praktyczne	Forma zaliczenia	Status przedmiotu: obligatoryjny lub fakultatywny	Liczba godzin realizowanych z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego lub innej osoby prowadzącej zajęcia				praktyka	praca dyplomowa
								ogółem zajęcia dydaktyczne	wykład	ćwiczenia	inne		
Grupa treści													
I - A. KSZTAŁCENIE OGÓLNE													
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				x	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
II - B. PRZYGOTOWANIE PSYCHOLOGICZNO-PEDAGOGICZNE													
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				x	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
III - C. KSZTAŁCENIE KIERUNKOWE													
1	C.1.21.	Język obcy 4	4	2,00	1,00	egz.	f	30	0	30	1	0	0
2	C.1.7.	Podstawy prawne resocjalizacji	4	1,00	0,00	zal. oc.	o	15	15	0	2	0	0
3	C.1.10.	Wsparcie w pracy i doradztwo zawodowe osób z niepełnosprawnością	4	1,00	0,60	zal. oc.	o	15	0	15	2	0	0
4	C.2.1.	Psychologia rehabilitacji	4	3,00	0,60	zal. oc.	o	45	30	15	2	0	0
5	C.2.4.	Psychoonkologia	4	2,00	0,60	zal. oc.	o	30	15	15	2	0	0
6	C.3.3.	Podstawowe problemy tyflopedagogiki	4	1,50	0,60	zal. oc.	o	30	15	15	2	0	0
7	C.3.4.	Podstawowe problemy surdopedagogiki	4	1,50	0,60	zal. oc.	o	30	15	15	2	0	0
8	C.4.1.	Andragogika specjalna osób z niepełnosprawnością	4	2,00	0,60	zal. oc.	o	30	15	15	2	0	0
9	C.4.4.	Przedmiot do wyboru I	4	2,00	0,60	zal. oc.	f	30	15	15	2	0	0
10	C.5.1.	Dydaktyka specjalna	4	8,00	1,20	egz.	o	60	30	30	4	0	0

11	C.7.1.	Praktyka ciągła - do grupy przedmiotów z zakresu kształcenia kierunkowego	4	8,00	8,00	zal. oc.	o	0	0	0	2	60	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)				32,00	14,40	x	x	315	150	165	23	60	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				x	14,40	x	x	165	0	165	21	60	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)				4,00	1,60	x	x	60	15	45	3	0	0
IV - D. EDUKACJA WŁĄCZAJĄCA													
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				x	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
V - E. PRZYGOTOWANIE W POSZCZEGÓLNYCH ZAKRESACH PEDAGOGIKI SPECJALNEJ													
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				x	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
VI - F. WSPARCIE WARSZTATU PRACY PEDAGOGA SPECJALNEGO													
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				x	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
VII - G. METODOLOGIA BADAŃ NAUKOWYCH													
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				x	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
VIII - INNE WYMAGANIA													
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				x	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. w semestrze 4				32,00	14,40	x	x	315	150	165	23	60	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. na 2 roku studiów				62,00	22,60	x	x	705	330	375	48	60	0

Rok studiów: 3, semestr: 5

Lp.		Nazwa przedmiotu/grupy zajęć	Semestr	Liczba punktów ECTS	Punkty ECTS za zajęcia praktyczne	Forma zaliczenia	Status przedmiotu: obligatoryjny lub fakultatywny	Liczba godzin realizowanych z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego lub innej osoby prowadzącej zajęcia				praktyka	praca dyplomowa
								ogółem zajęcia dydaktyczne	wykład	ćwiczenia	inne		
Grupa treści													
I - A. KSZTAŁCENIE OGÓLNE													
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				x	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
II - B. PRZYGOTOWANIE PSYCHOLOGICZNO-PEDAGOGICZNE													
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				x	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
III - C. KSZTAŁCENIE KIERUNKOWE													
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				x	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
IV - D. EDUKACJA WŁĄCZAJĄCA													
1	D.2.1.	Diagnoza dla potrzeb zróżnicowanego wsparcia w edukacji - diagnoza potrzeb edukacyjnych i rozwojowych uczniów i kontekstu funkcjonowania	5	6,00	1,20	egz.	o	45	15	30	4	0	0
2	D.5.1.	Organizacja edukacji włączającej	5	6,00	1,20	egz.	o	60	30	30	4	0	0
3	D.6.1.	Praktyka ciągła - do grupy przedmiotów z zakresu edukacji włączającej I	5	2,50	2,50	zal. oc.	o	0	0	0	2	60	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)				14,50	4,90	x	x	105	45	60	10	60	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				x	4,90	x	x	60	0	60	10	60	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0

V - E. PRZYGOTOWANIE W POSZCZEGÓLNYCH ZAKRESACH PEDAGOGIKI SPECJALNEJ													
1	E.1I.4.	Zagadnienia z obszaru edukacji i rehabilitacji osób z niepełnosprawnością intelektualną	5	6,00	1,20	egz.	o	60	30	30	4	0	0
2	E.1I.13.	Potrzeby osób z niepełnosprawnością intelektualną w różnych okresach życia	5	4,00	0,60	zal. oc.	o	30	15	15	2	0	0
3	E.1I.11.	Psychologiczne aspekty edukacji i rehabilitacji osób z niepełnosprawnością intelektualną	5	4,00	0,60	zal. oc.	o	30	15	15	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)				14,00	2,40	x	x	120	60	60	8	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				x	2,40	x	x	60	0	60	8	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
VI - F. WSPARCIE WARSZTATU PRACY PEDAGOGA SPECJALNEGO													
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				x	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
VII - G. METODOLOGIA BADAŃ NAUKOWYCH													
1	G.1.1.	Metodologia badań społecznych	5	2,00	0,00	zal. oc.	o	15	15	0	2	0	0
2	G.1.2.	Strategia badań ilościowych ze statystyką	5	3,00	0,60	zal. oc.	o	30	15	15	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)				5,00	0,60	x	x	45	30	15	4	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				x	0,60	x	x	15	0	15	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
VIII - INNE WYMAGANIA													
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				x	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. w semestrze 5				33,50	7,90	x	x	270	135	135	22	60	0

Rok studiów: 3, semestr: 6

Lp.		Nazwa przedmiotu/grupy zajęć	Semestr	Liczba punktów ECTS	Punkty ECTS za zajęcia praktyczne	Forma zaliczenia	Status przedmiotu: obligatoryjny lub fakultatywny	Liczba godzin realizowanych z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego lub innej osoby prowadzącej zajęcia				praktyka	praca dyplomowa
								ogółem zajęcia dydaktyczne	wykład	ćwiczenia	inne		
Grupa treści													
I - A. KSZTAŁCENIE OGÓLNE													
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				x	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
II - B. PRZYGOTOWANIE PSYCHOLOGICZNO-PEDAGOGICZNE													
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				x	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
III - C. KSZTAŁCENIE KIERUNKOWE													
1	C.1.11.	Nowe media w edukacji i badaniach	6	1,50	1,20	zal. oc.	o	30	0	30	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)				1,50	1,20	x	x	30	0	30	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				x	1,20	x	x	30	0	30	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
IV - D. EDUKACJA WŁĄCZAJĄCA													
1	D.2.2.	Diagnoza szkoły jako środowiska wychowawczego	6	6,00	1,20	egz.	o	45	15	30	4	0	0
2	D.6.2.	Praktyka ciągła - do grupy przedmiotów z zakresu edukacji włączającej II	6	2,50	2,50	zal. oc.	o	0	0	0	2	60	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)				8,50	3,70	x	x	45	15	30	6	60	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				x	3,70	x	x	30	0	30	6	60	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0

V - E. PRZYGOTOWANIE W POSZCZEGÓLNYCH ZAKRESACH PEDAGOGIKI SPECJALNEJ													
1	E.II.5.	Miejsce ucznia z niepełnosprawnością intelektualną w systemach edukacji w Polsce i innych krajach	6	2,00	0,00	zal. oc.	o	15	15	0	2	0	0
2	E.II.10.	Podstawowe problemy pedagogiki osób z niepełnosprawnością wielozakresową	6	2,00	0,60	zal. oc.	o	30	15	15	2	0	0
3	E.II.8.	Podstawy rehabilitacji osób z niepełnosprawnością intelektualną	6	2,00	0,00	zal. oc.	o	15	15	0	2	0	0
4	E.II.14.	Projektowanie pracy z uczniem z niepełnosprawnością intelektualną	6	4,00	1,20	zal. oc.	o	45	15	30	2	0	0
5	E.II.1.	Współpraca z rodziną osoby z niepełnosprawnością intelektualną	6	4,00	1,20	egz.	o	45	15	30	4	0	0
6	E.II.3.	Metodyka pracy korekcyjno-kompensacyjnej	6	2,00	1,20	zal. oc.	o	30	0	30	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)				16,00	4,20	x	x	180	75	105	14	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				x	4,20	x	x	105	0	105	10	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
VI - F. WSPARCIE WARSZTATU PRACY PEDAGOGA SPECJALNEGO													
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				x	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
VII - G. METODOLOGIA BADAŃ NAUKOWYCH													
1	G.I.3.	Strategia badań jakościowych	6	3,00	0,60	zal. oc.	o	30	15	15	2	0	0
2	G.I.4.	Warsztat proseminaryjny	6	3,00	1,2	zal. oc.	o	30	0	30	2	0	0
3	G.I.5.	Specyfika badań w pedagogice specjalnej	6	2,00	0,00	zal. oc.	o	15	15	0	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)				8,00	1,80	x	x	75	30	45	6	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				x	1,80	x	x	45	0	45	4	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
VIII - INNE WYMAGANIA													
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				x	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. w semestrze 6				34,00	10,90	x	x	330	120	210	28	60	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. na 3 roku studiów				67,50	18,80	x	x	600	255	345	50	120	0

Rok studiów: 4, semestr: 7

Lp.		Nazwa przedmiotu/grupy zajęć	Semestr	Liczba punktów ECTS	Punkty ECTS za zajęcia praktyczne	Forma zaliczenia	Status przedmiotu: obligatoryjny lub fakultatywny	Liczba godzin realizowanych z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego lub innej osoby prowadzącej zajęcia				praktyka	praca dyplomowa
								ogółem zajęcia dydaktyczne	wykład	ćwiczenia	inne		
Grupa treści													
I - A. KSZTAŁCENIE OGÓLNE													
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				x	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
II - B. PRZYGOTOWANIE PSYCHOLOGICZNO-PEDAGOGICZNE													
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				x	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
III - C. KSZTAŁCENIE KIERUNKOWE													
1	C.1.22.	Seminarium magisterskie i praca dyplomowa 1	7	5,00	1,20	zal. oc.	f	30	0	30	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)				5,00	1,20	x	x	30	0	30	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				x	1,20	x	x	30	0	30	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)				5,00	1,20	x	x	30	0	30	2	0	0
IV - D. EDUKACJA WŁĄCZAJĄCA													
1	D.3.1.	Metodyka kształcenia w grupach zróżnicowanych na etapie wczesnej edukacji	7	4,00	1,20	egz.	o	45	15	30	4	0	0
2	D.3.3.	Metodyka nauczania i wychowania uczniów z niepełnosprawnością intelektualną w stopniu lekkim w edukacji włączającej	7	4,00	0,60	egz.	o	30	15	15	4	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)				8,00	1,80	x	x	75	30	45	8	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				x	1,80	x	x	45	0	45	8	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0

V - E. PRZYGOTOWANIE W POSZCZEGÓLNYCH ZAKRESACH PEDAGOGIKI SPECJALNEJ													
1	E.II.2.	Prawne aspekty funkcjonowania osób z niepełnosprawnością intelektualną	7	4,00	0,60	zal. oc.	o	45	30	15	2	0	0
2	E.II.3.	Wczesne wspomaganie rozwoju dziecka z niepełnosprawnością intelektualną	7	4,00	1,20	zal. oc.	o	45	15	30	2	0	0
3	E.2I.2.	Metodyka nauczania i wychowania osób z głębszą niepełnosprawnością intelektualną 1	7	4,00	0,60	zal. oc.	o	45	30	15	2	0	0
4	E.2I.5.	Metodyka nauczania uczniów z niepełnosprawnością intelektualną w stopniu lekkim w edukacji wczesnoszkolnej	7	4,00	1,20	egz.	o	45	15	30	4	0	0
5	E.2I.10.	Praktyka śródroczna - metodyka nauczania i wychowania osób z głębszą niepełnosprawnością intelektualną	7	2,00	0,60	zal. oc.	o	15	0	15	2	0	0
6	E.3I.1.	Praktyka ciągła - do grupy przedmiotów z zakresu I	7	2,50	2,50	zal. oc.	o	0	0	0	2	60	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)				20,50	6,70	x	x	195	90	105	14	60	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				x	6,70	x	x	105	0	105	14	60	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
VI - F. WSPARCIE WARSZTATU PRACY PEDAGOGA SPECJALNEGO													
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				x	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
VII - G. METODOLOGIA BADAŃ NAUKOWYCH													
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				x	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
VIII - INNE WYMAGANIA													
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				x	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. w semestrze 7				33,50	9,70	x	x	300	120	180	24	60	0

Rok studiów: 4, semestr: 8

Lp.		Nazwa przedmiotu/grupy zajęć	Semestr	Liczba punktów ECTS	Punkty ECTS za zajęcia praktyczne	Forma zaliczenia	Status przedmiotu: obligatoryjny lub fakultatywny	Liczba godzin realizowanych z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego lub innej osoby prowadzącej zajęcia				praktyka	praca dyplomowa
								ogółem zajęcia dydaktyczne	wykład	ćwiczenia	inne		
Grupa treści													
I - A. KSZTAŁCENIE OGÓLNE													
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				x	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
II - B. PRZYGOTOWANIE PSYCHOLOGICZNO-PEDAGOGICZNE													
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				x	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
III - C. KSZTAŁCENIE KIERUNKOWE													
1	C.1.12.	Diagnoza potrzeb i praca z uczniem wybitnie zdolnym	8	1,50	0,60	zal. oc.	o	30	15	15	2	0	0
2	C.1.23.	Seminarium magisterskie i praca dyplomowa 2	8	5,00	1,20	zal. oc.	f	30	0	30	2	0	0
3	C.4.2.	Self-adwokatura i empowerment osób z niepełnosprawnością intelektualną	8	4,00	1,20	egz.	o	45	15	30	4	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)				10,50	3,00	x	x	105	30	75	8	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				x	3,00	x	x	75	0	75	8	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)				5,00	1,20	x	x	30	0	30	2	0	0
IV - D. EDUKACJA WŁĄCZAJĄCA													
1	D.3.2.	Metodyka kształcenia w grupach zróżnicowanych w klasach starszych szkoły podstawowej i ponadpodstawowej	8	4,00	1,20	egz.	o	45	15	30	4	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)				4,00	1,20	x	x	45	15	30	4	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				x	1,20	x	x	30	0	30	4	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0

V - E. PRZYGOTOWANIE W POSZCZEGÓLNYCH ZAKRESACH PEDAGOGIKI SPECJALNEJ													
1	E.II.7.	Alternatywne formy komunikacji	8	2,00	1,20	zal. oc.	o	45	15	30	2	0	0
2	E.II.6.	Nauczyciel – wychowawca w pracy z osobami z niepełnosprawnościami	8	4,00	0,60	zal. oc.	o	45	30	15	2	0	0
3	E.2I.4.	Metodyka nauczania i wychowania osób z głębszą niepełnosprawnością intelektualną 2	8	4,00	1,20	zal. oc.	o	45	15	30	2	0	0
4	E.2I.6.	Organizacja i specyfika kształcenia uczniów z niepełnosprawnością intelektualną w stopniu lekkim na II i III etapie edukacyjnym	8	2,00	0,60	zal. oc.	o	30	15	15	2	0	0
5	E.2I.9.	Pedagogika zabawy	8	2,00	1,20	zal. oc.	o	30	0	30	2	0	0
6	E.3I.2.	Praktyka ciągła - do grupy przedmiotów z zakresu II	8	2,50	2,50	zal. oc.	o	0	0	0	2	60	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)				16,50	7,30	x	x	195	75	120	12	60	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				x	7,30	x	x	120	0	120	12	60	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
VI - F. WSPARCIE WARSZTATU PRACY PEDAGOGA SPECJALNEGO													
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				x	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
VII - G. METODOLOGIA BADAŃ NAUKOWYCH													
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				x	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
VIII - INNE WYMAGANIA													
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				x	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. w semestrze 8				31,00	11,50	x	x	345	120	225	24	60	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. na 4 roku studiów				64,50	21,20	x	x	645	240	405	48	120	0

Rok studiów: 5, semestr: 9

Lp.		Nazwa przedmiotu/grupy zajęć	Semestr	Liczba punktów ECTS	Punkty ECTS za zajęcia praktyczne	Forma zaliczenia	Status przedmiotu: obligatoryjny lub fakultatywny	Liczba godzin realizowanych z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego lub innej osoby prowadzącej zajęcia				praktyka	praca dyplomowa
								ogółem zajęcia dydaktyczne	wykład	ćwiczenia	inne		
Grupa treści													
I - A. KSZTAŁCENIE OGÓLNE													
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				x	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
II - B. PRZYGOTOWANIE PSYCHOLOGICZNO-PEDAGOGICZNE													
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				x	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
III - C. KSZTAŁCENIE KIERUNKOWE													
1	C.1.3.	Język migowy 1	9	1,50	1,20	zal. oc.	o	30	0	30	2	0	0
2	C.1.16.	Podstawy pracy socjoterapeutycznej	9	1,50	1,20	zal. oc.	o	30	0	30	2	0	0
3	C.1.17.	Profilaktyka agresji i przemocy z elementami socjoterapii	9	1,50	0,60	zal. oc.	o	30	15	15	2	0	0
4	C.1.24.	Seminarium magisterskie i praca dyplomowa 3	9	5,00	1,20	zal. oc.	f	30	0	30	2	0	0
5	C.1.14.	Sztuka występów publicznych	9	1,00	0,60	zal. oc.	o	15	0	15	2	0	0
6	C.4.5.	Przedmiot do wyboru II	9	2,00	0,60	zal. oc.	f	30	15	15	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)				12,50	5,40	x	x	165	30	135	12	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				x	5,40	x	x	135	0	135	12	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)				7,00	1,80	x	x	60	15	45	4	0	0

IV - D. EDUKACJA WŁĄCZAJĄCA													
1	D.4.1.	Programy wychowawcze w edukacji integracyjnej i włączającej	9	6,00	1,20	egz.	o	60	30	30	4	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)				6,00	1,20	x	x	60	30	30	4	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				x	1,20	x	x	30	0	30	4	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
V - E. PRZYGOTOWANIE W POSZCZEGÓLNYCH ZAKRESACH PEDAGOGIKI SPECJALNEJ													
1	E.1I.12.	Podstawy neurologii w rehabilitacji osób z niepełnosprawnością intelektualną	9	4,00	0,60	zal. oc.	o	45	30	15	2	0	0
2	E.2I.1.	Metodyka pracy z osobami z niepełnosprawnością sprzężoną i głęboką niepełnosprawnością intelektualną	9	5,00	1,20	egz.	o	60	30	30	4	0	0
3	E.2I.11.	Praktyka śródroczna - metodyka pracy z osobami z niepełnosprawnością sprzężoną	9	2,00	0,60	zal. oc.	o	15	0	15	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)				11,00	2,40	x	x	120	60	60	8	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				x	2,40	x	x	60	0	60	8	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
VI - F. WSPARCIE WARSZTATU PRACY PEDAGOGA SPECJALNEGO													
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				x	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
VII - G. METODOLOGIA BADAŃ NAUKOWYCH													
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				x	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
VIII - INNE WYMAGANIA													
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				x	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. w semestrze 9				29,50	9,00	x	x	345	120	225	24	0	0

Rok studiów: 5, semestr: 10

Lp.		Nazwa przedmiotu/grupy zajęć	Semestr	Liczba punktów ECTS	Punkty ECTS za zajęcia praktyczne	Forma zaliczenia	Status przedmiotu: obligatoryjny lub fakultatywny	Liczba godzin realizowanych z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego lub innej osoby prowadzącej zajęcia				praktyka	praca dyplomowa
								ogółem zajęcia dydaktyczne	wykład	ćwiczenia	inne		
Grupa treści													
I - A. KSZTAŁCENIE OGÓLNE													
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				x	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
II - B. PRZYGOTOWANIE PSYCHOLOGICZNO-PEDAGOGICZNE													
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				x	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
III - C. KSZTAŁCENIE KIERUNKOWE													
1	C.1.4.	Język migowy 2	10	1,00	0,60	zal. oc.	o	15	0	15	2	0	0
2	C.1.25.	Seminarium magisterskie i praca dyplomowa 4	10	5,00	1,20	zal. oc.	f	30	0	30	2	0	0
3	C.1.15.	Warsztaty umiejętności interpersonalnych	10	1,50	1,20	zal. oc.	o	30	0	30	2	0	0
4	C.4.3.	Seksualność osób z niepełnosprawnością	10	2,00	0,60	zal. oc.	o	30	15	15	2	0	0
5	C.6.1.	Diagnostyka w pedagogice specjalnej	10	8,00	1,20	egz.	o	60	30	30	4	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)				17,50	4,80	x	x	165	45	120	12	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				x	4,80	x	x	120	0	120	12	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)				5,00	1,20	x	x	30	0	30	2	0	0
IV - D. EDUKACJA WŁĄCZAJĄCA													
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0

Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				x	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
V - E. PRZYGOTOWANIE W POSZCZEGÓLNYCH ZAKRESACH PEDAGOGIKI SPECJALNEJ													
1	E.II.9.	Studia o niepełnosprawności	10	4,00	0,60	egz.	o	45	30	15	4	0	0
2	E.2I.8.	Warsztaty muzyczne	10	1,00	0,60	zal. oc.	o	15	0	15	2	0	0
3	E.2I.7.	Warsztaty plastyczne	10	2,00	1,20	zal. oc.	o	30	0	30	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)				7,00	2,40	x	x	90	30	60	8	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				x	2,40	x	x	60	0	60	8	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
VI - F. WSPARCIE WARSZTATU PRACY PEDAGOGA SPECJALNEGO													
1	F.2.1.	Kultura języka	10	2,00	1,20	zal. oc.	o	30	0	30	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)				2,00	1,20	x	x	30	0	30	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				x	1,20	x	x	30	0	30	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
VII - G. METODOLOGIA BADAŃ NAUKOWYCH													
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				x	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
VIII - INNE WYMAGANIA													
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				x	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. w semestrze 10				26,50	8,40	x	x	285	75	210	22	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. na 5 roku studiów				56,00	17,40	x	x	630	195	435	46	0	0

[illegible]

VI - F. WSPARCIE WARSZTATU PRACY PEDAGOGA SPECJALNEGO								
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)	6,00	3,60	90,00	0,00	90,00	8,00	0,00	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)	x	3,60	90,00	0,00	90,00	8,00	0,00	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0
VII - G. METODOLOGIA BADAŃ NAUKOWYCH								
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)	13,00	2,40	120,00	60,00	60,00	10,00	0,00	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)	x	2,40	60,00	0,00	60,00	6,00	0,00	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0
VIII - INNE WYMAGANIA								
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)	1,50	0,00	12,00	12,00	00,00	0,00	0,00	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)	x	0,00	00,00	0,00	00,00	0,00	0,00	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)	0,00	0,00	00,00	0,00	00,00	0,00	0,00	0

I	Punkty ECTS sumaryczne wskaźniki ilościowe, w tym zajęcia:	Punkty ECTS	
		Liczba	%
Ogółem - plan studiów		303,5	100,00
1	wymagające bezpośredniego udziału nauczyciela akademickiego lub innych osób prowadzących zajęcia	152,04	50,10
2	z zakresu nauk podstawowych	12,00	3,95
3	o charakterze praktycznym (laboratoryjne, projektowe, warsztatowe)	94,30	31,07
4	ogólnouczelniane lub realizowane na innym kierunku	13,50	4,45
5	zajęcia do wyboru - co najmniej 5% punktów ECTS	36,00	11,86
6	wymiar praktyk	21,00	6,92
7	zajęcia z wychowania fizycznego	-	-
8	zajęcia z języka obcego	8,00	2,64
9	przedmioty z dziedziny nauk humanistycznych lub nauk społecznych	301,50	99,34
10	zajęcia kształtujące umiejętności praktyczne (dotyczy profilu praktycznego)	-	-
11	zajęcia związane z prowadzoną w uczelni działalnością naukową w dyscyplinie/ach, do których przyporządkowano kierunek studiów (dotyczy profilu ogólnoakademickiego)	280,00	92,26
12	zajęcia z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość	1,50	0,49

II	Procentowy udział pkt ECTS dla każdej z dyscyplin naukowych w łącznej liczbie punktów ECTS	%
1	pedagogika	94
2	psychologia	6
	Ogółem	100

Przedmiot ogólnouczelniany I, II (z zakresu nauk humanistycznych), np.:

- 1 Zrównoważony rozwój. Perspektywa humanistyczno-społeczna
- 2 Nauka i kultura w epoce nowożytnej
- 3 Komunikacja interpersonalna

Przedmiot do wyboru I

- 1 Art Without Limits
- 2 Kultura i sztuka w świecie osób z niepełnosprawnościami

Przedmiot do wyboru II

- 1 All-Ability Sports
- 2 Sport bez ograniczeń

PLAN STUDIÓW
KIERUNKU PEDAGOGIKA SPECJALNA
W ZAKRESIE: EDUKACJA I TERAPIA OSÓB W SPEKTRUM AUTYZMU

Obowiązuje od cyklu: 2026Z

Poziom studiów: studia jednolite magisterskie

Profil kształcenia: ogólnoakademicki

Forma studiów: stacjonarne

Liczba semestrów: 10

Dziedzina/y nauki/dyscyplina/y naukowa/e lub artystyczna/e: dziedzina nauk społecznych, dyscypliny naukowe: pedagogika, psychologia

Rok studiów: 1, semestr: 1

Lp.		Nazwa przedmiotu/grupy zajęć	Semestr	Liczba punktów ECTS	Punkty ECTS za zajęcia praktyczne	Forma zaliczenia	Status przedmiotu: obligatoryjny lub fakultatywny	Liczba godzin realizowanych z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego lub innej osoby prowadzącej zajęcia				praktyka	praca dyplomowa
								ogółem zajęcia dydaktyczne	wykład	ćwiczenia	inne		
Grupa treści													
I - A. KSZTAŁCENIE OGÓLNE													
1	A.1.3.	Nurty współczesnej filozofii	1	2,00	0,50	zal. oc.	o	30	15	15	2	0	0
2	A.1.1.	Nurty współczesnej socjologii	1	3,00	0,50	zal. oc.	o	30	15	15	2	0	0
3	A.1.4.	Przedmiot ogólnouczeniiany I	1	2,00	0,00	zal. oc.	f	30	30	0	1	0	0
4	A.1.2.	Socjologia edukacji	1	3,00	0,50	zal. oc.	o	30	15	15	2	0	0
5	A.1.5.	Wychowanie fizyczne 1	1	0,00	0,00	zal. oc.	o	30	0	30	0	0	0

Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)					10,00	1,50	x	x	150	75	75	7	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)					x	1,50	x	x	45	0	45	6	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)					2,00	0,00	x	x	30	30	0	1	0	0
II - B. PRZYGOTOWANIE PSYCHOLOGICZNO-PEDAGOGICZNE														
1	B.1.1.	Psychologia ogólna	1	4,00	0,60	egz.	o	45	30	15	4	0	0	
2	B.2.3.	Pedagogika ogólna	1	2,00	0,00	zal. oc.	o	30	30	0	2	0	0	
3	B.2.5.	Pedagogika społeczna	1	2,00	0,60	zal. oc.	o	30	15	15	2	0	0	
4	B.2.2.	Teoretyczne podstawy kształcenia	1	2,00	0,60	zal. oc.	o	30	15	15	2	0	0	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)					10,00	1,80	x	x	135	90	45	10	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)					x	1,80	x	x	45	0	45	8	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)					0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
III - C. KSZTAŁCENIE KIERUNKOWE														
1	C.1.18.	Język obcy 1	1	2,00	1,00	zal. oc.	f	30	0	30	1	0	0	
2	C.1.2.	Pedagogika specjalna	1	2,00	0,60	egz.	o	45	30	15	4	0	0	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)					4,00	1,60	x	x	75	30	45	5	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)					x	1,60	x	x	45	0	45	5	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)					2,00	1,00	x	x	30	0	30	1	0	0
IV - D. EDUKACJA WŁĄCZAJĄCA														
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)					0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)					x	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)					0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
V - E. PRZYGOTOWANIE W POSZCZEGÓLNYCH ZAKRESACH PEDAGOGIKI SPECJALNEJ														
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)					0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)					x	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)					0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
VI - F. WSPARCIE WARSZTATU PRACY PEDAGOGA SPECJALNEGO														
1	F.3.1.	Pierwsza pomoc	1	1,00	0,60	zal. oc.	o	15	0	15	2	0	0	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)					1,00	0,60	x	x	15	0	15	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)					x	0,60	x	x	15	0	15	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)					0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
VII - G. METODOLOGIA BADAŃ NAUKOWYCH														

Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)					0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)					x	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)					0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
VIII - INNE WYMAGANIA														
1	1.2.	Etykieta	1	0,50	0,00	zal.	o	4	4	0	0	0	0	0
2	1.4.	Szkolenie w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy	1	0,50	0,00	zal.	o	4	4	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)					1,00	0,00	x	x	8	8	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)					x	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)					0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. w semestrze 1					26,00	5,50	x	x	383	203	180	24	0	0

Rok studiów: 1, semestr: 2

Lp.		Nazwa przedmiotu/grupy zajęć	Semestr	Liczba punktów ECTS	Punkty ECTS za zajęcia praktyczne	Forma zaliczenia	Status przedmiotu: obligatoryjny lub fakultatywny	Liczba godzin realizowanych z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego lub innej osoby prowadzącej zajęcia				praktyka	praca dyplomowa	
								ogółem zajęcia dydaktyczne	wykład	ćwiczenia	inne			
Grupa treści														
I - A. KSZTAŁCENIE OGÓLNE														
1	A.1.4.	Przedmiot ogólnouczelniany II	2	2,00	0,00	zal. oc.	f	30	30	0	1	0	0	
2	A.1.6.	Wychowanie fizyczne 2	2	0,00	0,00	zal. oc.	o	30	0	30	0	0	0	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)				2,00	0,00	x	x	60	30	30	1	0	0	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				x	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)				2,00	0,00	x	x	30	30	0	1	0	0	
II - B. PRZYGOTOWANIE PSYCHOLOGICZNO-PEDAGOGICZNE														
1	B.1.2.	Psychologia rozwoju i osobowości	2	4,00	0,60	egz.	o	45	30	15	4	0	0	

2	B.2.1.	Historia wychowania i myśli pedagogicznej	2	2,00	0,00	egz.	o	15	15	0	4	0	0
3	B.3.1.	Praktyka śródroczna - do grupy przedmiotów z zakresu przygotowania psychologiczno-pedagogicznego	2	3,00	1,20	zal. oc.	o	30	0	30	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)				9,00	1,80	x	x	90	45	45	10	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				x	1,80	x	x	45	0	45	6	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
III - C. KSZTAŁCENIE KIERUNKOWE													
1	C.1.13.	Alternatywne trendy w edukacji	2	1,50	1,20	zal. oc.	o	30	0	30	2	0	0
2	C.1.1.	Historia kształcenia specjalnego	2	1,00	0,00	egz.	o	15	15	0	4	0	0
3	C.1.19.	Język obcy 2	2	2,00	1,00	zal. oc.	f	30	0	30	1	0	0
4	C.1.9	Podstawy komunikacji w wychowaniu	2	1,50	1,20	zal. oc.	o	30	0	30	2	0	0
5	C.1.5.	Podstawy logopedii	2	1,00	0,00	zal. oc.	o	15	15	0	2	0	0
6	C.2.3.	Psychoprofilaktyka w przestrzeni szkolnej	2	3,00	1,20	zal. oc.	o	45	15	30	2	0	0
7	C.3.1.	Podstawowe problemy pedagogiki specjalnej	2	2,00	0,60	zal. oc.	o	30	15	15	2	0	0
8	C.3.5.	Problematyka niepełnosprawności w prawie polskim i międzynarodowym	2	1,00	0,00	zal. oc.	o	15	15	0	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)				13,00	5,20	x	x	210	75	135	17	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				x	5,20	x	x	135	0	135	9	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)				2,00	1,00	x	x	30	0	30	1	0	0
IV - D. EDUKACJA WŁĄCZAJĄCA													
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				x	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
V - E. PRZYGOTOWANIE W POSZCZEGÓLNYCH ZAKRESACH PEDAGOGIKI SPECJALNEJ													
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				x	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
VI - F. WSPARCIE WARSZTATU PRACY PEDAGOGA SPECJALNEGO													
1	F.1.1.	Emisja głosu	2	1,00	0,60	zal. oc.	o	15	0	15	2	0	0
2	F.4.1.	Technologie informacyjno-komunikacyjne	2	2,00	1,20	zal. oc.	o	30	0	30	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)				3,00	1,80	x	x	45	0	45	4	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				x	1,80	x	x	45	0	45	4	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0

VII - G. METODOLOGIA BADAŃ NAUKOWYCH													
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				x	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
VIII - INNE WYMAGANIA													
1	1.1.	Ergonomia	2	0,25	0,00	zal.	o	2	2	0	0	0	0
2	1.3.	Ochrona własności intelektualnej	2	0,25	0,00	zal.	o	2	2	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)				0,50	0,00	x	x	4	4	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				x	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. w semestrze 2				27,50	8,80	x	x	409	154	255	32	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. na 1 roku studiów				53,50	14,30	x	x	792	357	435	56	0	0

Rok studiów: 2, semestr: 3

Lp.		Nazwa przedmiotu/grupy zajęć	Semestr	Liczba punktów ECTS	Punkty ECTS za zajęcia praktyczne	Forma zaliczenia	Status przedmiotu: obligatoryjny lub fakultatywny	Liczba godzin realizowanych z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego lub innej osoby prowadzącej zajęcia				praktyka	praca dyplomowa
								ogółem zajęcia dydaktyczne	wykład	ćwiczenia	inne		
Grupa treści													
I - A. KSZTAŁCENIE OGÓLNE													
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				x	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
II - B. PRZYGOTOWANIE PSYCHOLOGICZNO-PEDAGOGICZNE													
1	B.1.3.	Poradnictwo psychologiczno-pedagogiczne	3	4,00	1,20	zal. oc.	o	45	15	30	2	0	0
2	B.2.4.	Projektowanie pracy nauczyciela	3	4,00	1,20	egz.	o	45	15	30	4	0	0

Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)				8,00	2,40	x	x	90	30	60	6	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				x	2,40	x	x	60	0	60	6	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
III - C. KSZTAŁCENIE KIERUNKOWE													
1	C.1.20.	Język obcy 3	3	2,00	1,00	zal. oc.	f	30	0	30	1	0	0
2	C.1.8.	Nowe ruchy społeczne i aktywizm osób z niepełnosprawnością	3	1,50	0,60	zal. oc.	o	30	15	15	2	0	0
3	C.1.6.	Podstawy prawne pracy pedagoga specjalnego	3	1,00	0,00	zal. oc.	o	15	15	0	2	0	0
4	C.2.2.	Psychologia kliniczna z psychopatologią dzieci i młodzieży	3	3,50	0,60	zal. oc.	o	45	30	15	2	0	0
5	C.3.2.	Pedagogika osób z niepełnosprawnością intelektualną	3	1,50	0,60	zal. oc.	o	30	15	15	2	0	0
6	C.3.7.	Podstawowe problemy pedagogiki osób w spektrum autyzmu	3	1,50	0,60	zal. oc.	o	30	15	15	2	0	0
7	C.3.8.	Podstawowe problemy pedagogiki leczniczej	3	1,50	0,60	zal. oc.	o	30	15	15	2	0	0
8	C.3.6.	Podstawowe problemy pedagogiki osób niedostosowanych społecznie	3	1,50	0,60	zal. oc.	o	30	15	15	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)				14,00	4,60	x	x	240	120	120	15	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				x	4,60	x	x	120	0	120	13	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)				2,00	1,00	x	x	30	0	30	1	0	0
IV - D. EDUKACJA WŁĄCZAJĄCA													
1	D.1.1.	Teorie edukacji integracyjnej i włączającej	3	8,00	1,20	egz.	o	60	30	30	4	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)				8,00	1,20	x	x	60	30	30	4	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				x	1,20	x	x	30	0	30	4	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
V - E. PRZYGOTOWANIE W POSZCZEGÓLNYCH ZAKRESACH PEDAGOGIKI SPECJALNEJ													
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				x	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
VI - F. WSPARCIE WARSZTATU PRACY PEDAGOGA SPECJALNEGO													
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				x	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
VII - G. METODOLOGIA BADAŃ NAUKOWYCH													
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				x	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0

VIII - INNE WYMAGANIA										
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)	0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)	x	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)	0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. w semestrze 3	30,00	8,20	x	x	390	180	210	25	0	0

Rok studiów: 2, semestr: 4

Lp.		Nazwa przedmiotu/grupy zajęć	Semestr	Liczba punktów ECTS	Punkty ECTS za zajęcia praktyczne	Forma zaliczenia	Status przedmiotu: obligatoryjny lub fakultatywny	Liczba godzin realizowanych z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego lub innej osoby prowadzącej zajęcia				praktyka	praca dyplomowa
								ogółem zajęcia dydaktyczne	wykład	ćwiczenia	inne		
Grupa treści													
I - A. KSZTAŁCENIE OGÓLNE													
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				x	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
II - B. PRZYGOTOWANIE PSYCHOLOGICZNO-PEDAGOGICZNE													
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				x	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
III - C. KSZTAŁCENIE KIERUNKOWE													
1	C.1.21.	Język obcy 4	4	2,00	1,00	egz.	f	30	0	30	1	0	0
2	C.1.7.	Podstawy prawne resocjalizacji	4	1,00	0,00	zal. oc.	o	15	15	0	2	0	0
3	C.1.10.	Wsparcie w pracy i doradztwo zawodowe osób z niepełnosprawnością	4	1,00	0,60	zal. oc.	o	15	0	15	2	0	0
4	C.2.1.	Psychologia rehabilitacji	4	3,00	0,60	zal. oc.	o	45	30	15	2	0	0

5	C.2.4.	Psychoonkologia	4	2,00	0,60	zal. oc.	o	30	15	15	2	0	0
6	C.3.3.	Podstawowe problemy tyflopedagogiki	4	1,50	0,60	zal. oc.	o	30	15	15	2	0	0
7	C.3.4.	Podstawowe problemy surdopedagogiki	4	1,50	0,60	zal. oc.	o	30	15	15	2	0	0
8	C.4.1.	Andragogika specjalna osób z niepełnosprawnością	4	2,00	0,60	zal. oc.	o	30	15	15	2	0	0
9	C.4.4.	Przedmiot do wyboru I	4	2,00	0,60	zal. oc.	f	30	15	15	2	0	0
10	C.5.1.	Dydaktyka specjalna	4	8,00	1,20	egz.	o	60	30	30	4	0	0
11	C.7.1.	Praktyka ciągła - do grupy przedmiotów z zakresu kształcenia kierunkowego	4	8,00	8,00	zal. oc.	o	0	0	0	2	60	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)				32,00	14,40	x	x	315	150	165	23	60	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				x	14,40	x	x	165	0	165	21	60	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)				4,00	1,60	x	x	60	15	45	3	0	0
IV - D. EDUKACJA WŁĄCZAJĄCA													
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				x	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
V - E. PRZYGOTOWANIE W POSZCZEGÓLNYCH ZAKRESACH PEDAGOGIKI SPECJALNEJ													
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				x	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
VI - F. WSPARCIE WARSZTATU PRACY PEDAGOGA SPECJALNEGO													
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				x	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
VII - G. METODOLOGIA BADAŃ NAUKOWYCH													
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				x	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
VIII - INNE WYMAGANIA													
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				x	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. w semestrze 4				32,00	14,40	x	x	315	150	165	23	60	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. na 2 roku studiów				62,00	22,60	x	x	705	330	375	48	60	0

Rok studiów: 3, semestr: 5

Lp.		Nazwa przedmiotu/grupy zajęć	Semestr	Liczba punktów ECTS	Punkty ECTS za zajęcia praktyczne	Forma zaliczenia	Status przedmiotu: obligatoryjny lub fakultatywny	Liczba godzin realizowanych z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego lub innej osoby prowadzącej zajęcia				praktyka	praca dyplomowa
								ogółem zajęcia	wykład	ćwiczenia	inne		
Grupa treści													
I - A. KSZTAŁCENIE OGÓLNE													
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				x	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
II - B. PRZYGOTOWANIE PSYCHOLOGICZNO-PEDAGOGICZNE													
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				x	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
III - C. KSZTAŁCENIE KIERUNKOWE													
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				x	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
IV - D. EDUKACJA WŁĄCZAJĄCA													
1	D.2.1.	Diagnoza dla potrzeb zróżnicowanego wsparcia w edukacji - diagnoza potrzeb edukacyjnych i rozwojowych uczniów i kontekstu funkcjonowania	5	6,00	1,20	egz.	o	45	15	30	4	0	0
2	D.5.1.	Organizacja edukacji włączającej	5	6,00	1,20	egz.	o	60	30	30	4	0	0
3	D.6.1.	Praktyka ciągła - do grupy przedmiotów z zakresu edukacji włączającej I	5	2,50	2,50	zal. oc.	o	0	0	0	2	60	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)				14,50	4,90	x	x	105	45	60	10	60	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				x	4,90	x	x	60	0	60	10	60	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0

V - E. PRZYGOTOWANIE W POSZCZEGÓLNYCH ZAKRESACH PEDAGOGIKI SPECJALNEJ													
1	E.1A.7.	Funkcjonowanie osób z zaburzeniami w spektrum autyzmu i jego uwarunkowania	5	5,00	1,20	zal. oc.	o	60	30	30	2	0	0
2	E.1A.8.	Medyczne podstawy zaburzeń w spektrum autyzmu	5	5,00	1,20	egz.	o	60	30	30	4	0	0
3	E.1A.5.	Psychologiczno-pedagogiczne podstawy wiedzy o zaburzeniach w spektrum autyzmu	5	4,00	0,60	egz.	o	45	30	15	4	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)				14,00	3,00	x	x	165	90	75	10	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				x	3,00	x	x	75	0	75	10	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
VI - F. WSPARCIE WARSZTATU PRACY PEDAGOGA SPECJALNEGO													
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				x	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
VII - G. METODOLOGIA BADAŃ NAUKOWYCH													
1	G.1.1.	Metodologia badań społecznych	5	2,00	0,00	zal. oc.	o	15	15	0	2	0	0
2	G.1.2.	Strategia badań ilościowych ze statystyką	5	3,00	0,60	zal. oc.	o	30	15	15	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)				5,00	0,60	x	x	45	30	15	4	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				x	0,60	x	x	15	0	15	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
VIII - INNE WYMAGANIA													
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				x	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. w semestrze 5				33,50	8,50	x	x	315	165	150	24	60	0

Rok studiów: 3, semestr: 6

Lp.		Nazwa przedmiotu/grupy zajęć	Semestr	Liczba punktów ECTS	Punkty ECTS za zajęcia praktyczne	Forma zaliczenia	Status przedmiotu: obligatoryjny lub fakultatywny	Liczba godzin realizowanych z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego lub innej osoby prowadzącej zajęcia				praktyka	praca dyplomowa
								ogółem zajęcia	wykład	ćwiczenia	inne		
Grupa treści													
I - A. KSZTAŁCENIE OGÓLNE													
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				x	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
II - B. PRZYGOTOWANIE PSYCHOLOGICZNO-PEDAGOGICZNE													
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				x	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
III - C. KSZTAŁCENIE KIERUNKOWE													
1	C.1.11.	Nowe media w edukacji i badaniach	6	1,50	1,20	zal. oc.	o	30	0	30	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)				1,50	1,20	x	x	30	0	30	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				x	1,20	x	x	30	0	30	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
IV - D. EDUKACJA WŁĄCZAJĄCA													
1	D.2.2.	Diagnoza szkoły jako środowiska wychowawczego	6	6,00	1,20	egz.	o	45	15	30	4	0	0
2	D.6.2.	Praktyka ciągła - do grupy przedmiotów z zakresu edukacji włączającej II	6	2,50	2,50	zal. oc.	o	0	0	0	2	60	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)				8,50	3,70	x	x	45	15	30	6	60	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				x	3,70	x	x	30	0	30	6	60	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0

V - E. PRZYGOTOWANIE W POSZCZEGÓLNYCH ZAKRESACH PEDAGOGIKI SPECJALNEJ													
1	E.1A.10.	Metody pedagogiczne w pracy z dziećmi z zaburzeniami w spektrum autyzmu	6	3,00	1,20	zal. oc.	o	45	15	30	2	0	0
2	E.1A.6.	Interdyscyplinarna diagnoza dziecka w spektrum autyzmu	6	6,00	1,20	egz.	o	60	30	30	4	0	0
3	E.2A.2.	Metody wspomagające rozwój osób w spektrum autyzmu	6	4,00	1,20	egz.	o	45	15	30	4	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)				13,00	3,60	x	x	150	60	90	10	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				x	3,60	x	x	90	0	90	10	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
VI - F. WSPARCIE WARSZTATU PRACY PEDAGOGA SPECJALNEGO													
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				x	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
VII - G. METODOLOGIA BADAŃ NAUKOWYCH													
1	G.1.3.	Strategia badań jakościowych	6	3,00	0,6	zal. oc.	o	30	15	15	2	0	0
2	G.1.4.	Warsztat proseminaryjny	6	3,00	1,2	zal. oc.	o	30	0	30	2	0	0
3	G.1.5.	Specyfika badań w pedagogice specjalnej	6	2,00	0,00	zal. oc.	o	15	15	0	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)				8,00	1,80	x	x	75	30	45	6	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				x	1,80	x	x	45	0	45	4	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
VIII - INNE WYMAGANIA													
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				x	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. w semestrze 6				31,00	10,30	x	x	300	105	195	24	60	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. na 3 roku studiów				64,50	18,80	x	x	615	270	345	48	120	0

Rok studiów: 4, semestr: 7

Lp.		Nazwa przedmiotu/grupy zajęć	Semestr	Liczba punktów ECTS	Punkty ECTS za zajęcia praktyczne	Forma zaliczenia	Status przedmiotu: obligatoryjny lub fakultatywny	Liczba godzin realizowanych z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego lub innej osoby prowadzącej zajęcia				praktyka	praca dyplomowa
								ogółem zajęcia dydaktyczne	wykład	ćwiczenia	inne		
Grupa treści													
I - A. KSZTAŁCENIE OGÓLNE													
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				x	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
II - B. PRZYGOTOWANIE PSYCHOLOGICZNO-PEDAGOGICZNE													
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				x	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
III - C. KSZTAŁCENIE KIERUNKOWE													
1	C.1.22	Seminarium magisterskie i praca dyplomowa 1	7	5,00	1,20	zal. oc.	f	30	0	30	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)				5,00	1,20	x	x	30	0	30	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				x	1,20	x	x	30	0	30	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)				5,00	1,20	x	x	30	0	30	2	0	0
IV - D. EDUKACJA WŁĄCZAJĄCA													
1	D.3.1.	Metodyka kształcenia w grupach zróżnicowanych na etapie wczesnej edukacji	7	4,00	1,20	egz.	o	45	15	30	4	0	0
2	D.3.3.	Metodyka nauczania i wychowania uczniów z niepełnosprawnością intelektualną w stopniu lekkim w edukacji włączającej	7	4,00	0,60	egz.	o	30	15	15	4	0	0

Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)				8,00	1,80	x	x	75	30	45	8	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				x	1,80	x	x	45	0	45	8	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
V - E. PRZYGOTOWANIE W POSZCZEGÓLNYCH ZAKRESACH PEDAGOGIKI SPECJALNEJ													
1	E.1A.1.	Metody aktywizujące w pracy z małym dzieckiem w spektrum autyzmu	7	2,00	0,60	zal. oc.	o	15	0	15	2	0	0
2	E.1A.3.	Terapia dzieci i młodzieży z zaburzeniami w spektrum autyzmu	7	4,00	0,60	zal. oc.	o	45	30	15	2	0	0
3	E.1A.4.	Zagadnienie mowy, języka i komunikacji osób z zaburzeniami w spektrum autyzmu	7	4,00	0,60	zal. oc.	o	45	30	15	2	0	0
4	E.2A.1.	Metodyka nauczania i wychowania uczniów w spektrum autyzmu	7	5,00	1,20	egz.	o	60	30	30	4	0	0
5	E.2A.5.	Praktyka śródroczna do przedmiotu metodyka nauczania i wychowania uczniów w spektrum autyzmu	7	3,00	1,20	zal. oc.	o	30	0	30	2	0	0
6	E.3A.1.	Praktyka ciągła - do grupy przedmiotów z zakresu I	7	2,50	2,50	zal. oc.	o	0	0	0	2	60	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)				20,50	6,70	x	x	195	90	105	14	60	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				x	6,70	x	x	105	0	105	14	60	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
VI - F. WSPARCIE WARSZTATU PRACY PEDAGOGA SPECJALNEGO													
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				x	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
VII - G. METODOLOGIA BADAŃ NAUKOWYCH													
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				x	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
VIII - INNE WYMAGANIA													
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				x	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. w semestrze 7				33,50	9,70	x	x	300	120	180	24	60	0

Rok studiów: 4, semestr: 8

Lp.		Nazwa przedmiotu/grupy zajęć	Semestr	Liczba punktów ECTS	Punkty ECTS za zajęcia praktyczne	Forma zaliczenia	Status przedmiotu: obligatoryjny lub fakultatywny	Liczba godzin realizowanych z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego lub innej osoby prowadzącej zajęcia				praktyka	praca dyplomowa
								ogółem zajęcia dydaktyczne	wykład	ćwiczenia	inne		
Grupa treści													
I - A. KSZTAŁCENIE OGÓLNE													
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				x	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
II - B. PRZYGOTOWANIE PSYCHOLOGICZNO-PEDAGOGICZNE													
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				x	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
III - C. KSZTAŁCENIE KIERUNKOWE													
1	C.1.12.	Diagnoza potrzeb i praca z uczniem wybitnie zdolnym	8	1,50	0,60	zal. oc.	o	30	15	15	2	0	0
2	C.1.23.	Seminarium magisterskie i praca dyplomowa 2	8	5,00	1,20	zal. oc.	f	30	0	30	2	0	0
3	C.4.2.	Self-adwokatura i empowerment osób z niepełnosprawnością intelektualną	8	4,00	1,20	egz.	o	45	15	30	4	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)				10,50	3,00	x	x	105	30	75	8	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				x	3,00	x	x	75	0	75	8	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)				5,00	1,20	x	x	30	0	30	2	0	0
IV - D. EDUKACJA WŁĄCZAJĄCA													
1	D.3.2.	Metodyka kształcenia w grupach zróżnicowanych w klasach starszych szkoły podstawowej i ponadpodstawowej	8	4,00	1,20	egz.	o	45	15	30	4	0	0

Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)				4,00	1,20	x	x	45	15	30	4	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				x	1,20	x	x	30	0	30	4	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
V - E. PRZYGOTOWANIE W POSZCZEGÓLNYCH ZAKRESACH PEDAGOGIKI SPECJALNEJ													
1	E.1A.11.	Rola socjalizacji i uspołecznienia dziecka w spektrum autyzmu	8	3,00	0,60	zal. oc.	o	30	15	15	2	0	0
2	E.1A.9.	Wsparcie psychopedagogiczne rodziny dziecka w spektrum autyzmu	8	3,00	0,60	zal. oc.	o	30	15	15	2	0	0
3	E.2A.3.	Metody wczesnej interwencji i stymulacji rozwoju	8	4,00	1,20	egz.	o	45	15	30	4	0	0
4	E.2A.7.	Metodyka zajęć rehabilitacji indywidualnej ucznia w spektrum autyzmu	8	3,00	0,60	zal. oc.	o	30	15	15	2	0	0
5	E.3A.2.	Praktyka ciągła - do grupy przedmiotów z zakresu II	8	2,50	2,50	zal. oc.	o	0	0	0	2	60	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)				15,50	5,50	x	x	135	60	75	12	60	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				x	5,50	x	x	75	0	75	12	60	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
VI - F. WSPARCIE WARSZTATU PRACY PEDAGOGA SPECJALNEGO													
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				x	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
VII - G. METODOLOGIA BADAŃ NAUKOWYCH													
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				x	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
VIII - INNE WYMAGANIA													
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				x	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. w semestrze 8				30,00	9,70	x	x	285	105	180	24	60	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. na 4 roku studiów				63,50	19,40	x	x	585	225	360	48	120	0

Rok studiów: 5, semestr: 9

Lp.		Nazwa przedmiotu/grupy zajęć	Semestr	Liczba punktów ECTS	Punkty ECTS za zajęcia praktyczne	Forma zaliczenia	Status przedmiotu: obligatoryjny lub fakultatywny	Liczba godzin realizowanych z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego lub innej osoby prowadzącej zajęcia				praktyka	praca dyplomowa
								ogółem zajęcia dydaktyczne	wykład	ćwiczenia	inne		
Grupa treści													
I - A. KSZTAŁCENIE OGÓLNE													
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				x	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
II - B. PRZYGOTOWANIE PSYCHOLOGICZNO-PEDAGOGICZNE													
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				x	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
III - C. KSZTAŁCENIE KIERUNKOWE													
1	C.1.3.	Język migowy 1	9	1,50	1,20	zal. oc.	o	30	0	30	2	0	0
2	C.1.16.	Podstawy pracy socjoterapeutycznej	9	1,50	1,20	zal. oc.	o	30	0	30	2	0	0
3	C.1.17.	Profilaktyka agresji i przemocy z elementami socjoterapii	9	1,50	0,60	zal. oc.	o	30	15	15	2	0	0
4	C.1.24	Seminarium magisterskie i praca dyplomowa 3	9	5,00	1,20	zal. oc.	f	30	0	30	2	0	0
5	C.1.14.	Sztuka występów publicznych	9	1,00	0,60	zal. oc.	o	15	0	15	2	0	0
6	C.4.5.	Przedmiot do wyboru II	9	2,00	0,60	zal. oc.	f	30	15	15	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)				12,50	5,40	x	x	165	30	135	12	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				x	5,40	x	x	135	0	135	12	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)				7,00	1,80	x	x	60	15	45	4	0	0

IV - D. EDUKACJA WŁĄCZAJĄCA													
1	D.4.1.	Programy wychowawcze w edukacji integracyjnej i włączającej	9	6,00	1,20	egz.	o	60	30	30	4	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)				6,00	1,20	x	x	60	30	30	4	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				x	1,20	x	x	30	0	30	4	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
V - E. PRZYGOTOWANIE W POSZCZEGÓLNYCH ZAKRESACH PEDAGOGIKI SPECJALNEJ													
1	E.1A.12.	Kompleksowa rehabilitacja dzieci w spektrum autyzmu	9	4,00	1,20	egz.	o	60	30	30	4	0	0
2	E.2A.4.	Metodyka treningu umiejętności społecznych osób w spektrum autyzmu	9	5,00	1,20	egz.	o	60	30	30	4	0	0
3	E.2A.6.	Współorganizowanie zajęć dydaktycznych przez nauczyciela wspierającego ucznia w spektrum autyzmu	9	3,00	0,60	zal. oc.	o	30	15	15	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)				12,00	3,00	x	x	150	75	75	10	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				x	3,00	x	x	75	0	75	10	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
VI - F. WSPARCIE WARSZTATU PRACY PEDAGOGA SPECJALNEGO													
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				x	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
VII - G. METODOLOGIA BADAŃ NAUKOWYCH													
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				x	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
VIII - INNE WYMAGANIA													
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				x	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. w semestrze 9				30,50	9,60	x	x	375	135	240	26	0	0

Rok studiów: 5, semestr: 10

Lp.		Nazwa przedmiotu/grupy zajęć	Semestr	Liczba punktów ECTS	Punkty ECTS za zajęcia praktyczne	Forma zaliczenia	Status przedmiotu: obligatoryjny lub fakultatywny	Liczba godzin realizowanych z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego lub innej osoby prowadzącej zajęcia				praktyka	praca dyplomowa
								ogółem zajęcia dydaktyczne	wykład	ćwiczenia	inne		
Grupa treści													
I - A. KSZTAŁCENIE OGÓLNE													
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				x	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
II - B. PRZYGOTOWANIE PSYCHOLOGICZNO-PEDAGOGICZNE													
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				x	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
III - C. KSZTAŁCENIE KIERUNKOWE													
1	C.1.4.	Język migowy 2	10	1,00	0,60	zal. oc.	o	15	0	15	2	0	0
2	C.1.25.	Seminarium magisterskie i praca dyplomowa 4	10	5,00	1,20	zal. oc.	f	30	0	30	2	0	0
3	C.1.15.	Warsztaty umiejętności interpersonalnych	10	1,50	1,20	zal. oc.	o	30	0	30	2	0	0
4	C.4.3.	Seksualność osób z niepełnosprawnością	10	2,00	0,60	zal. oc.	o	30	15	15	2	0	0
5	C.6.1.	Diagnostyka w pedagogice specjalnej	10	8,00	1,20	egz.	o	60	30	30	4	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)				17,50	4,80	x	x	165	45	120	12	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				x	4,80	x	x	120	0	120	12	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)				5,00	1,20	x	x	30	0	30	2	0	0

IV - D. EDUKACJA WŁĄCZAJĄCA													
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				x	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
V - E. PRZYGOTOWANIE W POSZCZEGÓLNYCH ZAKRESACH PEDAGOGIKI SPECJALNEJ													
1	E.1A.14.	Nowe technologie we wspomaganiu rozwoju dziecka w spektrum autyzmu	10	2,00	0,60	zal. oc.	o	15	0	15	2	0	0
2	E.1A.2.	Pedagogika zabawy	10	3,00	1,20	zal. oc.	o	30	0	30	2	0	0
3	E.1A.13.	Zasady organizacji, modele i standardy wczesnego wspomagania rozwoju dziecka w spektrum autyzmu	10	2,00	0,60	zal. oc.	o	30	15	15	2	0	0
4	E.2A.8.	Doradztwo zawodowe i wspieranie rozwoju zawodowego w spektrum autyzmu	10	3,00	0,60	zal. oc.	o	30	15	15	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)				10,00	3,00	x	x	105	30	75	8	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				x	3,00	x	x	75	0	75	8	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
VI - F. WSPARCIE WARSZTATU PRACY PEDAGOGA SPECJALNEGO													
1	F.2.1.	Kultura języka	10	2,00	1,20	zal. oc.	o	30	0	30	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)				2,00	1,20	x	x	30	0	30	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				x	1,20	x	x	30	0	30	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
VII - G. METODOLOGIA BADAŃ NAUKOWYCH													
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				x	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
VIII - INNE WYMAGANIA													
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				x	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. w semestrze 10				29,50	9,00	x	x	300	75	225	22	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. na 5 roku studiów				60,00	18,60	x	x	675	210	465	48	0	0

[illegible]

VI - F. WSPARCIE WARSZTATU PRACY PEDAGOGA SPECJALNEGO								
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)	6,00	3,60	90,00	0,00	90,00	8,00	0,00	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)	x	3,60	90,00	0,00	90,00	8,00	0,00	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0
VII - G. METODOLOGIA BADAŃ NAUKOWYCH								
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)	13,00	2,40	120,00	60,00	60,00	10,00	0,00	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)	x	2,40	60,00	0,00	60,00	6,00	0,00	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0
VIII - INNE WYMAGANIA								
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)	1,50	0,00	12,00	12,00	0,00	0,00	0,00	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)	x	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0

I	Punkty ECTS sumaryczne wskaźniki ilościowe, w tym zajęcia:	Punkty ECTS	
		Liczba	%
Ogółem - plan studiów		303,5	100,00
1	wymagające bezpośredniego udziału nauczyciela akademickiego lub innych osób prowadzących zajęcia	152,04	50,10
2	z zakresu nauk podstawowych	12,00	3,95
3	o charakterze praktycznym (laboratoryjne, projektowe, warsztatowe)	93,70	30,87
4	ogólnouczelniane lub realizowane na innym kierunku	13,50	4,45
5	zajęcia do wyboru - co najmniej 5% punktów ECTS	36,00	11,86
6	wymiar praktyk	21,00	6,92
7	zajęcia z wychowania fizycznego	-	-
8	zajęcia z języka obcego	8,00	2,64
9	przedmioty z dziedziny nauk humanistycznych lub nauk społecznych	301,50	99,34
10	zajęcia kształtujące umiejętności praktyczne (dotyczy profilu praktycznego)	--	-
11	zajęcia związane z prowadzoną w uczelni działalnością naukową w dyscyplinie/ach, do których przyporządkowano kierunek studiów (dotyczy profilu ogólnoakademickiego)	281,00	92,59
12	zajęcia z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość	1,50	0,49

II	Procentowy udział pkt ECTS dla każdej z dyscyplin naukowych w łącznej liczbie punktów ECTS	%
1	pedagogika	94
2	psychologia	6
	Ogółem	100

Przedmiot ogólnouczelniany I, II (z zakresu nauk humanistycznych), np.:

- 1 Zrównoważony rozwój. Perspektywa humanistyczno-społeczna
- 2 Nauka i kultura w epoce nowożytnej
- 3 Komunikacja interpersonalna

Przedmiot do wyboru I

- 1 Art Without Limits
- 2 Kultura i sztuka w świecie osób z niepełnosprawnościami

Przedmiot do wyboru II

- 1 All-Ability Sports
- 2 Sport bez ograniczeń

PLAN STUDIÓW
KIERUNKU PEDAGOGIKA SPECJALNA
W ZAKRESIE: PEDAGOGIKA RESOCJALIZACYJNA

Obowiązuje od cyklu: 2026 Z

Poziom studiów: studia jednolite magisterskie

Profil kształcenia: ogólnoakademicki

Forma studiów: stacjonarne

Liczba semestrów: 10

Dziedzina/y nauki/dyscyplina/y naukowa/e lub artystyczna/e: dziedzina nauk społecznych, dyscypliny naukowe: pedagogika, psychologia

Rok studiów: 1, semestr: 1

Lp.		Nazwa przedmiotu/grupy zajęć	Semestr	Liczba punktów ECTS	Punkty ECTS za zajęcia praktyczne	Forma zaliczenia	Status przedmiotu: obligatoryjny lub fakultatywny	Liczba godzin realizowanych z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego lub innej osoby prowadzącej zajęcia				praktyka	praca dyplomowa
								ogółem zajęcia	wykład	ćwiczenia	inne		
Grupa treści													
I - A. KSZTAŁCENIE OGÓLNE													
1	A.1.3.	Nurty współczesnej filozofii	1	2,00	0,50	zal. oc.	o	30	15	15	2	0	0
2	A.1.1.	Nurty współczesnej socjologii	1	3,00	0,50	zal. oc.	o	30	15	15	2	0	0
3	A.1.4.	Przedmiot ogólnouczelniany I	1	2,00	0,00	zal. oc.	f	30	30	0	1	0	0
4	A.1.2.	Socjologia edukacji	1	3,00	0,50	zal. oc.	o	30	15	15	2	0	0
5	A.1.5.	Wychowanie fizyczne I	1	0,00	0,00	zal. oc.	o	30	0	30	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)				10,00	1,50	x	x	150	75	75	7	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				x	1,50	x	x	45	0	45	6	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)				2,00	0,00	x	x	30	30	0	1	0	0

II - B. PRZYGOTOWANIE PSYCHOLOGICZNO-PEDAGOGICZNE													
1	B.1.1.	Psychologia ogólna	1	4,00	0,60	egz.	o	45	30	15	4	0	0
2	B.2.3.	Pedagogika ogólna	1	2,00	0,00	zal. oc.	o	30	30	0	2	0	0
3	B.2.5.	Pedagogika społeczna	1	2,00	0,60	zal. oc.	o	30	15	15	2	0	0
4	B.2.2.	Teoretyczne podstawy kształcenia	1	2,00	0,60	zal. oc.	o	30	15	15	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)				10,00	1,80	x	x	135	90	45	10	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				x	1,80	x	x	45	0	45	8	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
III - C. KSZTAŁCENIE KIERUNKOWE													
1	C.1.18.	Język obcy 1	1	2,00	1,00	zal. oc.	f	30	0	30	1	0	0
2	C.1.2.	Pedagogika specjalna	1	2,00	0,60	egz.	o	45	30	15	4	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)				4,00	1,60	x	x	75	30	45	5	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				x	1,60	x	x	45	0	45	5	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)				2,00	1,00	x	x	30	0	30	1	0	0
IV - D. EDUKACJA WŁĄCZAJĄCA													
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				x	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
V - E. PRZYGOTOWANIE W POSZCZEGÓLNYCH ZAKRESACH PEDAGOGIKI SPECJALNEJ													
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				x	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
VI - F. WSPARCIE WARSZTATU PRACY PEDAGOGA SPECJALNEGO													
1	F.3.1.	Pierwsza pomoc	1	1,00	0,60	zal. oc.	o	15	0	15	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)				1,00	0,60	x	x	15	0	15	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				x	0,60	x	x	15	0	15	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
VII - G. METODOLOGIA BADAŃ NAUKOWYCH													
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				x	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0

VIII - INNE WYMAGANIA													
1	1.2.	Etykieta	1	0,50	0,00	zal.	o	4	4	0	0	0	0
2	1.4.	Szkolenie w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy	1	0,50	0,00	zal.	o	4	4	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)				1,00	0,00	x	x	8	8	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				x	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. w semestrze 1				26,00	5,50	x	x	383	203	180	24	0	0

Rok studiów: 1, semestr: 2

Lp.		Nazwa przedmiotu/grupy zajęć	Semestr	Liczba punktów ECTS	Punkty ECTS za zajęcia praktyczne	Forma zaliczenia	Status przedmiotu: obligatoryjny lub fakultatywny	Liczba godzin realizowanych z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego lub innej osoby prowadzącej zajęcia				praktyka	praca dyplomowa	
								ogółem zajęcia dydaktyczne	wykład	ćwiczenia	inne			
Grupa treści														
I - A. KSZTAŁCENIE OGÓLNE														
1	A.1.4.	Przedmiot ogólnouczelniany II	2	2,00	0,00	zal. oc.	f	30	30	0	1	0	0	
2	A.1.6.	Wychowanie fizyczne 2	2	0,00	0,00	zal. oc.	o	30	0	30	0	0	0	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)				2,00	0,00	x	x	60	30	30	1	0	0	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				x	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)				2,00	0,00	x	x	30	30	0	1	0	0	
II - B. PRZYGOTOWANIE PSYCHOLOGICZNO-PEDAGOGICZNE														
1	B.1.2.	Psychologia rozwoju i osobowości	2	4,00	0,60	egz.	o	45	30	15	4	0	0	
2	B.2.1.	Historia wychowania i myśli pedagogicznej	2	2,00	0,00	egz.	o	15	15	0	4	0	0	
3	B.3.1.	Praktyka śródroczna - do grupy przedmiotów z zakresu przygotowania psychologiczno-pedagogicznego	2	3,00	1,20	zal. oc.	o	30	0	30	2	0	0	

Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)				9,00	1,80	x	x	90	45	45	10	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				x	1,80	x	x	45	0	45	6	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
III - C. KSZTAŁCENIE KIERUNKOWE													
1	C.1.13.	Alternatywne trendy w edukacji	2	1,50	1,20	zal. oc.	o	30	0	30	2	0	0
2	C.1.1.	Historia kształcenia specjalnego	2	1,00	0,00	egz.	o	15	15	0	4	0	0
3	C.1.19	Język obcy 2	2	2,00	1,00	zal. oc.	f	30	0	30	1	0	0
4	C.1.9.	Podstawy komunikacji w wychowaniu	2	1,50	1,20	zal. oc.	o	30	0	30	2	0	0
5	C.1.5.	Podstawy logopedii	2	1,00	0,00	zal. oc.	o	15	15	0	2	0	0
6	C.2.3.	Psychoprofilaktyka w przestrzeni szkolnej	2	3,00	1,20	zal. oc.	o	45	15	30	2	0	0
7	C.3.1.	Podstawowe problemy pedagogiki specjalnej	2	2,00	0,60	zal. oc.	o	30	15	15	2	0	0
8	C.3.5.	Problematyka niepełnosprawności w prawie polskim i międzynarodowym	2	1,00	0,00	zal. oc.	o	15	15	0	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)				13,00	5,20	x	x	210	75	135	17	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				x	5,20	x	x	135	0	135	9	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)				2,00	1,00	x	x	30	0	30	1	0	0
IV - D. EDUKACJA WŁĄCZAJĄCA													
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				x	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
V - E. PRZYGOTOWANIE W POSZCZEGÓLNYCH ZAKRESACH PEDAGOGIKI SPECJALNEJ													
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				x	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
VI - F. WSPARCIE WARSZTATU PRACY PEDAGOGA SPECJALNEGO													
1	F.1.1.	Emisja głosu	2	1,00	0,60	zal. oc.	o	15	0	15	2	0	0
2	F.4.1.	Technologie informacyjno-komunikacyjne	2	2,00	1,20	zal. oc.	o	30	0	30	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)				3,00	1,80	x	x	45	0	45	4	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				x	1,80	x	x	45	0	45	4	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0

VII - G. METODOLOGIA BADAŃ NAUKOWYCH												
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)					0,00	0,00	x	x	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)					x	0,00	x	x	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)					0,00	0,00	x	x	0	0	0	0
VIII - INNE WYMAGANIA												
1	1.1.	Ergonomia	2	0,25	0,00	zal.	o	2	2	0	0	0
2	1.3.	Ochrona własności intelektualnej	2	0,25	0,00	zal.	o	2	2	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)					0,50	0,00	x	x	4	4	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)					x	0,00	x	x	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)					0,00	0,00	x	x	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. w semestrze 2					27,50	8,80	x	x	409	154	255	32
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. na 1 roku studiów					53,50	14,30	x	x	792	357	435	56

Rok studiów: 2, semestr: 3

Lp.		Nazwa przedmiotu/grupy zajęć	Semestr	Liczba punktów ECTS	Punkty ECTS za zajęcia praktyczne	Forma zaliczenia	Status przedmiotu: obligatoryjny lub fakultatywny	Liczba godzin realizowanych z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego lub innej osoby prowadzącej zajęcia				praktyka	praca dyplomowa
								ogółem zajęcia dydaktyczne	wykład	ćwiczenia	inne		
Grupa treści													
I - A. KSZTAŁCENIE OGÓLNE													
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				x	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
II - B. PRZYGOTOWANIE PSYCHOLOGICZNO-PEDAGOGICZNE													
1	B.1.3.	Poradnictwo psychologiczno-pedagogiczne	3	4,00	1,20	zal. oc.	o	45	15	30	2	0	0

2	B.2.4.	Projektowanie pracy nauczyciela	3	4,00	1,20	egz.	o	45	15	30	4	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)				8,00	2,40	x	x	90	30	60	6	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				x	2,40	x	x	60	0	60	6	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
III - C. KSZTAŁCENIE KIERUNKOWE													
1	C.1.20	Język obcy 3	3	2,00	1,00	zal. oc.	f	30	0	30	1	0	0
2	C.1.8.	Nowe ruchy społeczne i aktywizm osób z niepełnosprawnością	3	1,50	0,60	zal. oc.	o	30	15	15	2	0	0
3	C.1.6.	Podstawy prawne pracy pedagoga specjalnego	3	1,00	0,00	zal. oc.	o	15	15	0	2	0	0
4	C.2.2.	Psychologia kliniczna z psychopatologią dzieci i młodzieży	3	3,50	0,60	zal. oc.	o	45	30	15	2	0	0
5	C.3.2.	Pedagogika osób z niepełnosprawnością intelektualną	3	1,50	0,60	zal. oc.	o	30	15	15	2	0	0
6	C.3.7.	Podstawowe problemy pedagogiki osób w spektrum autyzmu	3	1,50	0,60	zal. oc.	o	30	15	15	2	0	0
7	C.3.8.	Podstawowe problemy pedagogiki leczniczej	3	1,50	0,60	zal. oc.	o	30	15	15	2	0	0
8	C.3.6.	Podstawowe problemy pedagogiki osób niedostosowanych społecznie	3	1,50	0,60	zal. oc.	o	30	15	15	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)				14,00	4,60	x	x	240	120	120	15	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				x	4,60	x	x	120	0	120	13	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)				2,00	1,00	x	x	30	0	30	1	0	0
IV - D. EDUKACJA WŁĄCZAJĄCA													
1	D.1.1.	Teorie edukacji integracyjnej i włączającej	3	8,00	1,20	egz.	o	60	30	30	4	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)				8,00	1,20	x	x	60	30	30	4	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				x	1,20	x	x	30	0	30	4	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
V - E. PRZYGOTOWANIE W POSZCZEGÓLNYCH ZAKRESACH PEDAGOGIKI SPECJALNEJ													
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				x	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
VI - F. WSPARCIE WARSZTATU PRACY PEDAGOGA SPECJALNEGO													
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				x	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0

VII - G. METODOLOGIA BADAŃ NAUKOWYCH										
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)	0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)	x	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)	0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
VIII - INNE WYMAGANIA										
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)	0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)	x	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)	0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. w semestrze 3	30,00	8,20	x	x	390	180	210	25	0	0

Rok studiów: 2, semestr: 4

Lp.		Nazwa przedmiotu/grupy zajęć	Semestr	Liczba punktów ECTS	Punkty ECTS za zajęcia praktyczne	Forma zaliczenia	Status przedmiotu: obligatoryjny lub fakultatywny	Liczba godzin realizowanych z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego lub innej osoby prowadzącej zajęcia				praktyka	praca dyplomowa
								ogółem zajęcia dydaktyczne	wykład	ćwiczenia	inne		
Grupa treści													
I - A. KSZTAŁCENIE OGÓLNE													
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				x	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
II - B. PRZYGOTOWANIE PSYCHOLOGICZNO-PEDAGOGICZNE													
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				x	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0

III - C. KSZTAŁCENIE KIERUNKOWE													
1	C.1.21.	Język obcy 4	4	2,00	1,00	egz.	f	30	0	30	1	0	0
2	C.1.7.	Podstawy prawne resocjalizacji	4	1,00	0,00	zal. oc.	o	15	15	0	2	0	0
3	C.1.10.	Wsparcie w pracy i doradztwo zawodowe osób z niepełnosprawnością	4	1,00	0,60	zal. oc.	o	15	0	15	2	0	0
4	C.2.1.	Psychologia rehabilitacji	4	3,00	0,60	zal. oc.	o	45	30	15	2	0	0
5	C.2.4.	Psychoonkologia	4	2,00	0,60	zal. oc.	o	30	15	15	2	0	0
6	C.3.3.	Podstawowe problemy tyflopedagogiki	4	1,50	0,60	zal. oc.	o	30	15	15	2	0	0
7	C.3.4.	Podstawowe problemy surdopedagogiki	4	1,50	0,60	zal. oc.	o	30	15	15	2	0	0
8	C.4.1.	Andragogika specjalna osób z niepełnosprawnością	4	2,00	0,60	zal. oc.	o	30	15	15	2	0	0
9	C.4.4.	Przedmiot do wyboru I	4	2,00	0,60	zal. oc.	f	30	15	15	2	0	0
10	C.5.1.	Dydaktyka specjalna	4	8,00	1,20	egz.	o	60	30	30	4	0	0
11	C.7.1.	Praktyka ciągła - do grupy przedmiotów z zakresu kształcenia kierunkowego	4	8,00	8,00	zal. oc.	o	0	0	0	2	60	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)				32,00	14,40	x	x	315	150	165	23	60	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				x	14,40	x	x	165	0	165	21	60	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)				4,00	1,60	x	x	60	15	45	3	0	0
IV - D. EDUKACJA WŁĄCZAJĄCA													
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				x	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
V - E. PRZYGOTOWANIE W POSZCZEGÓLNYCH ZAKRESACH PEDAGOGIKI SPECJALNEJ													
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				x	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
VI - F. WSPARCIE WARSZTATU PRACY PEDAGOGA SPECJALNEGO													
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				x	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
VII - G. METODOLOGIA BADAŃ NAUKOWYCH													
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				x	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0

VIII - INNE WYMAGANIA										
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)	0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)	x	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)	0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. w semestrze 4	32,00	14,40	x	x	315	150	165	23	60	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. na 2 roku studiów	62,00	22,60	x	x	705	330	375	48	60	0

Rok studiów: 3, semestr: 5

Lp.		Nazwa przedmiotu/grupy zajęć	Semestr	Liczba punktów ECTS	Punkty ECTS za zajęcia praktyczne	Forma zaliczenia	Status przedmiotu: obligatoryjny lub fakultatywny	Liczba godzin realizowanych z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego lub innej osoby prowadzącej zajęcia				praktyka	praca dyplomowa
								ogółem zajęcia	wykład	ćwiczenia	inne		
Grupa treści													
I - A. KSZTAŁCENIE OGÓLNE													
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				x	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
II - B. PRZYGOTOWANIE PSYCHOLOGICZNO-PEDAGOGICZNE													
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				x	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
III - C. KSZTAŁCENIE KIERUNKOWE													
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				x	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0

IV - D. EDUKACJA WŁĄCZAJĄCA													
1	D.2.1.	Diagnoza dla potrzeb zróżnicowanego wsparcia w edukacji - diagnoza potrzeb edukacyjnych i rozwojowych uczniów i kontekstu funkcjonowania	5	6,00	1,20	egz.	o	45	15	30	4	0	0
2	D.5.1.	Organizacja edukacji włączającej	5	6,00	1,20	egz.	o	60	30	30	4	0	0
3	D.6.1.	Praktyka ciągła - do grupy przedmiotów z zakresu edukacji włączającej I	5	2,50	2,50	zal. oc.	o	0	0	0	2	60	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)				14,50	4,90	x	x	105	45	60	10	60	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				x	4,90	x	x	60	0	60	10	60	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
V - E. PRZYGOTOWANIE W POSZCZEGÓLNYCH ZAKRESACH PEDAGOGIKI SPECJALNEJ													
1	E.1R.1.	Pedagogika resocjalizacyjna	5	6,00	1,20	egz.	o	60	30	30	4	0	0
2	E.1R.8.	Prawno-społeczne uwarunkowania procesu resocjalizacji	5	2,00	0,60	zal. oc.	o	30	15	15	2	0	0
3	E.1R.9.	Problemy wychowawcze we współczesnej szkole i środowisku szkolnym	5	4,00	0,60	zal. oc.	o	30	15	15	2	0	0
4	E.1R.3.	Zarys historii oddziaływań resocjalizacyjnych	5	2,00	0,00	zal. oc.	o	30	30	0	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)				14,00	2,40	x	x	150	90	60	10	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				x	2,40	x	x	60	0	60	8	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
VI - F. WSPARCIE WARSZTATU PRACY PEDAGOGA SPECJALNEGO													
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				x	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
VII - G. METODOLOGIA BADAŃ NAUKOWYCH													
1	G.1.1.	Metodologia badań społecznych	5	2,00	0,00	zal. oc.	o	15	15	0	2	0	0
2	G.1.2.	Strategia badań ilościowych ze statystyką	5	3,00	0,60	zal. oc.	o	30	15	15	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)				5,00	0,60	x	x	45	30	15	4	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				x	0,60	x	x	15	0	15	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
VIII - INNE WYMAGANIA													
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				x	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. w semestrze 5				33,50	7,90	x	x	300	165	135	24	60	0

Rok studiów: 3, semestr: 6

Lp.		Nazwa przedmiotu/grupy zajęć	Semestr	Liczba punktów ECTS	Punkty ECTS za zajęcia praktyczne	Forma zaliczenia	Status przedmiotu: obligatoryjny lub fakultatywny	Liczba godzin realizowanych z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego lub innej osoby prowadzącej zajęcia				praktyka	praca dyplomowa
								ogółem zajęcia	wykład	ćwiczenia	inne		
Grupa treści													
I - A. KSZTAŁCENIE OGÓLNE													
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				x	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
II - B. PRZYGOTOWANIE PSYCHOLOGICZNO-PEDAGOGICZNE													
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				x	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
III - C. KSZTAŁCENIE KIERUNKOWE													
1	C.1.11.	Nowe media w edukacji i badaniach	6	1,50	1,20	zal. oc.	o	30	0	30	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)				1,50	1,20	x	x	30	0	30	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				x	1,20	x	x	30	0	30	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
IV - D. EDUKACJA WŁĄCZAJĄCA													
1	D.2.2.	Diagnoza szkoły jako środowiska wychowawczego	6	6,00	1,20	egz.	o	45	15	30	4	0	0
2	D.6.2.	Praktyka ciągła - do grupy przedmiotów z zakresu edukacji włączającej II	6	2,50	2,50	zal. oc.	o	0	0	0	2	60	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)				8,50	3,70	x	x	45	15	30	6	60	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				x	3,70	x	x	30	0	30	6	60	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0

V - E. PRZYGOTOWANIE W POSZCZEGÓLNYCH ZAKRESACH PEDAGOGIKI SPECJALNEJ													
1	E.1R.2.	Dewiacje społeczne w perspektywie pedagogiki resocjalizacyjnej	6	5,00	1,20	egz.	o	45	15	30	4	0	0
2	E.1R.11.	Diagnoza osób zagrożonych i nieprzystosowanych społecznie	6	2,00	0,00	zal. oc.	o	15	15	0	2	0	0
3	E.1R.7.	Diagnoza psychopedagogiczna w resocjalizacji	6	4,00	0,60	egz.	o	30	15	15	4	0	0
4	E.2R.2.	Teoretyczne podstawy instytucjonalnych oddziaływań metodycznych	6	1,00	0,00	zal. oc.	o	15	15	0	2	0	0
5	E.2R.4.	Teoretyczne podstawy środowiskowych oddziaływań metodycznych	6	3,00	0,00	egz.	o	30	30	0	4	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)				15,00	1,80	x	x	135	90	45	16	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				x	1,80	x	x	45	0	45	8	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
VI - F. WSPARCIE WARSZTATU PRACY PEDAGOGA SPECJALNEGO													
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				x	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
VII - G. METODOLOGIA BADAŃ NAUKOWYCH													
1	G.1.3.	Strategia badań jakościowych	6	3,00	0,6	zal. oc.	o	30	15	15	2	0	0
2	G.1.4.	Warsztat proseminaryjny	6	3,00	1,2	zal. oc.	o	30	0	30	2	0	0
3	G.1.5.	Specyfika badań w pedagogice specjalnej	6	2,00	0,00	zal. oc.	o	15	15	0	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)				8,00	1,80	x	x	75	30	45	6	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				x	1,80	x	x	45	0	45	4	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
VIII - INNE WYMAGANIA													
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				x	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. w semestrze 6				33,00	8,50	x	x	285	135	150	30	60	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. na 3 roku studiów				66,50	16,40	x	x	585	300	285	54	120	0

Rok studiów: 4, semestr: 7

Lp.		Nazwa przedmiotu/grupy zajęć	Semestr	Liczba punktów ECTS	Punkty ECTS za zajęcia praktyczne	Forma zaliczenia	Status przedmiotu: obligatoryjny lub fakultatywny	Liczba godzin realizowanych z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego lub innej osoby prowadzącej zajęcia				praktyka	praca dyplomowa
								ogółem zajęcia dydaktyczne	wykład	ćwiczenia	inne		
Grupa treści													
I - A. KSZTAŁCENIE OGÓLNE													
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				x	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
II - B. PRZYGOTOWANIE PSYCHOLOGICZNO-PEDAGOGICZNE													
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				x	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
III - C. KSZTAŁCENIE KIERUNKOWE													
1	C.1.22.	Seminarium magisterskie i praca dyplomowa 1	7	5,00	1,20	zal. oc.	f	30	0	30	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)				5,00	1,20	x	x	30	0	30	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				x	1,20	x	x	30	0	30	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)				5,00	1,20	x	x	30	0	30	2	0	0
IV - D. EDUKACJA WŁĄCZAJĄCA													
1	D.3.1.	Metodyka kształcenia w grupach zróżnicowanych na etapie wczesnej edukacji	7	4,00	1,20	egz.	o	45	15	30	4	0	0
2	D.3.3.	Metodyka nauczania i wychowania uczniów z niepełnosprawnością intelektualną w stopniu lekkim w edukacji włączającej	7	4,00	0,60	egz.	o	30	15	15	4	0	0

Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)				8,00	1,80	x	x	75	30	45	8	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				x	1,80	x	x	45	0	45	8	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
V - E. PRZYGOTOWANIE W POSZCZEGÓLNYCH ZAKRESACH PEDAGOGIKI SPECJALNEJ													
1	E.1R.17.	Organizacje pozarządowe w procesie resocjalizacji	7	2,00	0,00	zal. oc.	o	15	15	0	2	0	0
2	E.1R.10.	Pomoc rodzinie i poradnictwo wychowawczo-resocjalizacyjne	7	2,00	1,20	zal. oc.	o	30	0	30	2	0	0
3	E.1R.15.	Edukacja w perspektywie pedagogiki resocjalizacyjnej	7	3,00	0,60	egz.	o	30	15	15	4	0	0
4	E.2R.3.	Metodyka pracy w środowisku otwartym	7	3,00	0,60	egz.	o	30	15	15	4	0	0
5	E.1R.4.	Resocjalizacja w środowisku otwartym	7	4,00	1,20	zal. oc.	o	45	15	30	2	0	0
6	E.2R.1.	Metodyka pracy w środowisku zamkniętym	7	2,00	0,00	zal. oc.	o	15	15	0	2	0	0
7	E.3R.1.	Praktyka ciągła - do grupy przedmiotów z zakresu I	7	2,50	2,50	zal. oc.	o	0	0	0	2	60	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)				18,50	6,10	x	x	165	75	90	18	60	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				x	6,10	x	x	90	0	90	14	60	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
VI - F. WSPARCIE WARSZTATU PRACY PEDAGOGA SPECJALNEGO													
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				x	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
VII - G. METODOLOGIA BADAŃ NAUKOWYCH													
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				x	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
VIII - INNE WYMAGANIA													
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				x	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. w semestrze 7				31,50	9,10	x	x	270	105	165	28	60	0

Rok studiów: 4, semestr: 8

Lp.		Nazwa przedmiotu/grupy zajęć	Semestr	Liczba punktów ECTS	Punkty ECTS za zajęcia praktyczne	Forma zaliczenia	Status przedmiotu: obligatoryjny lub fakultatywny	Liczba godzin realizowanych z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego lub innej osoby prowadzącej zajęcia				praktyka	praca dyplomowa
								ogółem zajęcia dydaktyczne	wykład	ćwiczenia	inne		
Grupa treści													
I - A. KSZTAŁCENIE OGÓLNE													
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				x	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
II - B. PRZYGOTOWANIE PSYCHOLOGICZNO-PEDAGOGICZNE													
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				x	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
III - C. KSZTAŁCENIE KIERUNKOWE													
1	C.1.12.	Diagnoza potrzeb i praca z uczniem wybitnie zdolnym	8	1,50	0,60	zal. oc.	o	30	15	15	2	0	0
2	C.1.23.	Seminarium magisterskie i praca dyplomowa 2	8	5,00	1,20	zal. oc.	f	30	0	30	2	0	0
3	C.4.2.	Self-adwokatura i empowerment osób z niepełnosprawnością intelektualną	8	4,00	1,20	egz.	o	45	15	30	4	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)				10,50	3,00	x	x	105	30	75	8	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				x	3,00	x	x	75	0	75	8	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)				5,00	1,20	x	x	30	0	30	2	0	0
IV - D. EDUKACJA WŁĄCZAJĄCA													
1	D.3.2.	Metodyka kształcenia w grupach zróżnicowanych w klasach starszych szkoły podstawowej i ponadpodstawowej	8	4,00	1,20	egz.	o	45	15	30	4	0	0

Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)					4,00	1,20	x	x	45	15	30	4	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)					x	1,20	x	x	30	0	30	4	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)					0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
V - E. PRZYGOTOWANIE W POSZCZEGÓLNYCH ZAKRESACH PEDAGOGIKI SPECJALNEJ														
1	E.1R.6.	Problemy resocjalizacji w warunkach izolacji penitencjarnej	8	4,00	0,60	zal. oc.	o	45	30	15	2	0	0	0
2	E.1R.12.	Specyfika procesu nauczania w instytucjach, placówkach oraz ośrodkach o charakterze resocjalizacyjno-wychowawczym	8	2,00	0,00	zal. oc.	o	15	15	0	2	0	0	0
3	E.2R.7.	Kuratela sądowa	8	2,00	0,60	zal. oc.	o	30	15	15	2	0	0	0
4	E.2R.6.	Pedagogika penitencjarna	8	3,00	0,60	egz.	o	30	15	15	4	0	0	0
5	E.2R.8.	Stres i wypalenie zawodowe pedagogów resocjalizacyjnych	8	2,00	0,60	zal. oc.	o	15	0	15	2	0	0	0
6	E.3R.2.	Praktyka ciągła - do grupy przedmiotów z zakresu II	8	2,50	2,50	zal. oc.	o	0	0	0	2	60	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)					15,50	4,90	x	x	135	75	60	14	60	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)					x	4,90	x	x	60	0	60	12	60	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)					0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
VI - F. WSPARCIE WARSZTATU PRACY PEDAGOGA SPECJALNEGO														
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)					0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)					x	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)					0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
VII - G. METODOLOGIA BADAŃ NAUKOWYCH														
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)					0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)					x	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)					0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
VIII - INNE WYMAGANIA														
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)					0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)					x	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)					0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. w semestrze 8					30,00	9,10	x	x	285	120	165	26	60	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. na 4 roku studiów					61,50	18,20	x	x	555	225	330	54	120	0

Rok studiów: 5, semestr: 9

Lp.		Nazwa przedmiotu/grupy zajęć	Semestr	Liczba punktów ECTS	Punkty ECTS za zajęcia praktyczne	Forma zaliczenia	Status przedmiotu: obligatoryjny lub fakultatywny	Liczba godzin realizowanych z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego lub innej osoby prowadzącej zajęcia				praktyka	praca dyplomowa
								ogółem zajęcia dydaktyczne	wykład	ćwiczenia	inne		
Grupa treści													
I - A. KSZTAŁCENIE OGÓLNE													
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				x	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
II - B. PRZYGOTOWANIE PSYCHOLOGICZNO-PEDAGOGICZNE													
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				x	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
III - C. KSZTAŁCENIE KIERUNKOWE													
1	C.1.3.	Język migowy 1	9	1,50	1,20	zal. oc.	o	30	0	30	2	0	0
2	C.1.16.	Podstawy pracy socjoterapeutycznej	9	1,50	1,20	zal. oc.	o	30	0	30	2	0	0
3	C.1.17.	Profilaktyka agresji i przemocy z elementami socjoterapii	9	1,50	0,60	zal. oc.	o	30	15	15	2	0	0
4	C.1.24.	Seminarium magisterskie i praca dyplomowa 3	9	5,00	1,20	zal. oc.	f	30	0	30	2	0	0
5	C.1.14.	Sztuka występów publicznych	9	1,00	0,60	zal. oc.	o	15	0	15	2	0	0
6	C.4.5.	Przedmiot do wyboru II	9	2,00	0,60	zal. oc.	f	30	15	15	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)				12,50	5,40	x	x	165	30	135	12	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				x	5,40	x	x	135	0	135	12	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)				7,00	1,80	x	x	60	15	45	4	0	0

IV - D. EDUKACJA WŁĄCZAJĄCA													
1	D.4.1.	Programy wychowawcze w edukacji integracyjnej i włączającej	9	6,00	1,20	egz.	o	60	30	30	4	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)				6,00	1,20	x	x	60	30	30	4	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				x	1,20	x	x	30	0	30	4	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
V - E. PRZYGOTOWANIE W POSZCZEGÓLNYCH ZAKRESACH PEDAGOGIKI SPECJALNEJ													
1	E.1R.16.	Diagnoza kryminologiczna	9	2,00	0,60	zal. oc.	o	30	15	15	2	0	0
2	E.1R.5.	Koncepcje twórczej resocjalizacji	9	2,00	0,60	zal. oc.	o	30	15	15	2	0	0
3	E.2R.11.	Podstawy metodyczne pracy wychowawcy w aresztach śledczych i zakładach karnych	9	2,00	0,60	zal. oc.	o	30	15	15	2	0	0
4	E.2R.10.	Praca wychowawcy w placówkach wychowawczych i socjoterapeutycznych dla młodzieży	9	2,00	0,60	zal. oc.	o	30	15	15	2	0	0
5	E.2R.15.	Praca wychowawcy w schroniskach dla nieletnich i zakładach poprawczych	9	2,00	0,60	zal. oc.	o	30	15	15	2	0	0
6	E.2R.5.	Superwizja w resocjalizacji	9	1,00	0,60	zal. oc.	o	15	0	15	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)				11,00	3,60	x	x	165	75	90	12	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				x	3,60	x	x	90	0	90	12	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
VI - F. WSPARCIE WARSZTATU PRACY PEDAGOGA SPECJALNEGO													
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				x	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
VII - G. METODOLOGIA BADAŃ NAUKOWYCH													
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				x	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
VIII - INNE WYMAGANIA													
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				x	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. w semestrze 9				29,50	10,20	x	x	390	135	255	28	0	0

Rok studiów: 5, semestr: 10

Lp.		Nazwa przedmiotu/grupy zajęć	Semestr	Liczba punktów ECTS	Punkty ECTS za zajęcia praktyczne	Forma zaliczenia	Status przedmiotu: obligatoryjny lub fakultatywny	Liczba godzin realizowanych z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego lub innej osoby prowadzącej zajęcia				praktyka	praca dyplomowa
								ogółem zajęcia dydaktyczne	wykład	ćwiczenia	inne		
Grupa treści													
I - A. KSZTAŁCENIE OGÓLNE													
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				x	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
II - B. PRZYGOTOWANIE PSYCHOLOGICZNO-PEDAGOGICZNE													
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				x	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
III - C. KSZTAŁCENIE KIERUNKOWE													
1	C.1.4.	Język migowy 2	10	1,00	0,60	zal. oc.	o	15	0	15	2	0	0
2	C.1.25.	Seminarium magisterskie i praca dyplomowa 4	10	5,00	1,20	zal. oc.	f	30	0	30	2	0	0
3	C.1.15.	Warsztaty umiejętności interpersonalnych	10	1,50	1,20	zal. oc.	o	30	0	30	2	0	0
4	C.4.3.	Seksualność osób z niepełnosprawnością	10	2,00	0,60	zal. oc.	o	30	15	15	2	0	0
5	C.6.1.	Diagnostyka w pedagogice specjalnej	10	8,00	1,20	egz.	o	60	30	30	4	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)				17,50	4,80	x	x	165	45	120	12	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				x	4,80	x	x	120	0	120	12	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)				5,00	1,20	x	x	30	0	30	2	0	0

IV - D. EDUKACJA WŁĄCZAJĄCA												
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				x	0,00	x	x	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0
V - E. PRZYGOTOWANIE W POSZCZEGÓLNYCH ZAKRESACH PEDAGOGIKI SPECJALNEJ												
1	E.1R.14.	Kryminologia z elementami wiktymologii	10	2,00	0,00	zal. oc.	o	15	15	0	2	0
2	E.1R.13.	Profilaktyka społeczna w środowisku lokalnym	10	2,00	0,60	zal. oc.	o	30	15	15	2	0
3	E.2R.9.	Metody twórczej resocjalizacji w placówkach i środowisku otwartym	10	2,00	0,60	zal. oc.	o	30	15	15	2	0
4	E.2R.14.	Metody wspierające proces readaptacji i reintegracji społecznej	10	1,00	0,60	zal. oc.	o	15	0	15	2	0
5	E.2R.13.	Praca resocjalizacyjna w środowisku lokalnym i placówkach wsparcia dziennego	10	2,00	0,60	zal. oc.	o	30	15	15	2	0
6	E.2R.12.	Resocjalizacja przez sport	10	2,00	0,60	zal. oc.	o	15	0	15	2	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)				11,00	3,00	x	x	135	60	75	12	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				x	3,00	x	x	75	0	75	10	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0
VI - F. WSPARCIE WARSZTATU PRACY PEDAGOGA SPECJALNEGO												
1	F.2.1.	Kultura języka	10	2,00	1,20	zal. oc.	o	30	0	30	2	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)				2,00	1,20	x	x	30	0	30	2	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				x	1,20	x	x	30	0	30	2	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0
VII - G. METODOLOGIA BADAŃ NAUKOWYCH												
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				x	0,00	x	x	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0
VIII - INNE WYMAGANIA												
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				x	0,00	x	x	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. w semestrze 10				30,50	9,00	x	x	330	105	225	26	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. na 5 roku studiów				60,00	19,20	x	x	720	240	480	54	0

[illegible]

VI - F. WSPARCIE WARSZTATU PRACY PEDAGOGA SPECJALNEGO								
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)	6,00	3,60	90,00	0,00	90,00	8,00	0,00	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)	x	3,60	90,00	0,00	90,00	8,00	0,00	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0
VII - G. METODOLOGIA BADAŃ NAUKOWYCH								
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)	13,00	2,40	120,00	60,00	60,00	10,00	0,00	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)	x	2,40	60,00	0,00	60,00	6,00	0,00	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0
VIII - INNE WYMAGANIA								
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)	1,50	0,00	12,00	12,00	0,00	0,00	0,00	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)	x	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0

I	Punkty ECTS sumaryczne wskaźniki ilościowe, w tym zajęcia:	Punkty ECTS	
		Liczba	%
Ogółem - plan studiów		303,5	100,00
1	wymagające bezpośredniego udziału nauczyciela akademickiego lub innych osób prowadzących zajęcia	152,16	50,14
2	z zakresu nauk podstawowych	12,00	3,95
3	o charakterze praktycznym (laboratoryjne, projektowe, warsztatowe)	90,70	29,88
4	ogólnouczelniane lub realizowane na innym kierunku	13,50	4,45
5	zajęcia do wyboru - co najmniej 5% punktów ECTS	36,00	11,86
6	wymiar praktyk	21,00	6,92
7	zajęcia z wychowania fizycznego	-	-
8	zajęcia z języka obcego	8,00	2,64
9	przedmioty z dziedziny nauk humanistycznych lub nauk społecznych	301,50	99,34
10	zajęcia kształtujące umiejętności praktyczne (dotyczy profilu praktycznego)	--	-
11	zajęcia związane z prowadzoną w uczelni działalnością naukową w dyscyplinie/ach, do których przyporządkowano kierunek studiów (dotyczy profilu ogólnoakademickiego)	284,00	93,57
12	zajęcia z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość	1,50	0,49

II	Procentowy udział pkt ECTS dla każdej z dyscyplin naukowych w łącznej liczbie punktów ECTS	%
1	pedagogika	94
2	psychologia	6
	Ogółem	100

Przedmiot ogólnouczelniany I, II (z zakresu nauk humanistycznych), np.:

- 1 Zrównoważony rozwój. Perspektywa humanistyczno-społeczna
- 2 Nauka i kultura w epoce nowożytnej
- 3 Komunikacja interpersonalna

Przedmiot do wyboru I

- 1 Art Without Limits
- 2 Kultura i sztuka w świecie osób z niepełnosprawnościami

Przedmiot do wyboru II

- 1 All-Ability Sports
- 2 Sport bez ograniczeń